

OTRDIENA, 2010. GADA 18. MAIJS

SĒDI VADA: I. DURANT

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Debātes par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Politisko grupu sastāvs (sk. protokolu)

5. Budžeta grozījums Nr. 01/2010, I iedaļa — Eiropas Parlaments — 2011. finanšu gada budžeta ieņēmumu un izdevumu tāmes, I iedaļa — Eiropas Parlaments (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgas debātes par šādiem jautājumiem:

- ziņojums par Eiropas Savienības 2010. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2010 projektu, I iedaļa — Eiropas Parlaments [2010/2045(BUD)], ko Budžeta komitejas vārdā sagatavojis *Vladimir Maňka* (A7-0158/2010), un

- ziņojums par Eiropas Parlamenta 2011. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi [2010/2005(BUD)], ko Budžeta komitejas vārdā sagatavojusi *Helga Trüpel* (A7-0134/2010).

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Pateicoties tam, ka ir stājies spēkā Lisabonas līgums, daudzas procedūras tagad ir kļuvušas tiešākas un pārredzamākas. Ir precīzāk definētas kompetences. Eiropas Parlamentam ir lielāka vara, un Eiropas Savienība ir uzlabojusi savu stāvokli gan ārlietu, gan iekšlietu jomā. Pirmo reizi demokrātijas vēsturē vairāku valstu pilsoņiem ir tiesības ietekmēt notikumus starpvalstiskā līmenī.

Ņemot vērā Eiropas lielumu un daudzveidību, mums jā rūpējas, lai visiem pilsoņiem, arī tiem, kuri nav ļoti turīgi un nav iesaistīti lielās vispārāztītās organizācijās, būtu iespēja izmantot visus demokrātiskos līdzekļus. Šo demokrātisko līdzekļu izmantošana nedrīkst būt atkarīga no tā, vai cilvēkam pieder apjomīgi finanšu resursi.

Lisabonas līguma stāšanās spēkā īpaši ietekmē vairākas Eiropas Savienības iestādes finansiālā ziņā. 2010. gada budžeta procedūras laikā tika panākta vienošanās 5. izdevumu kategorijā pieejamo rezervi pirmām kārtām izmantot tādu papildu izdevumu segšanai, kas ir tieši saistīti ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā.

Tādēļ pēc sākotnējā 2010. gada budžeta pieņemšanas mēs šodien izskatām jautājumu par attiecīgajiem papildu izdevumiem, veicot budžeta grozījumu. Pēc tam kad saņēmām pieprasījumus par papildu resursiem, mēs darījām visu iespējamo, lai atrastu rezerves un attiecīgi sadalītu esošos resursus.

Lisabonas līgums tieši vai netieši ietekmē visus Eiropas Parlamenta dienestus.

Eiropas Parlamenta budžeta grozījums, par kuru mēs šodien debatējam, nodrošinās papildu finansiālos resursus un cilvēkresursus, lai Parlaments savu jauno lomu koplēmuma procedūrā varētu pildīt līdzvērtīgi ar Padomi.

Eiropas Parlamenta budžeta grozījuma neto finansiālā ietekme ir mazāka par sākotnējo budžeta resursu pieprasījumu. Saskaņošanas sanāksmē ar Eiropas Parlamenta Prezidiju mums izdevās atrast EUR 4 miljonus. Vēl vairāk resursu pieprasījumu apjoms samazinājās laika ietekmē, jo mēs budžetu apstiprinājām mēnesi vēlāk, nekā sākotnēji tika plānots.

Vairums uzņēmumu un iestāžu ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē izmanto globālo ekonomikas krīzi, lai uzlabotu savu efektivitāti un konkurētspēju. Tas ir mūsu — Eiropas Parlamenta — un tāpat arī citu Eiropas Savienības iestāžu uzdevums.

Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāra ziņā tagad ir turpmāki taupības un efektivitātes uzlabošanas pasākumi — un ne tikai šim gadam. Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta un drošības dienesta struktūras detalizēts funkcionālais audits, par kura veikšanu mēs vienojāmies decembrī, pieņemot budžetu, var sniegt ievērojamus un ilgtspējīgus ietaupījumus arī nākamajos budžeta periodos.

Helga Trüpel, *referente*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Parlamenta budžets 2011. gadam ir pirmais īstais mūsu Parlamenta budžets kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tas nozīmē, ka Parlamentam ir plašākas pilnvaras, mums ir vairāk pienākumu, mums ir lielāka atbildība, mums ir plašākas likumdošanas funkcijas — citiem vārdiem sakot, mums nepieciešama lielāka darba jauda, un tas nozīmē, ka mums nepieciešams lielāks budžets.

Vienlaikus — un man tas ir ļoti svarīgi — mums jāapzinās, ka mēs piedzīvojam ekonomikas un finanšu krīzi un eiro stabilitātes krīzi. Vācijas budžeta deficīta samazināšanas pasākumus sāks īstenot 2011. gadā, vērienīga valsts budžeta samazināšana ir jāveic Grieķijā un visās citās lielos parādos nonākušajās valstīs. Tādēļ šajos ekonomikai tik grūtajos apstākļos mums pret Parlamenta budžeta palielinājumu ir jāizturas ar ļoti lielu atbildību. Kā ziņojuma sagatavotāja par 2011. gada budžetu es paudīšu vairākuma nostāju, tomēr es izklāstīšu arī savu — Zaļo grupas deputātes — viedokli.

Divdesmit procenti Parlamenta budžetam, pamatojoties uz administratīvo budžetu, bija augšējā robeža, kas, iestādēm vienojoties, tika noteikta 1988. gadā. Tomēr Budžeta komitejas locekļu vairākums uzskata, ka šāds apjoms 2011. gadā vairs nav atbilstošs, jo ir mainījusies situācija. Mēs esam paplašinājušies, mums ir plašākas pilnvaras un vairāk pienākumu, tādēļ 20 % nedrīkst uzskatīt par nemainīgu skaitli. Tomēr ir tapis skaidrs, ka pašdisciplīnas un atbildības dēļ mēs centīsimies turēties aptuveni 20 % robežās.

Prezidija ierosinājums ir 20,46 % jeb, citiem vārdiem sakot, par EUR 39 miljoniem vairāk nekā 2010. gadā. Pēc dažām debatēm, apzinoties atšķirīgos mērķus, tagad mēs esam vienojušies tērēt tikai 20,32 % jeb, citiem vārdiem sakot, papildu EUR 20 miljonus. Mēs esam vienprātīgi par to, ka mums nepieciešams lielāks darbinieku skaits paplašināšanai īstenošanai, bibliotēkai, informācijas tehnoloģijām un pētniecībai, ka skaidrāk jānosaka vides aizsardzības prioritāte šeit Parlamentā un ka būtu ļoti labi, ja Strasbūrā būtu pieejams lielāks skaits divriteņu, lai nevajadzētu tik bieži izmantot transporta dienesta pakalpojumus.

Par ko tad ir domstarpības? Pastāv atšķirīgi viedokļi, vai 2011. gadā būtu vairāk naudas — EUR 1500 — jāpiešķir palīgiem. Atkārtot — palīgiem, nevis šā Parlamenta deputātiem. Kopā tie būtu EUR 13,2 miljoni. Komitejas vairākums nobalsoja par šā palīgiem domātā palielinājuma paturēšanu rezervē, ņemot vērā argumentu, ka jautājums ir rūpīgāk jāizvērtē un lēmums jāpieņem vēlāk šajā gadā.

Es vēlos paskaidrot Zaļo nostāju šajā jautājumā, proti, mums ir jāņem vērā vispārējā parādu problēma, un tādēļ mana grupa uzskata, ka mums ir jāatsakās no šā EUR 1500 palielinājuma līdz nākamajam gadam. Šobrīd mums nav jāmaina Deputātu nolikums — tā vietā mums būtu jāņem vērā, dodoties isākos braucienos, retāk lidot biznesa klasē, lai, kā mēs atkārtoti aicinām politiskā līmenī, vides aizsardzību patiešām īstenotu gan savā uzvedībā, gan Parlamentā. Tādēļ ir ļoti liels gandarījums, ka mums ir izdevies uzlabot mūsu vides aizsardzības rādītājus — viens piemērs tam ir oglekļa dioksīda izmešu apjoma samazinājums par 12,9 % salīdzinājumā ar 2008. gadu. Mēs esam samazinājuši enerģijas patēriņu par 0,8 %. Mēs vēlētos sagaidīt darbavietas finansētu braukšanas karti vietējam sabiedriskajam transportam, citiem vārdiem sakot, mēs vēlamies pierādīt, ka rīkojamies atbildīgi gan finanšu, gan vides politikas jomā.

José Manuel Fernandes, *PPE grupas vārdā*. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) atbalsta stingru, pārredzamu un ilgtspējīgu budžetu. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam vadības paveikto, nosakot mainīgos un nemainīgos izdevumus, un to, ka ir iesniegta vidēja termiņa stratēģija nekustamā īpašuma politikas jomā. Tomēr mēs uzskatām, ka šos dokumentus nākotnē ir iespējams uzlabot, un vēlamies atgādināt, ka mēs atbalstām ilgtermiņa stratēģiju nekustamā īpašuma jomā.

Mums ir vērienīgi mērķi attiecībā uz budžeta stingrību, tādēļ mēs vēlamies, lai tiktu sākts darbs saistībā ar nulles budžetu, kurā katrs izmaksu postenis būtu pamatots ar dokumentiem. Tāpat mēs arī ierosinām strādāt, lai veiktu izmaksu un ieguvumu analīzi mainīgajiem izdevumiem. Mēs uzskatām, ka attiecībā uz tiem pastāv iespēja ietaupīt, un tādēļ mēs atbalstām — tik tiešām, mēs paši to ierosinām — samazinājumus vairākos budžeta posteņos.

Izcilība likumdošanā ir Parlamenta galvenais mērķis. Mēs visi zinām, ka atbilstošu tiesību aktu neesības vai sliktu tiesību aktu sekas vienmēr ir lielas izmaksas — izmaksas, kuras galu galā vienmēr nākas segt Eiropas sabiedrībai. Lai sasniegtu izcilību likumdošanā, ņemot vērā jaunās pilnvaras, kas ir Lisabonas līguma stāšanās spēkā rezultāts, mēs atbalstām iespēju pieņemt darbā jaunus darbiniekus un mēs vēlamies, lai tie būtu kvalificēti darbinieki, patiesībā mēs pieprasām, lai viņi tādi būtu.

Es arī vēlos atgādināt, ka mums pievienosies 18 jauni deputāti un ka arī viņiem ir jābūt iespējai pilnvērtīgi īstenot savas pilnvaras. Laiks, kurā mēs dzīvojam, no mums prasa ļoti daudz, un Eiropas iestādēm ir būtiska loma, izšķiroša loma, kurā tās nedrīkst ciest neveiksmi, un tādēļ to rīcībā ir jābūt pietiekamiem līdzekļiem.

Mēs ļoti labi apzināties, ka ap budžeta jautājumiem vienmēr var radīt biezu populisma un demagoģijas mākonī, un mēs norobežojamies no šādas rīcības. Ir pat tādi cilvēki, kuri dod mājienu, ka tiek palielinātas deputātu piemaksas, kas nav taisnība. Patiesībā mēs cenšamies nodrošināt Parlamentam pietiekami lielus līdzekļus, lai pret to izturētos ar cieņu, ko mēs visi aizstāvam, un lai tas spētu sasniegt mērķi, kuru no mums sagaida — patiesībā pieprasa — Eiropas sabiedrība, proti, izcilību likumdošanā.

Derek Vaughan, S&D grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze! Diskusijas par savu budžetu vienmēr ir strīdīgs jautājums, un to mēs piedzīvojam mūsu diskusijās gan par budžeta grozījumu, gan mūsu budžetu 2011. gadam. Tomēr esmu gandarīts, ka vairums jautājumu par 2011. gada budžetu ir atrisināti jau pašā Budžeta komitejā. Manuprāt, Budžeta komitejas un Prezidija starpā šobrīd vairs ir palikušas pavisam nelielas domstarpības, izņemot trīs vai varbūt četrus jautājumus. Viens, protams, ir jautājums par 20 % sliekšni. Otrs jautājums ir par rezervi ēkām un vēl viens — par otras EUR 1500 ikmēneša piemaksas piešķiršanu katram deputātam palīgu piemaksām.

Šie divi EUR 1500 piešķirumi katram deputātam ir strīdīgs jautājums, un tas būtu sarežģīts jebkuros laikos, bet, protams, vēl strīdīgāks tas ir ekonomiski grūtā periodā. Tā tas ir pat par spīti tam, ka mēs visi apzināties — Lisabonas līgums mums piešķir lielākus pienākumus. Tieši tādēļ ir panākta kompromisa vienošanās otrajam EUR 1500 piešķirumam paredzēto finansējumu paturēt rezervē, kur tas paliks līdz brīdim, kamēr tiks aprēķinātas pilnas šā priekšlikuma izmaksas.

Manuprāt, vēl viens strīdīgs un neatrisināts jautājums ir piemaksa deputātiem, kas ieņem noteiktus amatus Parlamentā. Šajā jautājumā tika panākts kompromiss — samazināt deputātiem, kas ieņem noteiktus amatus Parlamentā, piešķirto summu no EUR 1,2 miljoniem uz EUR 400 000, un, protams, ikvienam pieprasījumam ir jābūt dokumentēti pamatotam ar kvīti. Manuprāt, šis ir svarīgs princips, un mēs visi vēlētos to atbalstīt. Kolēģi paši izlems, vai šie divi kompromisi viņiem ir pieņemami vai nav. Es domāju, ka vairums S&D grupas deputātu uzskatīs šos kompromisus par pieņemamiem.

Tomēr mūsu diskusijās par 2011. gada budžetu ir izkristalizēties vēl viens jautājums, proti, ja mums arī turpmāk būs jāatrod līdzekļi, lai finansētu Lisabonas līgumā mums uzticētos papildu pienākumus, mums ir jāatrod citas vietas, kur ietaupīt, uzlabojot efektivitāti. 2011. gada budžetā ir vairāki šādi taupīšanas mēģinājumi. Patiešām, kopējais pieaugums ir samazināts no 6,5 % uz aptuveni 5,8 %. Tas ir apsveicami, bet es domāju, ka turpmāk mums nāksies taupīt daudz vairāk.

Es ceru, ka nākotnē Prezidijs sniegs ieteikumus un priekšlikumus ne tikai saistībā ar līdzekļu izlietojumu, bet arī saistībā ar veidiem, kā turpmāk ietaupīt līdzekļus, veicinot efektivitāti. Es gribētu cerēt, ka šie taupības pasākumi paredzēs izmaiņas mūsu darba organizācijā, nevis tikai pieejamā finansējuma apcirpšanu.

Ja Prezidijs turpmāk patiešām nāks klajā — un es ceru, ka tā tas notiks, — ar priekšlikumiem, kas paredzēs līdzekļu taupīšanu, uzlabojot efektivitāti, manuprāt, ir svarīgi tos apspriest ar deputātiem jau agrīnā stadijā. Tādējādi Eiropas Parlamentam būs iespēja veidot budžetu, arī noteikt savas prioritātes un pašiem noteikt jomas, kurās būtu taupāmi līdzekļi, bet, kamēr tas īstenosies, mums ir jāturpina strādāt, lai mūsu 2011. gada budžets būtu pieņemams deputātiem, Parlamentam un, protams, arī sabiedrībai.

Carl Haglund, ALDE grupas vārdā. — (SV) Priekšsēdētājas kundze! Mums ir bijušas interesantas debātes par Parlamenta budžetu šim un nākamajam gadam.

Vispirms es vēlos īpaši pateikties Trüpel kundzei, kura ir paveikusi lielu darbu saistībā ar nākamā gada budžeta sagatavošanu. Iespējams, budžets ir sabalansētāks, nekā sākotnēji tika plānots.

Lisabonas līgums Eiropas Parlamentam izvirza jaunas prasības, un, ņemot to vērā, ir gluži loģiski, ka Parlaments sagaida zināmu izmaksu pieaugumu, jo pieaug mūsu aktivitāte.

Tajā pašā laikā vienkārši pārsteidzošs ir fakts, ka mēs absolūti neesam spējuši reorganizēt mūsu pašu darbību, lai spētu jaunās prasības pildīt. Šī ir joma, kurā mums jāpilnveidojas.

Mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas deputāti, kritiski izturējamies pret Prezidija sākotnēji ierosināto izmaksu palielinājumu, kas patiesībā patlaban, kā jau tika minēts, ir daļēji samazināts. Tomēr es vēlos sacīt, ka ALDE grupa neatbalsta — un nebalsos par — turpmāku ikmēneša piemaksas palielinājumu katram deputātam par EUR 1 500, lai viņi varētu pieņemt darbā jaunus palīgus. Mēs arī neatbalstām ideju komiteju priekšsēdētājiem piešķirt piemaksu reprezentācijas izdevumiem.

Ir skaidri redzams, ka divas lielās politiskās grupas šajā jautājumā ir atradušas kopēju viedokli, tomēr mēs, ALDE grupas deputāti, šajā plenārsēžu zālē cīnīsimies par saviem uzskatiem. Ir ļoti svarīgi, ka Eiropas Parlaments parāda, ka mēs patiešām esam ieinteresēti to izmaksu līmenī, kuras mēs palielinām. Es īsti nespēju saprast šeit iepriekš izskanējušos apgalvojumus, kuros tika pausts, ka jautājums nav vis par izmaksu pieaugumu, bet gan drīzāk par spēju kā nākas veikt savus pienākumus. Jautājums nebūt nav par to. Tas ir tikai jautājums par izmaksu pieaugumu.

Turklāt ir vērts paturēt prātā — jo lielāks būs Parlamentā nodarbināto palīgu skaits, jo lielākas būs mūsu prasības attiecībā uz ēkām, un ilgtermiņā tas kļūs par ļoti dārgu pasākumu. Mēs, ALDE grupas deputāti, ļoti kritiski izturamies pret dažiem no šiem priekšlikumiem un attiecīgi Parlamentā arī balsosim, kad būs pienācis balsošanas laiks.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos vēlreiz sākt ar burvju vārdu „līdzsvars”, kuru tikko minēja Haglund kungs. Es patiešām uzskatu, ka pašreizējai diskusijai par 2011. gada budžetu ir jāizriet no jautājuma „Kā rast pareizu un atbildīgu līdzsvaru?”

Fernandes kungs runāja par populismu saistībā ar Parlamenta vēlmi pret 2011. gada budžetu izturēties ļoti atbildīgi un ievērot pašdisciplīnu. Šajā ziņā es viņam absolūti nepiekrītu. Es nedomāju, ka populisms ir kopīga nonāksana pie izvērtēta secinājuma, ka, ņemot vērā daudzos taupības pasākumus, kādus mēs pieprasām no citām valstīm, arī mums ir ļoti rūpīgi jāpārdomā, kā mēs Parlamentā varam rīkoties disciplinēti. Gluži pretēji — es uzskatu, ka pašreizējos apstākļos tieši tāda ir Eiropas Parlamenta politiskā atbildība. Saistībā ar samazinājumiem, kādi tiek pieprasīti no Grieķijas un valstu budžetiem kopumā, mums ir jābūt drosmei, no vienas puses, apstiprināt budžeta palielinājumu tur, kur mums tas patiešām ir nepieciešams atbildīgai sava darba veikšanai, un tomēr vienlaikus atrast robežu, pie kuras mēs sakām — pašreizējos apstākļos arī mums ir nepieciešami atsevišķi ierobežojumi, jo tāda gluži vienkārši ir politiskā situācija. Mūsu ziņai ir jābūt: „Mēs saprotam!” Tas ir svarīgi politiskā ziņā, un tādēļ es vēlreiz aicinu visas grupas apsvērt, kādu ziņu mēs dosim sabiedrībai ar 2011. gada budžetu.

Lajos Bokros, ECR grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze! Rumānijā ierēdņu algas tiek apgrieztas par 25 %, Spānijā valsts sektorā strādājošo algas tiks samazinātas par 5 % līdz 15 %, un Portugālē, nemaz nerunājot par Grieķiju, valdība pieliek milzīgas pūles, lai ietaupītu uz cilvēkresursu rēķina. Lielbritānijā jaunā valdība jau ir norādījusi, ka šogad būs jāveic apjomīga finanšu resursu taupīšana.

Vai kāds šajā Parlamentā uzskata, ka tieši šobrīd ir īstais laiks, lai Eiropas Parlaments tērētu vairāk naudas vispār jebkam — palielinātu tēriņus, palielinātu darbinieku skaitu politiskajās grupās, bibliotēkā, komitejās, informācijas tehnoloģiju jomā un pieliktu vēl EUR 1 500 palīgu piemaksām? Mēs apspriežam otro EUR 1 500 piešķirumu, bet es uzskatu, ka pat pirmais ir pilnīgi lieks. Šeit nedrīkst būt jautājums, vai otro piešķirumu paturēt rezervē, mums ir jāatceļ abi, jo šobrīd tiem nav īstais laiks. Mēs visi labi apzināties, ka paplašināsies mūsu pilnvaras, tomēr plašākas pilnvaras automātiski nenozīmē lielākus tēriņus. Tas nozīmē efektīvāku līdzekļu izlietojumu, lielāku atbildību un lielāku pienākuma apziņu.

Es pilnīgi piekrītu Trüpel kundzei, ka pastāv iespējas ietaupīt vairāk. Mums nav nepieciešams autoparks šeit, Strasbūrā. Mēs varam par velti izmantot sabiedrisko transportu. Es ik dienas braucu ar tramvaju. Lai ietaupītu, mēs biznesa klases biļešu vietā varam iegādāties ekonomiskās klases biļetes. Piemēram, es, ierodoties šeit no Budapeštas, principā nekad nelidoju biznesa klasē. Un, lai gan kopumā Prezidija un Budžeta komitejas diskusija šajā jautājumā bija ļoti noderīga, es uzskatu, ka pastāv vēl ārkārtīgi daudzas līdzekļu ietaupīšanas iespējas.

Marta Andreasen, EFD grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze! Jau atkal mani satric tas, ka šā Parlamenta deputāti turpina pieprasīt budžeta palielināšanu laikā, kad dalībvalstu iedzīvotāji joprojām cīnās ar pašreizējo krīzi. Tomēr šodien es runāšu par šā Parlamenta ētiku.

Vai ir pieņemami, ka pašreizējā situācijā Eiropas Savienības iestādes, pieprasot tiesības kontrolēt valstu budžetus, vienlaikus vēlas palielināt pašas savus administratīvos budžetus — kā tas ir Parlamenta gadījumā? Vai ir pieņemami, ka ES iestādes vērsas Eiropas Kopienes Tiesā saistībā ar Padomes lēmumu samērīgi samazināt ES ierēdņu algu palielinājumu? Vai ir ētisks šā Parlamenta lēmums steigšus apstiprināt Padomes 2008. gada pārskatus apmaiņā pret Padomes piekrišanu palielināt Parlamenta budžetu?

Ļaujiet man paskaidrot — Budžeta kontroles komiteja vienprātīgi nolēma neatbalstīt Padomes 2008. gada pārskatus, jo tajos trūkst pārredzamības. Sagādīšanās pēc Padome neapstiprināja Parlamenta budžeta palielinājumu. Es pieļauju, ka šonedēļ mēs pieredzēsim, kā Parlaments nobalsos par Padomes pārskatu apstiprināšanu, un drīz pēc tam Padome apstiprinās Parlamenta budžeta palielinājumu. Dāmas un kungi, eiropieši, balsojumi par Parlamenta budžetu un Padomes budžeta izpildi liecina, kāda ir to iestāžu ētika, kuru uzdevums ir mums noteikt, kā rīkoties.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Lisabonas līgums ir atnesis pārmaiņas, arī, un patiesībā jo īpaši, pārmaiņas, kas saistītas ar Eiropas Parlamenta nozīmi. Esmu jau agrāk norādījis, ka manam „jā” Parlamenta budžeta grozījumam ir savi nosacījumi. Protams, Eiropas Parlamentam ir jācenšas sasniegt izcilību likumdošanā. Protams, Parlamenta lomas nostiprināšana nozīmē vairāk pienākumu, lielāku atbildību un vairāk darbu. Tomēr, par spīti iepriekš minētajam, pašreizējās krīzes, pēdējo 60 gadu smagākās ekonomikas krīzes, laikā es gribētu norādīt, ka arī mums kā deputātiem, un patiesībā jo īpaši mums, ļoti rūpīgi vajadzētu apieties ar mums uzticēto naudu. Padomei un Eiropas Parlamentam ir plānota un ir jāīsteno ciešāka sadarbība, un šīs sadarbības priekšnosacījums ir vēlme strādāt kā partneriem.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos apsveikt referentus *Trüpel* kundzi un *Maňka* kungu par lielisko darbu, sagatavojot šodien apspriežamos lēmumus. Mums jāatzīst, ka tas nekādi nav bijis viegls darbs, un šodienas debātes ir tam apliecinājums.

No vienas puses, mums ir jābūt saimnieciskuma un efektivitātes paraugam attiecībā uz Eiropas nodokļu maksātāju naudas izlietojumu. Tomēr, no otras puses, mums ir jādod Parlamentam iespēja pildīt pienākumus un saistības, ko šie paši nodokļu maksātāji mums ir uzticējuši Lisabonas līgumā.

Situācija ir tāda, ka jaunajā Eiropas Savienības līgumā lielākā daļa izmaiņu skar mūsu iestādi un mums ir visvairāk jaunu pienākumu. Viens no nopietnākajiem un visvairāk apspriestajiem tematiem bija jautājums, cik lielā mērā Eiropas Parlaments ņem vērā Eiropas smago ekonomisko situāciju un rāda priekšzīmi, ierobežojot izdevumus un palielinot efektivitāti.

Šodien apspriežamie Parlamenta lēmumi ir ekonomiskajai situācijai atbilstoši. Minimāls 5,5 % izdevumu pieaugums ļaus mums paplašināt Eiropas Parlamenta personālsastāvu ar 18 jauniem darbiniekiem. Mums ir nepieciešams, lai administrācijai spētu nodrošināt speciālistu atbalstu jomās, kuras ir ievērojami paplašinājušās un kurās Eiropas Parlamenta lēmumiem ir izšķiroša nozīme.

Mēs deputātiem dodam iespēju biežāk sazināties ar vēlētājiem, speciālistu vadītu apmācību iespējas vairākās jomās un iespējas pildīt savus jaunus pienākumus, kas viņiem tika uzticēti Lisabonas līgumā. Mēs esam saimnieciskuma paraugs, jo, aptverot visus jaunus pienākumus, mēs tikai par 0,28 % pārsniedzam vienošanos, kas tika pieņemta pirms daudziem gadiem un paredz, ka Eiropas Parlamenta izdevumi nedrīkst pārsniegt 20 % no Eiropas budžeta administratīvajām izmaksām.

Vienlaikus mums ļoti skaidri jāpasaka, ka šī senā vienošanās nākotnē ir jāpārskata, lai tā atspoguļotu ievērojamās izmaiņas iestādes uzdevumos un jo īpaši tās lomas pieaugumu, un attiecīgi arī Eiropas Parlamenta gaidas.

Kolēģi deputāti, mums vēl ir iespējas ietaupīt. Turpmāk mums ir jāpastiprina centieni uzlabot Parlamenta darba efektivitāti, piemēram, paļaujoties nevis uz ēkām, bet gan uz jaunajām tehnoloģijām, rādot piemēru institucionālo un vides standartu jomā, rūpīgi analizējot pilnīgi visu izdevumu ietekmi un neļaujot budžetam palielināties automātiski, kā tas parasti ir raksturīgi ikvienai birokrātijai. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka par katru savu darbību mēs esam atbildīgi saviem vēlētājiem, kuri patlaban piedzīvo grūtus laikus.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! It sevišķi krīzes laikos politiķiem ir jāspēj nodalīt racionālo no emocionālā, jo īpaši jautājumos, kas attiecas uz budžetu un finansēm. Man ir sajūta, ka Lisabonas līgums un ar to saistītie budžeta jautājumi nedaudz līdzinās laika prognozei — vakarā nekad nevar īsti zināt, kāds laiks mūs sagaidīs no rīta. Prognoze sola lietu, tādēļ mēs ņemam līdzīgu lietussargu, un varbūt pāris pīles arī nokrīt, tomēr tas nekādi nav saucams par īstu lietu.

Glūži tāpat ir ar Lisabonas līgumu — mēs nezinām, kā šā līguma ietekmē mainīsies Parlamenta darba slodze. Man jābrīnās, kā deputāti agrāk ir varējuši strādāt komitejās un prezidijās, ja viņiem Lisabonas līgums nenēsīs nekādas pārmaiņas.

Diskusija par parlamentārās palīdzības piemaksas palielināšanu par EUR 1 500 ir simboliska tādējādi, ka tā parāda, vai mēs spējam samazināt savas struktūras, ietaupīt līdzekļus un padarīt efektīvākus savus darba procesus. Šo trīs punktu ņemšana vērā būtu daudz efektīvāka nekā arvien biežāka runāšana par finansēm. Galu galā tikai nākamajā gadā mēs tā īsti jutīsim, cik lielā mērā Lisabonas līgums ir ietekmējis mūsu darbu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Nav šaubu, ka Eiropas Parlamentam, kuram pēc Lisabonas līguma ratifikācijas ir lielāka loma un vairāk pienākumu, gluži dabiski ir jāsaņem lielāki finanšu resursi, lai šo lomu varētu pildīt. Iepriekšējam runātajam ir taisnība. Mēs nezinām, cik lielā mērā praktiski šī loma pieaugs, tomēr mēs zinām, ka tā pieaugs. Tādēļ, gluži dabiski, arī mūsu vēlētajī un nodokļu maksātāji no mums sagaida vairāk. Arī šā iemesla dēļ pieprasījums palielināt finansējumu, piemēram, deputātu palīgiem, ir neapstrīdami pamatots gan finansiāli, gan politiski.

Mēs apzināmies, ka šobrīd Grieķijā un vispār Eiropas dienvidu valstīs ir smaga krīze, kas acīmredzami ir politiska problēma, tomēr, apgriežot izmaksas, mēs nedrīkstam nogriezt atsevišķus Eiropas Parlamenta uzdevumus. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka Eiropas Parlamenta budžets ir ievērojami jāpalielina.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Parlamenta 2011. gada budžeta projekts ir EUR 1,7 miljardi. Tātad uz katru deputātu EUR 2,3 miljoni gadā, EUR 200 000 mēnesī un, šokējoši, EUR 6400 uz katru deputātu dienā; un šajā Parlamentā ir 736 deputāti.

Priekšsēdētājas kundze, EUR 6400 ir ļoti liela summa. Es varu iztēloties simtiem lietderīgākus šīs naudas tērēšanas veidus salīdzinājumā ar šo marionešu teātri. Tomēr pats svarīgākais — ir jādod iespēja pašiem pilsoņiem pieņemt šādus lēmumus. Ņemsim un šodien aizvērsim savas bodītes Briselē, Luksemburgā un visupirms šeit, Strasbūrā. Vienkārši atbrīvosim telpas, aizslēgsim durvis, izmetīsim atslēgu un atdosim EUR 1,7 miljardus atpakaļ pilsoņiem, kuri tos ir nopelnījuši, lejojot sviedrus, asinis un asaras.

Šā Parlamenta deputātiem vajadzētu katru rītu celties un katru vakaru gulties ar domu, ka ikviens no viņiem šodien nodokļu maksātājiem izmaksās vai ir izmaksājis EUR 6400. Ikvienam deputātam ir jāuzskata par savu pienākumu katru dienu šo naudas summu samazināt, jo visa nauda, ko mēs šeit tērējam niekiem, ir nodokļu maksātāju nauda, ko mūsu pilsoņi ir radījuši ārkārtīgi smagā darbā.

Tā tam vajadzētu notikt, bet tā tas nenotiek. Šā Parlaments princips — jo vairāk, jo labāk. Ar rokaspiedieniem, līdzīgajam pievelkot līdzīgo un slēdzot miglainus darījumus kuluāros, budžetam tiek pielikti desmitiem miljoni. Elite lemj, un sabiedrība finansē. Ikvienam vajadzētu par to padomāt vakarā pirms laišanās miegā, un es aicinu ikvienu šovakar tā arī darīt — pajautāt sev: „Vai es esmu bijis EUR 6400 vērts?” Katram, kurš tā nedara, vajadzētu dziļi nokaunēties, jo kā deputāts viņš nav nekā vērts.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu sacīt *van der Stoep* kungam — es esmu manā labā tērētās naudas vērtā, un es palieku pie šīs pārliecības. Ja jūs neesat tās vērts, es jūtu jums līdzī. Vienīgais, ko varu sacīt, — mēs nekādi sev nepalīdzam, Parlamentā paši sev radot tādas darba apstākļus, kas sekmīgi padara mūsu darbu neiespējamu. Es atbalstu parlamentārās palīdzības piemaksas palielināšanu — jā, abus piešķirumus —, un es uzskatu, ka ļoti pamatoti.

Ikvienam, kurš strādā Parlamentā, ir nepieciešami darbinieki. Tiem, kuri nevēlas strādāt, nevajadzētu traucēt tos, kuri to var un vēlas. Nevienam nebūs spiests izmantot parlamentārās palīdzības piemaksas palielinājumu — jūs to *varat izmantot*, bet jums tā nav obligāti jāizmanto. Ja deputāti šo piemaksu neizmanto, jo labāk nodokļu maksātājiem, kuri šajā gadījumā saņems savu naudu atpakaļ. Es, savukārt, varu runāt tikai savā vārdā un sacīt, ka es esmu manā labā tērētās naudas vērtā, tas pats attiecas uz maniem darbiniekiem. Tomēr mums ir rūpīgi un sīki jāizpēta darbības, kas uz Parlamenta budžeta pieauguma rēķina ir īstenotas agrāk. Mums ir jāizpēta, vai mēs vēlamies un varam šīs darbības turpināt. Šajā saistībā es pirmām kārtām domāju arī par tīmekļa TV pakalpojumiem. Manuprāt, mums ir jārikojas, mēs nevaram visu atstāt tā, kā tas ir pašlaik.

Papildus iepriekš minētajam mēs kopā ar Prezidiju esam uzsākuši daudzas reformas, un mums arī ir jāsaagaida to rezultāti. Budžeta kontroles komiteja darīs visu, kas būs tās spēkos, lai norādītu uz jomām, kurās vērojami trūkumi.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Visā Eiropā valdības un valsts iestādes saskaras ar nepieciešamību samazināt izdevumus, bet Parlaments turpina dzīvot pasaku pasaulē. Es dzirdu jaukas runas par nepieciešamību taupīt un uzlabot efektivitāti, bet vairāk nekā EUR 1,7 miljardu liels 2011. gada budžets

nozīmē pieaugumu gandrīz par 6 %. Tas ir pilnīgi nepieņemami. Mums būtu jārunā par vērienīgu taupīšanu, nevis palielinājumu. Ir daudzi veidi, kā to īstenot.

Vispirms mums jāsamazina nelietderīga naudas izšķiešana un izdevumi. Parlamentam jāpieprasa Padomei izbeigt šo Strasbūras cirku un tādējādi ik gadus ietaupīt vairāk nekā EUR 200 miljonus. Vēl EUR 50 miljonus varētu ietaupīt, slēdzot Eiropas Parlamenta birojus visās dalībvalstīs. Ir jāracionalizē birokrātija — Parlamentā nodarbināto ierēdņu skaits tikai trīs gadu laikā ir pieaudzis līdz 6000, kas ir pieaugums par 14 %. Spiedīgos apstākļos jebkura cita organizācija noteiktu jaunas prioritātes, samazinājumus kompensējot citās jomās. Mēs, šķiet, domājam, ka dzīvojam citā pasaulē. Mums jārikojas, lai patiešām īstenotu pārmaiņas un patiešām samazinātu Parlamenta budžetu.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Es vēlētos atgriezties pie ierosinājuma pielikt divreiz pa EUR 1 500 ikmēneša parlamentārās palīdzības piemaksai. Tā ir taisnība, ka Lisabonas līgums mums uzliek daudzus jaunus pienākumus, tādēļ es pilnīgi noteikti nepretošos idejai palielināt darbinieku skaitu tajās Parlamenta komitejās, kurām ar Lisabonas līgumu tiek palielināts pienākumu daudzums, piemēram, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā.

Tāpat es neiebildīšu pret darbinieku skaita palielināšanu politiskajās grupās, lai tās spētu labāk atbalstīt šo pienākumu pildīšanu, tomēr, dāmas un kungi, būsim godīgi — ir neprātīgi un arī nepareizi katram deputātam šogad piešķirt papildu EUR 1 500 un otru papildu EUR 1 500 — nākamgad.

Es pats esmu darbojies Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā 10 gadus un turpinu to darīt. Šai komitejai ir ļoti daudz likumdošanas pienākumu, kas jāveic saskaņā koplēmuma procedūru vai parasto likumdošanas procedūru. Es vienmēr esmu izticis ar trim palīgiem, un es pieņemu, ka tie deputāti, kas patlaban strādā vai gatavojas strādāt Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, arī var iztikt ar trim palīgiem. Jūsu sacītais, *Gräßle* kundze, ka papildu darbinieki būtu jāpiešķir tiem, kuri vēlas strādāt, nevis tiem, kuri to nevēlas, ir visaugstākā līmeņa populisms.

Vladimír Maňka, referents. – (SK) Es vēlos pateikties visiem, kuri izteica savu viedokli. Esmu gandarīts, ka jūs visi vēlaties cik vien iespējams labi veikt likumdošanas darbu un vislietderīgākajā veidā izmantot resursus. Ikvienam ir savs viedoklis, kur un kā būtu veicami uzlabojumi. Šīsdienas debātes ir tam apliecinājums. Es vēlos sacīt *Bokros* kungam, ka pastāv veids, kā ar objektīvām metodēm ietaupīt līdzekļus. Šo veidu pirms viena gada nobloķēja, starp citu, arī jūsu politiskās grupas deputāti.

Kopš janvāra es savā valstī esmu reģionālas iestādes vadītājs. Mans pirmais darbs pēc stāšanās šajā amatā bija neatkarīgs ārējs visu iestādes procesu pētījums. Šī revīzija novērsīs pienākumu dublēšanos un samazinās administratīvās izmaksas vairāk nekā par 15 %. Ja mēs vēlamies analizēt lieko darba noslodzi un optimāli reorganizēt esošos resursus, objektīvs un neatkarīgs ārējs pētījums ir vislabākais risinājums.

Tie, kuriem pieticis drosmes veikt šo pasākumu, ir panākuši vislabāko resursu izlietojumu, un viņiem ir izdevies ievērojami samazināt administratīvās izmaksas. Turpmākajās dienās mēs debatēsim un balsosim par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas 2010. gada budžeta grozījumu.

Šīs iestādes acīmredzami paplašina savu darbību, tām ir lielākas pilnvaras un lielāka slodze. Es vēlos arī iesniegt pieprasījumu Padomei, lai mēs pēc iespējas ātrāk varētu pabeigt darbu saistībā ar šiem budžetiem un lai abas iestādes Lisabonas līgumā jaunajās vai paplašinātajās jomās tām uzticētos pienākumus varētu veikt efektīvi un ar atbildību.

Helga Trüpel, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Jūs visi dzirdējāt, cik pretrunīgas bija debātes par 2011. gada budžetu. Tas nav nekāds brīnums, ņemot vērā, ka mēs runājam par reāliem palielinājumiem un samazinājumiem un, kā vienmēr politikā, arī par simboliskiem jautājumiem.

Būdama referente, es vēlētos norādīt uz šādiem jautājumiem. Jūs dzirdējāt pilnu viedokļu spektru, kura vienā galā ir *Gräßle* kundze no Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgie demokrāti), kas ļoti noteikti atbalsta minētos budžeta palielinājumus, arī EUR 1 500, lai nodrošinātu spēju strādāt, bet otrā galā ir deputāti, kuri saka: „Mums tas nav vajadzīgs” vai „Mums ir daudz rūpīgāk jāizvērtē, cik šie budžeta palielinājumi ir pamatoti, un jāsgatavo pārskats, iekļaujot tajā atsevišķas komitejas un Parlamenta darbības jomas.”

Būdama referente, es vēlos norādīt, ka Budžeta komitejas vairākums nolēma papildu līdzekļus paturēt rezervē — tādējādi par šo jautājumu Budžeta komiteja vēl nav panākusi vienošanos — un pieprasīt precīzu izvērtējumu. Tādēļ viss šis darbs mums vēl ir priekšā. Mums ir jāveic izvērtēšana un pēc tam vēlreiz rudenī ļoti nopietni jāiepazīstas ar tās rezultātiem, lai oktobrī saskaņā ar jauno budžeta procedūru turpinātu sarunas ar Padomi un arī lai mēs paši šeit Parlamentā vienotos par vairākuma nostāju. Pašreizējā situācijā ir svarīgi

atzīmēt, ka pastāv pretrunas, pastāv krasi atšķirīgi viedokļi, kā arī pastāv vairākuma viedoklis, un saskaņā ar šo viedokli mums skaitļi vēlreiz ir ļoti rūpīgi jāanalizē.

Liels paldies par jūsu ieteikumiem, un es ceru, ka, turpinot darbu, mēs visi rīkosimies gudri!

Priekšsēdētāja. – Paldies, *Trüpel* kundze. Tādējādi mēs beidzam kopīgās debātes par budžetu. Paldies par runām. Debātes tiek slēgtas.

Balsojums par *Mañka* kunga sagatavoto ziņojumu notiks rīt, un balsojums par *Trüpel* kundzes sagatavoto ziņojumu notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Georgios Stavrakakis (S&D), rakstiski. – (EL) Budžeta grozījums ir Lisabonas līguma spēkā stāšanās rezultāts. Parlamentu gaida jauni uzdevumi, būs nepieciešami resursi, lai Parlaments varētu sekmīgi pildītu jaunus pienākumus un uzdevumus. Vēlos uzsvērt — Eiropas pilsoņi vēlas, lai Parlaments savus pienākumus pildītu nevainojami, un, lai to nodrošinātu, ir svarīgi, lai Parlamenta deputātu, komiteju un politisko grupu rīcībā būtu vajadzīgie resursi. Turklāt mēs uzskatām, ka finanšu disciplīna un tēriņu samazināšana ir nepieciešamas vairāk nekā jebkad agrāk, un Eiropas pilsoņiem ir visas tiesības to no mums sagaidīt; tieši tādēļ mēs esam sagatavojuši budžetu, kas garantē ļoti taupīgu līdzekļu izlietojumu un pārredzamību.

Mēs arī uzstājam uz Eiropas Parlamenta nekustamā īpašuma politikas ilgtermiņa plānošanu, cenšoties nodrošināt apmierinošu finansīalu atbalstu gan pašlaik, gan turpmākajos gados. Mēs esam pārliecināti, ka, īstenojot šos pasākumus, mēs spēsim sniegt atbildi uz Eiropas pilsoņu bažām, gaidām un prasībām.

Nobeigumā es vēlētos pateikties *Vladimir Mañka* par viņa lielisko ziņojumu.

6. Eiropas Bēgļu fonda izveide laikposmam no 2008. līdz 2013. gadam (grozījumi Padomes Lēmumā Nr. 573/2007/EK) — Migrēšana no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (Regulas (EK) Nr. 1104/2008 grozīšana) — Migrēšana no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (grozījumu izdarīšana Lēmumā 2008/839/TI) — Kopējas ES pārvietošanas programmas izveide (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgās debātes par šādiem jautājumiem:

- ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Lēmumu Nr. 573/2007/EK, ar ko laikposmam no 2008. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Bēgļu fondu kā daļu no Vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2004/904/EK (COM(2009)0456 - C7-0123/2009- 2009/0127(COD)), kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavojis *Rui Tavares* (A7-0125/2010);

- ziņojums par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1104/2008 par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (COM(2009)0508 -C7-0244/2009- 2009/0136(NLE)), kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavojis *Carlos Coelho* (A7-0126/2010);

- ziņojums par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Lēmumu 2008/839/TI par migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (COM(2010)0015 -2010/0006(NLE)), kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavojis *Carlos Coelho* (A7-0127/2010), un

- ziņojums par kopējas ES pārvietošanas programmas izveidi (COM(2009)0447 - 2009/2240(INI)), kuru Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavojis *Rui Tavares* (A7-0131/2010).

Carlos Coelho, referents. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Iesākumā es vēlos atgādināt, ka Parlaments jau iepriekš ir kritizējis ilgo kavēšanos ar otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) ieviešanu. 2009. gada 22. oktobrī mēs pieņemām rezolūciju par SIS II un Vīzu informācijas sistēmu. Eiropas Parlaments vēlreiz puda nopietnas bažas par kavēšanos ar SIS II darbības uzsākšanu un pieprasīja no Komisijas un Padomes informāciju par tehnisko testu rezultātiem, uzstājot, ka jānodrošina pilnīga SIS II ieviešanas procesa pārredzamība.

SIS II bija jāsāk darboties 2007. gadā. Ir pienācis 2010. gads, un neviens nespēj sniegt skaidru atbildi, kad sistēma tiks pabeigta. Ar priekšlikumu kopumu, ko mēs apsveram, saistās četri būtiski jautājumi. Pirmkārt, kad tiks veikta migrācija? Pirms SIS II var sākt darboties, darbiniekiem tā ir jātestē, lai novērtētu, vai SIS II spēj darboties atbilstoši tehniskajām un funkcionālajām prasībām, kas noteiktas attiecīgajos juridiskajos instrumentos. Tikai pēc šo testu sekmīgas pabeigšanas būs iespējams veikt migrāciju no pirmās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas uz SIS II.

Otrkārt, vai šī testēšana ir pabeigta? Nē. Ņemot vērā lielo kavēšanos ar projekta izpildi un visus sarežģījumus un problēmas, Padome nolēma veikt divus „starpposma” testus: pirmo — 2009. gada ceturtajā ceturksnī un otro — 2010. gada vasarā. Tomēr pirmo testu nācās atlikt līdz janvāra beigām, jo nebija izpildīti priekšnosacījumi. Testēšana notika no 2010. gada 21. līdz 24. janvārim — sistēma labi strādāja pirmās 25 stundas, bet, kā zināms, tā bija nestabila pārējā testēšanas laikā. Testēšana tika atkārtota no 2. līdz 5. martam, un otrā testa galīgā izvērtēšana un apstiprināšana notika 6. aprīlī.

Lai gan dalībvalstis un līgumslēdzējs daļēji neievēroja testēšanas nosacījumus un lai gan vairāki pārsūtījumi neiekļāvās prasītajos atbildes laikos, lielākā daļa dalībvalstu secināja, ka novirzes ir bijušas nenozīmīgas un testēšanas galvenie uzdevumi ir izpildīti. Jaunais vispārīgais laika grafiks un budžeta plāns ir jāpieņem nākamajā Padomes sanāksmē 2010. gada jūnijā vai vēlākais oktobrī.

Tika uzskatīts, ka pirms darbības uzsākšanas sistēmai ir jāatbilst vairākiem nosacījumiem. Ir jābūt sekmīgi pabeigtam 2. starpposma testam, un sistēmai ir pilnībā jāatbilst darbības nosacījumiem. Arī vispārējam testam, ko paredz Regulas 55. pants, ir jābūt sekmīgi pabeigtam, un pilnībā jābūt nodrošinātai tīkla drošībai.

Trešais jautājums — kādēļ šo priekšlikumu apstiprināšana ir tik steidzama? Lai gan ar migrācijas īstenošanu saistītie priekšnosacījumi daļēji nav izpildīti un nav iespējams pateikt, kad tas notiks, 2010. gada 30. jūnijā atkal beigsies termiņš pilnvarām, ar kurām Komisijai tika uzticēta SIS II izstrāde. Tādēļ mums ir jāgroza 2008. gadā pieņemtā migrācijas instrumentu turpināmības klauzula, lai novērstu instrumentu termiņa izbeigšanos.

Mans ceturtais un pēdējais jautājums — kādus priekšlikumu aspektus es ierosinu grozīt? Vispirms es ierosinu iekļaut turpināmības klauzulu, ko Komisija nebija ierosinājusi. Mēs ierosinām noteikt, ka tās termiņš beidzas 2013. gada 31. decembrī. Ņemot vērā ievērojamo kavēšanos, ir ļoti svarīgi arī juridiskajā pamatojumā noteikt, ka izmantotajiem risinājumiem, lai kādi tie arī nebūtu, ir jāpamatojas uz pieejamajām tehnoloģijām, jāiekļaujas saprātīgā laika grafikā un jābūt pietiekami rentabliem.

Ir jāizveido arī Vispārējā programmu vadības valde un oficiāli jāintegrē tās īstenošanā SIS II pārvaldība. Es esmu pilnīgi pārliecināts — ja šī struktūra būtu izveidota pašā sākumā, projekta īstenošana būtu noritējusi saskaņotāk, mēs būtu labāk informēti un mūsu rīcība būtu bijusi efektīvāka.

Un visbeidzot es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai migrācijas procesu uzraudzītu Parlaments. Parlaments ne tikai atbild par tiesisko pamatu, bet kā budžeta lēmējinstāncija arī uzrauga darbības, kuras tiek finansētas no Eiropas Savienības budžeta. Šā iemesla dēļ mēs ar kolēģi *Alvaro* kungu esam iesnieguši grozījumu, kurā paredzēti līdzekļi atstāt rezervē. Turklāt mēs ar kolēģiem *Alvaro* kungu, *Ludford* kundzi, *Enciu* kungu un *Hohlmeir* kundzi esam iesnieguši grozījumu, kurā paredzēts pieprasīt, lai Eiropas Revīzijas palāta veiktu revīziju. Es vēlos pateikties jums visiem par ļoti lielo atsaucību.

Priekšsēdētāja. – Es šobrīd nevaru dot vārdu *Tavares* kungam, jo zināmā vulkāna dēļ viņam ir radušās nelielas transporta problēmas. Tiklīdz viņš mums pievienosies, es došu viņam vārdu.

Alexander Alvaro, Budžeta komitejas atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kundze! SIS II ir stāsts par mēģinājumiem, neveiksmēm un jauniem mēģinājumiem, kas ilgst gadiem. Šie mēģinājumi, neveiksmes un jaunie mēģinājumi līdz šim ir aprijuši EUR 90 miljonus — 90 miljonus, kas, pēc daudzu domām, ir izšķiesti pilnīgi veltīgi.

No budžeta viedokļa es varu apstiprināt ikkatru *Coelho* kunga sacīto teikumu, katru vārdu un visus centienus. Mūsu sadarbība šajā jautājumā ir ļoti cieša un ļoti sekmīga. Mēs visi esam ieinteresēti, lai SIS II darbotos. Tomēr reizēm, kā tas bieži dzīvē notiek, nākas atzīt — ja kaut kas nedarbojas, kā nākas, ir jāapsver citas iespējas.

Mēs kā Eiropas Savienības Parlaments vēl neesam gatavi atnest ar roku šim projektam un visos iespējamajos veidos atbalstīsim komisāri *Malmström*, kura ir saņēmusi šo sarežģīto jautājumu mantojumā. Tomēr, kā jau mēs esam nolēmuši Budžeta komitejā un ierosinām arī plenārsēdē, ir skaidri jānosaka, ka SIS II finansējums

ir jāpatur rezervē, lai mums būtu lielāka kontrole pār šo līdzekļu izlietojumu. Personīgi es sagaidu, lai tiktu sagatavots B plāns gadījumam, ja mums kādu dienu nāktos atzīt, ka mēs nespējam panākt to, ko vēlējamies.

Priekšsēdētāja. – Tā kā *Tavares* kunga nav klāt, es dodu vārdu komisārei *Malmström*.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties *Coelho* kungam un *Alvaro* kungam par viņu ieguldījumu un ikvienam par ļoti konstruktīvo sadarbību šajā ārkārtīgi sarežģītajā lietā, kuru es esmu saņēmusi mantojumā. Lieta ir ļoti sarežģīta, bet es esmu apņēmības pilna kopā ar jums strādāt, lai to pārredzamā veidā savestu kārtībā un šo projektu īstenotu līdz galam.

Rītdienas balsojums notiks SIS II projektam ļoti piemērotā laikā. Padome ir apstiprinājusi, ka 1. starpposma tests ir bijis sekmīgs un ka SIS II izstrādei ir jāturpinās uz pašreizējo tehnisko risinājumu pamata.

Jums iesniegtie tiesību aktu priekšlikumi ietvēra trīs būtiskus elementus — *Coelho* kungs tos jau minēja —, un tie mainīs šā projekta izstrādes gaitu. Pirmkārt, kā *Coelho* kungs norādīja, sākotnējais instrumentu derīguma termiņš — šā gada 30. jūnijs — šobrīd jau ir kļuvis nereāls un tādēļ tiks mainīts. Tādējādi SIS II projekta izstrāde varēs turpināties, ņemot vērā tehniskās prasības un vispārējo laika grafiku, kas patlaban tiek precizēts ar dalībvalstu ekspertiem. Tas būs pieejams Padomei 3. un 4. jūnija sanāksmē.

Referents aicina noteikt konkrētu SIS II izstrādes termiņu. Diemžēl man jāatzīst, ka Komisija vēl nevar atbalstīt šo priekšlikumu. Komisijas eksperti kopā ar visām dalībvalstīm strādā, lai pabeigtu prasību pielāgošanu un sagatavotu jaunu vispārēju laika grafiku. Tiklīdz tas būs izdarīts, Komisija sagatavos atbilstošus priekšlikumus, kuros būs ņemts vērā jaunais vispārējais laika grafiks, kas pēc divām nedēļām tiks iesniegts nākamajā Tieslietu un iekšlietu Padomes sanāksmē.

Otrkārt, Vispārējā programmu vadības valde ir tehnisko ekspertu grupa, kas sniedz palīdzību SIS II izstrādē, un viņu darbam ir jāpiešķir oficiāls statuss. Vispārējā vadības valde jau ir izrādījusies ļoti efektīvs instruments sadarbības un tehniskās analīzes nodrošināšanā starp Komisiju un dalībvalstu ekspertiem. Priekšlikums nodrošinās šā darba turpināšanu, vienlaikus precīzi definējot valdes lomu, sastāvu un procedūras. Tā kā šī ir tīri tehniska struktūra, nav lietderīgi valdē iekļaut deputātus un citas Parlamenta amatpersonas. Mēs turpināsim darbu saistībā ar SIS II Eiropas Parlamentam pārredzamā veidā, bet mums ir skaidri jānodala tehniskais darbs un politiskā pārredzamība. Tomēr, ievērojot šo principu, kā arī saskaņā ar *Coelho* kunga ierosinājumu Komisija ir gatava sniegt pilnu tehnisko informāciju Parlamenta deputātiem, padarot pieejamus valdes ziņojumus.

Treškārt, tiek paredzēts nodrošināt nepieciešamo tiesisko elastību, lai izstrādi varētu veikt, izmantojot alternatīvu tehnisko risinājumu, un es domāju, ka mēs visi esam vienprātīgi, ka šim priekšlikumam ir racionāls pamats.

Attiecībā uz SIS II izstrādes turpināšanas budžeta jautājumiem Komisija piekrīt referentam, ka mūsu mērķis ir panākt nodokļu maksātāju līdzekļu visefektīvāko izlietojumu. Šajā sakarā ziņojumā aicināts izmantot Parlamenta tiesības SIS II izstrādei 2011. gadā paredzētos līdzekļus paturēt rezervē. Šis jautājums, protams, pilnībā ir budžeta lēmējinstiūcijas ziņā. No budžeta izpildes viedokļa es tikai vēlos lūgt *Alvaro* kungu paredzēt kādu precīzu un efektīvu līdzekļu atbrīvošanas procedūru gadījumam, ja mums šie līdzekļi būtu nepieciešami. Es vēlos pateikties Pilsuņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas referentam *Coelho* kungam un Budžeta komitejas referentam *Alvaro* kungam par lielisko sadarbību šajā jautājumā.

Man žēl, ka *Tavares* kungs vēl nav ieradies. Mums būtu bijusi iespēja apspriest ES pārvietošanas programmu, kas ir ārkārtīgi svarīgs jautājums. Kā jūs zināt, vairums pasaules bēgļu uzturas Āzijas, Āfrikas un Tuvo Austrumu valstīs. Daudzi bēgļi ir nonākuši paradoksālā un neatrisināmā situācijā — viņi nevar ne atgriezties savā izcelsmes valstī, ne iekļauties savas sākotnējās patvēruma valsts vietējā kopienā, jo bieži šīs valstis pašas ir cietušas konfliktos vai ir nabadzīgas. Šīm bēgļu grupām pārvietošana ir vienīgais risinājums.

Pārvietošana ir līdzeklis, ar kuru var uzskatāmi apliecināt Eiropas Savienības dalībvalstu solidaritāti ar bieži pārslogotajām sākotnējā patvēruma valstīm, vienlaikus sniedzot drošību visneaizsargātākajām bēgļu grupām, nodrošinot viņiem ilgtspējīgus un cilvēcīgus apstākļus. Patlaban pārvietošana tiek veikta, tomēr tā netiek sistemātiski koordinēta ES līmenī. Komisija uzskata, ka ES var uzņemties lielāku lomu un aktīvāk īstenot pārvietošanu, stiprinot Eiropas Savienības lomu visā pasaulē un izrādot solidaritāti visvairāk skartajiem reģioniem. 2009. gada septembrī iesniegtā priekšlikuma mērķis ir uzlabot situāciju. Mēs esam ļoti gandarīti par ārkārtīgi pozitīvajām atsauksmēm, kas par šo priekšlikumu ir saņemtas no Parlamenta un Padomes. Jo īpaši es vēlos pateikties *Tavares* kungam par viņa nenovērtējamo darbu, un es atzinīgi vērtēju spēcīgo politisko vienprātību, kas šajā jautājumā valda starp dažādām politiskajām grupām.

Priekšlikumā paredzēts, ka ES, sadarbojoties ar ANO Augsto komisāru bēgļu jautājumos, veicinās bēgļu stratēģiskāku pārvietošanu, pamatojoties uz ik gadus noteiktām kopējām pārvietošanas prioritātēm. Apvienojot valstu kvotas, ES var palīdzēt atvieglot vissmagākos konfliktus pasaulē un bēgļu situācijās. Pārvietojamo bēgļu galīgo skaitu programma atstāj katras dalībvalsts ziņā, lai gan tā valstīm nodrošinās iespēju rīkoties saskaņoti, dalīties pieredzē un iepazīties ar labāko praksi. Nosakot ikgadējās prioritātes, ES spēs labāk reaģēt uz bīstošām problēmām un bēgļu vajadzībām visā pasaulē, lai Eiropas Bēgļu fonda līdzekļu izmantošanu dalībvalstīs padarītu efektīvāku. Programma arī noderēs, veidojot mērķtiecīgāku un praktiskāku sadarbības projektu, ko īsteno Patvēruma lietu atbalsta birojs, kurš sadarbosies gan ar valstu valdībām, gan pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Es pilnībā atbalstu referenta priekšlikumu birojā, kas atradīsies Maltā, izveidot īpašu organizatorisku struktūru.

Kopējo ES pārvietošanas programmu mēs apspriežam ļoti svarīgā brīdī — kopš 2007. gada piecas dalībvalstis, papildus tām, kurām jau bija attiecīgas programmas, ir nolēmušas izveidot savas nacionālās pārvietošanas programmas. Pēdējā gada laikā saskaņā ar saistībām, par kurām ES līmenī tika panākta vienošanās 2008. gadā, vairākas citas dalībvalstis ir pārvietojušas bēgļus no Irākas. Ir ļoti svarīgi, lai šī pozitīvā virzība tiktu saglabāta un priekšlikuma pieņemšana neaizkavētos.

Tomēr mums ir patiešām žēl, ka atsevišķas novirzes un ar procedūru saistīti jautājumi kavē ātru šā priekšlikuma pieņemšanu. Šim priekšlikumam ir liela politiska nozīme. Komisijas lēmums noteikt ikgadējās pārvietošanas prioritātes ir īstenošanas lēmums un daļa no Eiropas Bēgļu fonda finanšu pārvaldības. Ņemot vērā „deleģēto aktu” procedūras, mēs esam nobažījušies, ka procedūra varētu ievērojami ieilgt, ļoti apgrūtinot fonda līdzekļu pārvaldību.

Šis ir pirmais pasākums kopējas pieejas virzienā; protams, mēs izvērtēsim iegūto pieredzi, un mēs arī plānojam rosināt plašāku pasākumu īstenošanu saistībā ar Stokholmas programmu.

Georgios Papanikolaou, PPE grupas vārdā. – (EL) Paldies, komisāres kundze, par jaunāko informāciju. Lai arī *Tavares* kunga nav klāt, es vēlos pateikties viņam par līdzšinējo veiksmīgo sadarbību un mūsu politiskās grupas vārdā izteikt pozitīvu nostāju pārvietošanas programmas jautājumā.

Mēs runājam par vienotu patvēruma apgabalu un to, ka bēgļu jautājumā mums ir nepieciešama integrēta pārvaldības politika. Šo centienu finansēšanas instruments, protams, ir Eiropas Bēgļu fonds, kuru līdz šim mēs patiešām neesam pietiekami izmantojuši, un mums ir rezerves, kas ļauj īstenot plašākus un labākus pasākumus.

Līdz šim Eiropas reakcija uz vispārējām pārvietošanas prasībām ir bijusi adekvāta. Es gribētu atgādināt, ka dalībvalstu līdzdalība ir brīvprātīga un līdz šim, kopā ar divām valstīm, kas piedalījās konkrētajā pārvietošanā, iesaistījušās ir tikai 12 no 27 dalībvalstīm, tādēļ līdz šim minētos centienus raksturojošie skaitļi nav bijuši īpaši iedvesmojoši. 2009. gadā pārvietošanas programmas ietvaros Eiropā ieradās 6896 bēgļi, t.i., 8,2 % no kopskaita.

Tādēļ mums pilnīgi noteikti ir jāuzlabo koordinēšanas process, un tas, ko mēs cenšamies panākt ar šo ziņojumu un rīkotajām apspriedēm, ir mudināt dalībvalstis, izskaidrot tām, ka mums ir pilnīgi visi iemesli turpināt šīs programmas piemērošanu un īstenošanu.

Cilvēktiesību aizstāvība un īsta solidaritāte ar trešās pasaules valstīm, protams, ir pats galvenais mērķis. Tomēr mums ir jāsaprot vēl viens arguments, kurš var mudināt visas dalībvalstis iesaistīties programmā, — īstenojot šo programmu, mēs visiem, kam tā ir nepieciešama, sūtām ziņu, ka viņiem ir pilnīgi visi iemesli izvēlēties likumīgu ceļu savos centienos sasniegt Eiropu, sasniegt Eiropas teritoriju labākas nākotnes vārdā.

Nelegālās imigrācijas problēmu ir iespējams risināt arī netieši, īstenojot pārvietošanas programmu, pieņemot, ka šādu programmu pastāvēšana mudinās bēgļus neizvēlēties nelikumīgus ceļus un tie gaidīs uz iekļaušanu šādās programmās.

Nobeigumā es vēlos sacīt, ka mēs iesniedzām grozījumu attiecībā uz bēgļu iekšēju pārvietošanu, kas netika atbalstīts. Komisāres kundze, mēs ceram, ka kādā brīdī Komisija izrādīs iniciatīvu šajā jautājumā. Dublīnas II regula konkrētām valstīm ir uzlikusi lielu slogu, un ir ļoti svarīgi ar Eiropas Bēgļu fonda palīdzību turpināt pārvietošanas programmas īstenošanu.

Antonio Masip Hidalgo, S&D grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos pateikties *Malmström* kundzei par viņas klātbūtni šeit. Es vēlos izteikt savu atbalstu ziņojumam un *Tavares* kunga veiktajam darbam, jo viņa sadarbība ar nevalstiskajām organizācijām un Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru

bēgļu jautājumā un zināšanas par Eiropas Savienībā neietilpstošo valstu likumdošanu minētajā jautājumā ir ļoti svarīgas.

Šī pieredze ir ārkārtīgi nozīmīga, un, tā kā es esmu bijis arī vietējās padomes deputāts, es uzskatu, ka visām padomēm Eiropā vajadzētu uzņemties saistības šajā jautājumā.

Jo, lai gan mēs pašlaik piedzīvojam krīzi, visdziļākā krīze ir bijusi bēgļu krīze, kas ir bijusi kolektīvas amnēzijas krīze. Eiropā un bagātajās valstīs mēs esam aizmirsuši, ka kari, kas rada bēgļus, ir kari, par kuriem mēs esam atbildīgi, par kuriem ir atbildīgas mūsu valstis un valdības. Mums ir jāpārvar šis kolektīvais atmiņas zudums.

Es piekritu *Malmström* kundzes sacītajam par saistību uzņemšanos, un, protams, mums ir jāuzņemas saistības. Parlamenta komisija apmeklēja Irākā mītošos palestīniešus. Protams, viņi piekrīt, ka mums ir jāuzņemas atbildība par šiem bēgļiem.

Dziļi cienot *Malmström* kundzi, es tomēr vēlos viņai sacīt, ka ir jāpārvar domstarpības starp Parlamentu — viņa pati ir bijusi deputāte — un Komisiju deleģēto tiesību aktu jautājumā. Es negribētu pieredzēt, ka šis ziņojums, pret kuru attieksme šodien, šķiet, kopumā ir labvēlīga, tiktu bloķēts, jo Komisija un Parlaments nevar vienoties par deleģētajiem tiesību aktiem.

SĒDI VADA: D. ROTH-BEHRENDT

Priekšsēdētāja vietniece

Nadja Hirsch, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Tas, par ko mēs visi šā jautājuma sakarā runājam, — mums vienkārši ir jāpārlicina vairāk dalībvalstu iesaistīties programmā. Manuprāt, šajā ziņā vēl ir daudz jāstrādā, lai izskaidrotu programmu un arī izceltu tās radītos ieguvumus, jo visas dalībvalstis, kas tajā ir iesaistījušās, līdz šim vienmēr ir apgalvojušas, ka atbalsta programmu un turpinās tajā darboties.

Ir ļoti svarīgi paskaidrot, uz kādiem cilvēkiem tas attiecas. Tas attiecas uz cilvēkiem, kuriem pašiem nav iespēju ierasties Eiropā. Tās ir sievietes, bērni un slimnieki, kuri ir nokļuvuši bēgļu nometnēs ārpus ES un kuriem ir nepieciešama mūsu palīdzība. Manuprāt, ļoti atzīstams ir mūsu lēmums turpmāk padarīt pieejamu lielāku Eiropas Bēgļu fonda līdzekļu daļu.

Vienlaikus es uzskatu, ka ir arī ļoti svarīgi, lai šie līdzekļi, ja tie tiks izmaksāti valstu parlamentiem jeb, citiem vārdiem sakot, dalībvalstīm, vienkārši nepazustu to budžetos, bet gan tiktu izmantoti ilgtspējīgas struktūras izveidei, lai šie līdzekļi patiesībā pat tiktu nodoti vietējām varas iestādēm un mazpilsētām un pilsētām, kur notiek faktiskais integrācijas process, kur bēgļiem tiek nodrošināti bērnudārzi un mājokļi. Ir ļoti svarīgi, lai mazpilsētas, pilsētas un reģionālās varas iestādes kā mūsu sabiedrotās tiktu iesaistītas šajā diskusijā.

Iespējams, īstermiņā dalībvalstis lielākā mērā nekā vietējās varas iestādes reģionos sliecas šo noraidīt. Prognozējamajā iznākumā es saskatu ļoti svarīgu elementu, kas saista mūs — Eiropas Savienību — un tos, kuri īsteno integrāciju reģionos. Kopumā tas noteikti varētu sniegt spēcīgu impulsu pārvietošanas programmas īstenošanai, kas, manuprāt, ir ļoti labi. Tomēr pirmām kārtām mums ir pilnīgi skaidri jāpasaka, ka mēs nedrīkstam aizmirst par pilsoņiem, — ir jāatrod cilvēki un apvienības, kas palīdzētu cilvēkiem, kuri vēlas šajā vietā sākt jaunu dzīvi, kas parādītu, kā norit dzīve viņu jaunajā pilsētā vai kur atrodas tuvākais peldbaseins.

Mums ir nepieciešama visas sabiedrības vienprātība tajā, ka mēs vēlamies piedalīties pārvietošanas programmā, ka tas ir labs risinājums un ka cilvēki vietējās pašvaldībās integrāciju patiešām īsteno.

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es labprātāk būtu uzklaušījusi referentu *Tavares* kungu, bet tas nekas; tagad viņš beidzot ir pievienojies mūsu debatēm, un tas ir pats galvenais. Es uzskatu, ka darbs, ko viņam ir izdevies paveikt, lai panāktu vienprātību jautājumā par Eiropas Bēgļu fonda izmantošanu, kura uzdevums ir finansēt un iedrošināt dalībvalstis veidot savas bēgļu pārvietošanas programmas, ir ārkārtīgi labs darbs, kuru komisāre *Malmström* nepārprotami veicina, un par to man ir liels prieks.

Tomēr mums ir jāpatur prātā daži skaitļi, kas mums ļaus saskatīt šā fonda darbības vērienu perspektīvā. Pat ja mēs izmantotu visus Eiropas Bēgļu fonda līdzekļus — un to es nevēlos, jo tas neizbēgami negatīvi ietekmētu finansējumu, kas tiek izmantots bēgļu un patvēruma meklētāju uzņemšanas apstākļiem Eiropā —, mēs tik tikko spētu pārvietot 20 000 bēgļu Eiropā, skaitu, kas ne tuvu nestāv ANO Augstā pārstāvja bēgļu jautājumos lūgumam, kura aplēses liecina, ka visā pasaulē pārvietošana ir nepieciešama vairāk nekā 470 000 bēgļu,

t.i., cilvēkiem, kuriem patiešām ir īpašas vajadzības, kuri ir neaizsargāti, vāji un kuriem nav iespēju atgriezties savā izcelsmes valstī. Tādēļ mums jābūt saprātīgiem.

Mums jārikojas piesardzīgi saistībā ar vēl vienu jautājumu, jo mēs esam to pieredzējuši manā valstī — Francijā, proti, ar bēgļu pārvietošanas atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos, kad aiz atsevišķu bēgļu pārvietošanas kā žēlsirdīgas rīcības parauga tiek paslēpts vesels ļaunprātību biežoknis, jo vienlaikus šai pašai valstij, Francijai, par patvēruma meklētāju nosūtīšanu atpakaļ uz trešās pasaules valstīm, kur viņus sagaida necilvēcīga vai pazemojoša attieksme, nosodījumu ir izteikusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Spīdzināšanas novēršanas komiteja.

Es uzskatu — un tas ir pēdējais, ko vēlos sacīt —, ka šie ir piesardzības pasākumi, kuri mums jāpatur prātā.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos runāt par Šengenas Informācijas sistēmu. Šodien mums ir jāizskata tiesiskais regulējums, kurā paredzēts, kā tiks veikta migrācija no SIS I uz SIS II. Es gribētu teikt, ka attiecībā uz šo jautājumu mirgo visas sarkanās brīdinājuma lampiņas. Komisāres kundze, mazākais, ko mēs šajā saistībā varam sacīt, — testi ir bijuši nepārlicieņi.

Tomēr, spītējot triju no lielākajām dalībvalstīm — Francijas, Vācijas un Austrijas — pretestībai, Komisija turpina uzstāt. Kā jūs zināt, mēs, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas deputāti, esam, es varētu sacīt, tikpat uzstājīgi, runājot par mūsu šaubām saistībā ar jautājumiem, kas attiecas uz datu glabāšanu un ar to saistītajiem riskiem datu aizsardzības jomā. Manuprāt, mēs dzīvojam diezgan sirreālā laikmetā, kad eksperti, kuri zina, ko viņi runā, arvien biežāk norāda uz pārkāpumiem un riskiem, kuri ir saistīti ar dažādiem drošības aspektiem. Datu aizsardzības jomā mums ir jāizveido tādi aizsargpasākumi, kuri attiektos uz visiem pilsoņiem, lai kas viņi arī būtu. Failu savienošana riskam ir jābūt minimālam. Mēs Francijā labi zinām, kādus pārkāpumus var izraisīt failu savienošana.

Komisāres kundze, šādos apstākļos GUE/NGL grupa nevar atbalstīt šādu migrāciju.

Gerard Batten, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Lielbritānija nav parakstījusi Šengenas līgumu, tādēļ tehniski šim priekšlikumam uz Apvienoto Karalisti nevajadzētu attiekties. Iepriekšējā leiboristu valdība nelēma tam par labu, un jaunā liberāldemokrātu un konservatīvo koalīcijas valdība nedrīkst to atbalstīt. Šāda programma tikai sekmētu vēl lielāku īstu vai neīstu bēgļu pieplūdumu Eiropas Savienībā.

Iztēlojieties Turcijas pievienošanas Eiropas Savienībai — mēs varam sagaidīt ne tikai to, ka 72 miljoniem turku automātiski būs tiesības ierasties Eiropas valstīs un Lielbritānijā, bet arī to, ka būs bēgļu plūdi, piemēram, no Irānas un Irākas, kuri varētu šķērsot Turcijas robežu un pēc tam meklēt pārvietošanas iespējas Eiropā! Lielbritānijai nav obligāti jāpievienojas šai programmai, tomēr būs visai interesanti vērot mūsu jaunās valdības cīņi ar šādām problēmām. Puse no valdības, Konservatīvā partija, izliekas par eiro skeptiķiem, lai ko tas arī nozīmētu, kamēr otra puse, Liberāldemokrātiskā partija, ir bezierunu eirofili. Tomēr mūsu jaunais premjerministrs Cameron kungs, kā jau es to šeit vakar minēju, spēj šādas problēmas atrisināt vienā rāvienā.

Šā Parlamenta deputātu skaita palielināšana prasa, lai vēlreiz tiktu atkārtots pilns Lisabonas līguma ratifikācijas process. Cameron kungs var vienkārši izlemt to atkārtoti neratificēt vai arī ar novēlošanos turēt savu dzelzaini doto vārdu un dot Lielbritānijas tautai iespēju, kas tai tika liegta, balsot referendumā par Lisabonas līgumu.

Rui Tavares, *referents*. – (PT) Dāmas un kungi! Pasaulē ir bēgļi, kas nevar ne atgriezties savā valstī, jo situācija tajā ir pārāk nestabila, ne palikt tranzīvalstī, jo tā nav parakstījusi Ženēvas Konvenciju un viņiem, piemēram, nav atļauts šajā valstī strādāt.

Viņu skaits ir relatīvi nemainīgs — 200 000 katru gadu —, un vienai daļai bēgļu, kuru vienīgā iespēja ir sākt jaunu dzīvi kādā trešā valstī, šo problēmu jau ir atrisinājušas valstis, kas starptautiskā līmenī nodarbojas ar bēgļu pārvietošanu, — 80 000 bēgļu ir pārvietojušas ASV, vairākus arī Kanāda, Austrālija, Brazīlija un Čīle. Kā pietrūkst šajā uzskaitījumā? Trūkst Eiropas.

Zviedrijas prezidentūras laikā Padome saprātīgi piekrita, ka nepieciešams ievērojami palielināt uz Eiropu pārvietoto bēgļu skaitu, nonākot pat līdz runām par skaitli 100 000. Arī Komisija ir saprātīgi uzklusījusi vairākus Eiropas Bēgļu fonda paziņojumus, lai dotu iespēju īstenot intensīvāku un efektīvāku bēgļu pārvietošanas politiku.

Manā rīcībā patlaban ir divi Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā sagatavoti ziņojumi — viens koplēmums un viens patstāvīgs ziņojums. Mums ir četri jauni papildinājumi, lai labotu pašlaik spēkā esošo politiku koplēmumā, tomēr divi no tiem ir jautājumi par procedūru.

Pirmais papildinājums ir divējāda pieeja. Komisijas priekšlikums, kuru mēs izskatām, galvenokārt pievēršas reģionālām prioritātēm un tad, ņemot tās vērā, — prioritātēm, kuras es varētu nosaukt par „humānām prioritātēm.” Mēs uzskatījām, ka šīs prioritātes ir jāsaģlabā, bet jāpieskir tām autonomija. Citiem vārdiem sakot, mēs uzskatām, ka Eiropai ir jāizstrādā ar bēgļu pārvietošanu saistīta intervences stratēģija, kas ir ārkārtīgi svarīgs pasākums ārpolitikā. Šai stratēģijai ir jāpieļauj intervence atsevišķos pasaules apgabalos, jāatver durvis konkrētām valstīm vai jāveido uz savstarpēju uzticēšanos balstītas attiecības noteiktās pasaules daļās. Tomēr tai ir jānodrošina dalībvalstīm iespēja brīvi reaģēt uz situācijām pārējā pasaulē, kas ir prioritāras humānā ziņā.

Kādas situācijas ir prioritāras? Piemēram, ja ir spīdzināšanas upuri, sievietes un bērni, kas cietuši no seksuālas vardarbības, vai cilvēki, kuri jāpārvieto nopietnu veselības problēmu dēļ.

Otrais jauninājums ir modulācija. Tās mērķis ir panākt, lai papildus tām tikai 10 dalībvalstīm, kas patlaban pārvieto bēgļus Eiropas līmenī, bēgļu pārvietošanu uzsāktu visas 27 dalībvalstis. Lai šo mērķi sasniegtu, mēs ierosinājam palielināt naudas summu, kas jaunajām dalībvalstīm tiktu piešķirta par katru bēgli pirmajā gadā, nedaudz to samazinot otrajā gadā, un, sākot no trešā gada, tām piešķirtu tādu pašu summu kā citām dalībvalstīm, kuras pārvieto bēgļus; palielināta summa pirmajos gados bija priekšnosacījums, jo tieši pirmajos gados jaunas pārvietošanas programmas darbības uzsākšana prasa visvairāk līdzekļu, kas tiek izlietoti ilgtspējīgas pārvietošanas programmas izveidei.

Pārējie divi jauninājumi ir saistīti ar procedūru. Viens dod iespēju Komisijai steidzamības kārtā sākt bēgļu pārvietošanu no pasaules teritorijām, kur notikusi humanitāra katastrofa vai radusies krīzes situācija, jo iepriekšējā procedūra paredzēja šā jautājuma izskatīšanu reizi gadā, tomēr katastrofas un humanitārās krīzes nepārprotami neievēro kādu noteiktu laika grafiku. Ceturtais jaunievedums ir jautājums par deleģētajiem tiesību aktiem, un šeit man jums, *Malmström* kundze, ir skaidri un gaiši jāteic, ka Parlaments var ļoti efektīvi atbildēt uz argumentiem, kas saistās ar laika grafikiem un procedūrām, un mēs apsolām, ka reaģēšana uz deleģētajiem aktiem mums neprās daudz laika. Mēs arī apsolām, ka iepriekšēja apspriešanās un debātes, ko mēs ierosinājam, piemēram, ar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju, Ārlietu komiteju un Attīstības komiteju, var novērst visas viedokļu atšķirības Parlamenta un Komisijas starpā attiecībā uz reģioniem, kuri ir pārvietošanas prioritātes.

Tas, ko mēs nevaram pieņemt, ir situācija, ka Komisija, ES tiesību aktu piemērošanas uzraugs, mums apgalvo, ka deleģētus tiesību aktus, pret kuriem tai nav likumīgu tiesību iebilst, nedrīkst pieņemt šā ārlietu un cilvēcisķā ziņā tik svarīgā lēmuma ietvaros vienkārši tāpēc, ka šie akti Komisijai šķiet birokrātiski, lai gan mēs sakām, ka tā tas nebūt nav.

Saskaņā ar mūsu un Juridiskā dienesta viedokli šis lēmums arī ir deleģētais tiesību akts, un tādēļ, mūsaprāt, Komisijas kā ES tiesību aktu piemērošanas uzrauga pienākums ir censties mūs pārliecināt par deleģēto tiesību aktu pieņemšanu, nevis celt iebildumus, kas attiecas tikai un vienīgi uz procedūru. Tomēr mēs ticam, ka neviens no šiem jautājumiem mūs nenovirzīs no mūsu kopējā mērķa — panākt, lai uz Eiropas Savienību tiktu pārvietots lielāks skaits bēgļu.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Priekšsēdētājas kundze! Topošā pārvietošanas programma aizpilda ievērojamu un ilgi pastāvējušu robu. Patiesībā es esmu pārsteigts, ka šāda programma Eiropas līmenī līdz šim vēl nav pastāvējusi. Mums paraugs ir citas valstis, piemēram, ASV, kas jau īsteno ļoti efektīvas pārvietošanas programmas un ir uzkrājušas ievērojamu pieredzi šajā jomā. Mēs varam ļoti daudz no tām mācīties.

Šādas programmas ir svarīgas, jo tās apliecina Eiropas Savienības vēlmi parādīt cilvēcisķu attieksmi pret bēgļiem visā pasaulē. Tomēr otrs svarīgs šo programmu mērķis ir ierobežot nelegālo imigrantu, arī tādu, kam nepieciešama aizsardzība, iepūšanu Eiropas Savienībā.

Tādēļ, ja šodien izveidojamo pārvietošanas programmu ir iespējams izmantot, lai pārvietotu starptautisku aizsardzību meklējošus cilvēkus no Lībijas, šiem cilvēkiem nenoliedzami būs visai maz iemeslu šķērsot Vidusjūru, riskējot ar savu dzīvību. Tādējādi mēs palīdzētu gan šiem cilvēkiem, gan tām Eiropas Savienības valstīm, kurām ir uzlikts neproporcionāli liels slogs.

Pats par sevi saprotams, ka šī programma ir jāīsteno kopā ar citu programmu, kuras nolūks ir palīdzēt tām Eiropas Savienības valstīm, kuru slogs pašreizējā imigrācijas apjoma dēļ ir neproporcionāls. Mums ir jāpierāda šīm valstīm, ka mēs vēlamies izveidot programmu, kas ļaus cilvēkus, kuriem piešķirta starptautiska aizsardzība, pārvietot uz citām Eiropas valstīm.

Pagaidām tas joprojām ir izmēģinājumu projekts, kas skar Maltu. Tomēr es gribētu, lai tas kļūtu par paliekošu projektu un tiktu īstenots arī citās Eiropas Savienības valstīs, kurām tas ir nepieciešams.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas referents par SIS es runāšu tieši par šo jautājumu. Pirmkārt, es vēlos pateikties *Coelho* kungam par viņa milzīgo darbu un, jo īpaši, par izrādīto konsekveni, sagatavojot šos divus ziņojumus. Es vēlos pateikties arī komisārei *Malmström*, jo kopš viņas stāšanās amatā Komisijas darbs ir kļuvis nedaudz pārredzamāks.

Jautājums, kas izraisīja un turpina izraisīt bažas, ir SIS II ieviešanas termiņu kavēšana. Parlaments vairākas reizes ir paudis savu nostāju attiecībā uz kavējumiem, it sevišķi saistībā ar Komisijas nespēju noteikt precīzu sistēmas darbības uzsākšanas datumu. Situācija, ka mēs pat šobrīd īsti nezinām, vai testēšana ir bijusi sekmīga vai ne, tikai rada vēl nopietnākas šaubas par šā projekta vadīšanas kvalitāti.

Ņemot vērā, ka Eiropas Parlamenta pienākums ir uzraudzīt Kopienas līdzekļu izlietojumu, priekšlikums līdzekļus, kas piešķirami SIS II izstrādei 2011. budžeta gadā, paturēt rezervē ir normāls piesardzības pasākums. Parlaments nepārtraukti ir jāinformē, kā arī ar to jāapspriežas par SIS II projekta gaitu, ko nedrīkst apdraudēt politiskās gribas vai vadīšanas spēju trūkums. Sistēmai ir jāatbilst pašreizējām prasībām, jānodrošina datu aizsardzība, jāatbilst izmaksu un ieguvumu principam un jāsāk darboties precīzi saskaņā ar ieviešanas laika grafiku.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Arī es runāšu par Šengenas Informācijas sistēmu. Vispirms es vēlos pateikties *Coelho* kungam par viņa lielisko darbu un uzsvērt, ka mana politiskā grupa jau no paša sākuma ļoti piesardzīgi izturējās pret SIS II apstiprināšanu daudzo ar datu aizsardzību saistīto jautājumu dēļ.

Nupat šķiet, ka garajai SIS II sāgai vēl ne tuvu nav pienācis gals. Mēs esam liecinieki termiņu kavējumiem un līdzekļu pārtēriņiem, bet mums nav pozitīvu rezultātu. Mums pat nav vienprātības testa rezultātu izvērtēšanas jautājumā, jo Austrija, Vācija un Francija neuzskata testēšanu par sekmīgu. Mūsuprāt, referenta pieeja ir pilnīgi pareiza. Mums jābūt godīgiem un jāatzīst, ka pašreizējais projekts var piedzīvot neveiksmi, un mums ir jāapspiež alternatīvas iespējas. Tāpat mums ir ļoti rūpīgi jāanalizē šīs neveiksmes cēloņi; ja mums vēl papildus jāiegulda EUR 30 miljoni, Parlamentam ir jāsaņem visa informācija, kas nepieciešama, lai dotu iepriekš norunātu piekrišanu.

Ir jāsaņem arī turpināmības klauzula. Mēs nevaram turpināt ieguldīt līdzekļus bezgalīgi ilgā projektā. Protams, ir jānodrošina zināma elastība, tomēr mums ir jānosaka skaidri izvērtēšanas kritēriji un jāspēj ātri reaģēt, ja atkal kaut kas noietu greizi.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos sacīt, ka, manuprāt, — un es runāju par Šengenas Informācijas sistēmu — ES politika nedrīkst pamatoties uz vēlamo situāciju, tai jāpamatojas uz esošo situāciju. Attiecībā uz Šengenas Informācijas sistēmu tas nozīmē, ka mums jāņem vērā fakts — testi, kas ir nosaukti par „pirmajiem starpposma testiem”, ir bijuši neveiksmīgi.

Pēc astoņu gadu nemākulīgas noņemšanās mēs esam uzzinājuši, ka Komisijas piedāvātā pasākuma mērķis — migrēšana no SIS 1+ uz SIS II — dalībvalstīm ir nesasniedzams gan tehniskā, gan tiesiskā ziņā. Tas nav mans novērtējums — tas ir Vācijas Federatīvās Republikas novērtējums. Tāda ir manas valsts nostāja, un šo nostāju es, starp citu, pilnībā atbalstu. Līdz šim projekta īstenošanai ir izšķiesti EUR 90 miljoni, un Komisija vēlas turpināt tērēt. Mēs gribam ļoti skaidri likt saprast, ka nevēlamies pagarināt termiņu līdz 2013. gadam. Tā vietā mēs vēlamies atmet šo sistēmu un sākt meklēt alternatīvu risinājumu.

Otrkārt, šajā sakarā es vēlos arī norādīt, ka Vācijas Kreiso partijas attieksme pret SIS II ir ārkārtīgi kritiska — piekļuve sistēmai ir dota pārmērīgi plašam lokam, piemēram, izlūkdienestiem. Vācijā pastāv prasība nošķirt izlūkdienestus no policijas. Izlūkdienestu un policijas datu apvienošana nozīmē, ka pret visu šo sistēmu tiks ierosināta lieta Vācijas Konstitucionālajā tiesā. Man noteikti jānorāda, ka tāda ir situācija vismaz Vācijas gadījumā. Mēs vērsamies pret SIS II arī tāpēc, ka tā paredz milzīga datu apjoma vākšanu un biometrisku datu savākšanu un ierakstīšanu. Šādas darbības nav ne mērķtiecīgas, ne samērīgas.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Konsekventu stratēģiju kopuma izveides mērķis, vēloties izrādīt patiesu solidaritāti ar dalībvalstīm, ir solis uz priekšu Kopienas politikas koordinēšanā migrācijas plūsmu jautājumā. Vienlaikus šie pasākumi ir daļa no plašāka procesa, kura mērķis ir starptautiska bēgļu aizsardzība. Ja pilsonisko sabiedrību ir iespējams noderīgi iesaistīt šajā procesā, šie pasākumi šķiet cieši saistīti ar sagatavoto Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja darbības uzsākšanu.

Mums nekavējoties ir jāizveido prioritāšu un mērķu saraksts ar laika grafiku un konkrētiem veicināšanas pasākumiem. Mums arī jāparedz konkrēts finansējums programmas dalībnieku skaita palielināšanai, jo

šobrīd tie ir tikai desmit. Mēs nedrīkstam aizmirst arī par veselības aizsardzību, ar ko ir jāpapildina bieži vien ārkārtēja vājuma nomocītajiem cilvēkiem nodrošinātā sociālā aizsardzība.

Datorizēta datubāze ļaus izsekot katram procesam, kas tiek īstenots, lai pasargātu pārvietošanas procesā esošu ģimeni. Šādā kontekstā sadarbībai starp dalībvalstīm var būt izšķiroša loma, nodrošinot, lai šīs procedūras tiktu īstenotas elastīgi un bez kavēšanās. Mēs vēlamies godīgāku un reālāk domājošu Eiropas Savienību, kas jo īpaši ņem vērā Eiropas Savienības dienvidu valstu pūliņus.

Attiecībā ar trešām valstīm ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas Savienība uzņemtos atbildību par sadarbības nolīgumu noslēgšanu, kādus Itālija nesēn noslēdza ar Lībiju un Nigēru. Mēs uzskatām, ka šis ir ceļš, vienīgais iespējamais ceļš, kas mūs aizvedīs no solidaritātes, kura līdz šim pārāk bieži ir bijusi tikai izkārtne, līdz īstai solidaritātei starp Eiropas Savienības dalībvalstīm migrācijas plūsmu kopējas pārvaldības jomā.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Vispirms es vēlos pateikties *Tavares* kungam par viņa darbu bēgļu politikas jomā, un šajā sakarā es vēlos izteikt arī savu sarūgtinājumu par to, ka tikai mazāk nekā pusei no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm ir oficiālas pārvietošanas programmas bēgļu pārvietošanai no trešās pasaules valstīm.

Turklāt, kā jau tas šeit vairākkārt tika norādīts, šīs programmas netiek pietiekami labi koordinētas, un vājas koordinācijas un sadarbības starp Eiropas Savienības dalībvalstīm rezultātā arī ar pārvietošanu saistītās izmaksas ir augstas, tādēļ šī ideja, dabiski, nešķiet pārāk pievilcīga.

Tomēr es esmu pilnīgi pārliecināta — ja mums pietiks politiskās gribas, mēs, eiropieši, spēsim izveidot efektīvu, godīgu un vienotu pārvietošanas programmu. Lai to panāktu, būs svarīgi izveidot ne tikai pašu programmu, bet arī īpašu fondu bēgļu pārvietošanai Eiropas Savienībā. Šāds pasākumu kopums finansētu nacionālu pārvietošanas programmu izveidi valstīs, kurās tādas vēl nav, kā arī īstenotu centralizētu visu darbību koordinēšanu. Pēc manām domām, vislabāk koordinators lomā spēš pildīt Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties visiem, kas ir smagi strādājuši saistībā ar šķietami nebeidzamo SIS II jautājumu, proti, *Coelho* kungam un praktiskā darba darītājiem.

Atkārtoti kavējumi un izmaksu pārtēriņi ir ļoti satraucoši, un kas gan cits vēl trāpīgāk varētu raksturot *Barroso* vadīšanas prasmes viņa pirmās Komisijas laikā ja ne šis? Manuprāt, mums ir jāņem šodien gūtā pieredze un zināšanas un jāizmanto tās, lai izveidotu jaunu IT aģentūru, kas varētu atrasties Tallinā. Tā būtu situācija, kurā neviens nebūtu zaudētājs, — franču kolēģi serverus varētu paturēt Strasbūrā, bet jauno programmēšanas darbu Tallinā veiktu zinoši speciālisti, vadības izmaksas būtu zemas, un tādējādi mēs izvairītos no monopola situācijas un atbalstītu ES integrācijas ideju, vienlaikus nodrošinot datu aizsardzību.

Nobeigumā es vēlos izteikt pārliecību par komisāres *Malmström* spēju atrisināt šos sarežģītos jautājumus.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es savu nostāju izklāstīšu ļoti īsi.

Pirmkārt, es vēlos apsveikt *Coelho* kungu. Procesu bija plānots pabeigt līdz 30. septembrim, jo grozījumi reglamentējošos instrumentos ir jāveic, pirms tie zaudē spēku.

Otrkārt, Komisija neierosina noteikt galīgo termiņu vai svītrot turpināmības klauzulu no sākotnējā priekšlikuma.

Treškārt, migrēšanai ir jāparedz aizsardzības periods, kuru nepieciešamības gadījumā var pagarināt, izmantojot komitoloģijas procedūru.

Ceturtkārt, šo procesu Parlaments nekontrolē, un tas, manuprāt, ir ļoti slikti.

Piektkārt, mēs nezinām, kādi bija otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas testēšanas rezultāti, bet Parlamentam ir jāsaņem informācija.

Sestkārt, ņemot vērā visu manis iepriekš sacīto, es atbalstu referenta priekšlikumus un brīdinājumu, ka projekta izgāšanās gadījumā iejauksies Revīzijas palāta.

Attiecībā uz *Tavares* kunga sagatavotajiem ziņojumiem par Eiropas Bēgļu fondu un pārvietošanu — es arī vēlos apsveikt *Tavares* kungu. Pati lielākā problēma ir solidaritātes trūkums Eiropas Savienībā. Mums jābūt piesardzīgiem attiecībā uz finansiālās palīdzības sniegšanu tām dalībvalstīm, kas pirmo reizi uzņem bēgļus,

īpaši relatīvās nevienlīdzības dēļ. *Tavares* kungs, lai īstenotu šādus pasākumus, kurus es principā atbalstu, iepriekš ir jāveic rūpīga finanšu analīze.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! No vairākiem aspektiem ir ļoti svarīgi, lai mēs rītdienas balsojumā atbalstītu grozījumus Eiropas Bēgļu fondā, un savā runā es pievērsīšos šim jautājumam, tomēr arī pateikšos *Coelho* kungam un *Tavares* kungam par viņu apsvērumiem un paveikto darbu.

Balsojums par Eiropas Bēgļu fondu parādīs, cik ļoti Eiropas Savienības dalībvalstis vēlas pilnā mērā piedalīties pārvietošanas procesā, lai pārvarētu dubulto plaisu, kas pastāv gan attiecībā uz valstu skaitu, kuras apņēmušās līdzdarboties programmā, gan bēgļu skaitu, ko katra valsts spēj uzņemt. Atcerēsimies, ka šajā gadījumā mēs runājam par bēgļiem, kurus tik tikko pacieš valstīs, kas viņus ir uzņēmušas, un kuru dzīves apstākļos, nerodot ātru risinājumu, var notikt traģiski pavērsieni.

Tieši šo jauno līdzekļu dēļ mēs šiem īpaši neaizsargātajiem cilvēkiem varam faktiski nodrošināt lielāku drošību, ja vien — un šo es vēlos uzsvērt — ikviena Eiropas Bēgļu fonda izmantošanā iesaistītā valsts līdzekļus izmantos pareizi un pārredzami, un es zinu, ka tas ir jautājums, par kuru jūs, komisāre *Malmström*, esat ļoti nobažījusies. Šis būs grūti izpildāms uzdevums, zinot, cik vēsi dalībvalstis gatavojas uzņemt jaunos pasākumus, un arī šai gadījumā, komisāres kundze, es vēlos uzsvērt jūsu apņēmību.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka bēgļu integrācija ir viena no šīs iniciatīvas panākumu atslēgām. Jo rūpīgāk mēs gatavosimies bēgļu uzņemšanai un izskaidrosim to, jo lielāka ir varbūtība, ka tā tiks pieņemta un notiks vislabākajos apstākļos, un jo, cerams, lielāks dalībvalstu skaits iesaistīsies pārvietošanā. Šo iemeslu dēļ Parlamentam balsojumā ir jāpārliecinoši jāatbalsta šie grozījumi Eiropas Bēgļu fondā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Daudzās dalībvalstīs, arī manā dzimtenē Austrijā, cilvēki vairs nevar iedomāties, kur vēl varētu apmesties jauni patvēruma meklētāji, un iedzīvotāji pilnīgi pareizi rīkojas, pretodamies jauniem uzņemšanas centriem. Kā gan ir iespējams, ka par spīti tam tiek veicināta bēgļu pārvietošana Eiropas Savienībā? Plāns atļaut ES atgriezties tiem patvēruma meklētājiem, kuri jau ir aizbēguši uz kādu trešo dalībvalsti, ar kuru mums ir kopēja robeža, piemēram, Ukrainu, jo šeit ir augstāks dzīves līmenis, tādējādi ir pilnīgi neizprotams. Vienīgais, ko var darīt, it sevišķi šādos ekonomikas krīzes laikos, dzirdot šādus priekšlikumus, ir neizpratnē kratīt galvu.

Manā skatījumā visa ES patvēruma koncepcija ir īsta katastrofa. Saskaņā ar šo koncepciju patvēruma meklētāju, kurš sākotnēji ir notverts Rumānijā, var nosūtīt atpakaļ uz šo valsti izvērtēšanai un patvēruma sniegšanas procesa veikšanai. Ideja patvēruma meklētājiem nodrošināt tādus dzīves apstākļus, kas atbilstu attiecīgās dalībvalsts pilsoņu sociālā nodrošinājuma līmenim, ir nereāla, un mēs to nevaram atļauties. ES ir jāsniedz patvērums un aizsardzība ikvienam, kam to patiešām vajag, tiem, kuriem tas tiešām ir nepieciešams, bet ES nedrīkst atvērt durvis migrantu plūsmām, kas meklē labāku dzīvi.

Mums patiešām ir nepieciešama labāka ārējo robežu aizsardzība, ātras un nebirokrātiskas procedūras un, protams, konsekventa repatriācijas stratēģija.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Eiropas Savienības iesaistīšanās patvēruma meklētāju jautājumā balstās uz ciešākas sadarbības un solidaritātes nodrošināšanu dalībvalstu starpā. To nav iespējams sasniegt atsevišķās valstīs. Nepieciešamību apstiprināt kopēju Eiropas Savienības programmu nosaka arvien biežāka pārvietošanas izmantošana stratēģiskā ziņā. Ir nepieciešama pamatīga, mērķtiecīga programma, kas būtu efektīva un kvalitatīva. Šī programma nodrošinās atbilstošu regulējumu, lai dalībvalstis iesaistītos bēgļu pārvietošanas procesā.

Dalībvalstu centieni uzņemt bēgļus ir jāatbalsta un jāaizsargā ar papildu finansiāliem stimuliem. Šie pasākumi ļaus ES parādīt lielāku solidaritāti globālajā bēgļu jautājumā. Mēs arī mudināsim daudzas dalībvalstis iesaistīties šajā procesā.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Iesākumā es vēlos izteikt komentāru kolēģim, kas sēž no manis pa kreisi. Manuprāt, atbilstošs ir arī pretējs piemērs — ja anglis vai irs izdara noziegumu manā valstī, būtu jābūt iespējai nosūtīt atpakaļ arī viņus.

Otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas ieviešanas process ir aizkavējies, un izskatās, ka sistēmas ieviešana līdz 2011. gada beigām nenotiks. Šajā sakarā es vēlos jautāt Komisijai, kādā veidā tas iespējams to valstu laika grafiku, kuras vēl nav pievienojušās Šengenas zonai, bet gatavojas pievienoties.

Ir nepieņemami, ka Komisija šobrīd nespēj nosaukt konkrētu datumu, kad SIS II sāks darboties, tādējādi radot nopietnas bažas par to, kā šis projekts tiek vadīts. Papildu izmaksas un jaunu ieguldījumu nepieciešamība, ja migrēšana uz SIS II neizdosies un būs jāiekļauj SIS 1+RE ārkārtas plānā, nozīmē, ka ir nepieciešama daudz striktāka budžeta kontrole, jo īpaši attiecībā uz jauno aģentūru, kas atbild par SIS, VIS un *Eurodac* ieviešanas vadīšanu un koordinēšanu.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Pirms gada visi Eiropas Parlamenta deputāti atradās pašā vēlēšanu kampaņas vidū, cenšoties vai nu iegūt, vai atgūt mandātus, un es zinu, ka tieši Šengenas zonas jautājumam vēlēšanu kampaņās daudzās valstīs bija ārkārtīgi liela nozīme. Mūsu elektorāts, Eiropas pilsoņi, ir visai neapmierināts ar to, kā ES risina šīs problēmas — kontroles trūkumu uz iekšējām robežām, nopietnas nepilnības ārējo robežu kontrolēšanā, pilnīgi neadekvātu imigrācijas kontroli un vēl neapzinātu problēmu kopumu, kas mūs sagaida pēc nepilna gada un ir saistītas ar to, vai Komisija apstiprinās Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Šengenas zonai.

Es dzirdu sakām, ka mums ir jābūt solidarīgiem, bet, godīgi sakot, kas ir tie, ar kuriem mums ir jābūt solidarīgiem? Kam ir jāizrāda solidaritāte? Redzot, kā masveidā tiek ļaunprātīgi izmantota ES un mūsu dalībvalstu izveidotā sistēma, iespējams, ir pienācis laiks būt nedaudz solidarīgiem ar pilsoņiem, kas dzīvo situācijā, kuru radījusi Komisijas un dalībvalstu neveiksmīgā politika.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kopējas Eiropas patvēruma politikas un pārvietošanas politikas izveide nozīmē nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu un vienlaikus arī ierobežot nelegālo imigrāciju.

Tādēļ paldies runātājiem un komisārei *Malmström*, jo tagad mūsu rīcībā ir vērtīgs instruments, kas ir īpaši noderīgs pie Vidusjūras esošajām valstīm, arī Itālijai, kuras līdz šim nav varējušas paļauties ne uz patiesu dalībvalstu solidaritāti, ne godīgu dalīšanos atbildībā. Šie pasākumi ir jāatbalsta ar attiecīgu budžetu, kā arī veicot īstenoto programmu pārbaudes un pēckontroli un izzinot labāko pieredzi.

Visbeidzot par cilvēktiesību jautājumu — mums ir jādod priekšroka tiem, kuri ir visneaizsargātākie, nepilngadīgajiem, sievietēm, kas kļuvušas par cilvēku tirdzniecības, ļaunprātīgas izmantošanas un vardarbības, arī dzimumorgānu sakropļošanas, upuriem, bet es zinu, ka komisāre *Malmström* ļoti labi zina un kontrolē šo situāciju.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Šobrīd šķiet, ka Eiropas Savienībai ir pieejami neapverami finansiāli resursi. Pēc EUR 750 miljardu liela atbalsta piešķiršanas mēs tagad atkal gatavojamies tērēt milzu summas migrācijas jautājuma risināšanai, nevis, piemēram, repatriācijas pasākumiem vai pat robežu nostiprināšanai, lai gan it kā drošās Šengenas robežas katrā ziņā ir tikpat caurumainas kā Šveices siers. Nē, mēs gatavojamies piešķirt EUR 6000 par katru brīvprātīgi uzņemtu bēgli no trešām valstīm.

Ja Eiropas Savienībai patiešām ir tik daudz brīvi pieejamas naudas, lūdzu, atbalstīsim Eiropas ģimenes, tad, iespējams, sāktu pieaugt dzimstības rādītāji. Tad galu galā zaudētu nozīmi arguments, ka mums nepieciešami imigranti bērnu trūkuma kompensēšanai. Tā vietā, lai vienkārši atvērtu durvis imigrantu plūsmai, mums beidzot vajadzētu sākt precīzi īstenot Ženēvas Konvenciju par bēgļa statusu, un tā, protams, neattiecas uz ekonomisko migrantu armiju. Ja mēs patiešām vēlamies tērēt daudzus miljonus, tos varētu ieguldīt robežu aizsardzības aģentūrā *FRONTEX*, nevis izsviest tos tādā šahtā, kāda ir Šengenas Informācijas sistēma.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Es vēlos runāt par Šengenas Informācijas sistēmu. Mēs zinām, ka šīs sistēmas izstrādei ir bijis nepieciešams samērā ilgs laiks un ļoti lieli līdzekļi, turklāt ieviešanas izmaksas nepārtraukti pieaug un testēšanas rezultāti nav zināmi.

Iespējams, būtu lietderīgi veikt sistēmas izstrādes līdzšinējā darba revīziju, lai noskaidrotu, vai sistēma ir dzīvotspējīga un vai mēs zinām, kā to pabeigt tādā veidā, lai tā būtu noderīga Eiropai, un tad izlemt, ko darīt tālāk.

Attiecībā uz pārvietošanas programmu — es piekriņu, ka ir jāizstrādā tiesību normas, kas ierobežotu nelegālu imigrāciju Eiropas Savienībā un noteiktu likumīgas ieceļošanas nosacījumus.

Tomēr varbūt mums būtu jāņem vērā mūsu jaunattīstības valstu kolēģu pieredze, kuri stāsta, ka ne visa migrācija, ne visi viņu valstu iedzīvotāju braucieni uz Eiropas Savienību notiek šo cilvēku piedzīvoto drošības ierobežojumu dēļ, bieži tas notiek ekonomisku iemeslu dēļ.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Patiesībā — kā es jau iepriekš vienojos ar jūsu kolēģi — es gribētu pāris vārdos komentēt *Mañka* kunga sagatavoto ziņojumu. Es gribētu ļoti skaidri pateikt,

ka esmu pret parlamentārās palīdzības piemaksas palielināšanu, jo īpaši plānotajā EUR 1 500 apmērā. Tāpat es arī esmu pret jebkādu šā Parlamenta darbinieku skaita palielināšanu, un, ja pēc turpmākas izvērtēšanas Parlaments nolems dot iespēju ik mēnesi parlamentārās palīdzības piemaksām papildus izmantot vēl EUR 1 500, tā vienkārši būs nodokļu maksātāju izsmiešana.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētāja. – *Ehrenhauser* kungs, manuprāt, jūs runājat par citu tematu. Šis ir kopīgas debātes par Šengenas līgumu. Man tiešām žēl, ka jums neizdevās izteikties par *Mañka* kunga sagatavoto ziņojumu, bet diemžēl mums ir jāturpina debātes.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pirmkārt, es vēlos apsveikt *Coelho* kungu saistībā ar vēl diviem sekmīgi sagatavotiem ziņojumiem. Otrkārt, šobrīd mums vairs nav nekādu iespēju atteikties no SIS II. Ja mēs vēlamies drošu sistēmu, SIS II ir jāievieš, un tieši tādēļ es uzskatu, ka mums ir jāturpina šo pasākumu īstenošana un jāturpina šajā jautājumā atbalstīt Komisiju. Atgādināšu, ka jaunais Vīzu kodekss paredz, ka sistēmā ir jābūt redzamiem biometriskajiem datiem. SIS 1+ to nenodrošina. SIS II dos iespēju turpmāk veikt ātru datu pārbaudi. Tādēļ, kas attiecas uz drošības jomu, mēs nedrīkstam pārtraukt darbu pie SIS II. Protams, mēs varētu vēlēties, lai šis darbs būtu efektīvāks un sekmīgāks.

Vēlos jums visiem atgādināt, ka pirms neilga laika mēs apstiprinājām pasākumus, kas cilvēkiem ar ilgtermiņa vīzu atvieglo ceļošanu visā Šengenas zonā. Saistībā ar šo lēmumu SIS II izstrāde ir jāturpina. Mēs vēlamies atbalstīt Komisiju šajā jautājumā, cerot, ka tā savu darbu veiks ātrāk un efektīvāk, un tādēļ mēs vēlam Komisijai veiksmi. Paldies!

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties visiem deputātiem par viņu atbalstu un komentāriem par šiem diviem atšķirīgajiem, tomēr ļoti svarīgajiem jautājumiem.

Attiecībā uz SIS II, protams, — un es būšu pirmā, kas to atzīs, — tas ir bijis ļoti garš stāsts, kā kāds no jums jau to norādīja. Tā ir kompleksa un ļoti sarežģīta lieta. Iespējams, ka vairākus jautājumus iepriekš varēja risināt labāk, tomēr kopš stāšanās amatā es patiešām esmu centusies šo problēmu risināt ļoti pārredzami un ar lielu rūpību. Komisija līdz pēdējam sīkumam ir ievērojusi Padomes sagatavoto rīcības plānu, un Padome pēdējā sanāksmē apstiprināja sagatavotos secinājumus. Dažu dalībvalstu attieksme bija skeptiska, tomēr tās patiešām piekrita secinājumam, ka 1. starpposma tests ir bijis sekmīgs. Patlaban mēs kopā ar dažādu jomu ekspertiem strādājam, lai novērtētu un definētu dalībvalstu galīgās prasības attiecībā uz sistēmas atbilstību šo valstu ekspluatācijas prasībām un lai sagatavotu precīzāku laika grafiku un noteiktu, kā turpināt darbu. Priekšlikums tiks celts priekšā ministriem apspriešanai 3. un 4. jūnijā, un rudenī tā izvērtēšana tiks turpināta. Protams, mūsu darbs būs pārredzams un mēs visu laiku sadarbosimies ar Eiropas Parlamentu un referentu.

Attiecībā uz jautājumu par jaunajām dalībvalstīm — tajās visās Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās notiks, izmantojot SIS I. Tikmēr ar Bulgāriju un Rumāniju tiek veikti visi attiecīgie priekšdarbi.

Mēs gatavojamies, cerams, sekmīgam, SIS 2. starpposma testam šā gada rudenī. Līdz tā sekmīgai pabeigšanai mums ir iespējas un veidi, lai uzturētu ārkārtas rīcības plānu nākotnei. Mēs ceram, ka tas nebūs nepieciešams, tomēr mēs esam gatavojušies arī šādi. Tikmēr es vēlos pateikties visiem deputātiem un jo īpaši *Coelho* kungam par atbalstu un no Komisijas puses apsolu ievērot maksimālu pārredzamību un sadarbību ar Eiropas Parlamentu, risinot šo jautājumu.

Tagad par pārvietošanu — es pilnīgi piekrītu *Busuttill* kungam, kurš sacīja, ka esot pārsteigts, ka šāda programma nav pastāvējusi līdz šim. Šī, protams, ir ļoti laba iniciatīva, lai apvienotu dalībvalstu resursus un mudinātu uz turpmāku iesaistīšanos globālajās norisēs ar mērķi atvieglot stāvokli bēgļu nometnēs pēc krīzes vai kādas ļoti smagas situācijas. Mēs varam mudināt dalībvalstis saprātīgāk izmantot līdzekļus un to izlietojumu saskaņot ar ANO Augsto komisāru bēgļu jautājumos. Tādējādi mēs, protams, ievērojami nostiprinātu savu lomu pasaulē, bet vienlaikus patiešām palīdzētu cilvēkiem, kas ir nonākuši ļoti sarežģītā situācijā. ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos aplēses liecina, ka tikai pagājušajā gadā vien pārvietošana bija nepieciešama 747 000 cilvēku. Kā jau *Flautre* kundze norādīja, mūsu īstenotie pasākumi ir zināma palīdzība, tomēr vajadzību apjoms ir milzīgs. Manuprāt, pastāv vispārēja vienprātība par šā fonda mērķi un uzdevumiem, un es ceru, ka mēs ļoti drīz atradīsim veidu, kā risināt procedūras jautājumus, lai šo priekšlikumu varētu pieņemt bez kavēšanās.

Vairāki deputāti pieminēja iekšējo solidaritāti. Tas, protams, ir saistīts, tomēr nedaudz atšķirīgs jautājums. Es labi apzinos arī vajadzību pēc tās. Komisija šajā sakarā jau ir izteikusi vairākus priekšlikumus. Mēs esam ierosinājuši pagaidu atlikšanas mehānismu Dublinas regulā, un mēs esam izveidojuši Eiropas Patvēruma

lietu atbalsta biroju, kas vēlāk šajā gadā tiks atklāts Maltā. Mums ir Maltas izmēģinājumu projekts, un mēs to izvērtējam. Es piekritu, ka mums jāatrod veidi, kā padarīt to ilgstošāku un kā iesaistīt vairāk dalībvalstu. Protams, iesaistīšanās ir katras dalībvalsts brīva izvēle, bet Komisija šo jautājumu analizēs, un mēs arī pievērsīsimies vispārējam ES iekšējās solidaritātes veicināšanas mehānismam un celsim to priekšā nākamgad. Tādēļ mēs varēsim atgriezties pie šīs diskusijas, kas nedaudz atšķiras no jautājuma par ES pārvietošanas programmu, taču ir ļoti svarīga.

Liels paldies *Coelho*, *Tavares* un *Alvaro* kungiem par darbu saistībā ar šīm divām ļoti svarīgajām lietām. Es ar prieku turpināšu sadarbību ar jums, lai darbu pēc iespējas ātrāk pabeigtu.

Carlos Coelho, *referents*. – (PT) Paldies par kolēģu deputātu pozitīvajiem komentāriem. *Malmström* kundze, es vēlos, lai jūs zinātu, ka Parlaments apzinās, ka šo procesu jūs saņēmat mantojumā, un mēs ticam jūsu spējai un gudrībai novest to līdz vislabākajam iespējamam rezultātam. Mēs arī novērtējam jūsu pūliņus padarīt procesu pārredzamāku, kā to tik labi, starp citu, atzīmēja mans kolēģis *Enciu* kungs.

Kas attiecas uz galīgo termiņu — mēs sūtām nepareizu signālu, ja jaunajiem migrēšanas instrumentiem nav galīgā termiņa. Pēc visiem kavējumiem bezgalīga Komisijas pilnvaru termiņa pagarināšana nav prātīga. Es apzinos, ka Komisija šobrīd nav tādā situācijā, lai akli piekristu Parlamenta ierosinātajam galīgajam termiņam, tomēr mēs to noteiksim, un, ja kādu iemeslu dēļ process līdz tam nebūs pabeigts, jūs varat vēlreiz vērsties Parlamentā un lūgt termiņa pagarinājumu, izskaidrojot tā nepieciešamību. Komisijas pilnvaru pagarināšana, nenosakot nekādu galīgo termiņu, pēc visiem kavējumiem ir ļoti negatīvs signāls gan Eiropas iestādēm, gan Eiropas sabiedrībai.

Es piekritu jūsu viedoklim, ka Vispārējā programmu vadības valde nedrīkst būt asambleja. Tādēļ es saprotu Komisijas bažas saistībā ar piekļuves ierobežošanu tās darbam — es tam pilnībā piekritu. Parlamenta ierosinājums radās neveiksmīga Komisijas sākotnējā priekšlikuma projekta rezultātā, jo Komisija, nosakot ierobežojumus Vispārējās programmu vadības valdes sastāvam, vienlaikus atļāva tajā piedalīties Komisijas, Padomes un dalībvalstu pārstāvjiem. Tas rada likumsakarīgu jautājumu — kādēļ Komisijas un dalībvalstu pārstāvji drīkst piedalīties, bet Parlamenta pārstāvji ne? Ja mēs noteiksim, ka šai organizācijai ir strikti jāpilda savas tiešās funkcijas, es ticu, ka mēs vienosimies, it īpaši, ņemot vērā komisāres solījumus nodrošināt labāku pārredzamību.

Rui Tavares, *referents*. – (PT) Priekšsēdētāja kundze! Paldies deputātiem, kuri piedalījās debatēs, un komisārei. Manuprāt, ja valda zināma vienprātība par to, ko mēs vēlamies panākt bēgļu pārvietošanas jautājumā, tad tā ir radusies tāpēc, ka beidzot, spriežot par imigrāciju — un mēs visi zinām, cik smagi tas ir Eiropā, gluži tāpat kā spriest par patvēruma sniegšanu un bēgļiem —, mēs apzināmies, ka mūsu priekšā ir problēma, kuru mēs varam atrisināt. Mēs varam rast risinājumu, kas apmierinās mūs un bēgļus, jo ikviens, kurš ir apmeklējis bēgļu nometnes, zina, ka tur uzturas bērni, kas zaudē vienu, divus, trīs mācību gadus, lai gan to laikā viņi varētu mācīties Eiropā. Es domāju, ka tas piešķir mūsu debatēm zināmu steidzamību.

Es arī ceru, ka mēs ātri atrisināsim procedūras problēmas saskaņā ar līgumos minēto, jo mēs visi zinām, ka ar to, kas mums ir šobrīd, nepietiek, un mēs visi zinām, ka, piešķirot tikai daļu budžeta, mēs nevaram bēgļu pārvietošanas programmu īstenot pilnībā. Patiesībā tieši tāds bija mūsu mērķis, sagatavojot patstāvīgo ziņojumu, kuru mēs šodien apspriežam un kurā runa ir par kvalitāti, proti, kvalitātei ir nepārvērtējama nozīme bēgļu integrācijas procesā, un tai ir nepieciešama daudzpusīga pieeja — nevalstisko organizāciju, vietējo darbinieku un reģionālo varas iestāžu iesaistīšanās. Šādi pieejai ir arī jāatrisina daudzās birokrātiskās problēmas, kas līdz šim kavē koordinēšanu.

Vairāku dalībvalstu robežuzraudzības dienesta darbinieki mums stāsta, ka tādā gadījumā, ja bērnu, kuri dzīvo nometnēs un vēl nemācās un kuriem būtu tiesības uz pārvietošanu, pārvietošanas process prasa ilgu laiku, tad tas ir tāpēc, ka dalībvalstīm ilgu laiku prasa tranzīta dokumentu apstiprināšanas koordinēšana, ko, piemēram, var izdarīt, galvenokārt izmantojot instrumentu, kuru, kā mēs ieteicām savā patstāvīgajā ziņojumā, varētu ieviest Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs (EASO). EASO ir pārvietošanas struktūra ar nelielu skaitu ierēdņu, bet tajā strādā cilvēki, kas pastāvīgi nodarbojas ar pārvietošanu, kas zina, kā dalīties labākajā pieredzē, kā jaunas dalībvalstis iepazīstināt ar pārvietošanas mehānismiem un kā savu darbību saskaņot pat ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, lai atvieglotu pārvietošanas procesu.

Kad jau ir pieņemts lēmums šos cilvēkus pārvietot, mums nav iemesla atlikt birokrātijas ierobežošanu, pirms mēs patiešām varam ķerties klāt šo cilvēku integrēšanai Eiropas sabiedrībā.

Priekšsēdētāja. – Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Stavros Lambrinidis (S&D), rakstiski. – (EL) Mēs šodien balsosim par kopīgas ES pārvietošanas programmas izveidi, kas paredz patvēruma meklētāju pārvietošanu no problemātiskām trešām valstīm uz ES. Tomēr ir vēl viens jautājums, par kuru ir jādiskutē. Vairāk nekā desmit gadus Eiropa ir pieredzējusi lielu bēgļu skaita pieplūdumu un imigrācijas viļņus. Eiropas dienvidi ir bijuši spiesti vienatnē nest tiem uzkrauto Eiropas humānisma slogu, kas jau pirms kāda laika sasniedza maksimumu. Eiropa — ļoti pareizi — ir sagatavojusi līdzekļus trešām valstīm, tomēr nav līdzekļu, kas būtu paredzēti dalībvalstīm.

Referenta ziņojums vismaz atzīst, ka šāda problēma pastāv. Citi ziņojumi, piemēram, ziņojums par Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidi, nosaka — vismaz uz papīra — pienākumu atbalstīt valstis, kuru ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ patvēruma un uzņemšanas sistēmas ir īpaši noslogotas. Viens īpaši skaidri definēts mērķis ir solidaritātes mehānisma izveides atbalstīšana, piemēram, nodrošinot personu, kam ir tiesības uz starptautisku aizsardzību, transportēšanu ES teritorijā.

Cerēsīm, ka Eiropa pakāpeniski iepazīs solidaritāti. Mums jāpatur prātā, ka jebkāda kavēšanās nodara ļaunumu mūsu nevainīgajiem līdzbiedriem.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmas jautājumu es vēlreiz vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka Čehijas valsts varas iestādēm, reģionālajām varas iestādēm un atsevišķiem politiķiem, tostarp Eiropas Parlamenta deputātiem, nepārtraukti nākas uzklaut Čehijas pilsoņu sūdzības par nepelnītām un pazemojošām policijas apskatēm un pārbaudēm, ko viņiem bieži nākas piedzīvot Vācijas teritorijā — gan tiešā valsts robežas tuvumā, gan plašākā Vācijas robežas apkaimē. Šāda Vācijas policijas un muitas ierēdņu attieksme, kas parādās ļoti bieži un tiek likta lietā ar lielu izveicību, ļoti nelabvēlīgi iespaido ne tikai Čehijas un Vācijas attiecības, bet vispirms Čehijas pilsoņu attieksmi pret Eiropas integrāciju. Pēc Čehijas pievienošanās Šengenas Informācijas sistēmai Čehijas pilsoņiem tika stāstīts, ka viņi drīkst brīvi un netraucēti pārvietoties visā ES teritorijā, arī Vācijā, jo to paredz un nodrošina Šengenas sistēma. Manuprāt, Vācijas valsts varas iestāžu rīcība pret personām, kas ieeļo no Čehijas, vairumā gadījumu ir acīmredzami nepamatota un pretrunā ar pasludināto personu brīvu pārvietošanos.

7. Attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem paredzētie īpašie pasākumi lauksaimniecības jomā (Regulas (EK) Nr. 247/2006 grozīšana) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem (COM(2009)0510 - C7-0255/2009- 2009/0138(COD)), ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā sagatavojis Alves kungs (A7-0054/2010).

Luís Paulo Alves, referents. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Atļaujiet norādīt, ka mēs šobrīd debatējam par pirmo Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas noteikta Lisabonas līgumā. Šis ir vēsturisks brīdis, un, ja Parlaments nobalsos atbilstoši manam ierosinājumam, tas būs lielisks sākums jaunajam periodam, ko raksturo dalīta atbildība Eiropas Savienības lauksaimniecības jomā.

Tas tiek īstenots, izmantojot koplēmuma procedūru attiecībā uz attālākajiem reģioniem, tādējādi praktiski apliecinot vēlmi veidot tādu Eiropas Savienību, kuru stiprina kohēzija un kurai piemīt aktīvs solidaritātes gars attiecībā uz tās atsevišķo daļu specifiku un atšķirībām, kā vienīgo īsto ceļu uz mūsu kopējā Eiropas projekta īstenošanu.

Tas tiek īstenots arī, ieviešot pamatregulas, lai padarītu Azoru salu cukura nozari dzīvotspējīgāku, jo tā ir simtiem gadu veca, un par to man ir īpašs gandarījums, jo tas ir mans dzimtais apgabals. Turklāt tiek arī veicināta veselīga lauksaimniecības diversifikācija reģionā, kura devums Portugāles piena nozarē, kā mēs zinām, ir neaizvietoājams. Mums tas ir jānostiprina un jāpadara ilgtspējīgs.

Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties komisāram Ciolos un Komisijas augsta līmeņa amatpersonām, ar kuriem es sadarbojos un diskutēju, par viņu atklātumu un elastīgumu. Spānijas prezidentūra ir darījusi visu, lai mūsu kopējā vēlme panākt vienošanos pirmajā lasījumā kļūtu par realitāti. Protams, es vēlos pateikties arī mūsu „ēnām” politiskajās grupās, kā arī Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sekretariāta lieliskajiem darbiniekiem, kuru sadarbība ļāva mums sasniegt, manuprāt, ļoti labu rezultātu.

Es vēlos uzsvērt arī Azoru salu Lauksaimniecības asociācijas izšķirīgo ieguldījumu, kā arī reģionālās pašvaldības un Portugāles valdības atbalstu; tās dziļi iesaistījās procesā un tām bija svarīga loma, rodot risinājumu cukura problēmai Azoru salās.

Priekšlikums Padomes regulai tika iesniegts Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā 2. oktobrī — laikā, kad Lisabonas līguma stāšanās spēkā nebija paredzama, jo tas turpināja gaidīt ratifikāciju dalībvalstīs. Šajā situācijā Komisijas un Padomes sākotnējais plāns bija priekšlikumu pieņemt bez grozījumiem saskaņā ar vienkāršotu procedūru, lai tas stātos spēkā 2010. gada 1. janvārī.

Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā un par spīti politiskajās grupās un Padomē dominējošajam viedoklim, ka priekšlikuma apstiprināšanai vajadzētu notikt saskaņā ar vienkāršotu procedūru — tajās uzskatīja, ka priekšlikumam nav nepieciešami grozījumi un tam jāstājas spēkā ātri —, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa un es sapratām, ka Parlamentam ir nepieciešams izteikt savu viedokli saskaņā ar Lisabonas līgumu un uzņemties savu — viena no likumdevējiem — lomu.

Mēs to darījām īstajā laikā, jo tādējādi mums ir pavērušās jaunas iespējas, vispirms, pateicoties Reģionālās attīstības komitejas ieguldījumam un *Teixeira* kunga atzinumam — viņam es, starp citu, vēlos pateikties par atbalstu visa procesa gaitā —, un tagad, pateicoties manam ziņojumam, kurš paver jaunas iespējas Azoru salu cukura nozarei, un manu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā strādājošo kolēģu ieguldījumam un atbalstam.

Savas pirmās runas nobeigumā es gribu sacīt, ka mums neizdevās panākt Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ierosināto un manis atbalstīto grozījumu iekļaušanu trialogā panāktajā norunā. Bija ļoti svarīgi panākt vienošanos pirmajā lasījumā, tādējādi garantējot jau panāktos uzlabojumus un nodrošinot regulas ātru stāšanās spēkā, lai neapdraudētu tās atpakaļejošu piemērošanu no šā gada janvāra. Tomēr, tā kā Komisija jau gatavo POSEI programmu pārskata dokumentu, mums drīz vien atkal būs iespēja par tiem debatēt.

Priekšsēdētāja. – Kā redzat, mēs esam nomainījuši vārdu ekrānā. Diemžēl atbildīgais komisārs nav spējis šeit laikus ierasties, manuprāt, tas ir nepieļaujami, jo vismaz šobrīd debesis neklāj pelnu mākonis un pulkstenis rāda jau 11.00.

Varbūt Komisijai kādā brīdī vajadzētu apspriest jautājumu par to, ka atbildīgajam komisāram tomēr vajadzētu šeit ierasties. Arī tas ir temats pamatnolīgumam. Esmu pārliecināta, ka *Malmström* kundze lieliski spēs aizstāt savu kolēģi.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, paldies par izpratni. Es atvainojos sava kolēģa *Ciološ* kunga vārdā, kurš ir aizkavējies un kurš cenšas ierasties pie jums uz debatēm, cik ātri vien iespējams. Viņš lūdz mani viņa vārdā pateikties referentam *Alves* kungam un Eiropas Parlamenta ēnu referentiem par lielisko darbu, lai panāktu priekšlikuma pieņemšanu.

Šā priekšlikuma pieņemšana ir svarīga, jo tas ir pirmais dokuments, kas pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā lauksaimniecības un lauku attīstības jomā tiek pieņemts saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Šo mēnešu laikā starp Parlamentu, Padomi un Komisiju ir izveidojusies ļoti laba sadarbība, un tā ir radījusi apstākļus ātrai šā priekšlikuma pieņemšanai pirmajā lasījumā.

Pirmo reizi strādājot saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, mans kolēģis komisārs *Ciološ* un viņa dienesti ir daudz iemācījušies, un šis ir lielisks piemērs turpmākajam darbam. Priekšlikuma pieņemšana ir ļoti svarīga attālākajiem reģioniem, jo tas liek īstenot tehniskus vienkāršojumus un nosaka atkāpes par labu vairākām nozarēm — piena nozarei Kanāriju salās, Madeirā un Reinjonā, cukura nozarei Azoru salās un vīna nozarei Madeirā un Azoru salās.

Attiecībā uz Azoru salām, manuprāt, pašreizējie apstākļi attaisno mūsu visu — sabiedrības, reģionālo pašvaldību, valstu valdību un Eiropas Savienības — kopīgos un papildu centienus, kuru mērķis ir sekmēt lauksaimniecības diversifikāciju reģionā. Diversifikācijai patiešām ir jābūt vienai no galvenajām prioritātēm attālajos reģionos, kuriem līgumā ir piešķirts īpašs statuss to specifisko nelabvēlīgo dabas apstākļu dēļ. Diversifikācijai jāparedz vietējā attīstība, kas šajos reģionos veidotu stabilitāti un labklājību. Tādēļ pēc saņemtās garantijas no Portugāles iestādēm, kas apņēmas atbalstīt cukurbiešu audzēšanas nozari Azoru salās, es varu piekrist Azoru salu cukura ražošanas nozarei jau agrāk noteiktās atkāpes pagarināšanai.

Es uzklausišu jūsu komentārus par šo dokumentu un centīšos pēc labākās sirdsapziņas kolēģa vārdā atbildēt uz jūsu jautājumiem.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Priekšsēdētāja vietnieks*

Nuno Teixeira, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Vispirms es vēlos pateikties referentam, manam kolēģim deputātam *Alves* kungam, par viņa darbu un jo īpaši par viņa spēju ziņojumā iekļaut viņam sniegto daudzveidīgo informāciju, kas patiesībā nozīmē dažādo attālāko reģionu interešu aizstāvību.

Kā Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs es esmu gandarīts, ka visus ierosinātos grozījumus referents pilnībā atzina un Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja balsojumā tos visus apstiprināja. Tie ir priekšlikumi, kuru mērķis ir objektīvi uzlabot un labot spēkā esošās regulas aspektus, kas ir neatbilstoši un anahroniski. Kā šāda aspekta piemēru es gribētu uzsvērt faktu, ka eksporta un nosūtīšanas maksimālā apjoma aprēķins visiem pārstrādes produktiem, kas saņēmuši atbalstu POSEI programmā, balstās uz vidējiem rādītājiem laikposmā no 1989. gada līdz 1991. gadam.

Pieņemot, ka ziņojums tiks apstiprināts, es ceru, ka Komisija un Padome spēs tajā izlasīt Parlamenta nostāju un neizmantos iespējamo POSEI programmas regulu pārskatīšanu nākotnē kā aizbildinājumu nepieņemt Parlamenta nostāju un ierosinātos grozījumus, kuriem šo reģionu dzīvē ir nepārvērtējama nozīme.

Maria do Céu Patrão Neves, *PPE grupas vārdā*. – (PT) Attālākajiem reģioniem pastāvīgi nelabvēlīgo dabas apstākļu dēļ ir nepieciešama īpaša Eiropas Savienības attieksme, lai nodrošinātu tiem vislabākos apstākļus ekonomiskās darbības īstenošanai.

Tādos reģionos kā, piemēram, Azoru salas, kas ir ļoti atkarīgi no lauksaimniecības, šai nozarei ir jāpievērš īpaša uzmanība. Tādēļ mēs esam gandarīti par ziņojumu par attālākajiem reģioniem paredzētiem īpašiem pasākumiem lauksaimniecības jomā. Variants, par kuru nobalsoja Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja, bija diezgan apmierinošs; variants, kas tapis triāloga rezultātā, uzliek nežēlīgas sankcijas darba apstākļiem cukura nozarē, kur eksportēšanas atļauja tik tikko pārsniedz simbolisku apjomu.

Laikā, kad atbalstu gūst lauksaimniecības diversifikācija kā viens no veidiem periodisku krīžu mazināšanai nozarē, ir ļoti žēl, ka šis ziņojums nesniedz pārliecību un iedrošinājumu, kas Sanmigelas cukurbiešu audzēšanas un saistītās pārstrādes nozarei ir tik ļoti nepieciešams.

Vasilica Viorica Dăncilă, *S&D grupas vārdā*. – (RO) Vispirms es vēlos apsveikt referentu saistībā ar mērķiem, kas minēti attiecībā uz attālāko reģionu lauksaimniecību. ES attālāko reģionu lauksaimniecības atbalsta sistēma ir svarīgs instruments lauksaimniecības saglabāšanai un lauku ainavas uzturēšanai.

Es atbalstu pašreiz īstenoto ierobežojumu pārskatīšanu minētajās jomās, lai novērstu visas nekoncekvences. Es uzskatu, ka vienotu kritēriju piemērošana vienkāršos attālākajiem reģioniem paredzētas maksājumu sistēmas ieviešanu Eiropas Savienības līmenī, sniegs labāku pārredzamību un nodrošinās vienlīdzīgu attieksmi pret atbalsta programmu dalībniekiem. Mēs visi zinām, cik svarīga loma vietējā ekonomikā ir lauksaimniecībai.

Tādēļ, manuprāt, ir pareizi Eiropas Savienības attālākajos reģionos īstenot pasākumus, kuru mērķis ir sekmēt lauksaimniecības nozares konkurētspēju un veicināt diversifikāciju. Es pilnībā piekritu attālākajiem reģioniem paredzētās programmas pamatmērķiem un tos atbalstu — manuprāt, šie pasākumi ir piemēroti, tie ir pārbaudīti un efektīvi instrumenti lauksaimniecības saglabāšanai šajos apgabalos.

Riikka Manner, *ALDE grupas vārdā*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos apsveikt referentu *Alves* kungu un pateikties viņam par lielisko darbu, kas ieguldīts šā ziņojuma sagatavošanā. Mūsu grupa pilnībā atbalsta šo kompromisu, jo ir ļoti svarīgi un acīmredzami, ka ES attālāko reģionu ekonomisko un sociālo attīstību ļoti lielā mērā nosaka to nomaļā atrašanās vieta, sarežģītie klimatiskie un ģeogrāfiskie apstākļi un ekonomiskā atkarība no preču un pakalpojumu ierobežotās izvēles. Ir ļoti svarīgi, jo īpaši pašreizējās krīzes laikā, pievērsties Eiropas reģionu līdzsvarotas attīstības jautājumam un reģionālas un sociālas kohēzijas īstenošanai.

Mums un Eiropas Savienībai ir jānodrošina, lai lauksaimniecības jomā mēs būtu patstāvīgi it visur Eiropā. Tas ir būtiski gan drošībai, gan bioloģiskajai daudzveidībai. Ziņojumā ierosinātie pasākumi tagad ir jāīsteno praksē, tādējādi radot paliekošus un, pats galvenais, ilglaicīgus rezultātus visā Eiropā, arī Eiropas nomaļajos reģionos.

James Nicholson, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Arī es vispirms vēlos pateikties referentam par viņa lielisko darbu. Arī mana politiskā grupa varēja atbalstīt dialogā panākto vienošanos, un es domāju, ka mēs esam panākuši labu kompromisu.

Es uzskatu, ka Eiropas attālākajiem reģioniem pēc iespējas ir jāsniedz tiem nepieciešamais atbalsts, lai kompensētu to atrašanās vietu un ar to saistītās grūtības. Šajos reģionos ir nemainīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi, un mums tas ir jāatzīst. Salīdzinājumā ar lielāko daļu pārējās Eiropas ekonomikas krīze un krīze piena nozarē šos reģionus ir skārusi nesamērīgi smagi, tieši tādēļ tie ir pelnījuši īpašu attieksmi.

It sevišķi es jūtu līdzīgu situāciju Azoru salās, kur piena nozarei ir ļoti liela nozīme un kur tā ir piedzīvojuši nopietnas grūtības. Lēmumam, ar kuru Azoru salām atļauj eksportēt samērā nelielu cukura daudzumu uz Eiropas Savienību, ir labvēlīgi jāietekmē šā reģiona ekonomikas nākotne.

João Ferreira, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Cukura reeksportēšanas atļaujas pagarināšana, izmantojot šobrīd piedāvātos modeļus ar pakāpenisku piena kvotu sistēmas atcelšanu, ir bīstama un nepieņemama. Šī atcelšana, pret kuru mēs esam cīnījušies un turpināsim cīnīties, atbalstot piena ražotāju centienus, ļoti nopietni ietekmēs ražošanas nozari, kas ir Azoru salu ekonomikas pamats. Pretstatā apgalvojumiem šo ietekmi nespēs mīkstināt pasākumi, kas tiek ierosināti cukura pārstrādes nozarē, — vēl jo vairāk tāpēc, ka tiek ierosināta arī tās pakāpeniska likvidācija. Kas būs palicis pēc tam, kad šie pieci gadi būs pagājuši?

Vienlaikus ir svarīgi ņemt vērā to, ka vīna dārzu pārstrukturēšanas process, arī Madeiras gadījumā, ievērojami atpaliek no grafika, un tā īstenošana var pat tikt apdraudēta, ja centieni netiks pastiprināti. Ierobežojumi un slogi, kas ietekmē attālākos apgabalus, ir paliekoši. Tieši tādēļ no šo reģionu īpatnību atzīšanas izrietošam praktiskam rezultātam ir jābūt pastāvīgam atbalsta pasākumu kopumam, nevis savstarpēji nesaistītām un īslaicīgām darbībām. Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība turpinātu atbalstīt lauksaimniecības nozari attālākajos reģionos, jo īpaši pašreizējā sociālajā un ekonomikas situācijā.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Mēs runājam par reformu, kas ir vienkārša, tomēr tā ir ārkārtīgi svarīga attālākajiem reģioniem. It sevišķi aktuāli tas ir laikā, kad krīze skar ikvienu, tomēr reģionus ar neatgriezeniski nelabvēlīgiem dabas apstākļiem tā skar īpaši smagi, tādēļ tiem ir nepieciešamas šīs izmaiņas.

Es runāšu par Kanāriju salām. Kanāriju salu gadījumā vissvarīgākās izmaiņas skar rūpnieciskai pārstrādei paredzētu, uz piena bāzes ražotu produktu piegādi. Mēs runājam par vājpiena pulveri ar augu taukiem, kurš ir tradicionāls produkts vietējiem patērētājiem un Kanāriju salās tiek tirgots vairāk nekā 40 gadus. Pēc ilgjiem pūliņiem un par spīti dažādām grūtībām tika izveidota vietēja ražošanas nozare, kas rada darbvietas un acīmredzamu pievienoto vērtību. To es vēlos uzsvērt, jo patlaban, īpaši mūsu salās, kur bezdarba līmenis ir ārkārtīgi augsts, nelielas, darbu nodrošinošas rūpniecības nozares atbalstīšana ir nevis tikai nepieciešamība, bet gan pienākums.

Priekšlikums paredz saglabāt šā produkta piegādes, kas tiek izmantotas vietējam patēriņam nelielā apjomā, nepārsniedzot 800 tonnas gadā. Tas novērstu šā pasaules mērogā maznozīmīgā pasākuma pagaidu raksturu un piešķirtu stabilitāti rūpniecības nozarei.

Kā jau es minēju, attālākajos reģionos ir ievērojami nelabvēlīgi dabas apstākļi, tomēr tie ir jāuzskata par Eiropas iespēju. Dažādie asociācijas nolīgumi, kas šobrīd tiek izstrādāti un apspriesti, proti, brīvās tirdzniecības nolīgumi ar Kolumbiju, Peru un citām valstīm, ar kurām tiek uzsāktas sarunas, piemēram, ar Mercosur valstīm, acīmredzami apdraud mūsu lauksaimniecības nozari. Es šeit domāju neskaitāmus produktus — tomātus, banānus un lopkopības nozari.

Es esmu atkārtojis daudzas reizes, ka šiem nolīgumiem ir jārada līdzsvars, ja katrs mazliet piekāpsies, visi kopā mēs iegūsim. Tomēr mēs nekādā ziņā nedrīkstam likt kādam konkrētam produktam vai kādai konkrētai nozarei maksāt par šo nolīgumu slēgšanu.

Visbeidzot, es vēlos apsveikt referentu Alves kungu un pateikties Komisijai un Padomei, kas kopā ar Parlamentu ir sekmīgi vienojušies šajā pirmajā dialogā par lauksaimniecību.

Patrice Tirolien (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kad šis dokuments nonāca Reģionālās attīstības komitejā, man izdevās tajā iekļaut ierosinājumu paplašināt atkāpi un atļaut no piena pulvera atjaunota piena ražošanu Martinikā un Gvadelupā, tādējādi sekojot ilgtspējīgas attīstības modeļa piemēram, kura lietderība ir pierādījusies Madeirā.

Diemžēl pēdējā dialogā vienošanos par šo jautājumu neizdevās panākt. Tas ir skumji divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, saturiski, piena ražošana Francijas aizjūras departamentos pavērtu daudzas bezgala vērtīgas iespējas — iespēju veicināt lopkopības nozari, radīt patstāvību galveno pārtikas produktu apgādē un radīt darbvietas. Otrkārt, formas ziņā, Parlaments nespēja pieņemt lēmumu saistībā ar manu ierosinājumu, jo tas vēlējās šo dokumentu pieņemt pirmajā lasījumā, izmantojot neformālu procedūru, kam es pretojos.

Lai kā arī nebūtu, ļoti drīz mēs turpināsim darbu pie POSEI regulas tās vidustermiņa pārskatā. Tajā brīdī es vēlreiz pieprasīšu attiecināt atkāpi uz citiem Francijas aizjūras departamentiem.

Albert Deß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Es esmu gandarīts, ka ziņojuma par attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem paredzētiem pasākumiem lauksaimniecības jomā apspriešanā Parlamentā valda tik draudzīga noskaņa.

Iepriekšējā Parlamenta sasaukumā es biju ēnu referents cukura tirgus reformas jautājumā. Toreiz Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja devās uz Reinjonas salu, kur es apmeklēju nelielu lauku saimniecību, kurā audzē cukurniedres. Bez mūsu atbalsta šī nelielā saimniecība nevarētu pastāvēt. Kā kontinentā mītošs cilvēks es arī novēroju, ka Eiropas Savienības attālākajos reģionos strādājošajiem lauksaimniekiem patiešām nākas saskarties ar īpašu apstākļu kopumu.

Mums ir jāpūpējas, lai ar īpašiem tiesību aktiem un atkāpēm mēs lauksaimniekiem visos šajos Eiropas Savienības reģionos piedāvātu nākotnes perspektīvas un garantētu, ka šie reģioni vismaz vairumā gadījumu spēj nodrošināt sevi ar pārtiku. No mums visiem ir atkarīgs, vai mēs turpināsim rūpēties — arī pieņemot šīs atkāpes no regulas —, lai lauksaimniecībai būtu nākotnes perspektīvas un tiktu droši garantēta vietējo iedzīvotāju apgāde. Patlaban sagatavotais ziņojums rada labus nosacījumus minēto mērķu sasniegšanai. No sirds pateicos visiem, kas ir bijuši iesaistīti šajā procesā.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Attālākajiem reģioniem ir raksturīgas ekonomiskas, sociālas un strukturālas īpatnības, ko rada šo reģionu attālums no tirgiem, izolētība, nelielā teritorija, topogrāfija, sarežģītie klimatiskie apstākļi un ekonomiskā atkarība no konkrētiem produktiem. Trīs lauksaimniecības nozares tiem ir īpaši svarīgas, proti, cukurbiešu, piena produktu un vīna ražošana.

Šo apgabalu ekonomiskā sistēma ir atkarīga no pareizas ražošanas sistēmas darbības katrā minētajā nozarē, tomēr būs jāveic ļoti apjomīgs darbs, lai atjaunotu laika gaitā zudušo līdzsvaru un nodrošinātu atkāpes, kas nepieciešamas, lai varētu lietot atbilstošus tirgus instrumentus.

Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, mēs ar lielām bažām uzņemam ziņu par sarunām, kas norit ar Mercosur valstīm. Neliekot pretī atbilstošus kompensācijas mehānismus, šis nolīgums var ievērojami apdraudēt ne tikai attālākos apgabalus, bet daudzas Eiropas lauksaimniecības nozares.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Man jānorāda, ka kompromiss cukura jautājumā, kas tika panākts dialogā, neatbilst Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ierosinājumam, un es paužu dziļu nožēlu par to.

Tomēr šis dokuments ir svarīgs Reinjonas salas lauksaimniekiem, kuri gaida ātru pienam piešķirtās atkāpes īstenošanu. Viņiem tā nodrošinās nozares ilgtspēju. Taču es būtu gandarītāks, ja komitejā ierosinātie garantijas pasākumi dokumentā būtu saglabāti.

Vēl par pienu — es esmu vienprātis ar kolēģi deputātu *Tirolien* kungu. Mēs būtu gribējuši, lai tiktu veikta Martinikas un Gvadelupas situācijas izpēte attiecībā uz rūpniecības saglabāšanu šajos reģionos. Tomēr šie jautājumi acīmredzami atkal būs dienas kārtībā, apspriežot POSEI programmu, un mums būs iespēja pie tiem atgriezties.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Gadiem ilgi mēs esam vērojuši procesu, kurā, šķiet, Eiropas Savienība nespēj iejaukties, proti, neiedomājami ātru lauku saimniecību izzušanu, kas iedragā ES valstu patstāvību. Nenoliedzami vismagāk šis process ir ietekmējis lauksaimniekus apgabalos ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem, piemēram, attālākajos reģionos, bet to izjūt arī lauksaimnieki kalnainos apgabalos, kādi, piemēram, ir pie mums Austrijā.

Diemžēl tās ir mūsu kopējās lauksaimniecības politikas sekas — politikas, kas ilgu gadu tiek kritizēta, tiek nepārtraukti reformēta un kas tomēr joprojām nedarbojas pareizi. Tomēr mēs esam sasnieguši pagrieziena punktu. Krīzes situācijās — vienalga, vai tās ir radījusi eiro vērtības krišanās vai vienkārši fakts, ka Islandes vulkāns ir paralizējis gaisa satiksmi un tādējādi arī ātrbojīgu preču piegādi, — dalībvalstīm ir jāpaļaujas uz sevi. Jaunākais apliecinājums tam ir pēdējā reize, kad Krievija aizgriezta gāzes krānu.

Kad situācija sarežģās, viss ir atkarīgs no katras valsts patstāvības, un tieši tā ir jāuztur Eiropas Savienībā, tajās valstīs un reģionos, kur ir teritorijas ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem, un attālākajos reģionos. Manuprāt, to iespējams īstenot tikai tad, ja lauksaimniecība zināmā mērā tiek nodota katras valsts pārziņā.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Savu uzstāšanos debatēs par attālākajiem reģioniem paredzētiem īpašiem pasākumiem lauksaimniecības jomā es vēlētos sākt ar pateicību referentam un visiem, kas strādāja saistībā ar šo jautājumu. Es arī vēlos sacīt, ka grozījumi, kas bieži ir tehniski un specifiski, nerada būtiskas izmaiņas.

Tomēr pievēršanās cukura un cukura ražošanas jautājumam Azoru salās nozīmē pievēršanos arī kādai dziļākai problēmai. Attālākie reģioni, piemēram, Azoru salas, kuras nesen man bija iespēja apmeklēt, ir ļoti cieši saistīti ar lauksaimniecības nozari. Tieši Azoru salās ļoti svarīgs ir piena kvotu jautājums. Piena ražošana un šīs nozares tiesību akti ārkārtīgi lielā mērā ietekmē simtiem ražotāju un daudzus Azoru salu iedzīvotājus, tādēļ es vēlos tagad šajā plenārsēžu zālē jūs aicināt pievērst uzmanību nepieciešamībai rast risinājumus, kuros būtu ņemta vērā šo reģionu īpašā situācija.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka ir sagatavots ziņojums par to, kā palīdzēt lauksaimniecībai Eiropas attālākajos reģionos. Nav ne mazāko šaubu, ka ģeogrāfiskā atrašanās vieta, attālums no tirgiem un citi līdzīgi faktori rada daudzas grūtības. Arī ekonomikas krīzei ir bijusi sava ietekme. Ir bijušas vērojamas ļoti lielas cenu svārstības ar negatīvu un pat destabilizējošu ietekmi uz lauksaimniecību ne tikai attālākajos reģionos, bet arī visā Eiropā. Tomēr šodien es Komisijai vēlos pateikt tikai vienu konkrētu lietu, proti, Komisijai ir jābūt uzmanīgai, lai ar savu rīcību nenostādītu neizdevīgā situācijā Eiropas lauksaimniekus un Eiropas lauksaimniecisko ražošanu.

Ziemeļīrijas piena rūpniecības un liellopu gaļas ražošanas nozari ļoti lielā mērā ir ietekmējis imports. Iznākums ir cenu svārstības un lieli finansiāli zaudējumi lauksaimniekiem. Pagājušajā nedēļā es Ziemeļīrijā apmeklēju Karalisko lauksaimniecības izstādi, un lauksaimnieki cits pēc cita puda ārkārtīgi lielas bažas par Komisijas attieksmi, atsākot tirdzniecības sarunas ar *Mercosur* valstīm. Gan Komisijai, gan mums Parlamentā ir jābūt ļoti uzmanīgiem, lai neizdotu Eiropas ražošanu par labu tā saucamajiem „ieguvumiem” citās jomās.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu priekšlikumus, kas palīdz attālākajiem reģioniem. Lauksaimniecība visupirms ir nozare, kas gādā, lai galdā būtu ēdiens, jo bez tā mēs visi nomirtu, taču arī šie reģioni bez lauksaimniecības ietu bojā — gan ekonomiskā ziņā, gan tādēļ, ka tos, iespējams, pamestu cilvēki. Tādēļ es atbalstus visus priekšlikumus, ar kuriem šiem reģioniem var palīdzēt.

Es arī vēlos pievienoties tiem, kuri izteica bažas par *Mercosur* valstu priekšlikumiem. Tie varētu nodarīt ārkārtīgi lielu postu attālākajiem reģioniem un patiesībā it visiem reģioniem.

Manuprāt, ir pienācis laiks, lai Eiropas Savienības attieksme pret saviem lauksaimniekiem kļūtu noteiktāka un godīgāka. Mums nav jābūt policistiem attieksmē pret Eiropas Savienības lauksaimniekiem un labajām pasaku fejām attieksmē pret lauksaimniekiem pārējā pasaulē. Pašlaik veidojas situācija, kad pārtikas produktiem, kas tiek ievesti Eiropas Savienībā, tiek izvirzītas mazākas prasības, mazāka pārredzamība, un par tiem būs mazāka atbildība salīdzinājumā ar pārtikas produktiem, kuri ražoti pašā Eiropas Savienībā, un tas nebūtu godīgi ne attiecībā pret attālākajiem reģioniem, ne visiem citiem reģioniem.

Dacian Cioloș, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Atvainojos par kavēšanos, tomēr es ļoti vēlējos piedalīties šajās debatēs, jo šis ir manas pirmās debātes un turklāt tās ir par pirmo lēmumu, kas lauksaimniecības jomā tiks pieņemts koplēmuma procedūrā. Es vēlos vēlreiz sasveicināties ar *Alves* kungu un pateikties viņam un visiem Parlamenta dienestiem par lielo atsaucību un efektivitāti, strādājot ar Komisiju un Padomi, lai panāktu šā lēmuma pieņemšanu.

Mēs tiešām vēlējamies, lai šis būtu ātri pieņemts lēmums un lai tādējādi šajā ziņojumā paredzētos pasākumus varētu ātri īstenot minētajos reģionos. Daži lēmumi pat stāsies spēkā ar atpakaļejošu datumu. Tieši tādēļ — un šī ir arī mana atbilde *Tirolien* kungam — mēs neveicām citus grozījumus. Patiesībā, gluži tāpat kā dažu citu priekšlikumu gadījumā, mums būtu bijuši nepieciešami papildu pamatojumi un analīze, lai noskaidrotu, kādā veidā priekšlikumus īstenot. Mēs devām priekšroku ātram lēmumam, un par šo tematu man ar *Alves* kungu bija vairākas diskusijas. Tādēļ es esmu gandarīts par atbalstu, kādu šis priekšlikums ir saņēmis, un ceru, ka mūsu sadarbība ar Parlamentu arī citos jautājumos turpmāk būs tikpat sekmīga. Vēl vairāk — es esmu par to pārliecināts.

Kā komisārs lauksaimniecības jautājumos es varu arī apliecināt visiem runātājiem, ka sarunas ar *Mercosur* valstīm ir tikušas pieminētas vairākas reizes. Es varu dot jums savu vārdu, gluži tāpat kā es solīju Komisijā

notikšajās debatēs par šo sarunu atsākšanu, ka es ļoti rūpīgi uzmanīšu, lai sarunu turpinājumā tiktu ievērotas Eiropas lauksaimniecības intereses. Protams, šīs sarunas ir jāaplūko daudz plašākā kontekstā un tās nedrīkst ierobežot tikai līdz lauksaimniecības jomai, tomēr es varu jums apsolīt, ka turpmākajos mēnešos un gados, kamēr noritēs sarunas, es iestāšos par to, lai Eiropas lauksaimniecības modelis, kura pamatā ir kvalitāte, daudzveidība un zemes izmantošana, tiktu saglabāts, paredzot to vai nu šo sarunu rezultātos, vai arī pasākumos, kas tiks īstenoti pēc sarunām.

Tika uzdots arī jautājums, kāpēc jāsamazina apjomi, kādēļ mēs neizvēlējamies noteikt tādus pašus daudzumus, kādi, piemēram, līdz šim bija noteikti Azoru salām cukura jautājumā. Šajā konkrētajā gadījumā mēs īpaši vienojamies ar Portugāles varas iestādēm un Azoru salu reģionālajām varas iestādēm radīt tādu ekonomikas instrumentu, kas dotu iespēju cukura nozarei cīnīties ar konkurenci, izmantojot ekonomisko ieguldījumu mehānismus. Es esmu gandarīts par Portugāles valdības atbalstu un saistībām, ko tā ir uzņēmusies, lai nozari šajās pārmaiņās atbalstītu, un es ceru, ka šādi mēs spēsim Azoru salu ražotājiem piedāvāt alternatīvu risinājumu.

Mölzer kungs sacīja, ka kopējā lauksaimniecības politika ir pārāk vāja, ka tā slikti darbojas un ka mums lauksaimniecība ir jāatdod katras valsts pārziņā. Es vērsos pie jums ar vienkāršu lūgumu — paskatieties, cik lieli šodien ir lauksaimnieku ienākumi, paskatieties, cik lielu daļu šajos ienākumos veido kopējās lauksaimniecības politikas atbalsts, un pajautājiēt sev, kā lauksaimnieki šobrīd varētu iztikt, ja mums nebūtu kopējās lauksaimniecības politikas. Tas nenozīmē, ka kopējā lauksaimniecības politikā nebūtu jāievieš izmaiņas. Tajā ir jāveic būtiskas izmaiņas, lai ņemtu vērā tieši tās pārmaiņas, ar kurām Eiropas lauksaimniecība saskaras. Es varu apliecināt, ka, veicot kopējās lauksaimniecības politikas reformu 2013. gadā, tiks darīts viss iespējamais, lai labāk ņemtu vērā pašreizējo situāciju. Protams, tas būs atkarīgs no resursu apmēra, kādu Padome un Parlaments piešķirs šīs politikas īstenošanai. Es ceru, ka šie resursi būs tieši saistīti ar eiropiešu un Eiropas mērķiem savas lauksaimniecības jomā. Es nedomāju, ka lauksaimniecības nodošana valstu pārziņā ir risinājums, jo, manuprāt, dalībvalstīm nebūtu līdzekļu, lai nodrošinātu šo specifisko pasākumu īstenošanu attālākajos reģionos, ja mums nebūtu kopējās lauksaimniecības politikas un Kopienas pieejas.

Ar to es arī beigšu savu uzstāšanos, cerot, ka tad, kad būs pienācis laiks pārstrādāt POSEI regulu, mēs spēsim virzīties uz priekšu vairākos šodien aktualizētajos jautājumos un ka kopumā — izstrādājot visus ar kopējo lauksaimniecības politiku saistītos lēmumus — mēs spēsim strādāt tikpat efektīvi kā pie šīs regulas.

Luís Paulo Alves, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Nobeiguma runā es vēlos uzsvērt Regulas (EK) Nr. 247/2006 atjaunināšanas nozīmi. Kopš šīs regulas pieņemšanas 2006. gadā gan likumdošanas un tās piemērošanas jomā, gan arī pašā situācijā notikušās pārmaiņas radīja priekšnoteikumus grozījumu veikšanai, lai šīs regulas atjauninātais variants joprojām būtu svarīgs instruments īpašu Eiropas Savienības lauksaimniecības politikas pasākumu īstenošanā attālākajos reģionos, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. un 107. pantā.

Ļaujiet īsi uzskatīt panāktos uzlabojumus. Attiecībā uz Kanāriju salām uz laiku tiek pagarināta regulas atkāpe, kas atļauj piegādāt uz piena bāzes ražotus produktus, kuri tiek uzskatīti par „tradicionālu produktu vietējiem patērētājiem.” Reinjonas salā tagad būs iespējams ražot ultrasterilizētu, no piena pulvera atjaunotu pienu zem Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteiktajiem limitiem, tiek svītrots arī pienākums noteikt svaiga piena daudzumu, kas izmantots no piena pulvera atjaunotā piena ražošanā. Attiecībā uz Madeiru tiek pagarināts tāda paša veida izņēmums un tiek atļauts vīnu, kas ražots no vietēji audzētu hibrīdšķirņu vīnogām, patērēt reģionā. Attiecībā uz Azoru salām tiek atjaunota atkāpe cukura reeksportēšanas jautājumā, gan palielinot apjomus, gan pagarinot atkāpes darbības laiku, turklāt uz reģionu attiecas arī nosacījumi saistībā ar vīnu, kas jau tika pieminēti, runājot par Madeiru.

Šie pasākumi stāsies spēkā ar atpakaļejošu datumu — ar 2010. gada 1. janvāri —, kas nekādi nav šķērslis brīvai konkurencei mūsu kopējā tirgū, bet ir ievērojams ieguldījums šo reģionu ekonomikā, kurus nelabvēlīgie dabas apstākļi padara vieglāk ievainojamus smagas krīzes periodā. Nobeigumā es vēlos minēt, ka papildus dotajai iespējai diversificēt lauksaimniecību šā ziņojuma pieņemšana nozīmē, ka ir atcelts konkrētu produktu reeksportēšanas aizliegums. Tāpat svarīgi atcerēties, ka, pieņemot šo ziņojumu, mēs šīs ārkārtīgi smagās krīzes laikā ievērojami palīdzēsim pārstrukturēt un saglabāt desmitiem darba vietu Azoru salās, kā arī saglabāt tehniskās zināšanas cukura audzēšanas un ražošanas nozarē.

Priekšsēdētājs. – Es ar prieku varu informēt gan Alves kungu, gan visus pārējos, ka pēc 8 vai 10 dienām notiks plaša mēroga konference par attālākajiem reģioniem un to sponsorēs Spānijas prezidentūra. Parlamenta priekšsēdētājs man ir uzdevis teikt runu šīs konferences atklāšanā kopā ar Durão Barroso kungu, Rodríguez Zapatero kungu un Kanāriju salu valdības vadītāju.

Gatavojot savu uzstāšanās runu, es noteikti kā galvenos iedvesmas avotus izmantošu šo debāšu rezultātus un Alves kunga ziņojumu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības salas un attālākie reģioni patlaban saskaras ar virkni problēmu. Tieši tādēļ ir nepieciešami īpaši pasākumi, lai veicinātu šo reģionu turpmāku sociālo un ekonomisko attīstību. Es atbalstu Parlamenta un Komisijas ierosinātos papildu pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot situāciju attālāko reģionu lauksaimniecībā, īpaši ņemot vērā problemātisko situāciju Azoru salās un Madeirā.

Piens ir Azoru salu galvenais lauksaimniecības produkts. Tomēr, ņemot vērā, ka vairākas Eiropas Savienības dalībvalstis nesēn ir piedzīvojušas piena nozares krīzi, ir jāmaina salas lauksaimniecības profils. Es piekrītu referenta viedoklim, ka cukurbiešu audzēšana ir labākā alternatīva piena ražošanai gan ekonomiskās efektivitātes, gan vides aizsardzības ziņā. Es vēlos uzsvērt, ka joprojām ir jāveicina maksimāli liela cukurbiešu daudzuma nosūtīšana uz Eiropu.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka finanšu shēmai laikposmam pēc 2013. gada ir galvenokārt jāpamatojas uz solidaritāti un joprojām jācensas sasniegt augstu teritoriālās un sociālās kohēzijas pakāpi.

Priekšsēdētājs. – (Sēdi pārtrauca plkst. 11.35 un atsāka plkst. 12.05)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsojums.

(Balsojuma rezultātus un citus datus sk. protokolā)

8.1. Pieprasījums apspriesties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju — Ceļā uz Eiropas ceļu satiksmes drošības zonu — stratēģiskas pamatnostādnes ceļu satiksmes drošībai līdz 2020. gadam (balsošana)

8.2. Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (A7-0118/2010, Jean Lambert) (balsošana)

8.3. Ēku energoefektivitāte (pārstrādāta redakcija) (A7-0124/2010, Silvia-Adriana Ţicău) (balsošana)

8.4. Eiropas Bēgļu fonda izveide laikposmam no 2008. līdz 2013. gadam (grozījumi Padomes Lēmumā Nr. 573/2007/EK) (A7-0125/2010, Rui Tavares) (balsošana)

8.5. Migrēšana no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (Regulas (EK) Nr. 1104/2008 grozīšana) (A7-0126/2010, Carlos Coelho) (balsošana)

8.6. Migrēšana no Šengenas Informācijas sistēmas (SIS 1+) uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (grozījumu izdarīšana Lēmumā 2008/839/TI) (A7-0127/2010, Carlos Coelho) (balsošana)

8.7. Kopējas ES pārvietošanas programmas izveide (A7-0131/2010, Rui Tavares) (balsošana)

8.8. Pamatprasmes mainīgai pasaulei — darba programmas "Izglītība un apmācība 2010" īstenošana (A7-0141/2010, Maria Badia i Cutchet) (balsošana)

8.9. Uzņēmumu vadības deontoloģiskie aspekti (A7-0135/2010, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Derek Roland Clark (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Gaidot, kad jūs izziņosit nākamo balsojumu par *Klaus-Heiner Lehne* ziņojumu par deontoloģiju, vai es drīkstu jautāt, kāpēc vispār notiek šis balsojums? Šis jautājums bija jāapspriež vakar vakarā saskaņā ar brīvā mikroфона procedūru. Apspriešanu atcēla, tāpēc mēs tagad balsosim par to bez debatēm, lai gan šāda kārtība nav paredzēta. Vēlos, lai jūs zinātu, priekšsēdētājas kundze, ka tad, kad šo jautājumu pirms neilga laika apsprieda Nodarbinātības komitejā, neviens šajā komitejā nezināja, ko vārds „deontoloģija” nozīmē, līdz es to viņiem paskaidroju — pat priekšsēdētājs to nezināja. Manuprāt, tāpēc ir ļoti nepareizi balsot par šo nezināmo, neapspriesto priekšlikumu.

Priekšsēdētāja. – Varu jums teikt, ka to apsprieda Juridiskajā komitejā, kas to ierosināja, un tam ir piemērotas visas pienācīgās procedūras, tāpēc es esmu nolēmusi turpināt balsošanu.

8.10. ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus (A7-0113/2010, Georgios Papanikolaou) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šis ir kritisks laiks visai Eiropai. Eiropas nākotne — par ko es vēlos runāt — nozīmē galvenokārt nākamās paaudzes. Optimisms attiecībā uz Eiropas nākotni nozīmē jauniešus, kam ir iespējas, prasmes un kvalifikācija.

Ziņojumam un jebkurai citai iniciatīvai šajā jautājumā nākotnē nebūs nekādas nozīmes, ja mēs visi, jo īpaši tie, kurus tieši ievēlējuši Eiropas pilsoņi, neuzsvērsim ikvienā politikas jomā, ikvienā pasākumā, ka prioritāte un privilēģijas jāpiešķir jaunatnei. Šajos grūtajos laikos gan Grieķijā, gan citās valstīs mēs esam pārliecināti, ka to varam panākt. Mēs to varam panākt, pūloties no visas sirds kopā ar jauniešiem, kas ņems nākotni savās rokās un vedīs mūs uz labāku rītiedienu, ja viņiem būs nepieciešamie līdzekļi un iespējas.

Pateicos visu grupu ēnu referentiem par sadarbību un vienprātību, ko sasniedzām.

(Aplausi)

8.11. Vienlīdzība attiekmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā (A7-0146/2010, Astrid Lulling) (balsošana)

8.12. Tekstilmateriālu nosaukumi un ar tiem saistītā tekstilizstrādājumu marķēšana (A7-0122/2010, Toine Manders) (balsošana)

8.13. Makrofinansālā palīdzība Ukrainai (A7-0058/2010, Vital Moreira) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Vital Moreira, referents. – Priekšsēdētājas kundze! Šis ir tikai īss tā jautājuma paskaidrojums, par kuru mēs balsosim.

Kad mēs pagājušā gada novembrī šeit Strasbūrā apspriedām četru iepriekšējo makrofinansālās palīdzības priekšlikumu apstiprināšanu attiecībā uz citām valstīm, Komisija mums apsolija, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu līdz pamatregulas par makrofinansālo palīdzību pieņemšanai visi nākamie individuālie priekšlikumi par šādu palīdzību tiks pakļauti Parlamenta un Padomes koplēmumam. Tagad, kad pagājuši ir tikai seši mēneši, jūsu priekšā ir ne tikai priekšlikums koplēmumam, bet arī nolīgums ar Padomi pirmajā lasījumā. Nolīguma panākšanai mums bija ļoti saspringts grafiks. Tāpēc es vēlos izteikt savu atzinību un pateicību

Spānijas prezidentūrai, Padomei un Komisijai, kā arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas ēnu referentiem un visām iesaistītajām personām par pozitīvu un konstruktīvu pieeju.

Saskaņā ar ierosināto lēmumu Ukraina var dabūt aizdevumu EUR 500 miljonu apmērā maksājumu bilances deficīta segšanai un ārējā finansējuma vajadzību apmierināšanai. Šis aizdevums papildinās SVF atbalstu un ES palīdzību EUR 110 miljonu apmērā, par kuru vienošanās tika panākta 2002. gadā, bet kura maksājums vēl nebija veikts.

Mūsu trīspusējo neoficiālo sarunu laikā Parlaments atsaucās uz konkrētiem aizdevuma izsniegšanas nosacījumiem, kas mums bija svarīgi, piemēram, uz palīdzības efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību. Mēs pastāvējam arī uz to, ka Parlamentam ir jābūt pienācīgi informētam par palīdzības faktiskās īstenošanas gaitu.

(Aplausi)

Aizsargājot savas institucionālās priekšrocības, mēs noraidījām prasību ieviest īstenošanas pasākumu Pārvaldības komitejas procedūras, tāpēc beidzot Padomdevēju komiteja...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

8.14. Attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem paredzētie īpašie pasākumi lauksaimniecības jomā (Regulas (EK) Nr. 247/2006 grozīšana) (A7-0054/2010, Luís Paulo Alves) (balsošana)

8.15. 2011. finanšu gada budžeta ieņēmumu un izdevumu tāmes. I daļa — Eiropas Parlaments (A7-0134/2010, Helga Trüpel) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Jutta Haug (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Tas ir mazliet neparasti, bet man ir jāinformē sava grupa, ka mūsu balsošanas saraksta pašreizējais variants *Helga Trüpel* ziņojumam nav pareizs. Ir noticis pārpratums. Mēs noraidām visus grozījumus, izņemot savus.

Priekšsēdētāja. – *Haug* kundze! Pateicos jums par to. Šķiet, ka jūsu grupas vadība ir informēta par šo situāciju.

8.16. KLP vienkāršošana (A7-0051/2010, Richard Ashworth) (balsošana)

8.17. Jaunākās norises saistībā ar publisko iepirkumu (A7-0151/2010, Heide Rühle) (balsošana)

8.18. ES attīstības politikas saskaņotība un jēdziens "oficiālā attīstības palīdzība plus" (A7-0140/2010, Franziska Keller) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 34. punktu:

Filip Kaczmarek, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es ierosinu vārdiem „starptautiska finanšu darījumu nodeva” pievienot vēl divus vārdus „pasaules mēroga”. Manuprāt, tam būs lielāka jēga. Pateicos par uzmanību.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

8.19. Sodi par nopietniem sociālās jomas noteikumu pārkāpumiem autotransporta nozarē (A7-0130/2010, Hella Ranner) (balsošana)

9. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiskie skaidrojumi

Ziņojums: Rui Tavares (A7-0125/2010)

Philip Claeys (NI). – (NL) Es balsoju pret Rui Tavares ziņojumu, tāpēc ka kopēja pārvietošanas programma ir kārtējais neskaitāmas reizes spertais solis ceļā uz vienotu Eiropas patvēruma politiku.

Nav jābūt gaišrēģim, lai jau tagad pareģotu, ka šāda vienota politika novedīs pie patvēruma meklētāju straujas palielināšanās dalībvalstīs. Apsvērums ziņojumā, kurā teikts, ka kopējās pārvietošanas programmas ieviešana padarīs nelegālo imigrāciju mazāk pievilcīgu, ir jo īpaši neveiksmīgs. Šis liekulīgais pseidoarguments parādās arvien no jauna, kad Parlamentā notiek balsošana par tekstiem, kas attiecas uz imigrāciju un patvērumu. Tas maldina cilvēkus. Tādās valstīs kā Beļģija nelegālā imigrācija parasti notiek, kad iecerotāji pēc patvēruma procedūras dzīvo nelegāli un viņiem pēc tam tiek piešķirts legāls statuss.

Šāds stāvoklis ir jāpārskaidro, un kopējā pārvietošanas programma nekādā ziņā nepiedāvā reālu risinājumu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Mēs esam pieņēmuši direktīvu, kas neapšaubāmi pavērs turpmākās ēku energoefektivitātes pētīšanas iespējas un dos ietaupījumus ēku apsildīšanā. Problēmas, protams, rada galvenokārt vecas ēkas, nevis daudzdzīvokļu nami. Vakar mana kolēģe Marian-Jean Marinescu pieminēja īpašu fondu. Papildu resursu iegūšana krīzes laikā ir apšaubāma. Tāpēc ir efektīvāk jāizmanto pašreizējie resursi — kuru apmērs laika periodam no 2010. līdz 2014. gadam ir 4 %.

Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0126/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es vēlējos vēlreiz runāt par ziņojumu par Bēgļu fondu, un tāpēc es pieteicos uzstāties. Es vēlos teikt, ka balsošanas iekārta rādīja, ka es atturējos. Es tomēr vēlos šeit paziņot, ka es atbalstu dalītu atbildību attiecībā uz cilvēka cienīgākiem apstākļiem legāliem patvēruma meklētājiem, un tāpēc es esmu par šo fondu. No otras puses, mums efektīvāk jācīnās pret nelegālo imigrāciju.

Tagad runāšu par Šengenas jautājumu. Šodien mēs apstiprinājām turpmākos pasākumus Šengenas Informācijas sistēmas otrā varianta ieviešanai, kas visiem eiropiešiem, kuri dzīvo vienotā telpā bez robežām, pastiprina drošības garantijas.

Tomēr Vācijas un Austrijas policijas rīcība met uz Šengenas ideju un Eiropas solidaritāti melnu ēnu, jo neskaitāmiem Čehijas pilsoņiem ir jāpakļaujas nevajadzīgām, intīmām un pazemojošām pārbaudēm pie iekšējām robežām. Pirms diviem gadiem es uzdevu jautājumu par šo un citām problēmām Eiropas Komisijai, bet stāvoklis vēl arvien nav apmierinoši atrisināts. Tas ir tiešs noteikumu pārkāpums, un Čehijas pilsoņu gadījumā tas ierobežo uzņēmēju un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, kas ir viena no galvenajām brīvībām, kuru garantē Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

Ziņojums: Rui Tavares (A7-0131/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Lai migrācijas politika būtu taisnīga un reāla, ir jāpieņem kopīgs Eiropas mēroga patvēruma jautājuma regulējums un jāizstrādā efektīva, pamatota un ilgtspējīga pārvietošanas programma. Šajā sakarībā man ir jāuzsver, ka pārvietošanai nav tikai humanitāri mērķi, bet arī politiski un ekonomiski mērķi — atbrīvot trešās valstis no liela bēgļu skaita pieņemšanas sloga un no tikpat liela izdevumu un finansiālas atbildības sloga.

Mēs tomēr uzskatām, ka viena budžeta pozīcija un viens finansiālā atbalsta veids nav pietiekams, un mēs mudinām dalībvalstis turpmāk veicināt privātu finansēšanas mehānismu izveidi, sekmējot publiskā un privātā sektora partnerību ar NVO un citiem sociāliem partneriem, piemēram, ar reliģiskām un etniskām organizācijām, lai rosinātu brīvprātīgo darbu šajā sektorā. Attiecībā uz jauniem finanšu plāniem, mūsdiā, laba ideja būtu, piemēram, izveidot īpašu *ad hoc* finanšu piešķirumu, varbūt kā jaunu, īpaši šim nolūkam izveidotu fondu.

Nobeigumā gribu teikt, ka mēs ierosinām stingras saistības no visu to puses, kas piedāvā bēgļiem, jo īpaši visneaizsargātākajiem, piekļuvi pienācīgam mājoklim, izglītībai un valodu kursiem, veselības aprūpei, psiholoģiskiem pakalpojumiem, kā arī piekļuvi darba tirgum, kas ir būtiski šo cilvēku pienācīgai integrācijai.

Ieteikums otrajam lasījumam: Astrid Lulling (A7-0146/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es priecājos par to, ka Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojums šodienas balsojumā ir saņēmis plašu atbalstu. Es saprotu, ka tādu sociālo apstākļu nodrošināšana uzņēmējām, kas būtu vienādi ar apstākļiem, ko izmanto darba ņēmējas, ir galvenokārt dalībvalstu uzdevums. Tomēr šajā ziņojumā ir sniegti skaidri norādījumi par to, kurām valstīm tas jā dara. Es neuzskatu to par

subsidiaritātes pārkāpumu, bet, ja kāds par to šaubās, tas var ierosināt pārskatu. Pat dalībvalstu parlamenti var to darīt saskaņā ar Lisabonas līgumu. Es vēlos zināt, vai tie ņems vērā šo kritiku, vai arī nodosies bezgalīgām tukšām runām.

Laima Liucija Andriķienē (PPE). – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu un uzskatu, ka ir būtiski uzsvērt, ka vidēji sievietes Eiropas Savienībā saņem mazāku samaksu par katru darba stundu — par 17,4 % mazāk kā vīrieši. Šī atšķirība pēdējos 15 gados ir tikai nedaudz samazinājusies, bet dažās valstīs tā ir pat palielinājusies. Es piekritu Parlamenta aicinājumam sagatavot regulārus ziņojumus par darba samaksas atšķirību starp dzimumiem Eiropas Savienībā, un es atbalstu visus pasākumus, kas palīdz samazināt diskrimināciju pret sievietēm Eiropas Savienībā.

Ziņojums: Toine Manders (A7-0122/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Mēs apstiprinājam šo pretrunīgo priekšlikumu, jo mūsu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja to paplašināja un pastiprināja, ieviešot izcelsmes valsts marķējumu arī Eiropas Savienībā. Šodienas plenārsēdē Itālijas deputāti iesniedza jaunus priekšlikumus, tostarp par regulējuma paplašināšanu, ietverot arī kurpes. Es ilgu laiku atbalstīju šo ideju, bet Eiropas Komisijai tās izstrādē jāizvēlas augsti standarti. Jautājums attiecas uz tehnisko definīciju risinājumu, kuru Parlaments pats nespēj veikt. Tāpēc es nenobalsoju par to, bet es aicinu Komisiju nekavējoties ķerties pie darba un iesniegt priekšlikumu.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos teikt, ka balsoju pret tām ziņojuma daļām, kas attiecas uz marķējumu „izgatavots...”, jo man šķiet, ka nav nekādu pierādījumu tam, ka labums no tā būtu lielāks par zaudējumiem. Es uzskatu, ka tas liecina par noslieci uz protekcionismu, un es par to nevēlos balsot. Tāpēc es balsoju pret šīm daļām.

Ziņojums: Luís Paulo Alves (A7-0054/2010)

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Es nolēmu atbalstīt šo iniciatīvu, jo tā dod dažiem Eiropas reģioniem attīstības iespējas. Ir jāpievērš uzmanība tam, ka ekonomiskā ziņā dažas teritorijas pašā Eiropā kļūst par attālākajiem reģioniem. Tāpēc šādu programmu mērķis, starp citu, ir konkrētu Eiropas teritoriju attīstība, un es ceru, ka tās stimulēs lauksaimniecības un zivsaimniecības nozares attīstību.

Laima Liucija Andriķienē (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos izteikt savas bažas par banānu ražotāju stāvokli Kanāriju salās, Gvadelupā, Martinikā un Madeirā, kas līgumā ir iekļautas starp attālākajiem reģioniem.

To stāvoklis ir kļuvis vēl grūtāks, jo īpaši tāpēc, ka ES Pasaules Tirdzniecības organizācijā noslēdza nolīgumu ar Latīņamerikas valstīm par tarifu samazināšanu banānu importam no šā reģiona. Tā uzņēmās saistības piešķirt budžeta līdzekļus šā reģiona banānu ražotāju atbalstam. Kopš reformas sākuma ES ir uzņēmusies saistības par EUR 208 miljoniem katru gadu banānu ražotāju atbalstam Kanāriju salās, Franču Antiļu salās, Madeirā un nedaudz mazākā apmērā Azoru salās.

Lai gan mums atzinīgi jāvērtē šis atbalsts, daudziem banānu ražotājiem ar šo atbalstu nepietiks. Tāpēc es vēlos mudināt atbildīgās iestādes veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tradicionālās ekonomikas nozares ES netiek nostādītas neizdevīgā stāvoklī, salīdzinot ar stratēģiskiem tirdzniecības mērķiem.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas risina dažādošanas jautājumu un mūsu lauksaimniecības politiku attiecībā uz reģioniem. Tomēr es vēlos izteikt komentāru par komisāra Ciolos noslēguma piezīmēm. Viņš atbildēja uz izteiktajām bažām par sarunu atsākšanu ar Mercosur valstīm, un, lai gan viņa vārdi nomierināja klausītājus — jo viņš teica, ka viņš nodrošinās, lai ES lauksaimniecības un ES lauksaimniecības modeļa intereses tiktu aizsargātas — mani diemžēl šie vārdi nepārliecināja.

No Komisijas pašas dokumentiem kļūst skaidrs, ka tas nelabvēlīgi ietekmēs Eiropas Savienības liellopu gaļas ražotājus, mājputnu gaļas ražotājus un cūkgaļas ražotājus, ja šis darījums notiks. Mēs atsākam šīs sarunas laikā, kad reformējam savu lauksaimniecības politiku. Budžets ir apdraudēts. Var gadīties, ka mums nebūs budžeta līdzekļu, un mēs sastopamies ar lauksaimniecības cenu un ienākumu samazināšanos. Tam nav jēgas, un es ceru, ka komisārs uzklauss šos viedokļus.

Ziņojums: Richard Ashworth (A7-0051/2010)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas samazina ārkārtīgi lielo administratīvo un birokrātisko slogu, kas pašlaik uzlikts mūsu lauksaimniekiem. Es esmu pārliecināta, ka ziņojuma rezultātā radīsies jauns attiecību veids starp amatpersonām, kas ir atbildīgas par kopējās lauksaimniecības politikas

īstenošanu dalībvalstīs, kā arī par lauksaimniekiem, jo īpaši tādās pēcpadomju valstīs kā Ungārija. Tas izbeigs līdzšinējo praksi, kad lauksaimnieki tiek sistemātiski sodīti, pārmācīti un terorizēti. Es ceru, ka attīstīsies jauns sadarbības veids, vismaz starp amatpersonām un klientiem. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai atbildība negultos tikai uz lauksaimniekiem, kam līdz šim bija jāmaksā soda nauda par katru sīku pārkāpumu, bet lai arī valsts uzņemtos atbildību, piemēram, kad valsts iestāde kavē maksājumus, kas jāsaņem lauksaimniekiem. Gan lauksaimniekiem, gan klientiem ir jābūt tiesībām iesniegt tiesā prasību par šādiem maksājumu kavējumiem.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Es nobalsoju par *Richard Ashworth* ziņojumu, jo es uzskatu, ka birokrātisko procedūru vienkāršošana un samazināšana attiecībā uz KLP, kopējo lauksaimniecības politiku, ir ne tikai vēlama, bet arī vajadzīga, lai Eiropas lauksaimnieki pilnā mērā varētu izmantot tās priekšrocības, nevis, kā tas bieži gadās, sastapties ar administratīvām grūtībām un kavējumiem.

Es uzskatu arī, ka daudzi vēlēšies nodrošināt skaidrākus un saprotamākus tiesību aktus gan atbildīgajām iestādēm, gan lauksaimniekiem, lai atbrīvotos no nevajadzīga regulējuma un veicinātu labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un vietējām iestādēm.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Kopējās lauksaimniecības politikas lietderība ir pastāvīgi jāpārbauda, jo nevajadzīgas birokrātiskas procedūras prasa no mums un galvenokārt no lauksaimniekiem daudz vairāk laika un naudas. Aspekti, kuriem nav liela nozīme un kuri nav piemēroti, ir jāatmet un jāvienkāršo. Tas attiecas galvenokārt uz ļoti sarežģītajiem un apstrīdētajiem savstarpējās atbilstības noteikumiem.

Mūsu paziņotais mērķis ir padarīt lauksaimniecības politiku vienkāršāku un pārredzamāku. Eiropas Savienības lauksaimniekiem ir jādod iespēja pavadīt vairāk laika tīrumā, nevis pie rakstāmgalda. Es patiešām ceru, ka Komisija ņems vērā šo svarīgo mūsu ziņojuma vēsti un rīkosies, lai to realizētu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par šo ziņojumu kā daudzi citi, kas aktīvi uztur attiecības ar sava reģiona lauksaimniekiem. Viens no galvenajiem jautājumiem, par ko tiek runāts visu laiku, ir šīs nozares birokrātijā. Tāpēc jaunās KLP galvenajam aspektam jābūt formālisma un birokrātijas samazināšanai. Tiesību aktiem jābūt jēgpilniem, un mēs nedrīkstam atraut zemniekus no pārtikas ražošanas. Tomēr svarīga ir ne tikai tiesību aktu vienkāršošana, bet arī to elastība attiecībā uz dalībvalstīm un vēl jo vairāk uz Komisiju un Eiropas Revīzijas palātu.

Piemērojot sodus, Eiropas Revīzijas palāta ir izrādījusi maz vai nemaz elastības un pat veselā saprāta. Šiem tiesību aktiem ir steidzīgi jāpievērš vairāk uzmanības, un ir vajadzīgs vairāk veselā saprāta. Ir vajadzīgs arī finanšu pārskats, lai novērtētu saimniecību pārbaūžu izmaksas un atgūtās soda naudas summas un saprastu, vai tās ir kaut kas tāds, kas ir nodokļu maksātāju naudas vērts.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Kad mēs ieviesām izslēgšanu, nebija daudz cilvēku, kas saprata, ko nozīmē tas, ka mēs iekļāvām savstarpējās atbilstības noteikumus tiesību aktu kopumā, kurus tagad ir jāievēro lauksaimniekiem. Manuprāt, tas ietver vairāk nekā 17 dažādu direktīvu. Varbūt mums šeit Parlamentā sev jājaūta, cik labi mūsu izdotie tiesību akti atbilst vienkāršošanas procedūrai.

Tomēr ir viena īpaša joma, par ko es vēlos izteikt savus komentārus, un tās ir pārbaudes. Mums ir visaptverošas savstarpējās atbilstības noteikumu pārbaudes, kuras veic atbildīgās iestādes, bet lauksaimniekiem arvien vairāk jāastopas ar dažāda līmeņa un slāņu pārbaudēm — gan no pārstrādātāju, gan no mazumtirgotāju, gan no dažādu grupu puses. Mums ir vajadzīga koordinācija, nevis pārbaūžu dubultošana. Tās gala produktam nepievieno ne drošību, ne garantijas, bet gan milzīgu birokrātiju un vilšanos ražotājiem, kam atkal un atkal jāuzņem visi šie pārbaudītāji. Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Pirmkārt, es vēlos pateikties referentam *Ashworth* kungam par teicamo ziņojumu. Manuprāt, ir labs iemesls pievērst uzmanību mūsu spējām vienkāršot procesus, kas attiecas uz lauksaimniecību Eiropas Savienībā. Jūs varētu teikt, ka maksājumu džungļi ir tādi, ka vienkāršais zemnieks Somijas ziemeļos vai dienvidos vai kaut kur citur Eiropā nevēlas tajos ielūkoties. Tāpēc mums ir vajadzīgi skaidri, praktiski realizējami un saprotami modeļi. Mums ir vajadzīga arī uzticība starp lauksaimniecībā strādājošajiem un valdību, lai mēs varētu virzīties uz priekšu.

Pašlaik Eiropas Savienības lauksaimniecības politikā ir juceklis, ko rada 27 dažādas valstis un 27 dažādas kultūras, rezultātā ir grūti iedomāties citādu nākotni kā sistēmu vienkāršošanu un noskaidrošanu. *Ashworth* kunga ziņojums ir teicams solis šajā virzienā, un es ceru, ka mēs varēsim turpināt iet šo ceļu un ka mums tagad un turpmāk lauksaimniecībā būs skaidras, vienkāršas instrukcijas un pamatnostādnes.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, ir uzmundrinoši šodien Parlamentā klausīties ziņojumu, kas sākas ar vārdu „vienkāršošana”. Protams, tam tā nevajadzētu būt, bet tas ierosina domu, ka līdz šim viss ir bijis pārāk sarežģīts.

Izglītojošai pieejai jebkuram tematam vajadzētu ietvert vienkāršošanu, nevis sarežģīšanu. Līdz šim mums ir bijis pārāk daudz sarežģītības, kā par to ir pārliecinājies ikviens, kas apmeklējis lauksaimnieku sanāksmes. Zemniekus tracina lielais veidlapu skaits, kas tiem jāaizpilda, un valdonīgās pārbaudes, kas tiem jāpacieš.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo priekšlikumu. Protams, ir jāpiebilst, ka veidlapas nenosaka, kā jūs apsaimniekosit savu zemi. Veids, kā zemnieki izturas pret saviem mājlopiem un kā viņi apsaimnieko savu zemi, nodrošinās izsekojamību, pārskatatbildību, pārtikas nekaitīgumu un vajadzīgo kvalitāti.

Tāpēc tas ir solis pareizajā virzienā. Es ceru, ka šādu soļu būs daudz un ka ar laiku mums vairs nebūs vajadzīgs vārds „vienkāršošana”, jo šis pasākums būs pats par sevi saprotams.

Ziņojums: Helga Trüpel (A7-0134/2010)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par šo priekšlikumu, bet es balsoju nepareizi par svarīgā 34. panta 5. grozījumu. Ir ļoti svarīgi noskaidrot oglekļa dioksīda emisiju apmērus un vēl jo vairāk to izmaksas. Ir pēdējais laiks Eiropas Parlamentam noturēt sēdes vienā vietā, un es ļoti priecājos, ka Apvienotās Karalistes jaunā valdība ir nolēmusi iekļaut šā jautājuma risinājumu savā programmā. Es ceru, ka citas dalībvalstis arī iekļaus to savu interešu lokā. Tas ir vides un izmaksu jautājums. Kamēr vien Eiropas Parlaments spēs izdot līdzšinējās naudas summas par šādām sanāksmēm, mēs turpināsim ignorēt ekonomikas krīzi.

Ieteikums otrajam lasījumam: Silvia-Adriana Țicău (A7-0124/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Attiecībā uz *Silvia-Adriana Țicău* ziņojumu es nobalsoju par kopējo nostāju — par direktīvas par ēku energoefektivitāti precizēšanu, kuras mērķis ir panākt, lai ar 2020. gadu visu jaunuzcelto ēku enerģijas bilance būtu vienāda ar nulli, un visām Eiropas iestādēm ir jāpieliek vislielākās pūles, lai sasniegtu šo mērķi. Eiropai ir kopīgas saistības, un tā ir stingri jāpārliecināta, ka tuvākā nākotnē nebūs nepieciešams ražot vairāk enerģijas, bet būs efektīvāk jāizmanto jau saražotā enerģija.

Enerģijas taupīšana un energoefektivitāte ir enerģijas ražošanas avots. Mums nav jāgaida desmit gadus, lai izvēlētos šo virzienu — no šā brīža dalībvalstīm ir jāņemtas vērā sasniegt energoefektivitātes mērķus, izmantojot finanšu resursus, kas līdz šim ir bijuši veltīti lielāka enerģijas apjoma ražošanai.

Es jo īpaši atgādinu jums bēdīgi slavenās Itālijas kodolprogrammas īstenošanas uzsākšanu, kas iedragāja un apdraudēja pilsoņu un vides veselību. Šai programmai tika izšķērdēti lieli valsts resursi, lai saražotu mazāk kā divdesmit gadus to pašu enerģijas daudzumu, bez kura mēs varētu iztikt, ja pašlaik ieguldītu tos pašus resursus energoefektivitātē. Mums vajadzīgi videi nekaitīgi ieguldījumi mūsu bērnu labā, nevis radioaktīvie atkritumi.

Tagad es pāriešu pie balsojuma par *Heide Rühle* ziņojumu skaidrojuma.

Ziņojums: Heide Rühle (A7-0151/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Es nobalsoju par šo priekšlikumu, jo, manuprāt, Parlamentam ir svarīgi atbalstīt publiskā iepirkuma likuma vienkāršošanu un racionalizēšanu. Tas atvieglos administratīvo iestāžu un uzņēmumu darbu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu darbu, kam tagad būs vieglāk piedalīties konkursos.

Es uzskatu, ka ir būtiski izmantot publisko iepirkumu ilgtspējīgas attīstības veicināšanai, ieviešot vides un sociālos kritērijus uzaicinājumos piedalīties konkursā. Es uzskatu arī, ka Parlamenta un Eiropas iestāžu pienākums ir turpināt pieprasīt pilnīgu pārredzamību visos gadījumos, kad tiek lietota valsts nauda, jo īpaši attiecībā uz publisko iepirkumu, izmantojot visus iespējamus līdzekļus un jo īpaši internetu.

Pilsoņu veikta kontrole ir būtisks ieguldījums valsts līdzekļu izmantošanā kopējo interešu labā, un, kā mums atgādina Reģionālās attīstības komiteja, cīņā pret korupciju, kas valda vietējās un reģionālās iestādēs.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Publiskais iepirkums diemžēl ir joma, kas cieš no augsta līmeņa korupcijas. Es ar prieku atbalstīju *Heide Rühle* ziņojumu, kurā ir acinājums vienkāršot publisko iepirkumu. Tomēr vienlaicīgi es vēlos norādīt, ka līdz tam laikam, kad Komisija ievieš publisku portālu ar informāciju par tādu aizdomīgu līgumu apstākļiem, kurus finansē Eiropas Savienība, daudz nekas nemainīsies. Konkursi nebūs

efektīvi, godīgi un pieejami maziem un vidējiem uzņēmumiem. Es ar to domāju uzraudzību un analīzi, piemēram, par viena kilometra automaģistrāles atsaucē cēnu, publicējot to uzņēmumu patieso īpašnieku vārdus, kas uzvarējuši konkursā, tostarp arī mātes uzņēmumu meitas uzņēmumu, kā arī to uzņēmumu nosaukumus, kas uzvarējuši atkārtot, lai tos varētu pārbaudīt plašsaziņas līdzekļi un pilsoņi.

Ziņojums: Franziska Keller (A7-0140/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es arī vēlējos runāt par energoefektivitāti, bet acīmredzot Reglamenta noteikums ir tāds, ka mutiskus skaidrojumus nevar sniegt, ja nav grozījumu, tāpēc es iesniegšu rakstisku skaidrojumu.

Par *Franziska Keller* ziņojumu es vēlos paskaidrot, ka noraidu to, pamatojoties uz 44. un 45. punktu un apsvērumu. Es uzskatu, ka 44. punkts ir ļoti satraucošs.

Vēlos arī zināt, kāda ir Parlamenta nostāja. Pagājušā gadā un gadu pirms tam mēs uzstājām, lai Komisija atbalsta piena lopu audzētājus visā Eiropas Savienībā, jo viņi bija šausmīgā situācijā. Komisija atbildēja ar ārkārtas līdzekļi — eksporta kompensācijām. Vienīgie cilvēki, kas man par to sūdzējās, bija no Jaunzēlandes, kura nav jaunattīstības valsts. Es uzskatu, ka, ievieojot šos punktus šajā kopumā labajā ziņojumā, mēs izdarīsim lāča pakalpojumu Parlamentam un tiem ražotājiem visā Eiropas Savienībā, kas vēl cīnās. Mēs samazinām ražošanu Eiropā. Tas ietekmē jaunattīstības pasauli. Mums tas ir jāņem vērā.

Priekšsēdētāja. – *McGuinness* kundze! Jums ir taisnība attiecībā uz Reglamentu. Es biju pārliecināta, ka *Alfano* kundze izturēsies līdzīgi pret *Jātteenmäki* kundzi, bet faktiski šim ziņojumam nebija jāsniedz nekādi balsojuma skaidrojumi. Jums ir taisnība.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es tikai vēlos teikt, ka piekritu savai kolēģei *McGuinness* kundzei. Mums bija grūtības attiecībā uz dažiem priekšlikumiem, un tāpēc mēs nepievienojāmies PPE nostājai, kā mēs to parasti darām. Manuprāt, *McGuinness* kundze paskaidroja, kāpēc mēs to darījām. Es pilnīgi saprotu, ko viņa teica, un tam piekritu, tāpēc es ceru, ka PPE to arī sapratīs.

Ziņojums: Hella Ranner (A7-0130/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es nobalsoju par *Hella Ranner* ziņojumu, jo tas sniedz braukšanas un atpūtas laiku problēmas veiksmīgu risinājumu autotransporta nozarē. Risinājums rodams tiesību aktu saskaņošanā un interpretācijā. To var atrast grozījumā 17. punktā.

Eiropas Komisijai sadarbībā ar Autotransporta tiesībsardzības organizāciju konfederāciju (*CORTE*), *Tispol* un *Euro Contrôle Route* ir jāstrādā sīka, virzoties no panta uz pantu, tiesību aktu piemērošanas interpretācija. Turklāt šai interpretācijai jābūt saprotamai un zināmai ikvienam, kas piemēro tiesību aktus uz Eiropas ceļiem.

Es atzinīgi vērtēju arī grozīto 27. punktu un aicinu autovadītājus izmantot *Euro Contrôle Route* sūdzību reģistru par nesamērīgām soda naudām. Autovadītāji! Stāvoklim attiecībā uz braukšanas un atpūtas laiku Eiropā ir jāmainās, un tādēļ ir vajadzīgi pierādījumi. Tāpēc es mudīnu jūs iesniegt savas sūdzības *Euro Contrôle Route* sūdzību reģistrā.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze! Manas kolēģes ziņojumā ir pamatoti uzsvērts, ka vēl arvien pastāv ievērojamas atšķirības dalībvalstu attieksmē pret nopietniem sociāliem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Tāpēc es atbalstu ierosinātos pasākumus pārkāpumu un Eiropas sodu sistēmas saskaņošanai un vienādošanai, kā arī iespējamo Eiropas Savienības līmeņa koordinācijas instrumenta izveidi.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Pieprasījums apspriesties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju — Ceļā uz Eiropas ceļu satiksmes drošības zonu — stratēģiskas pamatnostādnes ceļu satiksmes drošībai līdz 2020. gadam

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Uz Eiropas ceļiem vēl arvien ir pārāk daudz satiksmes negadījumu. Tas ir saistīts ar pieaugošo satiksmes intensitāti, kā arī ar lielajām prasībām ceļu lietotājiem, ko izraisa profesionāla vai privāta rakstura spriedze un nogurums, kā arī mulsinošais ceļa zīmju un reklāmu jūklis utt. Mēs nedrīkstam aizmirst arī, ka īpaši nelaiemes gadījumos, kas beidzas ar nāvi vai nopietnām traumām, intensīvai satiksmei ir negatīva ietekme.

Vides dēļ mums beidzot ir jāīsteno idejas, kurām līdz šim ir veltīti tikai tukši vārdi, piemēram, uzticēt kravu pārvadājumus dzelzceļam. Tomēr mums ir jāievieš arī tādas inteligentas transporta sistēmas kā luksoforu

fāzēšana. Satiksmes intensitātes mazināšanas zonas, satiksmes aizliegums pilsētas centrā un citi pasākumi vēl joprojām nav pietiekami izpētīti, un tāpēc tie vēl nav plaši ieviešami. Ir vairākas problēmas, kas ziņojumā nav pietiekami sīki aplūkotas, un tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Ieteikums otrajam lasījumam: Jean Lambert (A7-0118/2010)

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis priekšlikums pieder pie Eiropas Savienības likumdošanas centieniem izveidot Eiropas mēroga patvēruma sistēmu. Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojam tāpēc jāsniedz dalībvalstīm speciālistu atbalsts un jāpalīdz piemērot konsekventa un kvalitatīva kopējā Eiropas patvēruma politika.

Šī jaunā biroja izveide, bez šaubām, dos pievienoto vērtību, vairojot savstarpējo uzticēšanos un samērīgu kompetenču sadali starp dalībvalstīm. Tam jāatvieglo informācijas, analīžu un pieredzes apmaiņa, jāorganizē apmācība un konkrēta sadarbība starp iestādēm, kam uzticēta patvēruma pieprasījumu analīze. Ir svarīgi novērst ievērojamās atšķirības 27 dalībvalstu lēmumu pieņemšanas procesos attiecībā uz starptautiskas aizsardzības pieprasījumiem un sekmīgi panākt zināmu vienveidību dalībvalstu attieksmē pret šiem pieprasījumiem un to analīzē.

Es atbalstu referenta priekšlikumu piedāvāt atbalstu pārvietošanas pasākumiem. Es piekrītu, ka nepieciešamās izmaiņas Eiropas Bēgļu fonda budžetā nodrošinās adekvātu jaunās aģentūras finansējumu tās darbības sākotnējā posmā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Jautājumi, kas attiecas uz imigrāciju un jo īpaši uz patvēruma tiesībām, ir sevišķi jutīgi. To piešķiršanai vai nepiešķiršanai var būt dramatisks sekas trešo valstu pilsoņu dzīvē, tāpēc lēmumi ir jāpieņem pēc nopietnām pārdomām un ievērojot humānisma apsvērumus. Es uzskatu, ka veselais saprāts liek mums saprast, ka atvērto durvju politika — bez kritērijiem ierobežot iekļuvu Eiropas Savienības teritorijā — ir nepieņemama un ka pilnīga iebraukšanas aizlieguma politika ir nepanesama. Ir vajadzīgs saprātīgs līdzsvars, kas tiecas savienot dalībvalstu pilsoņu likumīgās intereses un tiesības ar to cilvēku vajadzībām, kas meklē patvērumu.

Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveide varētu būt svarīgs solis ceļā uz labākās prakses pieņemšanu šajā jomā, veicinot dalībvalstu savstarpēju uzticēšanos un uzlabotu informācijas apmaiņu.

Tomēr man jāuzsver, ka dalībvalstīm jāsauglabā pārvietošanās brīvība attiecībā uz jautājumu, vai ļaut, vai neļaut patvēruma meklētājiem iebraukt valstī. Es vēlos uzsvērt arī to, ka dalībvalstu intereses šajā jomā ne vienmēr sakrīt.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja mērķis ir sniegt profesionālu palīdzību, nodrošinot konsekventas un kvalitatīvas kopējas Eiropas patvēruma politikas piemērošanu. Šis birojs ļaus attīstīties savstarpējai uzticībai un veicinās kompetenču sadali, kā arī būs atbildīgs par informācijas apmaiņas koordināciju un citiem pasākumiem, kas saistīti ar dalībvalstu veicamo pārvietošanu. Atbalstot cilvēka cieņas vērtības, kas veido brīvības, demokrātijas un sociālās un ekonomiskās attīstības pamatprincipus, un ņemot vērā pašreizējo stāvokli pasaulē, Eiropas Savienībai jābūt jauna ceļa sācējai un jārada paraugs citiem attiecībā uz patvērumu. Eiropas biroja izveide dalībvalstu atbalstam jomā, kas saistās ar trešo valstu pilsoņu uzņemšanu, būs noteicošs faktors kopējas Eiropas patvēruma sistēmas un dalībvalstu solidaritātes īstenošanai, rīkojoties saskaņoti un ievērojot Eiropas izveides projekta vērtības un principus. Es aicinu steidzami nodrošināt mehānismus un resursus, kas nepieciešami Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidei.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidi, cerot, ka tas ļaus radīt noteiktu pievienoto vērtību Eiropas patvēruma sistēmā, kurā pašlaik ir nenoliedzami trūkumi. Protams, es būtu vēlējies, lai biroja mandāts būtu vērīgāks un kalpotu par instrumentu, ar kura palīdzību tiktu beidzot izveidota obligāta solidaritāte starp dalībvalstīm, tādējādi pieliekot punktu laimes spēlei par tiesībām uz patvērumu. Tā paliks klusa cerība, kamēr nebūs pieņemtas kopējas patvēruma procedūras. Cerams, šis birojs vismaz spēs uzlabot patvēruma piešķiršanas jautājumu identifikāciju, lai nodrošinātu vislabāko iespējamo aizsardzību cilvēkiem, kuri ir vajāšanas upuri un meklē patvērumu mūsu valstīs.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es nobalsoju par Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidi, jo gadījumos, kad dalībvalstu nacionālā patvēruma sistēma ir pakļauta spiedienam, birojs var atbalstīt solidaritātes mehānismu īstenošanu, kuras nolūks ir veicināt labāku starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārdali no šādām dalībvalstīm uz citām, nodrošinot, ka patvēruma sistēmas netiek ļaunprātīgi izmantotas.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs koordinēs kopīgās palīdzības pasākumus dalībvalstīs, kas saskaras ar īpašām situācijām, piemēram, trešo valstu valstspiederīgo lielu pieplūdumu, kuri prasa starptautisku aizsardzību.

Mums ir īpaši svarīgi saskaņot savus patvēruma tiesību aktus ar rīcību. Eiropas patvēruma lietu atbalsta birojs konstatēs labās prakses piemērus, organizēs Eiropas līmeņa mācību kursus un uzlabos precīzas informācijas pieejamību par izcelsmes valstīm. Turklāt es uzskatu, ka Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja darbībā ir jāietver arī pamatnostādņu izstrāde, kuru nolūks ir veicināt taisnīgāku patvēruma pieprasījumu izvērtējumu, kā arī attiecīgo Kopienas tiesību aktu ievērošanas un izpildes pārraudzību.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Mēs esam pārliecināti par pievienoto vērtību, ko Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs sniegs savstarpējas uzticības attīstībai, kā arī politiskās un finanšu atbildības sadalei. ES dalībvalstīm vēl ir jāpanāk galīgā vienošanās par attieksmi, kāda jāizrāda pret bēgļiem, pret to personu dzīves un īpašību aprakstiem, kurām jāpiešķir bēgļa statuss, un galvenokārt tām jāpārvar dažu valdību iebildumi attiecībā uz iespējamām izmaksām.

Šis birojs būs atbildīgs par specializētas palīdzības sniegšanu. Tā pienākumos ietilps koordinēšana, informācijas apmaiņa un bēgļu pārvietošanas pasākumi. Tas piedāvās mācību programmas tiem, kas ir atbildīgi par šo jomu katrā valstī, veicinot lielāku rīcības saskaņotību. Mēs, EP deputāti, paturam sev tiesības iecelt biroja izpilddirektoru.

Es uzskatu par savu pienākumu uzsvērt mūsu aicinājumu veikt nepieciešamās izmaiņas Eiropas Bēgļu fondā, lai nodrošinātu jaunās aģentūras pienācīgu darbību. Lielākais politiskais jautājums joprojām paliek attiecības starp humāno solidaritāti un finansiālā sloga sadalījumu — ES tiek aicināta piedāvāt efektīvu atbalstu valstīm, kas visvairāk pakļautas migrācijas plūsmu un patvēruma meklētāju lielā skaita ietekmei un kas saskarsies ar konkrētu un bieži savai relatīvi nelielajai teritorijai nesamērīgi lielu slodzi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Attiecībā uz tik jutīgu tematu, kas saistīts ar cilvēktiesībām, Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveide ir svarīga, jo tā dod iespēju izstrādāt konsekventu un kvalitatīvu kopējo Eiropas līmeņa patvēruma politiku. Tāpēc es par to nobalsoju.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Patvēruma lietu atbalsta birojs būtu ļoti lietderīga iestāde, ja tas īpaši uzņemtos repatriācijas koordinēšanas funkcijas un tādējādi paātrinātu repatriācijas pasākumus. Atbalsts pārvietošanai arī būtu noderīgs. Pašreizējā ziņojumā šim aspektam, ko es uzskatu par ļoti svarīgu, ir tikai pakārtota nozīme, bet tā vietā tas satur neskaitāmus birokrātiskus priekšlikumus, kas novedīs pie uzpūsta pārvaldes aparāta un gausas pasākumu īstenošanas. Tāpēc es atturējos no balsosanas.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es izsaku atbalstu priekšlikumam izveidot Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroju. Šā biroja uzdevums, kuru sākumā finansēs Eiropas Bēgļu fonds, būs sniegt īpašu atbalstu kopējas patvēruma politikas veicināšanai, kā arī koordinēt informācijas apmaiņu un bēgļu pārvietošanu. Eiropas Parlamenta uzdevums būs iecelt izpilddirektoru, ievērojot pārredzamības un demokrātiskas uzraudzības principus. Solidaritāti Kopienā nodrošinās nolīgums starp dalībvalstīm, ko noslēgs, saņemot ieinteresēto pušu piekrišanu. Es atbalstu arī konsultatīva foruma izveidi pēc mūsu, EP deputātu, pieprasījuma, kas nodrošinās ciešu dialogu starp Patvēruma lietu atbalsta biroju un dažādām ieinteresētajām pusēm.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Šodien mēs dodam „zaļo gaismu” Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidei. Tas dos daudz laba. Patvēruma lietu atbalsta birojs dos izšķirošu ieguldījumu vienotas Eiropas patvēruma telpas integrācijā. Tas sāks nekavējoties darboties, lai koordinētu un stiprinātu sadarbību starp dalībvalstīm patvēruma jautājumos, un sekmēs dažādu dalībvalstu pielietoto metožu tuvināšanu. Birojs palīdzēs arī veicināt to dažādo tiesisko regulējumu konverģenci, kurus piemēro ES patvēruma tiesību jomā. Paturot prātā šīs priekšrocības, kā arī dalībvalstu un Eiropas iestāžu piekrišanu Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroja izveidei, es ar prieku nobalsoju par tā izveidi.

Ieteikums otrajam lasījumam: Silvia-Adriana Țicău (A7-0124/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Lai gan pozitīvs balsojums par šo ziņojumu ir tikai formalitāte, jo Lisabonas līguma īstenošana prasīja juridiskā pamata un deleģētu aktu pielāgošanu, es tomēr vēlos uzsvērt energoefektivitātes lielo nozīmi celtniecības nozarē saistībā ar ES mērķi samazināt enerģijas patēriņu un CO₂ emisijas par 20 % un palielināt enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursu avotiem par 20 % līdz 2020. gadam. Kā mēs zinām, energoefektivitātes nodrošināšanas un emisiju samazināšanas mērķi pilsētvidē ir atkarīgi galvenokārt no veco ēku un jauncelāmo ēku energoefektivitātes uzlabošanas.

Es tomēr uzskatu, ka direktīva paredz ļoti vērienīgus mērķus, kurus vietējām pārvaldes iestādēm būs grūti sasniegt, ja tiem netiks nodrošināta finansiāla palīdzība, ieskaitot ES atbalstu. Es jo īpaši to attiecinu uz liela apjoma enerģijas reģenerācijas darbiem, kuri būs vajadzīgi pašreizējām ēkām, piemēram, sociālajām mājām, kurās energoapgādes atjaunošana (kas palīdzēs ģimenēm samazināt komunālos maksājumus) prasīs ievērojamas finansiālas saistības no vietējo iestāžu pusēs.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šā vērienīgā teksta mērķis ir veicināt ēku celtniecību un atjaunošanu saskaņā ar videi nekaitīgākiem standartiem, jo tie ir energoefektīvāki. Es apņēmīgi nobalsoju par tā pieņemšanu. Ar šādu iniciatīvu Eiropas Savienība parāda, ka tā ir līdere ilgtspējīgas attīstības jomā. Šī direktīva ir veiksmīgs kompromiss starp pamudinājumu un atturēšanos attiecībā uz atbildīgu attieksmi pret vidi celtniecības jomā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Celtniecības nozare patērē 40 % no ES energopatēriņa un rada 35 % no tās kopējā emisiju apjoma. Šis tiesību akts paredz, ka līdz 2020. gadam jaunajās ēkās enerģijas patēriņš būs gandrīz vienāds ar nulli un ka atjaunotām vecajām ēkām ir jāatbilst obligātajām energoefektivitātes prasībām. Šis tiesību akts tāpēc dos ieguldījumu Eiropas enerģētiskās atkarības mazināšanā, CO₂ emisiju līmeņa pazemināšanā, gaisa kvalitātes uzlabošanā telpās un brīvā dabā un labklājības uzlabošanā pilsētās. Pamudinājums uzlabot ēku energoefektivitāti dos arī iespēju pārklasificēt mūsu pilsētas, veicinot tūrisma, radot jaunas darbavietas un stimulējot ekonomikas izaugsmi ES. Tomēr pārklasificēšana prasīs lielākus valsts un privātos ieguldījumus. Mēs apsveram tiešos valsts ieguldījumus, kam ir tieša ietekme uz darbavietu radīšanu, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu iesaistīšanu. Ekonomikas atveseļošanas nolūkiem pilsētu atjaunošanas programma būs lietderīga. Tāpēc es aicinu Komisiju un dalībvalstis izmantot struktūrfondus ēku pārklasificēšanai, ņemot vērā vides un energoapgādes apsvērumus, un šo finansējumu lietot kā katalizatoru privātam finansējumam. Es aicinu tās atrast arī pienācīgu finansēšanas modeli pašreizējo ēku atjaunošanai.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Mēs mājās pavadām 50 % no savas dzīves. Šodien 30 % pašreizējo māju Eiropā ir neveselīgas, lai gan pastāv lielas atšķirības starp dažādām dalībvalstīm. Tāpēc ir svarīgi ne tikai sekmēt jaunu ilgtspējīgu ēku celtniecību, bet arī veikt ilgtspējīgu atjaunošanu. Es atzinīgi vērtēju šo jauno tiesību aktu, kas palīdzēs patērētājiem samazināt elektroenerģijas rēķinus un visai Eiropas Savienībai sasniegt klimata mērķus — 10 gados samazināt energopatēriņu par 20 %. Dalībvalstīm vajadzēs pielāgot noteikumus attiecībā uz ēkām, lai visas ēkas, kas celtas 2020. gada beigās un pēc tam, atbilstu augstiem energoefektivitātes standartiem. Pašreizējās ēkas būs pēc iespējas jāuzlabo. Demokrātiskajai kustībai mājokļa jautājums ir saistīts ar pilsētu un celtniecības kvalitāti. Prioritāte ir jāpiešķir ēku projektējumam. Tāpēc mums ir jārosina ēku atjaunošana, piemēram, pamazinot īpašuma nodokli atkarībā no ēku energoefektivitātes. Mēs tāpēc aicinām dalībvalstis izveidot tādu nodokļu sistēmu, kas mudinātu visas iesaistītās puses izturēties atbildīgāk pret vidi.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka šis ziņojums turpmāk dos labumu Eiropas Savienības enerģētikas nozarei, ja vien tajā paredzētie mērķi ir reāli izpildāmi un atbilst dalībvalstu finansiālajam stāvoklim. Es atzinīgi vērtēju mērķus, ko Padome pieņēma 2010. gada 14. aprīlī attiecībā uz vajadzību samazināt lielākās atšķirības starp dalībvalstīm ēku siltuma efektivitātes ziņā, kā arī uz ierosināto mērķi sasniegt nulles enerģijas patēriņu līdz 2020. gada 31. decembrim, balstoties uz pakāpeniskiem pasākumiem, kurus dalībvalstis veiks 2015. un 2018. gadā. Tomēr Komisijai un Padomei ir jāņem vērā tas, ka daudzās dalībvalstīs ir iestājusies ekonomiskā lejupslīde un ka tām būs vajadzīgs finansiāls un loģistikas atbalsts, lai sasniegtu ierosinātos mērķus. Komisijai ir jāizstrādā turpmākais finanšu intervences plāns, pamatojoties uz finansējuma piešķirumu no Attīstības fonda, lai atbalstītu dalībvalstis, kas pašas nespēj piešķirt vajadzīgo finansējumu, jo īpaši atjaunošanas darbiem. Uzskatām, ka šis pasākums dos labumu parastajiem pilsoņiem, jo viņi sedz daļu no atjaunošanas izmaksām.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par ēku energoefektivitātes priekšlikumu, jo tas piedāvā vērienīgu un reāli izpildāmu plānu, kā līdz 2020. gadam samazināt energopatēriņu un CO₂ emisijas par 20 % nozarēs, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecība. Šai direktīvai būs tieša ietekme uz Eiropas iedzīvotāju dzīvi, jo tā palīdzēs patērētājiem samazināt maksu par elektroenerģiju un vienlaicīgi radīs miljoniem darbavietu visā ES ar plānotu ieguldījumu palīdzību uzlabotā energoefektivitātē un atjaunojamu energoresursu avotu izmantošanā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) ES 2008. gadā uzņēmās saistības līdz 2020. gadam samazināt energopatēriņu par 20 %, kā arī panākt, ka 20 % no energopatēriņa dod atjaunojamie energoresursu avoti. Ēku energoefektivitātes uzlabošana ir vislabākais veids, kā samazināt energopatēriņu un emisijas par 20 % nozarēs, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecība. Turklāt energoetaupījumi energoefektīvās ēkās ir par 30 % lielāki nekā parastās ēkās.

Komisija 2008. gada 13. novembrī iesniedza priekšlikumu Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti grozījumiem. Šie grozījumi ievērojami ietekmēs Eiropas iedzīvotāju dzīvi, jo tie nekavējoties izraisīs pārmaiņas ēkās, kurās viņi dzīvo, kā arī radīs vajadzību izpētīt un izstrādāt efektīvākas tehnoloģijas celtniecības nozarē. Turklāt šī stratēģija radīs darbavietas un veicinās ilgtspējīgu izaugsmi. Tā kā pašreizējais projekts pamatojas uz Parlamenta un Padomes vienošanos, kas panākta 2009. gada novembrī, es atbalstu referentes priekšlikumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Direktīvas par ēku energoefektivitāti pieņemšana ir liels solis ceļā uz Eiropas CO₂ emisiju un enerģētiskās atkarības mazināšanu. Tie ir izšķiroši Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitātes un mūsu ekonomikas un sociālās iekārtas konkurētspējas faktori. Tā kā ēku nozare patērē 40 % no energopatēriņa un rada 35 % no kopējām CO₂ emisijām, pašpateikamībai un uzlabotai atjaunoto ēku energoefektivitātei ir arvien lielāka nozīme Eiropas Savienības iespējās līdz 2020. gadam sasniegt mērķi par 20 % samazināt energopatēriņu un par 20 % palielināt enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursu avotiem, kā arī uzlabot energoefektivitāti. Šie pasākumi palīdzēs privātiem patērētājiem un sabiedrisko pakalpojumu iestādēm samazināt elektroenerģijas izmaksas, un, cerams, šā jaunā tiesību akta piemērošana palīdzēs mazināt krīzi civilās celtniecības nozarē, kā arī dos ieguldījumu pilsētu atjaunošanas programmu izstrādē, kas pozitīvi ietekmēs iedzīvotāju dzīves kvalitāti un labklājību

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ēku energoefektivitātes uzlabošana ir īpaši svarīga, jo tā palielina ES vispārējo energoefektivitāti un samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas. Ja Eiropas Savienība grib sasniegt mērķus, kurus tā sev izvirzījusi — samazināt energopatēriņu par 20 %, nodrošināt, ka 20 % energopatēriņa nāk no atjaunojamiem energoresursu avotiem, kā arī palielināt energoefektivitāti par 20 % līdz 2020. gadam —, tai būs stingri jāņem vērā uzlabot ēku energoefektivitāti.

Parlamenta un Padomes politiskā vienošanās ir beigusies ar tehnisko aspektu noskaidrošanu, obligātajām energoefektivitātes prasībām atkarībā no ēku vecuma un no tā, vai tā ir tikusi atjaunota, vai nē, vietējo un reģionālo iestāžu uzdevumu novērtējumu un atbalstu valsts iestādēm, īstenojot ieteikumus.

Mums tomēr ir nelielas bažas par to, ka Komisijai nav pietiekami lielas nozīmes, novērtējot dalībvalstu plānus un pārbaužu ziņojumus, kā arī pielāgojot Lisabonas līguma noteikumus, kas piešķir Komisijai lielākas pilnvaras ar tā saukto „deleģēto aktu” palīdzību.

Adam Gierek (S&D), rakstiski. – (PL) Galvenie faktori, kas ietekmē energoefektivitāti, ir: 1. Viena enerģijas veida pārveidošana citā, lai to varētu izmantot īpašiem nolūkiem. Jo ilgāka ir pārveidošanas ķēde, jo lielāks ir enerģijas zudums. Praksē tas galvenokārt attiecas uz plūsmu, ko izstaro primārie enerģijas avoti. Liela daļa no šīs enerģijas izplūst vidē. Šo efektu var samazināt koģenerācijas procesos, kas var sasniegt 90 % efektivitātes līmeni. 2. Elektriskā pretestība jeb Oma pretestība, kas ir svarīga elektroenerģijas pārvadē. 3. Siltumpretestība. Zema pretestība ir svarīga siltummaiņas, bet augsta pretestība ir svarīga izolācijas materiālu zemās siltumvadītspējas dēļ. Šo izolācijas materiālu lietošana — piemēram, polistriola, minerālvates un šūnbetona — ievērojami samazina dzīvojamo namu siltumenerģijas prasības. Pašlaik tās ir diezgan augstas — ap 40 % no kopējā energopatēriņa. 4. Berze pretberzes procesos, piemēram, gultņos, un berzes procesos, piemēram, bremzēs. Tā attiecas galvenokārt uz automašīnām un turbulenci lidaparātos. Berze rada aptuveni 30 % zudumu no kopējā energopatēriņa.

Es nobalsoju par regulējumu bez grozījumiem, jo enerģijas zudumi dzīvojamos namos — līdzās pārveidošanas zudumiem — ir vislielākie, bet energotaupība palīdzēs nabadzīgajiem cilvēkiem. Polijas gadījumā siltumierīču modernizācija un koģenerācija var dot ekonomisku, sociālu un ekoloģisku labumu. Šajā jomā ir jānosaka īstenošanas prioritātes, jo jauni noteikumi bieži palēnina iepriekšējo noteikumu īstenošanu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par direktīvas par ēku energoefektivitāti pārskatīto projektu, jo es uzskatu, ka jaunajās ēkās ir jāievēro energotaupības princips un ka šajā jomā ir jāpiemēro obligātie standarti, kas visiem jārespektē. Sabiedriskajām ēkām no 2018. gada būs vadošā loma, piešķirot valsts iestādēm pilsoņu informēšanas kampaņas lielāku nozīmi un likumību. Šie teksti paredz arī to, ka energotaupībai jābūt ēku rekonstrukcijas pamatelementam. Es tāpēc vēlos, lai šie pasākumi dotu MVU jaunu stimulu un lai dalībvalstis uzlabotu mācību programmas tiem darbiniekiem, kas ir atbildīgi par ēku energoefektivitātes nodrošināšanu. Attiecībā uz energopatēriņa marķēšanu jāteic, ka patērētājiem ir jāzina to iekārtu un aparatūras enerģētiskās īpašības, kuras tie pērk.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Stratēģijā periodam līdz 2020. gadam energoefektivitātes jautājums ir būtisks. Ir sperts liels solis ceļā uz energopatēriņa samazināšanu turpmākos gados, pieņemot šo ieteikumu, kura mērķis ir līdz 2020. gadam nodrošināt, lai ēku energopatēriņš tuvotos nullei. Šis pūles jāpieliek, ne tikai

ceļot jaunas mājas, bet arī lieliem līdzšinējo māju atjaunošanas projektiem. Ir arī būtiski, lai labs piemērs tiktu rādīts, ceļot sabiedriskas ēkas. Tāpēc es nobalsoju par to.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Viegli īstenojami energotaupības pasākumi agrāk ir bieži īstenoti, un ir grūti novērtēt, cik liels ir šis viegli sasniedzamais (ar to es domāju, ka tas ir iespējams bez plašiem atjaunošanas darbiem) energotaupības potenciāls. To visu, protams, nedrīkst atstāt pašplūsmā, jo var gadīties, ka ēkas, kurām veikts lielisks energoefektivitātes atjaunošanas darbs, stāv tukšas pārmērīgi lielās īres maksas dēļ. Vispārīgi runājot, pat klimata aizsardzības interesēs mēs atjaunošanas gadījumā nedrīkstam nepamatotī pārkāpt pilsoņu īpašumtiesības.

Energotaupības pasākumi ir, pirmkārt, ļoti dārgi, lai gan ne vienmēr tiek lietota pilnīgi nevainojama tehnoloģija, tāpēc šajā ziņā mēs nedrīkstam vienkārši izvirzīt noteikumus, bet mums ir jāstimulē šie pasākumi ar subsīdiju palīdzību. Ņemot vērā algu un sociālā nodrošinājuma samazinājumus, ar ko sastopamies, mums ir divreiz un trīsreiz jāpārbauda, vai šie jaunie noteikumi nedzen māju celtniekus vai to iemītniekus galējā postā. Energoieprasījuma ietekmi nevar precīzi aprēķināt, un tāpēc es balsoju pret šo priekšlikumu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) ES noteica, ka ēku nozares tirgum ir visaugstākais energotaupības potenciāls. Energoietaupījumi energoefektīvas ēkās ir par 30 % lielāki nekā parastajās ēkās. Jaunajās ES dalībvalstīs, tostarp Lietuvā, neskaitāmās daudzdzīvokļu mājās tiek zaudēti aptuveni 60 % siltumenerģijas. Tikai Lietuvā ir vairāk nekā 35 000 daudzdzīvokļu māju. To iemītnieki ne tikai maksā milzīgas summas par apkuri, bet ir arī vainīgi pie tā, ka rodas tonnām CO₂ emisiju. Konservatīvo valdība Lietuvā nespēj uzsākt ēku siltumizolēšanu. Pēc gandrīz diviem gadiem tukšu solījumu, ka rekonstrukcija tūlīt sāksies, vēl neviena ēka nav rekonstruēta.

Es nobalsoju par priekšlikumu veikt ēku energoefektivitātes uzlabošanu, jo tā veicina virzību uz mērķi panākt, lai ēku energopatēriņš būtu tuvu nullei. Tas garantēs, ka ar laiku ES ēkas kļūs energopatēriņa ziņā ilgtspējīgas. Īstenojot šo direktīvu, mēs uzsāksim energopatēriņa samazināšanu ES par vienu piekto daļu līdz 2020. gadam. Ieguldījumi energoefektivitātes palielināšanā radīs miljoniem darbavietu un veicinās ES ekonomikas izaugsmi.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es izsaku atbalstu ieteikumam uzlabot ēku energoefektivitāti. Energoefektivitāte nozīmē ne tikai energotaupību, bet arī CO₂ un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu. Lai sasniegtu šo mērķi, mums ir jāierobežo māsaimniecību elektroenerģijas zudumi, kas ir palielinājušies tehnoloģijas dēļ, kas ir palielinājis izmaksas nevis māju celtniecībā, bet gan māju apsaimniekošanā. Pētniecība celtniecības nozarē stimulē videi mazāk kaitīgu celtniecību.

Šodien vislielākie projekti ir uzsākti mērena klimata valstīs, kurās šī tehnoloģija izplatās ar ātrumu, kas liek cerēt, ka ne visai tālā nākotnē mums būs ilgtspējīgas pilsētas. Vidusjūras reģiona valstīs jaunās tehnoloģijas tik ātri neizplatās. Lai gan siltuma izkliedes problēma šajās teritorijās nav tik nopietna, ēkas vairs nav vides ziņā ilgtspējīgas.

Pieaugošā gaisa kondicionēšanas sistēmu izmantošana, kas ir plaši izplatīta māsaimniecībās, patiesībā patērē daudz elektroenerģijas. Eiropas Savienībai tāpēc ir jāveic informācijas kampaņas un jārikojas, liekot lietā Kopienas fondus, stimulēšanu un informāciju, kā arī pētot un lietojot jaunas ražošanas tehnoloģijas.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Mērķa 20-20-20 sasniegšana līdz 2020. gadam, citiem vārdiem sakot, energopatēriņa samazinājums par 20 %, no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas patēriņa proporcijas pieaugums līdz 20 % no kopējā energopatēriņa un energoefektivitātes palielinājums par 20 %. prasa koordinētus un mērķtiecīgus pasākumus gan no ES, gan no dalībvalstu puses. Vēl svarīgāks ir tas, ka ēku energoefektivitātes uzlabošana ir vislabākais veids, kā samazināt energopatēriņu un emisijas nozarēs, kurās nav emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas. Precīzāk runājot, energoefektīvu ēku energoietaupījumi ir par 30 % lielāki nekā parasto māju ietaupījumi. Turklāt energoefektīvas ēkas patērē mazāk ūdens un prasa zemākas apsaimniekošanas izmaksas un zemākus komunālos maksājumus. Es tāpēc nobalsoju par direktīvu par ēku energoefektivitāti, jo tai būs ievērojama ietekme uz Eiropas pilsoņu dzīvi, ņemot vērā to, ka tā tieši ietekmēs ēkas, kurās viņi dzīvo un kuras viņi izmanto. Turklāt ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā, kā arī atjaunojamo energoresursu avotu lietošana radīs miljoniem darbavietu un veicinās ES izaugsmi, kā arī vienlaicīgi palīdzēs samazināt naudas summas, kas pašlaik tiek izšķērdētas, lai uzturētu energoietilpīgas ēkas.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Ēkas rada gandrīz pusi no CO₂ emisijām, kas nav iekļautas emisijas kvotu tirdzniecības shēmā, un tas dod lielas iespējas samazināt šīs emisijas bez papildu izmaksām vai ar zemām izmaksām. Jaunā Direktīva par ēku energoefektivitāti paredz vairākus jaunu ēku obligātus energoefektivitātes rādītājus un prasības, lai ES līdz 2020. gadam varētu panākt, ka energopatēriņš ir tuvu

nullei un ka liela daļa enerģijas tiek ražota no atjaunojamu energoresursu avotiem. Šīs prasības ir jāpiemēro arī pašreizējām ēkām.

Ir svarīgi informēt pilsoņus par šīm prasībām un mudināt tos ieviest progresīvās mērierīces (aizvietojo karstā ūdens un gaisa kondicionēšanas sistēmas ar energoefektīvām alternatīvām sistēmām, piemēram, ar apgrieztā cikla siltumsūkni), pat tad, ja ēka tiek atjaunota. Finansējumu daļēji sniegs no ES budžeta, lai veicinātu energoefektivitātes pasākumus. Dalībvalstīm ir jāveic pienācīgi pasākumi, lai nekavējoties īstenotu šo direktīvu. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo jaunais tiesību akts palīdzēs patērētājiem samazināt elektroenerģijas rēķinus, tādējādi dodot iespēju ES sasniegt mērķi un panākt energopatēriņa samazinājumu par 20 % līdz 2020. gadam.

Teresa Riera Madurell (S&D), rakstiski. – (ES) Es nobalsoju par šo svarīgo direktīvu, jo mums ir jāuzlabo ēku energoefektivitāte, kas ir viena no jomām, kurai ir vislielākais potenciāls dot ieguldījumu ES vispārējo mērķu sasniegšanā — palielināt energoefektivitāti par 20 % līdz 2020. gadam. Saskaņā ar tekstu, par ko vienojās Parlaments un Padome, līdz 2020. gadam visu jauno ēku energopatēriņam jābūt vienādam ar nulli, ražojot tikpat daudz enerģijas, cik tiek patērēts. Sabiedriskajām ēkām ir jākalpo par piemēru, īstenojot šo tiesību aktu pirms 2013. gada 31. decembra. Reformu izmaksas tiks daļēji segtas no ES budžeta. Turklāt pašreizējām ēkām būs jāatbilst ļoti augstiem energoefektivitātes standartiem, kuru rādītājus aprēķinās dalībvalstis, pamatojoties uz kopēju shēmu, ko paredz direktīva. Ēku energoefektivitātes rādītāji ir jāiekļauj plašsaziņas līdzekļu sludinājumos par pārdodamām vai izīrējamām ēkām. Vēl viens jauns aspekts ir viedās mērierīces un kontroles un pārvaldības sistēmas, kas paredzētas enerģijas taupīšanai. Direktīvu pārskatīs pirms 2017. gada.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Šodienas balsojums par ES noteikumiem attiecībā uz ēku energoefektivitāti nozīmē lielu progresu energoefektivitātes jomā. Tomēr mēs ļoti nožēlojam, ka šajā tiesību aktā nav ņemtas vērā pašreizējo ēku atjaunošanas prasības, lai gan šīs ēkas patērē 40 % no kopējā energopatēriņa un rada 38 % siltumnīcefekta gāzu emisijas Eiropā. ES necenšas izstrādāt vērienīgu energoefektivitātes politiku, kas paredzētu lielus ieguldījumus ēku atjaunošanā, bet visu uzmanību pievērš jaunām ēkām. Tā palaiž garām izdevību radīt miljoniem darbavietu, samazināt energoatkarību no mūsu kaimiņiem un lielā mērā apkarot klimata pārmaiņas.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Celtniecības nozarei ir milzīgs enerģijas taupīšanas potenciāls. Tā patērē 40 % no kopējā energopatēriņa un rada 35 no visām siltumnīcefekta gāzu emisijām.

Ēku energoefektivitātes uzlabošana ir vislabākais veids, kā samazināt energopatēriņu un emisijas.

Šī vienošanās ir pelnījusi mūsu nedalītu atbalstu. Vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim visu jauno ēku energopatēriņam ir jābūt gandrīz vienādam ar nulli. Visām publiskā sektora ēkām tas jāpanāk divus gadus ātrāk. Obligātās energoefektivitātes prasības tiks piemērotas, tikko vecās ēkas būs rekonstruētas. Nulles energopatēriņa ēkas ir ēkas ar ļoti augstu energoefektivitāti. Turklāt nenozīmīgo vai ļoti mazo enerģijas daudzumu, ko tās patērē, ir jāražo lielā mērā no atjaunojamu energoresursu avotiem.

Atzinīgi vērtējams ir tas, ka direktīvā liela uzmanība ir pievērsta finanšu instrumentiem, lai padarītu šo pāreju iespējamu. Dalībvalstīm vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam ir jāstāda pasākumu saraksts, kuri paredzēti direktīvā minēto mērķu sasniegšanai. Nobeigumā gribu teikt, ka Komisijai ir savlaicīgi jānovērtē direktīvas darbība, proti, vēlākais līdz 2017. gada 1. janvārim. Šī direktīva ir liels ieguldījums cīņā pret klimata pārmaiņām.

Ziņojums: Rui Tavares (A7-0125/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Stokholmas programma paredz uzticamas un ilgtspējīgas kopējās patvēruma politikas izstrādi Eiropas Savienībā. Tomēr, lai īstenotu patvēruma politiku un nodrošinātu tās mērķu sasniegšanu, ir jānodrošina dalībvalstis brīvprātīgi piedalīties kopējā ES bēgļu pārvietošanas programmā. Tāpēc Eiropas Parlamenta mērķis ir piedāvāt pēc iespējas lielākam dalībvalstu skaitam iespēju piedalīties ES bēgļu pārvietošanas programmās. Eiropas Parlaments atbalsta Komisijas priekšlikumu un uzskata, ka bēgļu pārvietošanai ir jāpiesūta galvenā loma ES patvēruma politikas ārējā dimensijā. Tāpēc tā ir jāattīsta un jāpaplašina, lai tā kļūtu par efektīvu ES aizsardzības instrumentu.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Pozitīvi nobalsojot par šo ziņojumu, Eiropa ir spērusi soli uz priekšu kopējās patvēruma politikas izstrādē. Tas dos iespēju vēl efektīvāk aizsargāt cilvēktiesības un vienlaicīgi ierobežot nelegālo imigrāciju.

Eiropas Savienībai ir jāliek sadzirdēt savu nostāju attiecībā uz migrāciju un integrāciju. Tai jāuzņemas atbildība par Eiropas noteikumu izstrādi un jāpiedalās to ES valstu izdevumu segšanā, kurus izraisījušas migrācijas plūsmas. Pārvietošanu tomēr nevar un nedrīkst nodalīt no kopējiem pasākumiem pret nelegālo imigrāciju. Šādi pasākumi prasa ne tikai robežvalstu vienošanos, bet arī vienošanos ar tām valstīm, no kurām varētu ierasties nelegālie imigranti.

David Casa (PPE), rakstiski. – Bēgļu pārvietošana ir process, kurā ir iespējams personas pārvietot pēc ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos pieprasījuma, ja viņš uzskata, ka šīm personām ir vajadzīga starptautiska aizsardzība. Tas ir viens no kritērijiem, kas dod tiesības uz patvērumu saskaņā ar Eiropas Bēgļu fonda noteikumiem. Šis process varētu būt ideāls risinājums personām, kuru drošību nevar garantēt sākotnējā patvēruma valsts.

Es piekrītu referenta secinājumiem un tāpēc esmu nolēmis balsot „par” šo ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Tikai ar kopēju patvēruma politiku un kopēju pārvietošanas shēmu mēs varam īstenot pienācīgu cilvēktiesību politiku Eiropas Savienībā. Pārvietošana ir, bez šaubām, ilgstošs risinājums bēgļiem, kuru aizsardzību sākotnējā patvēruma valsts nevar nodrošināt. Ir svarīgi, lai būtu pieejams pienācīgs finansējums, lai gan, piešķirot tikai daļu no budžeta, mēs to nevaram uzskatīt par īstu bēgļu pārvietošanas programmu.

Mums nav nekādu šaubu par šā grozījuma attiecībā uz Bēgļu fondu lielo nozīmi, jo tas ļauj aizpildīt robu vairākās dalībvalstīs un uzlabot to pārvietošanas iespējas. Es ar prieku varu piebilst, ka to dalībvalstu skaits, kas piedalās šajā programmā, pēdējos gados ir palielinājies; un ir svarīgi mudināt arī citas valstis piedalīties. Eiropas Savienībai ir jāturpina izstrādāt un papildināt šo pārvietošanas instrumentu, lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvāku aizsardzību.

Tāpēc Komisijai būs iespēja katru gadu noteikt ES kopējās prioritātes attiecībā uz cilvēku pārvietošanu. Šīm prioritātēm jābūt saistītām ar īpašiem ģeogrāfiskajiem reģioniem, nacionalitātēm vai to bēgļu kategorijām, kuri jāpārvieto, lai gan es piekrītu, ka jāgarantē elastība, lai varētu reaģēt uz ārkārtas situācijām.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Migrācijas plūsmu spiediens kļūst arvien intensīvāks, un ir vairākas migrācijas mērķa valstis, kuru bažas par šo parādību ir jāsaprot. Tāpēc ir svarīgi, lai darbotos šī pārvietošanas programma, jo tā atvieglos taisnīgu atbildības sadali attiecībā uz starptautisko pienākumu aizsargāt bēgļus, kā arī atvieglos to valstu slogu, kuras ir uzņēmušas lielu bēgļu skaitu.

Pozitīvs solis būtu aktivizēt šajā gadā Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroju, kas var sniegt dalībvalstīm atbalstu pārvietošanas iniciatīvu īstenošanā. Neatkarīgi no tā, uz kuru valsti bēgļus pārvietos, sevišķi svarīgi ir nekavējoties tos iesaistīt valodas un attiecīgās valsts kultūras apguvesursos, apmierināt to reliģiskās prasības un sniegt tiem psiholoģisku palīdzību, ja tas ir nepieciešams.

Es uzskatu, ka ilgtspējībai ir jābūt šādas programmas galvenajai īpašībai, jo tai šā lēmuma rezultātā ir garantēts budžets ilgākam laikam. Atbalsta saņēmējus jau ir traumējusi atšķirtība no tās valsts kultūras un tradīcijām, no kuras viņi nāk. Viņiem ir jāiegūst jauna identitāte, un tas ir traumējošs process, ko nedrīkst vēl vairāk saasināt neziņa un nedrošība par nākotni.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vajadzība pārvietot bēgļus kļūst arvien lielāka Eiropā, kas nevēlas noslēgties no ārējās pasaules un neredzēt, kas tajā notiek. Viesmīlība un solidaritāte ar cietējiem ir eiropiešu īpašības, kuras ir veicinājuši kristietība un kuras mums tagad vajadzētu atkal atcerēties. Tas tomēr ir jā dara, nepārkāpjot likumīgās robežas, kuras noteikušas dalībvalstis. Nosakot ES ikgadējās prioritātes attiecībā uz ģeogrāfiskajiem reģioniem un īpašām pārvietojamo bēgļu kategorijām, ir patiešām jāņem vērā dalībvalstu vajadzības un to individuālie apstākļi, bet tās tomēr ir jāmudina piedalīties pārvietošanas pasākumos.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Viena no Eiropas Bēgļu fonda (EBF) „pamatotajām darbībām” ir pārvietošana. Stokholmas programmā ir teikts, ka ES ir jāizveido partnerattiecības un jāsadarbojas ar trešām valstīm, kas uzņēmušas lielu bēgļu skaitu. Komisija katru gadu nosaka ES kopējās prioritātes attiecībā uz pārvietojamām personām, un tās pieejai ir jābūt pietiekami elastīgai, lai reaģētu uz ārkārtas gadījumiem. Īpaša uzmanība jāpievērš visrepresīvāko kultūras, sociālo un politisko sistēmu upuriem. To dalībvalstu skaits, kas piedalās ES bēgļu pārvietošanas programmās, palielinās, bet vēl ir jāiesaista pēc iespējas lielāks dalībvalstu skaits. Es vēlos uzsvērt pozitīvo ietekmi, kāda ir lielāka finansējuma piešķiršanai bēgļu atbalstam šā procesa pirmajā un otrajā gadā. Šie fondi tiek piešķirti, lai segtu palielinātās izmaksas, ko parasti prasa mehānismu un struktūru izveide, kā arī tāpēc, ka ir svarīgi garantēt apstākļus, kas nodrošinātu vislielāko ilgtspējību un augstu kvalitāti bēgļu pārvietošanas procesam.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Nemot vērā Eiropas diezgan vājo sniegumu, tai ir jādod lielāks ieguldījums centienos pārvietot bēgļus, kuru eksistence valstīs, kas tos uzņēmušas, ir apdraudēta. Es nobalsoju par šo ziņojumu, lai rosinātu dalībvalstis pievienoties šai kolektīvās solidaritātes kustībai, kuras mērķis ir veicināt bēgļu uzņemšanu un pārvietošanu Eiropā. Ar labiem nodomiem vairs nepietiek, mums ir vārdi jāpierāda ar darbiem un īpaši jāpiespīk prioritāte sievietēm un bērniem, kas ir vardarbības vai ekspluatācijas upuri, bērniem, kurus nepavada vecāki, personām, kas ir spīdzinātas, un cilvēkiem, kas ir nopietni slimi.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tikai 10 ES dalībvalstis, ieskaitot Portugāli, uzņem bēgļus pārvietošanai. Bēgļu pārvietošana ir procedūra, kurā, pamatojoties uz ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos pieprasījumu un atkarībā no attiecīgās personas vajadzības pēc starptautiskas aizsardzības, trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki tiek pārvietoti no trešās valsts uz ES dalībvalsti. Šā priekšlikuma pieņemšana ir iecerēta, lai palielinātu to dalībvalstu skaitu, kas pārvieto bēgļus, un šim nolūkam tās valstis, kas to dara pirmo reizi, pirmajos divos gados saņems palielinātu finansiālu atbalstu. Priekšroka neatkarīgi no ģeogrāfiskajām prioritātēm, ko ES noteikusi konkrētam laika posmam, ir šādu personu pārvietošanai: bērnu un sieviešu, kam draud vardarbība vai psiholoģiska, fiziska vai seksuāla izmantošana, bērnu, kurus nepavada pieaugušie, personu ar īpašām medicīniskām vajadzībām, vardarbības un spīdzināšanas upuru un personu, kam vajadzīga ārkārtas pārvietošana tiesisku un aizsardzības iemeslu dēļ.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Pamatotie atbalsta pasākumi saskaņā ar Eiropas Bēgļu fonda (EBF) noteikumiem ietver trešo valstu bēgļu pārvietošanu. „Pārvietošana” ir process, kurā, pamatojoties uz ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos pieprasījumu un atkarībā no attiecīgās personas vajadzības pēc starptautiskas aizsardzības, trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki tiek pārvietoti no trešās valsts uz ES dalībvalsti, kurā tiem ir atļauts a) uzturēties kā bēgļiem, vai arī b) tiem piešķir statusu, kas sniedz tiem tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss.

Pasākumi, kas ierosināti šajā ziņojumā, padarīs ES — kam jau tagad ir jāstāpās ar masu imigrācijas problēmām — vēl pievilcīgāku migrantiem. UNHCR dati to apstiprina. 2008. gadā aptuveni 5000 cilvēku tika pārvietoti visā Eiropas Savienībā, bet pašlaik visā pasaulē ir 7 50 000 cilvēku, kas jāpārvieto. Šā iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Daudzās dalībvalstīs, ieskaitot manu valsti Austriju, iespēja uzņemt bēgļus ir izsmelta, un iedzīvotāji pamatoti pretojas jaunu uzņemšanas centru un citu līdzīgu objektu izveidei. Ziņojums par Eiropas Bēgļu fondu, kurā aicināts pārvietot bēgļus uz ES, tāpēc šķiet vēl jo nesaprotamāks. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Bēgļu problēma ir Eiropas problēma, un tās risināšanu nevar atstāt atsevišķu valstu ziņā, jo īpaši ņemot vērā to ģeogrāfiskās un ekonomiskās atšķirības. Tāpēc es atbalstu Eiropas līmeņa fonda izveidi.

Šāda fonda izveidei ir jākalpo diviem mērķiem: tam ir jāatbalsta bēgļi, kas ierodas mūsu valstīs, bieži mūsu piekrastēs, meklējot palīdzību, kā arī tās valstis, kas sava ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ uzņem vislielāko šo izmisušo cilvēku skaitu. Šī problēma ir, un tai ir jābūt Eiropas problēmai, un mēs nevaram pieļaut, ka konkrētas valstis to risina vienas pašas. Es ceru, ka šis fonds būs tikai sākums ceļā uz eiropēiskāku un vienotāku pieeju šai problēmai.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Nemot vērā vajadzību palīdzēt bēgļiem Eiropā, manuprāt, lēmums, ko pieņēma Eiropas Parlaments par šo jautājumu, ir ārkārtīgi svarīgs. Fonda galvenais mērķis ir atbalstīt dalībvalstu pasākumus, kas bieži vien prasa papildu izdevumus. Šādi pasākumi ir iecerēti, lai nodrošinātu bēgļiem normālus dzīves apstākļus, kā arī lai risinātu viņu uzturēšanās Eiropas Savienības dalībvalstīs tiesiskā regulējuma jautājumus. Es uzskatu, ka ir svarīgi palielināt finansiālo atbalstu valstīm, kas palīdz bēgļiem.

Mēs nedrīkstam dot nekādu iemeslu kritikai, ka mēs, attīstītās valstis, cenšamies atturēt bēgļus no centieniem ierasties šeit, nevis aizsargājam viņus par katru cenu. Bēgļu aprūpi, kuri ierodas Eiropā no jaunattīstības valstīm un kuriem ir bijis jāstāpās ar tādām milzīgām problēmām kā vardarbība, iztikas līdzekļu trūkums, piekļuves trūkums veselības aprūpei, ES dalībvalstīm ir jāorganizē, cik labi vien iespējams.

Anna Záborská (PPE), *rakstiski*. – (SK) Dāmas un kungi! Komitejā balsošanai izvirzīja daudz grozījumu priekšlikumu, kuros bija uzsvērtas baznīcas un ticības grupu nozīme bēgļu problēmas risināšanā. Visi šie grozījumu priekšlikumi tika noraidīti. Kad liberāļi un kreisā spārņa politiķi apgalvo, ka ik dienas darbu ar bēgļiem veic nevalstiskās organizācijas un ka tam ir pienācīgs valsts finansējums, tad atklājas viņu tuvredzīgais cinisms un liekulība. Faktiski stāvoklis ir tieši pretējs. Vai tad nav taisnība, ka valstīm bieži jādzird kritika par

to, ka apstākļi bēgļu nometnēs nav cilvēka cienīgi? Vai tad nevajadzētu atklāti paziņot, cik liekulīgas ir tādas valstis kā Vācija, Spānija, Francija, Itālija vai Malta? Valdībām neizdodas uzņemt bēgļus un rūpēties par tiem. Šo visnabadzīgāko cilvēku ciešanas ir kā dadzis acī pārtikušajai Eiropai, un tāpēc mēs viņus sūtām atpakaļ. Politikorektuma dēļ mēs ignorējam to, ka uzņemšanas nometņu dziļajā postā, kur politikorektās nevalstiskās organizācijas jau sen ir atteikušās no cīņas, tikai klusās katoļu ordeņa māsas turpina strādāt ar entuziasmu. Pateicoties Maltas Bruņinieku ordenim, Jezuītu bēgļu dienestam (*JRS*) un daudzām kristīgām organizācijām, valdības atzīst savu pienākumu risināt bēgļu problēmas. Kristīgās organizācijas ir kā ērkšķis uz mūsu sirdsapziņas. Par to tās ir pelnījušas mūsu pateicību — pat tagad, kad tās saņem ļoti ierobežotu finansējumu no ES budžeta un kad tās nedrīkst pieminēt pat patstāvīgā ziņojumā par šo tematu.

Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0126/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Ziņojums par Šengenas Informācijas sistēmu un tās modernizāciju dod ieguldījumu lieliskajā pavērsienā uz cilvēku brīvu pārvietošanos Eiropas robežās. Sastopoties ar cilvēku pieaugošo pārvietošanos starp dalībvalstīm Šengenas zonā, kā arī ar tās paplašināšanos, mums ir jāuzlabo datu apstrāde, lai garantētu pilnīgu brīvas pārvietošanās drošību. *Carlos Coelho* ziņojums tiecas pēc lielākas efektivitātes informācijas aprītē, vienlaicīgi ievērojot personas brīvību, kuru garantē Eiropas Savienība. Es, protams, nobalsoju par šo ziņojumu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt migrāciju no Šengenas Informācijas sistēmas, kuras pašreizējais variants ir *SIS I+*, uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (*SIS II*). Ir patiešām jānožēlo, ka šīs sistēmas darbības sākums ir aizkavējies. Eiropas Parlaments darīja visu, kas bija tā spēkos, lai nodrošinātu pēc iespējas ātrāku šīs sistēmas darbības sākumu un *SIS II* īstenošanas procesa pilnīgu pārredzamību. Tomēr ir jāiegūst visu iestāžu apstiprinājums. Jāuzsver, ka Komisijai būs jāizmanto alternatīva programma, ja *SIS II* projekts izrādīsies neveiksmīgs, un ka lēmumu pieņemšanas procesā par migrāciju būs jāiesaista Parlaments. Pirms pārejas uz jauno *SIS II* sistēmu Komisijai ir jāsniedz Parlamentam sīka informācija par testu rezultātiem un jādod tam iespēja dot savu atzinumu,

David Casa (PPE), rakstiski. – Pirms migrācijas uz jauno *SIS* ir jāveic attiecīgie testi un vajadzīgie drošības pasākumi. Es uzskatu, ka iepriekš minētie pasākumi ir jāveic profesionāli un rūpīgi, bet es tāpat kā referents esmu vīlies par ilgo vilcināšanos, kas aizkavē migrāciju uz jauno sistēmu.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es vispār nobalsoju par šā tiesību akta ierosinātajiem grozījumiem. Datu migrācijas fāze ir pēdējais uzdevums saskaņā ar otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS II*) izstrādes mandātu. Tas pamato vajadzību dot Komisijai mandātu sistēmas izstrādei, kas būtu spēkā līdz tās darbības sākumam. Ņemot vērā ilgo kavēšanos, kas jau ir apstiprināta, un *SIS II* projekta palielinātās izmaksas, es apziņos, ka turpināmības klauzula ir jāsauglabā. Komisijai piešķirtais jaunais mandāts ir jānosaka saskaņā ar paredzēto *SIS II* darbības sākumu 2011. gada beigās.

Tomēr Komisijai ir vajadzīga elastība, lai tā varētu pārcelt datumus, izmantojot komitoloģijas procedūru, un pielāgot juridisko pamatojumu alternatīvam scenārijam, ja *SIS II* nedarbosies. Nav pieņemams tas, ka Komisija nespēj noteikt iespējamu *SIS II* darbības sākuma termiņu, jo no tā ir atkarīga drošības, brīvības un tiesiskuma telpas garantijas Eiropā. Rodas arī šaubas par visu šo procesu tā pārredzamības trūkuma dēļ.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šā jautājuma īpašais jutīgums pamato to, ka ziņojums tika uzticēts vienam no Parlamenta deputātiem, kas ir veltījis visvairāk laika šim jautājumam, manam kolēģim *Coelho* kungam. Es vēlos apsveikt viņu par ieguldīto darbu. Ir jānožēlo šā procesa aizkavēšanās, bet es tāpat kā viņš piesardzīgi iztuos pret migrācijas procesa veiksmīgu norisi un izsaku bažas par Parlamenta tiesībām tikt informētam par notikumu gaitu.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Migrācijas „sāga” no *SIS I* uz *SIS II* ir pārāk ieilgusi. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu — lai uzsvērtu, ka termiņi jāievēro, un lai izbeigtu visu šo lietu, ko pēc neskaitāmiem nesekmīgiem rezultātiem un piešķirtajiem līdzekļiem tā sauktās migrācijas veikšanai, līdz šim bez panākumiem, var uzskatīt par nesaimniecisku rīcību. Tagad ir Komisijas kārta rīkoties, bet kā budžeta lēmējinstīcijai Eiropas Parlamentam ir jāizmanto savas pilnvaras un tiesības pieprasīt, lai Eiropas Revīzijas palāta veic rūpīgu projekta vadības revīziju, kā arī novērtē, kā projekta neveiksme ietekmēs ES budžetu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es saskatu nelielu progresu Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas grozījumos, kurus satur šis ziņojums. Tajā ir faktiski prasīts, lai Eiropas Parlaments būtu iesaistīts lēmumu pieņemšanas procesā, norādot, ka vajadzīgs tā labvēlīgs atzinums, lai varētu notikt migrācija uz Šengenas Informācijas sistēmas otro versiju. Tomēr šis ziņojums vēl arvien nav pieņemams. Mēs nevaram

atbalstīt migrācijas iespēju uz *SIS II* — jauno mehānismu „pilnīgas drošības” sasniegšanai — bez atbildības par sekām.

Šajā sistēmā var apkopot arvien vairāk personas datu un tādu iemeslu dēļ, kuru pamatotību var interpretēt dažādi. Kā gan aizdomas par nodomu veikt terora aktu var uzskatīt par pamatotām? Vissliktākais ir tas, ka Amerikas Savienotajām Valstīm varētu dot piekļuvi šiem datiem. Šajā krīzes stundā valdošā eiokrātija turpina veidot Eiropu, ko raksturo konkurence un pārmērīgs uzsvars uz likumu un kārtību. Tomēr tagad vairāk nekā jebkad ir laiks veidot solidaritātes un sadarbības Eiropu, kas mums visiem ir vajadzīga.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mums ir Šengenas Informācijas sistēma, kura darbojas un kuru var paplašināt, un mums ir arī prestižs projekts, kas maksā miljonus un ir izgāzies. Pienācis laiks beigt bērt naudu caurā zeķē, un ir jāglābj, kas glābjams. Ja ES patiešām vēlas arī turpmāk tērēt miljonus, tad tos vajag izdot par robežu aizsardzību vai pabalstiem pamatiedzīvotājiem. Nevajag izsniegt „pabalstus” par bēgļu uzņemšanu, bet beidzot precīzi piemērot Ženēvas Konvenciju par bēgļa statusu, un tā, protams, neattiecas uz ekonomisko migrantu armiju.

Nobeigumā gribu teikt, ka mums nav vajadzīgs jauns Patvēruma lietu atbalsta birojs, lai vēl vairāk paplašinātu patvēruma džungļus un ES aģentūru muklāju, kas aprij miljonus. Līdz laikam, kad darbosies Šengenas Informācijas sistēma, Šengenas zonu nedrīkst paplašināt. Jaunie priekšlikumi ir ne tikai slikti pārdomāti, tie ir neproduktīvi, un tāpēc es atturējos no balsošanas.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es pilnīgi atbalstu *Coelho* kunga ziņojumu. Ir pierādīts, ka Šengenas Informācijas sistēma ir lielisks un lietderīgs pārvaldības un kontroles instruments Eiropas Savienībā. Izstrādes gaitā, parādoties jaunām prasībām, tā tomēr ir prasījusi labojumus un pielāgojumus.

Referenta priekšlikums sakrīt ar viedokli, ka otrās paaudzes migrāciju vairs nedrīkst atlikt. Mums ir vajadzīgi efektīvi un produktīvi instrumenti informācijas koordinēšanai un to personu kontrolei, kas iebrauc un ceļo Šengenas sistēmā. Šā iemesla dēļ es pievienojos *Coelho* kungam, uzsverot, ka Komisijai pēc iespējas ātrāk ir jāievieš jaunā otrās paaudzes *SIS* sistēma.

Ziņojums: Carlos Coelho (A7-0127/2010)

David Casa (PPE), rakstiski. – Pirms migrācijas uz jauno *SIS* ir jāveic attiecīgie testi un vajadzīgie drošības pasākumi. Es uzskatu, ka iepriekš minētais ir jāveic profesionāli un rūpīgi, bet es tāpat kā referents esmu vilies par ilgo vilcināšanos, kas aizkavē migrāciju uz jauno sistēmu.

Turklāt es uzskatu, ka ir jāpieprasa, lai Revīzijas palāta sīki izmeklētu šā procesa pārvaldību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Palielinātais dalībvalstu skaits ir nopietni sarežģījis pārejas procesu un migrāciju no Šengenas Informācijas sistēmas uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu. Parlaments pamatoti pieprasa precīzu jaunāko informāciju par šā ziņojuma attīstību. Es ceru, ka migrācija notiks visefektīvākā veidā, ka šī pārmaiņa nemazinās Eiropas drošību un ka rezultāts būs apmierinošs.

Ziņojums: Rui Tavares (A7-0131/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo bēgļu jautājums Kopienā vēl arvien ir ļoti aktuāls. Pašlaik bēgļu pārvietošanas jautājums Eiropas Savienībā nav pienācīgi koordinēts, un tikai 10 dalībvalstis ik gadu pārvieto bēgļus, bet pārvietošana netiek izmantota kā stratēģisks ES ārējās politikas instruments. Es atzinīgi vērtēju Komisijas lēmumu izveidot Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroju, kas piedāvās atbalstu dalībvalstīm pārvietošanas iniciatīvu īstenošanā, vienlaicīgi nodrošinot politikas koordināciju Eiropas Savienībā.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) ES piedalās trešo valstu bēgļu uzņemšanā un pārvietošanā daudz mazākā mērā kā Amerikas Savienotās Valstis un Kanāda. Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta patstāvīgo ziņojumu par kopējas ES bēgļu pārvietošanas programmas izveidi Tajā ir pieprasīta vērienīgas un ilgtspējīgas pārvietošanas programmas izveide ES un ierosināts piešķirt tām dalībvalstīm, kas ir gatavas piedalīties šajā programmā, finansiālu atbalstu.

Redzējums šajā ziņojumā atšķiras no Padomes redzējuma. Lemjot par prioritātēm pārvietošanā, Padome vēlas balstīties uz bēgļu nacionalitāti. Papildus bēgļu ģeogrāfiskajai izcelsmei mēs vēlamies, lai tiktu noteikta „neaizsargāto bēgļu” kategorija (sievietes un bērni, kas pakļauti vardarbībai un izmantošanai, bērni, kurus nepavada pieaugušie, personas, kam vajadzīga medicīniska palīdzība, spīdzināšanas upuri utt. Pēdējiem ir vienmēr jānodrošina priekšroka.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Ir svarīgi, lai Eiropas Savienībai būtu godīga un reāli izpildāma migrācijas politika. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo efektīvo, saprātīgo un ilgtspējīgo pārvietošanas programmu, kas sniedz noturīgu risinājumu bēgļiem, kuri nevar atgriezties savā izcelsmes valstī. Pārvietošanas programma var palīdzēt padarīt nelegālo imigrāciju mazāk pievilcīgu bēgļiem, kas tiecas iekļūt Eiropas Savienībā. Lai efektīva pārvietošanas programma būtu sekmīga, pieaugušajiem ir vajadzīga piekļuve darba iespējām un bērniem — tūlītēja integrācija skolās. Šā iemesla dēļ piekļuve izglītības un profesionālās orientācijas pakalpojumiem ir būtiska. Dažādām publiskā sektora organizācijām (piemēram, pašvaldībām) un pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī NVO, labdarības iestādēm, skolām un sociālajiem dienestiem ir jāveic pēcpasākumi, un ir svarīgi veicināt sadarbību starp šīm organizācijām. Es aicinu dalībvalstis sekmēt privātu finansēšanas mehānismu izveidi, kā arī plašāk izvērst publiskās un privātās iniciatīvas, lai atbalstītu Eiropas bēgļu pārvietošanas programmu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Pozitīvi vērtējams ir tas, ka dalībvalstu skaits, kas piedalās pārvietošanas programmās, pēdējos gados ir palielinājies. Tomēr tikai 10 dalībvalstis ikgadēji pārvieto bēgļus bez savstarpējas koordinācijas un kopējas ES bēgļu pārvietošanas programmas. Ir svarīgi, lai dalībvalstis izrādītu savstarpēju solidaritāti un nodrošinātu taisnīgu starptautisko saistību ievērošanu.

Efektīva un ilgtspējīga Eiropas bēgļu pārvietošanas programma dos labumu pārvietojamiem bēgļiem, dalībvalstīm un visai ES, piešķirot tai vadošu lomu starptautiskajā humānās palīdzības jomā. Ir vēlama daudzpusēja pieeja, kas iesaistītu visus vajadzīgos dalībniekus vietējā līmenī, neaizmirstot Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra biroja svarīgo lomu.

Efektīvai ES bēgļu pārvietošanas programmai ir jānodrošina ilgstoša aizsardzība un risinājumi, kā arī jāizveido dalībvalstu sadarbības un koordinācijas mehānismi. Šādai programmai jāveicina labākās prakses apmaiņa, jāizstrādā kopīga stratēģija un jāsamazina pārvietošanas operāciju izdevumi. Es atbalstu referenta *Tavares* kunga ierosinājumu izveidot pārvietošanas vienību, kas sekmēs pārvietošanas procesu koordināciju un īstenošanu, un apsveicu viņu par lielisko ziņojumu.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Rezolūcijas projekta par ES bēgļu pārvietošanas pārvaldības un regulēšanas programmu prioritāte ir atrisināt bēgļu izvietošanas un adaptācijas problēmas jaunajā vidē. Humanitāras krīzes un citi neparedzēti notikumi var izraisīt bēgļu pieplūdumu, uz kuru mums visiem Eiropas Savienībā jāspēj kopīgi reaģēt. Es nespēju iedomāties tiesiski pieņemamu situāciju, kurā kāda ES dalībvalsts vajātu pilsoņus politisku iemeslu dēļ. Vietējām iestādēm jāļauj piedalīties bēgļu pārvietošanas programmās brīvprātīgi, jo arī dalībvalstis tajās piedalās brīvprātīgi.

Dažās valstīs liels ārzemnieku skaits vietējā sabiedrībā ir ierasta parādība, bet citās tā, protams, ir jauna situācija. Lai izvairītos no fobijām un bažām par ārzemniekiem dažās valstīs vai reģionos, mums ir jāņem vērā viņu ieinteresētība vai ieinteresētības trūkums piedalīties. ES bēgļu pārvietošanas programmas saskaņotības un papildināmības labā ar citām ES politikas jomām būtu lietderīgi ierosināto programmu koordinēt ar Eiropas Patvēruma lietu atbalsta biroju. Neskatoties uz iepriekš minētajiem iebildumiem, es pilnībā atbalstu ziņojumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Bēgļu pārvietošana ir bijusi vajadzīga gadījumos, kad trešās uzņēmējvalstis nespēj garantēt tiem drošību un iztikas līdzekļus, lai tos varētu tajās izmītināt. Tāpēc vairākas organizācijas, kas aktīvi darbojas šajā jomā, jūt vajadzību šo problēmu risināt Eiropas līmenī, un Komisijas ierosinātā kopējā ES bēgļu pārvietošanas programma varētu būt piemērots līdzeklis tās risināšanai. Neatkarīgi no tā, kurš modelis beigās uzvarēs, ir svarīgi, lai dalībvalstis vairāk sadarbotos savā starpā un ar sākotnējās noņemšanas valstīm, lai rastu ilgstošu, ilgtspējīgu un savstarpēji saistītu risinājumu šai nopietnajai humanitārajai problēmai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šā ziņojuma virsrakstam — pārvietošana — nevajadzētu maldināt Eiropas pilsoņus. Runa nav par atbalsta paketi imigrantu repatriācijai, bet par tādu cilvēku uzņemšanu ES teritorijā pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos ieteikuma, kas jau meklējuši patvērumu trešā valstī — sākotnējā patvēruma valstī, kas kaut kāda iemesla dēļ viņiem vai Apvienoto Nāciju Organizācijai šķiet nepiemērota. Tas ir neticams jauns pamudinājums sociāli ekonomiskai imigrācijai, kas ir maskēta ar lūgumu pēc starptautiskas aizsardzības, bet Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs būs arvien vairāk atbildīgs par lūdzēju izvietošanu visā ES, vai mums tas patīk, vai nē. Kā mēs varam ticēt, ka ANO un sākotnējās patvēruma valstis organizēs pienācīgu pārbaudi? Kā mēs varam paciest, ka Eiropas aģentūra noteiks dalībvalstīm, ko tām jāuzņem savā teritorijā un kādā statusā? Saskaņā ar UNHCR datiem pasaulē ir 750 000 cilvēku, kas varētu pieprasīt patvērumu. Vai mums tie visi ir jāuzņem mūsu valstīs pēc šīs organizācijas pavēles? Tas ir pilnīgi bezatbildīgi.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Tikai 10 ES dalībvalstis, ieskaitot Portugāli, uzņem bēgļus pārvietošanai. Šai situācijai ir jāmainās, un ir jāatrod risinājumi un pamudinājumi, lai liktu vairākumam dalībvalstu sākt pieņemt bēgļus pārvietošanai. Šīs programmas izveide ir svarīgs solis minētajā virzienā. Tas palielinās arī ES iesaistīšanos bēgļu pārvietošanā globālā līmenī un apmierinās ES vēlēšanos būt vadošam spēkam humāno jautājumu risināšanā starptautiskā mērogā.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Ļaujiet man izteikt atbalstu *Tavares* kunga ziņojumam. Kā es jau uzsvēru attiecībā uz Eiropas Bēgļu fonda izveidi, šī problēma prasa Eiropas līmeņa pasākumus un pieeju.

Es uzskatu, ka, bēgļu statusa piešķiršanas procedūras ir jāsaprot, lai to panāktu. Eiropas līmenī nedrīkst būt atšķirības šā statusa noteikšanā. Kopēja koncepcija atturētu bēgļus no migrēšanas no vienas Eiropas valsts uz otru, vienlaicīgi nodrošinot pienācīgu migrācijas pārvaldību. Tāpēc man šķiet, ka kopēja programma būtu pareizs solis. Nobeigumā gribu teikt, ka efektīva ES bēgļu pārvietošanas programma sniegs aizsardzību un stabilus risinājumus ne tikai ilgstošām bēgļu situācijām, bet arī ārkārtas vai neparedzētām situācijām, kas prasa tūlītēju un pienācīgu reakciju.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Eiropas programmas apstiprināšana bēgļu pārvietošanai no trešām valstīm uz ES dalībvalstīm ir solis pareizā virzienā, un, protams, es nobalsoju par šo ziņojumu, kuram es biju referents no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) puses. Faktiski ir ļoti svarīgi nodibināt solidaritāti starp ES un trešām valstīm bēgļu jautājumā. Tomēr mums drīz būs jābūt drosmīgiem un jāizrāda tāda pati solidaritāte Eiropas Savienības robežās, izveidojot iekšēju atpakaļnosūtīšanas programmu, lai mazinātu dažu dalībvalstu nesamērīgo slogu salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm. Malas izmēģinājumu programma ir labs piemērs.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ir apsveicami, ka ir izveidota kopēja ES bēgļu pārvietošanas programma. To bēgļu skaits, kas jāpārvieto, arvien pieaug atšķirībā no vietu skaita, kas var tos uzņemt. Tomēr dalībvalstis, kas uzņem bēgļus, bieži ir starp nabadzīgākajām, un to resursi neļauj tām uzņemt lielu cilvēku skaitu. Pārvietošana būtu jāuzskata par pēdējo iespējamo risinājumu — vienīgo risinājumu, kad bēgļi nevar atgriezties savā valstī un nevar atrast drošu patvērumu trešā valstī. Dalībvalstīm ir jāpieņem vērienīgāka programma, kas nodrošinātu pārvietošanas augstu kvalitāti un efektivitāti.

Mums jāatbalsta privātās finansēšanas mehānismu izveide un jāveicina publisku un tiesisku iniciatīvu pieņemšana, lai stiprinātu Eiropas bēgļu pārvietošanas programmu. Īpaša uzmanība jāvelta pašreizējā un turpmākā Eiropas bēgļu pārvietošanas programmā vajadzīgiem cilvēkresursiem, lai ieviestu procedūru, kas nodrošinās labāko praksi attiecībā uz bēgļu adaptāciju un integrāciju uzņēmējvalsts sabiedrībā.

Mērķis ir izveidot kopēju ES bēgļu pārvietošanas programmu, lai, pateicoties ciešākai ES dalībvalstu valdību sadarbībai, varētu palielināt pārvietoto cilvēku skaitu un uzlabot viņu stāvokli ES. Ir jāpieliek visas pūles, lai ES bēgļu pārvietošanas programmai pievienotos vairāk ES dalībvalstu, uzsākot politisku un praktisku dalībvalstu sadarbību ilgstošai ārvalstnieku aizstāvībai.

Ziņojumi: Rui Tavares (A7-0125/2010 - A7-0131/2010), Carlos Coelho (A7-0126/2010 - A7-0127/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par šiem ziņojumiem saskaņā ar vienošanos ar referentiem debatēs Pilsoņu brīvību komitejā.

Ziņojums: Maria Badia i Cutchet (A7-0141/2010)

Maria Badia i Cutchet (S&D), rakstiski. – (ES) Ziņojums, par kuru, es ceru, vairākums no jums nobalsos, ir progresa novērtējums, kurš panākts izglītības un apmācības politikā Eiropā laika posmā no 2007. līdz 2009. gadam. Ziņojumā ir aplūkoti arī uzdevumi, kas jāveic saskaņā ar iniciatīvu „Jaunas iemaņas jaunām darba vietām”. Rezultāti rāda, ka mūsu jauniešu apmācībā daudz kā trūkst — gan sagatavotības ziņā jaunajām ekonomikas nozarēm, gan iemaņu ziņā, kas jāattīsta, lai apgūtu jomas, kurām Eiropa un pasaule ir arvien atvērtāka un savstarpēji atkarīgāka. Stratēģijā līdz 2020. gadam ir uzsvērtas apmācības un izglītības lielā nozīme sociālo un ekonomisko uzdevumu veiksmīgā risināšanā, kas mūs gaida nākamā desmitgadē. Tāpēc es vēlos uzsvērt, ka, neskatoties uz ES ekonomikas krīzi, ir svarīgi saglabāt izglītības un apmācības budžetu dalībvalstu un Eiropas Savienības līmenī.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka mums jāuzlabo izglītības un apmācības kvalitāte ES. Diemžēl Lisabonas stratēģijā noteiktās pamatnostādnes līdz 2010. gada beigām netiks īstenotas. Neskatoties uz progresu, kas sasniegts pēdējos gados, daudziem Eiropas pilsoņiem

vēl trūkst vajadzīgo prasmju, un vienai trešdaļai Eiropas iedzīvotāju ir ļoti zems izglītības līmenis. Bažas rada arī tas, ka arvien lielāks jauniešu skaits pamet skolu priekšlaicīgi un arī vēlāk neiegūst nekādu kvalifikāciju. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi pēc iespējas ātrāk sākt dalībvalstīs īstenot izglītības un apmācības kvalitātes uzlabošanas politiku. Eiropas Komisijai, dalībvalstīm un darba devējiem ir cieši jāsadarbojas ar izglītības un apmācības pakalpojumu sniedzējiem, lai nodrošinātu augstāku izglītības līmeni un plašāku tās vērienu un garantētu atbilstību dažādu profesiju un darba tirgus prasībām.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es nobalsoju par ziņojumu par darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu, jo ziņojumā ir dažas ļoti svarīgas rindkopas, kuras, es ceru, atradīs pielietojumu ES politikā un pēc tam tiks pilnā mērā īstenotas dalībvalstīs.

Es to jo īpaši attiecinu uz arodapmācības jautājumiem un saikni starp apmācības procesiem un darba tirgus vajadzībām. No šā viedokļa, domājot par mūsu izglītības un ekonomiskās sistēmas, kas gandrīz pilnībā balstās uz MVU, nākotni, jācer, ka tiks atzīta vajadzība stiprināt saikni starp iestādēm, jo īpaši starp profesionālās izglītības iestādēm un uzņēmējdarbības pasauli.

Ideja veicināt dažāda veida partnerattiecības starp nacionālajiem un vietējiem ražošanas uzņēmumiem, no vienas puses, un apmācības sfēru, no otras, ir neapšaubāmi laba ideja — tā ļautu skolām sekmīgāk koordinēt apmācību programmas, pielāgojot tās reālām vietējām vajadzībām un ekonomikas pasaulei, kas atspoguļo šīs vajadzības, nemaz nerunājot par to, ka šī ideja palīdzētu arī skolām atrisināt mūžīgo problēmu, kur rast resursus, lai sniegtu jauniešiem augstas kvalitātes apmācību, kuru viņi varētu nekavējoties izmantot savā profesijā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, tāpēc ka ir pienācis laiks pārskatīt izglītības un apmācības mērķus, kas noteikti Lisabonas stratēģijā, un novērtēt, ko mums nav izdevies paveikt šajā jomā. Es priecājos, ka viens no vissvarīgākajiem mērķiem jaunajā stratēģijā Eiropa 2020 ir celt izglītības līmeni, samazināt to personu skaitu, kas pamet skolu bez kvalifikācijas, un palielināt to personu skaitu, kas ieguvuši augstāko vai tai līdzvērtīgu izglītību. Pirmkārt, es vēlos uzsvērt to, ka informācijas un jauno tehnoloģiju straujās attīstības dēļ izglītības vide kļūst arvien sarežģītāka un daudzveidīgāka un ka ir jāpielāgojas jaunām vajadzībām mainīgā pasaulē. Tāpēc ir jāreformē un jāuzlabo skolu un universitāšu mācību programmas, ņemot vērā mainīgā tirgus vajadzības. Otrkārt, es aicinu pielikt lielākas pūles, lai uzlabotu lasīt un rakstītprasmi un sekmētu to cilvēku prasmju uzlabošanu, kas nāk no nelabvēlīgas vides. Viens no šīs programmas vissvarīgākajiem mērķiem ir profesionālās izglītības un apmācības (PIA) un augstākās izglītības modernizācija. Citiem vārdiem sakot, ir vajadzīga ciešāka saikne ar uzņēmējdarbības pasauli, un ir būtiski attīstīt jaunas, pievilcīgākas kvalifikācijas perspektīvas un mobilitātes iespējas studentiem, kas uzņemti PIA. Mani iepriecina tas, ka Eiropas Parlaments ir vēltījis lielu uzmanību tam, ka mums jāatvieglo invalīdu integrācija izglītības un apmācību jomā. Es piekritu arī tam, ka mums jāpiespīr pienācīgs finansējums, lai nodrošinātu invalīdu integrāciju apmācību jomā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Kvalitatīva izglītība un apmācība ir nepieciešamas indivīda personības pilnveidei, līdztiesībai, sociālās atstumtības un nabadzības izskaušanai, aktīvai pilsoniskajai nostājai un sociālajai kohēzijai. Ir būtiski uzlabot visu studentu izglītību un apmācību, lai gūtu labākus rezultātus un prasmes. Tas ir vienīgais veids, kā īstenot „Atjaunināto sociālo programmu — iespējas, pieejamība un solidaritāte” un palīdzēt radīt vairāk un labākas darba vietas. Ir jāveicina mobilitāte starp augstākās izglītības iestādēm, uzņēmējdarbības pasauli un profesionālo izglītību un apmācību, lai veicinātu mācības, kuru centrā būtu students, un prasmju apguvi, uzņēmējdarbības garu, starpkultūru sapratni, kritisku domāšanu un radošu garu. Es arī aicinu dalībvalstis modernizēt augstākās izglītības programmas un it īpaši saskaņot mācību programmas ar darba tirgus prasībām.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Līdz ar Lisabonas stratēģijas izstrādi izglītības un apmācības politika Eiropas Savienībā kļūst arvien svarīgāka. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un jo īpaši Komisijas paziņojumu „Pamatprasmes mainīgai pasaulei”. Tomēr mani uztrauc neatbilstība starp prasmju līmeni, kas iegūts skolā, un darba tirgus prasībām Eiropas Savienībā.

Skaidra apņemšanās veicināt arodizglītību un mūžizglītību dos lielu ieguldījumu veiksmīgā iniciatīvas „Jaunas iemaņas jaunām darba vietām” īstenošanā. To sekmēs arī transversālo prasmju attīstība — digitālās prasmes, mācīties prasme, sociālās un pilsoniskās prasmes, sporta un mākslas iemaņas, uzņēmējdarbības gars un kultūras apziņa.

Lai nākamās paaudzes spētu pārvarēt pašreizējo plaisu starp iegūtajām prasmēm un tirgus vajadzībām, manuprāt, ir svarīgi, lai pirmsskolas mācības būtu augstas kvalitātes un kalpotu par būtisku prasmju agras apguves instrumentu. Es vēlos arī, lai pamata un vidējā izglītība pievērstos īpašu prasmju attīstībai, piemēram,

svešvalodu apguvei un uzdevumam pielāgoties sabiedriskajai videi, kurā atrodas skolas. Svarīgi ir arī, lai augstākā izglītība būtu saskaņota ar darba tirgus, uzņēmumu un sabiedrības vajadzībām.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par darba programmu „Pamatprasmes mainīgai pasaulei: Izglītība un apmācība 2010”. Lai gan ir panākti daži uzlabojumi, mēs vēl esam tālu no to izglītības un apmācības mērķu sasniegšanas, kuri noteikti Lisabonas stratēģijā. Šajā ziņojumā ir atrodama neveiksmju un nesasniegto mērķu analīze un piedāvāti uzdevumi, kas jāizpilda, piemēram, jāpanāk ciešāka saikne starp mācību, profesionālās apmācības un mūžizglītības sistēmām.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā es savā valstī strādāju valdībā izglītības jomā, es esmu dziļi neapmierināts, pastāvīgi redzot nepareizi izprastus gandrīz visus rādītājus, kas attiecas uz šiem jautājumiem. Baidos, ka šie nepatīkamie rezultāti ir lielā mērā mācību ideoloģijas sekas, kas Komisijas paziņojumā un Parlamenta rezolūcijā nemaz nav pieminēta — tajās nereti var redzēt vārdus „sasniegums”, „stingrība”, „pūles”, „koncentrēšanās” un „disciplīna”, bet „zināšanu nodošana” un „iegaumēšana” tiek uzskatītas par mazāk svarīgām salīdzinājumā ar „apdāvinātību” un „attieksmi”, kas balstītas uz „pamatprasmēm”.

Būtu labi, ja valdības pārstātu raizēties par statistiku un ķertos pie problēmas pirmcēloņa, atmetot metodes, kas balstās uz tukšu runāšanu, līdz aizrunāta prom tiek visu to cilvēku atbildība, kas iesaistīti izglītības procesā un statistikas spēlītēs. Tā vietā viņiem vajadzētu pieņemt metodes, kas galvenokārt balstās uz zinātnisku saturu un izziņas procesiem, uz efektīvu mācīšanos un mācīšanu. Mazāk uzmanības vajadzētu pievērst vienprātīgai nostājai, kas ir tikpat tukša, cik tā ir labi domāta. Ņemot vērā rezolūcijas visumā pozitīvo saturu, es par to nobalsošu, bet ne bez pamatīgiem iebildumiem pret tajā ietverto skaidrojumu, kādai jābūt izglītības sistēmai.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Izglītības un apmācības jautājumi, protams, ir ļoti svarīgi, ņemot vērā pastāvīgo zinātnes un tehnoloģiju progresu, kā arī arvien lielāko zinātnisko un tehnisko zināšanu iekļaušanu ražošanas procesos. Tieši tāpēc apspriežamajā ziņojumā ir izteikta doma, ka „ir būtiski ieviest politikas jomas, kuru mērķis ir uzlabot [...] izglītības un apmācības kvalitāti”, un, protams, mēs šo domu atbalstām.

Tomēr, izsakot šo domu, valsts izglītības iestāžu nozīme šā mērķa sasniegšanā nav nemaz pieminēta, nav arī nekādu atsauču uz ieguldījumu publiskajās mācību iestādēs, nedz uz daudzu jauniešu atstumšanu no piekļuves izglītībai un apmācībai. Toties tajā ir maldīgā un neskaidrā atsauce uz „publiskās un privātās sfēras sadarbību”. Attiecībā uz augstāko izglītību Boloņas process nepiedāvā nekādu risinājumu vajadzīgo izglītības uzlabojumu jautājumam, bet, tieši otrādi, tādās valstīs kā Portugāle tas ir izglītības kvalitāti pasliktinājis ne mazākā mērā kā valsts sistēma.

Mēs arī norādām uz elastības propagandu, kas uzspiež jauniešiem nestabilu, apšaubāmu, īslaicīgu un slikti apmaksātu darbu, un nosodām to. Mēs nepiekrītam arī brīvprātīga darba idejai, kas aizstāj darba piedāvājumu un palielina to jauniešu ekspluatāciju, kas meklē darbu.

Emma McClarkin (ECR), rakstiski. – Es un mani britu Konservatīvas partijas kolēģi piekrītam lielai daļai no šajā ziņojumā teiktā. Mēs atbalstām centienus izstrādāt mūžizglītības stratēģijas un veicināt profesionālo izglītību un apmācību (PIA), un labāku tādu pamatprasmju integrāciju kā svešvalodu apguve, matemātika un dabas zinātnes. Un mēs uzskatām, ka vissvarīgāk ir nodrošināt pietiekamu darba tirgus elastību, lai jaunieši varētu dabūt darbu.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt šajā ziņojumā izteikto domu, ka visiem migrantu bērniem jānodrošina mācības viņu dzimtajā valodā. Mēs uzskatām, ka tas būs nereāli, dārgi un neefektīvi, jo īpaši skolās, kurās bērni nāk no dažādu valodu vides, un tas neveicinās migrantu integrāciju vietējā sabiedrībā. Turklāt izglītības politika ir, un tai arī jāpaliek atsevišķu dalībvalstu pārziņā. Šā iemesla dēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Saskaņā ar 2000. gada Lisabonas stratēģiju ir īstenotas vairākas iniciatīvas, kas ir paredzētas, lai sasniegtu Eiropadomes izvirzīto stratēģisko mērķi „līdz 2010. gadam kļūt par konkurētspējīgāko un dinamiskāko uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē”. Saistības izglītībā un apmācībā ir būtiskas, un tām ir jāuzlabo Eiropas izglītības sistēmu kvalitāte un efektivitāte. Ir jāpieņem saistības apmācīt skolotājus un izglītības darbiniekus, nodrošināt visiem piekļuvi izglītības un apmācības sistēmām, padarīt mācību procesu pievilcīgāku, atvērt izglītības un apmācības sistēmas pārējai pasaulei un veicināt ciešāku saikni ar darba pasauli. „Pamatprasmju mainīgai pasaulei” mērķu standartizēšana bija liels solis pretī mērķu sasniegšanai, kas paredzēti 2010. gadam, lai gan tie tomēr netika pilnā mērā sasniegti. Pārskatot un novērtējot darbu, kas veikts līdz šim, šis dokuments šķiet vēl jo svarīgāks, ja to uzlūko no

atvēršanas stratēģiju izstrādes viedokļa, lai sasniegtu izglītības nozarei sākotnēji izvirzītos mērķus, ņemot vērā jauno priekšlikumu ietvert Eiropas sadarbību šajā nozarē jaunā stratēģijā „Izglītība un apmācība 2020”.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Izglītība ir svarīga, bet patiesībā laba izglītība un apmācība jau labu laiku negarantē darbu, nemaz nerunājot par labu darbu. Netiek plānots ieguldīt naudu pienācīgās kvalifikācijas shēmās, bet ievest Eiropas Savienībā zemas kvalifikācijas darbaspēku, izmantojot dažādus karšu risinājumus, atmetot pārejas termiņus darba tirgū kā nevajadzīgus. Ņemot vērā minētos pamatnosacījumus, apmācību programma nav pietiekama, un šā iemesla dēļ es balsoju pret ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Atziņa, ka izglītība un apmācība ir svarīgas uz zinātnes atziņām balstītai sabiedrībai un nākotnes ekonomikai, vairs nav mīts. Tās veido mūsu sabiedrības pamatu, kā arī mūsu nākotnes un nākamo paaudžu pamatu.

Izglītība (pirmsskolas, pamata, vidējā un augstākā) un kvalitatīva profesionālā apmācība ir nepieciešamas, lai risinātu problēmas, ar kurām Eiropai nāksies sastapties, tostarp ar problēmām, kas minētas stratēģijā Eiropa 2020. Es atbalstu paziņojumus, kuros minētas vairākas potenciāli īstenojamas stratēģijas, kā, piemēram, atbalsts skolotāju zināšanu pilnveidošanai, zināšanu novērtējuma metožu uzlabošana un jaunu mācību organizēšanas veidu ieviešana. Es izsaku atbalstu referentei un apsveicu viņu par ievērtīgu attieksmi, izstrādājot šo ziņojumu.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Es nobalsoju par ziņojumu par pamatprasmēm mainīgai pasaulei: darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu. Teksts piedāvā globālu pieeju izglītības uzlabošanai un pielāgošanai mūsdienu prasībām. To iemeslu noteikšana, kuri noveda pie Boloņas procesa neveiksmes attiecībā uz augstākās izglītības konverģenci starp dalībvalstīm, izglītības sistēmu pielāgošana, lai sagatavotu Eiropas sabiedrību krīzes pārvarēšanai un ilgtspējīgas attīstības atsākšanai un jaunu tehnoloģiju ieviešana visos izglītības līmeņos ir rītdienas izglītības sistēmas galvenie aspekti. Attiecībā uz tiem es iesniedzu grozījumus, kurus pieņēma Kultūras un izglītības komiteja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es ļoti priecājos, ka šodien mēs pieņemam ziņojumu, kura izstrādi vadīja mana kolēģe no Katalonijas un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas *Maria Badia i Cutchet*, par ļoti svarīgu jautājumu — par izglītību un apmācību kā pamatprasmēm mainīgai pasaulei.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par šo ziņojumu un vēlos atgādināt, cik svarīgas ir pamatprasmes, kas jāapgūst ikvienam eiropietim. Jauniešu skaits, kas 15 gadu vecumā nemāk labi lasīt, pastāvīgi palielinās (21,3 % 2000. gadā un 24,1 % 2006. gadā). Tā kā Eiropas stratēģija ir vērsta uz darbavietām, kas prasa augstu kvalifikāciju, kā arī uz viedo ekonomiku, šī zināšanu plaisa veicinās arvien lielākas iedzīvotāju daļas izstumšanu no darba tirgus. Dalībvalstīm ir jāintegrē šī prioritāte — pamatprasmju apgūšana (lasīšana, rakstīšana, aritmētika) — izglītības programmās, pirms skolēni uzsāk specializāciju. Turklāt svešvalodu mācīšanās ir ārkārtīgi svarīga. Kā angļu valodas skolotāja es to jo īpaši apzinos. Tas, ka dažas valstis atpauzē svešvalodu mācīšanās, laupa to studentiem daudz iespēju laikā, kad darba tirgus kļūst arvien vairāk starptautisks. Nobeigumā vēlos teikt, ka izglītības modeļu pielāgošana jaunajām „zaļās” ekonomikas vai digitālās ekonomikas profesijām ir liels izaicinājums izglītībai Eiropā. Šā iemesla dēļ atbalsts mūžizglītībai palīdzēs veidot elastīgu karjeru, kas būs pielāgota nākotnes darba vietām.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es ar prieku atbalstīju ziņojumu par programmu „Izglītība un apmācība 2010”, cerot, ka programmas idejas tiks nekavējoties īstenotas. Kā augstskolas pasniedzēja un profesore ar daudzgadīgu pieredzi es īpašu nozīmi piešķiru vajadzībai nodrošināt lielāku mobilitāti starp augstākās izglītības iestādēm, uzņēmējdarbības pasauli un profesionālo izglītību un apmācību.

Modernai augstākajai izglītībai pienācīgi jāgatavo studenti, lai viņi varētu pievienoties darba tirgum. Arī pareizās zināšanas un tādas prasmes kā uzņēmējdarbība, starpkultūru sapratne un radošs gars kļūst arvien svarīgākas, un tām ir vienādi izšķiroša nozīme ar formālo apmācību, lai gūtu panākumus savā profesijā.

No šā viedokļa izglītība ir ļoti svarīga. Ir svarīgi arī veikt efektīvus pasākumus, lai palielinātu sieviešu pārstāvību zinātnē un zinātniskajā pētniecībā. Šajā jautājumā es esmu jau pieprasījusi Eiropas Komisijas atzinumu un lūgusi to apsvērt iespēju izstrādāt īpašas programmas, lai nodrošinātu sievietēm vienādas iespējas zinātnē.

Ņemot vērā satraucošo statistiku par eiropiešu kvalifikāciju — cita starpā to, ka 77 miljoniem cilvēku jeb gandrīz vienai trešajai daļai no Eiropas iedzīvotājiem vecumā no 25 līdz 64 gadiem nav formālās izglītības vai tā ir zema —, es uzskatu šo ziņojumu par ārkārtīgi svarīgu zinātnes veicināšanā un profesionālās kvalifikācijas celšanā. Tāpēc es aicinu ES dalībvalstis un Komisiju efektīvi realizēt šīs programmas idejas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Izglītībai ir svarīgas sociālas funkcijas, tā atver durvis un piedāvā labākas nākotnes iespējas. Tāpēc mums jāpieliek pēc iespējas lielākas pūles, lai palīdzētu jauniešiem izglītoties, izmantojot ES programmas un dotācijas, kā arī dalībvalstu pasākumus. Globalizācijas, palielinātas konkurences un strauju pārmaiņu laikmetā ir svarīgi piedalīties mūžizglītībā.

Pateicoties studentu apmaiņai, piemēram, Erasmus programmai, mūsu jaunieši ne tikai papildina zināšanas īpašās zināšanu jomās, bet arī paplašina savu redzesloku. Iepazīšanās ar jaunām kultūrām un starptautisku kontaktu nodibināšana noved pie ciešākām saiknēm ar Eiropu un palīdz veidot eiropiešu identitāti. Eiropa vēlas būt pētniecības un izstrādes, inovāciju un jaunu tehnoloģisku risinājumu avangardā, kas palīdz labāk pārvaldīt enerģijas resursus.

Mūsu cerības saistās ar jauniešiem, tāpēc mums pret šo grupu jāizturas kā pret prioritāti. Jauniešiem, kas ir beiguši augstākās izglītības iestādes, ir grūti iekļūt darba tirgū, jo darba devēji bieži uzsver profesionālas pieredzes nozīmi, kuras jauniešiem šajā dzīves periodā trūkst. Šā iemesla dēļ mums jāveicina dialogs starp universitātēm un uzņēmumiem, jāpielāgo studiju kursi darba tirgus vajadzībām un jāuzsver prakse darba vietā un praktiskā pieredze, kas jauniešiem palīdzēs vieglāk atrast darbu.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Dāmas un kungi! Tas, ka mums jāsavēlķ jostas visā Eiropā, kā sāpīgs un skarbs pasākums, sāk jūtami atstāt ietekmi. Uपुरi un kompromisi jau kļuvuši par daļu no mūsu ikdienas dzīves daudzās ES jomās, bet ir svarīgi (jo īpaši ekonomiskās lejupslīdes laikā), lai mēs neaizmirstam savas saistības tādās svarīgās politikas jomās kā izglītība. Kā liecina vēsture, par izglītību ir vērts cīnīties — vai pagrīdes izglītības iestādēs nacistu okupētajā Eiropā, vai arī disidentu pagrīdes universitātēs Staļina laikmetā. Globālā ekonomikas krīze nozīmē, ka mums atkal jāpielāgojas. Profesionālā izglītība un apmācība jāpielāgo darba tirgus vajadzībām. Eiropas lasītprasmes un rakstītprasmes līmenis ir jāuzlabo, jo šajā jomā Eiropa stipri atpaliek no Amerikas Savienotajām Valstīm un Japānas. Mums šī plaisa jāizlīdzina. Mums ir svarīgi celt ne tikai jauniešu, bet arī to pieaugušo bezdarbnieku, kas pieder pie zemākā sociālekonomiskā slāņa, lasītprasmes un rakstītprasmes, kā arī rēķināšanas un datorprasmju līmeni. Mūžizglītība no šūpuļa līdz kapam, kā arī tā saucamās „otrās iespējas” programmas pieaugušajiem ar ierobežotām iespējām ir svarīgas ne tikai ekonomikas un darba tirgus stimulēšanai, bet arī sociālajai iekļautībai un aktīvai pilsonībai. Mūsu pienākums ir celt apmācības kvalitāti visā Eiropā, padarot izglītību pievilcīgāku. Tā būs ilgstoša ciņa, bet par to ir vērts cīnīties.

Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A7-0135/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Komercuzņēmumu administrācija un vadība ir joma, kas izraisa jaunas bažas, jo īpaši pašreizējās krīzes dēļ, lai gan šie uzņēmumi ir pakļauti pastāvīgam regulējumam. Faktiski, atbildības uzlikšana vadītājiem — un ar to es domāju ne tikai administratorus — ir pilnīga nepieciešamība, ja mēs gatavojamies samazināt sistēmiskos riskus. Ja akciju sabiedrības darbojas stratēģiskos sektoros un tām ir liels apgrozījums vai ievērojama tirgus daļa, finansiālās problēmas, ar kurām šādas akciju sabiedrības var sastapties, skar ne tikai akcionāru intereses, bet visas ieinteresētās puses, citiem vārdiem sakot, kreditorus, darba ņēmējus, patērētājus, attiecīgo nozari vai visu valsti.

Šajā situācijā manis ierosinātais grozījums, kas uzliek atbildību Direktoru padomes locekļiem, pieprasot, ka konkrētam procentam no šīs struktūrvienības locekļiem jābūt profesionāļiem, palīdz samazināt sistēmiskos riskus, jo pašlaik vairs nepietiek būt akcionāru pārstāvim, kā es norādīju, dažu akciju sabiedrību finansiālo stabilitāti nodrošina ne tikai ieguldījumi pamatkapitāla veidā. Turklāt, lai veicinātu akcionāru aktīvu iesaistīšanos šajās akciju sabiedrībās, jo viņi daudzos gadījumos ir pasīvi, ja viņu kapitāla daļa ir pārāk maza, ir jāievieš elektroniskā balsošana.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Uzņēmumu pārvaldība un tās ētika ir kritisks jautājums, jo īpaši pašreizējā situācijā, kurā daudzi akcionāri cieš zaudējumus no saviem ieguldījumiem dažu principu pārkāpumu dēļ. Labi vadītāji, kuriem ir augsta atbildības sajūta un kuru rīcību nosaka ētikas principi, nodrošina līdzsvarotu lēmumu pieņemšanas procesu, kas veicina uzņēmumu konkurētspēju. Kad mēs runājam par ētisku vai neētisku rīcību, mēs nedrīkstam aizmirst privāttiesībās pastāvošo autonomijas principu un to, ka jābūt noteiktai robežai, līdz kurai šo rīcību drīkst regulēt.

Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai akcionāri piedalītos vairāk un uzņemtos lielāku atbildību, nodrošinot, ka labi administratori saņem atbildību tirgū un ka neētiski vadītāji tiek sodīti, lai viņu rīcība nenodarītu kaitējumu akcionāru tiesībām vai negatīvi neietekmētu visu tirgu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Nesenā finanšu krīze pastiprināja vajadzību pievērst uzmanību deontoloģiskiem jautājumiem, kas attiecas uz uzņēmumu vadīšanu atbildīgākā veidā. Atlīdzības režīmu

jautājumiem un pārvaldības pasākumiem attiecībā uz biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru un vadītāju atlīdzību ir jābūt pakļautiem ētikas un deontoloģijas principiem, kas nepieļauj tādas situācijas, kādas mēs nesam piedzīvojam, kad bonusi tika piešķirti tādu uzņēmumu vadībai, kas tūlīt pēc tam iesniedza bankrota pieteikumu vai nonāca lielās grūtībās. Eiropas Savienībai jāizvēlas produktīvs un ilgtspējīgs sociālais un vides modelis, kurā tiktu ievērotas visu intereses — uzņēmumu, akcionāru un darbinieku intereses. Tas izskaidro manu balsojumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es izsaku atbalstu *Lehne* kunga ziņojumam. Nesenā finanšu krīze ir pierādījusi vajadzību analizēt atlīdzības politiku attiecībā uz uzņēmumu direktoriem. Es piekrītu referentam, kas ierosina metodi, kura balstās uz saistošiem pasākumiem, lai izvairītos no situācijas, kad atalgojuma mainīgā daļa (bonusi, akcijas utt.) veicina tādu ieguldījumu politiku, kas ir pārāk riskanta un neatbilst reālās ekonomikas stāvoklim.

Tāpēc, šķiet, ir vajadzīgi likumdošanas pasākumi, kas ļautu mums atrisināt atšķirību problēmu starp dalībvalstu noteikumiem attiecībā uz uzņēmumu atlīdzības sistēmu, jo īpaši uzņēmumu pārrobežu apvienošanas gadījumos. Īpaši finanšu sektorā svarīgākie ir ētikas jautājumi, ne tikai no morāles viedokļa, bet galvenokārt no sociālā viedokļa. Lai to sasniegtu, mums jāievieš vienveidīgas un globālas pamatnostādnes.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par patstāvīgo ziņojumu par deontoloģiskajiem jautājumiem attiecībā uz uzņēmumu vadību, jo es galvenokārt atbalstu Eiropas Parlamenta aicinājumu veicināt lielāka sieviešu skaita iecelšanu vadošos amatos, kā arī prasību, lai Eiropas Komisija ierosina ieviest noteikumu sistēmu iecelšanai amatā uzņēmumu lēmumu pieņemšanas struktūrās, citās struktūrās un vispār citos amatos. Tāpēc man žēl, ka manis ierosināto grozījumu, kas to būtu padarījis par obligātu noteikumu, neiekļāva gala rezolūcijā.

Es būtu vēlējusies, lai Eiropas Parlaments izvirza vērienīgākas prasības. Attiecībā uz atalgojuma politiku es vēlos norādīt uz nopietnām, reāli pastāvošām atšķirībām un uzsvērt, ka principi, kas noteikti Eiropas direktīvās par algu paritāti un vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, ir jāievēro un jāatbalsta. Es uzskatu, ka šie pamatprincipi ir jāpieņem kā obligāti ikvienā dalībvalstī un ka ir jāievieš sodu sistēma, ja tie netiek ievēroti.

Ziņojums: Georgios Papanikolaou (A7-0113/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Es atbalstīju *Papanikolaou* kunga ziņojumu, jo es apzinos, ka ekonomikas un finanšu krīzes sekas jau ir sasniegušas un ietekmējušas sabiedrības struktūru, jo īpaši jaunos eiropiešus, pakļaujot tos satraucošam bezdarba līmenim.

Es tāpēc uzskatu, ka Eiropas iestāžu uzdevums ir izveidot skaidri formulētu stratēģiju, kas pēc iespējas labāk izmantotu pašreizējās apmācību un mobilitātes programmas (*Comenius*, *Erasmus* un *Leonardo da Vinci*), vienlaicīgi veicinot apmācības, prasmju un darba tirgus prasību un vajadzību mijiedarbību, lai atvieglotu pāreju no profesionālās izglītības uz praktisko arodapmācību.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu šai rezolūcijai, jo, veidojot šodienas politiku, mums ir liela atbildība jauniešu un nākamo paaudžu priekšā. Eiropas Savienībai ir vēra ņemami jaunatnes politikas īstenošanas līdzekļi, bet tie ir pilnā mērā jāizmanto, jāreklamē un jāintegrē. Esmu norūpējies par arvien lielāko jauniešu skaitu, kas ir bezdarbnieki vai ir nepietiekami nodarbināti, vai bez stabila darba, jo īpaši pašreizējās krīzes dēļ. Ir ļoti svarīgi nodrošināt jaunatnes perspektīvu Lisabonas stratēģijā pēc 2010. gada un stratēģijā Eiropa 2020. Es atbalstu arī priekšlikumu iekļaut pienācīgus jauniešiem paredzētus pasākumus ekonomikas atveseļošanas plānos, kas izstrādāti ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanai, un nodrošināt jauniešu labāku integrāciju darba tirgū.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Ziņojums, par kuru es nobalsoju, satur interesantas pārdomas un ierosinājumus konstruktīvas politikas izstrādei, kuras mērķis ir attīstīt šodienas sabiedrības jauniešos atbildības sajūtu.

Šodienas jauniešiem ir daudz problēmu, lai iekļūtu darba tirgū un integrētos sabiedrībā. Es piekrītu ziņojuma galvenajai idejai. Parlamentam varētu būt liela nozīme Eiropas jaunatnes stratēģijas īstenošanā, ņemot vērā tā demokrātisko raksturu un spēju uzklaut un apkopot jauniešu prasības uz vietas un dalībvalstīs un likt tās sadzirdēt Eiropai.

Es atkārtoti vērsu jūsu uzmanību, kā to darīja iepriekšējie runātāji, uz to, cik svarīgi ir, lai apmācība būtu saistīta ar vietējiem uzņēmējdarbības modeļiem — tikai šādā veidā mēs varam palīdzēt šodienas un rītdienas jauniešiem vieglāk iekļūt darba tirgū un gūt apmierinājumu. Šodien miljoniem Eiropas jauniešu darbs vēl

joprojām ir galvenā problēma, jo īpaši pašreizējās ekonomiskas krīzes dēļ, kas ir pacēlusi jauniešu bezdarba līmeni līdz 20 %.

Es arī pilnīgi piekrītu ziņojumā izteiktajai domai, ka no sociālā un cilvēciskā viedokļa ir ļoti svarīgi, lai jaunieši piedalītos brīvprātīgos darbos, jo tas veicina viņu personīgo un kolektīvo izaugsmi.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, tāpēc ka ES jaunatnes stratēģijas sagatavošana un īstenošana ir ļoti svarīga, jo īpaši šajā laikā, kad ekonomikas un finanšu krīze ir negatīvi ietekmējusi jauniešu nodarbinātību un joprojām apdraud viņu nākotnes labklājību. Tā kā jaunieši ir Eiropas nākotne, mūsu pienākums ir palīdzēt viņiem, izmantojot labi sagatavotu jaunatnes stratēģiju. Tāpēc dalībvalstīm galvenokārt jāsarģā bērnu un jauniešu tiesības iegūt valsts garantētu izglītību un jāpiedāvā visiem vienādas izglītības iespējas neatkarīgi no viņu sociālās izcelsmes un finansiālās situācijas. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka saskaņā ar jauno stratēģiju Eiropa 2020 ir pēc iespējas ātrāk jāveic pasākumi, lai samazinātu studentu skaitu, kas pamet studijas bez kvalifikācijas. Tikai radot elastīgākus mācību apstākļus visiem jauniešiem un nosargājot viņu tiesības mācīties un studēt, mēs varam nodrošināt jauniešiem iespējas iekļūt darba tirgū. Es vēlos uzsvērt arī to, ka ir nepieciešams izstrādāt īpašas politikas nostādnes nodarbinātības politikas īstenošanai un izskaust jauniešu bezdarbu. Ir ļoti svarīgi veicināt jauniešu uzņēmējdarbību un garantēt jauniešiem elastīgākus noteikumus mikrokreditu un mikrokreditēšanas instrumentu izmantošanai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Finanšu krīze ir nopietni ietekmējusi jauniešu dzīvi. Es tāpēc atzinīgi vērtēju atjaunināto jaunatnes stratēģiju, kurā nākamo paaudžu labklājība ir iekļauta politiskajā darba kārtībā. Tā kā zinību triāde ir galvenais izaugsmes un darbavietu radīšanas elements, es vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir dot jauniešiem vairāk izglītības un darba iespēju, veicinot izglītības, pētniecības un inovāciju mijiedarbību. Eiropas Parlamenta deputātiem ir izšķiroša nozīme Eiropas jaunatnes politikas veicināšanā dalībvalstīs. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz skolas priekšlaicīgas pamešanas problēmu un vajadzību nodrošināt, lai lielāks jauniešu skaits pabeidz obligāto izglītību.

Eiropas Parlamentam ir arī būtiska nozīme jaunatnes stratēģijas formulēšanā, īstenošanā, uzraudzībā un novērtēšanā. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienības programmas un fondi atspoguļotu Eiropas mērķus attiecībā uz jauniešiem un lai ES politika, programmas un pasākumi tiktu koordinēti, ņemot vērā ES jaunatnes stratēģiju.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par ziņojumu, lai gan ES jaunatnes stratēģija ir plašs un visaptverošs dokuments, taču ir svarīgi no jauna apliecināt, ka jebkuras jaunas stratēģijas mērķu un politikas centrā ir jābūt izglītībai. Senāk šāda izglītības politika būtu pamatoti uzsvērusi vajadzību, lai visi jaunieši ES pabeidz pamata un vidējās izglītības iestādes. Par laimi, mēs esam panākuši, ka varam atļauties izvirzīt vērienīgākus mērķus. Aptuveni pēdējās divās desmitgadēs ir izmēģinātas daudzas iniciatīvas, kuru mērķis ir bijis piedabūt jauniešus no demogrāfiskajām grupām, kas tradicionāli netiecas pēc universitātes izglītības, apmeklēt trešā līmeņa mācību iestādes. Dažas no šīm iniciatīvām ir bijušas veiksmīgākas nekā citas, bet vispār lielais vairākums trešā līmeņa mācību iestāžu studentu nāk no vienām un tām pašām sociālajām grupām. Tas tā turpmāk nedrīkst būt. Ja mēs patiešām vēlamies risināt nabadzības problēmu, kas ES bieži paliek nepamanīta, ir jāiedibina efektīva sistēma, kas panāktu, ka tās sabiedrības grupas, kas ne visai tiecas studēt trešā līmeņa mācību iestādēs, arī būtu tajās pārstāvētas.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu Papanikolaou kunga ziņojumu par tematu „ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus”. Es piekrītu aicinājumam, lai dalībvalstis pilnā mērā īsteno Lisabonas līguma noteikumus attiecībā uz jaunatnes politiku, piemēram, mudina jauniešus piedalīties demokrātiskajā dzīvē, pievērš īpašu uzmanību jauniem sportistiem un sportistēm un ar tiesību aktiem nodrošina Pamattiesību hartas izpildi.

Es vēlos uzsvērt Comenius, Erasmus un Leonardo da Vinci programmu lielo nozīmi Eiropas izglītības un apmācības politikas izstrādē. Es mudinu Komisiju par prioritāriem uzskatīt instrumentus, kas uzlabo jauniešu kvalifikāciju un palielina darba iespējas, un jo īpaši attīstīt Erasmus programmas pirmās darba vietas ideju. Es piekrītu, ka jāizskauž narkotiku, alkohola, tabakas lietošana un citi atkarības veidi, tostarp azartspēles.

Es vēlos uzsvērt jauniešu dzimumaudzināšanas nozīmi viņu veselības aizsardzībā. Es vēlos izcelt arī brīvprātīgā darba nozīmi un, kā Portugāles Sociāldemokrātiskās jaunatnes kustības locekļi to vienmēr apgalvojuši (JSD), to, ka jauniešiem jāuztic atbildīgi uzdevumi jaunatnes politikas izstrādē un īstenošanā Eiropas, dalībvalstu un reģionālā līmenī.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Ieguldījumi jaunatnes politikā ir svarīgi Eiropas sabiedrības nākotnes nodrošināšanai, jo īpaši laikā, kad jauniešu skaits iedzīvotāju kopskaitā turpina samazināties. Es atzinīgi

vērtēju „ES jaunatnes stratēģijas” izstrādi, kurā pirmo reizi ir apkopota informācija par jauniešu stāvokli Eiropā un kurā Komisija ir izvirzījusi trīs jaunatnes politikas prioritātes.

Lielāku iespēju nodrošināšana jaunatnei izglītībā un darbā, pilnīga visu jauniešu iesaistīšana sabiedrības dzīvē un sociālās iekļaušanas un solidaritātes starp sabiedrību un jauniešiem veicināšana ir efektīvas Eiropas jaunatnes politikas pamatmērķi, kas spēs dot ieguldījumu Eiropas mentalitātes attīstībā. Tomēr dažādās jēdziena „jaunatne” definīcijas dalībvalstīs, kā arī tas, ka uz jaunatnes politiku attiecas subsidiaritātes princips, ir problēmas, kas kavē efektīvu jaunatnes politikas instrumentu pielietošanu. Dalībvalstu valdību politiskā griba un stingra apņēmība, kā arī atvērtās koordinācijas metodes pastiprināšana ir galvenās prasības Eiropas sadarbībai jaunatnes jautājumos, lai iegūtu konkrētus rezultātus.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu „ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus”. Finanšu krīze ir iekļājusī, vismaz īstermiņā, miljoniem visas Eiropas Savienības jauniešu profesionālo nākotni, galvenokārt grūtību dēļ, ko rada piekļuve darba tirgum. Mums steidzami jāgādā, lai apmācības pasākumi nodrošina labāku prasmju atbilstību darba tirgus prasībām, tādējādi veicinot jauniešu patstāvību un ekonomisko neatkarību, jo citādi mēs riskējam izšķīst jauniešu talantus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Laikā, kad Eiropa cīnās, lai izkļūtu no pēdējo desmitgažu lielākās un nopietnākās ekonomikas un finanšu krīzes, ir svarīgi, lai Eiropas jaunatnes stratēģijā, kuru mēs pašlaik apspriežam, galvenā uzmanība būtu pievērsta problēmām, kuras izraisīja krīze un kuras jo īpaši ietekmē jauniešus. Starp šīm problēmām mēs vēlamies uzsvērt augsto jauniešu bezdarba līmeni, grūtības iekļūt darba tirgū, zemu atalgojumu, formālās skolas un universitātes izglītības neatbilstību darba dzīves prasībām un grūtības savienot darba uzsākšanu, kas vienmēr ir sarežģīti, ar ģimenes dzīvi.

Tie ir jautājumi, kuriem vienmēr ir jābūt iekļautiem ikvienā Eiropas jaunatnes stratēģijā. Ir jāmeklē politika un stratēģijas, kas palīdz eiropiešiem labāk un ātrāk pielāgoties 21. gadsimta problēmām un uzdevumiem, jo īpaši krīzes situācijā. Es jo īpaši vēlos uzsvērt pasākumus, kas piešķir izglītībai pienācīgu nozīmi, pasākumus, kuru mērķis ir jaunu prasmju apguve, kā arī tos, kas veicina radošumu un uzņēmējdarbības garu. Nobeigumā gribu teikt, ka, manuprāt, lai veiksmīgi sasniegtu ierosinātos mērķus, jāstiprina koordinācija starp dažādām jaunatnes stratēģijas īstenošanā iesaistītajām pusēm.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Saistības pret jauniešiem izpaužas labā izglītības sistēmā, kas prioritāti piešķir priekšlaicīgas skolas pamešanas un lasīt un rakstīt neprasmes problēmu risināšanai un atbalsta ikviena jaunieša piekļuvei augstas kvalitātes visu līmeņu izglītībai un apmācībai. Mēs atbalstām arī mūžizglītības iespēju sekmēšanu. Ņemot vērā augsto bezdarba līmeni starp Eiropas jauniešiem un to, ka jauniešiem ar zemu profesionālo kvalifikāciju pirmajiem draud bezdarbs, ir svarīgi nodrošināt tiem vislabāko apmācību, kas garantētu tiem tūlītēju piekļuvei stabilam darbam darba tirgū. Pirmā darbavieta ir ļoti svarīga. Tāpēc mēs ierosinājām pirmās darbavietas shēmu *Erasmus* programmā, kuru apstiprināja. Mēs gaidām, lai Komisija veic turpmākos pasākumus attiecībā uz šo priekšlikumu. ES ir labāk jāizstrādā un jāīsteno tie instrumenti, kas jau ir tās rīcībā, un vairāk jāinformē par tiem. Jaunieši ir jāaicina vairāk piedalīties pārstrādājošas sabiedrības veidošanā un klimata pārmaiņu apkarošanā, kurā viņu ieguldījums faktiski jau tagad ir liels.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka šajā ziņojumā ir pareiza nostāja pret jaunatnes problēmām, jo tās ietekmē vairākas sabiedrības grupas. Ziņojumā ir noteiktas īpašas problēmas vairākās jomās — izglītības un apmācības, nodarbinātības, veselības, labklājības un vides, kultūras un citās. Starp šīm problēmām ir pāragra aiziešana no skolas, nestabila un nedroša nodarbinātības situācija, prakse darba vietā bez atalgojuma, intelektuālā darbaspēka emigrācija, vides degradācija, atkarība no narkotikām un sociālā atstumtība.

Lai gan referents piedāvā dažus priekšlikumus šo problēmu risināšanai, kas mums šķiet pamatoti un ir pelnījuši mūsu atbalstu, taču ir arī citi priekšlikumi, kas mums šķiet neatbilstoši, daži ir pat divdomīgi un vēl daži — pretrunīgi. Mēs, piemēram, nevaram pieņemt, ka stratēģija Eiropa 2020, kas ir „vairāk vērsta uz jauniešiem”, atbalsta nestabilu vai pagaidu nodarbinātību kā „stratēģisku” risinājumu jauniešiem. Šīs abas koncepcijas var atrast minētajā stratēģijā, kas aizstāv arī konkurētspēju kā potenciālu krīzes pārvarēšanas veidu.

Tāpat kā citās jomās arī šeit ir vajadzīga harmonizācija, ko var sasniegt ar sociālu progresu, nevis ar visiem vienādu zemu dzīves līmeni. Dažas valstis — tostarp Portugāle — ir iekļāvušas plašas jauniešu tiesības savās konstitūcijās, un tās ir jāīsteno, nevis jāierobežo.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Bezdarbs, pagaidu darbs, mācekļa darbs. Kādas izredzes gaida jauno paaudzi? Kādas dzīves cerības? Kā gan viņi var justies, ja viņi ir spiesti dzīvot mājās un ļaut, lai vecāki viņus uztur, ja viņi nevar nodibināt ģimeni? Strādājot pagaidu darbos, kas bieži ir nepietiekami atalgoti, un darot darbu, kas neatbilst viņu izglītībai. Bez izredzēm uz pensiju. Kas viņus gaida nākotnē?

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Tieši jaunieši iznes galveno krīzes smagumu.

Viņi ir vīlušies, un viņus uztrauc iespēja, ka viņus var izstumt no darba tirgus. Nav jēgas slēpties aiz labiem nodomiem un solījumiem. Jaunieši pieprasa darbu. Un mūsu pienākums ir sniegt viņiem pienācīgas atbildes.

Mums ir jāiegulda, mums ir jāgarantē drošība, jāpiedāvā iespējas. Darba pasaule mainās, un mums ir jārada apstākļi, kas ļautu jauniešiem pirmajiem pielāgoties šīm pārmaiņām, izmantojot jaunas tehnoloģijas un saņemt izglītību, kas atbilst jaunajām vajadzībām.

Mums ir jādubulto pūles, mums ir jāizvirza jaunieši Eiropas politikas centrā. Ja jauniešiem nav nākotnes, tad visai sabiedrībai nav nākotnes.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Es nobalsoju par ziņojumu par jaunatnes stratēģiju, jo es uzskatu, ka Eiropas nākotne ir atkarīga no šodienas jauniešiem. Mums tagad ir jārikojas, lai panāktu, ka jaunieši tiek labāk sagatavoti turpmākai dzīvei un labāk apbruņoti problēmu risināšanai.

Es mudinu dalībvalstis uztvert jauno jaunatnes stratēģiju nopietni un enerģiski īstenot ierosinātos pasākumus. Jaunatnes stratēģijai jāiemiešojas ikviena Eiropas jaunieša personīgajā un profesionālajā attīstībā, dodot viņiem iespēju mācīties savā valstī un ārvalstīs un iegūt formālo, neformālo un neoficiālo izglītību. Šai stratēģijai jārada jauniešiem jaunas iespējas un jāveicina viņu līdzdalība sabiedrības dzīvē.

Turklāt neviena politika nevar pilnvērtīgi funkcionēt, ja tā netiek īstenota visās dzīves jomās. Dažādu jomu pārstāvjiem ir jāsadarbojas, lai šī stratēģija gūtu panākumus. Lai gan jaunatnes politiku Eiropā īsteno dalībvalstu līmenī, mums ir citam no cita jāmacās un jārada piemērs. Dalībvalstu ziņojumu publiskošana ir būtisks solis, lai tuvinātos jauniešiem, taču arī lai mācītos citam no cita labākās prakses, kā arī no iespējamām problēmām.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Globālā ekonomikas krīze ir tikai viens no faktoriem, kas ir izraisījis pārmaiņas Eiropas jauniešu uzvedībā un dzīves apstākļos. Tas ir trauksmes zvans gan dalībvalstīm, gan visai Eiropas Savienībai.

Jau kādu laiku mēs redzam, ka iedzīvotāju skaits Eiropā samazinās, kas rada dramatisks sekas ekonomikai un sociālās labklājības sistēmām. Bažas izsauc tas, ka jaunieši precas arvien vēlāk un viņiem ir mazāk bērnu, pie kam brieduma gados. Turklāt viņiem netiek nodrošināti pienācīgi apstākļi, lai viņi varētu attīstīt prasmes un aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē.

Izglītība, nodarbinātība, sociālā iekļaušana un veselība ir galvenie jautājumi, par kuriem ir norūpējušies jaunieši, un tie rada problēmas arī dalībvalstīm. Tieši šā iemesla dēļ es balsoju par ziņojuma projektu, ko sagatavoja *Papanikolaou* kungs. Es esmu stingri pārliecināts, ka grozījumi, kurus mēs ierosinājam, dos lielu ieguldījumu uzdevumā izstrādāt jauniešiem paredzētu politiku, ļaujot tiem patstāvīgi pieņemt lēmumus un atbalstot to personīgās iniciatīvas, kā arī nodrošinot nelabvēlīgā stāvoklī esošiem cilvēkiem vienādu piekļuvi izglītībai un vēlāk viņu iekļaušanos darba tirgū.

Es uzskatu, ka partnerattiecības ar plašsaziņas līdzekļiem, kuru mērķis ir informēt sabiedrību par Eiropas jauniešu programmām un projektiem, ir viens no galvenajiem faktoriem, kas var palīdzēt mums sasniegt izvirzītos mērķus.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) ES jaunatnes stratēģija kļūst arvien svarīgāka, un tā tagad ir jāuzskata par vienu no Eiropas Savienības politiskajām prioritātēm, ņemot vērā to, ka jauniešu ir 20 % no kopējā iedzīvotāju skaita. Mērķi ir skaidri definēti un attiecas uz tādām svarīgām jomām kā lielāka nodarbinātības iespēju radīšana un jauniešu mudināšana aktīvāk piedalīties sabiedrības dzīvē. Ekonomikas un finanšu krīzes situācijā, kurā pašlaik atrodamiem un kuru saasina novecošanās problēma, jaunieši ir viena no visneaizsargātākajām grupām. Tāpēc es atbalstu vēl lielākas saistības attiecībā uz ES līmeņa jaunatnes politiku. Tāpēc es par to nobalsoju.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Jauniešus pašreizējā krīze ir skārusi īpaši smagi. Ņemot vērā pieaugošo jauniešu bezdarbu, ir svarīgi uzlabot izglītības iespējas. Kamēr mēs Eiropas līmenī runājam par veicināšanu, dalībvalstis jau samazina universitāšu finansējumu.

Ja mēs patiešām vēlamies palīdzēt jaunatnei, mums jāiegrožo „mūžīgo studentu” parādība. Šie pasākumi labākā gadījumā ir paziņojums par labu nodomu, bet pašreizējās krīzes apstākļos ar tiem nepietiek, lai kaut ko sasniegtu. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu, jo pati piederu pie jaunākās paaudzes, kas veido ES nākotni, un es esmu norūpējies par to, kāda nākotne gaida mani un manas paaudzes cilvēkus. Pašlaik bezdarbs ir viena no galvenajām problēmām, ar ko sastopas jaunieši manā valstī, Lietuvā, un citās ES dalībvalstīs, un mēs jau sākam runāt par šodienas jauniešiem kā par šā laikmeta zudušo paaudzi. Vēl viena problēma ir izglītības sistēmas neatbilstība darba tirgus vajadzībām. Lai gan mēs piekrītam Komisijas paziņojumam par ES jaunatnes stratēģiju, es esmu nobažījies par to, ka daudzas citas stratēģijas, kuras esam pieņēmuši, nekad nebūs nekas vairāk kā jauka deklarācija uz papīra. Mums, Eiropas Parlamentam, citām ES iestādēm un dalībvalstīm ir jāsaprot — ja mūs patiešām rūp šodienas jaunieši — var gadīties, ka neviena no mūsu citām stratēģijām, tostarp stratēģija Eiropa 2020, netiks nekad īstenota, jo nebūs neviena, kas to varētu īstenot. Tāpēc es aicinu Komisiju, citas kompetentās iestādes un dalībvalstis pēc iespējas ātrāk veikt īpašus pasākumus, lai šī stratēģija kļūtu par īstenību.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta Rezolūciju Nr. A7-0113/2010 attiecībā uz paziņojumu „ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus” (2009/2159(INI)), jo definēt jaunatnes stratēģiju šodien ir ārkārtīgi svarīgi. Eiropas Savienības jaunākā paaudze sastopas ar daudzām problēmām, kas tuvākajā nākotnē būs jārisina. Ekonomikas krīze un sabiedrības novecošanās ir, bez šaubām, svarīgi un neatliekami jautājumi, un tie galvenokārt attiecas uz cilvēkiem, kas veidos nākotni. Kas mums jādara un ko mēs faktiski varam darīt, ir nodrošināt vienādas iespējas un vienādu piekļuvi visiem, kas sāks pieauguša cilvēka dzīvi pēc dažiem gadiem, kā arī tiem, kas sāk pieauguša cilvēka dzīvi šodien. Diemžēl ir daudz jaunu un talantīgu cilvēku, kas dažādu iemeslu dēļ ir atpalikuši. Mums ir jādod viņiem otra iespēja. Tādi pasākumi kā finansiāls atbalsts cilvēkiem, kas beiguši universitāti, ir būtisks vieglāki pārejai uz darba tirgu. Diemžēl jauniešu bezdarba līmenis ir augsts, un nevienlīdzība darba tirgū turpinās. Protams, ir vēl daudz citu problēmu bez manis pieminētajām. Tāpēc es pilnīgi piekrītu referentam, ka „šis ziņojums ir vēl viens solis uz priekšu nepārtrauktu centienu virknē. Šie centieni ir mūsu pienākums. Pastāvīgs pienākums pret nākamām paaudzēm”. To no mums šodien gaida, un tas ir darbs, kas mums jādara.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es piekrītu Papanikolaou kunga izteiktajam viedoklim. Jaunas ES jaunatnes stratēģijas izstrāde ir būtiski svarīga. Jaunās stratēģijas galvenajam mērķim jābūt pašreizējo instrumentu efektīvākai izmantošanai un zināšanu veicināšanai. Ir iespējams panākt progresu, mudinot valdības vairāk sadarboties šajā jautājumā, neraugoties uz dalībvalstu jaunatnes politikas atšķirībām.

Tas ir būtisks faktors, ja gribam piedāvāt Eiropas pilsoņu nākamām paaudzēm daudzsoļošu nākotni. Ekonomikas krīzei ir dziļa ietekme uz jauniešiem, un tā apdraud viņu nākotnes labklājību. Iedzīvotāju novecošanās arī stipri ietekmē viņu nākotni. Ņemot vērā daudzās grūtības, kurām pakļauti jaunieši, un mūsu pienākumu atbalstīt tos, izmantojot efektīvu jaunatnes stratēģiju, kā arī to, ka jaunatnes politika ir pakļauta subsidiaritātes principam un dalībvalstu sadarbība šajā jomā ir brīvprātīga, ir ārkārtīgi svarīgi, lai jaunā stratēģija pārvarētu iepriekšējo stratēģiju vājās puses un dotu konkrētus rezultātus.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), rakstiski. – Jauniešu izglītošana ir svarīgs uzdevums, jo, pieļaujot kļūdas un savlaicīgi tās neizlabojot, tās ietekmē nākamās paaudzes, un tām ir tendence atkārtoties, tādējādi izraisot vēl lielāku degradāciju. Mūsu stratēģiju nelaime ir tā, ka pēc to izstrādāšanas mēs aizraujamies ar to īstenošanu, atstājot novārtā vajadzību tās pārskatīt un regulāri pielāgot.

Pašreizējā jaunatnes stratēģija, ko būtībā izstrādāja pirms pašreizējās krīzes, jau ir sastapies ar problēmām — kā pasargāt jauniešus no pašreizējās krīzes negatīvās psiholoģiskās ietekmes, kā sagatavot tos rītdienas pasaulei, nevis šodienas, kā nodrošināt vienādas iespējas uz izglītību neatkarīgi no ienākumiem, kā nošķirt „mobilitāti” no „intelektuālā darbaspēka emigrācijas” un kā līdzsvarot „virtuālās saites” tīmeklī ar reālām saitēm un komandas garu kopīgā darbā.

Tie ir stratēģiski uzdevumi, kas prasa stratēģisku uzmanību no lēmējinstītūciju puses visās ES valstīs.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tā mērķis ir veicināt aktīvu pilsonību, sociālo iekļaušanu un visu jauniešu solidaritāti. Attiecībā uz jaunatnes politiku, kas ir pakļauta subsidiaritātei, mums jāmudina dalībvalstis noteikt kopīgus mērķus un plānus, kā arī uzlabot sadarbību un labākās prakses apmaiņu. Tā ir neatliekama vajadzība, jo mēs zinām, ka Eiropā viens no četriem 15 gadus veciem pusaudžiem nemāk pareizi lasīt. Tā kā mēs pašlaik apspriežam 2011. gada budžetu, manī bažas rada plaša starp ziņojuma, par kuru tikko nobalsojām, vērienīgumu un 3,4 % budžeta samazinājumu programmai „Jaunatne darbībā”. Kāpēc jāsamazina programma, kuras mērķis ir tieši attīstīt jauniešu pilsonības

apziņu, solidaritāti un iecietību? Es tāpēc ceru, ka stratēģija Eiropa 2020, kas pamatojas uz inteligentu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ekonomiku, sekmēs vērienīgas finansiālas saistības jauniešu izglītībai un apmācībai, tāpēc ka šajos sistēmiskās krīzes laikos ES izdzīvošana vidējā termiņā ir atkarīga no izglītotiem jauniešiem, kurus mobilizējis Eiropas projekts.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju ES jaunatnes stratēģiju, jo esmu pilnīgi pārliecināta un droša par tās panākumiem. Tā ir viena no Kultūras un izglītības komitejas darba jomām, kurā es piedalos. Ir obligāti jāuzlabo jauniešu stāvoklis un to izglītības un profesionālās izglītības iespējas. Šajā ziņā ir būtiski trīs aspekti.

1. Jaunieši ES, kā arī Polijā, veiksmīgi izmanto tādas ES programmas kā *Comenius*, *Erasmus* un *Leonardo da Vinci*. Tāpēc ir ļoti svarīgi palielināt šo programmu finansējumu un atzīt tās par daudzgadu ES jaunatnes stratēģijas attīstības pamatu. Turpmāk šīm programmām jāsaņem lielāks finansiālais atbalsts. Ieguldījumi jauniešu izglītībā ir vislabākais ES budžeta izmantošanas veids. Es aicinu arī uzlabot un pilnā mērā īstenot *Erasmus Mundus* programmu.

2. Kā sociāliste es uzsvēru arī vajadzību dot jauniešiem vienādas piekļuves iespējas izglītībai. Ir svarīgi finansiāli atbalstīt tos, kas nevar atļauties iegūt augstāko izglītību. Ir svarīgi arī palīdzēt jauniešiem, atvieglojot viņiem piekļuvi darba tirgum.

3. Ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanās spēkā, es vēlos vērst jūsu uzmanību uz dalībvalstu pienākumu attiecībā uz šīs stratēģijas īstenošanu, kas ietver jauniešu mudināšanu piedalīties demokrātiskajā dzīvē, pievēršot īpašu uzmanību jauniem sportistiem un sportistēm un ar tiesību aktiem nodrošinot Pamattiesību hartas izpildi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ziņojums, ko pieņēmis Eiropas Parlaments, ir sīka daudzdimensiju jaunatnes jautājuma analīze — jautājuma, kas dažkārt šķiet pārāk maz aplūkots vai atbīdīts otrajā plānā. Šodienas jaunieši veidos Eiropas nākotni, tāpēc mums jāgādā, lai viņi pienācīgi attīstītos, un mums viņiem jāpalīdz pēc iespējas labāk izmantot izdevības, kuras piedāvā Eiropas Savienība. Jaunieši ir īpašs pievienotās vērtības veids — viņi ienes svaigas vēsmas un inovācijas, viņi spēj vērst Eiropas sociālo redzējumu īstēnībā, kas balstīsies uz iecietību, daudzveidību un vienlīdzību. Jauniešu jautājums iegūst arvien lielāku nozīmi pašreizējās situācijas dēļ — ekonomikas krīzes un demogrāfisko faktoru dēļ Eiropā.

Jaunieši ir neaizsargātāki pret pašreizējā ekonomiskā stāvokļa nelabvēlīgo ietekmi. Bezdarbs šajā grupā ir gandrīz divreiz augstāks nekā vispārējais bezdarba līmenis, un jauniešu finansiālais stāvoklis bieži spiež tos pārtraukt izglītību, kas tos var novest pie nabadzības un sociālās atstumtības.

Ņemot vērā sabiedrības novecošanos, ir jāatrod instrumenti, kas mudinātu jauniešus izveidot ģimeni. Tie bieži atliek šo lēmumu tāpēc, ka tiem ir nelabvēlīgs finansiālais stāvoklis, ka ir grūti atrast darbu vai savienot darbu ar ģimenes dzīvi. Attiecībā uz organizatoriskajiem jautājumiem un sadarbības formām jauniešu jautājumos mums ir jāievieš lielāka skaidrība un noteiktība. Jauniešu jautājumi ir sarežģīti un prasa daudzu politikas jomu iesaistīšanos.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Rezolūcija par Komisijas paziņojumu „ES jaunatnes stratēģija”, kuru pieņēma šodien, rāda mums pareizo virzienu, kas pamatojas uz integrētu pieeju jauniešu problēmām un vajadzībām. Mēs ceram, ka, ņemot vērā jauniešu un nākamo paaudžu intereses, kad formulējam stratēģiju visiem politikas līmeņiem, tiks nodrošināta efektīva un lietderīga rezolūcija par vissteidzamākajiem jautājumiem. Piemēram, nepārtrauktais augstais bezdarba līmenis šajā sociālajā grupā liecina par tādu strukturālu risinājumu trūkumu kā kļūdas izglītības sistēmās, kas izglīto jauniešus atrauti no darba tirgus vajadzībām.

Mums ir jāmudina jaunieši būt aktīviem pilsoniskās sabiedrības locekļiem, būt politiski aktīviem un izkopt sevī uzņēmējdarbības garu. Mums jārada tiem piemēroti apstākļi, lai tie varētu būt radoši kultūras jomā, un jāmodina tajos interese par mākslu, zinātni un jaunām tehnoloģijām. No otras puses, mums ir jāaizsargā jaunieši pret diskrimināciju un jāorganizē kampaņas, kas veicina vides aizsardzības idejas, neaizmirstot cīņu pret narkomāniju un citām atkarībām, pret kurām jaunieši ir īpaši neaizsargāti. Tāpēc es šodien ar prieku atbalstīju *Papanikolaou* kunga sagatavoto rezolūciju.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) 96 miljoni jaunu eiropiešu vecumā no 15 līdz 29 gadiem veido aptuveni 20 % no Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Jauniešu bezdarba līmenis ekonomikas krīzes dēļ šā gada sākumā bija 20 %, bet priekšlaicīgi mācības pārtraukušo jauniešu skaits sasniedza 17 %, galvenokārt lauku apvidos. Turklāt jauniešiem arvien biežāk piedāvā pagaidu darba līgumus, tādējādi mazinot to iespējas

sasniegt finansiālu stabilitāti un iegādāties mājokli. Jaunieši ir mūsu nākotne, un mums tie ir vairāk jāiesaista lēmumu pieņemšanas procesos Eiropas līmenī. Viņiem ir jābūt tiem, kas plāno un īsteno šos plānus kopā ar mums, dodot ieguldījumu sabiedrības attīstībā, kurā mēs dzīvojam. Es aicinu Komisiju un dalībvalstis steidzami pieņemt īpašu stratēģiju un pasākumus, lai palīdzētu jauniešiem vairāk iesaistīties sabiedrībā. Šiem pasākumiem ir jāseko šādiem mērķiem: jānodrošina nediskriminējoša piekļuve izglītībai, dodot iespēju jauniešiem apgūt prasmes, kas tiem vajadzīgas, lai atrastu darbu, kurš viņiem garantētu apmierinošu dzīves standartu, piedāvājot pieejamus bērnu aprūpes pakalpojumus, lai veicinātu darba un ģimenes dzīves līdzsvaru un atvieglotu jauniešu piekļuvi darba tirgum, kā arī nodrošinātu tos ar sociālajiem mājokļiem.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Globālā ekonomikas krīze bija sāpīgs trieciens visiem mums. Visbēdīgākais ir tas apstāklis, ka tā vissmagāk skāra tos, no kuriem ir atkarīga mūsu nākotne. Dažu pēdējo gadu finansiālais cunami ir atstājis jauniešus bez darba vai arī piedāvājis tiem daļēju nodarbinātību. Kā teikts šajā ziņojumā, jauniešu bezdarba līmenis vairākumā ES dalībvalstu ir gandrīz dubultojies salīdzinājumā ar strādājošiem iedzīvotājiem. Tagad mums ir izdevība izmantot krīzi jaunu iespēju radīšanai. Mēs to esam parādā nākamajai eiropiešu paaudzei.

Manai valstij, Lietuvai, tāpat kā vairākumam tās kaimiņu ir svarīgi apstādināt pieaugošo intelektuālā un kvalificētā darbaspēka emigrāciju. Kā ziņojuma nosaukums ierosina, mēs to varam sasniegt, ieguldot jaunatnē un piedāvājot tai iespējas. Izglītība un nodarbinātība ir galvenās potenciālo ieguldījumu jomas. Mums jāatvieglo pāreja no izglītības uz darba tirgu. Tomēr šā būtiskā ieguldījuma rezultāti būs ierobežoti, ja mēs nenodrošināsim jauniešiem iespējas. Mums jānudina jaunieši kļūt aktīvākiem pilsoņiem gan sociālajā, gan politiskajā jomā. Austrumeiropā ļoti maz jauniešu piedalās vēlēšanās. Tāpēc mums ir jārada tajos interese par politiskajiem procesiem.

Pilsoniskā sabiedrība un attiecīgās nevalstiskās organizācijas var atbalstīt ES intereses. Piemēram, projekts „Mans balsojums”, kurā lietotas inovatīvas interneta tehnoloģijas, palielināja jauniešu informētību par politiskiem jautājumiem. Turklāt mums ir jāuzsāk konstruktīvs dialogs ar jauniešiem un Eiropas jauniešu organizācijām, kas būtu brīvs no birokrātijas un tehniska žargona.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es atbalstīju ziņojumu par Eiropas jaunatnes stratēģiju, jo uzskatu, ka nākamajos gados tai būs izšķiroša nozīme, nodrošinot jauniešiem pilna darba laika nodarbinātību. Tā kā 5,5 miljoni eiropiešu, kas jaunāki par 25 gadiem, ir bez darba, ir skaidrs, ka vajadzīga efektīva stratēģija, lai apkarotu šo problēmu.

Jauniešu bezdarba problēma nav radusies vienīgi ekonomikas krīzes dēļ — darba devēji meklē darbiniekus ar profesionālu pieredzi. Es pilnīgi piekrītu ierosinājumam, ka augstākajai izglītībai ir jābūt ciešāk saistītai ar darba tirgu. Sadarbība starp dalībvalstīm ir galvenais līdzeklis, kā atrisināt jauniešu bezdarba problēmas, kam var būt smagas sociālas un ekonomiskas sekas.

Ieteikums otrajam lasījumam: Astrid Lulling (A7-0146/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Bija svarīgi stiprināt pašnodarbinātu sieviešu aizsardzību. Lulling kundzes ziņojums par vienlīdzību attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, ir pasākums šajā virzienā. Tas paredz 14 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un sociālo drošību līdzstrādājošiem laulātajiem, kas iepriekš nebija paredzēts. Eiropas Parlaments vēlreiz garantē sievietēm aizsardzību viņu darbā. Tā kā es piekrītu šādai pieejai, es balsoju „par” šo ziņojumu.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Turot prātā nepieciešamību atcelt Direktīvu 86/613/EEK par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, ierosinātais grozījums uzskatāms par svarīgu soli uz priekšu arī attiecībā uz pašnodarbināto personu laulātajiem.

Attiecībā uz sociālo aizsardzību tiek ierosināts, ka dalībvalstis, kurās ir izveidota sociālās aizsardzības sistēma pašnodarbinātām personām, veic nepieciešamos pasākumus, lai laulātie varētu baudīt sociālo aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Lai gan laulāto sociālā aizsardzība nav obligāta, šis priekšlikums ir svarīgs, jo daudzās dalībvalstīs laulātajiem nav nekāda veida — ne obligātas, ne brīvprātīgas — sociālās aizsardzības.

Visbeidzot, šajā priekšlikumā ir paredzēts noteikums par maternitātes aizsardzību, lai gan tas neparedz pašnodarbinātu personu līdzstrādājošiem laulātiem tikpat lielu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu kā personām, kas strādā algotu darbu. Tomēr viņām būs tiesības uz pienācīgu maksājumu, kas ļaus viņām pārtraukt savu nodarbošanos vismaz 14 nedēļas un/vai pieprasīt pagaidu aizvietošanas pakalpojumu. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju „par” šo priekšlikumu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Lai pārvarētu ekonomisko lejupslīdi, ir ļoti svarīgi ieguldīt cilvēkkapitālā un sociālajā infrastruktūrā, radot nosacījumus, lai vīrieši un sievietes izmantotu visas viņiem dotās priekšrocības. Eiropas Savienība tagad ir pietuvojusies Lisabonas stratēģijas mērķim panākt 60 % nodarbinātības līmeni sievietēm līdz 2010. gadam, taču sieviešu nodarbinātība dalībvalstīs ir ļoti neizlīdzināta. Tāpēc Komisijai un dalībvalstīm jāveic efektīvi pasākumi, lai pēc iespējas drīzāk īstenotu direktīvu par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā. Jautājums par maternitātes aizsardzību pašnodarbinātām sievietēm un laulātajiem vai atzītiem partneriem, kuri līdzdarbojas, ir ļoti svarīgs. Ir jāatzīst, ka viņām jāpiešķir pabalsts, kas ļauj pārtraukt darbu pietiekami ilgi, lai grūtniecība noritētu bez traucējumiem un viņas varētu fiziski atlabt pēc normālām dzemdībām, un maternitātes pabalstam, kas piešķirts sievietēm, ir jābūt atbilstīgam. Tāpēc es jo īpaši piekritu referentes atzinumam par priekšlikumiem šīs direktīvas otrajam lasījumam. Turklāt Komisijas konsultācijās par 2020. gada stratēģiju nepietiekama uzmanība tiek pievērsta dzimumu līdztiesības jautājumam. Mums jāstiprina un jāintegrē jautājumi, kas attiecas uz dzimumu līdztiesības dimensiju jaunajā stratēģijā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka tiek pieņemta direktīva, kas izveido pamatnostādnes, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas kā pašnodarbinātas personas vai piedalās šādas darbības izpildē. Sieviešu samazināta piedalīšanās pašnodarbinātībā rada nevienlīdzību, jo ģimenes pienākumi, šķīst, negatīvi ietekmē sieviešu uzņēmējdarbību salīdzinājumā ar vīriešiem. Attiecībā uz līdzdarbībā iesaistītiem laulātajiem sociālā nodrošinājuma trūkums un tas, ka netiek atzīts viņu ieguldījums ģimenes uzņēmumos, rada negodīgas konkurences priekšrocības dažos uzņēmumos, tāpēc šī iniciatīva garantētu vienlīdzīgus nosacījumus Eiropā. Ir būtiski pieņemt pasākumus, kas atrisina ar dzimumu saistītās atšķirības uzņēmējdarbībā, lai labāk saskaņotu privāto un darba dzīvi. Es aicinu dalībvalstis nodrošināt pilnīgu vienlīdzību sievietēm un vīriešiem darba dzīvē, lai veicinātu uzņēmējdarbības iniciatīvas starp sievietēm.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) 1986. gada decembra direktīva ir izrādījusies neefektīva, jo saskaņā ar ziņojumiem par tās īstenošanu tās rezultāti ir bijuši pavisam neapmierinoši. Tieši tāpēc steidzami jācenšas stiprināt mātes tiesību aizsardzību pašnodarbinātām sievietēm un nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret sievietēm, kuras strādā pašas sev, kā arī līdzdarbībā iesaistītajiem laulātajiem.

Eiropā 16 % aktīvo iedzīvotāju ir pašnodarbināti, no viņiem tikai trešā daļa ir sievietes. Šis skaitlis neapšaubāmi ir rezultāts neskaitāmiem šķēršļiem, kuru starpā sava vieta ir privātās un darba dzīves savienošanai, ar ko saskaras sievietes uzņēmējas. Tomēr, ja 1986. gada direktīva nepanāca savus mērķus, arī pašreizējam priekšlikumam trūkst vēriena.

Ir nožēlojami, ka šīs direktīvas potenciāls ir samazināts, lai Padomē panāktu politisku kompromisu. Tomēr to var uzskatīt par pirmo soli pretī pašreizējās situācijas uzlabošanai attiecībā uz sociālo aizsardzību, ko piešķir pašnodarbinātām personām un līdzdarbībā iesaistītajiem laulātajiem. Ir radīti obligāti noteikumi, pēc kuriem pirmoreiz tiesības uz maternitātes pabalstu tiks atzītas Eiropas Savienības līmenī, kas ļaus pārtraukt darbu vismaz 14 nedēļas.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic un Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas delegācija Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas sastāvā vakar (2010. gada 18. maijā) balsoja pret ieteikumu par Padomes kopējās nostājas otro lasījumu pirmajā lasījumā, kura nolūks ir pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru tiek atcelta Direktīva 86/613/EEK (A7-0146/2010). Ir svarīgi, lai dalībvalstis darbotos kopā, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, lai tādējādi vairāk sieviešu varētu kļūt pašnodarbinātas. No otras puses, mēs neuzskatām, ka ES būtu jāpieņem lēmumi par vienlīdzības politiku, kam ir tālejoša ietekme uz dalībvalstu valsts finansēm. Par to visām dalībvalstīm jālemj pašām. Turklāt mēs neuzskatām, ka attieksme pret sievietēm un vīriešiem ir vienlīdzīga, ja tikai pašnodarbinātām sievietēm (un ne vīriešiem) tiek garantēti pabalsti un vecāku atvaļinājumi, kļūstot par vecākiem. Visbeidzot, mēs vēlamies izcelt faktu, ka lielāka vienlīdzība ir viena no ES galvenajām problēmām, kuras risināšanā Zviedrija varētu piedāvāt iedvesmu pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Pašreizējā ekonomikas krīzē ir ārkārtīgi svarīgi atbalstīt un iedrošināt pašnodarbinātību.

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Ir pagājuši jau vairāk nekā divi gadi, kopš mēs debatējām par ziņojumu par sieviešu stāvokli lauku apvidos, kad rosinājām atjaunināt sociālās aizsardzības tiesību aktus. Padome tagad iesniedz mums jauna veida direktīvu, tomēr tās piemērošanas apjoms aprobežojas tikai ar lauksaimniecību. Es nedomāju, ka šādam ierobežojumam ir pamats. Sieviešu stāvoklis lauku apvidos ir ārkārtīgi smags, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, un mums par to jārūpējas pastāvīgi un aktīvi. Tomēr, runājot

par pašnodarbinātību, mēs nedrīkstam atstāt bez ievēribas personas, kuru nodarbošanās ir saistīta ar ienesīgiem rokdarbjiem, amatiem, MVU un brīvām profesijām.

Turklāt es uzskatu, ka no tiem Padomes ierosinātajiem noteikumiem, kuri varētu dot iespēju dalībvalstīm ierobežot piekļuvi sociālās aizsardzības shēmām, ir jāizvairās. Saskaņā ar samērīguma un subsidiaritātes principiem direktīva ar Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem nodrošina nepieciešamās pamatnostādnes, kas veicina atšķirību samazināšanos starp sievietēm un vīriešiem pašnodarbinātībā. Attiecībā uz to es uzskatu, ka, no vienas puses, mātes tiesību aizsardzība ir svarīga, balstoties uz tiesībām izmantot vismaz 14 nedēļu atvaļinājumu un maternitātes pabalstu. No otras puses, tikpat svarīgas ir laulāto vai dzīves partneru tiesības likumīgi izveidot uzņēmumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Būdam stingrs cilvēktiesību un vienlīdzības principa aizstāvis, es nevēlos vājināt iniciatīvas, kuru mērķis ir aizstāvēt sieviešu tiesības darba tirgū, kā tas šajā gadījumā ir manas dārgās kolēģes *Lulling* kundzes ziņojumā. Kā jau teicu, „attieksmei pret sievietēm un vīriešiem ir jābūt taisnīgai, piešķirot viņiem vienādas tiesības, bet ņemot vērā viņu attiecīgās vajadzības. Attiecībā uz sievietēm tas ir īpaši svarīgi tādās jomās kā, piemēram, maternitātes atbalsts, darba un ģimenes dzīves saskaņošana...”.

Tieši tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka citu lietu starpā es šeit saskatu rūpes par mātes tiesību aizsardzību pašnodarbinātām personām. Tomēr es esmu arī pārliecināts subsidiaritātes principa aizstāvis un uzskatu, ka daudziem tematiem, par kuriem notiek debates, ir jāpaliek dalībvalstu jurisdikcijā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta centienus stiprināt sociālā taisnīguma un dzimumu līdztiesības mehānismus Eiropas Savienībā. Ne tikai kā neapgāzams princips civilizētajā pasaulē, bet arī Eiropā, kas sevi redz kā kulturāli un sociāli attīstītu reģionu, vienlīdzības nodrošināšana attieksmē pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm — īpaši attiecībā uz piekļuvi sociālās aizsardzības mehānismiem, pirmkārt, saistībā ar mātes tiesībām — kļūst arvien nepieciešamāka un uzskatāmāka šajā ilgajā dziļās ekonomikas un sociālās krīzes laikā. Es uzsvērtu, ka mums rūp, lai tiktu likvidētas atšķirības attieksmē atkarībā no darbības jomas, ņemot vērā labi zināmās pārmaiņas gan darba vai ražošanas organizācijās, gan rīku un mehānismu līmeņos. Strādājošajiem jābūt vienādiem kritērijiem, lai piekļūtu sabiedrības sociālās aizsardzības shēmām, jo īpaši attiecībā uz ieguldījumiem un privilēģijām. Es uzsvērtu arī to, ka šis ieteikums noteikti stiprinās sieviešu uzņēmējdarbības stimulus. Eiropas ekonomika vēl var daudz panākt, un tajā var notikt daudzas pārmaiņas, pateicoties spēcīgākai un iekļaujošākai sieviešu līdzdalībai.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Kā persona, kas ir īpaši jūtīga pret dzimumu līdztiesības jautājumiem un vienlīdzību vispār, tostarp vienlīdzīgām sociālajām tiesībām, es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu. Man patiešām liekas, ka dalībvalstīm kā pamatprasība ir jāgarantē sociālā aizsardzība pašnodarbinātām sievietēm un līdzdarbībā iesaistītajiem laulātajiem un ka šai aizsardzībai ir jābūt līdzvērtīgai, ko saņem algotā darbā nodarbinātas sievietes. Šis ir pasākums sieviešu uzņēmējdarbības izvēšanai Eiropā, kas vēl ir pārāk atturīga; un galvenokārt iespējas radīšanai, ka šīs sievietes var izmantot dzemdību un grūtniecības atvaļinājumu tāpat kā sievietes cita veida darbā. Grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam ir jābūt garantētam visās dalībvalstīs un visām sievietēm neatkarīgi no viņu nodarbinātības. Tā kā šis pasākums ir saistīts ar subsidiaritātes principu, cerēsim, ka dalībvalstis darīs to, kas jā dara, lai nodrošinātu, ka šie vīrieši un sievietes var saskaņot ģimenes un darba dzīvi tik ātri un tik viegli, cik iespējams.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – (HU) Es vēlos apsveikt savu kolēģi deputāti *Astrid Lulling* par to, ka ir pieņemts viņas ziņojums, kas ir svarīgs panākums ārkārtīgi ilgstošas problēmas risināšanā. Pašnodarbināto personu laulāto draugu un dzīves partneru situāciju — kuri dod ieguldījumu uzņēmuma darbībā un ienākumos, nebūdami darba ņēmēja vai uzņēmējdarbības partnera statusā — nebūtu bijis iespējams apmierinoši risināt Padomes 1986. gada direktīvā. Tāpēc bija pienācis laiks atcelt iepriekš minēto tiesību aktu un izstrādāt jaunu direktīvu, kas atzīst līdzdarbībā iesaistīto laulāto darbu un nostāda viņus no sociālās drošības aizsardzības aspekta tādā pašā līmenī kā pašnodarbinātās personas.

Turklāt referentes un Eiropas Parlamenta svarīgs panākums ir tas, ka salīdzinājumā ar Padomes sākotnējo ieteikumu piemērošanas apjoms vairs netiek ierobežots tikai ar ienesīgām pašnodarbināto darbībām lauksaimniecības nozarē, jo mērķa grupa strādā arī, piemēram, mazos un vidējos uzņēmumos vai mazumtirdzniecībā, kur tā veido vairākumu. Lai gan Padome nepieņēma vairākus svarīgus referentes un Parlamenta ieteikumus — atstājot noteikumu par laulāto draugu un dzīves partneru vienlīdzīgu sociālo aizsardzību dalībvalstīm un dodot tām iespēju saglabāt ierobežojošus noteikumus attiecībā uz noteiktām sociālās drošības aizsardzības shēmām vai līmeņiem — tomēr kopumā direktīvas projekts ir ievērojams panākums.

Barbara Matera (PPE), rakstiski. – (IT) Es aplaudēju, pieņemot priekšlikumu direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības noteikumu attiekmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri ir pašnodarbinātas personas. Eiropas Parlaments beidzot pauž viedokli par to, kā piemērot šo principu, kas tik ļoti simbolizē sociālo un ekonomisko progresu!

Paužot cieņu pret valsts prerogatīvām, es uzskatu, ka ir jāformulē ne tikai obligātais standarts pašnodarbināto sieviešu, māšu aizsardzībai, bet arī jāpadara viņu aizsardzības pakāpe vienāda ar sievietēm, mātēm, kas atšķirībā no pašnodarbinātajām ir darba ņēmējas.

Ir cerība, ka šo tiesību pasludināšana tiks ievērota *de facto* un ka valstis uzņemsies ieviest atbilstīgus pasākumus, jo īpaši pašnodarbinātu sieviešu un darbībā līdzdarbojošos laulāto aizsardzībai grūtniecības un dzemdību laikā. Mums jācinās pret diskrimināciju darba vietā visos veidos, lai atbalstītu sieviešu, kā arī vīriešu emancipāciju.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas priekšlikums cenšas nodrošināt vienlīdzību attiekmē pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm. Tāpēc es uzskatu šā dokumenta pieņemšanu par svarīgu un ļoti pozitīvu soli virzībā tuvāk pašreizējiem Eiropas tiesību aktiem par algotiem darbiniekiem, jo vienlīdzības un sociālās aizsardzības pamattiesības ir jau aizsargātas un ierosinātie grozījumi sākotnējā dokumentā veicina kustību vispārēja uzlabojuma virzienā attiecībā uz pašnodarbināto personu laulāto aizsardzību, jo īpaši saistībā ar maternitātes pabalstu, ko piešķir pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajiem vai atzītiem partneriem. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu ne tikai tāpēc, ka tas ir svarīgs un, manuprāt, ietekmēs miljoniem ES pilsoņu. Es pazīstu daudzus māksliniekus, advokātus un citus cilvēkus, kas ir pašnodarbināti, un es zinu, ka ļoti bieži viņiem darbā palīdz ģimenes locekļi — parasti sieva un bērni. Tas, ka tagad viņiem būs tiesības uz sociālu aizsardzību, bez šaubām uzlabos viņu materiālo stāvokli, morālo noskaņojumu un vēlmi strādāt. Tas ir īpaši svarīgi Lietuvai, jo tagad, kad krīze ir smagi skārusi Baltijas valstis, daudzu ģimeņu materiālais stāvoklis robežojas ar nabadzību.

Mēs vairs ilgāk nedrīkstam no malas noskatīties uz to, kā pašnodarbinātas sievietes vai vīrieši ar ģimenēm izjūt sociālu netaisnību. Šā ziņojuma pieņemšana dod skaidru signālu ES dalībvalstu valdībām atbalstīt pašnodarbinātu personu laulātos, lai garantētu viņiem tiesības uz pensiju, apmaksātiem atvaļinājumiem, maternitātes un paternitātes atvaļinājumu un palīdzētu viņiem atkal iekļauties darba tirgū.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es vēlos paust atbalstu *Lulling* kundzes ziņojumam. Šis priekšlikums ir nepieciešams lielās plaisas dēļ, kura vēl joprojām pastāv pašnodarbinātības jomā un draud kļūt vēl lielāka. Priekšlikumā pausts uzskats, ka sociālā aizsardzība jānodrošina arī darbībā iesaistītiem laulātajiem, kas bieži dod būtisku ieguldījumu pašnodarbināto personu uzņēmējdarbībā, tomēr daudzās dalībvalstīs nesāņem šādu aizsardzību.

Priekšlikums, kura mērķis ir radīt stimulus sieviešu piekļuvei darba tirgum un palīdzēt cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību, saistās ar trim lielām pārmaiņām pašreizējās Kopienas tiesībās: ir grozīta „līdzstrādājoša laulātā” definīcija, iekļaujot tajā pārus, kas nav laulāti, ja viņi tiek atzīti valsts tiesību aktos; pašnodarbinātām sievietēm un līdzstrādājošiem laulātiem ir piešķirtas tiesības pieprasīt apmaksātu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu ne mazāku par 14 nedēļām. Līdzstrādājošam laulātajam arī ir piešķirtas tiesības izmantot sociālās aizsardzības shēmu.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka šis direktīvas pieņemšana ir ārkārtīgi svarīga Eiropas līmenī pašreizējā ekonomikas un finanšu krīzē, kuru mēs pārdzīvojam. Ņemot vērā to, ka lielākajā daļā dalībvalstu līdzstrādājošiem laulātiem nav tiesību uz viņu laulātā sociālās nodrošināšanas pabalstiem, es uzskatu, ka gadījumā, kad dalībvalsts uzliek par obligātu pienākumu iesaistīties sociālās nodrošināšanas shēmā, tam ir jābūt obligātam arī viņu līdzstrādājošiem laulātajiem un dzīves partneriem.

Padomes nostāja ir nožēlojama, jo tā nepieņem, ka pašnodarbināto personu līdzstrādājošiem laulātajiem un dzīves partneriem obligāti jāiesaistās sociālās nodrošināšanas shēmās valstīs, kurās saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek atzīts šāds viņu statuss. Tā kā lielākā daļa nav šādu shēmu dalībnieki, viņiem tāpēc nav zināms par pabalstiem, ko sniedz sociālās nodrošināšanas shēmas, kas ietver slimību, invaliditāti un vecumu.

Būdam Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupas ēnu referente, es atbalstīju nostāju, ka pašnodarbinātām sievietēm, laulātajiem un dzīves partneriem, kas nolemj laist pasaulē bērnus,

ir jābūt pieejamai sociālai aizsardzībai un apmaksātam atvaļinājumam un nav viņiem jāliek šķēršļi bērna pabalsta saņemšanai, kā to dara Rumānijas valdība.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es esmu ļoti priecīgs par to, ka šodien Eiropas Parlaments pieņēma nostāju otrajā lasījumā par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un kura atceļ Direktīvu 86/613/EEK.

Sievietēm ir būtiska nozīme pašnodarbinātā uzņēmējdarbībā kā īpašniecēm un līdzstrādājošām laulātajām un dzīves partnerēm. Es atzinīgi vērtēju Parlamenta lēmumu par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret sievietēm un vīriešiem, kas ir pašnodarbinātas personas, un viņu laulātajiem kā svarīgu ES tiesību aktu sastāvdaļu.

Marina Yannakoudakis (ECR), rakstiski. – ECR grupa ir neatlaidīgi iestājusies par dzimumu atšķirības pārvarēšanu attiecībā uz pašnodarbinātām personām un viņu partneriem. Mēs atbalstām ziņojuma mērķi, tādējādi vēlamies panākt, lai visās ES valstīs būtu pieejams atbalsts un sociālā aizsardzība pašnodarbinātām personām. Tomēr mēs noteikti iebilstam pret šā tiesību akta sagatavošanu ES līmenī. ECR grupa vienmēr ir aizstāvējusi subsidiaritātes principu un nelokāmi uzskata, ka dalībvalstīm ir jāuzņemas vadība nodarbinātības un sociālās politikas tiesību aktu radīšanā un virzīšanā. Minēto iemeslu dēļ ECR grupa atturējās balsojumā par grozījumiem Nr. 1–17.

Ziņojums: Toine Manders (A7-0122/2010)

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Šodien Parlaments ir atkārtoti uzsvēris augsta līmeņa patērētāju aizsardzības nepieciešamību visā ES un to, cik svarīgi ir saskaņot tekstilizstrādājumu marķēšanas regulas, padarot to par obligātu prasību visiem apgādātājiem, kas tiek pārdoti Eiropā. Ar nākamās regulas par tekstilizstrādājumu nosaukumiem, kā arī informāciju par materiāliem uz marķējuma īstenošanu tiks vienkāršota pašreizējā regulējošā pamatnostādne, padarot to pārredzamu, skaidru un izdevīgu patērētājiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Patērētājiem būs iespēja izmantot etiķetes, lai, pērkot izstrādājumus, izdarītu informētu izvēli, kā arī balstītos uz ētiskiem apsvērumiem, piemēram, veselību, ietekmi uz vidi, cilvēktiesībām un tekstilizstrādājumu izgatavošanā nodarbināto personu darba samaksu un apstākļiem. Tajā pašā laikā mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un tekstilrūpniecībai vispār būs iespēja aizsargāt savu izstrādājumu kvalitāti, dizainu un inovāciju, kas vairo to konkurētspēju ne tikai Eiropas tirgū, bet arī visā pasaulē. Marķējums „made in” dos iespēju patērētājiem ne tikai iegūt papildu informāciju par izstrādājuma īpašībām, bet palīdzēs arī stiprināt ekonomiku, attīstot jaunus izstrādājumus daudzām jomām, veicinot nodarbinātību un atbalstot cīņu pret viltojumiem, ciktāl tas attiecas uz izstrādājumiem no trešām valstīm.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šajā globalizācijas laikmetā, kad arvien vairāk izstrādājumu ir gala iznākums ceļojumā pa starptautisku konveijera līniju, ir grūti zināt to „nacionālo piederību”. Paralēli šai parādībai patērētāji grib, lai viņiem būtu iespēja iepirkties, zinot pilnīgi visu, dažkārt dodot priekšroku izstrādājumiem, kas nāk no valstīm ar augstākiem kvalitātes standartiem vai sociāliem un vides standartiem. Šajā sakarībā es nolēmu balsot „par” šo ziņojumu, jo tas ierosina obligātu prasību marķējumā uzrādīt izcelsmes valsti. Manuprāt, tā ir būtiska informācija, kas vienmēr ir jāpaziņo patērētājam. Es atbalstu arī domu, ka Eiropas Komisijai pēc diviem gadiem jāsaprot, vai pat normatīvs priekšlikums par tekstilizstrādājumu marķējumu saskaņošanu. Patiešām, ņemot vērā to, ka mēs desmitiem gadu esam vienā un tajā pašā tirgū, kāpēc izmēru sistēmas un daudzi citi tikpat svarīgi informācijas dati vienā dalībvalstī joprojām atšķiras no citā dalībvalstī lietotajiem?

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo regulu, jo uzskatu, ka tā nodrošinās lielāku skaidrību gan tekstilizstrādājumu ražotājiem, gan patērētājiem. Es atzinīgi vērtēju izvēlēto regulas formu, kurā apvienojas atsevišķās pašlaik spēkā esošās direktīvas un tādējādi tiek samazināts administratīvais slogs, kas uzlikts dalībvalstīm, transponējot valsts tiesību aktos tehniskos pielāgojumus, kas vajadzīgi katru reizi, kad sarakstam tiek pievienots jauns šķiedras nosaukums. Tomēr man liekas, ka mums ir laiks sākt diskutēt par tekstilmateriālu marķēšanas sistēmas pārskatīšanu, kas nebūtu papildu slogs ražotājiem un būtu skaidri saprotama un pieņemama patērētājiem. Tāpēc es atbalstu priekšlikumus, kas pieņemti regulā, ka Eiropas Komisijas ziņojumam būtu jāietver tādi jautājumi kā, piemēram, visā ES vienota izmēru marķēšanas sistēma apgādātājiem un apaviem, visu potenciāli alerģisko vai bīstamo vielu norādīšana un jautājumi par ekoloģisku un sociālu marķējumu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai cik pārsteidzoši tas varētu šķist, frāze „made in”, kuru mēs atrodam daudzās apģērbu etiķetēs, nav šodien obligāta un tās izmantošana vienā dalībvalstī ievērojami atšķiras no izmantošanas citā. Apsverot Komisijas priekšlikumu regulai par laiku, kas vajadzīgs jaunas šķiedras nonākšanai apgrozībā, mēs to izmantojam, lai labotu marķēšanas problēmu. Faktiski bez Eiropas tiesību aktiem ir risks, ka parādīsies izstrādājumi, kas ražoti trešās valstīs, bet tajos būs uzraksts, kas liks domāt, ka tie ražoti Eiropā. Ziņojums aicina Komisiju apsvērt arī marķēšanu, kas padarītu patērētājiem pieejamu informāciju par to izstrādājumu ražošanas sociālajiem un vides nosacījumiem, kurus viņi pērk.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Es apsveicu referentu Manders kungu par lielo darbu, kas veikts, apvienojot trīs sarežģītas direktīvas. Šis ziņojums vienkāršo pašreizējo regulatīvo pamatnostādni, nodrošinot, piemēram, to, ka jaunu šķiedru var ātri laist tirgū. Mūsu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tas nozīmē administratīvo izdevumu ietaupījumu un ātrāku peļņas gūšanu, pārdodot jaunas šķiedras. Šie pasākumi veicina inovāciju — aspektu, kas, manuprāt, ir būtisks Eiropas uzņēmumiem. Patiešām, tikai ar inovatīviem un augstas kvalitātes izstrādājumiem mēs varam pārvarēt nežēlīgo pasaules mēroga konkurenci un izkļūt no šīs smagās krīzes.

Dokuments aizsargā arī patērētājus, kuru intereses — es uzsveru — ir mūsu politikas centrā. Pieņemtie noteikumi nodrošinās skaidrāku un pārredzamāku regulējumu Eiropas pilsoņiem, un tas nozīmēs arī, ka viņi varēs ātrāk gūt labumu, ko dod inovatīvi izstrādājumi. Visbeidzot, sabiedrības veselība tiks labāk aizsargāta: sīkāk izstrādāts marķējums nodrošinās pilsoņiem informāciju par diegu un to izstrādājumu izcelsmi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šo priekšlikumu regulai, kas cenšas vienkāršot un uzlabot pašlaik spēkā esošā tiesību akta pamatnostādnes, lai veicinātu inovācijas tekstila un apģērbu nozarē, vienlaikus dodot iespēju šķiedru izmantotājiem un patērētājiem ātrāk gūt labumu no inovatīviem ražojumiem. Vienkāršošanas jautājums ir būtisks inovāciju veicināšanai Eiropas rūpniecībā un patērētājiem sniegtās informācijas apjoma palielināšanai. Svarīgi ir arī panākt alternatīvu tiesību aktu, kas ir mazāk smagnējs procedūru un izmaksu ziņā, transponējot direktīvas. Rūpniecība būs ieguvēja saistībā ar samazinātu laikposmu no pieteikuma iesniegšanas līdz iespējai laist izstrādājumu pārdošanā, kas nozīmē administratīvo izmaksu ietaupījumu un iespēju, ka izstrādājums nonāks tirgū ātrāk, tā palielinot pārdošanas ieņēmumus.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Beidzot mēs esam pieņēmuši „made in” marķējuma noteikumus tekstila nozarē. Parlaments jau 2005. gadā bija nobalsojis par priekšlikumu Padomes regulai par izcelsmes valsts norādīšanu dažiem no trešām valstīm importētiem izstrādājumiem, bet Padome to aizturēja. Tā kā tā nebija koplēmuma procedūra, nebija iespējas pretoties dažu valstu valdību opozīcijai.

Balsojums šodien tomēr ir spēcīgs politisks signāls no asamblejas, kas pārstāv Eiropas pilsoņus un tagad skaļi aicina Padomi pieņemt šos noteikumus. Šodien šis mērķis ir tuvāks, un tas arī atbilst Lisabonas līguma mērķiem.

Iespējams, ka šis ir tikai pirmā lasījuma balsojums, bet tas ir svarīgs liela iepriekšējo mēnešu darba rezultāts, kas veikts ar kolēģiem no citu valstu delegācijām un citām politiskām grupām. Šī jaunā regula aizsargā Eiropas patērētājus, kas vēlas zināt tekstilizstrādājumu izcelsmi, un mazos un vidējos uzņēmumus, kas tos ražo dalībvalstīs. Tas nozīmē, piemēram, ka mēs vairs nevarēsim teikt, ka izstrādājums ir „izgatavots” kādā dalībvalstī, kad faktiski tikai 25 % no tā ir izgatavoti šeit; šodien vismaz 50 % izstrādājuma jābūt izgatavotiem marķējumā „made in” norādītajā valstī.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Kopumā ņemot, mēs atbalstām sava kolēģa Manders kunga ziņojumu par tekstilmateriālu nosaukumiem un ar tiem saistīto tekstilizstrādājumu marķēšanu. Tomēr mēs esam ļoti kritiski pret obligāto izcelsmes marķēšanu, jo esam pārliecināti, ka tā izraisītu augstākas cenas Eiropas patērētājiem līdz ar sliktākiem nosacījumiem un augstākām izmaksām, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Mēs ticam brīvai tirdzniecībai, un tāpēc mēs uzskatām, ka ir svarīgi nerādīt lielākus tehniskus šķēršļus tirdzniecībai nevajadzīga regulējuma dēļ. Tā vietā mēs atbalstām brīvprātīgu marķēšanas sistēmu, kas balstās uz patērētāja prasību norādīt izcelsmi.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) 2009. gada 30. janvārī Komisija pieņēma priekšlikumu jaunai regulai par tekstilmateriālu nosaukumiem un ar tiem saistīto tekstilizstrādājumu marķēšanu. Priekšlikums apvieno visus pašreizējos tiesību aktus par tekstilmateriālu nosaukumiem un ar tiem saistīto tekstilizstrādājumu marķēšanu vienotā regulā. Kā teica referents, pārskaits „būtībā ir tehnisks pasākums bez lielām politiskām konsekvencēm”.

Tomēr mēs zinām, ka konkurence, ar ko saskaras Eiropas tekstilizstrādājumi — galvenokārt ar izstrādājumiem no Ķīnas — rada nepieciešamību turpmāk īstenot pamatīgākus pasākumus marķēšanā, un tam no šā brīža

ir jāklūst par Komisijas pienākumu. Turklāt problēmas, ar ko Eiropas Savienība šodien saskaras, rada nepieciešamību uzlabot un stiprināt tirgu, un tāpēc ir jāpieliek pūles, lai mērķis novākt šķēršļus tiktu pilnībā īstenots. Standartu saskaņošana un vienkāršošana attiecībā uz tekstilmateriālu nosaukumiem atbilst šim mērķim, jo tie skaidro patērētājiem sniegto informāciju un tādējādi dod ieguldījumu nozares konkurētspējas palielināšanā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Iespēja pienācīgi noteikt, kur un kā izstrādājums tika ražots un no kā tas būtībā ir izgatavots, ir patērētāju galvenā prerogatīva, lai nodrošinātu viņu uzticēšanos un aizsargātu viņu tiesības; tā ievieš arī svarīgu faktoru godīgas konkurences veicināšanā globālajā tekstilizstrādājumu tirgū. Šajā sakarā standartizēta kārtība, kā tekstilizstrādājumi tiek marķēti, labvēlīgi atsauksies uz Eiropas tekstilizstrādājumu un apģērbu rūpniecības konkurētspēju, īpaši Portugālē. Es uzsvērtu, ka ir vajadzīgi saskaņoti noteikumi par izcelsmes norādi tekstilizstrādājumiem, kas importēti no valstīm ārpus ES, un par precīziem kritērijiem izcelsmes marķējuma „made in” izmantošanai izstrādājumiem, kas ražoti Savienībā, kā arī par sociālo marķēšanu, lai patērētāji būtu informēti par veselības un drošības standartu un cilvēktiesību ievērošanu. Es uzskatu arī, ka ekoloģiska marķēšana attiecībā uz tekstilizstrādājumu iedarbību uz vidi ir svarīga. Šādu skaidrāku un pārredzamāku marķēšanas noteikumu ieviešana — kas ietver informāciju par dzīvnieku izcelsmes materiālu komponentiem, kuri nav tekstilmateriāli — arī palielinās patērētāju iespēju atšķirt izstrādājumus un to kvalitāti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo tā galvenais pamats ir iestāšanās par izcelsmes vietas marķējumu un tas attiecas uz patērētāju, strādnieku un mūsu valstu tekstilizstrādājumu un apģērbu rūpniecības ražojumu tiesību aizstāvēšanu. Tomēr mēs nepiekrītam dažām detaļām par marķējumu, proti, par pārāk sīku satura izklāstu attiecībā uz šķiedrām, jo īpaši tad, kad ir iesaistīti mazi un vidēji uzņēmumi (MVU), izmaksu dēļ, kas ar to varētu saistīties.

Tāpēc, lai gan mēs vispār esam balsojuši „par”, ir ierosinātas detaļas, kurām mēs nepiekrītam. Mēs teiktu, ka tas ir jāpārskata vai ka jāparedz vismaz palīdzības pasākumi, lai pasargātu no problēmām MVU.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Izstrādājuma izcelsmes norādīšana ir svarīga, lai patērētāji, pērkot izstrādājumu, zinātu tā precīzo avotu. Nav pareizi norādīt, ka kāda izstrādājuma izcelsme ir ES, ja tas ir tikai iesaiņots kādā ES valstī, pievienojot citas frāzes par ražošanu, kas veikta valstīs ārpus Eiropas Savienības. Jaunie pieņemtie noteikumi sekmēs lielāku pārredzamību starptautiskajā tirdzniecībā un dos patērētājam lielāku skaidrību par visu. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Un atkal, bioloģiskās lauksaimniecības marķējums sola kaut ko pavisam atšķirīgu no tā, ko tas faktiski dod — ir jāatsauc prātā tikai „bioloģiski tīrās kokvilnas” skandāls vai nesenās bioķīmisko vielu neveiksmes. Pirmkārt, tas rada vēl vienu sajukumu marķējumos un zīmēs šajā bioloģiskās lauksaimniecības tirgū — kuru ES varētu vienreiz uz visiem laikiem saprātīgi standartizēt, ko tā parasti labprāt dara — un, otrkārt, sen ir laiks Eiropas Savienībai pieņemt ģenētiski modificētu kokvilnu. Kamēr mēs gaidām uz pētījumiem par iespējamo kaitīgo vielu iedarbību, marķējumam vismaz jāatklāj, ka izstrādājumi satur ģenētiski modificētu kokvilnu.

Turklāt sen jau ir laiks Eiropas Savienībai domāt par radio frekvenču identifikāciju (RFID). Mēs nevaram piemērot elektroniskas birkas tekstilizstrādājumiem, ja par tām nezina tie, uz kuriem tās attiecas; mums vēl arvien nav pienācīgu marķēšanas noteikumu. Ja ar RFID apģērba palīdzību kājāmgājēji tiks padarīti redzami, būs iespējams pārraudzīt katru cilvēku soli. Tā kā ziņojums arī to atzīmē, tas balsojumā saņēma manu atbalstu.

Cristiana Muscardini (PPE), rakstiski. – (IT) Es atbalstu Manders kunga ziņojumu par izcelsmes marķējumu tekstilizstrādājumiem, jo tas atrisina problēmu, kura ilgstoši ir apdraudējusi mūsu patērētāju izvēles brīvību. Izcelsmes norādes ir būtiskas, lai nodrošinātu pārredzamību, nekaitīgumu un informāciju Eiropas pilsoņiem un vienlaikus skaidrus, kopīgus noteikumus mūsu uzņēmumiem.

Problēma tomēr paliek atklāta tekstilizstrādājumiem, kas nāk no trešām valstīm, no mūsu tirdzniecības partneriem. Tāpēc es lūdzu savus kolēģus deputātus apstiprināt savu atbalstu šai regulai par izcelsmes marķējumu Starptautiskās tirdzniecības komitejā. Tas aizsargās mūsu patērētājus ne tikai attiecībā uz tekstila un apģērbu izstrādājumiem, bet arī Eiropas ekonomiskajai izaugsmei jutīgās nozarēs.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas tekstilrūpniecība, reaģējot uz iepriekšējo gadu lielajām ekonomiskajām problēmām, ir uzsākusi smagu restrukturizācijas, modernizācijas un tehnoloģisku inovāciju ceļu. Eiropas uzņēmumi ir uzlabojuši paši savu vietu globālajā tirgū, pievēršot visu uzmanību konkurētspējīgām priekšrocībām, piemēram, šo izstrādājumu kvalitātei, dizainam un tehnoloģiskai inovācijai ar visaugstāko pievienoto vērtību. Eiropas rūpniecībai pasaulē ir vadoša nozīme jaunu izstrādājumu, augsto

tehnoloģiju un neaustu tekstilmateriālu attīstīšanā jauniem pielietojumiem, kā arī tīrīšanas līdzekļu attīstīšanā automobiļu rūpniecībai vai medicīnas nozarei.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu regulai, jo uzskatu, ka tas vienkāršo pašreizējās regulatīvās pamatnostādnes jaunu šķiedru attīstīšanai un audzēšanai un spēj rosināt inovācijas tekstila un apģērbu nozarē, un vienlaikus dot iespēju šķiedru lietotājiem un patērētājiem ātrāk izmantot inovatīvos ražojumus savā labā.

Visbeidzot, es izteikšu pilnīgu atbalstu izcelsmes marķējuma regulai, jo uzskatu, ka tā ir būtiska, lai nodrošinātu patērētājiem atbilstīgu informāciju par tā produkta sastāvu un izcelsmi, kuru viņi pērk.

Raiūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs kā zaļie atturējamies galīgajā balsojumā par šo ziņojumu galvenokārt tāpēc, ka tika pieņemti daži būtiski grozījumi, kurus ierosināja PPE, liberāļi un EFD. Kopumā visi šie grozījumi virzīti noteikuma par izcelsmi paplašināšanas virzienā.

Tokia Saifi (PPE), rakstiski. – (FR) Es neatbalstīju grozījumus T. Manders ziņojumā par tekstilmateriālu nosaukumiem un ar to saistīto tekstilizstrādājumu marķēšanu attiecībā uz „made in” (Nr. 47/49, 48, 12 un 67). Šie grozījumi, kuri cenšas noteikt izcelsmes marķējumu tekstilizstrādājumiem, kas importēti no trešām valstīm (izņemot Turciju un EEZ dalībvalstis) vai ar šīs regulas palīdzību precīzi regulēt izcelsmes brīvprātīgas marķēšanas nosacījumus tekstilizstrādājumiem, kas ražoti Eiropā, apdraudētu šā svarīgā tiesību akta pieņemšanu saprātīgā termiņā. Priekšlikums regulai par izcelsmes marķēšanu, ko izvirzījusi Eiropas Komisija, vēl tiek apspriests Padomē un ir Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojuma temats.

Es neesmu pret izstrādājumu pārredzamību un izsekojamību patērētāja labā. Tomēr mēs kā Eiropas Parlamenta deputāti esam atbildīgi par noteiktu regulatīvu pamatnostādņu ievērošanu. Manuprāt, pirms pieņemam obligātu prasību par „made in” norādi uz Eiropā pārdodamo apģērbu marķējuma, mums vispirms būtu jāpārliedz, vai regulas projekts par „made in” marķēšanu ir ietvēris visas nepieciešamās garantijas, jo īpaši īstenošanas metodēs.

Ziņojums: Vital Moreira (A7-0058/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es šo dokumentu atbalstīju. Attiecības starp ES un Ukrainu vienmēr ir bijušas ļoti ciešas un balstījušas uz konstruktīvu dialogu. Ukrainas ekonomiku tāpat kā ekonomiku ES dalībvalstīs ir smagi skārusi starptautiskā finanšu krīze, kas izsaukusi dramatisku ražošanas kritumu, fiskālā stāvokļa pasliktināšanos un lielāku ārējā finansējuma nepieciešamību. Eiropas Savienības EUR 500 miljonu makrofinansālajai palīdzībai nevajadzētu būt tikai papildinājumam SVF un Pasaules Bankas programmām un resursiem, bet jānodrošina pievienotā vērtība, ko dod ES iesaistīšanās. Tomēr šī palīdzība var sekmēt ekonomisko stabilizēšanos Ukrainā vienīgi tad, ja politiskie spēki valstī nodrošina politisku stabilitāti un veido plašu vienprātību par nepieciešamo strukturālo reformu negrozāmu īstenošanu.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Makrofinansālā palīdzība Ukrainai pašlaik ir īpaši svarīga. Šī palīdzība var palielināt ES ietekmi uz Ukrainas politikas veidošanu un palīdzēt Ukrainai pārvarēt pašreizējo dziļo ekonomikas krīzi. Kopienas finansālā palīdzība rāda, ka Ukraina ir stratēģiski svarīga kā potenciāla kandidātvalsts, lai pievienotos ES. MFP tiks sniegta laikā, kad ES palīdz mobilizēt finansējumu arī Ukrainas enerģētikas nozares reformas atbalstam. Komisija un citas iesaistītās iestādes strādā kopā pie atbalsta pasākumu kopuma Ukrainas iestādēm, kas paredzēti, lai palīdzētu ilgtspējīga risinājuma attīstīšanai Ukrainas vidējā termiņa gāzes tranzīta un gāzes maksājumu saistībām. Lai gan ierosināto MFP nav paredzēts tieši piesaistīt šim pasākumu kopumam, tā būs atbalsts Ukrainas ekonomikas stabilizācijai un reformām. Es piekritu šim lēmumam sniegt Ukrainai ārkārtas MFP. Bez šādas palīdzības Ukraina nespētu turpmāk pilnīgi integrēties daudzās ekonomikas jomās un īstenot savus turpmākos mērķus.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Ukraina tagad maksā par smagu ekonomikas krīzi, kā arī par ielgušo politisko nestabilitāti, kas iestādēm Kijevā deva iespēju būt izvairīgiem solījumos, ko deva starptautiskajām finanšu iestādēm. Eiropas Savienībai ir svarīgi iesaistīties palīdzības sniegšanā kaimiņam pie austrumu robežas laikā, kad pasliktinās sociālā situācija, trūkstot skaidras naudas plūsmai, kas nepieciešama katras valsts funkcionēšanai.

Ukrainai ir vajadzīga stabilitāte. Aizdevums, ko piešķirusi Eiropas Komisija ar Kopienas tiesisku apstiprinājumu, sniedz arī apstiprinājumu tam, ka Kijeva ir uzskatāma par pievienošanās kandidāti. Tomēr no šā brīža Eiropas Komisijai jāpievērš daudz vairāk uzmanības pārraudzības mehānismiem, lai sekotu Kijevai piešķirtā aizdevuma gaitai.

Turklāt Eiropas Savienībai ir iespēja prasīt Ukrainai izlēmīgāk veikt svarīgas reformas, kas palīdzēs konsolidēt tiesiskumu. Ukrainas pāreja no valsts kontrolētas ekonomikas uz tirgus ekonomiku ir grūts un sāpīgs process, jo īpaši tās iedzīvotājiem. Šī ekonomikas pāreja ir jāatbalsta ar centieniem, kuru mērķis ir institucionāla reforma. Ukrainai jāķeras vēršim pie rāgiem no abām pusēm, lai cik grūti tas arī šķistu pašreizējā brīdī.

María Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju normatīvās rezolūcijas pieņemšanu, kas paredz makrofinansālās palīdzības piešķiršanu Ukrainai, jo tā dos iespēju valstij pievērsties globālās finanšu krīzes sekām, nodrošinot savu fiskālo un ārējo rēķinu ilgtspējību. Atbilde uz Ukrainas lūgumu ir būtiska ekonomikas stabilizēšanai savienojumā ar Starptautiskā valūtas fonda pašreizējo programmu. Tomēr Ukrainai ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, korupciju un visus citus pārkāpumus saistībā ar šo palīdzību, kā arī jāparedz Komisijas kontroles un Revīzijas palātas revīzijas. Es šeit atsaucos uz saprašanās memorandu un aizņēmuma nolīgumu, par ko jāvienojas ar Ukrainas iestādēm, kurš paredzēs konkrētus pasākumus, kas valstij jāīsteno attiecībā uz krāpšanas, korupcijas un citu pārkāpumu, kas ietekmē palīdzību, novēršanu un apkarošanu

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Man bija prieks balsot par Parlamenta priekšlikumu par makrofinansālās palīdzības piešķiršanu Ukrainai. Ukraina kā potenciāla kandidāte uz pievienošanu Eiropas Savienībai ir privilēģēta partnere, un tai jāvelta konkrēta politika, kuras mērķis ir tās īpašo problēmu risināšana. Tomēr Eiropas Savienības makrofinansālā palīdzība Ukrainai tikai tad dos ieguldījumu valsts ekonomikas stabilizācijā, ja stabilizēsies partiju politiskā ainava un dominējošie politiskie spēki — kuri pēdējos gados ir iestiguši savā iekšējā sīkāajā cīņā par varu un ietekmi — izveidos plašu vienprātību par strukturālo reformu stingru īstenošanu, ko prasa valsts nākotne.

Ukrainas valdībai ir absolūti svarīgi sākt rīkoties, lai izbeigtu tiesībsargājošo iestāžu neatkarības trūkumu, jo tās ir pakļautas ne vien politisko spēku, bet arī ekonomisko dalībnieku pārāk lielai ietekmei. Bez brīvas un neatkarīgas tiesību sistēmas nav iespējams tiesiskums, netiek garantētas cilvēktiesības un nav ārvalstu investīciju un progresa. Visiem mehānismiem, ko nosaka aizdevuma nolīgums, jāņem vērā šie faktori, lai dotu iespēju ES iestādēm stingri pārraudzīt, kā tas tiek īstenots.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Ukraina, kas Eiropas Savienībai ir tieši kaimiņos, arī atrodas to valstu starpā, kuras vissmagāk skārusi globālā ekonomikas krīze. Krīzes postošā iedarbība uz Ukrainas ekonomiku apdraud ne tikai iekšējo stabilitāti, bet arī reģiona kopējo stabilitāti. Es balsoju „par” makrofinansālās palīdzības sniegšanu Ukrainai, kas dos īpaši svarīgu ieguldījumu stabilitātes radīšanā un ekonomikas reformu turpināšanā šajā valstī.

Komisijai un pārējām iesaistītajām iestādēm — Starptautiskajam Valūtas fondam, Pasaules Bankai, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai un Eiropas Investīciju bankai — jāpaātrina kopīgu atbalsta pasākumu kopuma izveides process Ukrainai, lai identificētu un īstenotu ilgtspējīgu risinājumu tās ekonomikas un, pirmkārt, enerģētikas nozares reformēšanai.

Stratēģiski svarīgi ir risināt problēmas saistībā ar dabas gāzes tranzītu caur Ukrainas teritoriju. Es domāju, ka atzinīgi vērtējama bija gāzes tranzīta jautājuma iekļaušana Eiropas Savienības un Ukrainas asociācijas darba plānā. Es nešaubīgi uzskatu, ka šī sadarbība ir jākonsolidē, kas nozīmē arī jaunu sadarbības veidu atrašanu. Ukraina ir jāatbalsta reformu turpināšanā, lai palīdzētu tai progresēt ceļā uz Eiropas integrāciju, kas atbilst Eiropas Savienības mērķiem Eiropas kaimiņattiecību politikas pamatnostādēs.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Nesenās ziņas par vardarbību Ukrainas parlamenta deputātu starpā ir radījušas bažas visā Eiropā un skaidri atspoguļoja Ukrainas sabiedrības sašķeltību, krustceles, kurās valsts atrodas šodien un nenovēršamo Krievijas faktoru šajā reģionā. Es uzskatu, ka Eiropas Savienība nedrīkst pārtraukt rādīt Ukrainai Eiropas virzienu. Tāpēc makrofinansālajai palīdzībai, kuru mēs pašlaik sniedzam, ir jāklūst par vēl vienu zīmi, kas liecina par tuvināšanos Ukrainai un solidaritāti ar valsti, kad tā sociāli, ekonomiski un finansiāli ir īpaši vāja.

Es ceru, ka Ukraina bez ierunām sāks konverģences procesu ar Eiropas Savienību, ka ierosinātais asociācijas nolīgums stāsies spēkā un stiprinās divpusējās attiecības un apmaiņu un ka šā ceļa galamērķis varētu būt Ukrainas pievienošanās mūsu kopējai zonai. Es arī ceru, ka vajadzība pēc šāda veida palīdzības turpmāk arvien samazināsies, ka Ukraina atgūs politisku stabilitāti, ka valsts spēs atgūt sociālu līdzsvaru un atjaunot savu saimniecisko pamatu un ka tā arī turpmāk varēs izvēlēties demokrātiju, cilvēktiesības un tiesiskumu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ukrainas ekonomiku arvien vairāk ir skārusi starptautiskā finanšu krīze ar dramatiski krītošu ražošanu, fiskālā stāvokļa pasliktināšanos un augošām ārēja finansējuma vajadzībām. ES finansiālais atbalsts atspoguļo, cik stratēģiski svarīga ir Ukraina kā valsts, kas potenciāli

kandidē uz pievienošanu Eiropas Savienībai. Tāpēc es balsoju „par” makrofinansiālas palīdzības piešķiršanu Ukrainai aizdevuma instrumenta veidā ar maksimālo pamata apjomu EUR 500 miljoni, lai atbalstītu valsts ekonomisko stabilizēšanos un atvieglotu tās maksājumu bilances un budžeta vajadzības, kas definētas Starptautiskā Valūtas fonda pašreizējā programmā. Es uzskatu, ka ir svarīgi palīdzēt Ukrainai atgriezties obligāti nepieciešamos sociālos un ekonomikas līmeņos un dot iespēju tās sabiedriskajiem kontiem stabilizēties, tādējādi radot izredzes izaugsmei un politiskai pārliecībai. Es arī piekrītu, ka ir jānodrošina pārraudzības mehānismi, kas palielina skaidrību, pārredzamību un pārskatatbildību. Eiropas Parlamentam jāsaņem regulāri dati par Ekonomikas un finanšu komitejas darbu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Makrofinansiālā palīdzība Ukrainai, kas pašlaik tiek ierosināta, nav uzskatāma par īstas, neieinteresētas palīdzības veidu, tieši otrādi. Tam, ka šī palīdzība ir padarīta atkarīga no Starptautiskā Valūtas fonda prasībām un galvenajiem ekonomikas reformas principiem un mērķiem, kas noteikti ES un Ukrainas asociācijas darba programmā, citu lietu starpā ir šāda nozīme: tā ir vispārējās brīvas tirdzniecības zonas izveidošana starp ES un Ukrainu; pakļaušanās ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem; ciešāka militāro kanālu sadarbība, lai risinātu kopīgu interešu jautājumus; Ukrainas iespējama piedalīšanās ES Atalantas jūras spēku misijā; pilnīgas tirgus ekonomikas darbības un ES noteikto makroekonomiskās stabilitātes principu izveide; „labākās pieredzes” apmaiņa starp ES un Ukrainu par labklājības valsts reformēšanu, par mērķi izvirzot Ukrainas pensiju sistēmas lielāku ilgtspējību. Visa atklāti deklarētā un visa starp rindiņām izlasāmā rezultātā, labi zinot, ko daudz kas no iepriekš minētā nozīmē ES valodā, ir skaidrs, ka mūsu balsojums varēja būt tikai pret šo priekšlikumu. Šādi balsojot, mēs arī paužam savu solidaritāti ar Ukrainas tautu.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es atbalstīju ziņojumu par makrofinansiālo palīdzību Ukrainai. Tas ir svarīgs lēmums, kas nozīmē, ka mēs palīdzēsim ļoti svarīgam Eiropas Savienības un Polijas kaimiņam.

EUR 500 miljoni aizdevums palīdzēs Ukrainai iziet no finanšu krīzes. Es nedomāju, ka man kāds jāpārliecina par to, ka Ukrainas ekonomiskā stabilizācija un Ukrainas enerģētikas nozares reforma atrodas Savienības interešu zonā. Tas, vai šos mērķus būs iespējams sasniegt, ir atkarīgs no pašiem ukraiņiem. Es priecājos, ka mēs šodien esam parādījuši, ka mēs gribam kopā ar viņiem strādāt un palīdzēt.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju „par” finansiālo palīdzību, ko Eiropas Savienība piešķir Ukrainai, jo uzskatu, ka mums jāapliecina solidaritāte, kas nozīmē arī palīdzību atgūties no pašreizējās ekonomikas krīzes. Kā Eiropas kaimiņvalstij, kas vēlas pievienoties ES turpmāk, Ukrainai jāsaņem skaidrs politisks signāls, kas mudinās iestādes īstenot reformas pasākumus, par ko ir vienošanās ar ES.

Vienlaikus mums kā eiropiešiem ir svarīgi, lai mums ir pārtikuši kaimiņi ar stabilu iekšējo politisko situāciju, kas atbilst Eiropas standartiem un vērtībām. Sakarā ar to mēs ceram, ka kaimiņvalstij izsniegtais ES aizdevums tiks izmantots, lai palīdzētu visai Ukrainas sabiedrībai. Tajā ietilpst vairāk nekā pusmiljons rumāņu, kas dzīvo Ziemeļbukovinā, Ziemeļmaramurešā un Dienvidbesarābijā. Eiropas Komisijai, protams, jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka šī ārkārtas finansiālā palīdzība tiek izlietota apdomīgi un tur, kur vajadzīgs, lai panāktu gaidīto ietekmi. Šīs palīdzības piešķiruma nosacījumiem jāatbilst ES un Ukrainas asociācijas darba programmas galvenajiem mērķiem, un finansējuma izmantošanas process jāpakļauj stingrai Eiropas kontrolei, par ko Eiropas Parlamentam jāsaņem regulāra informācija.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Nav paciešams tas, ka Eiropas aizdevumi un subsīdijas ir pakļautas SVF uzliktiem ierobežojumiem. Ir nepieņemami, ka Eiropas Komisija izvēlas sev pienākumu pārbaudīt, vai dalībvalstis, kuras ir labuma guvējas, īsteno Pasaules Bankas un SVF politiku, neņemot vērā Ukrainas tautas suverenitāti.

Es balsoju pret makrofinansiālo palīdzību, kura šodien iesniegta Eiropas Parlamentam. Tas nenozīmē, ka es neatbalstu Ukrainas tautu. Tieši otrādi, es negribu, ka tā ciestu vēl vairāk nekā tagad arhaiskās un bīstamās neoliberalās sistēmas dēļ, kuru SVF, Pasaules Banka un Eiropas Komisija tai uzspiež.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomiskās stabilizācijas un atlabšanas procesu Ukrainā atbalsta Starptautiskā Valūtas fonda finansiālā palīdzība. Ekonomisko izredžu pasliktināšanās dēļ Ukraina ir lūgusi makrofinansiālu palīdzību Eiropas Savienībai. Makrofinansiālā palīdzības programma ir eksistenciāli svarīga, lai uzlabotu finansiālo stabilitāti Eiropas nācijām, kas ir pārdzīvojušas neseno globālo krīzi un cietušas tās ietekmes dēļ, kuru šī krīze radījusi to galvenajiem tirdzniecības partneriem. Finansiālā nelīdzsvarotība ir saistīta ar budžeti un maksājumu bilanci. Šī palīdzība ir svarīga, lai Ukraina varētu risināt krīzi vissaprātīgākajā veidā. Tāpēc ES ir jābūt kā solidaritātes zonai. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Andreas M $\ddot{u}$ lzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ukrainu, lielu un svarīgu ES partneri austrumu kaimiņu starpā, smagi skārusi globālā ekonomikas krīze. Šā iemesla dēļ ir jāapstiprina līdz EUR 500 miljoniem lielas makrofinansālās palīdzības sniegšana aizdevuma veidā pēc Komisijas priekšlikuma. Šim finansējumam bija jāsedz valsts vispārējās maksājumu bilances vajadzības un ārējā finansējuma iztrūkums, kā to noteicis Starptautiskais Valūtas fonds (SVF).

Ukraina ir jāatbalsta, stiprinot tās ilgtermiņa makroekonomisko stabilitāti, jo tā ir arī svarīga ES tirdzniecības partnere. Man tomēr bija svarīgi arī tas, ka piešķirtā palīdzība no ES budžeta ne tikai atbilst SVF programmai, bet arī vissvarīgākajiem ES politikas principiem un mērķiem attiecībā uz Ukrainu. Pateicoties ES palīdzībai, Ukrainā ir uzsāktas turpmāk nepieciešamas reformas, balstoties uz pozitīvu nosacītību. Tādēļ es nobalsoju „par” šo ziņojumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju „par” *Moreira* kunga ziņojumu. Ierosinātās makrofinansālās palīdzības mērķis ir papildināt SVF atbalstu, kas tiek sniegts kā daļa no atlikta pamatnolīguma, kā arī Pasaules Bankas atbalstu, kam būtu jānāk kā aizdevumiem, kas piešķirti budžeta atbalsta politikai.

Makrofinansālās palīdzības programma ir papildinājums citiem finansējumiem no Savienības. Savienības finansiālā palīdzība atspoguļo to, cik svarīga ir Ukraina kā potenciāla ES dalībvalsts kandidāte. MFP tiek piešķirta laikā, kad ES piedalās arī finanšu mobilizēšanā, lai reformētu Ukrainas enerģētikas nozari. Es piekritu referenta mērķim ar ierosināto projektu uzlabot skaidrību, pārredzamību un pārskatatbildību.

Ioan M $\ddot{u}$ rcea Pașcu (S&D), *rakstiski*. – Neviens neapstrīd, ka Ukraina ir mūsu „stratēģiskā partnere”, kuras situācija mums ir ļoti svarīga. Šodien Ukraina atrodas krustcelēs ekonomiski — ņemot vērā tās smago situāciju — un politiski ar jaunu valdību, kas dod priekšroku ciešākām attiecībām ar Krieviju. Tāpēc palīdzība Ukrainai, padarot tai pieejamus EUR 500 miljonus, ir stratēģiski pareizs lēmums, kuru mēs atbalstīsim. Taču vai nav taktiska neatbilstība starp finansiālā atbalsta līmeni — tikai pusmiljards salīdzinājumā ar citām shēmām, kuras saistās ar desmitiem miljardu lielu finansiālu atbalstu — un kontroli pār Ukrainas ekonomikas politiku, ko gribam panākt apmaiņā?! Eiropas Savienībai, protams, ir stingri noteikumi, kas tās finansiālā atbalsta labuma saņēmējiem jāievēro neatkarīgi no naudas summām, ko viņi saņem, bet dažreiz, īpaši tad, kad atbalsta līmenis ir samērā zems, tikpat augstu nosacījumu saglabāšana atspoguļo politisku neelastīgumu, kas tikai samazina šā instrumenta efektivitāti, jo īpaši tad, kad citi ir daudz elastīgāki savā atbalstā.

Traian Ungureanu (PPE), *rakstiski*. – Pildot savus EURONEST priekšsēdētāja vietnieka pienākumus, es nobalsoju par makrofinansiālo palīdzību Ukrainai. Es ceru, ka to sniegs ātri atbilstīgi nosacījumiem, kas ir piešķiruma pamatā. Es īpaši atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta iesaistīšanu šā lēmuma pieņemšanas procesā, kas izriet no Lisabonas līguma noteikumu stāšanās spēkā. Makrofinansiālā palīdzība Ukrainai ir pirmā lieta, par kuru jālemj saskaņā ar jauno procedūru. Tomēr vērojamā kavēšanās lēmuma pieņemšanas procesā jaunās procedūras dēļ izraisa nožēlu.

Es mudīnu ES iestādes izmantot pieredzi par makrofinansālās palīdzības piešķiršanu Ukrainai un izvairīties no turpmākiem kavējumiem. Mūsu austrumu partneri būtu jāpasargā no nevajadzīgas kavēšanās. Es jo īpaši pievēršu uzmanību gadījumam ar Moldovas Republiku un tās proeuropeisko valdību, kas joprojām gaida uz ES makrofinansālās palīdzības saņemšanu. Tā kā Moldovas Republikai neatliekami nepieciešama palīdzība, Eiropas Komisijas priekšlikums ir jau nepieņemami novēlots. Tas tiks iesniegts Eiropas Parlamentam tikai šonedēļ. Es aicinu ES iestādes nepieļaut turpmāku kavēšanos, lemjot par makrofinansiālo palīdzību Moldovas Republikai.

Ziņojums: Luís Paulo Alves (A7-0054/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Mūsu deviņi visattālākie reģioni (Azoru salas, Kanāriju salas, Gvadelupa, Franču Gviāna, Madeira, Martinika, Reinjona, Senbartelmī un Senmartīna) ir īsts dārgums Eiropas Savienībai. Tā kā to attālums kavē tajos attīstību, Eiropas Savienībai jāpieņem īpaši kompensācijas pasākumi. Tā, piemēram, Reinjonā ir jābūt iespējai ražot cilvēku patēriņam ultrasterilizētu pienu, kas atjaunots no piena pulvera. Vērtīgā atkāpe, kas piešķirta Madeirai, ir jāattiecinā uz Reinjonu, kurai arī ir raksturīgs šis ļoti svarīgais ģeogrāfiskais attālums. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu ar mērķi ieviest, pagarināt vai pielāgot esošās atkāpes Azoru salām, Kanāriju salām, Reinjonai un Madeirai cukura, piena un vīna nozarē.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Attālākie reģioni saskaras ar lielākām problēmām ģeogrāfiskā novietojuma dēļ, kas ir tālu no Savienības centra. Tāpēc es atzinīgi vērtēju īpašu pasākumu pieņemšanu lauksaimniecības jomā, lai palīdzētu šiem reģioniem pašreizējā ekonomikas krīzē. Es jo īpaši uzsvērtu Azoru salu un Madeiras reģiona savdabīgo raksturu, un es atzinīgi vērtēju galvenos pieņemtos pasākumus. Šie

pasākumi ir saistīti ar dažu atkāpju ieviešanu, pagarināšanu vai pielāgošanu cukura, piena un vīna nozarē. Ir svarīgi uzsvērt, ka integrēta stratēģija ir būtiski vajadzīga attālākajiem reģioniem, neaizmirstot, ka katram no tiem ir sava īpatnība: ir svarīgi atrast vislabākās atbildes katram atšķirīgajam reģionam. Daži esošie ES instrumenti, piemēram, reģionālās stratēģijas un Eiropas kaimiņattiecību politika, ir jāizceļ, kā arī jāizceļ tas, cik svarīgi ir turpināt debates par stratēģiskām pamatnostādnēm attiecībā uz attālākajiem reģioniem, lai vairotu lēmumu pieņēmēju zināšanas par šo reģionu īpatnībām un iespējām.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Attālāko reģionu ir vairāk nekā tikai viens. Katrai salai, katrai teritorijai ir savs īpašs raksturs, identitāte un problēmas. Ziņojums, kuru mēs tikko esam pieņēmuši, dos iespēju ieviest noteiktas atkāpes lauksaimniecības jomā, lai palīdzētu attālākajiem reģioniem. Piemēram, Reinjonas cilvēkiem tagad būs iespēja ražot ultrasterilizētu pienu, kas atjaunots no ES izcelsmes piena pulvera, tādējādi kompensējot nepietiekamu svaiga piena ražošanu. Savukārt Azoru salas varēs izmantot atkāpi no noteikumiem, kas ierobežo cukura eksportu uz ES, jo cukurbiešu ražošana salai ir visreālākā alternatīva — gan ekonomikai, gan videi — kad beidzas piena kvotas. Šis atkāpes palīdzēs attālākajiem reģioniem. Tā ir laba lieta, un tāpēc es vēlos, lai tas tiktu garantēts ilgtermiņā. Tieši to mēs gaidām no Komisijas.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par priekšlikumu regulai, ar kuru nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā Eiropas Savienības attālākajos reģionos. Paralēli iespējai dažādot lauksaimniecību šā ziņojumu pieņemšana nozīmē, ka ir atcelts aizliegums noteiktu izstrādājumu atkārtotai eksportēšanai. Ekonomikas krīzes apstākļos šis ir izšķirīgs ieguldījums ne tikai daudzu desmitu darbavietu restrukturizēšanai un saglabāšanai Azoru salās, bet arī reģiona cukura rūpniecības darbībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Komisijas priekšlikums paredz grozījumus Regulā (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā Eiropas Savienības attālākajiem reģioniem. Grozījumi saistās ar cukura, piena un vīna nozari. Es apsveicu iesaistītos referentus par viņu darba kvalitāti. Vienam no pašreizējā daudzgažu finanšu plāna un nākamās finanšu perspektīvas pamatprincipiem ir jābūt solidaritātes principam; tādā veidā ir jānodrošina sociāla un teritoriāla kohēzija. Mēs visi zinām par dabiskajām grūtībām, ar kurām Eiropas Savienības attālākie reģioni cīnās sava ģeogrāfiskā novietojuma un nosacījumu dēļ, kas negatīvi ietekmē to ekonomisko darbību un ražošanas jaudu. Ierosinātie grozījumi atbilst solidaritātes principam, tāpēc es tos atbalstu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Budžets, uz ko balstās šis ziņojums — kas skaidri izklāstīts kompromisa priekšlikuma preambulas pirmajā punktā, pieņemot piena kvotu izbeigšanu —, ir mums nepieņemams, tāpēc mēs balsojam pret. Faktiski kvotu izbeigšanai — kā atzīst pieņemtais ziņojums, parādot to kā *fait accompli*, — būs ārkārtīgi nopietnas sekas piena nozarē Azoru salās un piena nozarē visā reģionā.

Piena kvotu atcelšanas sekas reģiona ekonomikai — pret ko mēs esam cīnījušies un turpināsim cīnīties — nemazinās pasākumi, kas vērsti uz cukura apstrādes rūpniecību, ko tagad piedāvā, ņemot vērā, ka cukura atkārtota eksportēšana tiek pagarināta. Tas ir godīgs mērķis. Jau pašā sākumā to vajina tas, ka ir pieņemts, ka arī šis pasākums pakāpeniski piecos gados tiks atcelts.

Attiecībā uz Madeiru vīnogulāju pārveidošanas process būtiski atpaliek no grafika un varētu pat tikt apdraudēts, ja netiks pastiprināti stimuli. Tiek ignorētas arī negatīvās sekas, ko reģionam rada tā saucamais Ženēvas nolīgums par banānu tirdzniecību. Cita lieta, ko būtu svarīgi apsvērt, ir palīdzības iespēja, lai stimulētu tirgu starp salām vietējās lauksaimniecības produkcijas pārdošanai.

Elie Hoarau (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par galīgo tekstu, kas tika steidzami izskatīts, jo šo dažādo atkāpju piemērošana Reinjonai, Azoru salām, Kanāriju salām un Madeirai bija galvenais faktors, lai nodrošinātu darbavietu nosargāšanu un turpmāku nodarbošanos ar lauksaimniecību, jo īpaši ar piena ražošanu Reinjonā. Tomēr es balsoju pret kompromisu, ko ierosināja Eiropas Komisija un Padome, jo pēdējā nāca klajā ar priekšlikumiem, kas pārāk ievērojami atpalika no mūsu ierosinātajiem un Reģionālās attīstības komitejā un Lauksaimniecības komitejā pieņemtajiem priekšlikumiem.

Ir jānožēlo, ka Azoru salām nav saglabātas 3 000 tonnu kvotas cukura eksportam, ka atkāpe par piena ražošanu, kas piešķirta Reinjonai, nav izskatīta attiecībā uz citiem Francijas aizjūras departamentiem un ka Reinjonas piena ražošanas sasniegto rezultātu ilgtspējas nodrošinājumus Komisija nav atbalstījusi. Es iesniegtu vēlreiz visus šos jautājumus sarunās, kas notiks par POSEI programmas reformu.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Attālākos reģionus parasti raksturo tas, ka iedzīvotāju skaits tajos ir zems, tie ir nelieli, tajos ir stagnācija un smagi ekonomiskie apstākļi. Tie ir reģioni, kas lielā mērā ir atkarīgi no klimatiskiem un ģeogrāfiskiem apstākļiem un kuriem izstrādājumu un pakalpojumu pieejamība balstās uz sadarbību ar Savienības kontinentālo daļu. Šiem reģioniem ir vajadzīga pastāvīgi garantēta palīdzība

tieši tāpēc, ka grūtības, kuras jāpārvar attālāko reģionu iedzīvotājiem, ir pastāvīgas. Lai garantētu šiem reģioniem uzņēmējdarbības attīstību, profesionālas darbības stimulēšanu un tāda paša līmeņa lauksaimniecības nozari, kāda ir visā Eiropā, mums jāievieš jaunas tiesību koncesijas un jāturpina esošās, kas pielāgotas īpašo reģionu vajadzībām.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības attālāko reģionu ekonomisko un sociālo attīstību nosaka to ārkārtējais attālums un izolētība, to nelielais izmērs, sarežģītais reljefs un klimats un ekonomiskā atkarība no nedaudziem izstrādājumiem. Tā kā šie faktori kopumā nopietni ierobežo to attīstību, Lisabonas līguma 349. pantā ir noteikums par īpašiem pasākumiem attālāko reģionu labā, kas jāīsteno ar attiecīgu ierosmju palīdzību, kuras cenšas reaģēt uz īpašajām vajadzībām, tostarp lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē. Galvenie grozījumi ir saistīti ar dažu atkāpju ieviešanu, pagarināšanu vai pielāgošanu cukura, piena un vīna nozarē. Mēs balsojam „par” šiem pasākumiem visu šo apgrūtinājumu un starptautiskās krīzes dēļ, kas dzen mūs postā. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju (A7-0056/2010), jo kopējās lauksaimniecības politikas otrais pīlārs, proti, lauku attīstības politika, ir ārkārtīgi svarīgs pašas KLP efektivitātes uzlabošanai, kā arī zemes apsaimniekošanas veicināšanu vietās, kurās ir nelabvēlīgi dabas apstākļi. Referenta sagatavotais dokuments ir ļoti nepieciešams ne tikai mums, bet visai Eiropas Savienībai. Mums ir vajadzīga informācija par zemi, kura no īpašniekiem neatkarīgu iemeslu dēļ nevar tikt izmantota efektīvi vai labi. Es piekrītu referenta dotajam vērtējumam par nelabvēlīgo teritoriju klasifikācijas kritēriju pārskatīšanu, kas tika sākta 2005. gadā. Iepriekšējie kritēriji šo teritoriju atbalstam ir jāgroza tā, lai tie atspoguļotu reāli esošos apgrūtinājumus. Ir jāatceras arī, ka ir teritorijas, kas atbilst konkrētiem kritērijiem, bet apgrūtinājumi tagad ir likvidēti, pateicoties efektīvu pasākumu īstenošanai. Tieši dalībvalstu kompetencē ir identificēt teritorijas ar mazāk labvēlīgiem apstākļiem un attīstīt palīdzības un attīstības programmas. Protams, visiem pasākumiem ir jābalstās uz Kopienas pamatnostādņem.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Komisijas priekšlikums ar referenta uzlabojumiem paredz dažus grozījumus iepriekšējā Kopienas likumdošanā, konkrēti Regulā (EK) Nr. 247/2006. Galvenās izmaiņas attiecas uz dažu atkāpju ieviešanu, pagarināšanu un pielāgošanu cukura, piena un vīna nozarē. Es uzskatu, ka ierosinātie grozījumi ir pozitīvi attiecīgajām attālākajām teritorijām.

Stāvoklis ir ļoti smags, īpaši dažās teritorijās, kurās nesenās krīzes ir skārušas galvenās ekonomikas nozares (piena nozare Azoru salās, cukurbietes utt.). Tāpēc būtu ieteicams veicināt ekonomiskās darbības dažādošanu. Tomēr, lai veicinātu šādu dažādošanu, ražotājiem un pārveidotājiem ir jāpiedāvā ilgtermiņa izredzes, un ekonomikas operatoriem jādod iespēja sasniegt pienācīgu rūpnieciskās un komerciālās darbības līmeni. Ņemot vērā referenta izklāstīto sistēmu un grozījumus, ko iesnieguši mani kolēģi no attiecīgās komitejas, es apliecinu savu atbalstu ziņojumam.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Kā Reģionālās attīstības komitejas atzinuma referents par *Alves kunga* ziņojumu, es esmu apmierināts ar virzienu, kurā esam sākuši doties pretī ātrākam, efektīvākam eksporta maksimālā apjoma pielāgojumam izstrādājumiem, kas iekļauti pasākumos piegādei no attālākajiem reģioniem. Šā ziņojuma pamatnostādne ir Lisabonas līguma 349. pants, kas paredz palīdzību attālākajiem reģioniem, lai pārvarētu pastāvīgas grūtības, ko rada to ģeogrāfiskais stāvoklis, reljefs un klimats.

Šīs regulas noteikumiem jāpievēršas šo reģionu īpašajām vajadzībām un vietējā tirgus realitātei. Tāds bija mērķis, par ko es domāju, izstrādājot savus priekšlikumus, pie kuriem Eiropas Komisija ir apņēmusies atgriezties, veicot šīs regulas vispārējo pārskatīšanu, kas ir jāuzsāk vēl 2010. gadā.

Es rūpējos arī par Madeiras un Azoras salu ražotāju ienākumu nosargāšanu, kuri ražo vīnu no hibrīdu šķirnēm, ko vīna tirgotāju kopējā organizācija ir aizliegusi, tā dodot iespēju viņiem turpināt audzēt šīs šķirnes savu ģimeņu patēriņam, kas nozīmē, ka viņi nav spiesti tās iznīcināt. Es cerēju, ka kompromiss, kas panākts triju pušu sarunās starp Parlamentu, Komisiju un Padomi, tiks šodien apstiprināts ar lielu balsu vairākumu Parlamentā.

Ziņojums: Helga Trüpel (A7-0134/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) *H. Trüpel* ziņojums par 2011. gada budžetu ir jauna stadija Eiropas Parlamenta budžeta pieņemšanas procedūrā. Martā Parlaments pieņēma pamatnostādnes 2011. gadam. Šoreiz mērķis ir pieņemt tāmes projektus pēc sarunām, kas notika starp Budžeta komiteju un Eiropas Parlamenta Prezidiju, kas ir iestāde, kuras kompetencē ir šis jautājums. Es atbalstīju šo ziņojumu, kas īpaši nodrošina otro maksājuma palielinājumu EUR 1 500 mēnesī par parlamentārās palīdzības piemaksu, 18 jaunu EP deputātu finansēšanu, viņiem uzsākot amata pienākumu pildīšanu, atbalsta dienestu uzlabošanu, ko

sniedz EP deputātiem (politikas departamenti, bibliotēku pakalpojumi), un apmeklētāju skaita palielinājumu no 100 līdz 110 cilvēkiem gadā, kurus katrs EP deputāts var finansiāli sponsorēt. Šie dažādie noteikumi atbilst Eiropas Parlamenta jaunajai kompetencei, ko tam piešķīris Lisabonas līgums: turpmāk EP deputātiem kā likumdevējiem līdzās dalībvalstu ministriem gandrīz visos Eiropas kompetences jautājumos ir jābūt iespējai izmantot padziļinātu tehnisko ekspertīzi par likumdošanas jautājumiem savā labā, kā arī pilsoņu informēšanai par savu darbu, jo īpaši, pieņemot viņus Parlamentā Strasbūrā vai Briselē.

Martin Ehrenhauser (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret *Trüpel* kundzes ziņojumu. Tādā veidā es ļoti skaidri vērsos pret sekretariāta piemaksas palielinājumu un jebkādu amatpersonu skaita palielinājumu šeit Eiropas Parlamentā. Arguments, ka Lisabonas līgums EP deputātiem radīs vairāk darba, vispirms ir jāpierāda.

Pat ja tā notiktu, risinājums tomēr šajos valsts parādu eksplozijas apstākļos var būt tikai lielāka efektivitāte, nevis lielāka birokrātija. Šajā Parlamentā ir milzīgs potenciāls lielākai efektivitātei un būtu viegli palielināt veiktspēju arī ar mazāku personālu un nelielāku finansējumu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Kā es jau iepriekš esmu teicis, saskaņā ar Lisabonas līgumu lietu daudzums, ar kurām Parlamentam jānodarbojas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, palielināsies. Ir nepieciešami atbilstīgi tehniski un loģistikas līdzekļi, lai darbu veiktu ātri un efektīvi.

Tāpēc, ņemot vērā Eiropas Savienības turpmāko paplašināšanos un nepieciešamību labāk informēt sabiedrību par Parlamenta darbu, ir nepieciešams piešķirt finansējumu, kas dos iespēju 2011. gadā strādāt efektīvi, lai tādējādi viss Savienības likumdošanas process nepalēninātos Parlamenta nepietiekamā finansējuma dēļ.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Atbilstoši politikai, ko es esmu aizstāvējis, es uzskatu, ka nulles budžeta plānošanas politika katra parlamentārā sasaukuma sākumā ir svarīga. Līdz ar to Parlamenta budžetā atspoguļosies reālās vajadzības un palielināsies pārredzamība, budžeta disciplīna un efektivitāte. Es iestājos arī par atšķirību starp pastāvīgām un mainīgām izmaksām, kur pēdējās tiek pamatotas ar izmaksu un ieguvumu analīzi. Šī izmaksu un ieguvumu analīze ir svarīga, lai nodrošinātu labākus rezultātus un resursu pārvaldību. Lisabonas līgumam stājoties spēkā, tika piešķirtas jaunas kompetences, un 18 jaunu deputātu iekļaušana nosaka nepieciešamību radīt apstākļus, kas ļauj viņiem pildīt savu mandātu pienācīgā, efektīvā veidā. Es uzsvērtu, ka Parlamenta galvenajai prioritātei jābūt izcilībai likumdošanas procesā. Šis Parlaments jānodrošina ar resursiem, kas nepieciešami tā kārtīgai darbībai; jo īpaši šajā augsto prasību laikā, kurā mēs dzīvojam, kad ES iestādēm ir būtiska nozīme eiropiešiem un sabiedrībai vispār.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mēs, Zaļie, esam nobalsojuši „par” savas kolēģes *Helga Trüpel* ziņojumu. Visi iesniegtie grozījumi ziņojumam tika noraidīti. EP tāmes 2011. gadam tādējādi tiek nosūtītas Komisijai iekļaušanai priekšlikumā par budžeta projektu 2011. gadam. Attiecībā uz palīgu piemaksu otrās daļas palielinājumu 2011. gadam tas nozīmē, ka piešķirumi pašreiz tiek ieskaitīti rezervē līdz sīki izstrādātu finanšu deklarāciju saņemšanai par visām attiecīgajām izmaksām. Parlaments var atgriezties pie šā jautājuma 2011. gada budžeta pirmajā lasījumā septembrī vai oktobrī. Attiecībā uz sekretariāta piemaksas pirmās daļas palielinājumu 2010. gadam balsošana notiks rītdien, balsojot par *Mañka* kunga ziņojumu par budžeta grozījumu Nr. 1/2010. Šeit mēs esam jau istajā budžeta procedūrā, un balsojums par to būs galīgais rezultāts.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Mēs jau esam paspējuši pierast pie tā, ka Eiropas Parlamenta budžets atspoguļo sarežģītus kompromisus starp Eiropas Parlamentu un citām ES iestādēm, kā arī — netieši — starp Eiropas Parlamentu un dalībvalstīm.

Nākamais gads šajā ziņā var izrādīties īpaši grūts, ja apskatām, cik svarīgs un apjomīgs darbs sagaida Parlamentu. No vienas puses, Parlaments saskaras ar pienākumu pielāgoties jaunajiem nosacījumiem, kas izriet no Lisabonas līguma stāšanās spēkā un ES paplašināšanās ar Horvātiju — man jāpiemin tikai 18 jaunie deputāti, 68 papildu amati un 62 amati, kas saistīti ar Horvātijas pievienošanos. No otras puses, nav plānots, ka Parlamenta budžets ievērojami pieaugs salīdzinājumā ar 2010. gadu (5,5 %), kas rada jautājumu par to, kā saskaņot šo skaitli ar jauno realitāti. Šajā sakarībā es atzinīgi vērtēju priekšlikumu, kas ziņojumā viscaur tiek atkārtots, par izdevumu apdomīgu plānošanu.

Arī es tāpat kā dokumenta autore domāju, ka ir jāpārskata subsīdiju līmenis, ko piešķir darbinieku ģimenēm, nodarbinātība bibliotēkā jāpalielina tikai pēc pamatīgas EP deputātu vajadzību analīzes un jānodrošina Parlamenta personāla drošība par saprātīgu cenu un, balstoties uz principu par atklātību pret parasto pilsoni. Parlaments joprojām paliek pārāk noslēgts kā iestāde, un, cik vien iespējams, mums jāpalielina finansējums tādiem projektiem kā, piemēram, Eiropas vēstures nams un Parlamenta ekskursijas.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir nozīmējusi Eiropas Parlamenta pilnvaru palielināšanos, kas dabiski nozīmē jaunus finanšu līdzekļus palielināto vajadzību apmierināšanai. Tāpēc šī 2011. gada budžeta tāme paredz 5,8 % palielinājumu salīdzinājumā ar 2010. gada finanšu gadu, cenšoties nodrošināt Parlamentam pilnīgu iespēju izmantot un īstenot savas prerogatīvas.

Budžets 2011. gadam palielināsies līdz EUR 1 710 574 354, no kuriem 20,32 % būs 5. budžeta kategorijai (administrācija), kas dod iespēju saskaņot politiskos mērķus ar attiecīgo finansējumu. Šis budžeta priekšlikums ietver noteikumus attiecībā uz Horvātijas pārstāvību, uz papildu finanšu līdzekļiem par sekretariāta pakalpojumiem deputātiem, uz ikgadējo apmeklētāju skaita palielināšanu, kurus deputāts var uzaicināt, uz Parlamenta oglekļa bilances samazināšanu un uz Eiropas vēstures nama un Apmeklētāju centra finansējumu.

Šis ziņojums atspoguļo saprātīgu budžetu, kura mērķis ir Parlamenta ilgtspējības politika. Tomēr tas negrozāmi ievēro stingru pieeju pieejamo resursu efektīvai izmantošanai.

Ziņojums: Richard Ashworth (A7-0051/2010)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), rakstiski. – Mēs balsojam pret šo ziņojumu saskaņā ar AKNP principiem un tāpēc, ka mēs atbalstām tiesību aktu tikai tad, kad tas ierobežo ES pilnvaras vai atdod tās atpakaļ nāciju valstīm. Neviens grozījums, kas, mūsaprāt, nevajadzīgi kaitē britu lauksaimniekiem, kā arī neviens grozījums, kas paplašina ES kontroli šajā nozarē, netika atbalstīts. AKNP turpinās aizstāvēt britu lauksaimnieku intereses pret ES iejaukšanos, jo mums liekas, ka Lielbritānijas lauksaimniecība ir pilnīgi spējīga pārvaldīt pati savas lietas un tai jau ir gan augsti kvalitātes, gan nekaitīguma standarti. AKNP ir pret to, ka Lielbritānijas nodokļu maksātāju spiež subsidēt saimniecības citās Eiropas daļās, kuras konkurē ar mūsu pašu lauksaimniekiem. AKNP piekrīt tirdzniecībai ar lauksaimniecības produkciju saskaņā ar PTO noteikumiem.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Administratīvais slogs, kas uzlikts lauksaimniekiem, ir jāsamazina, un pārmērīgā birokrātija, kas bieži ir saistīta ar lauksaimniecības lietām, ir jāatceļ. Lauksaimniekiem ir jābūt iespējai pievērsties savai primārajai atbildībai: augstas kvalitātes produktu ražošanai.

Es nobalsoju par šā ziņojuma noteikumiem, kas ir saistīti ar pašreizējās dublēšanas likvidēšanu un ar elastīguma uzlabošanu. Es arī piekrītu ziņojumā deklarētajam attiecībā uz tiesību aktiem šajā nozarē; proti, ka šiem tiesību aktiem jābūt samērīgiem ar mērķi un ka nav jāiesniedz neviens tiesību akts, pirms tiek veikts novērtējums par šā tiesību akta ietekmi attiecībā uz iespējamo finansiālo slogu. Pārmērīga birokrātija ir jāatceļ, ja mēs gribam sasniegt efektīvu, konkurētspējīgu lauksaimniecības nozari Eiropā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu, jo uzskatu, ka ir nepieciešams turpināt kopējās lauksaimniecības politikas regulas un noteikumu vienkāršošanu, kas sākās vēl 2005. gadā. Lauksaimnieki un citi ekonomikas dalībnieki lauksaimniecības nozarē ir jāatbrīvo no birokrātijas un prasībām, kas nav vajadzīgas, lai sasniegtu politiskos mērķus un nodrošinātu nodokļu maksātāju naudas pienācīgu pārvaldību. KLP vienkāršošana ir būtiska, lai mūsu lauksaimniecības ekonomika kļūtu konkurētspējīgāka un tiktu radītas darbavietas un sekmēta mūsu lauku teritoriju veselīga attīstība. Dažu dalībvalstu pieteikumos ir konstatēti augsts kļūdu līmenis, un tas apgrūtina lauksaimniekiem palīdzības saņemšanu laikus. Dalībvalstīm iespējamo labuma ieguvēju rīcībā jānodod sistēmas, kas ir vienkāršas, skaidras un pārredzamas. Tāpēc es aicinu Komisiju iekļaut šo jautājumu divpusējās diskusijās ar dalībvalstīm.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Pēc trim gadiem, kas pagājuši kopš KLP reformas, mēs tagad domājam, kā pielāgot mūsu lauksaimniecības politiku šodienas problēmām. Patstāvīgais ziņojums piedāvā lietderīgus un plašu piekrišanu guvušus ieteikumus, kā sasniegt lauksaimniecības nozares mērķi, kurā apvienojas kvalitāte un konkurētspēja. Mums atzinīgi un pozitīvi jāvērtē šā ziņojuma gars, jo ar šo ziņojumu Parlaments aicina uz jaunas KLP ieviešanu 2013. gadā, samazinot birokrātiju lauksaimniekiem. Katrs pasākums, kas spēj samazināt administratīvās procedūras un slogus, kuri nospiež lauksaimniecības ražotājus — nemaz nerunājot par attiecīgajām vietējām iestādēm —, un kas neatsaucas uz kvalitātes standartiem, neapšaubāmi ir pelnījis mūsu atbalstu. Tāds ziņojums kā šis, kas ir vērtīgs pret lauksaimnieku vajadzībām, tostarp vajadzību nodrošināt, lai viņi netiktu traucēti ar pārmērīgiem birokrātiskiem slogiem, neapšaubāmi būs derīgs ieguldījums kopējās lauksaimniecības politikas reformēšanas procesā, kam acīmredzamu iemeslu dēļ ir lemts būt sarežģītam un ļoti jutīgam procesam Eiropas ekonomikas nākotnes un neskaitāmu tradicionālo vietējo ražojumu veidu aizsardzības labā. Tādēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

Vito Bonsignore (PPE), rakstiski. – (IT) Zemkopība vienmēr ir bijusi nozīmīga Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai, un mēs to uzskatām par Eiropas ekonomikas pamatnozari. Tomēr mūsu zemkopjus pārāk ilgi ir nomākuši birokrātiski un administratīvi slogi: ir laiks viņu nastu atvieglināt.

Es faktiski esmu pārliecināts, ka birokrātisko procedūru vienkāršošana, kas tiks pieņemta ar KLP reformu, sākot ar 2013. gadu, ir ne tikai vēlama, bet nepieciešama. Tāpēc es domāju, ka ir pareizi vienkāršot noteikumus par dzīvnieku elektronisko identifikāciju un radīt palīdzības tālruņa līniju katrā ES dalībvalstī, lai informācija būtu labāk pieejama. Turklāt ir svarīgi atjaunot uzticību iestāžu un lauksaimnieku starpā.

Turklāt lauksaimniekiem vairs nav dienām ilgi jātērē laiks, pildot veidlapas un deklarācijas, bet kopjot savus laukus un tādējādi gādājot labākus lauksaimniecības produktus, kas atbilst augstākiem standartiem. Tāpēc es balsoju „par” šiem pasākumiem, kas veido daļu no birokrātijas vienkāršošanas procesa, ko atklāti atbalsta mana parlamentārā grupa, un piedāvā būtisku atbildes reakciju krīzes laikos.

David Campbell Bannerman (EFD), rakstiski. – Mēs balsojam pret šo ziņojumu saskaņā ar AKNP principiem un tāpēc, ka mēs atbalstām tiesību aktu tikai tad, kad tas ierobežo ES pilnvaras vai atdod tās atpakaļ nāciju valstīm. Neviens grozījums, kas, mūsaprāt, nevajadzīgi kaitē britu lauksaimniekiem, kā arī neviens grozījums, kas paplašina ES kontroli šajā nozarē, netika atbalstīts. AKNP turpinās aizstāvēt britu lauksaimnieku intereses pret ES iejaukšanos, jo mums šķiet, ka Lielbritānijas lauksaimniecība ir pilnīgi spējīga pārvaldīt pati savas lietas un tai jau ir gan augsti kvalitātes, gan nekaitīguma standarti. AKNP nepieņem to, kā KLP vēsturiski ir tikusi izmantota korumpētos veidos (piemēram, neesoši vīna dārzi) vai to, kā tā tiek izmantota, lai celtu dažu ES valstu politiku ienākumus, kuriem pieder lauku saimniecības. AKNP iebilst arī pret to, ka Lielbritānijas nodokļu maksātājs ir spiests subsidēt saimniecības citās Eiropas daļās, kuras konkurē ar mūsu pašu lauksaimniekiem. AKNP piekrīt tirdzniecībai ar lauksaimniecības produkciju saskaņā ar PTO noteikumiem.

Derek Roland Clark (EFD), rakstiski. – AKNP balsoja pret ziņojumu par KLP vienkāršošanu, jo, neskatoties uz to, ka ziņojuma īstenošana padarītu politiku saprotamāku, pārredzamāku un praktiskāk izmantojamu, vienkāršojot lauku saimniecību uzraudzību, palielinot maksāšanas kārtības elastīgumu un padarot to lauksaimniekiem ērtāk lietojamu, to darīt nozīmē saglabāt KLP un potenciāli palīdzēt to pagarināt vēl par vienu paaudzi! Tāpēc AKNP balsoja pret rezolūciju kopumā, jo īpaši tāpēc, ka tai nav tiesiskas iedarbības.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju „par” ziņojumu par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu, un es apsveicu Ashworth kungu un ēnu referentus par teicami paveikto darbu. Mums jāsaikā rīkoties, lai vienkāršotu birokrātiskās procedūras un prasības, kas uzspiestas lauku saimniecībām, lai samazinātu izmaksas un vienlaikus palielinātu konkurētspēju un juridisko noteiktību. Mēs bieži aizmirstam, ka arī lauku saimniecības, lai gan tās ražo plaša patēriņa produktu, ir uzņēmumi, kuru konkurētspēja cieš pārmērīgas birokrātijas dēļ.

Tieši šā iemesla dēļ es domāju, ka tādi ziņojumi kā šis ir svarīgi, jo tie uzsver problēmas, kas rodas nosacītības vai pārmērīgi sarežģītu procedūru dēļ, tajā pašā laikā ierosinot arī risinājumus, lai vienkāršotu un uzlabotu to, kas tomēr galu galā ir vissvarīgākā ES programma, vismaz finansiālā nozīmē. Es uzskatu, ka, nobalsojot par šo ziņojumu, Parlaments ir pavirzījies pretī KLP, kas ir mūsdienīgāka, efektīvāka un ekonomiskāka un kas galvenokārt spēj nodrošināt Eiropas pārtikas prasību apmierināšanu ne tikai šodien, bet arī turpmākos gados.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Lauksaimnieki vienmēr ir bijuši visdedzīgākie un nelokāmākie Eiropas Savienības integrācijas atbalstītāji. Viņi stingri uzskata, ka KLP joprojām ir kopēja politika šā vārda īstajā nozīmē. Globalizētā pasaulē Eiropas Savienībai ar savu Kopienas tirgu jārikojas vienoti, lai garantētu pārtikas apgādes drošību un veicinātu atjaunojamus resursus. Tai jāapkaro arī klimata pārmaiņas un jāpastiprina pētniecības darbs, lai vislabākā veidā izmantotu iespējas, ko pētniecība var piedāvāt.

Iespējamie KLP budžeta samazinājumi radītu ievērojamu sociālu un ekonomisku pārrāvumu, tādējādi liedzot lauksaimniecībai iespēju pārvarēt nākotnes problēmas. Mums ir svarīgi saprast, ka lauksaimnieku ieņēmumi ir atkarīgi no tiešajiem maksājumiem, neskatoties uz to, ka tie vieni paši nenodrošina lauksaimniekiem pienācīgu dzīves standartu. Vidējais lauksaimniecības ienākums Eiropas Savienībā kopā ar visiem tiešajiem maksājumiem nepārsniedz pusi no vidējās algas, kas tiek maksāta pārējās ekonomikas nozarēs.

Es uzskatu, ka tiešo maksājumu kā KLP I pilāra sastāvdaļas samazināšana nestu postošas sekas ne tikai lauksaimniekiem, bet tikpat lielā mērā lauku teritorijām, kā arī sabiedriskajiem pakalpojumiem, kas ir saistīti ar lauksaimniecisko ražošanu, patērētājiem un sabiedrībai, kas gūst labumu no šiem maksājumiem kopumā. Tāpēc tiešie maksājumi ir dzīvībai svarīgi un saglabājami.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Vispār es balsoju „par” centieniem vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku (KLP). Šai vienkāršošanai ir jānes labums lauksaimniekiem, sniedzot viņiem iespēju koncentrēt uzmanību uz nekaitīgas, kvalitatīvas pārtikas ražošanu, kā arī valsts un ES iestādēm, samazinot birokrātisko slogu, kas saistīts ar KLP īstenošanu.

KLP ir ārkārtīgi svarīga Eiropas Savienībai gan tādēļ, ka tā nodrošina nekaitīgas pārtikas ražošanu, gan tās rūpju dēļ par vides vai lauku teritoriju aizsargāšanu, domājot par pienācīgi ilgtspējīgu attīstību. Vienkāršošanai jānozīmē lielāka atbildība visiem iesaistītajiem dalībniekiem.

Tāpēc es uzsvērtu nepieciešamību pārveidot KLP par vienkāršāku, godīgāku un pārredzamāku instrumentu. Kā pirmo es izceltu priekšlikumu radīt vienotu dzīvnieku identifikācijas sistēmu. Šai sistēmai jāietver pašsertifikācijas iespēja, pārbaudu kvotu samazināšana zem pašreizējām normām un jautājums par aitu un kazu gaļas izsekojamību; es runāju konkrēti par priekšlikumu mājlopu ganāmpulka identifikācijai. Visbeidzot, nepieciešamajai KLP reformai būs jāskatās atšķirība starp individuālu lauksaimnieku vai šo indivīdu kooperatīvu atbalstīšanu un lielu agrorūpniecisku pārtikas uzņēmumu atstāšanu tirgus žēlastības varā.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojuma projekts par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu ir vēl viens solis pretim vienkāršākam un efektīvākam KLP. Mums, protams, jādara daudz vairāk, lai vairotu Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju, saglabātu vecās un radītu papildu darbavietas un atbalstītu lauku teritoriju dabisku attīstību. Šajā sakarībā es vēlos pieminēt jautājumu par tiešajiem maksājumiem robežu reģionos, kuros ir negodīga konkurence un diskriminācija, kas balstās uz lauksaimniecības vienību reģistrācijas vietu.

Dalībvalstu blakus reģionos, kuros ir atšķirīgi cenu līmeņi, dažās lauksaimniecības vienībās ir pazīmes par masveida ekonomisku darbību, reaģējot uz šīm cenu atšķirībām. Lauksaimniecības vienība, kas saņem augstākas cenas savā izcelsmes valstī, veic uzņēmējdarbību citā valstī (ar zemākām tiešajām cenām) par zemākām ražošanas izmaksām un reģistrē noietu robežas pretējā pusē. Tādējādi lauksaimniecības vienības valstīs ar zemākām tiešajām cenām tiek diskriminētas un nostādītas ekonomiski nelabvēlīgā stāvoklī vietējā tirgū, bet lauksaimniecības vienības no dalībvalstīm ar augstākām tiešajām cenām ES politikas rezultātā nodrošina sev ekonomisku priekšrocību tirgū. Šo iemeslu dēļ, reformējot KLP, ir nepieciešams ņemt vērā cenu ietekmi; tas ir, salīdzinot ražošanas vietu ar vietu, kurā tiek saņemtas tiešās cenas. Ar šo regulējumu mēs sekmēsīm arī jauna un godīgāka tirgus veidošanos lauksaimniecībā. Es esmu par iesniegto ziņojumu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu par izšķirīgu ES lauksaimniecības konkurētspējai, darbavietu saglabāšanai un Eiropas lauku teritoriju ilgtspējīgai attīstībai. Pārbaudu noteikumi ir jāvienkāršo un jāpadara pieejamāki lauksaimniekiem ar valsts iestāžu palīdzību un padomu, lai nodrošinātu to, ka Eiropas lauksaimniecības produktu kvalitāte nerada nevajadzīgu slogu un papildu grūtības lauksaimnieciskajā darbībā iesaistītajiem dalībniekiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tiesību aktu vienkāršošana ir būtisks mērķis, lai tuvinātu Eiropu cilvēkiem. Vienkārša un uztverama politika ir nepieciešama tiem, kas nav apguvuši Eiropas Savienības kodu un nerunā „eiropiski”. Tieši tāpēc tik fundamentāla un pastāvīga politika kā kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir jāsaprot tiem, kuri ir tās galvenie labuma guvēji, šajā gadījumā — Eiropas lauksaimnieki.

Tāpēc es izteiktu atzinību par to, cik pareizi referents apgalvo, ka „jaunajai KLP jāļauj lauksaimniekiem koncentrēties uz galveno mērķi nodrošināt drošu, kvalitatīvu un izsekojamu pārtiku, kā arī jāatbalsta lauksaimnieki ārpus tirgus sabiedrisko preču piegādē”. Es ceru, ka jaunā KLP būs vienkāršāka, pārredzamāka un godīgāka; ka tā mērķtiecīgāk pievērsīsies lauksaimnieku un tirgus vajadzībām un ka tās procesi būs ātrāki un mazāk birokrātiski, bet droši un efektīvi. Juridiska noteiktība neprasa sarežģītus vai kņurus procesus, bet drīzāk vienkāršību un efektivitāti. Tiesu to mēs gribam jaunajai KLP.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējai lauksaimniecības politikai (KLP), no vienas puses, jānodrošina atbilstoša nekaitīgas pārtikas apgāde un, no otras puses, jāreaģē uz tādām problēmām kā lauku teritoriju, kalnainu apvidu, nelabvēlīgu teritoriju saglabāšana un Eiropas lauksaimniecības daudzfunkcionalitāte. Tiesību aktu saskaņošanai ir jāiet kopā ar bezdarba novēršanu. Ir jācer, ka administratīvā sloga samazinājums par 25 % tiks sasniegts pirms 2012. gada. KLP ir jāvienkāršo, jo tādējādi mūsu lauksaimniecības ekonomika kļūs konkurētspējīgāka, saglabājot un radot darbavietas un sekmējot mūsu lauku teritoriju ilgtspējīgu attīstību. KLP vienkāršošanai ir jānes labums galvenokārt lauksaimniekiem, nevis tikai valsts iestādēm un maksājumu iestādēm dalībvalstīs. Lauksaimniekiem ir jābūt pieejamām ērti lietojamām sistēmām, kas ļauj viņiem viegli un bez nevajadzīgas birokrātijas iesniegt pieteikumus par tiešiem maksājumiem savā dzīvesvietā. Šim vienkāršojumam ir jāiet roku rokā ar tās īstenošanas vienkāršošanu, un dalībvalstīm līdz minimumam ir jāsamazina birokrātiskās formalitātes, ko prasa no labuma guvējiem, jo īpaši lauku attīstības jomā. Ir jābūt elastīgākiem, tāpēc mēs atbalstām tiesības uz elastīgāku maksājumu kārtību pat pirms pārbaudu pilnīgas pabeigšanas.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir pozitīvi aspekti, no kuriem mēs uzsvērtu šādus: kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vienkāršošana nedrīkst nozīmēt mazāku palīdzību lauksaimniekiem un tradicionālo tirgu pārvaldības instrumentu nojaukšanu; vajadzība grozīt soda naudas, īpaši tad, kad tās saistītas ar pārkāpumiem, par kuriem ražotājs nav atbildīgs; pieteikšanās procesa vienkāršošana; un ļoti pozitīvi grozījumi attiecībā uz dzīvnieku, īpaši aitu un kazu, identifikāciju.

Tomēr referenta ierosinātā pieeja visnotaļ mērķtiecīgi pievēršas tirgum, konkurētspējai, „pārmērīga protekcionisma samazināšanai” un liberalizācijas tālākai turpināšanai ar tās labi zināmajām un postošajām sekām. Ziņojums turpina arī atbalstīt pašreizējo palīdzības sadalīšanas modeli. Tas apgalvo, ka „ar vienreizējo saimniecības maksājumu ieviešanu jānodrošina taisnīgums”, bet neierosina konkrētus pasākumus šā mērķa sasniegšanai.

Tas pauž uzskatu, ka pašreizējā lauksaimnieciskās darbības definīcija vienreizējā maksājuma vajadzībām ir pārskatāma, bet neko neierosina, lai grozītu pašreizējo modeli, kurā cilvēkiem maksā, lai viņi neražotu. Kopumā ziņojumā trūkst priekšlikumu un pasākumu, kā grozīt spēkā esošo KLP modeli, sākot (bet ne tikai) ar to, kas attiecas uz palīdzības īstenošanu.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es pilnībā piekrītu, ka KLP vienkāršošanai nedrīkst samazināt atbalstu lauksaimniekiem un tā nedrīkst novest pie tradicionālo tirgu pārvaldības instrumentu sagraušanas. Turklāt es piekrītu, ka tiek atlikts aitu elektroniskās iezīmēšanas pienākums.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Ir ārkārtīgi svarīgi vienkāršot principus, kas nosaka kopējās lauksaimniecības politikas darbību. KLP nav jāreducē tikai līdz naudas sadalīšanai. Personīgi es vēlos, lai tiktu novirzīti lielāki resursi individuāliem lauksaimniecības investoriem, kas varētu efektīvāk modernizēt lauku saimniecības un paplašināt ražošanu. Tomēr tiešo maksājumu palielināšana, manuprāt, ir veids, kā saglabāt nabadzību visvairāk atpalikušajos reģionos, atbalstot cilvēkus, kuri īstenībā nav saistīti ar lauksaimniecību, un kavējot lauksaimniecības pārstrukturēšanu. Tikai „īstu” lauksaimnieku — veselīgas pārtikas un augstas kvalitātes produktu ražotāju — subsidēšana var šajā jomā garantēt drošību Eiropai un visai pasaulei.

Cornelis de Jong, Kartika Tamara Liotard un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Es nobalsoju pret R. Ashworth ziņojumu par KLP vienkāršošanu (A7-0051/2010) 12. punkta dēļ. Lauksaimniekiem nav vajadzīgs lielāks ES tiešais atbalsts; viņiem vajadzīgas godīgākas cenas par produktiem.

Tomēr es patiešām piekrītu ziņojuma būtībai. KLP ir pārlietu sarežģīta un nevajadzīgi smagnēja lauksaimniekiem, dalībvalstīm un decentralizētām valdībām un iestādēm. Ir ļoti nepieciešams atvieglot šo administratīvo slogu un samazināt birokrātiju, īpaši šajos krīzes apstākļos.

Turklāt ir jābūt iespējai labot kļūdas, kas radušās, lauksaimniekiem bez nodoma vai no sevis neatkarīgu faktoru dēļ izdarot pārkāpumus, kuru dēļ viņi tiek sodīti, kā arī jābūt lielākai pārredzamībai attiecībā uz šiem sodiem.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Kopējā lauksaimniecības politika ir būtisks Eiropas Savienības elements, vai runājam par pārtikas nodrošināšanu mūsu pilsoņiem, vai par kalnu reģionu un lauku teritoriju, vai arī par attālāko vai mazāk attīstīto reģionu saglabāšanu un aizsargāšanu. Es balsoju „par” šo ziņojumu, jo es atbalstu nepieciešamību vienkāršot KLP. Tai jābūt orientētai uz rezultātiem un jāpiedāvā lielāka reaģēšanas spēja. Es domāju, ka ir nepieciešama arī ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm un vietējām iestādēm attiecībā uz labākās prakses apmaiņu. Tajā pašā laikā iestādēm lauksaimnieki ir labi jāinformē un jāsniedz viņiem palīdzība.

Erminia Mazzoni (PPE), rakstiski. – (IT) Lauksaimniecība ir viens no galvenajiem resursiem Eiropā, bet tā ir arī nozare, uz kuru vissmagāk gulstas ES birokrātijas dzirnakmeņi. Mēs nedrīkstam arī par zemu novērtēt klimata un vides faktoru ietekmi, kas pēc savas būtības ir grūti paredzami un spiež lauksaimniecības pasauli saskarties ar jaunām un smagām problēmām globālo pārmaiņu dēļ, kuras pašlaik notiek.

Šajos apstākļos Eiropas Parlaments uzskata, ka obligāti jāatceras tas, ka mērķis samazināt administratīvo slogu par 25 %, kuru noteica 2003. gada programma, nav pietiekams un nav pietiekami vērienīgs, ņemot vērā, ka mums varbūt tas būs jāsasniedz pirms termiņa 2012. gadā. Parlaments uzskata arī, ka tam jāierosina Komisijai un Padomei neatliekama stratēģija, lai turpmāk samazinātu slogus, kas apspiež mūsu lauksaimniekus.

Priekšlikumi šajā Parlamenta rezolūcijā mēģina arī sagatavot KLP pārstrādāšanu saskaņā ar ES 2020. gada stratēģiju. Šis ir izšķirošs solis, lai nodrošinātu šīs nozares izaugsmi un piesūktā finansējuma saglabāšanu, ņemot vērā ES resursu eroziju, kas paredzama 2013. gadā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šā ziņojuma panākums ir tas, ka tikai sabiedriskais pakalpojums garantē pārbaužu neatkarību un bezpartejiskumu un ka ir uzsvērtā ideja par lauksaimniecību kā sabiedrisku pakalpojumu. Prasība par pārtikas vielu izsekojamību arī ir svarīga, lai gan skaidrs marķējums par vides ietekmi visticamāk palielinās izpratni visu pilsoņu (ražotāju un patērētāju) starpā par to, cik svarīga ir pārvietošana un produkcijas vides kvalitāte.

Svarīga ir arī ziņojumā apliecinātā apņēmība vienkāršot kopējās lauksaimniecības politikas administratīvos noteikumus. Tomēr fakts, ka KLP tiek apskatīta tikai no konkurētspējas un neolibērālisma perspektīvas tiešajā politiskajā tradīcijā, kas pēdējos gados īstenota Eiropas Savienībā, liedz man balsot „par”. Tāpēc es atturos attiecībā uz šo tekstu kā labas gribas izpausmi par progresu, kas panākts izteiktajos nodomos.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir svarīgi vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku, ja vēlamies sasniegt mērķi par lauksaimniecības nozares administratīvā sloga 25 % samazinājumu līdz 2010. gadam. Birokrātija ir nopietns kavēklis lauksaimniekiem, kas atstāj novārtā savus ikdienas lauku darbus, jo viņi lieki patērē daudz laika birokrātijas dēļ. Turklāt jaunie grozījumi nozīmēs arī simtiem miljonu eiro samazinājumu par administratīvo slogu, ko nes lauksaimnieki, solot jūtamu ieguvumu, īpaši, ja ņemam vērā grūto ekonomisko situāciju, kurā pašlaik atrodamies. Standartu un pārbaužu mehānismu vienkāršošana ir būtiska lauksaimniekiem, kam jānodrošina pārtikas apgāde 500 miljoniem cilvēku par saprātīgu cenu. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es nobalsoju par šo ziņojumu, kurā ir svarīgi noteikumi, lai novērstu birokrātiju, kas ietekmē Eiropas lauksaimniekus, jo īpaši tagad, kad lauksaimniecību ļoti smagi ir skārusi finanšu krīze. Es vēlos pateikties saviem kolēģiem deputātiem, kas balsoja par grozījumiem, kurus es iesniedzu, tādējādi saglabājot tekstu, kas jau tika apstiprināts komitejā.

Es galvenokārt atsaucos uz Grozījumu Nr. 49, kas attiecas uz dažās dalībvalstīs reģistrēto kļūdu augsto līmeni pieteikumos, kas iesniegti par tiešajiem maksājumiem, kas arī izceļ to, ka šīs kļūdas skaidrojamas galvenokārt ar izmantoto ortofotogrāfijas aprīkojumu, nevis pašu lauksaimnieku vainu. Es atsaucos arī uz Grozījumu Nr. 65 attiecībā uz aitū un kazu obligātās elektroniskās identifikācijas atlikšanu no 2010. gada pārmērīgi augsto izmaksu dēļ pašreizējā ekonomikas krīzē.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Priekšlikums vienkāršot KLP ir plašāka birokrātisko procedūru samazināšanas procesa daļa, procesa, ko pirms kāda laika iniciēja dažādas ES dalībvalstis, lai nodrošinātu efektīvākus un pieejamākus pakalpojumus pilsoņiem.

Šī reforma ir nepieciešama arī lauksaimniecības nozarei, lai dotu iespēju lauksaimniekiem taupīt laiku un naudu un lai viņiem būtu pieejami atbalsti nosacītības un tiešo maksājumu sistēmā, kā arī attiecībā uz dažiem lauku attīstības aspektiem un audzēto dzīvnieku identifikācijas metodēm.

Pašlaik, kad jau notiek debates par KLP pēc 2013. gada, šis priekšlikums par vienkāršošanu uzskatāms par pārbaudes stendu, kas izmantojams, lai izgaismotu iespējas un apdraudējumus un veidotu pamatu priekšlikumam par Eiropas lauksaimniecību nākotnē. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ziņojums par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vienkāršošanu izskata jautājumu, kas ir bijis nopietnu rūpju iemesls lauksaimniekiem, kuri ir galvenie KLP labuma guvēji, un arī Eiropas sabiedrībai vispār, kas uzskata, ka KLP ir grūti saprotama savu sarežģīto mehānismu dēļ. Tāpēc visi atzīst, ka pasākumu vienkāršošana ir nepieciešama un neatliekama. Ir būtiski, ka šie pasākumi tieši ietekmē lauksaimniekus, nevis tikai katras dalībvalsts administrāciju, kā tas ļoti bieži ir bijis. Tirgus pārvaldības instrumentu atcelšanu nevar uzskatīt par vienu no vienkāršošanas līdzekļiem.

Vienkāršošanai jāpievēršas tieši vajadzībai novērst diskrimināciju vienotajā maksājuma shēmā dažādās dalībvalstīs, kas ir problēma, ko izraisa valsts pārvaldes neefektivitāte, piemēram, pārbaudes, termiņi, maksājumi utt.. Šādas diskriminācijas likvidācija novērsīs dažāda līmeņa KLP, kas veicina nevienlīdzību starp dažādu dalībvalstu lauksaimniekiem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es nobalsoju par R. Ashworth ziņojumu, iestājoties par vienkāršāku lauksaimniecības politiku, kas ir arī vieglāk saprotama lauksaimniekiem. Kopējās lauksaimniecības politikas administrēšana bieži ir pārāk sarežģīta. Tādējādi visai lauksaimniecības nozarei ir ārkārtīgi svarīgi to vienkāršot un atvieglot lauksaimniekiem dzīvi. Eiropas Komisijas ierosinātie noteikumi daudzus gadījumos ir ārkārtīgi grūti īstenojami, un dalībvalstīs birokrātijas līmenis ir ļoti augsts attiecībā uz lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu. Jo īpaši ir jāpārskata dzīvnieku identifikācijas tiesību akts, lai padarītu to elastīgāku

un mazāk birokrātisku. Pašreizējās tiesību normas šajā jomā daudzos gadījumos ir pārāk sastingušas un neproduktīvas.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) vienkāršošana ir izšķiroša, lai padarītu Eiropas lauksaimniecības ekonomiku vairāk konkurētspējīgu, saglabātu darbavietas un veicinātu to radīšanu, kā arī sekmētu lauku teritoriju attīstību. Man šķiet būtiski, ka Komisija mēģina novērst nevajadzīgus birokrātiskus šķēršļus, vienlaikus ierosinot jaunus noteikumus šajā jomā.

Jo vienkāršākas ir tiesību normas, jo vieglāk ieinteresētajām pusēm saprast, vai tie būtu lauksaimnieki, valsts un reģionālās iestādes vai finansējuma izmantošanas pārraudzības iestādes. Tādā pašā veidā, jo mazāk laika šiem dalībniekiem vajadzīgs, lai sagatavotu pieteikumus, jo mazāk viņiem būs kļūdu. Finansējuma pārraudzības izmaksas arī būs zemākas.

Vienkāršošana ir nepieciešama arī, pārtraugot, kā līdzekļi tiek izmantoti, un man šķiet, ka ārējas revīzijas ir visefektīvākais veids, kā to darīt. Soda maksas jāpiemēro tādā veidā, lai tās būtu pārredzamas un samērīgas, un ir jāņem arī vērā lauku saimniecības lielums un vietējā situācija, jo īpaši attālākajos reģionos, piemēram, Madeirā. Es šodien plenārsēžū zālē nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas mēģina risināt šos jautājumus. Mums tagad vispārējā KLP pārskatīšanā jānodrošina labāka koordinācija starp lauksaimniecības politiku un kohēzijas politiku.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Atbalstot šo dokumentu, mēs esam izteikuši savu apņemšanos par kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu. Šis process ir būtisks, lai garantētu pareizo konkurētspējas līmeni Eiropas lauksaimniecības nozarē. Ir skaidrs, ka, saskaņojot regulas, samazinot birokrātiskos slogus un ierobežojot izmaksas, mums ir iespēja izveidot vienkāršāku, taisnīgāku un saprotamāku kopējo lauksaimniecības politiku. Tomēr ir jāatceras, ka vienkāršošanas iecerētie adresāti nedrīkstētu būt tikai iestādes un valsts darbinieki, kas vada lauksaimniecības nozari, bet, pirmkārt un galvenokārt, lauksaimnieki, kuriem regulas ir pārmērīgs slogs.

Ziņojums: Heide Rühle (A7-0151/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Rühle kundzes ziņojums ir patstāvīgs ziņojums, kura mērķis ir izpētīt veidus, kā uzlabot publiskā iepirkuma procedūras Eiropā, lai iegūtu stabilāku un pārredzamāku tiesisko pamatnostādni. Publiska iepirkuma noteikumu nepareizs piemērojums faktiski ir viens no visizplatītākajiem kļūdu cēloņiem Eiropas struktūrfondu maksājumos. Es atbalstu patstāvīgajā ziņojumā atzīmētos galvenos punktus: aicinājumu par publiskā iepirkuma procedūru labāku koordināciju Eiropas Komisijas dažādajos direktorātos, paziņojumu, ka mērķi, kas tika izvirzīti publiskā iepirkuma direktīvu 2004. gada pārskatīšanā (noteikumu skaidrošana un lielāka juridiska noteiktība), vēl joprojām nav pilnībā sasniegti. Es apstiprinu arī nostāju, kas pausta ziņojumā par to, ka mazie un vidējie uzņēmumi jo īpaši cieš šo procedūru sarežģītības dēļ, kas dažreiz tos var atturēt no piedalīšanās iepirkuma aicinājumā juridiskas palīdzības resursu trūkuma dēļ. Tāpēc es nobalsoju „par” šo ziņojumu un cieši sekošu mūsu dalībvalstīs un īpaši Francijā to publiskā iepirkuma direktīvu pareizai īstenošanai, kuras jau ir spēkā.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo publiska iepirkuma sistēma, kas darbojas pareizi un pārredzami, ir īpaši svarīga iekšējā tirgum, lai veicinātu pārrobežu konkurenci un inovāciju un lai valdības iestādes panāktu optimālu labumu. Publiskā iepirkuma direktīvu 2004. gada pārskatīšanas mērķi vēl nav sasniegti, īpaši attiecībā uz iepirkumu noteikumu vienkāršošanu un lielākas juridiskās noteiktības radīšanu. Eiropas Tiesa ir izskatījusi nesamērīgi daudz lietu par pārkāpumiem publiskā iepirkuma jomā, kas norāda, ka dalībvalstīs ir notikusi cīņa par publiskā iepirkuma direktīvu ievērošanu. Pateicoties Lisabonas līgumam, Eiropas Savienības primārajos tiesību aktos pirmo reizi atzītas reģionālo un vietējo pašvaldību tiesības un konsolidēts subsidiaritātes princips. Tā kā publiskā iepirkuma tiesību aktu uzdevums ir nodrošināt sabiedrības līdzekļu saprātīgu un efektīvu pārvaldīšanu un ieinteresētajiem uzņēmumiem dot iespēju saņemt valsts līgumus taisnīgā konkurencē, es aicinu Komisiju vienkāršot publiskā iepirkuma procedūras, lai vietējām pašvaldībām un arī uzņēmumiem samazinātu milzīgo laika un naudas patēriņu, ko prasa administratīvu jautājumu kārtošana, un veicinātu MVU iespējas saņemt valsts pasūtījumu un nodrošinātu tiem vienlīdzīgākus un godīgākus konkurences apstākļus.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Dalībvalstu budžetu ievērojama daļa tiek izdota par publiskiem iepirkumiem. Tāpēc es piekrītu referentes viedoklim, ka sabiedrības līdzekļiem ir jābūt pārredzamiem un pieejamiem sabiedrības rūpīgai pārbaudei. Valsts pasūtījums jāpiesūta, ievērojot pārredzamus nosacījumus, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām ieinteresētajām pusēm un par svarīgāko kritēriju uzskatot cenas un projekta kvalitātes attiecību, lai līgumslēgšanas tiesības tiktu piešķirtas par labāko, nevis tikai lētāko

piedāvājumu. Lai palielinātu publisko iepirkumu pārredzamību, ir nepieciešams vienkāršot publiskā iepirkuma procedūras, lai vietējām pašvaldībām un arī uzņēmumiem samazinātu milzīgo laika un naudas patēriņu, ko prasa administratīvu jautājumu kārtošana. Procedūru vienkāršošana arī veicinās MVU iespējas saņemt valsts pasūtījumu un nodrošinās tiem vienlīdzīgākus un godīgākus konkurences apstākļus. Globalizācijas procesu dēļ ir īpaši svarīgi Komisijai pievērst uzmanību sociālo kritēriju īstenošanas procedūrām. Tāpēc pamatnostādnes vai cita praktiska palīdzība, ko sniedz valsts iestādēm vai citām sabiedriskām iestādēm saistībā ar ilgtspējīgu iepirkumu, ir būtiskas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šo rezolūciju, kas tiecas vienkāršot publiskā iepirkuma noteikumus, vienlaikus sekmējot lielākas juridiskas noteiktības radīšanu. Eiropas iniciatīvas par publisko iepirkumu prasa Eiropas līmeņa koordinēšanu, lai izvairītos no neatbilstībām un juridiskām problēmām. Svarīgs ir arī juridisks skaidrojums, pie kādiem nosacījumiem iepirkumu tiesību akti attiecas uz institucionalizētu valsts un privātā sektora partnerību. Es aicinu Komisiju vienkāršot procedūras, lai vietējām pašvaldībām, kā arī uzņēmumiem samazinātu milzīgo laika un naudas patēriņu, ko prasa administratīvo jautājumu kārtošana. Procedūru vienkāršošana veicinās arī mazo un vidējo uzņēmumu iespējas saņemt valsts pasūtījumu un piedalīšanos vienlīdzīgākus un godīgākus konkurences apstākļos. Jāmudina valsts iestādes balstīt publisko iepirkumu uz vides, sociāliem un citiem kritērijiem. Es aicinu Komisiju izpētīt iespēju izmantot zaļus valsts pasūtījumu līgumus kā rīku ilgtspējīgas attīstības veicināšanai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Komisija 2004. gadā veica publiskā iepirkuma direktīvu pārskatīšanu, kuras nolūks bija vienkāršot procedūras, padarot publisko iepirkumu pārredzamāku, efektīvāku, elastīgāku un mazāk birokrātisku.

Kā saka referente, „publiskā iepirkuma pamatmērķis ir saimnieciska un izdevīga preču un pakalpojumu iegāde valsts pasūtījuma izpildei. Tomēr valsts iestādes nav parastas tirgus dalībnieces, jo to rīcībā ir valsts piešķirts finansējums, tāpēc tām jāuzņemas arī īpaša atbildība”.

Man jāatkārto vēlreiz, ka sarežģīts tiesību akts nav tas, kas vislabāk kalpo pušu interesēm; notiek tieši pretējs publiska iepirkuma gadījumā. Jo procedūras sarežģītākas, jo tās nepārredzamākas un lēnākas, jo lielāka varbūtība, ka tiesību akts tiks apiets un ka ārkārtas gadījumos būs korupcija. Tāpēc ir izšķiroši svarīgi, lai pašreizējo publiskā iepirkuma direktīvu pārskatīšanas gaitā tiktu meklēti vienkāršāki un efektīvāki noteikumi, regulējot jomu, kas pārstāv gandrīz 16 % no Eiropas Savienības IKP.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējā izdevumu summa preču un pakalpojumu publiskam iepirkumam Eiropas Savienībā sasniedz EUR 1 500 miljardus jeb vairāk nekā 16 % no ES iekšējā kopprodukta. Pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos publiskā iepirkuma direktīvas nedrīkst pasūtījuma līgumu piešķiršanas procesu palēnināt vai sadārdzināt. Līgumu slēdzēji, īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, prasa juridisku noteiktību un straujus procesus. Es uzskatu, ka Komisijai un dalībvalstīm jāpārskata, sadarbojoties ar reģionālām un vietējām iestādēm, dažādos noteikumu kopumus, kas piemērojami publiskam iepirkumam, lai vienādotu noteikumus un vienkāršotu visu publiskā iepirkuma juridisko pamatnostādni, samazinot kļūdišanās risku un palielinot struktūrfondu izlietošanas efektivitāti. Ir jāatzīmē, ka nepareiza ES iepirkuma noteikumu transponēšana izraisa lielu daļu pārkāpumu Eiropas projektu īstenošanā, kurus līdzfinansē struktūrfondi un Kohēzijas fonds. Manuprāt, Komisijai jāapsver iespēja turpināt izmantot paātrinātas procedūras saistībā ar struktūrfondu pat pēc 2010. gada, lai tādējādi dalībvalstis nešķiestu savus resursus.

Françoise Grossetête (PPE), rakstiski. – (FR) Lai gan es atbalstu ziņojuma mērķi aicināt Komisiju vienkāršot publiskā iepirkuma procedūras, lai vietējām pašvaldībām un uzņēmumiem nebūtu jāvelti ievērojams daudzums laika un naudas administratīvu jautājumu kārtšanai, es izsaku nožēlu par 9. punkta otrās daļas formulējumu.

Man šķiet, ka ar šādu Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma interpretāciju, kas norāda, ka vietējās iestādes var sadarboties, neizmantojot tirgu, notiek atkāpšanās no neitralitātes principa. Tas var radīt kaitējumu uzņēmumiem (privātam vai valsts kapitālam), kuri redz, kā tos izslēdz no jebkādas iespējas sacensties par pasūtījuma līgumiem ekonomiska rakstura sabiedrisku pakalpojumu sniegšanai.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Šis ziņojums mazliet atsedz sociālos un vides standartus, kurus mums jāspēj integrēt uzaicinājumos piedalīties konkursā; tas arī piedāvā ieteikumus, lai sekmētu MVU piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem. Tomēr tam ir būtisks trūkums saistībā ar neatsaukšanos uz nepieciešamību pieņemt juridisku instrumentu, kas konkrētīzē pakalpojumu koncesiju definīciju un statusu situācijā, kad notiek publiskā pakalpojuma direktīvu pārstrādāšana. Mēs nevaram apmierināties ar pašreizējo Eiropas Kopienu Tiesas praksi par sabiedrisko pakalpojumu koncesijām; ir asi jūtama nepieciešamība pēc pamatdirektīvas par vispārējas nozīmes pakalpojumiem. Juridisks skaidrojums ir būtisks ikviena labā. Tāpēc es atturējos no galīgā balsojuma par šo ziņojumu.

Małgorzata Handzlik (PPE), rakstiski. – (PL) Publiskais iepirkums Eiropas Savienības iekšējā tirgū veido aptuveni 15 % no IKP. Publiskā iepirkuma tirgus atvēršana dod labumu iestādēm pasūtītājām, jo plašāks tirgus dod lielākas izvēles iespējas un tātad arī zemākas izmaksas un labāku kvalitāti. Ir ārkārtīgi svarīgi, kā tiek izdota sabiedrības nauda, īpaši tagad, kad pēc krīzes ekonomikai vajadzīga stimulēšana un dalībvalstīm ir budžeta problēmas. Kā referente pamatoti norādīja, pašreizējais tiesību regulējums ir samērā sarežģīts, tā kļūstot par īpašu problēmu vietējām un reģionālām iestādēm un maziem un vidējiem uzņēmumiem. Turklāt joprojām nepieciešams skaidrojums par tādiem jautājumiem kā, piemēram, valsts un privātā sektora partnerība, pilsētplānošana un pakalpojumu koncesijas.

Tāpēc es piekritu *Rühle* kundzes ziņojuma galvenajiem punktiem, kas rāda lielākas juridiskas pārredzamības nepieciešamību publiskā iepirkuma jomā un aicina nevis grozīt pašreizējās direktīvas šajā brīdī, bet Eiropas Komisijas dienestiem pamatīgi analizēt esošās problēmas.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Publiskais iepirkums veido Eiropas Savienības IKP nozīmīgu daļu. Tā nolūks ir iegādāties preces un pakalpojumus, kam ir vislabākā preces un kvalitātes attiecība. Eiropas iepirkuma direktīvas kavē līgumu piešķiršanas procesu, padara to dārgāku un ierobežo publisko iepircēju darbības lauku. Diemžēl arvien vairāk dalībvalstu ir saskārušās ar šādām problēmām. Šā iemesla dēļ es esmu nobalsojis „par” ziņojumu, jo stingri atbalstu pasākumus, kas vienkāršo un modernizē procedūras. Visām dalībvalstīm ir vajadzīgs vienkāršots, vienots tiesību akts. Tas dos iespēju kopā ar kļūdām likvidēt pašreizējās neatbilstības starp regulām, ko piemēro dalībvalstis, kā arī efektīvāk izmantot valsts naudu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Publiskais iepirkums ir ļoti delikāts jautājums, kas ir pelnījis, lai pret to attiektos ļoti nopietni, jo tas ir saistīts ar valsts finanšu līdzekļiem. Tāpēc valsts pasūtījuma līgumiem jābūt pārredzamiem un pilnīgi atklātiem sabiedrības rūpīgai pārbaudei, lai nerastos nekāda veida aizdomas. Šādā gadījumā valsts pasūtījums jāpiešķir, ievērojot pārredzamus nosacījumus, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām ieinteresētajām pusēm un par svarīgāko kritēriju uzskatot cenas un projekta kvalitātes attiecību, lai līgumslēgšanas tiesības tiktu piešķirtas par labāko, nevis tikai lētāko piedāvājumu. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Publiskais iepirkums veido aptuveni 18 % no Kopienas IKP, un tāpēc tam ir jāieņem svarīga vieta ekonomikas un nodarbinātības atsākšanā. Iepirkumam ir arī svarīga ietekme uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas bieži darbojas kā apakšuzņēmēji.

Pašreizējos apstākļos, kad sadarbība starp iekšējo tirgu un starptautiskajiem tirgiem kļūst arvien skaidrāka, Eiropas uzņēmumiem ir nopietns risks ciest negodīgas konkurences dēļ, ko rada trešo valstu (piemēram, Ķīnā) uzņēmumi, kuri gūst labumu no valsts subsīdijām, kas nav atļautas Eiropas uzņēmumiem, un kuri var piedāvāt ievērojami zemākas izmaksas un īsākus ražošanas termiņus, jo netiek ievēroti Eiropas drošības standarti un strādājošo tiesības.

Mums nepieciešama saskaņota rīcība Eiropas līmenī, lai stātos pretī šai ietekmei. Visbeidzot es vēlos atgādināt jums, cik svarīgi ievērot savstarpējības un samērības principu. Piemēram, Ķīnas uzņēmumiem ir pieejams Eiropas tirgus, bet Eiropas uzņēmumi nevar piedalīties iepirkumu uzaicinājumos Ķīnā. Es aplaudēju referentei par viņas darbu un balsoju „par” to.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es ļoti priecājos, ka Sociālistu un demokrātu grupas ierosinātais grozījums ir noraidīts, kas ir devis iespēju mūsu grupai, Verts/ALE, balsot „par” *H. Rühle* ziņojumu.

Bernadette Vergnaud (S&D), rakstiski. – (FR) Es nosodu strausa politiku, ko piekopt tie, kuri domā, ka pilnīgi pietiek ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi par pakalpojumu koncesijām un ka nav absolūti nekādas vajadzības nodarboties ar likumdošanu. Gadiem ilgi sociālisti ir cīnījušies un organizējuši kampaņas, lai panāktu pamatdirektīvas, kas aizsargā vispārējās nozīmes pakalpojumus, un nevar būt runas par mūsu atteikšanos no šīs apņēmības. Vienīgā ilgtermiņa garantija sabiedriskiem pakalpojumiem ir reāls Eiropas tiesību akts, nevis tiesas nolēmumi, lai cik pamatoti tie arī būtu. Kā rāda Pakalpojumu direktīvas transponēšanas grūtības attiecībā uz sociāliem pakalpojumiem, tikai īpaša pamatnostādne var nodrošināt juridisku noteiktību un pakalpojuma kvalitāti. Mazie un vidējie uzņēmumi un vietējās un reģionālās iestādes gaida skaidrību un juridisku noteiktību publiskā iepirkuma līgumu, piemēram, sociālo mājokļu publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanā. Tomēr mēs nevēlējāmies arī balsot pret šo ziņojumu, kurā ir svarīgi elementi, īpaši attiecībā uz sociālajiem un vides standartiem, kurus mums jāspēj integrēt piedāvājuma procedūrās, ieteikumiem veicināt MVU piekļuvi un skaidro aicinājumu būt vērtīgiem valsts un privātā sektora partnerības līgumos.

Ziņojums: Franziska Keller (A7-0140/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas attīstības politikai ir svarīgi būt saskaņotai. Tomēr šim Keller kundzes ziņojumam dažreiz ir tendence būt vai nu pārmērīgam, vai neskaidram formulējumos. Es saku ļoti skaidru „jā” ES politikas saskaņotībai, bet „nē” saistību apšaubīšanai, kuras Eiropas Savienība (un Francija) uzņēmusies Pasaules Tirdzniecības organizācijas sastāvā. Mūsu lauksaimniecībai jāattīstās pakāpeniski un, reaģējot uz grūtībām, ar kurām saskaras mūsu lauksaimnieki, kas ir galvenie dalībnieki ne tikai mūsu lauku teritorijās, bet arī mūsu pilsētās. Es tāpēc balsoju pret šo ziņojumu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir vislielākais palīdzības donors pasaulē. Šogad faktiski gaida, ka palīdzība, kas sniegta to valstu attīstībai, kuras nav ES, sasniegs EUR 69 miljardus, uzrādot 20 % pieaugumu salīdzinājumā ar 2008. gadu. Nesaskaņa starp Eiropas attīstības politiku un tās tirdzniecības politiku ir realitāte. Tomēr Eiropas Savienība ir apņēmusies, ka visa ES politika, kurai ir ietekme uz jaunattīstības valstīm, ievēros pieņemtos attīstības mērķus.

Pretēji sākotnēji paredzētajam, ekonomikas krīze īpaši ietekmē trūcīgās valstis, no kurām daudzas ir iesaistītas attīstības projektos, kas tiek īstenoti ar Eiropas finansējumu. No otras puses, ES īstenotā eksporta un lauksaimniecības politika šajās valstīs negatīvi ietekmē to attīstību. Tāpēc mums jānodarbojas ar nevēlamu ietekmes iznākumu: ES veicina attīstību makrolīmenī un uzrāda negatīvu ietekmi mikrolīmenī. Šajos apstākļos mērķi, kas tika pieņemti vakar Eiropas Parlamenta plenārsēdē, nobalsojot par rezolūciju, iegūst milzīgu nozīmi un ir jāpieņem visām ES iestādēm.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas un humanitārās krīzes apstākļos, ar ko pasaule pašlaik cīnās, steidzamāk nekā jebkad Eiropas Savienības attīstības palīdzības politikas jomām jādarbojas konsekventi un savstarpēji vienoti, pilnīgā sasaistē ar Savienības politiku pārējās jomās attiecībā uz tirdzniecību, vidi utt.. Tagad ir skaidrs, ka, neskatoties uz ES saistībām sakarā ar attīstības politiku un faktu, ka tā ir lielākais attīstības palīdzības donors pasaulē, saikne starp politikas jomām ne vienmēr ir efektīva, apdraudot Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu.

Mums ir mērķis grozīt *status quo*, un tam ir pilnīgs pamats. Mums jāskata Oficiālā attīstības palīdzība no ilgtermiņa viedokļa, apvienojot visu dalībvalstu sinerģiju un panākot konsekvenci politikā. Šī konsekvence ir jāpanāk, jo tā sekmē trūkumcietēju attīstības vajadzību apmierināšanu. Es atbalstu šo Eiropas Parlamenta ziņojumu vispār un uzskatu, ka ir izšķirīgi svarīgi, lai ES dalībnieki darītu visu, kas viņu spēkos, un novērstu šķēršļus attīstībai, TAM mērķu sasniegšanai, cīņai pret nabadzību un nodrošinātu, ka cilvēktiesības, sociālās, ekonomiskās un vides tiesības tiek reāli īstenotas jaunattīstības valstīs.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas konservatīvo delegācija vakar (2010. gada 18. maijā) balsoja pret ziņojumu A7-0140/2010 par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu „oficiālā attīstības palīdzība plus” (2009/2218(INI)). Primārais iemesls ir tas, ka mēs neatbalstām priekšlikumu par starptautisku darījumu nodokļa ieviešanu. *Tobin* nodokļa ieviešana vienkārši kaitētu jaunattīstības valstīm un vestu pie lielākas nabadzības. Mēs vēlamies tomēr uzsvērt, ka ziņojumā ir elementi, kas atbilst mūsu uzskatiem, piemēram, tas, ka ES eksporta subsīdijām Eiropas lauksaimniecības produktiem ir graujoša ietekme uz nodrošinātību ar pārtiku un dzīvotspējīgas lauksaimniecības nozares attīstību jaunattīstības valstīs.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Viens miljards četri simti miljoni cilvēku pasaulē iztiek ar mazāk nekā EUR 1 dienā. Eiropas Savienības pienākums ir cīnīties pret šādu stāvokli. Tas prasa lietīšķāku un efektīvāku attīstības sadarbības un palīdzības politiku. Oficiālās attīstības palīdzības (OAP) saistības vēl joprojām netiek apmierinoši pildītas. Lai pievērstos attīstības neatliekamībai, mēs aicinām Komisiju steidzami definēt tādus inovatīvus papildu finansējuma avotus attīstībai kā, piemēram, nodokli par starptautiskiem finanšu darījumiem, kas domāts papildu resursu radīšanai, lai pārvarētu krīzes vissmagākās sekas. Tādā pašā veidā dalībvalstīm vēlreiz jāapstiprina Tūkstošgades augstākā līmeņa sanāksmē pausto apņemšanos nākamajos desmit gados ziedot OAP 0,7 % no IKP, rēķinoties ar saņēmēju valstu absorbēšanas jaudām un labu pārvaldību. Visbeidzot Eiropas attīstības politikai ir jābūt saistītai ar cilvēku, preču un kapitāla kustības elastīgu regulējumu ar jaunattīstības valstīm.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs atbalstām ziņojuma mērķi par to, ka ES politikai jābūt saskaņotai ar Savienības mērķi veicināt attīstību zemu un vidēju ienākumu valstīs. Taču Keller kundzes ziņojums runā, piemēram, par attīstītu pakalpojumu tirgu un skaidriem konkurences noteikumiem kā šķēršļiem Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Tā rezultātā mums nav

iespējams atbalstīt ziņojumu kopumā. Skaidri pamatnoteikumi ir priekšnosacījums tirgus ekonomikas spējai funkcionēt kārtīgi, un tirdzniecība ar pakalpojumiem ir svarīgs elements valsts ekonomikas attīstībā.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība bieži atduras pret pašas radītajiem paradoksiem un neatbilstībām, ko tās politika nes dalībvalstīm un to pilsoņiem, kā arī trešām valstīm un to tautām. Kā lielākajai attīstības palīdzības devējai pasaulē Eiropas Savienībai ar dalībvalstīm jātiecas, lai attīstības palīdzības politika būtu ne tikai efektīva, bet arī konsekventa un saskaņota; tas ne vienmēr ir noticis. Atzinīgi vērtējami ir visi centieni rosināt šo konsekvenci un mēģināt turēt prātā daudzveidīgās vajadzības, kādas ir tautām, kuras saņem palīdzību. Tirdzniecības politika nevar būt imūna pret šo mērķi.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šā ziņojuma temats ir ļoti būtisks, jo mēs zinām, ka ES politika un darbība dažās jomās bieži ir pretrunā ar deklarētajiem „attīstības palīdzības” mērķiem. Ir daži svarīgi un pozitīvi aspekti, piemēram: tiek pievērsta uzmanība traģiskajam badam pasaules līmenī, norādot uz neatbilstību un neefektivitāti nolīgumos par zivsaimniecību salīdzinājumā ar deklarētajiem attīstības sadarbības mērķiem; tiek nosodīta Savienības subsīdiju ietekme uz eksportu; kritizēta pakalpojumu liberalizācija, konkurences noteikumu ieviešana, nodokļu oāzes, kapitāla aizplūšana no jaunattīstības valstīm uz ES, kam cēlonis ir nesaskaņota politika, mazais palīdzības apjoms lauksaimniecībai; un tiek aizstāvēta apvienotu patentu radīšana HIV un AIDS medikamentiem. Diemžēl nobeigumā referente pati kļūst nekonsekventa, proti, aizstāvot tādu instrumentu turpmāku attīstību kā, piemēram, brīvās tirdzniecības zonas un tā sauktie ekonomiskās partnerības nolīgumi. Referente ignorē faktu, ka šie instrumenti apdraud jaunattīstības valstu intereses vairākās jomās, kā to skaidri ir parādījusi daudzu valstu pretestība pret šo līgumu parakstīšanu, kas tika pārvarēta tikai ar nepieņemamu spiedienu un šantāžu no ES puses.

Georgios Papastamkos (PPE), rakstiski. – (EL) Es pilnībā atzīstu ES attīstības politikas un palīdzības svarīgo nozīmi jaunattīstības valstīm. Tomēr es balsoju pret *F. Keller* ziņojumu tajā paustās nostājas dēļ attiecībā uz ES lauksaimniecības eksporta subsīdiju ietekmi uz lauksaimniecības nozari jaunattīstības valstīs, kas ir absolūtu neprecīza.

Turklāt ES ir īpaši atvērts tirgus attiecībā uz importa produktiem no jaunattīstības valstīm, pateicoties, cita starpā, „Visu, izņemot ieročus” un citiem preferenču nolīgumiem. Ir jāatzīmē, ka PVO dalībvalstu saistības, ko tās uzņēmas ministru līmeņa sanāksmē Honkongā (2005), attiecas uz eksporta subsīdiju paralēlu atcelšanu un disciplīnas noteikšanu visiem eksporta pasākumiem ar ekvivalentu iedarbību uz konkurētspēju.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju „par” šo ziņojumu, jo man īpaši rūp, lai starptautiskos brīvās tirdzniecības nolīgumos būtu iekļauti tiesiski saistoši sociālie un vides standarti. Manuprāt, Eiropas Savienībai ir īpaši svarīgi piemērot sociālās tirgus ekonomikas principu ne tikai ES, bet arī ārpus savām robežām. Mūsu brīvās tirdzniecības nolīgumu partneriem jāievēro noteikti standarti, un es arī uzskatu, ka mums jāizbeidz sarunas ar valstīm, kas neievēro šādus standartus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es ar sajūsmu balsoju „par” *Franziska Keller* ziņojumu par attīstības politikas saskaņotību, un es ļoti priecājos par to, ka tas tika pieņemts ar balsu vairākumu. Es paužu nožēlu par EPP un ECR grupu negatīvo balsojumu.

Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlamenta balsošanā es balsoju pret ziņojumu „ES politikas saskaņotība un jēdziens „oficiālā attīstības palīdzība plus””. Atbildīgas, efektīvas attīstības politikas īstenošanai jābūt Eiropas Parlamenta uzmanības centrā. Tam veltīts mans ikdienas darbs kopā ar daudziem citiem Attīstības komitejā. Ir pilnīgi absurdi un visādā ziņā bezatbildīgi Eiropas Savienībai ar vienu roku ņemt — piemēram, ar lauksaimniecības subsīdijām, kas samazina jaunattīstības valstu spējas konkurēt — un tad ar otru roku sniegt palīdzību, lai „novērstu kaitējumu”. Debates par ES attīstības politikas saskaņotību ir svarīgas un vērtīgas.

Tomēr pašreizējā ziņojumā ir elementi, kurus es nevaru atbalstīt, piemēram, punkts par nodokļa uzlikšanu finanšu darījumiem un neskaidri definētā jēdziena „vides tiesības” izmantošana. Tomēr liela daļa ziņojumā — par ko tika balsots plenārsēdē — ir ļoti saprātīga, un mans „nē” balsojumā nav skaidrojams kā nevēlēšanās piedalīties darbā pie attīstības politikas saskaņotības. Tieši otrādi — tas ir process, kurā es esmu ļoti ieinteresēts, un es esmu ieinteresēts, lai tas notiktu vislabākajā veidā, kāds iespējams.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es jo īpaši priecājos par to, ka ir pieņemts ziņojums par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu „oficiālā attīstības palīdzība plus”, kurš ir teicams ziņojums ar mērķi nodrošināt lielāku cieņu pret jaunattīstības valstīm. Es jo īpaši atzinīgi vērtēju to, ka ar nelielu vairākumu tika pieņemts 70. punkts, kurš aicina Komisiju tirdzniecības nolīgumos sistemātiski ietvert juridiski saistošus

sociālos un vides standartus, par kuriem sarunas ir risinājusi Eiropas Savienība. Tas ir svarīgs solis pretī godīgākai tirdzniecībai. Eiropas Savienībai ir jādod piemērs šajā jomā.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā pašreizējo globālās ekonomikas krīzes situāciju, šis ziņojums ir ārkārtīgi svarīgs, jo mēģina padarīt Savienības politiku konsekventāku, lai tā sasniegtu pati savus noteiktos mērķus, piemēram, Tūkstošgades attīstības mērķus. ES ir lielākais attīstības palīdzības donors pasaulē — jaunākās summas norāda uz aptuveni EUR 49 miljoniem — un tā ar savām intervencēm pievērš uzmanību gan valstīm, gan to pilsoņiem, tādējādi tā ir tālejoša Savienības politika, kas skar tirdzniecību, vidi un sociālos jautājumus.

Šeit tiek uzsvērta nepieciešamība veicināt šo valstu produktu piekļuvi Eiropas tirgiem, cita starpā — Savienības instrumentu attīstību muitu tarifu pazemināšanai. Tomēr es vēlos izteikt bažas attiecībā uz dažiem ierosinājumiem, jo jāsaka, ka tie varētu radīt Eiropas ražotājiem sekas, tostarp ģeogrāfiskā novietojuma dēļ, kam ir vērts pievērst uzmanību. Attīstības palīdzība un nabadzības izskaušana ir vissvarīgākā prasība, kas pelna manu atbalstu. Tomēr es domāju, ka saistības, kuras nevar izpildīt, neapdraudot mūsu līdzpilsoņu intereses, nedrīkst uzņemties. Mēs nedrīkstam aizmirst vai pakārtot kaut kam savus pilsoņus: mums pret viņiem ir īpaši pienākumi.

Ziņojums: Hella Ranner (A7-0130/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju „par” šo Eiropas Parlamenta patstāvīgo ziņojumu, kas ir atbilde uz Eiropas Komisijas analīzi par sodiem, kas paredzēti par sociālās jomas noteikumu nopietniem pārkāpumiem autotransporta nozarē. Šodien dalībvalstu starpā pastāv atšķirības, kas negatīvi ietekmē iekšējā tirgus godīgu darbību un autoceļu drošību. Eiropas Parlamenta Transporta un tūrisma komiteja šajā sakarībā ierosina dažus risinājumu veidus. Ziņojums jo īpaši ierosina sodu saskaņošanu, izmantojot kopēju soda maksu iedalīšanu kategorijās. Tas aicina radīt koordinācijas iestādi, kas ir atbildīga par sadarbības uzlabošanu starp dalībvalstīm sociālās jomas noteikumu īstenošanā, kā arī par kontroles iestāžu izveidošanu. Visbeidzot ziņojums uzsver nepieciešamību apgādāt pārvadātājus un autovadītājus ar pietiekamu informāciju par attiecīgajiem sociālās jomas noteikumiem un sodiem par pārkāpumiem, izmantojot tipogrāfiski iespiestus materiālus, informācijas tehnoloģiju un inteligēntas transporta sistēmas. Tā kā es pilnībā atbalstu šos priekšlikumus, es balsoju „par” šo ziņojumu.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Sodu sistēma Eiropas Savienības dalībvalstīs uzrāda lielas atšķirības, un tāpēc juridiskā nostāja attiecībā uz starptautiskām transporta darbībām ir kļuvusi ļoti grūti izprotama uzņēmumiem un, jo īpaši, autovadītājiem. Pašlaik spēkā esošās regulas un direktīva par sociālās jomas noteikumiem autotransporta nozarē dod dalībvalstīm plašu interpretācijas brīvību, un tādēļ nav panākta to vienota transponēšana dalībvalstu nacionālajos tiesību aktos. Lisabonas līgums paredz iespēju tuvināt dalībvalstu krimināltiesību un citu tiesību noteikumus. Es uzskatu, ka Komisijai jāizmanto šī iespēja, lai attīstītu un veicinātu šādas saskaņotas pieejas kontrolēm un uzsāktu regulējošu rīcību, lai tādējādi novērstu šķēršļus Eiropas vienotajam tirgum un uzlabotu autoceļu drošību. Lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvāku sociālās jomas noteikumu īstenošanu autotransporta nozarē, Eiropas Komisijai jāizstrādā vienota un saistoša regulas interpretācija attiecībā uz braukšanas un atpūtas laiku, kas valsts kontroles iestādēm jāņem vērā.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Kopš 2006. gada Eiropas regula ir noteikusi pienākumu visiem pārvadātājiem, kas brauc pa Eiropas autoceļiem, ievērot vienotu maksimālo auto vadīšanas limitu dienā un atpūtas laiku, lai garantētu drošību uz Eiropas autoceļiem. Diemžēl šo pasākumu piemērošanas veids nav optimāls: sodi par pārkāpumu ir pilnīgi atšķirīgi dažādās dalībvalstīs.

Tādējādi autovadītājam, kas pārsniedz maksimālo auto vadīšanas laika limitu dienā par vairāk nekā divām stundām, uzliktais naudas sods ir desmit reizes augstāks Spānijā nekā Grieķijā. Dažās dalībvalstīs var tikt piemērots cietumsods par nopietniem pārkāpumiem, bet citās — vienkārši tiek atņemta autovadītāja apliecība. Šis saskaņotības trūkums grauj regulas efektivitāti un ievieš ievērojamu juridisku nenoteiktību autoceļu pārvadātājiem.

Es balsoju par Ranner kundzes ziņojumu, kas aicina Komisiju ierosināt minimālus un maksimālus sodus par pārkāpumiem, kas būtu saskaņoti visās dalībvalstīs. Ziņojums arī aicina radīt vienkāršu un pieejamu informācijas brošūru, kas informē kravas autovadītājus par riskiem, kas viņiem draud, ja notiek pārkāpums.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienības bažas par vienotas sistēmas trūkumu sodu regulēšanai autotransporta jomā dalībvalstu līmenī ir pamatotas. Šādu sodu, vismaz tādu sodu, kas nav naudas izteiksmē, noteikšana visiem autovadītājiem dalībvalstīs mazinātu apjukumu, ko izjūt daudzi

pārvadātāji vai individuāli autovadītāji tiesisko neatbilstību dēļ, kas pastāv starp izcelsmes valsti un trešo ES dalībvalsti, kurā viņi brauc.

No otras puses Eiropas Komisijai un profesionālajām Parlamenta komitejām ir taisnība, sakot, ka ir par agru mums pat domāt par finansiālo sodu standartizēšanu, kurus piemēro satiksmes pārkāpumos. Eiropas Savienībā ir būtiskas atšķirības attiecībā uz uzņēmumu un iedzīvotāju ekonomisko stāvokli, kas nozīmē, ka sodi, ko nosaka par vienu un to pašu ceļa pārkāpumu, nevar būt vienādi visur visās dalībvalstīs. Tomēr regulu standartizēšana attiecībā uz pasažieru transportu noteiktu lielāku atbildību transporta uzņēmumiem.

Regulu saskaņošana visās dalībvalstīs, ko atbalsta stingra izpilde, neatstājot katrai dalībvalstij iespēju lemt par Eiropas ieteikumu pieņemšanu vai nepieņemšanu, arī palielinātu Eiropas autoceļu drošību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pārkāpumi ir nopietna problēma autotransporta jomā, radot būtiskus jautājumus attiecībā uz robežu šķērsošanu. Tāpēc ir svarīgi Komisijai apsvērt situāciju dažādajās dalībvalstīs, kā arī to, kas tiek uzskatīts par pārkāpumu dažādās valsts tiesību sistēmās, un attiecīgos sodus un soda maksas. Referente par šo aspektu apgalvo, ka „efektīva, samērīga un preventīva sodu sistēma var balstīties tikai uz skaidriem, pārredzamiem un salīdzināmiem sodiem dalībvalstīs”, un „aicina dalībvalstis rast juridiskus un praktiskus risinājumus, lai mazinātu dažkārt būtiskās atšķirības piemēroto sodu veidā un apjomā”.

Es sliecos piekrist tam, cik svarīga ir efektīva un samērīga sodu sistēma, un ka dalībvalstīm kopā jāstrādā, lai mazinātu atšķirības, kā tiek risināti pārkāpumi autotransporta jomā. Tomēr grūtāk man ir iedomāties, ka valsts likumdevējam būtu jāzaudē sava kompetence kriminālnoziedzumos par labu saskaņošanai Savienības līmenī attiecībā uz sodu veidu un soda naudas lielumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojums, ko sagatavojusi Eiropas Komisija, apkopo dažādos sodu veidus, kas noteikti dalībvalstīs, un parāda atšķirības starp katrā dalībvalstī pieņemtajām sistēmām šajā jomā, secinot, ka situācija ir neapmierinoša. Tāpēc tas aicina dalībvalstis saskaņoti piemērot sociālās jomas noteikumus autotransporta nozarē. Eiropas Parlamenta referente ierosina palielināt saskaņošanas centienus šajā jomā, jo īpaši „sociālās jomas tiesību aktu” un sodu „piemērošanas interpretācijas” līmenī, „iedalot kategorijās” un cenšoties „izveidot iekšējo tirgu autotransporta nozarē un palielināt juridisko noteiktību”.

Autoceļu drošība bez šaubām ir svarīgs jautājums, jo uzlabo darba apstākļus autotransporta nozarē, tostarp auto vadīšanas un atpūtas laiku. Mēs vēlētos vēlreiz apstiprināt to, ka šie mērķi nav obligāti sasniedzami ar vispārējas saskaņošanas palīdzību. Saskaņošana patiešām ir nepieciešama, bet ar progresa palīdzību, nevis visus sametot vienādi zemā līmenī, kā parasti ir noticis, kad tika izdarīti mēģinājumi „panākt iekšējo tirgu”. Ir nepieciešama lielāka autoceļu drošība, tāpat vajadzīgi arī uzlaboti darba apstākļi autotransporta nozarē. Tas nodrošinās labāku autoceļu drošību katrā dalībvalstī.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Autotransporta drošība vienmēr ir bijusi ES uzmanības lokā. Šīs rezolūcijas pieņemšana ir vēl viens solis preti nopietnu sociālās jomas noteikumu pārkāpumu likvidēšanai šajā nozarē. Lielāka sadarbība dalībvalstu starpā ir nepieciešama, lai radītu ērtu komunikāciju tīklu visiem nozares profesionāļiem, kad viņi strādā dalībvalstī, kas nav viņu pašu valsts. Ir nepieciešams arī finansiāls ieguldījums, lai izveidotu atbilstošu infrastruktūru, tostarp drošas stāvvietas un pakalpojumus pietiekošā skaitā Eiropas autoceļu tīklā, lai autovadītāji varētu faktiski ievērot noteikumus par auto vadīšanas ilgumu un atpūtas laiku. Tieši tas noteica manu balsojumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Statistika rāda, ka lielas krāvesības transporta līdzekļu īpatsvars satiksmes negadījumos ir īpaši augsts. Tieši tāpēc daudz svarīgāk ir tas, lai transporta līdzeklis būtu nevainojamā stāvoklī. Autovadītāju uzmanību samazina nogurums gandrīz tāpat kā alkohola ietekme. Tātad vispārējas drošības vārdā mums jānodrošina šo regulu ievērošana. Šajā sakarībā ir svarīgi, ka vienādi nosacījumu attiecas uz darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām, lai nespīestu arvien lielāku cilvēku skaitu kļūt par viltus pašnodarbinātiem, kas tad tiek izmantoti līdz vai pat pāri viņu pacietības līmenim.

Naudas sodi bieži ir nepiemērots veids, kā garantēt atpūtas laika ievērošanu, kas var būt iespējams tikai tad, ja transporta līdzeklis tiek imobilizēts. Tā kā šo autoceļu drošības pasākumu paplašināšana netiek plānota, es balsoju „nē”.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Ranner kundzes ziņojums, par ko es viņu apsveicu, parāda ne tikai naudas sodu atšķirības dažādās dalībvalstīs, bet arī atšķirības, kas saistītas ar sodu veidiem, izgaismojot to, cik neapmierinoša ir šāda situācija autovadītājiem un autotransporta uzņēmumiem.

Es piekritu Parlamenta ziņojuma pieejai, kas uzsver to, cik svarīga ir sociālās jomas noteikumu īstenošana iekšējam tirgum, piemērojot, ja nepieciešams, biežākas pārbaudes, izveidojot Eiropas koordinācijas

instrumentu un saskaņojot pārkāpumus un ar tiem saistītos sodus. Tikai ar vienotas kārtības ieviešanu būs iespējams nodrošināt, ka summas, kas pienākas par pārkāpumiem, tiek ātri saņemtas. Tāpēc es balsoju „par”.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums, ko sniedza mana Transporta un tūrisma komitejas kolēģe, ir teicama iniciatīva dažu esošo problēmu risināšanai autotransporta nozarē attiecībā uz sodiem, kas piemērojami nopietniem pārkāpumiem. Noteikumi, kas piemērojami nopietnu sociālās jomas noteikumu pārkāpumu gadījumā, ievērojami atšķiras katrā dalībvalstī attiecībā uz naudas sodu lielumu un sodu veidu un dalījumu kategorijās, radot nepieciešamību veikt lielāku saskaņošanu.

Es atzinīgi vērtēju ziņojumā piedāvātos risinājumus šīm atšķirībām, tostarp nopietnu pārkāpumu nepieciešamo saskaņoto sadalīšanu kategorijās un pārbaužu sistēmu īstenošanu — ko Eiropas līmenī koordinē atbilstoša rakstura iestāde — kuru nolūks būtu uzlabot sadarbību sociālās jomas noteikumu īstenošanā un nodrošināt apmācības pārbaužu veicējiem, kuru pienākums ir piemērot šos noteikumus.

Es gribu arī uzsvērt, ka ir svarīgi attīstīt iniciatīvas atbilstošas informācijas sniegšanai par sociālās jomas noteikumiem un radīt atbilstīgu infrastruktūru un automašīnu stāvvietas, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es šodien balsoju „par” Parlamentam iesniegto ziņojumu.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13,05 un atsāka plkst. 15,00)

SĒDI VADA: S. KOCH-MEHRIN

Priekšsēdētāja vietniece

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Transplantācijai paredzētu cilvēka orgānu kvalitātes un drošības standarti — Rīcības plāns orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009–2015) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir kopīgas debātes par šādiem jautājumiem:

– ziņojums par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikumu par transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu kvalitātes un drošības standartiem (COM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD)) (A7-0106/2010), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavoja M. Mikolāšik, un

– ziņojums par Komisijas paziņojumu „Rīcības plāns orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009–2015). Ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm” ((2009/2104(INI)) (A7-0103/2010), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavoja A. Perelló Rodríguez.

Miroslav Mikolāšik, referents. – (SK) Man ir prieks par unikālo iespēju šodien uzstāties jūsu priekšā un runāt par mūsu panākumiem sarunās ar Parlamentu, kā arī tām sekojošajā trīspusējā dialogā par šo ārkārtīgi svarīgo tēmu — orgānu ziedošanu un transplantāciju.

Būdam ne tikai galvenais referents, bet arī ārsts, es uzskatu, ka šis rīcības plāns ir ļoti nozīmīgs. Es esmu pārliecināts, ka jaunā direktīva pašos pamatos risina vislielāko problēmu, ar ko mums nākas saskarties orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā, proti, pieejamo orgānu trūkumu, no kā cieš pacienti, kuri gaida transplantāciju.

Cenšoties Savienības pilsoņiem nodrošināt vislabāko veselības aizsardzību, mums jānodrošina, ka transplantācijai paredzētie cilvēku orgāni ir droši un augstas kvalitātes.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja balsoja par ziņojuma projektu 16. martā, kad tas tika pieņemts ar lielu balsu vairākumu referenta ieteikumu kontekstā. Pēc tam mēs noslēdzām trīs intensīvas starpiestāžu sarunu kārtas, kurās Spānijas prezidentūras vadībā piedalījās Parlaments, Komisija un Padome.

Es vēlos īpaši uzsvērt dažus diskusijas galvenos punktus.

Pirmkārt, orgānu ziedošanai piemērojamie principi.

Brīvprātīga un neapmaksāta ziedošana ir pamatprincips, ko nekādā gadījumā un nekādā veidā nedrīkst apdraudēt. Ir jā saglabā orgānu ziedojumu altruistiskais nolūks, lai tādā veidā novērstu šīs jomas komercializēšanos vai donoru finansiālu motivēšanu. Vienlaikus ir jānodrošina maksimālā iespējamā aizsardzība dzīvījiem orgānu donoriem. Es vēlētos pieminēt aktīvās diskusijas, ko izraisīja tēma par dzīvu donoru veiktajiem orgānu ziedojumiem. No vienas puses, šī metode joprojām papildina orgānu iegūšanu no mirušiem donoriem, bet, no otras puses, tā ir alternatīva ar ievērojamu potenciālu.

Mūsu nolūks, protams, nav kavēt šīs jomas attīstību, taču mums jānodrošina tas, ka dzīvie orgānu donori, kuriem nav ģenētisku vai ģimenes attiecību ar pacientu, orgānus ziedo brīvprātīgi un bez samaksas. Nemaksāšanas princips neattiecas uz tā sauktās kompensācijas gadījumiem, kad dzīvam donoram var piešķirt kompensāciju saistībā ar ziedojuma radītajām izmaksām. Tomēr dalībvalstīm precīzi jādefinē šādu kompensāciju piešķiršanas noteikumi, lai izvairītos no iespējas, ka potenciālie donori ziedošanai pievēršas finansiālu apsvērumu dēļ vai peļņas gūšanas nolūkā.

Citas ar principiem saistītas svarīgas problēmas ir pieņemšanas kritēriji — ir jānodrošina, ka orgāni netiek ņemti no personas, pirms ir oficiāli konstatēts nāves fakts, un ka donors, dodot atļauju, ir bijis pilnībā informēts. Šie apstākļi ir uzskaitīti noteikumu ievaddaļā, ko sauc par apsvērumiem.

Otrs princips attiecas uz izsekojamību, personas datu aizsardzību un konfidencialitāti. Dalībvalstīm jānodrošina, ka visi to teritorijā pieņemtie, piešķirtie un transplantētie orgāni ir izsekojami no donora līdz pacientam un otrādi. Šī koncepcija aizstāj sākotnējo priekšlikumu nodrošināt anonimitāti, jo tas mazinātu procesa drošumu. Personas datiem ir jābūt konfidencialiem.

Trešais princips ir pamatnoteikumi par kvalitāti un drošību. Mēs skaidri vienojāmies par to, ka dalībvalstīm ir jāizveido valsts tiesību aktu pamatsistēma, kas noteiktu visas procesa organizatoriskās stadijas no ziedošanas līdz transplantācijai. Pēc tam dalībvalstīm jāinformē Komisija par šīs regulas īstenošanas kontekstā veiktajiem pasākumiem un sasniegtajiem rezultātiem triju gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā. Mēs ceram uz nozīmīgiem uzlabojumiem, kuru rezultātā, īstenojot piemērotus sistēmiskus pasākumus, varētu būtiski palielināties veikto transplantāciju skaits, īpaši tajās valstīs, kurās orgānu ziedošanas sistēma nav gana labi attīstīta.

Es vēlos īpaši uzsvērt transplantu koordinatora vai koordinatoru komandas neapstrīdami nozīmīgo lomu. Tā ir sevi ļoti parādījusi daudzās valstīs, kurās transplantācijas sistēma ir ļoti attīstīta.

Noslēgumā es vēlētos pieminēt tādas kritērijus kā orgānu pieņemšanas organizācija un procedūra, atbildīgo iestāžu kompetences noteikšana, trešo valstu dalība, orgānu maiņa sadarbībā ar trešām valstīm, kā arī procesa drošība. Saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem mēs apstiprinājam tā sauktos deleģētos aktus. (Es jau drīz beigšu).

Noslēgumā es vēlos uzsvērt, ka ir ārkārtīgi svarīgi uzlabot sabiedrības informētību, un tādēļ es vēlos aicināt Komisiju mudināt dalībvalstis ar īpašu programmu palīdzību veicināt orgānu ziedošanu. Es pateicos visiem, kas sniedza ieguldījumu sarunu veiksmīgā norisē, un jo īpaši apsveicu Spānijas prezidentūras efektīvo un konstruktīvo attieksmi.

Andrés Perelló Rodríguez, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kundze, *Jiménez García-Herrera* kungs, komisāra kungs! Ir pagājuši 43 gadi, kopš doktors *Christiaan Barnard*, neticībā skatoties uz pukstošo sirdi, ko tikko bija pārstādījis, teica „*Jesus, dit kan werk*”, kas afrikandu valodā nozīmē „Jēzus, tā darbosies”. Kopš tā laika derīga orgāna transplantācija no cilvēka, kuram tas vairs nav vajadzīgs, citam, kuram tas ir vajadzīgs, lai izdzīvotu, ir kļuvusi par izplatītu praksi.

Tomēr tas vēl nav novērsis faktu, ka 56 000 eiropiešu gaida rindā uz transplantāciju un ka 12 no viņiem šīs diskusijas beigās būs jau miruši, jo nebūs saņēmuši vajadzīgo orgānu. Tas ir izaicinājums Parlamentam, kuram šajā plenārsēdē ir jāpieņem gan direktīva, ko *M. Micolášik* tik labi izskaidroja, gan rīcības plāns.

Nav šaubu, ka mums jāpiedāvā Eiropas sabiedrībai skaidri un efektīvi atbalsta veidi, lai neviens eiropietis neietu bojā orgānu trūkuma dēļ, ko rada transplantācijas sistēmas nepilnības.

Eiropiešu mūža pagarināšanās, satiksmes negadījumu samazināšanās un zinātnes atklājumi, protams, ir apsveicami, taču tas nozīmē arī to, ka ir vajadzīgs vairāk orgānu, jo palielinās to cilvēku skaits, kuriem tie ir vajadzīgi.

Eiropiešu atbilde uz jautājumu, vai viņi vēlas ziedot orgānus savu līdzpilsoņu dzīvības glābšanai, ir ļoti pārliccināta un apstiprinoša. Iemesls, kādēļ šī nostāja bieži vien nav tieši atspoguļota katrā valstī veikto

transplantāciju skaitā, noteikti ir tas, ka mums jāuzlabo tādi būtiski transplantāciju sistēmas aspekti kā koordinācija, informēšana, profesionāļu apmācība un sabiedrības izglītošana par šo tēmu.

Dažās valstīs mēs redzam piemērus, kas parāda, ka, optimāli attīstot koordināciju un apmācību, miljons cilvēkiem veikto transplantāciju skaits palielinās. Es vēlētos raksturot Spānijas sistēmu, kurā ir izveidots modelis, kas jāņem par paraugu.

Papildus transplantu kvalitātes un drošuma garantijām un no dzīviem donoriem iegūto transplantu papildinošajai nozīmei, bezmaksas un brīvprātīgai ziedošanai, ko nosaka direktīva, ir rīcības plānā ietvertie ieteikumi attiecībā uz profesionāļu pastāvīgu apmācību un uz sabiedrības nodrošināšanu ar informāciju un izglītību par šo tēmu, jo citādi šīs sistēmas darbs ir apgrūtināts.

Viss tas veido pamatu, lai optimizētu to, ko mēs varētu nosaukt par saskaņotu Eiropas transplantu sistēmu, ko visas dalībvalstis izmanto, lai sasniegtu mūsu izvirzīto mērķi. Mūsu mērķis ir gluži vienkārši panākt to, ka neviens eiropietis neiet bojā, sistēmas nepilnību dēļ nesaņēmis dzīvībai svarīgu orgānu.

Ir 21. gadsimts, un mēs nevaram pieļaut, ka koordinācijas vai optimizētu sistēmu trūkuma dēļ Eiropā netiek izmantoti orgāni, kuri ir vajadzīgi citiem eiropiešiem. Tāds ir šīs direktīvas un rīcības plāna pieņemšanas mērķis, un tā ir panākta ar smagu darbu.

Es vēlos izmantot šo iespēju un uzsvērt abu referentu — šajā gadījumā *Mikolāšik* kunga — un ēnu referentu centību un sadarbību. Es vēlos arī uzsvērt nozīmīgo stimulu, ko šai direktīvai un rīcības plānam deva Spānijas prezidentūra, kuru pārstāvēja Spānijas Veselības ministrija un Spānijas Nacionālās transplantēšanas organizācijas direktors doktors *Matesanz* — mēs vienmēr varējām uz viņiem paļauties.

Es vēlos uzsvērt, ka tiem, kas ir tik smagi strādājuši, pienākas mūsu pateicība, un tāpēc lūdzu jūs vienprātīgi pieņemt šo ziņojumu. Kā Parlamenta deputāts es esmu pateicīgs par padarīto darbu, un kā eiropietis es esmu pateicīgs par šo soli, kas glābs visu to Savienības pilsoņu dzīvības, kuriem reiz var rasties šāda vajadzība.

Trinidad Jiménez García-Herrera, *Padomes priekšsēdētāja*. – (ES) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Man ir prieks uzstāties Parlamenta plenārsēdē, lai piedalītos kopīgajās debatēs par orgānu ziedošanu un transplantāciju.

Šīs debātes noteikti ir svarīgas, pirmkārt, tādēļ, ka tām ir tieša ietekme uz cilvēku dzīvi un uz tūkstošiem eiropiešu veselību. Saistībā ar to es jums vēlos atgādināt, ka, neraugoties uz veikto ziedojumu un transplantāciju skaita pastāvīgo pieaugumu pēdējos gados, tiek lēsts, ka Eiropas Savienībā pašlaik ir 56 000 pacientu, kuri gaida rindā uz derīgu orgānu, un daudzi no viņiem nomirst, to nesagaidījuši.

Otrkārt, šīs debātes ir svarīgas, jo tās mums ļauj veicināt mūsu sabiedrības dāsnumu un solidaritāti. Es minēšu piemēru: pašlaik Eiropas Savienībā uz miljons iedzīvotājiem ir 18 donori. Ja mums izdotos šo rādītāju paaugstināt līdz labākajam līmenim, piemēram, 34 donori Spānijā un vairāk nekā 30 Portugālē, visā Eiropā izdotos glābt par 20 000 cilvēku dzīvībām vairāk.

Līdzīgā veidā, veicinot dzīvu donoru orgānu ziedojumus visā Eiropas Savienībā tādā līmenī, kādā tie tiek atbalsstīti Skandināvijas valstīs, Apvienotajā Karalistē un Nīderlandē, ik gadu no dialīzes procedūras tiktu atbrīvoti 2000 cilvēki. Mēs nedrīkstam aizmirst, dāmas un kungi, ka bez donoriem transplantācija ir neiespējama.

Šīs pēcpusdienas debātes ļaus mums īstenot izšķirošu atbalstu kopējas Savienības stratēģijas ieviešanai, lai panāktu vislabāko orgānu ziedošanas un transplantācijas sistēmu pasaulē. Turklāt nesēnā Lisabonas līguma 168. pants mums dod iespēju radīt šo kopējo un drošo augstas kvalitātes sistēmu orgānu ziedošanas un transplantācijas procedūras regulēšanai.

Tagad mums šajā jomā ir divas nozīmīgas Komisijas iniciatīvas, kas tika radītas 2008. gadā un pie kurām Padome kopā ar Parlamentu pēdējos mēnešos ir ļoti smagi un centīgi strādājuši.

Pirmā no tām ir direktīvas priekšlikums, kas regulē transplantācijai paredzēto orgānu kvalitātes un drošuma aspektus. Kā es teicu, šī direktīva nosaka kopēju tiesisko pamatu, kas mums ļautu ierobežot zināma veida riskus visās orgānu transplantācijas procesa stadijās no ziedošanas līdz transplantācijai. Šis tiesiskais pamats garantē orgānu kvalitāti un drošumu, kā arī, nosakot kompetentās varas iestādes, aizsargā donorus un pacientus.

Otrkārt, mums ir arī rīcības plāns, kas ļauj uzlabot sadarbību dalībvalstu starpā, kurai ir trīskāršs mērķis: pirmkārt, palielināt orgānu pieejamību; otrkārt, uzlabot transplantu sistēmas efektivitāti un pieejamību; un, treškārt, uzlabot kvalitāti un drošumu.

Dāmas un kungi, šīs abas iniciatīvas veido kopēju sistēmu, kas ir izstrādāta Eiropas līmenī un kas ietver ne tikai labākos pieredzes apmaiņas elementus, bet arī labākās organizācijas un veselības aprūpes metodes, ko dalībvalstis ir izstrādājušas šajā jomā. Citiem vārdiem sakot, tā ir sistēma, kas pamatojas uz kvalitāti, drošumu un inovācijām.

Pieņemot šīs iniciatīvas, mēs izveidojam tādu Eiropas līmeņa modeli orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā, kurš pamatojas uz mūsu kopīgajām vērtībām un principiem: solidaritāti, taisnīgumu un kohēziju, kas ir Savienības identitātes simboli. Tas ļaus panākt pašpietiekamību orgānu ziedošanas jomā un tādā veidā vērsties pret transplantu tūrismu.

Esmu pārliecināta, ka jūs man piekritīsiet attiecībā uz to, ka jau šīs direktīvas stāšanās spēkā un Parlamenta atbalsts rīcības plānam veicinās orgānu apmaiņu dalībvalstu starpā un orgānu ziedošanu.

Pirmkārt, mēs izveidojam ES sistēmu, kas eiropiešiem nodrošinās vienlīdzīgu pieeju vispārīgai veselības aprūpei un jo īpaši transplantu izmantošanai ārstniecībā. Otrkārt, šī Savienības sistēma būs efektīvāka, jo sniegs tiešu labumu tiem pacientiem, kuriem dažādu iepatību dēļ ir mazāka iespēja atrast viņu vajadzībām atbilstošu orgānu. Tādā veidā samazināsies to orgānu skaits, kurus nav iespējams izmantot tādēļ, ka konkrētajā ģeogrāfiskajā rajonā nav piemērota cilvēka, kuram tas būtu vajadzīgs.

Dāmas un kungi, pirms noslēgt savu runu, es vēlos Spānijas prezidentūras vārdā pateikties Čehijas un Zviedrijas prezidentūrai par viņu darbu sarunu sākumā 2009. gadā, kad, pateicoties sadarbībai dalībvalstu un Komisijas starpā, tika radīti apstākļi nozīmīgam progresam.

Spānijas prezidentūra vēlas pateikties arī Parlamentam par tā smago darbu un jo īpaši referentiem *Mikolášik* kungam un *Perelló* kungam, par viņu ieguldīto darbu vajadzīgo vienošanos un vienprātības panākšanā.

Sadarbojoties visām Savienības iestādēm, mums jāpanāk vienošanās, kas ļaus ieviest tādu Eiropas līmeņa pakalpojumu, kurš, no vienas puses, 500 miljoniem cilvēku sniegs vislabāko kvalitātes un drošuma garantiju un, no otras puses, padarīs ārstēšanu, no kuras ik gadu ir atkarīgi tik daudzi cilvēki, vienlīdz pieejamu visiem un veicinās sabiedrības solidaritāti. Palielināsim Eiropas Savienības moderno nozīmi!

John Dalli, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kundze, 56 000 eiropiešu visā Eiropā gaida orgānu transplantāciju, un daudziem no šiem cilvēkiem veiksmīga transplantācija ir dzīvības vai nāves jautājums. Tādēļ mēs šodien esam te sapulcējušies — lai visā Eiropā nodrošinātu orgānu transplantācijas drošumu un kvalitāti. Tāds ir Komisijas direktīvas priekšlikuma un rīcības plāna mērķis. Es vēlos pateikties referentam doktoram *Mikolášik* un ēnu referentiem par viņu izcilo darbu saistībā ar piedāvāto direktīvu par orgānu drošumu un kvalitāti. Es vēlos pateikties arī *Perelló Rodríguez* kungam par viņa atbalstošo pašiniciatīvas ziņojumu par rīcības plānu saistībā ar orgānu ziedošanu un transplantāciju.

Ļaujiet man atgādināt, ka šo abu iniciatīvu galvenie mērķi ir uzlabot transplantācijai paredzēto cilvēka orgānu kvalitāti un drošumu, palielināt orgānu pieejamību un padarīt transplantācijas sistēmas efektīvākas un pieejamākas. Direktīvas priekšlikums nosaka kvalitātes un drošuma prasību tiesisko regulējumu, savukārt rīcības plānā galvenā uzmanība pievērsta orgānu pieejamības palielināšanai un transportēšanas sistēmu efektivitātes uzlabošanai.

Sešu gadu rīcības plāns nosaka 10 prioritārus pasākumus sadarbības veicināšanai dalībvalstu starpā, kopīgu rīcību un pieredzes apmaiņu saistībā ar labākajām prakses metodēm. Es ievēroju Parlamenta vēlmi rīcības plānā iekļaut tādus pasākumus, kas saskaņā ar līguma 168. pantu nevar kļūt par direktīvas noteiktajām juridiskajām saistībām, jo īpaši tas attiecas uz orgānu piešķiršanas kritērijiem, potenciālo donoru vēlmju reģistrēšanu un jautājumiem, kas saistīti ar medicīnisko praksi. Komisija labprāt atbalstīs dalībvalstis šo Parlamentam nozīmīgo problēmu risināšanā.

Es ļoti priecājos, ka pēc ātrām un konstruktīvām Parlamenta, Komisijas un Padomes sarunām mēs esam gandrīz gatavi jau pirmajā lasījumā pieņemt šo direktīvu. Manuprāt, šīs būs pirmais normatīvais akts kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kurš tiks pieņemts pirmajā lasījumā.

Esmu pārliecināta, ka tekstā ar ierosinātajiem grozījumiem ir ietverti arī doktora *Mikolášik* ziņojumā minētie Parlamenta galvenie uzskati. Ļaujiet man komentēt dažus īpašus jautājumus.

Es stingri atbalstu brīvprātīgas un bezmaksas ziedošanas principa stiprināšanu, jo tas ir būtiski orgānu kvalitātes un drošuma garantēšanai. Es arī piekrītu paskaidrojumam, ka nemaksāšanas princips neliedz dzīviem donoriem saņemt kompensāciju, ja tā ir stingri paredzēta ar ziedošanu saistīto izmaksu un negūto ieņēmumu segšanai. Es piekrītu Parlamenta bažām par orgānu kontrabandu. Tomēr priekšlikuma darbības joma ir tikai kvalitāte un drošība, kā to nosaka līguma pants par sabiedrības veselību. Šajā kontekstā es priecājos par direktīvas tekstu un uzskatu, ka tā sniegs netiešu ieguldījumu cīņā pret orgānu kontrabandu, piemēram, transplantācijas centru autorizācijas, orgānu ieguves nosacījumu ieviešanas un izsekošanas sistēmu izveides dēļ.

Es arī saprotu Parlamenta bažas par caurskatāmiem, nediskriminējošiem un zinātniskiem kritērijiem orgānu piešķiršanai. Kaut gan šī problēma nav ES atbildības jomā, es varu pieņemt šī principa ietveršanu apsvērumos. Es priecājos arī par to, ka piedāvātajā tekstā ir atzīts tas, ka lielākajā daļā dalībvalstu orgānus iegūst ne tikai no mirušajiem, bet arī no dzīviem donoriem. Dzīvo donoru ziedojumi palielina pieejamo orgānu skaitu, un es atzinīgi vērtēju to, ka teksts veicina dzīvo donoru aizsardzību ar mērķi garantēt transplantācijai paredzēto orgānu kvalitāti un drošumu.

Pārejot pie nākamās problēmas, jāsaka, ka noteikumus par atļaujas reģistrācijas sistēmām un nāves fakta apliecināšanu regulē valstu normatīvie akti. Tomēr, ievērojot kompromisu, Komisija var pieņemt ierosinātos papildu skaidrojumus. Es arī ņemu vērā Parlamenta vēlmi rīcības plānā ietvert tādus jautājumus, ko nevar noteikt direktīva, jo īpaši kritērijus orgānu piešķiršanai, potenciālo donoru vēlmju reģistrēšanu un ar medicīnisko praksi saistītus jautājumus. Komisija labprāt atbalstīs dalībvalstis šo problēmu risināšanā.

Ļaujiet man pieminēt vēl kādu problēmu: tiesību akta pieņemšana ir tikai pirmais solis. Patiesā nozīme ir tam, lai šis tiesību akts tiktu arī īstenots. Tāpēc Komisija uzstāj, ka dalībvalstīm ir jāiesniedz ziņojumi (korelācijas tabulas) par direktīvu transponēšanu valstu tiesību aktos. Parlaments to vienmēr ir atbalstījis. Man žēl, ka pirmo reizi Parlaments neatbalsta tāda noteikuma iekļaušanu direktīvā, kas dalībvalstīm liek ziņot par transponēšanu.

Turklāt vairāki grozījumi papildina priekšlikumus saistībā ar Lisabonas līguma noteikto komiteju procedūru. Šajā kontekstā es atzinīgi vērtēju Komisijas iespēju konkrētos gadījumos saskaņā ar ārkārtas procedūru pieņemt deleģētos aktus. Es paziņoju, ka Eiropas Komisija uzņemas pilnībā informēt Eiropas Parlamentu un Padomi par iespēju saskaņā ar ārkārtas procedūru pieņemt deleģētu aktu. Tiklīdz Komisijas dienesti uzskatīs, ka ir iespējams saskaņā ar ārkārtas procedūru pieņemt deleģētu aktu, tie neoficiāli informēs Eiropas Parlamenta un Padomes sekretariātus.

Es arī Komisijas vārdā paziņoju, ka šīs direktīvas noteikumi neietekmēs iestāžu pozīciju nākotnē saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. panta vai atsevišķu tādu tiesību aktu īstenošanu, kuri satur šādus noteikumus.

Noslēgumā vēlos teikt, ka Komisija ir gatava atbalstīt kompromisa variantu.

Cecilia Wikström, *Juridisko jautājumu komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (SV) Priekšsēdētāja kundze! Es vēlētos sākumā pateikties *Mikolášik* kungam par lielisko un ļoti konstruktīvo sadarbību saistībā ar šo nozīmīgo ziņojumu.

Cilvēka orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā pastāv daudz problēmu. Mums ir atbildība pret tiem daudzajiem cilvēkiem orgānu rindās, kuri dienu no dienas dzīvo neziņā, gaidot iespēju sākt jaunu dzīvi, ko nodrošinātu orgāna transplantācija, un mums ir jāattaisno viņu cerības. Robeža starp dzīvību un nāvi šādās situācijās ir noteikta visskaidrāk.

Eiropas Parlamenta uzdevumos ietilpst arī enerģiska cīņa pret amorālo tirdzniecību ar cilvēka orgāniem. Mēs to arī darām. Nosakot skaidrus ētikas un drošības nosacījumus, mēs varam labāk aizstāvēt cilvēku pašsaprotamās tiesības uz viņu ķermeni, veselumu un pašnoteikšanos. Es priecājos, ka Juridisko jautājumu komitejas atbalstītie viedokļi ir ņemti vērā.

Ir grūti iedomāties vēl labāku ilustrāciju mūsu kopīgajam mērķim nekā cilvēku dzīvības nodrošināšana dažādās dalībvalstīs. Šajā ziņojumā tas ir ilustrēts ļoti skaidri.

Eva Lichtenberger, *Juridisko jautājumu komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (DE) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi! Jā, šis patiešām ir dzīvības un nāves jautājums. Tieši tāpēc šīs debates ir tik emocionālas.

Dažādās Eiropas valstīs pastāv pilnīgi atšķirīgas orgānu transplantācijas sistēmas un kārtība, kādā cilvēki piekrīt vai aizliedz savu orgānu izmantošanu, kā arī noteikumi par to, vai drīkst izmantot cilvēka paša orgānus

un vai ģimenes locekļi var piekrist transplantācijai. Nākotnē saskaņā ar šo ziņojumu valstīm ar ļoti stingrām sistēmām vajadzētu rūpīgi izpētīt kārtību citās valstīs, lai ievērotu arī pozitīvās sekas. Tam, ka transplantus gaida tik daudzi cilvēki, jākalpo mums par signālu ne tikai radīt lielākas iespējas un labāku pieejamību, bet arī garantēt kvalitāti, drošumu un pieejamību. Tas būtu arī nozīmīgs instruments cīņā pret orgānu tirdzniecību, kas ir patiesi zemiska rīcība, un ļautu uzlabot noteikumus par dzīvajiem donoriem; turklāt ziedošanai tiešām ir jābūt bez atlīdzības.

Peter Liese, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kundze, *García-Herrera* kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Spāņi ir Eiropas čempioni futbolā, lielākā daļa to zina, un tas ir jauki, taču ne tik svarīgi kā tas, ka spāņi ir Eiropas čempioni arī orgānu transplantācijas jomā.

Mums visiem būtu skaidri jāsaprot, ka Spānijas modeļa izšķirošais elements ir darba organizēšana slimnīcās. Diemžēl man jāsaaka, ka citās Eiropas valstīs orgāni iet zudumā, turklāt nevis tādēļ, ka ģimenes locekļi nepiekrīst orgānu izmantošanai vai ka upurim nebūtu donora apliecības, vai ka upuris būtu apliecinājies nevēlēšanos ziedot savus orgānus, bet gan tādēļ, ka Eiropā attiecībā uz lielāko daļu neizmantoto orgānu ārstiem gluži vienkārši nav gana daudz laika, lai šai problēmai pievērstos.

Spānija, izmantojot transplantu koordinatorus, šo problēmu ir atrisinājusi daudz labāk. Valstīs, kas pieņēmušas šo sistēmu, iespējams izglābt vairāk cilvēku, un vairāk cilvēkiem ir iespējams dzīvot pilnvērtīgu dzīvi bez vajadzības pārciest dialīzi un citas nepatīkamas procedūras. Šī iemesla dēļ mums vajadzētu īpaši uzsvērt šo aspektu *Perelló* ziņojumā dalībvalstīm.

Direktīva galvenokārt nosaka kvalitāti un drošumu, kā arī ietekmi uz cilvēkiem, kuri gaida orgānu transplantāciju. Tas ir tāpēc, ka mūsdienās nav iespējams izmantot orgānu kādā dalībvalstī, ja gana ātri netiek atrasta saderīga persona, kam šis orgāns ir vajadzīgs. Ja mums būtu kopēji kvalitātes un drošuma standarti, varētu uzlabot arī orgānu pārrobežu apmaiņu, lai palīdzētu cilvēkiem. Tas nozīmē, ka arī šis ir nozīmīgs aspekts.

Ļoti svarīgs direktīvas elements ir arī vajadzība cīnīties pret orgānu tirdzniecību. Mēs nedrīkstam šo problēmu vienkārši ignorēt. Lai to risinātu, es kopā ar dažiem citiem deputātiem esmu uzaicinājis rīt atnākt un uzstāties ekspertu, kurš ir pētījis orgānu tirdzniecību un cilvēku tīšu nogalināšanu Ķīnā ar mērķi iegūt orgānus transplantācijai. Es aicinu arī visus manus kolēģus izrādīt interesi par šo jautājumu.

Pieņemot direktīvu un rīcības plānu, mēs esam skaidri pauduši savu nostāju. Brīvprātīga un neapmaksāta orgānu ziedošana ir noteikta juridiski saistošā veidā, un es vēlos pateikties visiem, kuri mums palīdzēja šo mērķi sasniegt.

Karin Kadenbach, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *García-Herrera* kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Arī es piekrītu iepriekšējo runātāju teiktajam un vēlētos sākt ar vārdiem „dzīve ir skaista”. Šo teikumu es ik pa laikam dzirdu no mana agrākā kolēģa vicegubernatora *Ernst Höger*, kurš pēc ģērbes kodiēna saslima ar smagu sirds slimību, taču, par laimi, 2004. gada decembrī tika atrasta saderīga sirds un veikta transplantācija. *Ernst Höger* ir joprojām sveiks un vesels, dzīvo mūsu vidū pilns dzīvības un enerģijas un atgādina, ka „dzīve ir skaista”.

Mēs šodien dzirdējam, kāda ir statistika: 55 līdz 60 tūkstoši eiropiešu gaida iespēju nākotnē, līdzīgi kā *Ernst Höger*, mums pateikt, ka dzīve ir skaista. Ik dienas mēs zaudējam 12 no viņiem gluži vienkārši tāpēc, ka mūsu sistēmas nav izstrādātas līdz tādām līmenim, ka mēs spētu cilvēkiem nodrošināt vajadzīgos orgānus no citas vietas, kur tie laikus kļuvuši pieejami. Tādēļ mūsu uzdevums ir šādas sistēmas ieviest. Es uzskatu, ka šis rīcības plāns ir tiešām nozīmīgs, ka mums jānodrošina orgānu ziedojumu un transplantēšanas drošība, ka dzīvajiem donoriem, kuri mums arī ir tik ļoti vajadzīgi, un, to sakot, es domāju galvenokārt par slimniekiem, kam noteiktas dialīzes procedūras, ir jāgarantē vislabākā medicīniskā aprūpe un ka mums jābūt pilnīgi nelokāmiem cīņā pret jebkāda veida orgānu tirdzniecību — citiem vārdiem sakot, brīvprātīga un neapmaksāta ziedošana ir neapšaubāmi būtiska.

Mums jāgarantē donoru piekrišana. Mums jāattīsta Eiropas sistēmas tā, lai pārvarētu milzīgo plaisu starp 1 ziedojumu uz miljoniem cilvēkiem, kā tas ir daudzās dalībvalstīs, un gandrīz 40 ziedojumiem uz miljoniem cilvēkiem Spānijā, kas ir Eiropas čempioni šajā jomā. Sadarbojoties ar mūsu valstu veselības aprūpes sistēmām, mums būtu jācenšas pēc iespējas drīzāk īstenot šos rīcības plānus un garantēt visaugstākos iespējamus standartus, lai 55 000 cilvēku, kuri pašlaik gaida transplantus, varētu teikt — „dzīve ir skaista”.

Frédérique Ries, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Mēs ceram, ka rīt šī nozīmīgā direktīva par orgānu ziedošanu un transplantāciju būs jau pieņemta. Visā Eiropā kādi 60 000 pacientu, kuriem vajadzīga

sirds, plaušu, aknu vai nieru transplantācija, jau gadiem gaida šos noteikumus. Katru dienu 12 no viņiem mirst, tā arī nesagaidījuši operāciju.

Līdzīgi kā iepriekšējie runātāji, es vēlētos uzsvērt lieliskos rezultātus, kurus nebūtu bijis iespējams panākt bez sadarbības starp mūsu referentiem, *Perelló Rodríguez* kungu un *Mikolášik* kungu, ēnu referentiem, kuru vidū esmu arī es, un Spānijas prezidentūru. Es vēlētos izmantot šo iespēju un pateikties doktoram *Matesanz*, kurš bija lielisks gids mūsu Madrides vizītes laikā.

Nepārprātīsim šo iniciatīvu mērķi. Galvenā prioritāte tiešām ir palielināt orgānu ziedojumu skaitu Eiropā un tādēļ, protams, eiropieši ir arī labāk jāinformē par ziedojumu iespējām, jo starpība ir daiļrunīga un diezgan acīmredzama: Spānijā uz miljons iedzīvotājiem ir 34 mirušie donori, manā valstī, Beļģijā, ir 27, bet Rumānijā tikai viens. Tāpēc mums ir arī jāizglīto cilvēki par ziedošanu, jānodrošina iespējamo donoru piekļuve informācijai, jānovērš administratīvie šķēršļi — tas ir ļoti svarīgi, visās 27 dalībvalstīs jāizveido valsts iestāde, kas ir atbildīga par orgānu kvalitātes un drošuma kontroli, sākot no to saņemšanas no donora līdz transplantācijai, un, kā jau tika teikts, jānodrošina ieviest labāku organizāciju, iedvesmojoties, piemēram, no Spānijas parauga, kura efektivitāte ir saistīta ar sava veida agrīnās brīdināšanas sistēmu, ar pastāvīgu signalizēšanu visas ķēdes garumā kopš donora nāves līdz pat transplantācijas operācijai.

Mūsu direktīvas kompromiss, slavenais grozījums Nr. 106, kurā ir apkopoti visi mūsu pūliņi, pacientiem sūta pareizo ziņu, cerības vēsti, jo ļoti dziļu diskusiju rezultātā tajā tiek atļauts ārkārtos gadījumos izmantot orgānus, kas nav ideāli piemēroti, īpaši atbalstot ziedojumus no dzīviem donoriem, ja tas, protams, ir iespējams.

Faktiski es runāju par vajadzīgiem nieru un aknu ziedojumiem, kuru skaits strauji palielinās, kurus atbalsta mediķi un speciālisti un kuri joprojām veido tikai vidēji 5 % kopējā ziedojumu skaita.

Dariet vairāk un sadarbojieties ciešāk — tāds ir *Perelló Rodríguez* kunga vadībā izstrādātā rīcības plāna loģiskais pamats. Kā piemēru varu minēt manu priekšlikumu nodrošināt tiešsaistes reģistrāciju valsts vai Eiropas donoru datubāzē un personas identifikācijas kartē vai autovadītāja apliecībā izdarīt atzīmi par donora statusu, kas ļautu vajadzības gadījumā paātrināt procesu.

Es vēlētos īsi apkopot teikto: mēs esam izdarījuši lielisku darbu un mēs devām priekšroku ētikai, kas balstīta uz cerību, nevis uz aizliegumu.

Satu Hassi, Verts/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties *Mikolášik* kungam un *Perelló Rodríguez* kungam par viņu teicamo darbu. Diskusijas sarežģītākais jautājums bija saistīts ar dzīvajiem donoriem. No vienas puses, ir garas rindas ar pacientiem, kuri gaida nieru transplantus, un, no otras puses, ir jāaizsargā dzīvie donori un ir jānovērš orgānu nelegāla tirdzniecība un ar to saistītā nabadzīgo cilvēku galējā ekspluatācija.

Mēs nepadzīsim tik labu rezultātu, uz kādu mēs Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā bijām cerējuši. Saistībā ar donoru cilvēktiesībām visdrošākais risinājums būtu pieprasīt, lai dalībvalstis ievieš stingru valsts sistēmu, kuras nolūks būtu nepieļaut orgānu nelegālu tirdzniecību, ja tiek atļauts pieņemt orgānu ziedojumus no dzīviem donoriem, kas nav slimnieka ģimenes locekļi vai tuvi radnieki. Lai gan apspriestā tiesību akta mērķi nav tik prasīgi, es ceru, ka visas ES valstis īstenos stingrus pasākumus, lai izskaustu orgānu nelegālu tirdzniecību. Saskaņā ar Eiropas Padomes datiem 5–10 % transplantēto nieru ir iegūtas orgānu nelegālas tirdzniecības ceļā, un tas nozīmē tūkstošiem upuru katru gadu. Brīvprātīgi un neapmaksāti ziedojumi ir visdrošākais risinājums, arī orgānu saņēmējiem.

Ar orgānu tirdzniecību saistīti noziegumi nevar notikt, ja nav starpnieku un ja nav pieprasījuma. Ir šausmīgi lasīt ziņojumus par orgānu iepirkšanu nabadzīgajās valstīs no tādiem reģioniem kā Āfrika, Āzija un pat Austrumeiropa. Visvairāk šokē ziņojumi par gadījumiem, kad cilvēki ir nogalināti. Piemēram, Austrālijas ķirurgi, kuri nodarbojas ar orgānu pārstādīšanu, ir izteikuši nosodījumu Ķīnā īstenotajai praksei nogalināt cietumniekus ar mērķi iegūt viņu orgānus. Mums Eiropā ir jādara viss iespējams, lai novērstu šāda noziedzīga tirgus rašanos.

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, *García-Herrera* kundze! Transplantācijai izmantojamo orgānu trūkums ir nopietna problēma. Par to ir jau vairākkārt runāts, un tā ir nopietna problēma, kas mums liek domāt gan par sabiedrības veselību, gan par citiem jautājumiem, kas ar to saistīti, piemēram, nelegālā tirgus stiprināšanu un orgānu tirdzniecību — tā kaitē gan mūsu veselības aprūpes sistēmām, gan pilsoņiem. Tādēļ mums ir jācīnās pret šiem noziegumiem, un man liekas, ka vissvarīgākais un visbūtiskākais veids, kā to darīt, ir, izmantojot tādus tiesību aktus un priekšlikumus, kādus

mēs te šodien apspriežam. Šī iemesla dēļ es vēlos pievērst uzmanību vissvarīgākajām problēmām, ko skar šie divi priekšlikumi.

Šo abu priekšlikumu trūkuma dēļ pašreizējām sistēmām ir raksturīgas ievērojamas atšķirības. Atšķirības dalībvalstu starpā, atšķirības starp pastāvošajām sistēmām, atšķirīga piekļuve orgāniem un nevienlīdzība sabiedrības locekļu starpā — es uzskatu, ka mēs nedrīkstam ar to samierināties. Ir svarīgi vēl vairāk samazināt šīs atšķirības, un tieši tāds ir šo priekšlikumu mērķis. Tomēr es uzskatu, ka šīs problēmas risinājums ir Eiropas sistēma, kurā saglabātas dažu valstu sistēmu īpatnības, kas valstīm ļauj neievieš stingrākus noteikumus. Referentu *Mikolāšik* kunga un *Perelló Rodríguez* kunga veikums ir ārkārtīgi nozīmīgs un veicina šīs aktuālās problēmas risināšanu.

Apspriežot priekšlikumus, kuri pamatojas uz tādiem apsvērumiem kā ziedošana, brīvprātība, samaksas neesamība, konfidencialitāte, datu drošība, izsekojamība, pārskatatbildība — domāju, ka svarīga ir ne tikai Parlamenta ieinteresētība ziedošanā, bet arī pacienta atveseļošanās veicināšanā — un sadarbība dalībvalstu starpā, mēs esam uz pareizā ceļa.

Jāpiebilst, ka es priecājos par iekļauto tiesību paplašinājumu attiecībā uz dzīvu cilvēku izdarītiem ziedojumiem. Protams, ka ir jāgarantē visas tiesības un nosacījumu ievērošana, tomēr ir ļoti svarīgi, ka mēs atļāvām ziedot orgānus personām, kas nav tradicionālajā ģimenes lokā, jo citādi mēs radītu jaunas nevienlīdzības formas. Šī iemesla dēļ man liekas, ka orgānu ziedojumu kā galvenā transplantu avota atbalstīšana, kā arī datu aizsardzība un pacientu drošība ir pilnīgi pietiekams iemesls tam, lai mēs te šorīt atrastos un balsotu par labu šiem abiem Eiropas Savienībai tik nozīmīgajiem priekšlikumiem.

Anna Rosbach, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kundze! Es ceru, ka nevienam no klātesošajiem šī direktīva nekad nebūs vajadzīga. Divdesmit septiņas ES dalībvalstis nozīmē 27 dažādus tiesiskos regulējumus, turklāt ir jādoma arī par tiem cilvēkiem no ārpuskopienas valstīm, kuri ir ieceļojuši nelegāli un kuri nabadzības dēļ ir gatavi par nelielu samaksu ziedot vienu nieru. Pēdējo gadu laikā mēs diemžēl esam redzējuši vairākus pavirša darba piemērus, kas ir ietekmējuši gan pacientus, gan donorus. Šī iemesla dēļ mums ir nepieciešama koordinācija ES līmenī, un mums, protams, jānodrošina, ka gan orgāna saņēmējs, gan donors saņem pēc iespējas labāku medicīnisko aprūpi. Dažās ES valstīs cilvēks jau piedzimst kā donors, turpretī lielākajā daļā valstu par donoru var kļūt tikai tad, ja cilvēks ir šādu lēmumu pieņēmis pats. Tā rezultātā mums ir 27 dažādi tiesiskie regulējumi un apdrošināšanas sistēmas, un tas diez ko neveicina sadarbības iespējas.

Mēs runājam par ārkārtīgi sarežģītu tēmu, jo mums jānodrošina, ka orgānu kvalitātei tiek noteikta visaugstākā prioritāte. Kaut vai tikai veselības apsvērumu dēļ mums jārunā par nelegāliem ziedojumiem, jo bieži vien donors un līdz ar to arī viņa vai viņas veselības stāvoklis nav zināms. Tas būtu traģiski, ja tiktu pārstādītas tādu donoru nieres, sirdis un citi orgāni, kuri cieš no lipīgām slimībām, infekcijām, leikēmijas vai vēl smagākām problēmām. Tādēļ orgāni pirms transplantācijas ir jāpārbauda. Mums jānodrošina, ka transplantācija ir droša, citiem vārdiem — ka par operāciju atbildīgais personāls ir savas jomas profesionāli un ka tiek veikta visrūpīgākā kontrole.

Pilar Ayuso (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, *García-Herrera* kundze! Vispirms es vēlētos uzsvērt referentu *Mikolāšik* kunga un *Perelló Rodríguez* kunga veikumu un viņu sniegto ieguldījumu tajā, lai tiktu panākts labākais iespējamais kompromiss attiecībā uz Eiropas Savienības transplantācijas politiku.

Es vēlos izcelt arī Spānijas prezidentūras un Spānijas Nacionālās transplantācijas organizācijas direktora doktora *Matesanz* ieguldījumu, jo Spānija pašlaik ir pasaules līdere orgānu ziedojumu jomā — 34,4 ziedojumi uz miljoniem iedzīvotājiem. Tas ir iespējams tikai, pateicoties pastāvīgiem sistēmas organizācijas uzlabojumiem un pasākumiem, kas īstenoti ar mērķi uzlabot sabiedrības informētību par orgānu ziedojumiem.

Mums jāpanāk šāds līmenis visā Eiropas Savienībā — jāpalielina ziedojumu skaits, jānodrošina vienāda kvalitāte visiem transplantantiem un jāuzlabo sadarbība dalībvalstu starpā.

Mums jānodrošina arī tas, lai visi ziedojumi būtu brīvprātīgi un neapmaksāti, izņemot tos gadījumus, kurus uzskaitīja komisārs *Dalli*, lai cīnītos ar orgānu nelegālu tirdzniecību, kuras vienīgais iemesls ir orgānu nepietiekamība. Rīcības plāns var veicināt šī mērķa sasniegšanu, palīdzot atrisināt orgānu trūkuma problēmu un uzlabojot sabiedrības piekļuves transplantantiem.

Risinājums, kas ir panākts attiecībā uz dzīvajiem donoriem, ir ļoti svarīgs, jo mēs nedrīkstam aizmirst, ka ziedojumiem no dzīviem donoriem ir papildinoša nozīme un ka ir pierādīta to efektivitāte pat gadījumos, kad donors un pacients nav ģenētiski radniecīgi.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Atbalstīt, koordinēt un pārraudzīt orgānu ziedojumus — tāds ir mūsu mērķis, un tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mēs te būtu sapulcējušies ar nolūku uzlabot orgānu ziedošanas un transplantācijas procedūru Eiropā.

Pašlaik 60 000 eiropiešu visā Eiropas Savienībā gaida transplantus, un, saskaņā ar mūsu aplēsēm, 12 cilvēki ik dienas mirst transplantu trūkuma dēļ, jo, lai gan 81 % eiropiešu ir atzinīgi izteikušies par orgānu donora kartēm, tikai 12 % iedzīvotāju tāda ir. Šī iemesla dēļ ir vispirms jāatrisina procedūru saskaņošanas jautājums, sekojot 27 dalībvalstu līderes Spānijas piemēram. Orgānu ziedošanas procentuālais apmērs dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Tādēļ ir vajadzīga sistēmu saskaņošana.

Kā jūs, komisāra kungs, iepriekš norādījāt, izaicinājumu sagādā arī Eiropas līmeņa orgānu donoru datubāzes izveidošana, kas mums ļautu labāk apmierināt Savienības pilsoņu vajadzības.

Turklāt ir jāuzlabo sadarbība visu dalībvalstu starpā. Mums jānodrošina iespēja izveidot valsts varas iestādes, kas būtu atbildīgas par orgānu kvalitātes un drošuma kontroli no orgāna izņemšanas līdz transplantācijai. Tādā veidā, piemēram, Francijā aknu transplantu gaidošs pacients varētu saņemt saderīgu orgānu no Vācijas vai Itālijas, zinot, ka visā Eiropā tiek piemēroti vispārēji obligātie standarti.

Kā jau tika minēts, saistībā ar šo problēmu ir arī atkārtoti jānosaka, ka ziedojumu brīvprātība un samaksas neesamība ir visefektīvākais paņēmieni cīņā pret orgānu nelegālu tirdzniecību un transplantācijas tūrisma, un līdz ar to arī pret bagātu pacientu došanos uz ārzemēm, piemēram, uz Ķīnu, ar mērķi saņemt transplantu.

Noslēgumā es vēlos izteikt savu atbalstu rīcības plānam, kura mērķis ir uzlabot transplantāciju sistēmu Eiropā un par kuru mēs šodien balsosim, un es priecājos par referentu paveikto darbu, jo īpaši par *Perelló Rodríguez* kunga ziņojumu.

Miroslav Ouzký, ECR grupas vārdā. – (CS) Vispirms es vēlētos paust pārsteigumu par to, ka manas grupas pārstāvis tika pārtraukts grupas vārdā teiktās runas ievaddaļā. Tas noteikti bija kāds pārpratum.

Savā runā es vēlētos uzslavēt abu referentu veikumu, ko es uzskatu par ļoti vērtīgu. Ja kāda medicīnas un sabiedrības veselības nozare ir patiešām jāregulē Eiropas līmenī, tad tā noteikti ir transplantācija. Šis standarts ir loģisks un ļoti gaidīts solis. Es arī vēlos uzslavēt referentus par to, ka viņi nav skāruši ētikas jautājumu, kurš tādējādi paliks dalībvalstu kompetencē. Kā jau te iepriekš tika teikts, pastāv dažādas pieejas, un, piemēram, manā valstī tiek lietots jau minētais noklusētās piekrišanas princips. Turpretī citās valstīs ir vajadzīga personīga piekrišana.

Manuprāt, šis ir pamats, ko var izmantot pašreizējās starptautisko transplantāciju sistēmas uzlabošanai un darbības paplašināšanai, un tad, ja, kā tika iepriekš teikts, šis ir pirmais normatīvais akts kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā, ko būtu iespējams pieņemt jau pirmajā lasījumā, es par to priecājos. Tomēr vēl vairāk es priecājos par to, ka šī ir patiesi eiropiska tēma. Es to augstu vērtēju.

Priekšsēdētāja. – Šobrīd tiek noskaidrots minētā runātāja pārtraukšanas iemesls.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pieejamo orgānu skaita palielināšana, to kvalitātes un pieejamības uzlabošana, kā arī sabiedrības informēšana par šo problēmu — tādas ir Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas prasības, kuru mērķis ir samazināt rindu pēc transplantantiem.

Mums jāveicina biotehnoloģiskie pētījumi un orgānu apmaiņa Eiropas Savienībā, kā arī jāievieš Eiropas donora karte, jānovērš transplantācijas tūrisms un, nosakot stingrus sodus atbildīgajām personām, stingrāk jāvēršas pret orgānu nelegālu tirdzniecību. Lai izvairītos no nelegālām darbībām, ziedojumi no dzīviem cilvēkiem jāuzskata par pēdējo iespēju un jāizmanto tikai tad, ja nav citu variantu, piemēram, pēcnāves ziedojumi. Dzīvie donori nedrīkst saņemt nekāda veida atlīdzību, izņemot kompensāciju pēcooperācijas izmaksu segšanai, kas jānosaka valstu tiesību aktos.

Dalībvalstīm arī jāievieš vai jāsauglabā stingri tiesiskie pasākumi attiecībā uz tādiem dzīvajiem donoriem un pacientiem, kuri nav asinsradnieki, lai nodrošinātu sistēmas pārskatāmību un lai novērstu orgānu nelegālas tirdzniecības vai piespiedu ziedošanas iespēju. Dalībvalstīm arī jānodrošina dzīvajiem donoriem sociālo izmaksu kompensācija un aizsardzība pret diskrimināciju, jo īpaši no apdrošināšanas sistēmu puses.

Parlaments uzsver, ka ziedojumi no dzīviem donoriem ir jāuztver tikai kā palīgrisinājums papildus pēcnāves ziedojumiem. Orgānu ziedošana nekādā gadījumā nedrīkst tikt komercializēta, un ir jāatbalsta pasākumi, kuru mērķis ir donoru aizsardzība un orgānu brīvprātīgas un pašizliedzīgas ziedošanas nodrošināšana.

Priekšsēdētāja. – Ouzkz kungs, vēlreiz ļoti pateicos par to, ka pievērsāt mūsu uzmanību šim jautājumam. Mēs esam to noskaidrojuši. Tā bija datorsistēmas radīta kļūda saistībā ar runas laika piešķiršanu. Tādēļ protokolā kā grupas pārstāvis būsiat minēts jūs. Es ceru, ka šis jautājums ir atrisināts. Paldies, ka uz to norādījāt.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, komisāra kungs! Šodien mēs diskutējam par orgānu transplantāciju, kas bez šaubām ir viens no iepriecinošākajiem veselības aprūpes attīstības aspektiem, taču tas rada arī daudzas no ētiskā, sociālā, juridiskā un ekonomiskā viedokļa risināmas problēmas saistībā ar donora un pacienta tiesībām.

Tas nozīmē atrast zelta vidusceļu mēģinājumos novērst būtisko atšķirību starp vajadzīgo un pieejamo orgānu skaitu, vienlaikus ievērojot brīvprātīgas un neapmaksātas ziedošanas principu. Par mērķi ir jāizvirza novērst jebkāda veida komercializāciju un nelegālu tirdzniecību, nodrošināt transplantācijai paredzēto orgānu kvalitāti un drošumu un ieviest noteikumus, kas vienlaikus nodrošina konfidencialitāti un izsekojamību. Ir pašsaprotami, ka, ņemot vērā starptautisko apmaiņu un dažādās dalībvalstīs izmantoto transplantācijas sistēmu būtiskās atšķirības, šos mērķus var īstenot tikai, uzlabojot koordināciju un sadarbību.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi izveidot Eiropas datubāzi un pieņemt kopējus kvalitātes un drošuma standartus. Tomēr mums jābūt uzmanīgiem, lai neieviešu neadekvāti stingrus noteikumus un lai neradītu papildu birokrātiskos šķēršļus, kas kaitētu procesam, kurš pašlaik notiek pareizi un efektīvi. Tas ne tikai būtu pretrunā mūsu mērķiem...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mēs apspriežam tēmu, kura pēc būtības attiecas uz nelielu cilvēku skaitu, ja salīdzina ar citām veselības aprūpes problēmām, kas ir aktuālas Eiropas Savienībā. No otras puses, ir divi iemesli, kāpēc šai tēmai jāpievērš lielāka uzmanība. Pirmkārt, transplantāti tiek uzskatīti par modernās medicīnas augstāko sasniegumu. Otrkārt, visi pilsoņi faktiski ir potenciālie donori, un tas savukārt raisa daudzus citāda veida jautājumus.

Turklāt es vēlos uzsvērt, ka cilvēka dzīvība ir nenovērtējama un ka ir jādara viss iespējamais, lai to glābtu. Statistika liecina, ka dažādās dalībvalstīs situācija būtiski atšķiras. Dažās valstīs visām procesa stadijām ir izveidota efektīva struktūra, turpretī citās valstīs veselības aprūpes sistēmas saskaras ar ļoti lielām problēmām un transplantāti bieži tiek pieskaitīti "eksotiskajai medicīnai". Šo valstu iedzīvotāji, kuriem ir vajadzīgs transplants, ir spiesti pievērsties transplantāciju tūrismam, skaidri apzinoties ar to saistīto augsto risku un faktu, ka viņi pārkāpj likumu un ētikas normas, jo viņu dzīvības cena bieži vien ir citam cilvēkam vardarbīgi atņemta dzīvība vai sagrauta dzīve.

Ir jāizvairās no orgānu ziedošanas komercializācijas un jāgarantē, ka dzīvo donoru orgānu ziedojumi ir pilnīgi bez maksas, vienlaikus, protams, nodrošinot visu vajadzīgo aprūpi un negūto ienākumu kompensāciju. Īpaši svarīgi ir Eiropas Savienībā izveidot caurskatāmu sistēmu orgānu kontrolei, arī pēc transplantācijas.

Es uzskatu, ka piedāvātā direktīva uzlabos transplantāciju gaidošo Eiropas pilsoņu pieeju orgāniem, palielinās uzticību donoru sistēmai un veicinās supranacionālā līmenī izmantojamās pieredzes apmaiņu.

Marina Yannakoudakis (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Mēs visi atbalstām direktīvas, kuru mērķis ir glābt dzīvības, un es vēlētos uzslavēt referentu par viņa sagatavoto ziņojumu, kurš principā liekas vienkāršs, bet, iedziļinoties detaļās, patiesībā ir sarežģīts.

Pēcnāves ziedojumu jomā ir jārisina vairākas delikātas problēmas, piemēram, ētikas normas, tuvinieku nostāja, jautājums par to, vai donoru kartēm būtu jābūt obligātām un vai vispār būtu vajadzīga Eiropas donora karte. Šīs tēmas ir jārisina ar cieņu, jo tām nav pareizu vai nepareizu risinājumu.

Vislielākās problēmas ir saistītas ar dzīvo donoru ziedojumiem. Šajā jomā pastāv stingrs princips, ko nedrīkst pārkāpt, un tas nodrošina, ka dzīvo donoru veiktie ziedojumi ir brīvprātīgi un bez finansiālas atlīdzības.

Direktīva ir līdzsvarota, jo tā gan nosaka pēcnāves ziedojumu kvalitātes standartus, gan arī atzīst vajadzību pēc dzīvājiem donoriem. Tās stiprā puse ir atzinums, ka ar pēcnāves ziedojumiem vien vajadzīgo skaitu orgānu nodrošināt nav iespējams, un tādēļ nosaka pārbaudes un vadlīnijas, kas nodrošina, ka dzīvo donoru ziedojumi tiek veikti pareizi, aizsargājot gan donoru, gan saņēmēju un pārbaudot, vai ziedojums tiek veikts bez samaksas un brīvprātīgi.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Man pašai ir darbinieks, kuram bija vajadzīga orgāna transplantācija. Es redzēju, cik viņš bija priecīgs par šo iespēju. Tomēr es arī redzēju, kā viņš gaidīja un kā pazeminājās viņa dzīves kvalitāte. Tādēļ ir svarīgi tagad pieņemt šo priekšlikumu. Vācijā joprojām katru gadu mirst tūkstoš pacientu — tas ir apstiprināts fakts — jo nav pieejami orgāni, tādēļ ir svarīgi novērst šo trūkumu un garantēt kvalitāti. Tam ir liela sociāla nozīme.

Pateicoties iekšējam tirgum un Eiropas iestādēm, Eiropā ir vislabākie apstākļi, lai panāktu ievērojamu uzlabojumu šajā jomā. Izmantosim šos apstākļus! Es ļoti priecājos, ka mēs direktīvā esam noteikuši, ka ziedojumiem jābūt brīvprātīgiem un bezmaksas, tādā veidā nodrošinot cilvēciskās cieņas saglabāšanu.

Saistībā ar donoru trūkumu es vēlētos aicināt Komisiju, kura to jau vairākkārt ir pierādījusi, veidot Eiropā diskusiju un informācijas kultūru, lai sabiedrība labāk pieņemtu šo ideju. Es tiešām neuzskatu, ka mums jāsaņāgo valstu atšķirīgās sistēmas. Mums tās ir jākoordinē, un es uzskatu, ka nozīmīgs solis ir transplantācijas koordinatora amata izveidošana slimnīcās.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kundze, *García-Herrera* kundze, komisāra kungs! Iespēja bojātus orgānus aizvietot ar cita cilvēka orgāniem tā, lai ķermenis tos pieņemtu, ir viens no lielākajiem mūsdienu medicīnas sasniegumiem. Eiropas statistika ir atšķirīga. Tā liecina, ka tādās vidēji lielās valstīs kā Portugālē situācija ir salīdzinoši laba un ka lielākas valstis, piemēram, Spānija, pašreiz tiek atzītas par līderiem procesa organizācijas un izmantoto metožu ziņā.

Ir jānodrošina dažu principu un metožu ievērošana. Pirmkārt, ir jāuzlabo zināšanu un informācijas pieejamība, kas mudinātu arvien vairāk donoru ziedot orgānus dzīves laikā, un jāpadara pēcnāves ziedojumi par standarta praksi. Otrkārt, ir jāaizliedz komercziedojumi ne tikai dalībvalstīs, bet arī ārpus Eiropas Savienības, jo tas ļautu novērst transplantāciju tūrisma un cīnīties pret orgānu nelegālu tirdzniecību. Treškārt, lai novērstu transplantu trūkumu, slimnīcās ir aktīvi jāstimulē orgānu ziedošana.

Un ceturtkārt, priekšsēdētājas kundze, visiem cilvēkiem, kuriem ir vajadzīgs transplantats un kuriem tas pienākas saskaņā ar harmonizētiem medicīniskajiem kritērijiem, ir jāgarantē vienlīdzīga piekļuve transplantātiem, ievērojot principu par vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei. Tā ir Eiropas sabiedriskā paradigma, ar kuru mēs lepojamies. Apsveicu referentus par viņu paveikto darbu.

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlētos pateikties abiem referentiem, kuri ir smagi strādājuši pie šiem ziņojumiem un kopā izdarījuši lielisku darbu, kas ietver reālu plānu attiecībā uz orgānu ziedojumiem un transplantāciju Eiropā.

Mēs zinām, kāda ir statistika — ik gadu tūkstošiem cilvēku visā Eiropā ir vajadzīga orgānu transplantācija. Tādēļ es priecājos, ka mēs gatavojamies saskaņoti rīkoties, lai palielinātu reģistrēto orgānu donoru skaitu, atbalstītu dažādas reģistrācijas sistēmas un uzlabotu starptautisko sadarbību tā, lai tiktu panākta vislabākā saderība starp donoru un saņēmēju. Manuprāt, vissvarīgākais ir uzlabot informētību, un es uzskatu, ka šie ziņojumi to veicinās.

Es priecājos arī par to, ka šajos ziņojumos mēs esam uzsvēruši galvenos principus — ka orgānu ziedošanai vienmēr jābūt pašaiizliedzīgai, brīvprātīgai un neapmaksātai. Tas ir svarīgi, ja vēlamies mudināt cilvēkus ziedot orgānus un nodrošināt visas sistēmas kvalitāti un drošību. Ir izglābtas daudzas dzīvības. Nākotnē ir iespējams izglābt vēl vairāk. Es slavēju šo ziņojumu.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Direktīva, par kuru mēs šodien debatējam, turpmākajos gados attieksies uz arvien lielāku skaitu cilvēku, jo medicīnas tehnoloģijas un ģenētika turpina attīstīties. Mēs tiešām nevaram šobrīd paredzēt, uz cik daudziem transplantātiem šī direktīva kādreiz attieksies, bet tā var kļūt daudz nozīmīgāka, nekā mums šķiet.

Tādēļ ir ļoti labi, ka teksts izstrādāts, pamatojoties uz altruisma un brīvprātīgu ziedojumu principu, un ka tas liek dalībvalstīm ieviest ļoti stingrus noteikumus attiecībā uz visu procesu. Tomēr kompromisa variantam, par kuru mēs šodien esam aicināti balsot, ir viens trūkums, proti, tas nosaka vājāku kontroli nekā to noteica sākotnējais teksts, par kuru mēs balsojām: pašreizējais priekšlikums nosaka, ka jāveic vai nu kontrole, vai revīzija, turpretī sākotnējais teksts paredzēja gan kontrolēt, gan izvērtēt tās iestādes, kas veic transplantācijas un piedāvā orgānus. Tas ir trūkums, bet es ceru un uzskatu, ka tas nav būtisks. Tomēr es uzskatu, ka ir svarīgi uz to norādīt, jo caurskatāmība transplantācijas jomā ir izšķirošs faktors.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Transplantācijai un transplantoloģijai ir vajadzīgs mūsu stingrs atbalsts, un par vienu no svarīgākajiem uzdevumiem ir jāatzīst to organizācijas un koordinācijas uzlabošana veselības aprūpes pakalpojumu kontekstā. Tomēr ir ļoti svarīgi arī palielināt sabiedrības uzticību šai medicīnas nozarei, jo īpaši tāpēc, ka ik pa laikam Eiropas sabiedrības uzmanības lokā nonāk ziņas par dažāda veida pārkāpumiem, to skaitā par nezināmas izcelsmes orgānu nelegālu tirdzniecību.

Būdams Polijas valsts ģenerālprokurors, es vadīju izmeklēšanu, kurā tika atklāti vairāki pārkāpumi saistībā ar orgānu ieguvu, ieskaitot nelegālus maksājumus ārstiem ar mērķi motivēt viņus meklēt informāciju par donoriem, kuriem varētu būt iestājusies smadzeņu nāve. Sniedzot informāciju par vienu šādu donoru, Polijas ārsts varēja nopelnīt vairāk nekā vienu mēnešalgu.

Transplantācijas jomā sabiedrībai ir jābūt pārliecinātai, ka viss notiek saskaņā ar likumu, caurskatāmi un bez slēptām interesēm un ka šī cēlā medicīniskā procedūra netiek izmantota citiem mērķiem, kā vien cilvēka dzīvības glābšanai. Uzticēšanās ir ārkārtīgi svarīga.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministres kundze, komisāra kungs! Šodienas debatēs mēs skaidri redzam, cik satraucoša ir statistika un ka, lai risinātu šo problēmu, mums jāveicina starptautiskā orgānu apmaiņa, lai nodrošinātu labāku saderību starp donoriem un saņēmējiem. Debates rāda arī to, ka, ņemot vērā gaidītāju rindas garumu, šādas rīcības trūkums nozīmēs to, ka pacientiem ir ļoti maza iespēja saņemt vajadzīgos orgānus.

Ir noteikti jāpieņem visām 27 dalībvalstīm kopēji saistoši standarti attiecībā uz ziedojumu kvalitāti un drošumu, lai uzlabotu pārrobežu apmaiņu un palielinātu ziedojumu skaitu. Tādēļ šajā jomā ir vajadzīgs Eiropas līmeņa tiesiskais regulējums.

Mums, protams, ir jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz orgānu nelegālās tirdzniecības jautājumiem. Ir jāveic viss iespējamais, lai vērstos pret mafijas tipa noziedzīgajiem tīkliem un transplantāciju tūrismu. Vienlaikus ir jāuzmanās, lai neliktu šķēršļus dzīvu donoru veiktiem ziedojumiem, un šādiem ziedojumiem ir jānotiek saskaņā ar personas brīvu un informētu lēmumu. Mums jāgarantē bezmaksas transplantu principa ievērošana un jānovērš jebkāds spiediens, kas var tikt izdarīts uz potenciālajiem donoriem.

Tādēļ mums ir jāatbalsta tie donori, kuri dzīvības glābšanas nolūkos vēlas bez maksas ziedot savus orgānus, jo šādus transplantus saņēmēja organisms atgrūž daudz retāk nekā tādus, kas iegūti no donoriem pēc nāves.

Es vēlētos arī brīdināt tos, kuri ētisku apsvērumu dēļ gribētu Eiropā ierobežot orgānu pieņemšanu no dzīviem donoriem, un atgādināt par nelegālās tirdzniecības risku. Galvenais ir tas, lai dzīvo donoru veikti orgānu ziedojumi tiktu stingri regulēti, un tas ir vienīgais iespējamais risinājums.

David Casa (PPE). – (MT) Priekšsēdētājas kundze! Kā jau komisārs teica, Eiropas Savienībā ir 56 000 cilvēku, kuri gaida orgānu transplantācijas operāciju. Daudzos gadījumos, kā jau tika teikts, šī operācija var izšķirt jautājumu par dzīvību vai nāvi, un tādēļ es uzskatu, ka šie ir nozīmīgi pavērsieni, par ko vēl vajadzētu diskutēt. Šie normatīvie akti tieši neietekmēs transplantācijai pieejamo orgānu skaitu, tomēr kopēju pasākumu veikšanai visās dalībvalstīs vajadzētu palielināt starptautisko uzticību un paļaušanos, kas savukārt izraisītu ziedoto orgānu skaita pieaugumu gan pašās valstīs, gan valstu starpā.

Dažas no ziņojumā minētajām problēmām, piemēram, orgānu nelegālo tirdzniecību, nav iespējams risināt tiešā veidā. Tomēr es augstu vērtēju referenta centienus veicināt informētību par šo tēmu un es ceru, ka ziņojums tiks nesaistošā veidā pievienots galīgajam dokumentam. Noslēgumā es vēlētos apsveikt komisāru Dalli un referentus par lielisko darbu, ko viņi veikuši saistībā ar šo delikāto problēmu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Transplanti un orgānu ziedojumi katru gadu glābj un paildzina dzīves tūkstošiem Eiropas pilsoņu. Par nelaimi, tūkstošiem citu pacientu mirst, tā arī nesagaidījuši transplantu, kaut gan Eiropas Savienībā ir pieejami saderīgi donori. Šī ir sarežģīta un pretrunīga problēma, kas liek risināt svarīgus jautājumus. Ar šī ziņojuma palīdzību Parlaments apstiprina kopīgu viedokli — jebkurš šī procesa komerciālais elements, kas var veicināt orgānu pirkšanu un pārdošanu, ir nelikumīgs.

Ir ļoti svarīgi, lai mēs pēc iespējas ātrāk apstiprinātu un ieviestu efektīvu sistēmu; ne tikai tāpēc, ka tādā veidā izdosies glābt cilvēku dzīvības, bet arī tāpēc, ka šāda sistēma samazinās pieprasījumu pēc orgāniem, kuri pretējā gadījumā tiktu iegūti nelikumīgi peļņas nolūkā vai pat bez donora piekrišanas.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos apsveikt visus klātesošos ar šo iniciatīvu, jo tā nozīmē paildzināt daudzu cilvēku mūžu un parāda solidaritāti un brālību ne tikai vārdos, bet arī darbos.

Basku zemē — *Euskadi* — ir procentuāli vislielākais orgānu ziedojumu skaits pasaulē. Uz miljons iedzīvotājiem mums 2009. gadā bija 38,5 ziedojumi. Tas nozīmē, ka katru gadu mēs veicam 60 nieru transplantācijas un 30 aknu transplantācijas uz miljons iedzīvotājiem. Amerikas Savienotajās Valstīs šie rādītāji ir 54,7 un 21,4; Eiropā tie ir 35,1 un 13,4; un Spānijā tie ir 48,8 un 24,6.

Šo panākumu ķīla ir slimnīcās izmantotais protokols orgānu ieguvei, kā arī organizēšanas un sabiedrības informēšanas process, un tieši šādi risinājumi mums ir jāatbalsta. Veiksmīgos rezultātus nosaka arī 1986. gadā sāktais darbs, kad tika izveidota reģionālā transplantu koordinācijas sistēma — tas ir vēl viens piemērs, kā reģioni var sniegt savu ieguldījumu Eiropā.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Aptuveni pirms diviem gadiem Eiropas Parlaments ar lielu balsu vairākumu pieņēma A. Adamou sagatavoto ziņojumu. Ziņojumā tika pirmo reizi apspriesta ES politika orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā. Man bija liels prieks piedalīties šī ziņojuma sagatavošanā kā vienai no ēnu referentēm.

Šodien man ar gandarījumu jāatzīst, ka referents *Mikolášik* kungs un viņa ēnu referenti ir paveikuši lielisku darbu un, neraugoties uz īso termiņu, ir jau pirmajā lasījumā panākuši vienošanos ar Padomi. Pirms diviem gadiem sagatavotā ziņojuma galvenie secinājumi ir lielākoties iekļauti arī šajā ziņojumā un izstrādāti tālāk. Tādēļ es ceru, ka šī direktīva un rīcības plāns Eiropas Savienībā radīs orgānu donoru skaita pieaugumu, lai pacientiem vairs nevajadzētu gaidīt rindā.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos, lai referents man paskaidro divas lietas. Viena no tām attiecas uz „atļaujas prezumpcijas” sistēmu un „aizlieguma prezumpcijas” sistēmu. Kā es saprotu, dalībvalstīs joprojām pastāv abas šīs sistēmas. Vienā no tām tiek pieņemts, ka mirušais donors būtu piekritis orgānu ziedošanai transplantācijas nolūkos. Ir acīmredzams, ka šī sistēma ir daudz efektīvāka, jo tiek iegūts daudz vairāk transplantu. Vai nevajadzētu visām dalībvalstīm ieteikt ieviest šo atļaujas prezumpcijas sistēmu?

Otra lieta ir anonimitāte un izsekojamība. Abi šie principi ir zināmā pretrunā. Kādas ir ar tiem saistītās problēmas? Kas ir anonimitāte un izsekojamība?

Alf Svensson (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Aptuveni 95 % cilvēku apgalvo, ka vēlētos orgāna transplantu, ja tas paildzinātu viņu mūžu. Tomēr ziedot orgānus ir gatavi ne vairāk kā apmēram puse. Šī iemesla dēļ mums ir jāmaina sabiedrības viedoklis šajā jautājumā.

Vai ir iespējams uzlabot koordināciju? Noteikti. Sirds, kas ir iegūta no miruša donora, ir derīga transplantācijai tikai četras stundas. Tā bija agrāk. Tomēr mūsdienās, ja mēs izlemjam lietot transplantācijas nolūkiem izstrādātās modernās medicīniskās tehnoloģijas, šāda sirds ir derīga pat 24 stundas.

Tagad mums ir arī medicīniskās zināšanas, kas ļauj attīrīt jeb, vienkārši sakot, „uzlabot” plaušas, kā rezultātā tās ir iespējams izmantot transplantācijai gadījumos, kad pagātnē tas nebūtu bijis iedomājams. Ir zināms, ka plaušas ir dzīvas vēl divas stundas pēc cilvēka nāves.

Tieksimies pēc tā, lai faktu zināšanas tiktu izmantotas praksē! Es domāju, ka tas ir svarīgs priekšnoteikums, ja mēs vēlamies īstenot šāda veida koordināciju, nevis apmierināties tikai ar runāšanu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Liels paldies par iespēju izteikties. Es vēlētos runāt par kādu, manuprāt, ārkārtīgi svarīgu tēmu.

Dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs tiek izmantotas ļoti dažādas metodes iespējamo donoru noteikšanai. Dažās valstīs potenciālajam donoram ir jāiesniedz rakstiska piekrišana, savukārt citās valstīs tiek automātiski pieņemts, ka, ja nav nekādu iebildumu, tad no šī donora drīkst iegūt orgānus. Šīm sistēmām, protams, ir būtiska ietekme uz donoru skaitu. Šajā kontekstā es vēlētos jautāt Eiropas Komisijas pārstāvjiem, vai Komisijai nevajadzētu aktīvāk atbalstīt otro variantu, kad rakstiska piekrišana nav vajadzīga. Ja tiktu radīta situācija, kad iespējams iegūt orgānus no tiem cilvēkiem, kuri nav to aizlieguši, ar to pietiktu, lai panāktu donoru skaita būtisku pieaugumu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vairāk nekā 55 000 pacientu gaida rindā, lai saņemtu transplantējamo orgānu. Gandrīz 10 cilvēki ik dienas mirst, tā arī nesagaidījuši operāciju.

Orgānu transplantācija — jā, protams, taču tikai tad, ja orgāni ziedoti brīvprātīgi, ar donora piekrišanu un bez atlīdzības, jo tikai tā mēs varēsim cīnīties pret orgānu nelegālo tirdzniecību; turklāt ir jānodrošina visaugstākā iespējamā kvalitāte un visu iesaistīto personu drošība.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Es priecājos par to, ka orgānu ziedošana un transplantācija ir Spānijas prezidentūras prioritāte, jo tiešām var teikt, ka šis ir dzīvības un nāves jautājums. Neraugoties uz to, ka pieejamo transplantu skaits katru gadu arvien palielinās, to cilvēku skaits, kuri gaida transplantāciju, mazāks nekļūst.

Neraugoties uz arvien labāku sabiedrības informētību, ziedojumu un transplantoloģijas jomā dalībvalstu starpā ir vērojama milzīga nevienlīdzība. Tādēļ papildus tam, ka, apkopojot vislabākās metodes un risinājumus, ir jāizveido Eiropas līmeņa modelis orgānu ziedojumiem un transplantācijai, ir ļoti svarīgi arī veicināt sabiedrības informētību un piekrišanu. Šī iemesla dēļ es priecājos, ka par ierosināto pasākumu modeli ir atzīta Spānija, jo tā ir ne tikai sasniegusi vislabākos rezultātus donoru skaita un veikto transplantāciju jomā, bet arī ieguvusi milzīgu sabiedrības atbalstu orgānu transplantācijas un ziedošanas idejai.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *García-Herrera* kundze! Ļaujiet man sākmā jums pastāstīt, ka es esmu no Kantabrijas, neliela Spānijas reģiona, kurā ir visaugstākais orgānu ziedojumu skaits Spānijā un Eiropā, proti, 61 ziedojums uz miljons iedzīvotājiem. Es vēlos pateikties *Perelló Rodríguez* kungam un *Mikolášik* kungam par viņu ziņojumu un par atbalstu šim direktīvas priekšlikumam, kurš paredzēts kā risinājums orgānu trūcumam Eiropas Savienībā.

Veiksmīgais Spānijas modelis, kas ietver tādus elementus kā atbildīgās valsts iestādes, orgānu izsekojamība un dzīvo donoru izmantošana, var derēt kā paraugs pārējai Eiropas Savienībai.

Es arī vēlos pateikties Spānijas prezidentūrai par tās stingro nostāju, izvirzot šo problēmu par vienu no prioritātēm.

Dāmas un kungi, kā jūs zināt, pašlaik transplantu rindā ir gandrīz 56 000 pacientu. Ziedojumu procentuālais apmērs un orgānu pieejamība dažādās Eiropas valstīs būtiski atšķiras. Orgānu trūkums ir nozīmīgs faktors, kas ietekmē transplantācijas programmas. Optimālā īstenojamā pieredze dažās dalībvalstīs rada daudz labākus rezultātus nekā citās. Tādēļ — es jau beidzu — šī ziņojuma pieņemšana ir ļoti svarīga, lai uzlabotu situāciju visās dalībvalstīs.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *García-Herrera* kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mūsdienās cilvēkiem bieži tiek liegtas tiesības saņemt transplantu. Šo tiesību nenodrošināšana ir, iespējams, vislielākā problēma sabiedrības labklājības jomā, turklāt ir jāņem vērā arī tās psiholoģiskās sekas; un tomēr pastāv hroniska skaita neatbilstība starp tiem cilvēkiem, kuri gaida rindā, un tiem, kuri saņem transplantus. Turklāt ziedošanas procedūra ir ļoti sarežģīta no medicīniskā un juridiskā viedokļa, un to bieži kavē lēnas un apgrūtināošas procedūras, kaut gan mums vajadzētu atbalstīt donoru labklājības aspektu.

Eiropas Savienībai ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu patiesu solidaritāti un brīvprātību, kas nemazinātu procedūru stingrību, un jāveicina profesionalitāte un orgānu ziedošanas kultūra. Šī iemesla dēļ kopēju kvalitātes standartu pieņemšana noteikti ir solis uz priekšu, ko vajadzētu uztvert labvēlīgi un kā daļēju mērķi, kura sasniegšanā turpmāk var piedalīties Pasaules Veselības organizācija.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es ļoti uzmanīgi klausījos šīs debates. Vārdi rada ainas cilvēku prātā. Šodien mēs vairākkārt dzirdējām par orgānu nelegālo tirdzniecību — par nelegālu darbību un par tirdzniecību. Domāju, ka šī direktīva visai skaidri nosaka, ka jebkāda orgānu tirdzniecība ir nelegāla darbība. Mēs nedrīkstam likt noprast, ka orgānu tirdzniecība kaut kādos apstākļos varētu būt legāla.

Es lūdzu deputātus arī attiecībās ar plašsaziņas līdzekļiem uzsvērt, ka mēs vēlamies veicināt orgānu ziedošanu — darbību, ar kuru viens cilvēks vēlas palīdzēt otram dzīvot ilgāk, taču negaida par to citu samaksu, kā vien pateicību. Nedrīkst runāt par orgānu nelegālu tirdzniecību, jo orgānu tirdzniecība nekādi nevar būt legāla. Ir tikai orgānu ziedošana.

Trinidad Jiménez García-Herrera, Padomes priekšsēdētāja. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties visām politikajām grupām un visiem runātājiem par atbalstu un konstruktīvo nostāju. Es arī vēlos izteikt gandarījumu saistībā ar to, ka šodienas debašu laikā panāktā vienošanās ir procesa noslēgums.

Papildus grūtībām, ko rada tādu tehnisko aspektu normēšana, kuri zinātnes attīstības gaitā var mainīties, mums nācās risināt arī praktiskās problēmas, kas saistītas ar Lisabonas līguma īstenošanu šo sešu mēnešu laikā. Tādēļ Spānijas prezidentūra vēlas sirsnīgi pateikties visām Eiropas iestādēm — Parlamentam, Komisijai un Padomei —, kā arī visām dalībvalstīm, par sadarbību šī uzdevuma īstenošanā. Līguma īstenošanai bija vajadzīga, pirmkārt, elastība un spēja piemēroties, un, otrkārt, atbildība un vēlme panākt vienprātību, kas tika pausta šopēcpusdien.

Dāmas un kungi! Mums ir izdevies padarīt Eiropas Savienību efektīvāku un sabiedriski nozīmīgāku, un mums būtu jāpriecejas par paveikto. Tomēr, kā jau jūs zināt, ar šīs direktīvas pieņemšanu darbs vēl nebeidzas. Tieši pretēji: mums jāturpina strādāt, lai nodrošinātu to, ka sabiedrības veselības aizsardzības princips, ko mēs vēlējamies panākt, tiek ievērots arī, transponējot līguma noteikumus.

Mums jāturpina strādāt, lai veicinātu solidaritāti un lai aizstāvētu sociālās vērtības, kas ir nozīmīgas visiem, kuri bija iesaistīti šīs direktīvas izstrādāšanā un pieņemšanā. Mums ir vēl daudz darba saistībā ar rīcības plānu, un tas mums piedāvā lielisku iespēju pastāvīgi mācīties, pielāgoties un augt.

Vēlreiz paldies visām parlamenta grupām par atbalstu, nostāju un konstruktīvo attieksmi! Kopā mums tas izdosies. Mums tas jau ir izdevies.

John Dalli, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Ņemot vērā lielisko sadarbību Komisijas, Parlamenta un Padomes starpā, esmu pārliecināts, ka esam vienojušies par visiem svarīgākajiem aspektiem. Es vēlos vēlreiz apsveikt doktoru *Mikolášik* un *Perelló Rodríguez* kungu un pateikties viņiem par sniegto ieguldījumu.

Es uzskatu, ka piedāvātā direktīva, kas nodrošina augstus cilvēku orgānu kvalitātes un drošuma standartus, būs ļoti noderīga Eiropas pacientiem. Direktīva noteiks salīdzināmu drošuma standartu visā Eiropas Savienībā un ļaus nostiprināt cilvēku uzticību transplantācijas sistēmām. Esmu pārliecināts, ka piedāvātā direktīva nodrošina vajadzīgo līdzsvaru starp pilsoņu datu aizsardzību un orgānu izsekojamību un netieši vērsas pret orgānu tirdzniecību.

Šis nav risinājums visām ar orgānu transplantāciju saistītajām problēmām; šī direktīva ir pamats, kas nosaka atbildības robežas un zināmus standartus. Tomēr vēl daudz kas ir jādara tādās jomās kā slimnīcu organizācija, informācijas ieguve un izplatīšana, orgānu pareiza raksturošana un cīņa pret nelegālo tirdzniecību. Izsekojamība zināmā mērā palīdzēs cīnīties pret orgānu tirdzniecību, taču tās efektivitāte ir atkarīga no tā, cik stingri dalībvalstis to piemēros.

Dalībvalstis var rīkoties diezgan brīvi, un mēs ceram, ka visas dalībvalstis šai problēmai pievērsīs pietiekami lielu uzmanību. Atbildīgajām iestādēm, kas dalībvalstīm ir jāizveido, jābūt atbilstoši aprīkotām un spējīgām nodrošināt informācijas pareizu iegūvi un pārvaldību, izsekojamību, standartu ievērošanu, orgānu raksturošanu un transplantāciju, kā arī īstenot efektīvu uzraudzību un ziņot par negatīviem pavērsieniem un reakciju, kas mums visiem ļaus samazināt turpmāko risku.

Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētājas kundze, cienījamie deputāti! Spriežot pēc cienījamo deputātu ieguldījuma šajās debatēs, ir skaidrs, ka šodien izskatāmais kompromisa teksts novērš visas bažas. Paldies par jūsu ieguldījumu, sadarbību un atbalstu!

Priekšlikuma Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par transplantācijai paredzētu cilvēka orgānu kvalitātes un drošības standartiem grozījumu analītiskā tabula

(COM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD))

Referents: M. Mikolášik (PPE)

Grozījumi:

Tieši pieņemami: grozījums Nr. 106 (*Pilns teksts, 1. daļa, kompromisa grozījums*). Komisija piekrīt, ka likumdošanas partneri pieņem kompromisa tekstu

Miroslav Mikolášik, *referents*. – (SK) Es vēlos jums pateikties par jūsu ieguldījumu šajā diskusijā un izteikt stingru viedokli, kurš mums diskusijas laikā, manuprāt, bija kopīgs, ka uz šo direktīvu neattiecas politiskas pretrunas, jo tā ir saistīta ar cilvēkiem, ar pacientiem un ar dzīvības glābšanu.

Manuprāt, lielāks pieejamo orgānu skaits un vairāk veiksmīgi izārstētu pacientu nozīmēs, ka vairāk cilvēku spēs atsākt pilnvērtīgu dzīvi, atgriezties ģimenē un atrast jaunu darbu vai turpināt iepriekšējo, un tas būtiski izmainīs viņu dzīves kvalitāti.

Atklātība, piekļuve, drošums, kvalitāte, pieejamība, pašreizējā, lielāks dzīvo donoru skaits, bezmaksas un brīvprātīgi ziedoņi — lūk, principi, ko mēs esam ietvēruši šajā direktīvā.

Es uzskatu, ka šī direktīva ļaus palielināt arī pieejamo orgānu skaitu, jo tā uzlabos sadarbību un orgānu pārrobežu apmaiņu atsevišķu valstu starpā, turklāt tā jaunā un nozīmīgā veidā vienos ES dalībvalstis.

Es domāju, ka, pieņemot šo direktīvu, mēs visi sniegsim ieguldījumu šo sākumā definēto mērķu sasniegšanā: lielāka vienprātība, vairāk mīlestības, ciešāka sadarbība un jo īpaši — vairāk laimīgu pacientu.

Andrés Perelló Rodríguez, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Tas, ka šajā grūtajā krīzes laikā, kas pašlaik pārņēmis Eiropu un pasauli, Parlaments ir spējis pieņemt pirmo direktīvu kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā jau pirmajā lasījumā, daudz ko liecina par Parlamenta iejūtību. Tas arī stiprina uzticību demokrātiskām iestādēm un parāda, ka Parlamenta deputāti vēlas iet tālāk, progresēt kopsolī ar zinātni un ar tādu pašu degsmi un solidaritāti kā Eiropas sabiedrība.

Es nezīnu, vai mēs esam paveikuši visu pārāk labi vai arī mēs varējām izdarīt vēl vairāk, taču es vēlos kļiedēt jebkādas šaubas, kas varētu būt radušās. Esmu pārliecināts, ka, ja mēs pilnībā īstenojam direktīvu, ko gatavojamies pieņemt šajā Parlamentā, mēs paildzināsim cilvēku mūžu un novērsīsim orgānu tirdzniecības noziegumus Eiropas Savienībā. Šie noziegumi var notikt citur pasaulē, taču tie nedrīkst notikt Eiropas Savienībā.

Tāpēc, ja kādas runas rezultātā kādam ir saglabājušās šaubas, kā jau citi deputāti teica, es vēlos tās kļiedēt. Tas nebija mūsu mērķis. Mēs esam centušies ņemt vērā katra sirdsapziņu, ētikas un morāles principus, vienlaikus nezaudējot saikni ar pamatuzdevumu: neatstāt nevienu eiropieti bez transplantā, ja no tā ir atkarīga dzīvība, jo mēs varam iegūt vairāk transplantu un tādā veidā samazināt orgānu tirdzniecību.

Tāpēc — un es tūlīt beigšu — es nezīnu, vai mums ar šo darbu ir izdevies nomierināt katra sirdsapziņu, taču es esmu pilnībā pārliecināts, ka glābsim daudzas dzīvības. Tas bija mūsu mērķis un mēs to esam sasnieguši.

Priekšsēdētāja. — Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 19. maijā.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 16.25 un atsākta plkst. 16.30)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jim Higgins (PPE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju jauno tiesību aktu, kurš nosaka orgānu ziedošanas kvalitātes un drošības standartus Eiropas Savienībā. Es vēlos īpaši izcelt tādus praktiskos pasākumus kā, piemēram, Eiropas kopējā orgānu datubāze, kuru mērķis ir novērst dzīvības glābšanai derīgu orgānu izniekošanu. Jaunā direktīva glābs daudzas dzīvības un optimizēs orgānu ziedošanu, ļaujot dalībvalstīm dalīties ar orgāniem. Ja pirms šī tiesību akta pieņemšanas kādā dalībvalstī nebija piemērota pacienta, orgāns palika neizmantošs. Tagad orgānu var izmantot kāds no 56 000 ES pilsoņu, kuri gaida transplantus. Šie noteikumi ir svarīgs tiesiskais regulējums, kas katrai dalībvalstij ir jāizstrādā sīkāk. Īrijā ir vajadzīga neatkarīga iestāde transplantācijas un ziedoto orgānu ieguves uzraudzīšanai. Pašreiz Īrija un Malta ir vienīgās ES valstis, kurās nav valsts transplantu organizācijas, kas nodrošinātu orgānu pilnvērtīgu izmantošanu. Lai likvidētu pacientu rindas pēc transplantiem, kas ir viens no rezolūcijas pamatmērķiem, ir jāakcentē orgānu ziedošanas nozīme ES pilsoņu vidū; Īrijā to varētu veikt, īstenojot valdības atbalstītu informatīvo programmu.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

13. Institucionālie aspekti saistībā ar Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai — Starptautiskās krimināltiesas Romas statūtu pārskatīšanas konference Kampalā (Uganda) (debātes)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir kopīgās debātes par šādiem jautājumiem:

– *Ramón Jáuregui Atondo* Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā sagatavotais ziņojums par institucionālajiem aspektiem saistībā ar Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai 2009/2241 (INI) (A7-0144/2010) un

– Padomes un Komisijas deklarācijas par Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtu pārskatīšanas konferenci Kampalā (Ugandā).

Ramón Jáuregui Atondo, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, *López Garrido* kungs! Manuprāt, šī ir svarīga diena. Es zīnu, ka šajā Parlamentā ir daudz svarīgu dienu, taču es patiesi ticu, ka pēc Lisabonas līguma pieņemšanas 2009. gada 1. decembrī Eiropas Savienībai dotais pilnvarojums pievienoties

Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai ir bijis viens no svarīgākajiem notikumiem Eiropas integrācijas procesā.

Tāpēc es domāju, ka mēs piedzīvojam sen loloto centienu kulmināciju, kas ir daļa no Eiropas integrācijas vēsturiskā procesa, jo cilvēka cieņa, cilvēktiesības, demokrātija un tiesiskums ir Eiropas integrācijas vēsturiskā procesa DNS daļa.

Ziņojumā, ko mēs rīt pieņemsim, tiek īstenots šis pilnvarojums, kas dots Eiropas Savienībai kopš Lisabonas līguma, kurā paredzēta pievienošanās konvencijai. Es vēlētos rezumēt šā ziņojuma saturu, pamatojoties uz trim galvenajām domām.

Pirmkārt, es vēlētos uzsvērt, ka cilvēktiesības aizsargā ne tikai dalībvalstis. Tagad cilvēktiesības aizsargā Eiropas Savienība, pamatojoties uz savām jaunajām juridiskās personas tiesībām saskaņā ar Lisabonas līgumu; dalībvalstis var panākt Eiropas Savienības tiesiskumu un kopīgas ES izveidošanos. Tās var to panākt, ja tās pakļaujas Eiropas konvencijas principiem un tiesai, kas ir ārpus Eiropas Savienības un dalībvalstīm, kā arī ja nodrošina minēto principu ievērošanu jebkurā laikā un vietā.

Otrā doma ir nodrošināt Eiropas sabiedrībai jaunas tiesības un jaunu tiesu: tiesības eiropiešiem vērsties šajā jaunajā tiesā, lai nodrošinātu konvencijā nostiprināto tiesību izpildi attiecībā uz Eiropas Savienību vai dalībvalstīm, kad tās īsteno ES tiesību aktus.

Pat uz Eiropas Savienības darbībām, kas saistītas ar ārpolitiku, kārtības uzturēšanu, drošību aiz mūsu robežām un starptautisko sadarbību, attiecas Eiropas Cilvēktiesību konvencijas principi. Ko tas nozīmē? Manuprāt, dāmas un kungi, tas, vēsturiski runājot, nozīmē svarīgu progresu integrācijas procesā un vissvarīgākā jēdziena — Eiropas idejas par cilvēka cieņu — izveidē, kas, kā mēs iepriekš minējām, atbilst Eiropas sabiedrības prasībām.

Tas arī nozīmē Eiropas pamattiesību aizsardzības sistēmas stiprināšanu, jo līdztekus Pamattiesību hartai un Lisabonas līgumam tas rada regulējumu, juridiskās aizsardzības sistēmu, kas ir gandrīz ideāla un tāpēc pasaulē vispilnīgākā. Tas arī stiprina Eiropas Savienības uzticamību trešo valstu skatījumā, jo Eiropas Savienība savās divpusējās attiecībās vienmēr pieprasījusi cilvēktiesību ievērošanu.

Šajā ziņojumā izklāstīti institucionālie un juridiskie aspekti, par ko es pašlaik neizteikšos. Taču es vēlos uzsvērt, ka process sākas šeit un pašlaik, jo ar šo ziņojumu, ko kopīgi izstrādāja Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja un Ārlietu komiteja, Komisijai tagad ir nostāja, sarunu mehānisms, kas tai ļaus atgriezties pie Parlamenta, lai pieņemtu šo vienošanos, un dos iespēju dalībvalstīm ratificēt pievienošanos Eiropas konvencijai. Es vēlos pateikties *Reding* kundzei par Komisijas raiti pieņemto pilnvarojumu sarunām, kā arī Eiropadomei, kas to darīs drīzumā. Es vēlos pateikties arī *Gāl* kundzei un *Preda* kungam par viņu sadarbību ar divām pārējām komitejām. Dāmas un kungi! Manuprāt, šis ir ļoti svarīgas ziņas.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Kā teica *Jáuregui* kungs, debātes, kas notiks tagad, kā arī tās, kas tikko beidzās, ir ārkārtīgi svarīgas. Es domāju, ka cilvēce sper vēsturisku soli, padarot cilvēktiesību aizsardzību ne tikai par pienākumu valstīm, kas ir tradicionālie politiskie dalībnieki un vairāku pēdējo gadsimtu tradicionālie politiskie dalībnieki, bet arī par kaut ko tādu, kas cilvēces aizsardzības ziņā pārsniedz valstu robežas un izveido virkni mehānismu un institucionālo garantiju, lai labāk aizsargātu to vispārējās vērtības.

Eiropas Cilvēktiesību konvencija, kas, iespējams, ir viena no Eiropas lielākajām vērtībām, un Starptautiskā Krimināltiesā, kas pārsniedz Eiropas robežas, ir tās virzības piemēri, kas mūsdienās veikta ceļā uz globalizāciju un cilvēktiesību aizsardzību.

Attiecībā uz Eiropas Cilvēktiesību konvenciju ir maz, ko piebilst *Jáuregui* kunga runai un viņa lieliskajam ziņojumam, kas tika sagatavots kopā ar atzinuma referentiem *Preda* kungu un *Gāl* kundzi, par jautājumu saistībā ar Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

Es vēlētos atkārtot daudz ko no *Jáuregui* kunga teiktā un uzsvērt, ka konvencijas parakstīšana ir Eiropas integrācijas elements, kas tādējādi stiprina Eiropas Savienību. Turklāt tas apvienos spēkus ar galveno jauno elementu, kas ieviests ar Lisabonas līgumu, proti, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, un tie darbosies kopā. Tas ir viens no Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas uzdevumiem — ne vien politiskajiem, bet arī tehniskajiem —, un tas it nemaz neskar to jurisdikciju.

Turklāt šī iniciatīva, kas paredzēta Lisabonas līgumā, arī palielina Eiropas Savienības uzticamību cilvēktiesību aizstāvības jomā, jo mēs lūdzam nevis Eiropas Savienības valstis, bet gan Eiropas valstis sekmēt Eiropas

Cilvēktiesību konvencijas stiprināšanu. Citiem vārdiem sakot, mēs lūdzam tās nodrošināt, ka konvencijā noteiktās tiesības tiek ievērotas un aizsargātas, un tādējādi Eiropas Cilvēktiesību tiesas jurisdikcija attiecas uz pašu Eiropas Savienību, ne tikai tās dalībvalstīm. Tas palielina mūsu uzticamību, kā ļoti pareizi norādīts *Jáuregui* kunga ziņojumā.

Runājot par Starptautisko Krimināltiesu, es domāju, ka arī šo laiku mēs raksturosim kā „vēsturisku” un politiski ļoti nozīmīgu, jo pēc dažām dienām norisināsies Romas Statūtu pārskatīšanas konference. Tā ir vienīgā obligātā konference, kas jāorganizē, lai pārskatītu Romas Statūtus, ja tas ir vajadzīgs, un novērtētu ļoti svarīgo progresu — Starptautisko Krimināltiesu.

Tāpēc šis ir ļoti ievērojams pasākums, ko šodien izskata Politikas un drošības komitejā un ko rīt apspriedīs Pastāvīgo pārstāvju komitejā (COREPER). Mēs ceram, ka nākamajā nedēļā tiks pieņemta Padomes rezolūcija un tādējādi mēs varēsim pievienoties ļoti pozitīvajam Starptautiskās Krimināltiesas novērtējumam, ko sniegušas citas valstis, piemēram, Latīņamerikas valstis, kas ietilpst Dienvidamerikas valstu savienības (UNASUR) sastāvā.

Mēs runājam par Starptautisko Krimināltiesu, kas simbolizē apņemšanos aizstāvēt cilvēktiesības un tādējādi soda par noziegumiem pret cilvēci pasaules mērogā. Tā ir Eiropas Savienības un tās dalībvalstu apņemšanās. Es vēlētos jums atgādināt, ka 2003. gadā bija kopēja nostāja, 2004. gadā bija rīcības plāns un 2006. gadā bija arī Eiropas Savienības vienošanās par sadarbību ar Krimināltiesu. Visas Eiropas Savienības dalībvalstis pašlaik ir Romas Statūtu dalībnieces un tāpēc pakļautas Starptautiskajai Krimināltiesai.

To es uzskatu par ļoti svarīgu, lai uzsvērtu Starptautiskās Krimināltiesas nozīmi pasaulē un Eiropas Savienības apņemšanos to stiprināt. Starptautiskās Krimināltiesas darbība pašlaik jo īpaši vērsta uz Āfrikas kontinentu, taču Kampalas konference skaidro Āfrikas iedzīvotājiem, ka mēs neesam pret Āfriku. Gluži pretēji, mēs esam par Āfriku.

Arī tāpēc pārskatīšanas konference ir ļoti svarīga. Tā ir pieejama visām valstīm, kā arī pilsoniskajai sabiedrībai un starptautiskajām un reģionālajām organizācijām un ļaus mums novērtēt situāciju starptautiskā tiesiskuma jomā laikā, kad Starptautiskā Krimināltiesā tiek nostiprināta kā vienīgā pastāvīgā starptautiskā krimināltiesā.

Viviane Reding, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētājas kundze! Es piekritu visiem runātājiem un visiem tiem deputātiem, kas strādājuši pie šā temata. ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ir konstitucionālas nozīmes solis. Tas pilnīgos pamattiesību aizsardzības sistēmu Eiropas Savienībā, un jūs lieliski zināt, ka Lisabonas līgumā tas noteikts nevis kā izvēles iespēja, bet gan kā galamērķis.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju faktu, ka Parlaments izrāda tik lielu interesi par šo jautājumu — starp citu, jau no paša sākuma —, ko apliecināja tā iesniegtā rezolūcija.

Jo īpaši es vēlos pateikties Konstitucionālo jautājumu komitejas un Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas referentiem par viņu lielisko sadarbību šajā jautājumā. Es vēlos pateikties viņiem par noorganizēto uzklaušīšanu, kas reāli palīdzēja un lieliski noderēja, lai risinātu šo jautājumu.

Jáuregui Atondo kunga iesniegtais ziņojuma projekts ļoti lielā mērā atbilst Komisijas nostājai. Es vēlos pieminēt trīs punktus, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgi.

Pirmkārt, Komisija piekrīt, ka ES pievienošanās Eiropas konvencijas papildu protokoliem — ko, starp citu, visas dalībvalstis nav ratificējušas — arī ir ļoti vēlama. Patiesībā daudzi no šiem protokoliem, iespējams, ir svarīgi Eiropas Savienības pilnvaru īstenošanai, un konkrētas šajos protokolos ietvertās garantijas atspoguļotas arī hartā. Tāpēc sarunu norādēm būtu jāpilnvaro Komisija apspriest nosacījumu, kas nodrošina, ka Savienība var pievienoties jebkuram no papildu protokoliem.

Pēc tam lēmumu par to, kuriem protokoliem mēs faktiski pievienosimies papildus pašai konvencijai, vienbalsīgi būs jāpieņem Padomei pēc tam, kad būs saņemta Parlamenta piekrišana. Komisija uzskata, ka šādos lēmumos labāk ietvert visus papildu protokolus un tie jāpieņem līdz ar lēmumu par paša pievienošanās līguma slēgšanu.

Otrkārt, svarīgi ir ņemt vērā īpašo situāciju, kādā ir Eiropas Savienība kā atsevišķa juridiska vienība, kam piešķirtas autonomas tiesības un kas kļūs par līgumslēdzēju pusi mehānismam, kurš sākotnēji bija paredzēts tikai valstīm. Tāpēc saistībā ar Savienības tiesību īpašo gadījumu ir vajadzīgi vairāki ierobežoti un tehniski procesuāli pielāgojumi konvencijai.

Starp tiem ir tā dēvētais „līdzatbildētāju mehānisms”, ievērojot Savienības tiesību aktu decentralizēto īstenošanu dalībvalstīs. Ar minēto mehānismu Savienība iegūs tiesības apvienot tiesas procesus kā līdzatbildētāja lietās,

kas ierosinātas pret dalībvalstīm, kad Eiropas Savienības tiesības ir apdraudētas. Pricējās, ka arī Parlamenta ziņojumā atbalstīta šāda nostāja.

Treškārt, es pilnībā atbalstu ziņojumu, kurā ieteikta Savienības pārstāvju dalība konvencijas organizācijās, pamatojoties uz vienādiem līgumslēdzēju pušu nosacījumiem. Šāda dalība patiešām ir galvenais elements, lai Eiropas Savienība viegli integrētos un iekļautos konvencijas sistēmā. Jūs sapratāt, ka tas jo īpaši nozīmē katras līgumslēdzējas puses ievēlētu tiesneša klātbūtni Strasbūras tiesā.

Tāpēc Komisija stingri atbalsta ievēlētu Eiropas Savienības pastāvīgu pilna laika tiesnesi, kam ir tāds pats statuss un tādi paši pienākumi kā viņa kolēģiem. Mūsaprāt, nepietiktu ar īpaši ieceltu tiesnesi, kas iesaistītos tikai lietās, kas ierosinātas pret Eiropas Savienību vai kas saistītas ar Eiropas Savienības tiesību aktiem.

Kā Savienības tiesneša ievēlēšanas metode jāpiemēro konvencijā paredzētā parastā procedūra.

Tas nozīmē, ka Padomes Parlamentārā asambleja ievēl tiesnesi no trim Eiropas Savienības ierosinātiem kandidātiem, un es piekrītu ziņojuma projektam, ka atbilstošam skaitam Parlamenta deputātu jāļauj piedalīties asamblejas sesijās, kad tajās ievēl ES Tiesas tiesnešus.

Trīs kandidātu saraksta izveides procedūra nav pievienošanās līguma jautājums, tas ir mūsu jautājums. Mums tas jārisina, pamatojoties uz iekšējām tiesību normām, un doma, ka Parlamentam jābūt iesaistītam līdzīgi, kā tas paredzēts 225. pantā par kandidātu atlasī Tiesai, ir ļoti interesanta, un to ir vērts rūpīgi izskatīt.

Godājamie deputāti! Kā jūs zināt, Spānijas prezidentūra noteikusi ļoti augstu prioritāti šim jautājumam, un Spānijas prezidentūra vēlētos panākt vienošanos līdz jūnija beigām. Ja Padome līdz minētajam laikam varētu panākt vienošanos — es ceru, ka tā notiks, — tas mums ļautu uzsākt pievienošanās sarunas rudenī. Kā es jau minēju pirms divām nedēļām Briselē, es nodrošināšu, ka Komisija — kā Eiropas Savienības sarunu dalībniece — pilnībā informēs Parlamentu visā sarunu procesā.

Tas viss attiecas uz Eiropas lietām, taču mūsu darba kārtībā ir arī jautājums par starptautiskajām cilvēktiesībām. Kā jūs zināt, 138 valstis 1998. gadā spēra soli uz priekšu, pieņemot Romas Statūtus, ar ko pirmo reizi vēsturē tika izveidota pastāvīga starptautiskā tiesa, lai nodrošinātu, ka genocīdā, noziegumos pret cilvēci un kara noziegumos vainojamie tiek saukti pie atbildības. Krimināltiesā sāka darboties 2003. gadā un tagad, pēc septiņiem gadiem, Kampalā norisinās pārskatīšanas konference, kurā mēs tiekam aicināti veikt agrīnu analīzi par Krimināltiesas darbībām, tās sagaidāmajām problēmām un ES atbalsta efektivitāti.

Kas attiecas uz Krimināltiesas darbību, mēs zinām, ka Krimināltiesā pilnībā darbojas, taču vēl aizvien ir savā sākumposmā. Neviens tiesas cikls nav pabeigts, taču Starptautiskā Krimināltiesā izskata situāciju piecās valstīs: viens process ir uzsākts, otrs tiks uzsākts 5. jūlijā un vēl viens process ir pirmstiesas stadijā — visi attiecas uz DAR un Kongo Demokrātisko Republiku.

Neaizmirsīsim, ka tā ir tikai pēdējās instances tiesa, tāpēc galvenā atbildība ir pašu valstu ziņā. Lielākajā daļā gadījumu Krimināltiesā darbojas kā valstu katalizators, lai izmeklētu un ierosinātu lietas valstu tiesās. Vienlaikus savā īsajā pastāvēšanas laikā Krimināltiesā bijusi spēcīgs iebiedēšanas līdzeklis turpmākos vardarbības gadījumos, jo vainīgie tagad zina, ka tiesiskums gūs virsroku, un šajā ziņā Krimināltiesā saskaras ar izaicinājumu.

Pēc tam, kad statūtus ratificēja Bangladeša, Romas Statūtu dalībvalstu skaits sasniedza 111. Tomēr ir pilnīgi skaidrs, ka mums jāpanāk statūtu un Krimināltiesas atzišana visā pasaulē. Krimināltiesai vajadzīgs, lai piedalītos un sadarbotos visas dalībvalstis un valstis, kas nav pievienojušās statūtiem, kā arī starptautiskās un reģionālās organizācijas. Krimināltiesā nevar veikt savas funkcijas, ja valstis nearestē tos, kam Starptautiskā Krimināltiesā izsniegusi aresta orderi, kā arī, ja nevar panākt liecinieku aizsardzību, kā arī, ja nav cietumu notiesātajiem. Tāpēc ES pēdējo desmit gadu laikā atbalstīja Krimināltiesu, lai palīdzētu risināt šīs problēmas.

Mēs kā ES jau no paša sākuma esam nelokāmi atbalstījuši šādas Krimināltiesas izveidi, kas ir svarīgs mehānisms jaunajā starptautiskajā kārtībā, kura paredzēta, lai izbeigtu nesodāmību, līdztekus kurai, kā jūs zināt, nesenā vēsturē miljoniem cilvēku ir cietuši no noziegumiem, taču tikai neliela daļiņa no vainīgajiem saukta pie atbildības.

ES uzskata, ka efektīva Starptautiskā Krimināltiesā starptautiskajai sabiedrībai ir neaizstājams instruments, lai cīnītos pret šo nesodāmību un veicinātu uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību. Tāpēc mēs atbalstījām Krimināltiesu, izmantojot dažādus mūsu rīcībā esošus instrumentus, ko jau pieminēja ministrs. Kopējā nostāja tika pārveidota par rīcības plānu. Mēs bijām pirmā organizācija, kas uzsāka sadarbību un noslēdza palīdzības vienošanos ar Krimināltiesu 2006. gadā, un mēs sniedzam Starptautiskajai Krimināltiesai

visu savu politisko un diplomātisko atbalstu ar nostāju, politiskajiem dialogiem un paziņojumiem. Starptautiskās Krimināltiesas klauzulu iekļaušana starptautiskajos nolīgumos tagad ir Eiropas Savienības standarta prakse.

Kopš 2000. gada Eiropas iniciatīva — ko vēlāk nosauca par Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu — devusi Krimināltiesai tiešu vai netiešu atbalstu EUR 29 miljonu apmērā, galvenokārt globālās pilsoniskās sabiedrības kampaņās. ES arī pieņēmusi vairākus lēmumus tiesiskuma, brīvības un drošības jomā, lai stiprinātu sadarbību starp dalībvalstīm, izmeklējot Romas Statūtu noziegumus un ierosinot lietas valsts līmenī, tādējādi mēs darām visu, kas mūsu spēkos, lai sekmētu sistēmas attīstību. Sistēmai vajadzīgi turpmāki uzlabojumi, taču, lai tos īstenotu, sistēmai vajadzīga visu pasaules valstu spēcīga iesaistīšanās.

Cristian Dan Preda, *Ārlietu komitejas atzinuma referents*. – (RO) Es runāšu par *Jáuregui Atondo* kunga ziņojumu. Vispirms es vēlos apsveikt viņu ar šā lieliskā ziņojuma sagatavošanu, kas, manuprāt, sniedz pilnīgu aprakstu par priekšrocībām un izaicinājumiem, kas izriet no Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai.

No atzinuma perspektīvas, ko es sagatavoju Ārlietu komitejas vārdā, es vēlētos uzsvērt galveno ieguvumu saistībā ar ES pievienošanos ECTK. Šobrīd, laikā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, šī pievienošanās var likties pilnīgi pamatota, taču pēdējo 30 gadu laikā pastāvīgi tika cerēts, ka tā notiks. Es uzskatu, ka pievienošanās ECTK palielinās ES uzticamību ikvienā cilvēktiesību dialogā ar trešām valstīm, vēlreiz visiem apstiprinot, ka Eiropas Savienība galvenokārt ir uz tiesībām balstīta kopiena.

Tāpēc uz ES institūcijām, kā arī uz Eiropas Padomes dalībvalstu institūcijām attiecas Eiropas Cilvēktiesību tiesas (Strasbūrā) ārēja, neatkarīga kontrole, pamatojoties uz nostādni „vienots standarts cilvēktiesībās, vienota tiesa”. No vienota standarta cilvēktiesībās perspektīvas man jāuzsver, ka pievienošanās ECTK vienlaikus sniedz iespēju ES pievienoties arī citiem Eiropas Padomes līgumiem. Protams, es domāju papildu protokolus, pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, kas, kā jūs zināt, papildina un pastiprina šo aizsardzību visas Eiropas mērogā. Tāpat es uzskatu, ka Eiropas iestāžu pastiprināta iesaistīšanās Eiropas Padomes organizācijās, kas specializējas cilvēktiesību aizsardzībā, ir loģisks šā vienotā aizsardzības standarta rezultāts.

Cits punkts, ko es arī uzsvēru atzinumā, kuru sagatavoju Ārlietu komitejas vārdā, ir — jāatrod arī līdzsvars, no vienas puses, starp Eiropas tiesu sistēmas īpašo pazīmju saglabāšanu un, no otras puses, Strasbūrā esošās jurisdikcijas sistēmas saglabāšanu, kas apliecinājusi savu efektivitāti, aizsargājot cilvēktiesības visas Eiropas mērogā.

Kinga Gál, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma referente*. – (HU) Dāmas un kungi! Vispirms es gribētu pateikties par sadarbību personai, kas atbild par Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu, *Jáuregui Atondo* kungam. Es domāju, ka ciešā sadarbība starp Konstitucionālo jautājumu komiteju un Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komiteju, kā arī Cilvēktiesību apakškomiteju, kas papildināja mūsu darbu, veiksmīgi atrisināja daudzus jautājumus saistībā ar mūsu pievienošanos konvencijai un pareizi norādīja izrietošos jautājumus, kuri vēl ir jānoskaidro.

Es Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā galvenokārt nolēmu koncentrēties — un to beigās apliecināja komiteja — uz to, lai pārliecinātos, ka mūsu pievienošanās tiesām sniedz pievienoto vērtību Eiropas Savienības pilsoņiem un ka viņi apzinās šīs vērtības un iespējas, lai gan mums būtu arī jāizvairās no pārspīlētām gaidām.

Turpmākajā laikposmā sarunu laikā jānoskaidro neskaitāmi svarīgi jautājumi; tie ietver attiecības starp Strasbūras un Luksemburgas tiesām, jo nevienā no šīm tiesām nebūs pārmaiņu jurisdikcijas sistēmā. Es uzskatu par svarīgu uzsvērt, ka Strasbūras tiesas funkciju reforma saskan ar pievienošanos un tam jābūt svarīgam apsvērumam. Es arī gribētu uzsvērt, ka šī pievienošanās būs sekmīga tikai tad, ja tā patiesi pastiprinās pašreizējās institūcijas, un dalībvalstu tiesu sistēmām šajā saistībā jāveic vajadzīgie pasākumi. ES pievienošanās konvencijai ir unikāls eksperiments, taču tas nedrīkst apdraudēt to, kas jau pastāv attiecībā uz cilvēktiesību stiprināšanu. Ļoti svarīga ir mūsu apziņa, ka tā būs sekmīga, ja pastiprinās jau esošās institūcijas un patiesi nodrošinās pilsoņiem pievienoto vērtību.

Laima Liucija Andriekienė, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) pārskatīšanas konference ir ilgi gaidīts un svarīgs notikums gan pašas Krimināltiesas, gan, raugoties plašāk, starptautiskās krimināltiesiskās sistēmas attīstībā.

Pārskatīšanas konference ieinteresētajām personām ir laba iespēja apsvērt SKT esošos trūkumus un ierosināt iespējamus grozījumus vai reformu virzienus. Es gribētu minēt vairākus jautājumus, kas būtu jāiekļauj ES dalībvalstu, kā arī EP delegāciju darba kārtībā.

Viens no jautājumiem noteikti ir mūsu transatlantisko partneru nostāja jautājumā par SKT. Es vēlētos atzīmēt, ka ASV nepiedalīšanās SKT ir vienīgais galvenais faktors, kas samazina SKT nozīmīgumu un ietekmi. Tāpēc būtu ļoti lietderīgi, ja mūsu Amerikas partneri varētu daudz skaidrāk paust savu pašreizējo nostāju un saistības attiecībā uz SKT.

Es vēlētos arī mudināt ES uzstāt uz diskusijām par Romas Statūtu 124. pantu un, cerams, tā pārskatīšanu. Minēto pantu sauc arī par pārejas nosacījumu, un tas ļauj valstīm izvēlēties, vai pakļaut vai nepakļaut savas valsts pilsoņus SKT jurisdikcijai saistībā ar kara noziegumiem septiņu gadu laikposmā pēc statūtu ratifikācijas. Tā ir nožēlojama norma, kas būtu jāizslēdz no Romas Statūtiem.

Visbeidzot, taču ne mazāk svarīgi — es vēlētos atzīmēt, ka ES būtu jācenšas panākt Romas Statūtu visplašāko ratifikāciju un īstenošanu attiecībā uz tām valstīm, kas to vēl nav izdarījušas. Tam jābūt ES mērķim jauno ES dalībvalstu paplašināšanās sarunu un pievienošanās posmu laikā. Tam jābūt svarīgam darba kārtības punktam arī mūsu darījumos ar Krieviju, jo īpaši ievērojot faktu, ka mēs pašlaik apspriežam partnerības nolīguma modalitātes ar saviem Krievijas partneriem.

Debora Serracchiani, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es pateicos referentam par viņa lielisko darbu attiecībā uz Eiropas Savienības dalību Cilvēktiesību konvencijā, kas sniedz labumu Eiropas pilsoņiem. Pateicoties šai konvencijai, ārpus Eiropas Savienības būs jauna tiesa, kas nodrošinās, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis vienmēr ievēro Eiropas pilsoņu tiesības.

Saskaņā ar demokrātijas principu Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm vienmēr jābūt tiesībām spēt sevi aizstāvēt. Tāpēc es uzskatu par svarīgu, ka ikvienai tautai, kas pievienojusies konvencijai, jābūt tiesnesim, kas izskaidro ikvienas pārsūdzības kontekstu, tāpat kā es uzskatu par svarīgu, ka Eiropas Parlamentam būtu vajadzīga neoficiāla struktūrvienība, kas koordinē informācijas apmaiņu starp Parlamentu un Padomes Parlamentāro asambleju, un ka sarunu procesā būtu jāapspriežas arī ar Parlamentu.

Es vēlētos arī piebilst, ka Eiropas pilsoņiem ir tiesības saprast mehānismus, kas vada šo dalību, tāpat kā viņiem ir tiesības zināt savas tiesības. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Padomei un Eiropas Savienībai ir svarīgi apsvērt vadlīniju izveidi, skaidri izklāstot visu minētās dalības ietekmi un nozīmi.

Andrew Duff, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! ES pievienošanās ECTK bija sen gaidīta. Tā ir svarīgs puzzles gabaliņš, kuras attēlam jābūt augstāko tiesību režīmam, ko atbalsta Tiesa un neatkarīgi uzrauga Strasbūras tiesa.

Tas katrā ziņā ir sarežģīts pasākums, jo tas ir *quid pro quo*, lai padarītu saistošu Pamattiesību hartu. Tas norāda uz jaunu, svarīgu vienprātību starp tādu nostāju kā tradicionālajiem britiem, kas atbalsta starpvaldību Eiropas Padomes pieeju, un tādiem federālistiem kā es, kas atbalsta pārvalstisku pieeju. Šāda saskaņa ir ļoti atbilstoša šajā AK koalīcijas politiku laikā starp Lielbritānijas liberāldemokrātu partiju un konservatīvo partiju..

Barbara Lochbihler, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Romas Statūtu pieņemšana un Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) izveide ir veiksmes stāsts. To apliecina daudzi piemēri, taču svarīgs ir apstāklis, ka pirmo reizi vēsturē tagad ir iespējams saukt pie atbildības augsta ranga valsts varas pārstāvjus — gan civilos, gan militāros — par kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci veikšanu.

ES atbalstījusi SKT izveidi un darbu daudzos un ļoti pozitīvos veidos, un tai nākotnē jāturpina atbalstīt un stiprināt Krimināltiesu un aizsargāt tās neatkarību. Gaidāmajā pārskatīšanas konferencē Kampalā tiks izvērtēts, kas bijis veiksmīgs un kas jāuzlabo. Tieši tagad ir laiks skaidri atzīt, ka valstīm jācenšas valstu līmenī pieņemt tiesību aktus vai neatlaidīgi īstenot spēkā esošos tiesību aktus, lai atbalstītu SKT.

Daudzi vēl aizvien vilcinās rīkoties, ja runa ir par tādu augsta ranga personu arestu, kam izsniegts aresta orderis. To uzsvēra komisāre V. Reding. Bieži vien lielāka nozīme tiek pievērsta diplomātiskajām problēmām nekā sapratnei, ka SKT vajadzīgs taustāms atbalsts, lai tā būtu efektīva.

Kampalas konferencei jāstrādā pie termina „agresijas karš” definīcijas. Īpašā darba grupa, kurā ietilpst Romas Statūtu dalībvalstis, šajā jomā veikusi vairākus sekmīgus sagatavošanās darbus un jau iesniegusi atbilstošu tekstu, kas atrodams arī mūsu rezolūcijā. Mēs aicinām Komisiju un dalībvalstis strādāt intensīvi, lai ietvertu šo definīciju statūtos un tādējādi iekļautu to Krimināltiesas kompetencē.

Rīkojoties šādi, visstingrākā uzmanība jāpievērš tam, lai nodrošinātu, ka attiecībā uz Krimināltiesas neatkarību netiek ieviesti nekādi ierobežojumi. Nobeigumā es vēlētos arī uzsvērt, cik svarīgs ir aicinājums, lai konferencē Eiropas Savienību pārstāvētu pēc iespējas augstāka ranga amatpersonas. Tas būtu signāls, ka mēs atbalstām Starptautisko Krimināltiesu, kā arī pozitīvs piemērs citām dalībvalstīm.

Ashley Fox, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Mana grupa ir apņēmusies aizsargāt cilvēktiesības, taču mēs neesam pārliecināti, vai būtu prātīgi ļaut ES parakstīt konvenciju. Tā kā visas dalībvalstis jau ir parakstījušas konvenciju, kāds būs labums, ja to parakstīs arī ES? Es ļoti priecātos, ja kāds šajā Parlamentā man varētu sniegt praktisku piemēru par to, kā labāk tiks aizsargātas manu vēlēto cilvēktiesības, ja ES parakstīs konvenciju.

Pašlaik dalībvalstīm konvencija nav tieši jāpiemēro savos valsts tiesību aktos. Es vēlos gūt pārliecību, ka šī nostāja nemainīsies, ja ES parakstīs konvenciju. Es nevēlos, lai tiktu mazinātas Lielbritānijas parlamenta tiesības grozīt veidu, kādā mēs lejam par cilvēktiesību aizsardzību. Man šķiet, ka viens no šā priekšlikuma motīviem ir vēlēšanās paaugstināt ES statusu, lai parādītu, ka tai ir svarīga nozīme starptautiskajā arēnā. Manuprāt, tas ir ļoti labs iemesls neļaut ES parakstīt konvenciju.

Helmut Scholz, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Mana grupa ļoti atzinīgi vērtē Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Neapšaubāmi tas ir Eiropas svarīgākais cilvēktiesību instruments, un Strasbūrā esošās Eiropas Cilvēktiesību tiesas nozīme ir skaidra — iespējams, arī Fox kungam —, jo tā gadā izskata vidēji 30 000 sūdzību. Starp citu, 2009. gadā to skaits bija 57 000, un Cilvēktiesību tiesa minētajā gadā sniedza 2 000 spriedumu jeb, precīzāk, tai bija jāpasludina šie spriedumi.

Kā tiesa Eiropas Savienībā darbojas arī Tiesa, taču atšķirībā no Eiropas Cilvēktiesību tiesas Tiesa neatbild tikai par pamattiesību aizsardzību, un nav arī pilnīgi nepareizi tagad atzīt, ka Tiesa nebija vienīgā galvenā institūcija Eiropas pamattiesību veicināšanā.

Gan Eiropas Padome, gan ES gaidāmo pievienošanos sauc par vēsturisku, un es domāju, ka mēs plenārsēžu zālē ar savu balsojumu sniegsim tam vairākuma atbalstu. Galvenokārt es ceru, ka tas patiešām izrādīsies vēsturiski Eiropas pilsoņiem, jo tiks radīta piemērojama cilvēktiesību joma, kas attiecas ne tikai uz 47 valdībām, bet arī uz Eiropas Savienības institūcijām. Tādējādi ES raidīs skaidru signālu Eiropas pilsoņiem, ka, runājot par cilvēktiesībām, tā nestāv pāri likumam un ka viņi, pilsoņi, varēs rīkoties, ja Kopienas institūcijas pārkāps viņu cilvēktiesības.

Pievienošanās procesa īpašais veids noteikti radīs zināmas problēmas, un tāpēc ir svarīgi, lai mēs ātri un konstruktīvi atrastu vislabāko risinājumu ļoti sarežģītajām tehniskajām un juridiskajām problēmām, domājot progresīvi un radoši.

Morten Messerschmidt, *EFD grupas vārdā*. – (DA) Priekšsēdētājas kundze! Ir viegli redzēt, kādu labumu sniegs ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Labumu gūs tie cilvēki, kas bijuši nodarbināti ES un kas atlaisti no darba par atteikšanos parakstīt nepareizus pārskatus un kļūt par informatoriem. Viņi var ierosināt šāda veida lietas Eiropas Cilvēktiesību tiesā saskaņā ar 6. panta noteikumiem. No tā labumu gūs kolēģi, šā Parlamenta deputāti, kas saņem pārmērīgus sodus par sava viedokļa brīvu paušanu un kam nav instances, kurās vērsties šādā gadījumā. Šādas lietas var ierosināt Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā saskaņā ar 10. panta noteikumiem. Tādējādi viegli saskatīt labumu.

Iemesls, kāpēc mana grupa un es tomēr bijām pret to, ka ES pievienojas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, ir fakts, ka trūkumu acīmredzami ir vairāk nekā priekšrocību. Piemēram, nav šaubu, ka jo īpaši Tiesa izmantotu pievienošanos, lai vēlreiz paplašinātu ES pilnvaras. Aizvien lielākā skaitā jomu — sociālajā jomā, nepilsoņu politikā un pamatbrīvībās — mēs redzēsim, kā iespējams izmantot pievienošanos Cilvēktiesību konvencijai kā vēl vienu argumentu par labu tam, ka ES mērogā jāpieņem vairāk lēmumu, kas nozīmē, ka dalībvalstis pieņems mazāk lēmumu. Mēs nevēlamies redzēt situāciju, ka dalībvalstis nespēj noteikt savu politiku nepilsoņu jautājumā vai jautājumos, kas saistīti ar viņu brīvību, vārda brīvību un visu pārējo, kas ietverts konvencijā. Šiem jautājumiem jāpaliek valstu kompetencē, un tāpēc ES nevajadzētu doties šajā virzienā.

Nicole Sinclaire (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Savā ziņojumā referents norāda, ka pievienošanās ECTK sniegs pilsoņiem aizsardzību pret Savienības darbībām. Mani daudz vairāk interesētu sava vēlēšanu apgabala, Vestmidlendas (AK), iedzīvotāju aizsardzība pret Cilvēktiesību konvencijas darbību.

Protams, Apvienotajā Karalistē mēs to iekļāvām mūsu tiesību aktos 1998. gadā, kas ļāva ECTK ietekmēt visas mūsu tiesas. Jaunās konservatīvo valdības manifestā tika apsolīts, ka konservatīvie atceļ Cilvēktiesību likumu, taču, kā viņiem bija jāzina, Lisabonas līgums padarīja ES par juridisku personu, un ES ir lielākas pilnvaras

nekā Apvienotās Karalistes vēlētājiem. Tas mums atsauc atmiņā Džordžu Orvelu un uzrakstu uz sienas, kurā, kā mēs zinām, norādīts, ka daži cilvēki ir vienlīdzīgi par citiem, ja runa ir par cilvēktiesībām.

Šomēnes mani vēlētāji Meridenā un Hatonā cieta no tā dēvēto „ceļotāju” iebrukumiem, kas traucē mieru un veic neatļautu būvniecību un, iespējams, nelegālus būvdarbus tā, ka no vērtīgās zaļās joslas maz paliek pāri. Pateicoties Cilvēktiesību konvencijai, šiem ceļotājiem ir īpaši aizsargātas tiesības. Viņiem ir prioritāte veselības aprūpes un izglītības jomā — viss uz vietējo nodokļu maksātāju rēķina.

Referents vēlas šajā procesā iesaistīt mūsu valstu tiesas un tieslietu ministrijas. Es apgalvoju, ka Cilvēktiesību konvencija jau tagad nodarījusi pietiekami lielu kaitējumu. Varbūt referents gribētu apciemot manus vēlētājus un uz vietas pārliecināties par mūsu zemes apgānīšanu? Varbūt viņš vēlētos parunāt ar smagi strādājošajiem ciema iedzīvotājiem, kas redzējuši, kā krītas viņu māju vērtība? Viņš var pārbaudīt policijas spēkus, kas iesaistīti, lai uzturētu mieru un, protams, saglabātu ceļotāju īpašās tiesības. Viņš pat varētu izbaudīt skatu, kā 90 grantsvedēji iesaistās protestos uz ielām, pa kurām vecāki pastaigājas ar saviem bērniem. Viņš varētu palīdzēt iedzīvotājiem, kuri steidzas uzstādīt drošības iekārtas, gaidot kriminālās aktivitātes uzliesmojumu, kas bieži vien saistās ar šādiem notikumiem.

Protams, tās ir tikai mazas traģēdijas un nieks, salīdzinot ar tādu svarīgu politisko projektu kā Eiropas Savienība, taču ņemsim vērā, ka, ierosinot īpašas tiesības vienai pilsoņu grupai, mēs automātiski samazinām citu tiesības.

Cilvēktiesību konvencija ir mazinājusi manu vēlētāju tiesības. Ne jau neievēlētām amatpersonām jābūt tām, kas lemj par to, kas ir īpašs un kas nav. Mums AK ir jaunievēlēta valdība, kas izteikusi solījumus šajā jomā. Demokrātijas vārdā ļausim tai īstenot šos solījumus!

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Pirms vairāk nekā 20 gadiem — faktiski pirms 23 gadiem — man bija tas gods piedzīvot līguma parakstīšanu citā parlamenta ēkā starp toreizējo Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *Jacques Delors* un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāru *Marcelino Oreja*, saskaņā ar kuru Eiropas Kopiena pievienojās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Tas bija pirms 23 gadiem.

Tas man atsauc atmiņā dzejnieka Heinriha Heines atbildi uz jautājumu, kur jūs vēlētos nomirt. Viņš atbildēja — Anglijā, jo tur viss notiek 100 gadus vēlāk. Pamatojoties uz dažām runām, ko mēs dzirdējām, šķiet, ka viss notiek pat 200 gadus vēlāk, priekšsēdētājas kundze. Tomēr es ceru, ka *Duff* kunga ietekme jaunajā liberāli demokrātiskās un konservatīvo valdības koalīcijā uzlabos šo situāciju.

Tāpēc, priekšsēdētājas kundze, mana grupa — Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) — jau sen atbalstīja šo pievienošanu un mēs atzinīgi vērtējam *Jáuregui* kunga lielisko ziņojumu. Tas ir viņa pirmais ziņojums, un esmu drošs, ka tas nebūs pēdējais.

Mēs šādi rīkojamies, jo jūtam, ka šādi tiks palielinātas garantijas sabiedrībai, jo mēs sniedzam lielākas garantijas cilvēkiem, nekā Eiropas Savienības tiesību akti, ko piemēro dalībvalstīs, un Eiropas Savienības tiesību akti atbilst to tiesību kopumam, kas atzītas Eiropas Cilvēktiesību konvencijā.

Šis ziņojums parāda veidu, kādā atrisināt daudzas tehniski juridiskās problēmas, kas radīsies, jo mēs nedrīkstam aizmirst, ka konvenciju paredzēts ratificēt un piemērot dalībvalstīs. Lai arī kāda propaganda izskanētu no dažiem šā Parlamenta spārnim, Eiropas Savienība nav valsts vai lielvalsts. Tā ir starptautiska organizācija, un tāpēc ir sarežģīti pielāgot starptautisku organizāciju kam tādām, kas bija paredzēts valstīm.

Giannakou kundze, kas bija mūsu ēnu referente un veica lielisku darbu, par ko es viņai sirsnīgi pateicos, runās par atsevišķiem jautājumiem. Pašlaik es vēlos pievienoties priekšsēdētāja vietniecei *Reding* kundzei, aicinot Padomi sniegt Komisijai pilnvaras ātri veikt pārrunas, un es esmu pārliecināts, ka mans draugs *López Garrido* kungs nodrošinās, ka tas tā arī būs. Tas nozīmē, priekšsēdētājas kundze, ka drīzumā mēs varēsim svinēt Eiropas Savienības pievienošanu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos pievienoties apsveikumiem, kas veltīti referentam *R. Jáuregui Atondo*, kā arī atzinuma referentiem, kas strādāja pie šā ziņojuma projekta. To es daru galvenokārt tādēļ, lai uzsvērtu faktu, ka, tāpat kā tad, kad mēs šajā Parlamenta pilnvaru gadā Monetārajā savienībā risinājām ekonomikas krīzi, ir laiks teikt, ka Eiropu veidos nevis iekšējais tirgus vai vienotā valūta, bet gan cilvēki.

Cilvēku tiesības ir nostiprinātas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, šo „tiesību hartu”, kurā jāņem vērā Eiropas integrācijas politiskā un sabiedriskā dimensija.

Tās arī nostiprinātas ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta pilnvarojumu pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai.

Tas neierobežo nekādas pamattiesības, kas Eiropas pilsoņiem piešķirtas ar dalībvalstu tiesību aktiem, pamatojoties uz faktu, ka tie ir minēto dalībvalstu pilsoņi. Gluži pretēji, tas vairo, stiprina un palielina tiesības, kas mums visiem ir kā kopīga projekta dalībniekiem.

Kā Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs es vēlos arī uzsvērt faktu, ka mēs esam apsprieduši visas problēmas, kas radīšies, iekļaujot Eiropas Cilvēktiesību konvenciju šajā kopīgajā tiesību un pilsonības stiprināšanas un nodrošināšanas kultūrā. Mēs esam organizējuši ļoti rezultatīvas vizītes uz Eiropas Savienības Tiesu un Eiropas Cilvēktiesību tiesu, un mēs esam sasaukuši trešo konferenci, kura notiks 21. jūnijā un kurā piedalīsies augsta ranga speciālisti un tiesneši no Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas, lai izveidotu kopīgu, pārdomātu atbildi jautājumā par pilsoņu tiesību juridiskajām garantijām.

Lielbritānijas juridiskais eksperts *Hart* kungs teicis, ka nav tiesību bez juridiskajām garantijām un nav juridisko garantiju bez tiesnešiem, līdzīgi kā nevar būt Eiropa bez pilsoņiem un nav Eiropas pilsoņu, ja viņi neapzinās, ka Eiropas integrācija mūs attīsta un stiprina pamattiesības, kas mums jau ir kā ES dalībvalstu locekļiem.

Marietje Schaake (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Tā kā mēs pārskatām Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtus, atcerēsimies, ka to izveide ir liberālās demokrātijas panākumu un apņemšanās īstenot starptautiskās tiesības patiesi apliecinājums. Visām ES dalībvalstīm atbilstoši ratificējot Romas Statūtus, mēs sākam nākamo nodaļu, lai sasniegtu savus mērķus un izpildītu savus pienākumus cilvēktiesību, miera un tiesiskuma jomā.

Svarīgs ir kritisks novērtējums, taču Starptautiskā Krimināltiesā jau ir nozīmīga institūcija, kas nodrošina to, ka šīs pamatvērtības ir ne tikai Eiropas, bet arī visas pasaules mērogā. Kā atzīmēja komisāre *V. Reding*, tā ir pēdējā instance, taču ļoti svarīga. ES un dalībvalstīm, pieņemot ES pamatnostādnes attiecībā uz Starptautisko Krimināltiesu, jāsaglabā sava apņemšanās attiecībā uz Starptautisko Krimināltiesu vai principiem, ko tā cenšas nodrošināt. Galvenais pienākums ir veikt izmeklēšanu un saukt pie atbildības tos, kas pieļauj kara noziegumus, genocīdu un noziegumus pret cilvēci.

Ar Lisabonas līgumu mēs turpinām veidot efektīvu kopējo ES ārpolitiku. Augstajai pārstāvei būtu aktīvi jārosina globālo spēlētāju — Ķīnas, Indijas, Krievijas un nozīmīgo kandidātvalstu, piemēram, Turcijas, — pievienošanās Romas Statūtiem, taču arī ES ilgtermiņa sabiedrotajām, ASV, jāiesaistās dialogā, lai veicinātu pasaules mēroga tiesiskumu, un nopietni jāapsver pievienošanās šīm sabiedrotajām valstīm. Kā eiropiete no Holandes es vēlētos vēlreiz apstiprināt mūsu pilsoņiem, ka „Hāgas iebrukuma akts” nekad netiks izmantots.

ES jāstrādā konstruktīvi ar Turciju un ASV, lai izbeigtu Irānas nesodāmību, kas ir viena no steidzamākajām agresoru lietām, jo minētās valsts valdība ik dienas un sistemātiski veic savu pilsoņu sodīšanu, izvarošanu un spīdzināšanu. Mums jāstrādā, lai panāktu cilvēktiesību, taisnīguma un tiesiskuma patiesu globalizāciju jeb vienādu piemērošanu, un Starptautiskā Krimināltiesā ir svarīgs instruments šā mērķa sasniegšanā. Arī atbalstam Krimināltiesai jābūt globālam. Eiropas Parlaments pie šā temata ir strādājis konstruktīvi un saliedēti.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien mūsu uzdevums ir paplašināt tiesības pārvalstiskā līmenī. Šā uzdevuma nozīmi var redzēt, paraugoties uz manas valsts baismīgo vēsturi un vienlaikus paraugoties uz tiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas norisinās pašlaik. Patiesībā vēsturē vislielākos noziegumus vācieši veica tāpēc, ka pārkāpa likumus, bet gan tāpēc, ka izstrādāja likumus, kas neētiskas darbības padarīja par likumīgām un kas, piemēram, padarīja ebreju, komunistu, kristiešu, homoseksuāļu un citu personu nogalināšanu par juridisku pienākumu. Ja šādi cilvēki un galvenokārt tie, kas organizēja šīs darbības, vēlāk saka, ka viņi tikai veica tajā laikā likumā noteikto un ka vēlāk viņus nebija iespējams tiesāt, tas uzskatāmi parāda tiesiskuma un cilvēcīguma neticamo vājumu.

Šā iemesla dēļ tas, ko mēs šeit esam panākuši ar Starptautisko Krimināltiesu, ir nozīmīgs progress, lai visi šādi cilvēki turpmāk zinātu, ka ārpus valsts tiesību aktiem ir tiesnesis un ka visu atlikušo dzīvi viņiem būs jāsadzīvo ar faktu, ka viņus sauks pie atbildības. Tas ir nozīmīgs progress, līdzīgi kā Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, kas tāds, par ko mēs un personīgi es cīnījāties ilgāku laiku. Es priecājos, ka mēs to spēsim īstenot šeit kopā šodien, un es gribētu pateikties referentam *Jáuregui Atondo* kungam par viņa izcilo ziņojumu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Manas valsts partija, Lielbritānijas Konservatīvā partija, — ja kāds vēl nezina, es esmu Konservatīvās partijas biedrs, — ir paudusi nopietnas bažas par Starptautisko

Krimināltiesu un to, kā tā īsteno starptautiskās krimināltiesības, kas noteiktas Romas Statūtos, tādās jomās kā noziedzība pret cilvēci, kara noziegumi un genocīds.

Tomēr 10. gadadiena pēc statūtu stāšanās spēkā tagad mums sniedz iespēju skaidri novērtēt Starptautiskās Krimināltiesas nozīmi un, manuprāt, Krimināltiesā, ievērojot savu stāvokli, stingri pieturējusies pie savām īsajām, izvairīgajām, nenopietnajām apsūdzībām un mēģinājusi apsūdzēt tikai vislielākos tirānus.

Krimināltiesas ģenerālprokurors *Luis Moreno-Ocampo* prasmīgi palīdzēja Krimināltiesai stiprināt tās objektivitāti pasaules mērogā. Par laimi, politiski motivētu lietu agresīvā izskatīšana nenotika, un tas bija viens no lielākajiem mūsu Amerikas sabiedroto uztraukumiem. Lielbritānija pievienojās Starptautiskajai Krimināltiesai iepriekšējās leiboristu valdības laikā. Varbūt nesenā konservatīvo un liberāļu koalīcijas izveide AK pagājušajā nedēļā tagad mums sniegs iespēju atkārtoti novērtēt Lielbritānijas attiecības ar Starptautisko Krimināltiesu un Kampalā grozīt dažas no strīdīgajām jomām, piemēram, vadības atbildību.

Mēs nevaram pieļaut, ka svarīgas AK nacionālās intereses apdraud Starptautiskā Krimināltiesā, taču vienlaikus mums arī jāatzīst, ka konkrētos apstākļos Starptautiskajai Krimināltiesai jāuzņemas konstruktīva loma, lai izbeigtu genocīda diktatoru visatļautību.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, ministra kungs, dāmas un kungi! Es vēlētos runāt vienlaikus par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (ECTK) un par pievienošanos Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT).

Vispirms es vēlētos pateikties mūsu referentiem par viņu ziņojumu kvalitāti un par gatavību lielā vienprātībā iekļaut ikviena priekšlikumus.

Papildus visam teiktajam, atbalstot šo pievienošanos, es vēlētos uzsvērt divus, manuprāt, ļoti svarīgus punktus: kontroles izveidi ārpus Eiropas Savienības un konvencijas eksteritorialitāti; citiem vārdiem sakot, tās piemērošanu visām Savienības darbībām, tostarp ārpus ES teritorijas. Vēlos izteikt cerības, ka „cilvēktiesību un demokrātijas” klauzulām tādējādi būs mazliet lielāka nozīme. Tāpēc ne tikai Komisijas sarunu pilnvarām jāattiecas uz pašu konvenciju, visiem protokoliem un nolīgumiem, kas jau iekļauti ar Pamattiesību hartu, bet mums arī jāapņemas ļoti drīz pievienoties visiem ECTK juridiskajiem instrumentiem, lai iegūtu saskaņotu sistēmu cilvēktiesību aizsardzībai.

Attiecībā uz SKT es gribētu izteikt divus vēlējumus. Pirmkārt, es vēlos, lai Eiropas Savienība būtu īpaši piesardzīga attiecībā uz upuru un viņu likumīgo pārstāvju tiesībām. Tas nozīmē *ad hoc* juridisko palīdzību, kas ļauj konsultēties ar specializētiem neatkarīgiem advokātiem.

Komisāre, mana otra vēlēšanās ir, lai Eiropas Savienība izmanto visu savu ietekmi, visu savu enerģiju, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis kopumā pielāgo savus tiesību aktus starptautiskajiem tiesību aktiem. Jo īpaši to vēl nav izdarījusi Francija. Par to es paužu nožēlu, tāpat kā es paužu nožēlu par to, ka dažas lielās valstis, piemēram, Amerikas Savienotās Valstis, nepiedalās, lai īstenotu šo starptautisko tiesību aktu noziedzības jomā pret cilvēci.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze! Ja Eiropas Savienība parakstīs Eiropas Padomes Cilvēktiesību konvenciju, sekos tiesību akts, kas padarīs konvenciju par daļu no Eiropas Savienības tiesībām un būs cits organizācijas dokuments kā ārējs standarts. Tas nozīmē, ka ES Tiesas (Luksemburgā) jurisdikcijā būs interpretēt un ieviest divus iespējams konkurējošus dokumentus — ES hartu un Padomes konvenciju.

Es jautāju vairākiem ekspertiem no Konstitucionālo jautājumu komitejas un Pilsoņu brīvības, tieslietu un iekšlietu komitejas, kas notiktu, ja būtu pretruna starp abiem dokumentiem vai starp viena dokumenta dažādām sadaļām. Kuram dokumentam vai kurai sadaļai būtu prioritāte?

Man paskaidroja, ka vispirms prioritāte būtu tam dokumentam vai sadaļai, kurā piešķirta lielāka brīvība, salīdzinot ar dokumentu, kurā piešķirta mazāka brīvība. Pēc tam es jautāju, kas tiktu nolemts, ja būtu divas strīda puses un katra pieprasītu atšķirīgas, taču konkurējošas un, iespējams, pretrunīgas tiesības, piemēram, tiesības bez diskriminācijas ievērot savu reliģiju un tiesības uz vārda brīvību, kas saistīta ar kādas reliģijas sekotāju doktrīnas kritiku. Tas nav tikai tīri teorētiski, kā to uzskatāmi apliecina gadījums ar Dānijas karikatūrām.

Šis bija gadījums ar suni, kas nerēja, vai drīzāk ar ekspertu, kas neuzdrīkstējās paust viedokli. Klusums bija tik apdullinošs, ka tas visiem bija skaidri dzirdams un saprotams. Vārda brīvību vienmēr upurēs, jo tā ir ES standarta nostāja. Vārda brīvības noliegšana ES izdodas vislabāk!

Mēs runājam par divām atsevišķām tiesību kategorijām — politiskajām vārda brīvības tiesībām pret valsts īstenotu vajāšanu un tiesībām nesāņemt kritiku. Tiesības nesāņemt kritiku uzskata par daudz svarīgākām nekā tiesības apspriest sabiedrību interesējošo jautājumu. Vai tas nav vārda brīvības ierobežojums? Vajadzētu būt ierobežojumiem attiecībā uz tiem, kas mudina uz vardarbību, taču kritikai, kurā tās pietrūkst, jābūt brīvai no krimināltiesību ietekmes.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Jo īpaši es vēlos apsveikt *Jáuregui Atondo* kungu ar viņa ziņojumu un mūsu lielisko sadarbību un, protams, *Preda* kungu un *Gál* kundzi par viņu ieguldījumu no divu komiteju puses.

Eiropas Savienības nozīmīgā pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un līdz ar to Cilvēktiesību tiesas jurisdikcijai, protams, balstās uz faktu, ka Savienība saskaņā ar Lisabonas līgumu ieguva juridiskas personas statusu. Protams, daži cilvēki vēlas uzzināt, kāpēc mums jāpievienojas Cilvēktiesību tiesas (Strasbūrā) jurisdikcijai, ja mēs esam pievienojušies Pamattiesību hartai.

Pirmkārt, Strasbūras tiesa *res judicata* nozīmē ir ieguvusi daudz plašākas iespējas nekā pamattiesībās paredzētās, kā to jau norādīja gan prezidentūras pārstāvis, gan komisāre *V. Reding*.

Otrkārt, tas zināmā mērā rada saikni starp Eiropas Savienību un to, kas notiek Eiropā kopumā un tādējādi Eiropas Padomes valstīs. Protams, daži cilvēki vēlas uzzināt, vai tas izraisīs vispārīgākus sarežģījumus, taču ziņojumā uzsvērts, ka nevajadzētu būt starpvalstu apelācijai un ka neviena tiesa nav augstāka vai zemāka par citu. Katrai tiesai ir jurisdikcija saskaņā ar tai piešķirtajām pilnvarām, tādējādi, piemēram, Eiropas Savienībai ir Tiesa Luksemburgā.

Es uzskatu, ka pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ir svarīgs solis, jo tā ir procedūra, lai pievienotos protokoliem saistībā ar attiecīgajām pilnvarām; tas, protams, ļaus Eiropas Parlamentam aktīvi iesaistīties sarunās un palīdzēt izraudzīties tiesnesi ar Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas palīdzību.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Es lepojos ar to, ka vadu Parlamenta delegāciju dalībai Starptautiskās Krimināltiesas pārskatīšanas konferencē, lai godinātu to, ka tās izveide palīdzējusi izveidot tiesiskumu pasaules mērogā un cīnīties pret nesodāmību par noziegumiem pret cilvēci, un pārstāvētu Eiropas Savienības apņemšanos mūsu kopējā ārējā un drošības politikā atbalstīt Krimināltiesas jurisdikcijas ievērošanu visā pasaulē.

Ierosinot labāku tiesiskuma pieejamību upuriem, mums jāatzīst, ka 15 no 24 valstīm pasaulē, kas devušas ieguldījumu Upuru uzticības fondā, ir mūsu pašu ES dalībvalstis, taču mums arī ar nožēlu jāatzīmē, ka tas nozīmē to, ka 12 ES dalībvalstis nav sniegušas šādu ieguldījumu un ka 14 no mūsu valstīm nav ne izraudzījušās nacionālās kontaktpersonas, ne piedalījušās ikgada aptaujās, kā to pieprasa harta. Vispārēja jurisdikcija ārvalstīs sākas ar vispārēju īstenošanu šeit, mājās, un, priekšsēdētājas kundze, man žēl, ka viens no pirmajiem AK jaunās koalīcijas valdības lēmumiem ir doties uz pārskatīšanas konferenci, lai iebilstu pret jurisdikciju par agresijas noziegumiem un pretotos Beļģijas priekšlikumam iekļaut statūtos kā kara noziegumu aizliegtu ieroču izmantošanu iekšējos konfliktos.

Pēc Otrā pasaules kara beigām Nirnbergas un Tokijas tribunāls ierosināja lietas par agresiju un nelikumīgu spēka izmantošanu pret citu valsti, un man grūti saprast, kāpēc Starptautisko Krimināltiesu nevajadzētu izmantot, lai ierosinātu lietas par 21. gadsimta kara noziegumiem. Man nav saprotams, kā tajā pašā laikā viņi attaisno to, ka indīgu gāzu vai šrapneļa munīcijas izmantošana nav likumīga, ja šķērso robežu, taču ir likumīga valsts robežās. Viņi saka, ka tad, kad Sadams Huseins ar gāzi indēja purvāju rajonu arābus vai kad uz demonstrantiem Gazā šāva ar šrapneļa munīciju nolūkā nogalināt cilvēkus, vainīgie šādi var rīkoties, nebaidoties no saukšanas pie atbildības. Gluži vienkārši, viņi kļūdās.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ilgi gaidītā Starptautiskā Krimināltiesas iecerēta, lai tiesātu genocīda iniciatorus, kā arī noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu iniciatorus, un tā ir sākotnējā atbilde tiem upuriem, kas pārāk bieži un diemžēl nesekmīgi pieprasījuši atbildību un tiesiskumu.

Pirms Krimināltiesas izveides daudzi no mums vēlējās, lai tai būtu profilaktiska nozīme. Tiesām, vai starptautiska organizācija, kas pilnvarota sodīt tādu drausmīgu noziegumu iniciatorus kā tie, kas tika veikti Bosnijā, Ruandā, Kambodžā un Darfūrā, neatturētu dažu diktatoru—slepkavu, ja viņš zinātu, ka par veiktajiem noziegumiem viņš vairs nevarēs justies drošs ārpus tās valsts robežām, kurā viņš varēja darboties pilnīgi nesodīts?

Šajā saistībā es gribētu jautāt Komisijai un Padomei, vai tās uzskata, ka novēršanas mērķis ir sasniegts. Piemēram, vai Komisija varētu man paskaidrot, vai pēc tās domām Starptautiskās Krimināltiesas izdots aresta

orderis prezidentam *Omar al-Bashir* ir daļa no risinājuma vai daļa no problēmas? Personīgi es turpinu uzskatīt, ka tā ir daļa no risinājuma.

Lai kā būtu, kāda mācība tiks gūta no šī īsā laikposma, kurā pastāvējusi Krimināltiesā?

Ievērojot šo mācību, vai Komisija ir paredzējusi — tas ir mans pēdējais jautājums — iesniegt grozījumus Starptautiskās Krimināltiesas pārskatīšanas konferences laikā, kad būs iespēja iesniegt un vajadzības gadījumā pieņemt grozījumus dokumentā, kas veido Krimināltiesas juridisko pamatu?

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Pievienojoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, mums visiem spēkiem jācensas izvairīties no vairākiem nopietniem draudiem.

Mums ir nopietnas problēmas saistībā ar divu tiesu — Strasbūrā esošās tiesas un ES Tiesas — konkurenci. Fakts, ka spēkā būs divi dokumenti — Pamattiesību harta un Eiropas konvencija —, radīs problēmas. Būs ļoti grūti izskaidrot mūsu pilsoņiem, kura ir kompetentā tiesa viņu sūdzības gadījumā. Tā rezultātā radīsies vairāki noraidīšanas gadījumi, lai pārbaudītu lietu saistībā ar tiesu jurisdikcijas pretrunām un attiecīgo juridisko pamatu. Ir arī draudi, ka, Eiropas Savienībai pievienojoties Eiropas konvencijai, mazāk tiks ievērotas dalībvalstu konstitucionālās tradīcijas, kas mūsdienās veido tiesību vispārējos principus. Jo īpaši jānodrošina, lai Savienības pievienošanās konvencijai nebūtu līdzeklis, ar ko apiet Lisabonas līguma protokolu, kas nodrošina Apvienotās Karalistes un Polijas atbrīvošanu no jebkādas negaidītas Pamattiesību hartas ietekmes.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dāmas un kungi! Man ļoti žēl, ka man ir tikai viena minūte šim svarīgajam jautājumam, tāpēc atļaušos neatkarīgi no īsā laika informēt par to, ka Ungārijas ziemeļos, Slovēnijā un Polijā ir milzīgi, postoši plūdi. Simtiem cilvēku dzīvību ir briesmās. Mums šajā Eiropas Parlamenta plenārsēžu zālē Strasbūrā viņiem jāapliecina, ka mēs paužam savu solidaritāti un jūtam līdzī upuriem un ka mēs ceram, ka šie postošie plūdi pēc iespējas drīzāk atkāpsies. Es aicinu Eiropas Parlamenta vadītājus vajadzības gadījumā sniegt palīdzību upuriem. Pašlaik vairāki duči pilsētu Ungārijas ziemeļos atrodas pilnībā zem ūdens. Mēs ceram uz likteņa un Dieva žēlastību šajos katastrofas piemeklētajos reģionos.

Galvenā problēma saistībā ar šo ziņojumu — visiem mums klātesošajiem Eiropas Parlamenta deputātiem jāpaceļ cilvēktiesības augstākā līmenī, proti, cilvēktiesību aizsardzības līmenī. Tomēr pievienošanās konvencijai nepalielina cilvēktiesību aizsardzību. Tā ir tikai Eiropas Savienoto Valstu, kas veidojas un ko mēs neatbalstām, ideoloģija, jo suverēnās valstis, dalībvalstis, jau ir pievienojušās konvencijai. Mēs arī neatbalstām uzskatu, ka šis simboliskais lēmums jāpieņem kā mājiens, ka mēs esam daļa no plašas impērijas.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Šī dalība, protams, ir viena no Eiropas Savienības uzdevumu licībām: uzdevuma aizsargāt un veicināt cilvēktiesības.

Uzdevums, kas jau ir pilnībā noformulēts un vēsturiski noticis, pamatojoties uz faktu, ka atsevišķas dalībvalstis jau pievienojušās Eiropas Padomes konvencijai, atkārtojot, ka konvencijas vispārējie principi un dalībvalstu konstitūcijas tagad ir daļa no Eiropas tiesībām. Tādējādi šī simboliskā rīcība ir ārkārtīgi svarīga.

Tomēr šīs ideālās koncepcijas pārveide patstāvīgās tiesību normās nav vienkārša. Šis ziņojums galvenokārt un pamatā attiecas tikai uz institucionāliem jautājumiem un ir pilnībā pieņemams. Jāsaka, ka arī es pateicos *Atondo* kungam, un man jāziņo, ka Konstitucionālo jautājumu komiteja (AFCO) — kuras vadītājs es esmu — šo dokumentu apstiprināja gandrīz vienbalsīgi. Tādējādi mūs apmierina šis dokuments, un es nekavēšos pie atsevišķiem tā elementiem, jo mēs pilnībā atbalstām visu, ko teica Padomes priekšsēdētājs un komisāre.

Es vēlētos izteikt tikai vienu ierosinājumu, jo paziņojums par Eiropas Parlamenta deputātu institucionālo pārstāvību Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā, kad notiek sanāksme, lai ieceltu tiesnesi un tiesnešus, ir mazliet neskaidrs. Es teiktu, ka ir neliela problēma attiecībās starp Eiropas — Eiropas Savienības — iedzīvotājiem un pārējo valstu iedzīvotājiem. Par laimi noteikumos par dalību un pārstāvību Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā jau noteikts, ka no valsts jābūt vismaz diviem pārstāvjiem un ne vairāk par 18 kopā. Ievērojot Eiropas Savienības nozīmīgumu, es ierosinu, ka mūsu pārstāvju skaitam jābūt 18.

Tomēr man jāsecina un es arī beigšu savu runu, sakot, ka šī rezolūcija atsedz problēmu, ko ieteicams izpētīt dziļāk, citiem vārdiem sakot, problēmu, ko mēs jau esam daudzkārt uzsvēruši attiecībās starp tiesām. Es uzskatu, ka mums šī problēma jāiztirzā mazliet vairāk, taču galvenokārt saistībā ar problēmu par Eiropas būtību: mēs esam Eiropas Savienība, un, kā norādīts Lisabonas līguma 2. pantā, tā dibināta, pamatojoties uz cilvēka cieņu un cilvēktiesībām, — un līdztiesība balstās uz cilvēka cieņu. Eiropā mēs neesam vienoti šajā jautājumā, un tāpēc mums rūpīgi jāapsver šī cilvēka cieņas koncepcija, tās ierobežojumi un tas, uz ko tā attiecas. Tas nav šā lēmuma temats, taču šis ziņojums ir ļoti apsveicams. Paldies referentam!

María Eleni Koppa (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienība dedzīgi atbalsta un arī turpmāk atbalstīs Starptautisko Krimināltiesu un tās nozīmi, aizstāvot cilvēktiesības visā pasaulē. Mēs visi ceram, ka Romas Statūtu pārskatīšanas konference Kampalā būs patiess pavērsiens Krimināltiesas turpmākajā attīstībā.

Starptautiskā sabiedrība ir aicināta stiprināt institūcijas likumīgumu un nodrošināt aizsardzību starptautiskās krimināltiesas neatkarībai un efektivitātei, kā arī turpināt tās stiprināšanu. Pārskatīšanas procesa gaitā jau iesniegti dažādi priekšlikumi, svarīgākais no kuriem neapšaubāmi ir saistīts ar agresijas noziegumiem. Tomēr šodien vissvarīgākais ir izskaidrot, ka Eiropas Parlaments vēlas uzsvērt, ka briesmīgi noziegumi pret cilvēci nevar palikt nesodīti. Mēs vēlamies skaidrību par tiesībām un tik daudzu starptautiskās sabiedrības dalībvalstu sadarbību, cik iespējams, lai godīgā un objektīvā procesā izbeigtu nesodāmību.

Kara noziedzniekiem pilnībā jāapzinās, ka viņiem būs jāatbild par savām darbībām. Šī soda noteiktība var palīdzēt novērst līdzīgas darbības nākotnē un sagatavot ceļu izlīgumam pēc varmācīgiem konfliktiem.

Tāpēc mēs apliecinām pilnīgu atbalstu Krimināltiesas mērķiem un mūsu pievēršanos cilvēktiesībām un starptautiskajām humanitārajām tiesībām un vēlam panākumus pārskatīšanas konferencei Ugandā.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Starptautiskās Krimināltiesas Statūtu pārskatīšanas konference būs nozīmīga iespēja Savienības dalībvalstīm noteikt jaunus vērtības, kas mums ir svarīgas. Par laimi, eiropiešiem ir vispārēja pārliecība, ka lielākie noziegumi ir jāizskata tiesā un vainīgie ir jāsoda.

Ievērojot to, ir labi, ka pārskatīšanas konference notiks Āfrikā. Āfrika ir kontinents, kurā par daudziem noziegumiem vēl nav piespriests sods. Tiesa pašlaik veic izmeklēšanu piecās Āfrikas valstīs: Kenijā, Kongo Demokrātiskajā Republikā, Sudānā, Ugandā un Centrālāfrikas Republikā.

To personu nesodāmība, kas veic briesmīgus noziegumus pret savas valsts pilsoņiem un pret citiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu pilsonības, ir jāizbeidz. Krimināltiesas nozīme šajā jautājumā ir ļoti svarīga. Ja Krimināltiesā būtu pastāvējusi pirms 70 gadiem, iespējams Katiņas slaktiņš nekad nebūtu noticis. Reālas tiesas esībai pašai par sevi var būt preventīva ietekme.

Eiropas valstīm būtu jāstiprina Krimināltiesas pamatuzdevumi: kara noziegumu, genocīda un noziegumu pret cilvēci izmeklēšana un lietas ierosināšana. Svarīgi, lai vairāk valstu pievienotos Romas Statūtiem, jo Krimināltiesas efektivitāte ir atkarīga no valstu un starptautisko organizāciju sadarbības. Tāpēc visām Romas Statūtu dalībvalstīm jāiesaistās šādā sadarbībā, jo citādi šī efektivitāte netiks sasniegta.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Kampalas konferences darba kārtībā ir tādi svarīgi jautājumi kā jautājums par agresijas noziegumiem. Tomēr apsūdzētā *Omar al-Bashir* saukšana pie atbildības pašlaik ir vissvarīgākais solis, lai nostiprinātu Starptautiskās Krimināltiesas (SKT) jurisdikciju visā pasaulē.

Pateicoties Eiropas Savienības veiktajam spiedienam, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome Darfūras noziegumus nodeva izskatīšanai SKT. Starptautiskās Krimināltiesas izsniegtajos aresta orderos par noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem norādīts viens no pašreizējiem Sudānas valsts vadītājiem.

Eiropas Savienībai jārikojas saskaņā ar novērtējumu, ko sniedza Sudānas vēlēšanu novērotāji, kuri secināja, ka vēlēšanas neatbilda starptautiskajiem standartiem. Pat ja *Omar al-Bashir* būtu ievēlēts likumīgi, Eiropas Savienībai tomēr būtu jāpieprasa viņa saukšana pie atbildības. Eiropas Savienība nevar turpināt sniegt pretrunīgus signālus.

Prezidents *Omar al-Bashir* obligāti jānodod SKT. Tas būs spēcīgs signāls, lai citi diktatori zaudētu drosmi izmantot vardarbību pret savas valsts iedzīvotājiem; ja šī lieta cietīs neveiksmi, efekts būs pretējs.

Monica Luísa Macovei (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Runāšu par Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Vēlos uzsvērt, ka es runāšu kā juriste.

Es vēlētos pievērst uzmanību Tiesas nozīmei attiecībā uz Eiropas Savienības pievienošanos Eiropas konvencijai. Jo īpaši Eiropas Cilvēktiesību konvencijas prasība, ka pirms vērsšanās Eiropas Cilvēktiesību tiesā pieteikuma iesniedzējam jāizmanto vietējie tiesiskās aizsardzības līdzekļi, ir jātransponē procedūrā, kas Tiesai ikvienā gadījumā nodrošinātu iespēju pieņemt lēmumu kā pēdējam vietējam tiesiskās aizsardzības līdzeklim, pirms jautājumu sāk izskatīt Strasbūras tiesa. Es domāju galvenokārt gadījumus, kad dalībvalstis piemēro ES tiesību aktus un atsevišķi pieteikuma iesniedzēji pēc minēto ES tiesību aktu piemērošanas apsūdz dalībvalstis. Šādos gadījumos Luksemburgas tiesai jānodrošina pirmajai piemērot konvenciju. Neaizmirsīsim, ka Luksemburgas tiesa konvenciju piemērojusi gadiem ilgi. Šajā saistībā es vēlētos atgādināt Eiropas Cilvēktiesību tiesas

2005. gada atzinumu lietā *Bosphorus Airlines* pret Īriju. Es citēju: „Pamattiesību aizsardzību ar Kopienas tiesību aktiem var uzskatīt par līdzvērtīgu konvencijas sistēmai.”

Es un mani kolēģi atzīnīgi vērtējam Savienības pievienošanas konvencijai, taču vienlaikus lūdzu ļoti rūpīgi izanalizēt mūsu piemēroto procedūru, jo mums jāaizsargā pilsoņu intereses un vienlaikus jāsaģlabā tās struktūras, kas jau atbilstīgi funkcionē.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Es vēlētos ar lielu gandarījumu uzsvērt, ka Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) un tās pārstāvji no Portugāles uzskata, ka ir sācies Eiropas pievienošanās process Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai.

Galu galā tādā valstī kā Portugāle, kas vienmēr bijusi cilvēktiesību ievērošanas pirmajās rindās, atceļot vergturību jau 1761. gadā un pirmā atceļot nāvessodu, mēs, protams, varam būt tikai ieinteresēti atbalstīt šo pievienošanās procesu.

Tomēr es vēlētos pievērst uzmanību faktam, ka, mūsaprāt, ir ļoti svarīgi, lai Parlaments uzraudzītu ES pievienošanās procesu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai. Mēs to uzskatām par ļoti svarīgu no tehniskā, juridiskā un politiskā viedokļa, jo Parlaments pats ir cilvēktiesību palāta un palāta, kurā cilvēktiesības ir ļoti svarīgas. Es vēlētos arī atzīmēt, deputāti, ka, mūsaprāt, ir ļoti svarīgi kontakti ar daudzām trešām valstīm. Signāls, ko mēs raidām Eiropas Padomes dalībvalstīm (Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Padomei), kuras nav ES dalībvalstis, ir ļoti svarīgs.

Šim Eiropas Padomes dalībvalstīm tas ir nostiprināšanās signāls, Eiropas Savienības apņemšanās signāls attiecībā uz situāciju un demokrātijas līmeņiem, kā arī pamattiesību ievērošanu.

Milan Zver (PPE). – (SL) Godājamie Komisijas un Padomes pārstāvji! Pagājis zināms laiks, kopš cilvēktiesības un brīvības apstiprinātas atsevišķu valstu līmenī. Tas atrisina būtisko dilemmu par to, vai Eiropas Savienība jābalsta uz starpvaldību nolīgumiem vai arī tai jāklūst par sava veida pārvalstisku valsti. Es domāju, ka ES pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai ir solis virzienā uz cilvēku brīvības paplašināšanu un indivīda brīvību. Šis solis arī sniegs pievienoto vērtību, un mums jānosaka par savu mērķi padarīt Eiropas Savienību par zonu, kurā cilvēka brīvības standarti ir visaugstākie pasaulē.

Turklāt es nedomāju, ka Eiropas Savienība pēkšņi kļūs par brīvības valstību tikai tāpēc, ka tā pievienojusies konvencijai. Gluži pretēji, vēl aizvien būs cilvēktiesību un brīvību pārkāpumi, taču ir svarīgi, ka šīs tiesības un brīvības netiek apdraudētas sistemātiski un sistēmiski.

Mums jāstiprina tiesu un citu struktūru funkcionēšana un jānorobežo to kompetences jomas, un ar šo atziņu es vēlētos beigt savu runu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Es vēlētos izteikties par šodienas procedūru tematu. Jāatceras, ka Āfrika diemžēl ir kontinents, kurā bieži bijuši daudzi noziedzības un genocīda gadījumi. Eiropas Savienība šajā situācijā nedrīkst būt pasīva. Par laimi, Starptautiskās Krimināltiesas nozīme Kampalā būtiski palielināsies, pamatojoties uz pasākumiem, kas veikti pret šiem noziegumiem. Noziedzniekiem jāzina, ka viņi vairs netiks cauri sveikā, bez soda. Šajā saistībā es esmu starp tiem, kas apņēmīgi atbalsta Savienības atbalstu Krimināltiesas darbam. Es domāju, ka mums par to šodien nevar rasties šaubas. Es domāju, ka mums jādiskutē un jādomā par to, ko darīt, lai Krimināltiesā Kampalā strādātu vēl efektīvāk un produktīvāk.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kā jau tika minēts, ES pievienošanās šai konvencijai galvenokārt ir simbolisks žests. Neraugoties uz to, es uzskatu, ka tas var tikai stiprināt integrācijas procesu un ka tas ir nākamais solis virzībā uz Eiropas Savienības politisko apvienošanu.

Papildus simbolismam šim tiesiskajam pasākumam ir arī praktiska nozīme attiecībā uz ES cilvēktiesību politiku. Formālā līmenī tas arī atceļ dubultos standartus. Proti, Eiropas Savienībai iepriekš nebija pienākums ievērot cilvēktiesības. Tomēr no šā brīža uz ES tiesību aktiem attieksies ārējā tiesiskā kontrole, kas uzraudzīs atbilstību konvencijai.

Nākamais praktiskais ieguvums no ES pievienošanās konvencijai būs aizsardzības garantija ne tikai ES pilsoņiem un citām personām Eiropas Savienībā, bet arī visām personām, uz kurām attiecas ES jurisdikcija ārpus ES teritorijas. Personīgi man patīk doma, ka Savienības mērķis būs pilnībā ievērot konvencijas klauzulas visās savās ārējās attiecībās un darbībās.

Svarīgi, ka iesniegtajā ziņojumā pieminēti visa iespējamie tehniskie un administratīvie procesa sarežģījumi un izteikti priekšlikumi, kā pēc iespējas vairāk samazināt sarežģītību. ES kā nevalstiskam dalībniekam, kas

pievienojas konvencijai, kura bija paredzēta valstīm, jārūpējas, lai netiktu pieprasīti nevajadzīgi konvencijas vai tās tiesiskās sistēmas grozījumi. Eiropas Cilvēktiesību tiesa jau ir pietiekami pārpūlēta. Turklāt nevajadzīgi sarežģījumi var iedragāt tā procesa likumību un popularitāti, kas saistīts ar ES pievienošanas konvencijai.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Dāmas un kungi! Esmu Eiropas Parlamenta deputāte jau gandrīz gadu un sāku pierast pie tā, pie kā nav iespējams pierast, proti, ka debates par katru atsevišķo ziņojumu notiek pēc viena principa. Mēs šajā plenārsēžu zālē esam apmēram 20 vai 30 no 800 EP deputātu, ieskaitot dažus no mums, kas šeit atrodas nevis pienākuma apziņas dēļ, bet vienkārši tāpēc, ka mēs vēlamies balsot nevis saskaņā ar grupas nostāju, bet gan, pamatojoties uz personīgo pārliecību un pamatotu informāciju, un mums visiem ir bijusi vienāda pieredze. Mēs uzdodam jautājumus, taču nekad nesaņemam uz tiem atbildes, varbūt vienīgi izņemot dažus vispārīgus apgalvojumus. Es sirsnīgi lūdzu komisāri, kas atbild par cilvēktiesībām, šoreiz izdarīt izņēmumu un precīzi atbildēt uz manu jautājumu. Jautājums ir — kādu pievienoto vērtību un labumu no Eiropas pilsoņu skatpunkta var iegūt no Eiropas Savienības pievienošanās tai pašai Cilvēktiesību konvencijai, kam jau ir pievienojusies katra atsevišķā dalībvalsts? Lūdzu, esiet tik laipna un nosauciet vienu piemēru, kas parāda, kādu jaunu devumu šī pievienošanās sniegs Eiropas pilsoņiem attiecībā uz viņu cilvēktiesību aizsardzību. Jau iepriekš pateicos jums par atkāpšanos no vispārējā principa.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Kļūšana par Eiropas Cilvēktiesību tiesas dalībnieci ir svarīgs solis Savienības izaugsmē: abas garantiju sistēmas stiprinās individuālo pamattiesību aizsardzību gan mūsu 27 valstīs, gan ārpus tām, ja mēs ņemam vērā visas Eiropas Padomes dalībvalstis. Tāpēc tā ir iespēja, kas jāizmanto, un iespēja, ko mēs gaidījām gadiem ilgi.

Gan Tiesas, gan Strasbūras tiesas doktrīna un tiesiskums jau zināmu laiku virzījās uz šo brīdi, vai precīzāk, sagatavoja ceļu šim mērķim, jo man tas nozīmē mērķi, tas ir visu mūsu mērķis. Tāpēc es nevaru nepieminēt, cik svarīga šī dalība ir visiem Savienības pilsoņiem, kas tādējādi Strasbūras tiesā varēs ierosināt lietas pret Eiropas institūciju vai dalībvalsti, pamatojoties uz viņiem nodrošināto plašāko aizsardzību.

Savu runu beidzu, apzinoties, ka abu tiesu neatkarība saglabājas nemainīga, kā tas precīzi izskaidrots un ratificēts ziņojumā, — es arī apsveicu savu kolēģi ar šo ziņojumu — un atbilst visām mūsu vēlmēm, ar skaidru izņēmumu par abu institūciju sadarbību, kas ievēro savas atbildības jomas.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlētos noskaidrot divus jautājumus. Pirmkārt, gan Pamattiesību hartā, gan arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijā ir panti, 52. un 53. pants, kas ir vienādi un arī nozīmē vienu un to pašu, tāpēc šeit nav pretrunu.

Otrkārt, Eiropas Cilvēktiesību tiesas jurisdikcija ir pārvalstiska. Tāpēc, ja kāds vēlas vērsties šajā tiesā saistībā ar Eiropas Savienības lēmumu vai Savienības tiesību aktu piemērošanu, viņam vispirms jāvērsas Eiropas Savienības Tiesā, lai saņemtu prejudiciālu nolēmumu.

Es saprotu, ka eiro skeptiķi vienmēr vēlas balsot pret Eiropu, taču vismaz parlamentārās pieklājības pēc viņiem būtu jāizlasa *Jáuregui* kunga ziņojums, kurā viss skaidri norādīts.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Attiecībā uz pirmo punktu par Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju es gribētu pievienoties, apsveicot referentu, kā arī Komisiju par veidu, kādā tā ļoti drīz iesniedza sarunu pilnvarojuma projektu. Es vēlētos arī uzteikt *Duff* kunga runu, kurš pilnīgi skaidri pateica, ka Apvienotajā Karalistē konservatīvo un liberāldemokrātu izveidotā valdība pilnībā atbalsta to, ka Eiropas Savienība paraksta Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un tādējādi ievēro Lisabonas līguma noteikumus.

Tomēr daži no *Duff* kunga tautiešiem pauda pilnīgi pretēju viedokli: Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas pārstāvji un grupas „Brīvības un demokrātijas Eiropa” pārstāvis, kas nav Lielbritānijas pilsonis, kā arī *Sinclair* kundze un pēc tam *Morvai* kundze pateica pilnīgi skaidri: „Kāpēc Eiropas Savienībai jāparaksta Eiropas Cilvēktiesību konvencija, ja dalībvalstis jau ir tās dalībnieces?”

Mainījies ir tas, ka dalībvalstis ir nodevušas dažas no savām kompetences jomām un pilnvarām Eiropas Savienībai, tādējādi tās īsteno nevis dalībvalstis, bet Eiropas Savienība. Tāpēc Eiropas Savienība teorētiski varētu pārņemt Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Runa ir par to, ja vien neuzskata, ka Eiropas Savienībai nav nekādu pilnvaru vai nekādas kompetences, taču tai ir pilnvaras un kompetences jomas, ko tai nodevušas dalībvalstis. Tādējādi nepietiek tikai ar to, ka konvenciju parakstījušas dalībvalstis. Arī Savienībai tā jāparaksta, lai pilnīgotu cilvēktiesību aizsardzību visā Eiropas Savienībā.

Es nesaprotu, kāpēc tādi cilvēki kā abu manis minēto grupu pārstāvji, kas demonstrēja savu nepārprotamo eiro skepticismu, noraida pārvalstisku kontroli pār Eiropas Savienību. Kādam, kurš vēlas, lai Eiropas Savienība

tiktu kontrolēta, vai uzskata, ka viss, ko dara Eiropas Savienība, ir slikti vai ka nožēlojamie birokrāti visu dara slikti, ir pilnīgi neraksturīgi būt noraidošam pret pārvalstisku kontroli pār Eiropas Savienību. Tā ir pilnīga pretruna. Viņiem laikiem ir citi iemesli saistībā ar cilvēktiesībām vai saistībā ar starptautisku organizāciju, kas aizstāv daudz likumīgākas, spēcīgākas un stabilākas cilvēktiesības. Jābūt citiem iemesliem, kas netika minēti.

Es uzskatu, ka vajadzība parakstīt konvenciju ir ļoti skaidra, un es arī uzskatu, ka tas jādara tādā ātrumā, kādā jau sākusi rīkoties Komisija. Kā teica *Méndez de Vigo* kungs, Komisija ir rīkojusies ātri un Padomei jādara tas pats. Esmu pārliecināts, ka pilnvaras sarunu uzsākšanai tiks pieņemtas Briselē 4. jūnijā Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmes laikā, tāpēc viņam nav jāuztraucas.

Kas attiecas uz jautājumu par Starptautisko Krimināltiesu, es domāju, ka pārskatīšanas konference ir ļoti svarīga sanāksme. Tā ir ļoti svarīga sanāksme, kurā prezidentūra, kuras vārdā es runāju, piedalīsies, lai nepārprotami noteiktu un vēlreiz apstiprinātu, ka dalībvalstīm jāsadarbojas ar Starptautisko Krimināltiesu un ka tās rīkosies saskaņā ar šo nostādni, protams, pamatojoties uz papildināmības principu, kas ir Krimināltiesas darbības pamatprincips.

Es piekřītu vienam no galvenajiem šīs konferences mērķiem — iekļaut agresijas nozieguma terminu, kā arī izslēgt no Romas Statūtiem iespēju izmantot septiņus gadus ilgu novilcināšanu, pirms izdot iespējamus vai aizdomās turētos kara noziedzniekus. Es arī piekřītu apspriestajam jautājumam — Beļģijas izvirzītajam priekšlikumam — par to, vai konkrētu ieroču izmantošana konfliktos pati par sevi var būt kara noziegums.

Jebkurā gadījumā prezidentūra sagatavos paziņojumu, atbalstot Krimināltiesu, kā arī sniegs vērtējumu par to, kas ir Krimināltiesas. Es ceru, ka Kampalas konferences debatēs piedalīsies daudzi deputāti. Tāpēc uzskatu, ka tā ir ļoti svarīga konference, kurai ir liela politiska, simboliska un tiesiska nozīme. Tajā tiks pieņemti lēmumi, kas skar juridiskos dokumentus.

Protams, es esmu ļoti pateicīgs Parlamentam par šīm šodienas debatēm, tās mums deva iespēju vēlreiz apliecināt mūsu kopīgās vērtības, kā arī atgādināt, ka būtībā, ja mēs runājam par Starptautisko Krimināltiesu, mēs runājam par cilvēkiem, kas cietuši no vardarbības, par kuru ar Romas Statūtiem tiek mēģināts izvirzīt apsūdzību, un ka galu galā runa ir par cīņu pret nesodāmību un skaidrojumu, ka 21. gadsimtā nesodāmībai nav vietas.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze! Pamattiesību harta un Cilvēktiesību konvencija ir unikāli dokumenti. Tie ir pamats vērtībām, uz kurām mēs esam būvējuši savu sabiedrību un savu Eiropas Savienību. Es domāju, ka tie ir pārāk svarīgi un pārāk vēsturiski, lai ļautos politiskām diskusijām. Man jāsaka, ka es patiesi ļoti lepojos ar to, ka šobrīd, būvējot Eiropas Savienību, mēs varam virzīties uz priekšu, ieviešot praksē Pamattiesību hartu un pievienojoties Cilvēktiesību konvencijai.

Dzirdot, ko šajā Parlamentā jūsu vārdā teica jūsu referents *Diego López Garrido* un jūsu līdzreferenti *Cristian Dan Preda* un *Kinga Gál*, es saprotu, ka arī jūs ļoti labi apzināties mūsu vēsturisko uzdevumu. Pievienošanās pievienotā vērtība tika ļoti labi izskaidrota minētajos dokumentos, un savu ieguldījumu deva arī daudzi deputāti.

Visas dalībvalstis ir pievienojušās konvencijai, taču tās — kā tikko paskaidroja Padomes priekšsēdētājs — arī nodevušas svarīgas kompetences jomas Eiropas Savienībai. Tāpēc ir saprotams, ka uz Eiropas Savienību, kad tā rīkojas kā Eiropas Savienība, attiecina tādu pašu specializētas cilvēktiesību tiesas ārēju kontroli kā uz dalībvalstīm.

Nosaukšu ļoti konkrētu piemēru. Eiropas Komisija varētu pieņemt lēmumu, kas vērsts pret kādu rūpniecības nozari, konkurences tiesību jomā, ko, iespējams, varētu apstrīdēt tieši Strasbūras tiesā, taču šodien to izdarīt būtu grūti. Kā jūs jau uzsvērāt, būs ļoti daudz konkrētu piemēru, konkrētu piemēru, kas palīdzēs pilsoņiem, jo — tas ir kas jauns — viņiem tagad būs dubultas garantijas. ES Tiesa Luksemburgā tiesās, pamatojoties uz Pamattiesību hartu, kas, starp citu, ir saistoša visām dalībvalstīm. Tas reizi par visām reizēm jāpasaka skaidri.

Nevaru saprast, kā kāds, kam ir vēlēšanās piešķirts mandāts un ko ievēlējuši pilsoņi, var apšaubīt šo pilsoņu tiesības. Labāk, lai pilsoņiem ir dubultas tiesības, nekā nekādu tiesību. Šajā gadījumā mēs viņiem piešķiram dubultas tiesības, un to nozīmē Eiropa. Eiropa nozīmē tiesības Eiropas pilsoņiem, un es ļoti lepojos, ka šis Parlaments atbalsta šīs tiesības. Jā, mums tagad būs tiesību akti, kas ļaus pilsoņiem vērsties tiesās, lai viņu tiesības tiktu ievērotas nopietni.

Jautājums par to, vai mums ir vai nav jāpievienojas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, vairs nav jautājums, jo Lisabonas līguma 6. pantā ES par pienākumu noteikts pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Tāpēc es nedomāju, ka mums tas vēl būtu jāapspiež, jo tas jau ir paveikts.

Mums arī jāzina, ka šī pievienošanās nekādā ziņā neskar atsevišķo dalībvalstu nostāju konvencijas jautājumā, kamēr netiks apdraudētas Eiropas tiesības. Tas paliks spēkā. Dalībvalstu un konvencijas individuālā saistība saglabāsies tieši tāda, kāda tā ir. Tagad būs papildu garantijas saistībā ar ES tiesību aktiem.

Protams, jāanalizē jautājums par pretrunīgas tiesu prakses risku. Tas ir analizēts, un es pateicos referentam, kas risinājis šo jautājumu. Līdz šim mēs esam pārliecinājušies, ka šīs pretrunas tiek uzskatītas par minimālām, jo konvencija jau ir daļa no normām, ko šodien ievēro ES Tiesa Luksemburgā, un konvencija darbosies kā minimālais standarts. Komisija cer, ka Strasbūras un Luksemburgas judikatūra turpmākajos gados attīstīsies saskaņoti un vienā virzienā.

Tagad es pievērsīšos konkrētākiem jautājumiem.

Par tiesvedību: tas nav Eiropas Cilvēktiesību tiesas vai ES Tiesas jautājums. Pašlaik tas ir Lielbritānijas tiesvedības sistēmas jautājums, un es jau esmu uzsākusi diskusijas par šo jautājumu ar Lielbritānijas valdību, lai uzzinātu, vai tā var pārskatīt šo tiesvedības sistēmu, kas konkrētos gadījumos, kad runa ir, piemēram, par preses brīvību, var tiešām nodarīt nopietnu kaitējumu.

Eiropas Parlaments līdz šim savu referentu vadībā ir paveicis ļoti labu darbu. Es ļaunajos uz to, ka Parlaments turpinās piedalīties procesā, kas noteikti būs sarežģīts un ilgs process, kurā mums būs jāatrisina tehniskās problēmas — tehniskās problēmas patiešām var iegūt ļoti politisku nokrāsu —, tāpēc es ļaunajos uz to, ka Parlaments turpinās piedalīties šā ļoti grūtā uzdevuma izpildē.

Ja runājam par attiecībām starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Padomes Parlamentāro asambleju, šo jautājumu es atstāju Parlamenta ziņā. Ja jums vajadzīga palīdzība, es būšu jūsu rīcībā, lai palīdzētu jums šā jautājuma risināšanā, taču pašu parlamentāriešu ziņā ir atrast kopīgu pamatu, un es ticu, ka tas nebūs tik sarežģīti.

Kas attiecas uz Starptautisko Krimināltiesu, šajā Parlamentā jau ir viesojies prokurors *Moreno-Ocampo* kungs un Tiesas priekšsēdētājs *Song* kungs. Manuprāt, Parlamenta nopietnā izturēšanās pret cilvēktiesību jautājumiem ne tikai Eiropā, bet arī ārpus tās, bija ļoti spēcīgs Eiropas Parlamenta politiskais signāls.

Mēs arī uzskatām, ka Kampalas konference ir vissvarīgākā starptautiskā konference, kas pēdējo desmit gadu laikā vēlta tiesiskumam. Mums tā jāuztver nopietni. No otras puses, es ļaunajos uz Parlamentu, jo es zinu, ka Kampalas konferencē piedalīsies un ar runu uzstāsies Parlamenta deputāti.

Mēs zinām, ka ES ir bijusi un būs svarīga nozīme, integrējot konferences rezultātus savā politikā tādās jomās kā starptautiskais tiesiskums, palīdzība trešām valstīm un galvenokārt visās sarunās, kas norisināsies turpmākajos mēnešos un gados. Jo īpaši mēs turpināsim atbalstīt valstu tiesu sistēmas pilnveidošanu, lai stiprinātu tās un dotu iespēju valstu jurisdikcijām veikt Romas Statūtos iekļauto noziegumu ticamu un efektīvu izmeklēšanu un izskatīšanu tiesā valsts mērogā.

Mūsu politika šajā saistībā saglabājas nemainīga un nemazinās, taču mums tagad ir jauns līdzeklis — jaunais Lisabonas līgums —, kas mums sniedz jaunas iespējas būt konsekventākiem un efektīvākiem, atbalstot Krimināltiesu. Saskaņā ar Parlamenta iedrošinājumu un rezolūcijā un debašu laikā pausto Augstā pārstāve/priekšsēdētāja vietniece un viņas dienesti noteikti turpinās veicināt vispārēju pievienošanos Romas Statūtiem. Mēs to sistemātiski darīsim visās savās diskusijās ar partneriem, kas ir ārpus Eiropas.

Izskanēja divi ļoti konkrēti jautājumi, uz kuriem es gribētu sniegt īsu atbildi.

Pirmais jautājums bija par to, vai prezidentam *O. al-Bashir* izsniegtais aresta orderis ir daļa no risinājuma vai daļa no problēmas. Komisija to nepārprotami uzskata par daļu no ilgtermiņa risinājuma, jo šis aresta orderis parāda, ka, izveidojot Krimināltiesu, tiesiskums kļuvis nenovēršams. Lai arī kas būtu šī persona, pat ja šī persona ir valsts vadītājs un pat ja šis aresta orderis nav izpildīts nekavējoties, tas nepazudīs, jo Starptautiskā Krimināltiesā ir pastāvīga tiesa, tāpēc es apliecinu jums, ka ES turpinās aicināt Sudānu uz pilnīgu sadarbību ar Krimināltiesu.

Jautājumā par to, vai Komisija ierosinās grozījumus Kampalas sanāksmē, atbilde ir „nē”, jo ES kā tāda nav statūtu dalībiece — grozījumus apspriedīs dalībvalstis. Tomēr Komisija aktīvi piedalīsies konferences novērtēšanas daļā, un mēs pilnībā ļaunajamies uz to, ka Spānijas prezidentūra vadīs Eiropas tautas tā, ka tām būs svarīga nozīme šajā konferencē.

Ramón Jáuregui Atondo, *referents*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Vēlos teikt savu paldies visiem tiem, kas uzstājās debatēs, jo lielākā daļa pauda ļoti pozitīvu nostāju par pievienošanas nolīgumam, par ko mēs balsosim rīt. Patiesībā atbalsts bija gandrīz vienprātīgs.

Īpašu paldies es vēlos teikt *Reding* kundzei par doto iespēju turpināt sadarbību, jo gaidāmas ļoti sarežģītas sarunas un es ticu, ka Parlamentam jābūt cieši iesaistītam šajās sarunās.

Es vēlētos atbildēt uz dažiem jautājumiem un ļoti ātri precizēt dažus aspektus. Pievienošanās nav simbolisks akts, dāmas un kungi, tai ir juridiska vērtība. Daži jautā, par ko ir runa un ko tas dod. Sniegšu jums vienu piemēru.

Iedomāsimies, ka Eiropas Savienības personāla atlases konkursā tiek diskriminēti Ungārijas juristi, piemēram, kāda tehniska iemesla dēļ vai kāda cita iemesla dēļ. Kur Ungārijas juristi vērsīsies ar sūdzību? Eiropas Savienības Tiesā. Ko dod pievienošanās? Iespēju šiem juristiem vērsties ar sūdzību Eiropas Cilvēktiesību tiesā, ja viņu tiesības uz vienlīdzību nav atzinusi Eiropas Savienības Tiesa. Tā ir jauna tiesa, jauna iespēja nodrošināt svarīgākās cilvēktiesības, piemēram, tiesības uz vienlīdzību. Tāpēc ir skaidrs, ka šis notikums ir nevis simbolisks solis, bet gan juridisks solis.

Es vēlētos precizēt divas lietas, dāmas un kungi. Deputāti pauda vēlmi, lai sarunas attiektos ne tikai uz pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, bet arī uz protokoliem, kas daudzu gadu garumā sagatavoti ietveršanai konvencijā, jo īpaši tiem, kas attiecas uz Pamattiesību hartā atzītajām tiesībām, kā arī tiem, kas nodrošinās abu dokumentu līdzvērtību.

Visbeidzot, Parlaments arī aicina pievienoties konvencijas un Eiropas Padomes organizācijām un iestādēm, jo tas dos iespēju atzīt vispārējo cilvēktiesību aizsardzības sistēmu, tostarp Turīnas Eiropas Sociālo hartu.

Priekšsēdētāja. - Debašu noslēgumā es saņēmu vienu rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾.

Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 19. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Lisabonas līguma spēkā stāšanās rada juridisku pamatu, lai Eiropas Savienība pievienotos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (ECTK), tādējādi Eiropas Savienībai kļūstot par konvencijas 48. parakstītāju. ES pievienošanās ECTK papildinās aizsardzības līmeni, kas izveidots ar Lisabonas līgumu, izmantojot Pamattiesību hartu, kurai ir saistošs juridiskais spēks.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa Strasbūrā iegūs tiesības īstenot tiesisko kontroli pār ES institūciju, organizāciju un aģentūru tiesību aktiem, tostarp ES Tiesas pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz atbilstību konvencijai, tādējādi radot papildu tiesisko kontroli attiecībā uz pamattiesībām Eiropas Savienībā. Pēc ES pievienošanās konvencija nodrošinās cilvēktiesību un pamata brīvību aizsardzības minimālo standartu Eiropā, un to piemēros obligātā kārtā, jo īpaši situācijās, kad ES nodrošinātais aizsardzības līmenis ir zemāks, nekā konvencijā solītais aizsardzības līmenis.

Es uzskatu, ka gan dalībvalstīm, gan Komisijai būs jāsaņem informatīvi paziņojumi, sniedzot skaidrojumus par visiem pievienošanās ietekmes un iedarbības aspektiem, lai ES pilsoņi pilnībā apzinātos šā procesa nozīmīgumu.

Corina Crețu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai ir loģisks solis pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās, kas uzlabo integrācijas intensitāti un kopējas politiskās jomas izveidi. ES pievienošanās ECTK nodrošinās lielāku saskaņotību starp Eiropas Savienību un valstīm, kas pieskaitāmas Eiropas Padomei un tās Viseiropas cilvēktiesību sistēmai.

Manuprāt, vissvarīgākais ieguvums no pievienošanās ECTK ir aizsardzības nodrošināšana pilsoņiem pret ES darbībām līdzīgi tai aizsardzībai, kāda viņiem ir pret visu dalībvalstu darbībām. Tas ir nozīmīgs risinājums, ievērojot, ka dalībvalstis ir nodevušas svarīgas pilnvaras Eiropas Savienībai. Loģiski, ka ir apelācijas iespējas Eiropas Cilvēktiesību tiesā par ES kā veseluma pieņemtajiem lēmumiem. Tā kā mēs runājam par Eiropas pilsonību, mums tā jānodrošina ar īpašu saturu, kurā ietverta šādas iespējas piedāvāšana.

⁽¹⁾ Sk. protokolu

Es ceru, ka šis Eiropas pilsoņiem pieejamais papildu instruments būs viegli sasniedzams un jo īpaši, ka lēmums pievienoties šai konvencijai palīdzēs radīt saskaņotāku regulējumu cilvēktiesībām Eiropas Savienībā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Saistībā ar gaidāmajām sarunām par Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai es vēlētos pievērst uzmanību ārējo attiecību jautājumam. Tā ir joma, kuru īpaši skars Eiropas Savienības pievienošanās konvencijai. Kāpēc? Pirmkārt, es atļaušos atgādināt, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu ES Tiesai ir ļoti ierobežota jurisdikcija ārpolitikas jomā. Pievienošanās konvencijai daļēji izlīdzinās šos ierobežojumus, nodrošinot Savienības darbības visu aspektu ārējo tiesisko uzraudzību. Cilvēktiesību tiesa Strasbūrā iegūs tiesības novērtēt, kā Savienība ievēro pamattiesības savas darbības jomās un arī ārpolitikā. Otrkārt, nav visiem jāatgādina, cik bieži Savienības attiecībās ar trešām valstīm, tostarp Eiropas Parlamenta forumā, aizsākas diskusijas par cilvēktiesību ievērošanas nepieciešamību. Tāpēc pievienošanās konvencijai nodrošinās Eiropas Savienībai ticamību dialogā par cilvēktiesībām ar trešām valstīm. Nav šaubu, ka pakļaušanās Cilvēktiesību tiesas (Strasbūrā) uzraudzībai Eiropas Savienībai dod iespēju stiprināt ārpolitikas un drošības politikas cilvēktiesību aspektu un tādējādi daudz efektīvāk veicina ideju par cilvēktiesībām visā pasaulē tādā apmērā, lai ES nopietni attiektos pati pret savām cilvēktiesību saistībām. Cerēsim, ka tā arī būs.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Eiropas Savienības pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai neapšaubāmi ir solis pareizajā virzienā, lai nodrošinātu mūsu pilsoņiem vienlīdzīgas un godīgas privilēģijas. Mums jāpārliecinās, ka tās principi tiek ievēroti visās dalībvalstīs. Tas arī uzlabos tiesību aktu kohēziju starp Eiropas Savienību un Eiropas Padomes valstīm, kā arī palielinās to institūciju skaitu, kurās pilsoņi varēs iesniegt apelāciju viņu tiesību pārkāpšanas gadījumā. Tas arī palielinās daudzo Eiropas Parlamenta iniciatīvu nozīmi un ticamību pamatbrīvību aizsardzības jomā, kas ir ikvienas personas tiesības. Tomēr neaizmirsīsim, ka Eiropas Savienībai ne tikai jāaizstāv trešo valstu iedzīvotāju tiesības, bet galvenokārt jārūpējas, lai šīs tiesības netiktu pārkāptas dalībvalstīs.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Eiropas Savienībā ir valsts, kurā gandrīz 20 gadus tiek pārkāptas aptuveni 20 % iedzīvotāju cilvēktiesības un pamatbrīvības. Neskatoties uz šo faktu, Latvija 2004. gadā tika pieņemta Eiropas Savienībā. Laikā, kad tika vestas sarunas par Latvijas pievienošanu ES, Latvijas valdība apsolija toreizējam ES paplašināšanās komisāram Ginteram Verhoigenam atrisināt nepilsoņu problēmu, bet līdz šim brīdim, neskatoties uz solījumiem, jautājums nav atrisināts. Rezultātā ES teritorijā dzīvo aptuveni 340 000 nepilsoņu. Latvijā tie ir otrās šķiras cilvēki, viņi nedrīkst strādāt valsts sektorā, ieņemt valsts amatus pat rajonos, kur dzīvo vairāk nekā 60 % nepilsoņu. Latvijā ir pilsēta Daugavpils, kur dzīvo vairāk nekā 90 % krieviski runājošo iedzīvotāju. Neskatoties uz šo faktu, pilsētā ir aizliegts oficiāli lietot krievu valodu, un 30 % iedzīvotāju nav tiesību balsot pašvaldību vēlēšanās. Pašvaldību deputātiem, ievēlētiem krieviski runājošajā pilsētā, ir aizliegts lietot dzimto valodu sanāksmēs. Jociņi, bet līdz šim brīdim Eiropas Komisija neatrada nepieciešamos argumentus un laiku ietekmēt Latvijas valdību, lai novērstu diskrimināciju pēc valodas principa. Ir nepieciešams nekavējoties izveidot darba grupu situācijas izmeklēšanai Latvijā, savādāk es nesaredzu jēgu ES pievienošanai Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai. Ir skaidri un vienošķīgi jāpaziņo, ka ES teritorijā ir valsts, kur ciniski daudzu gadu garumā tiek pārkāptas vairāk, nekā 25 % iedzīvotāju tiesības.

Rafał Trzaskowski (PPE), rakstiski. – (PL) Runājot par Eiropas Savienības pievienošanas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, mēs runājam par darbu, kas iildzis jau 10 gadus, un par daudzām bažām, kas cita starpā saistītas ar konkurenci starp Tiesu un Eiropas Cilvēktiesību tiesu. Tas noteikti radīs problēmas saistībā ar Tiesas jurisdikciju un autonomiju. Tomēr es uzskatu, ka tas, ko mēs esam panākuši pēc šiem 10 gadiem, var nozīmēt abu sistēmu papildināmību, tāpēc varbūt mums būtu jāatsakās no šīs hierarhiskās domāšanas. Tiesa ilgu laiku ievērojusi Strasbūras Cilvēktiesību tiesas darbu un pretēji. Abas šīs sistēmas pastāv līdzās, un starp tām nav konkurences, tāpēc varbūt šīs bailes nav pamatotas. Mums jāpievienojas konvencijai simbolisku apsvērumu dēļ, taču galvenokārt mums konvencija vajadzīga, jo tā papildinās cilvēktiesību aizsardzības sistēmu Eiropas Savienībā un sniegs tai lielāku ticamību, raugoties no tās pilsoņu viedokļa, pasargās tos no Eiropas Savienības un tās institūcijām, nevis tikai no dalībvalstīm, kā tas ir bijis līdz šim. Tāpēc mums jāpriecājas, ka sistēma tiks stiprināta. Tomēr mums vajadzīga zināma lojalitāte, lai mēs neiedragātu ticamību sistēmai. Tāpēc mēs ierosinām, lai dalībvalstis cita pret citu neiesniedz prasības ES tiesību jautājumos, izmantojot konvencijas sniegtās iespējas.

14. Stokholmas rīcības plāns (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Stokholmas rīcības plānu.

Iepriekšējās debātes bija ļoti interesantas, bet, tā kā esam pārsnieguši mums piešķirto uzstāšanās laiku, lūgšu tos, kuri gatavojas uzstāties, stingri ievērot piešķirto laiku.

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveide ir viens no Eiropas Savienības lielākajiem sasniegumiem. Tas ir viens no pirmajiem soļiem sadarbībā starp dalībvalstīm, sadarbībā civillietās, krimināllietās un iekšējās drošības jomā. Tas ir viens no Eiropas projekta vissvarīgākajiem sasniegumiem un viens no rezultātiem, kas ir vistuvāk tam, ko Eiropas Savienībai allaž neizdodas sasniegt attiecībā uz iedzīvotājiem.

Savienības iedzīvotāji uzskata, ka tieši šis Savienības politikas aspekts dod vislielāko pievienoto vērtību viņu ikdienas dzīves vissvarīgākajiem aspektiem, izmantojot savas brīvības, piemēram, drošību. Šis neapšaubāmi ir viens no ievērojamākajiem sasniegumiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidē.

Vēl pirms Lisabonas līguma apstiprināšanas — laikā, kad šī brīvības, drošības un tiesiskuma joma praktiski tika regulēta starpvaldību līmenī, Padome bija pieņēmusi dažus lēmumus, kas attiecās uz mūsu iepriekš apspriesto tematu, proti, genocīda noziegumu, noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu izmeklēšanu valsts līmenī.

Piemēram, ar Padomes 2002. gada 13. jūnija un 2003. gada 8. maija lēmumiem dalībvalstīm tika piešķirtas pilnvaras īstenot sadarbību valsts starpvaldību līmenī, lai sauktu pie atbildības par šiem noziegumiem, kas, par laimi, — un mēs visi atceramies ģenerāļa Pinočeta lietu — dažās dalībvalstīs ir iekļauti tiesību aktos.

Piemēram, Spānijā, nemaz nerunājot par citām valstīm, pastāv tā saucamais vispārējā tiesiskuma princips, kas nozīmē, ka par sevišķi smagiem noziegumiem, pat ja tie izdarīti citā valstī, var tiesāt šajā valstī, ja tas ir iespējams, pat ja tas nozīmē krimināltiesībās atzītā teritorialitātes principa pārkāpšanu. Dažas valstis ir atteikušās no šī principa īstenošanas praksē, lai par noziegumiem, kas ir īpaši nepieņemami un nopietni kaitē cilvēces cieņai, varētu tiesāt arī ārpus teritorijas, kurās tie ir pastrādāti.

Viens no šīs brīvības, drošības un tiesiskuma telpas aspektiem ir tā saucamā Stokholmas programma laikā, kad Lisabonas līgums jau atver šo telpu ne tikai attiecībā uz starpvaldību jomu, bet arī attiecībā uz jomu, kas stingri un nepārprotami ir ES. Tas ir īpaši skaidri attiecībā uz ES sistēmu un tādēļ piešķir Parlamentam un Kopienai tiesai vadošās lomas, kādu tiem nebija iepriekš.

Stokholmas programma ir ārkārtīgi svarīga, tieši tādēļ mēs atzinīgi vērtējam tās pieņemšanu Padomē 2009. gada decembrī un pēc tam Eiropadomē. Šī programma skaidri nosaka Eiropas Savienības un tās dalībvalstu darba programmu un iekļauj cilvēku intereses un vajadzības tās nākamo pāris gadu prioritātēs.

Tādēļ tā ir ļoti svarīga programma. Programma paredz — un, ja ļausiet, es vēlreiz atsaukšos uz iepriekšējām debatēm — dalībvalstīm pienākumu sadarboties ar Starptautisko Krimināltiesu, saucot pie atbildības par genocīda noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci, lai tie nepaliktu nesodīti. Šī ir daļa no Stokholmas programmas, kas tika pieņemta pagājušā gada beigās Zviedrijas prezidentūras laikā.

Tādēļ mēs runājam par ārkārtīgi svarīgu programmu, kas ir sīki jāizklāsta un jāīsteno. Šai saistībā mēs atzīstam Komisijas paziņojuma „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem — Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns” nozīmi, kurā ierosinātas iniciatīvas, kas palīdzēs īstenot šo programmu.

Stokholmas programma dod mums iespēju nostiprināt mūsu iepriekšējos sasniegumus un stāties pretī jauniem izaicinājumiem, izmantojot Lisabonas līgumā sniegtās jaunās iespējas. Tā ir jauna ēra. Institucionāli tā, iespējams, ir pat kas vairāk — īsta revolūcija — ja drīkstu izteikties tik uzsvērti —, jo tā ir īsta tiesiska un institucionāla revolūcija brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, kas iepriekš tika pilnībā regulēta starpvaldību līmenī un tagad skaidri kļūst par ES darbības jomu. Tās sākums meklējams svarīgajā Stokholmas programmā. Padome atzīst Parlamenta kā likumdevēja, kā institucionāla partnera nozīmi attiecībā uz lielāko daļu no tiem pasākumiem, ko mēs gatavojamies pieņemt nākamo piecu gadu laikā.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti! Jūs jau to zināt, bet ļaujiet man īsumā iepazīstināt jūs ar Komisijas rīcības plānu „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem”, kas ir Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns. Šis rīcības plāns ir ceļvedis ar ļoti konkrētiem pasākumiem, kas jāīsteno nākamo piecu gadu laikā.

Bet vispirms ļaujiet man izdarīt atkāpi: pēdējo nedēļu un mēnešu notikumi ir pierādījuši mūsu kopīgo izpratni par to, ka, lai pārvarētu Eiropas ekonomisko un sociālo situāciju, ir jārikojas nekavējoties, kā arī mūsu valstspiederīgo ļoti skaidrās gaidās attiecībā uz to, ka ES ir jārikojas ātri un izlēmīgi. Jūs atcerēsieties Komisijas darba programmas pieņemšanu marta beigās — tās saturs parādīja, ka Komisijai ir ne tikai nodoms, bet tā

jau rīkojas. Šajā programmā, cita starpā, ir risināta ES vajadzība izveidot pilsoņu programmu, kas izvirzītu cilvēkus Eiropas rīcības centrā. Rīcības plāns tiesiskuma un iekšlietu jomā ir pirmā jaunās Komisijas stratēģiskā iniciatīva, kas paredzēta šīs darba programmas īstenošanai praksē; tajā rūpīgi ievērotas Stokholmas programmas piešķirtās pilnvaras, kā arī plašāka nostāja, un ņemti vērā Parlamenta un Padomes priekšlikumi un ieteikumi.

Šeit, mūsaprāt, vispusīgā veidā tiek risināta problēma attiecībā uz pamattiesību un brīvību ievērošanas nodrošināšanu, vienlaicīgi iekļaujot un garantējot drošību Eiropā. Noteikto iniciatīvu kopums ir plāns — plāns ceļā uz brīvu un drošu Eiropu. Mēs uzskatām, ka brīvību nevar nodalīt no drošības: tās ir vienas monētas divas puses; tās abas attiecas uz iedzīvotājiem, un tas ir veids, kā iedzīvotājus vairāk iepazīstināt ar Eiropu.

Rīcības plāns būs mūsu ceļvedis, izstrādājot vērienīgu un ļoti konkrētu pasākumu kopumu jomā, kurā Eiropas pievienotā vērtība būs ļoti pamanāma mūsu iedzīvotājiem. Tas ir arī ļoti spēcīgs vēstījums, kas atkārtoti, ko mēs esam apsprieduši iepriekš, proti, ka Lisabonas līgums un ES Pamattiesību harta ir uz iedzīvotājiem vērsti pasākumi. Tā kā visi šie pasākumi ir savstarpēji saistīti, vajadzīgi un savienojami ar Lisabonas līgumā un Pamattiesību hartā noteikto mērķu lielumu, mums pēc iespējas drīzāk ir jāsasniedz šis ievērojams rezultāts atbilstīgi iedzīvotāju gaidām.

Tieši tādēļ Parlamentam nevajadzētu uzskatīt šo rīcības plānu kā par akmenī iecirstu; var notikt negaidīti pavērsieni, un, ja tādi būs, Komisija noteikti izmantos savas iniciatīvas tiesības, lai palīdzētu atrisināt problēmas. Tādēļ mums ir nodoms — un tas būs svarīgi Parlamentam — 2012. gadā iesniegt Stokholmas programmas īstenošanas vidusposma pārskatu, lai nodrošinātu programmas atbilstību Eiropas un pasaules notikumiem.

Bet, kā Padomes pilnvarotais sūtnis jau pareizi norādīja, šis rīcības plāns nav vienīgais, ko Eiropas Komisija gatavojas ierosināt. Tas ir arī jautājums par to, ko dalībvalstis gatavojas darīt, kā dalībvalstis plāno uzņemties iniciatīvu, ja subsidiaritāte ir apdraudēta; kā tās gatavojas īstenot Eiropas Savienības lēmumus savos valsts tiesību aktos; un kā tās gatavojas sadarboties ar citām dalībvalstīm.

Tādēļ šis rīcības plāns būs veiksmes stāsts tikai tad, ja visas iestādes pildīs savus uzdevumus, un esmu pārliecināta, ka Parlaments palīdzēs mums ātri virzīties pa pareizo ceļu.

Anna Maria Corazza Bildt, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos apsveikt Komisiju ar savlaicīgi iesniegtu ļoti konkrētu rīcības plānu, kas sniedz iespējas Eiropas iedzīvotājiem. Esmu aktīvi piedalījies sarunās ar Parlamentu, jo patiesi ticu, ka Stokholmas programma ir labākais veids, kā virzīties uz tādu Eiropu, kuras centrā ir iedzīvotāji — cilvēki un tautas.

Tādēļ es aicinu Komisiju, iesniedzot īpašus priekšlikumus nākamajiem pieciem gadiem, ievērot Stokholmas programmā pausto redzējumu. Pieņemtā programma sniedz īstu līdzsvaru starp drošības nodrošināšanu iedzīvotājiem, vienlaikus ievērojot viņu tiesības, brīvības un integritāti, un viņu valstspiederības nostiprināšanu.

Attiecībā uz rīcības plānu es īpaši atzinīgi vērtēju nesen iesniegtos pasākumus attiecībā uz cilvēku tirdzniecības un bērnu ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanu, un nepavadītu nepilngadīgo aizsardzības palielināšanu — un tie ir tikai daži no pasākumiem. Tāpat es atzinīgi vērtēju to, ka rīcības plānā ir ietverta stratēģija, lai cīnītos pret sieviešu dzimumorgānu sakropļošanu, vardarbību ģimenē un vardarbību pret sievietēm. Es tomēr vēlos, komisāres kundze, lai šis priekšlikums būtu ticis iesniegts ātrāk par plānoto laiku.

Tāpat mums ir jāveicina iedzīvotāju līdzdalība šajā procesā un jānodrošina lēmumu pieņemšanas pārskatāmība un dokumentu atklātība. Es ceru, ka pasākumi tiks iesniegti lietotājiem draudzīgā veidā.

Nobeigumā vēlos teikt, ka es ceru arī turpmāk sadarboties ar kolēģiem Parlamentā, ar Komisiju un Padomi, lai patiešām nodrošinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu un padarītu to par īstenību.

Kinga Gőncz, S&D grupas vārdā. – (HU) Es vēlos izteikt dažas vispārējas un dažas īpašas piezīmes attiecībā uz plānu. Nenoliedzami, ka mēs uzskatām Stokholmas programmu par ļoti svarīgu. Un tieši šī iemesla dēļ rīcības plāns liek mazliet vilties, jo tā mērķi precīzi neatspoguļo nozīmi, kādu tam piešķirīs Parlaments, vai balsu vairākumu, ar kādu tas balsoja par vairāku tematu grozījumiem. Mēs redzam, ka vissvarīgākie vai daudzi svarīgi punkti plānā ir atlicti līdz 2013.–2014. gadam, un arī attiecībā uz šo gadu mēs jau varam redzēt noteikta līmeņa novirzes. Tā šķiet vispārēja problēma, kā arī tā, ka sadarbība starp Komisiju un Parlamentu attiecībā uz starptautiskajiem nolīgumiem joprojām nav precizēta. Lai gan atgriezeniskā saite ir ievērojami uzlabojusies, piemēram, atgriezeniskā saite attiecībā uz SWIFT un TFTP sarunām ar ASV, daži punkti joprojām ir jāprecizē.

Es vēlos izteikt dažus konkrētus priekšlikumus, proti, mēs paužam nožēlu, ka naidīgās runas neparādās tiesību aktu projektos, bet plānos parādās tikai ziņojumi un pamatlēmums attiecībā uz īstenošanu. Arī informācijas nodrošināšana par cilvēktiesībām nav pietiekami kategoriska. Mēs zinām, ka īstenošana ir saistīta ar to, cik lielā mērā cilvēki apzinās savas tiesības. Attiecībā uz imigrāciju es vēlos norādīt, ka sadarbība ir sākusies, bet šķiet, ka pastāv neatbilstība attiecībā uz sasniedzamo mērķi. Ir arī divi citi svarīgi jautājumi. Pirmais attiecas uz vīzu savstarpību, jo vīzu prasības atkārtotas ieviešanas un nevienlīdzību dēļ ir vajadzīgi jauni, efektīvi risinājumi. Otrais jautājums attiecas uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, jo ir jāizbeidz joprojām vērojamā diskriminācija pret jaunajām dalībvalstīm.

Renate Weber, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Stokholmas programma nenoliedzami ir vērienīga, bet mums vēl ir jāpieņem rīcības plāns, kas to īstenotu visefektīvākajā veidā. Efektivitāte nozīmē ne tikai atbilstošu grafiku, bet tā arī attiecas uz tiesību aktu saturu, ko mēs pieņemsim turpmākajos gados, un varas iestādēm, kas tiks izveidotas nākotnē.

Ja mēs vēlamies, lai Savienība būtu saskaņotāka, mums ir jāstrādā, lai nodrošinātu uzticības līmeni un savstarpēju atzīšanu tiesiskuma telpā vai attiecībā uz policijas sadarbību — līdzīgi tam principam, kas reglamentē ES vienoto tirgu. Lai to sasniegtu, mums ir jāmaina viedokļi par mūsu juridiskajām tradīcijām, kuras vairs nedrīkst uztvert, izmantot vai ļaunprātīgi izmantot tādējādi, ka liegtu mums izveidot obligātus standartus, īpaši krimināltiesībās.

Mūsu iedzīvotāji prasa un ir pelnījuši labāku aizsardzību pret terorismu un pret organizēto vai pārrobežu noziedzību. Mūsu pienākums ir nodrošināt šo aizsardzību, bet mums tas jā dara, pilnībā ievērojot ne tikai cietušo, bet arī apsūdzēto tiesības. Tieši tādēļ obligātās procesuālās normas ir jāattiecinā uz visām ES dalībvalstīm un, ja mums jābūt drosmīgiem attiecībā uz tām, mēs tādi būsim. Mēs būsim drosmīgi, piešķirot vairāk pilnvaru *Eurojust* vai, kad mums būs jāaizsargā mūsu iedzīvotāju dati vai jāreglamentē patvēruma pakete.

Mana politiskā grupa ir apņēmusies konstruktīvi sadarboties ar Komisiju un Padomi un tajā pašā laikā neatlaidīgi cīnīties par cilvēktiesību aizsardzību.

Judith Sargentini, Vets/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Klausoties komisāres un Padomes pārstāvja uzstāšanos par Stokholmas programmu, man radās daži jautājumi.

Tuvojas Spānijas prezidentūras termiņa beigas, ir atlikušas vēl piecas nedēļas. Sākumā mēs no Spānijas prezidentūras dzirdējām grandiozas idejas par patvērumu, migrāciju, Pretdiskriminācijas direktīvu un sieviešu emancipāciju, bet man jāsaka, ka, ņemot vērā atlikušās piecas nedēļas, es vēlos uzzināt, kur ir šie konkrētie rezultāti un priekšlikumi.

Komisija un Parlaments izdarīja savu darbu attiecībā uz patvērumu un migrāciju, un mēs patiešām gaidām Padomes rīcību. Nav tā, ka tikai — kā sacīja komisāre *Viviane Reding* — atsevišķai dalībvalstij ir jāīsteno savi tiesību akti. Padomei ir jāpiedāvā idejas attiecībā uz Dublinas regulu, Uzņemšanas nosacījumu direktīvu, *Eurodac* sistēmu un Atzīšanas direktīvu. Mēs patiešām gaidām to.

Pretdiskriminācijas direktīva ir tas, par ko šis sasaukums nobalsoja, un Zaļie patiešām to gaida. Atgriežoties pie Komisijas nostājas attiecībā uz šo jautājumu, pretdiskriminācija, nenoliedzami, ir Stokholmas programmas pamatu pamats, bet kādēļ Komisija neizvēlējās noteikt viendzimuma partnerību par prioritāti šajā rīcības plānā? Jūs teicāt, ka cilvēki tiktu izvirzīti centrā. Viendzimuma partnerību organizēšana nozīmē cilvēku izvirzīšanu centrā. Vai Jūs varat paskaidrot man, kādēļ?

Runājot par Eiropu, pirms Lisabonas līguma pieņemšanas Eiropola darbība tika pakļauta minimālai Parlamenta kontrolei, un tā ir joprojām, lai gan pašreiz mums ir Lisabonas līgums. Piemēram, kompetence uzsākt sarunas attiecībā uz sadarbības nolīgumiem ar trešām valstīm pamatojas uz Padomes pirms pāris gadiem pieņemtiem lēmumiem. Klīst runas, ka Eiropols patlaban apspriež nolīgumu ar Izraēlu, un neviens nezina, kādas citas valstis ir uzrunātas attiecībā uz nolīgumiem. Ar Lisabonas līgumu Parlamentam tiek piešķirta jauna loma, un es vēlos, lai Komisija rīkotos.

Mara Bizzotto, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! 170 pasākumi piecos gados — tie ir pārāk ambiciozi skaitļi programmai, kurai trūkst jebkādas īstas nozīmes, īpaši attiecībā uz dažiem jautājumiem.

Attiecībā uz imigrāciju programma ir mulsināši vāja, ja lūkojamies tālāk par oficiālajiem dokumentiem: kāda nozīme ir solīt stiprināt aģentūras un struktūras, ja nav politiskas stratēģijas? Patiesi noderīgai stratēģijai jāpamatojas uz dažiem stingriem punktiem: cīņa pret nelegālu imigrāciju uz dienvidu robežas, nodrošinot

starp visām Eiropas valstīm dalītu atbildību cīņā pret nelegālo imigrāciju, īpaši atzīstot, ka imigrācija nav resurss krīzes laikā.

Parlamenta tīmekļa vietnē atrodama informācija, ka vairāk nekā 20 % jauniešu Eiropā ir bezdarbnieki. Kontinentā, kurā 25 miljoni cilvēku ir bez darba, Iekšlietu komisāre *Cecilia Malmström* atzīst, ka imigrācijas jautājumam jābalstās uz solidaritāti. Tā vietā ir jāsavieno apsvērumi un realisms: šodien mūsu prioritāte ir dot darbu mūsu valstspiederīgajiem! Viss pārējais ir labdarības retorika, kas nepalīdz imigrantiem integrēties un noteikti nepalīdz mūsu cilvēkiem.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Mēs runājam par vairāk nekā 360 darbībām piecos gados. Manā skatījumā iepazīstināšanai ar rīcības plānu Parlamentā būtu bijis jāatvēl vairāk laika, lai deputāti varētu organizēt debātes un, kas ir vēl svarīgāk, veikt grozījumus priekšlikumos.

Aplūkosim dažus piemērus: radikalizācijas apkarošana; terorisma finansēšanas uzraudzīšana un iespēja izveidot Eiropas Terorisma finansēšanas izsekošanas programmu (*TFTP*); Apvienotā situāciju centra (*SitCen*) koordinēšana, Eiropols un *Eurojust* cīņā pret terorismu un organizēto noziedzību; cīņa pret interneta tīkla izmantošanu terorisma mērķiem; *Frontex* regulas grozīšana un Eiropas Robežsardzes sistēmas dzīvotspēja. Bez manis pieminētā, ir daudz kas vairāk ticis pateikts. Šie ir ļoti svarīgi jautājumi, kurus būtu vērts aplūkot citā parlamentārā formātā.

Turklāt attiecībā uz noziegumos cietušo aizsardzību jāpiemin, ka rīcības plānā ierosināts tikai viens pasākums, proti, pasaules mēroga instrumenta izveide cietušo, tostarp terorisma upuru, aizsardzībai. Es uzskatu — un šis ir tas grozījums, ko es nevarēju iesniegt pašreizējo noteikumu dēļ —, ka īpaša instrumenta izveidei terorisma upuru aizsardzībai jābūt neatņemamai Eiropas Savienības prioritātei. Es vēlos uzsvērt, ka tas ir mans viedoklis.

Nobeigumā, *Viviane Reding* kundze, attiecībā uz Eiropolu es vēlētos zināt, kādēļ līdz 2013. gadam Padomes lēmums tiks aizstāts ar Eiropola regulu?

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Stokholmas programmas rīcības plānā ir vairākas jomas, par kurām es vēlos runāt, un, tā kā mums ir jāvirzās uz priekšu, es nosaukšu šīs problemātiskās jomas.

Es noteikti uzskatu, ka ES kopējā patvēruma sistēma, ko esam šeit vairākkārt kopā apsprieduši, ir problemātiska joma, jo, no vienas puses, Komisija runā par vajadzību veiksmīgi integrēt legālos migrantus vai imigrantus kopējā sistēmā, bet, no otras puses, rīcības plānā ir atspoguļota pavisam neliela virzība attiecībā uz šo mērķi.

Tāpat šķiet, ka līdz 2014. gadam mēs nesagaidīsim priekšlikumu attiecībā uz vienotu patvēruma pieteikumu izskatīšanu un līdz ar to arī savstarpēju bēgļu tiesību atzīšanu starp ES dalībvalstīm. Tomēr jums ir diezgan konkrēti plāni attiecībā uz pieplūduma ierobežošanu un imigrantu, piemēram, sezonas strādnieku, pārvietošanu.

Tādēļ, runājot īsi, pašreiz nav redzama progresīva un taisnīga kopēja patvēruma sistēma, un plānā norādītie pasākumi ir diezgan represīvi.

Es vēlos norādīt vēl uz divām jomām. Pirmā ir bēdīgais fakts, runājot Komisijas vārdiem, ka virzība uz reģistrētu viendzimuma partnerību savstarpēju atzīšanu nav noteikta par prioritāti ES sistēmā, un šī temata apiešana mani patiešām satrauc.

Pēdējā joma, ko es vēlos pieminēt, ir sabiedrību tiesības. Stokholmas rīcības plānā bieži tiek pieminēti iedzīvotāji un viņu tiesības un ļoti skaidri uzsvērtā brīvība veikt uzņēmējdarbību, bet nav norādīti atbilstoši noteikumi, kas ir, mazākais, pārsteidzoši pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes kontekstā.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kundze! Manā skatījumā vislabākā rīcības plāna daļa ir piecu konkrētu pasākumu uzskaitījums, kas attiecas uz indivīdu tiesībām krimināllietās un kas ietver Stokholmas programmas apstiprināto ceļvedi.

Es runāju kā pirmā pasākuma, proti, mutiska un rakstiska tulkojuma nodrošināšana apsūdzētajiem, referente un varu ar prieku paziņot, ka tieši šorīt es panācu pagaidu vienošanos ar Spānijas prezidentūru un ceru, ka mūsu attiecīgās varas iestādes apstiprinās šo iznākumu.

Es pateicos komisārei *Viviane Reding* par viņas stingro atbalstu, jo mēs cieši sekojām līdzi Komisijas priekšlikumam, un Komisijas pārstāvji sniedza savu neatņemamu ieguldījumu, tādēļ izsaku viņai personisku pateicību.

Beidzot, desmitgadi vēlāk, bet mēs veidojam savstarpēju uzticību, kas ir vajadzīga, lai īstenotu savstarpēju atzīšanu. Manu atbalstu Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanai nosaka mans satraukums un patiešām dusmas par dažām tiesas kļūdām un tiesas darbu tādās lietās kā *Gary Mann* un *Andrew Symeou*, kurās es esmu iesaistīts. Ja šie pasākumi mums būtu ieviesti pirms desmit gadiem, es domāju, ka šīs tiesas kļūdas nebūtu notikušas.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Priekšsēdētājas kundze! Es piekrītu iepriekš teiktajam, ka Eiropas kopējais tirgus, vienotais tirgus, ir iespējami vislielākais projekts, ko Eiropas Savienība jebkad ir uzsākusi. Es uzskatu, ka šis projekts, kas sniedz labumu Eiropas iedzīvotājiem, ir nākamais lielais Eiropas Savienības uzdevums. Interesanti, ka vienotais tirgus uzsāka savu darbību 1992. gadā, proti, tajā pašā gadā, kad tika pieņemts Māstrihtas līgums un ieviests Eiropas valstspiederības jēdziens.

Ar šo rīcības plānu mēs pašreiz veidojam telpu, kurā varēs īstenot Eiropas valstspiederību. To varēs darīt vairākās jomās: attiecībā uz cilvēktiesībām, civiltiesībām, iespēju vērsties tiesās un pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā. Eiropas Savienība var arī būt paraugs vairākās jomās, piemēram, attiecībā uz nelikumīgas tirdzniecības apkarošanu, pedofilijas apkarošanu, bērnu tiesībām, kibernetizācijai un, protams, imigrāciju un patvēruma jautājumiem.

Tomēr es uzskatu, ka šim projektam ir nepieciešamas trīs lietas: pirmkārt, politisks zīmogs, kas tam piešķirs nozīmi un jēgu mūsu iedzīvotāju skatījumā. Otrkārt, subsidiaritātes principa ievērošana, jo ir dažas svarīgas jomas, kurās nevar atteikties no tiesībām izmantot subsidiaritātes principu. Treškārt, termiņi: tie šajā rīcības plānā jāievēro, citādi nekas neizdosies.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs es kopā ar *Carlo Casini* un *Luigi Berlinguer* biju novembrī pieņemtās rezolūcijas par Stokholmas programmu līdzautors. Es vēlos atgādināt toreiz sacīto, ka Stokholmas programma neatvieglos Parlamenta dzīvi brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, bet, tieši pretēji, padarīs to daudz grūtāku.

Šai saistībā es vēlos teikt, ka dažas no prasībām pieņemtajā rezolūcijā nav atspoguļotas un skaidri izklāstītas Komisijas ierosinātajā rīcības plānā. Tādēļ, tā kā es zinu par parlamentāro debašu ierobežojumiem un Parlamenta ierobežoto iejaukšanos debatēs par rīcības plānu, vēlos norādīt, ka Parlamenta rezolūcijas 148. līdz 150. punktā bija ietvertas dažas precīzas norādes attiecībā uz ļoti svarīgiem jautājumiem.

Daudzi no tiem jau tika pieminēti, sākot ar cietušo aizsardzību līdz iestādēm un aģentūrām, kas attiecas uz Šengenas zonu, Eiropu, *Eurojust*, *Frontex* un Eiropas Patvēruma biroju un jaunu noteikumu pieņemšanu, bet bija arī daži noteikumi par tādām būtiskām un nozīmīgām problēmām kā datu aizsardzība un punkts par diskriminācijas apkarošanu. Jautājums par datu aizsardzības un drošības savstarpējo saistību, protams, tika apspriests Parlamentā, īpaši debašu laikā par Terorisma finansējuma izsekošanas programmu (*TFTP*), un debates iezīmēja, ka Eiropai ir jāpilda savas saistības, nodrošinot atbilstošu līdzsvaru starp drošību un privātumu.

Tomēr svarīgi ir tas, Komisijai priekšā ir pieci darba gadi, lai soli pa solim īstenotu katru no Stokholmas programmas rīcības plāna posmiem. Tādēļ es aicinu Komisiju cieši sadarboties ar Parlamentu, ievērojot visas saistības, kas attiecas uz rezolūcijas 148. līdz 150. punktam, paturot prātā, ka, ja Komisija nestrādās centīgi un ciešā sadarbībā ar Parlamentu, tas būs modrs un nāks klajā ar priekšlikumiem. Tas, protams, arī sadarbosies ar Padomi, kas var pieņemt iniciatīvas, kuras būtu vērts apspriest un izskatīt Parlamentā.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *López Garrido* kungs! Es savukārt vēlos pateikt, ka esmu priecīga, ka varu runāt par šo rīcības plānu, ceļvedi, kā to nosauca *Viviane Reding*, kurš īsteno Stokholmas programmu. Tajā risināts milzums būtisku jautājumu, un tā vietā, lai sastādītu nejaušu sarakstu manā īsajā uzstāšanās laikā, es vienkārši koncentrēšos uz tiem aspektiem, kas rada zināmas bažas — viens attiecībā uz formu un otrs attiecībā uz saturu —, lai runātu par šo jautājumu.

Attiecībā uz formu, kā mēs esam norādījuši šajās debatēs, mēs esam noteikuši sev dažus ļoti precīzus termiņus pasākumu īstenošanai, un es vēlos, lai mēs darītu visu iespējamo un veiktu konkrētas darbības, nevis atzītu ideālus tikai vārdos.

Šai saistībā attiecībā uz saturu mums ir jārisina divi galvenie aspekti, lai nodrošinātu veiksmīgu šī plāna īstenošanu. Mums ir jānosaka dažas prioritātes. Attiecībā uz saturisko jautājumu *Viviane Reding* runāja par pievienoto vērtību. Es ierosīnu virzīties uz priekšu attiecībā uz dažiem aspektiem, kurus mēs uzskatām par svarīgākiem par citiem: pirmkārt, attiecībā uz tiesisko sadarbību, lai mēs būtu vienlīdzīgā situācijā no juridiskā

viedokļa, protams, ar sava veida *Erasmus* tiesnešiem, bet kādēļ ne sava veida *Erasmus* visām juridiskām profesijām un cita veida *Erasmus* policijas profesijām?

Pēc tam otrais aspekts, kas attiecas uz saturu, un galvenā prioritāte ir izmantot katru iespējamo pasākumu, lai nodrošinātu bērnu tiesības, aizsargātu viņus un cīnītos pret kibernetiskajiem, bērnu pornogrāfiju un seksuālu izmantošanu.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Svarīgs vārds, kas iztrūkst imigrācijas programmās, ir „solidaritāte”. Šodien mēs balsojam par patvēruma meklētāju no trešām valstīm pārvietošanu uz Eiropu, bet Komisijas programmā nav pausts aicinājums īstenot līdzīgus noteikumus attiecībā uz patvēruma meklētāju pārvietošanu no vienas Eiropas valsts uz citu, vai arī par naudu. Kas noticis ar solidaritāti?

Katru gadu Grieķijā no Turcijas ierodas vairāk nekā 100 000 nelegālo imigrantu. Kur palicis Eiropas un Turcijas nolīgums par šo nelegālo imigrantu atgriešanu? Tas tiek apiets, un mūsu programmā tiek pieminēts pavisam maz. Kas notiek ar nolīgumu, ko *Frontex* pašreiz apspriež ar Turciju? Vai varat mums apliecināt, ka tādā veidā netiks apstrīdētas Grieķijas un — līdz ar to arī Eiropas — suverēnās tiesības attiecībā uz robežām?

Visbeidzot — nenoliedzami, ka mums ir milzīgs solidaritātes pienākums attiecībā uz pašiem imigrantiem, ko sauc par „integrāciju”. Imigrantu integrācija ir vienīgais veids, kā ļaut 40 miljoniem cilvēku, kas ieradušies, lai dzīvotu mūsu vidū, darīt to uz vienlīdzīgiem noteikumiem. Mēs varbūt veidojam laika bumbas. Programmas ir vajadzīgas, nauda ir vajadzīga un pašreiz Komisijai to nav.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) (*Runa uzsākta ar izslēgtu mikrofonu*) Es uzskatu, ka Eiropai, kurā robežas ir izzudušas un kurā aizvien pieaug pārnacionālu noziegumu skaits, ir vajadzīgas lielākas ambīcijas, lai reaģētu uz pārnacionālās noziedzības problēmu.

Es uzskatu, ka mums ir jārikojas enerģiskāk attiecībā uz policijas sadarbību, citiem vārdiem sakot, Eiropolu; tiesu sadarbību, citiem vārdiem — *Eurojust*; Eiropas Prokuratūru; kriminālizmeklēšanas normu saskaņošanu; kriminālprocesuālo tiesību aktu vienādošanu un attiecīgo krimināltiesību sistēmu saskaņošanu.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka mums ir pārāk maz ambīciju un pārāk daudz valstiskās pretestības, un es mudīnu jūs, īpaši Padomē, risināt jautājumu par dalībvalstu suverenitātes tendenci un saskaņot krimināltiesību sistēmas, lai efektīvi cīnītos pret nedrošību un pārnacionālo noziedzību.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Stokholmas programmas piedāvātā iespēja noteikti ir svarīga: daudz pozitīvu darbību, kas Komisijai ir jāīsteno, izveidojot īstu kopēju telpu brīvībai, tiesiskumam un drošībai.

Tomēr, lai sasniegtu šos mērķus, ir jāizmanto sadarbības metode starp Eiropas varas iestādēm un starp šīm iestādēm un dalībvalstīm, kas ir īstas sadarbības neatņemami instrumenti. Tādi jautājumi kā migrācijas plūsmu regulēšana saskaņā ar objektīviem taisnīguma kritērijiem, cilvēku cieņas ievērošana mūsdienu pārpildītajos cietumos, to cilvēku labklājība, kas rehabilitējušies pēc narkomānijas, aģentūru atjaunošana, cīņa pret organizēto noziedzību pārrobežu līmenī rada vajadzību pēc šīs efektīvās sadarbības.

Mūsu Parlamenta darbības acīmredzami ir vērstas uz šo rezultātu un arī sniedz spēcīgu un skaidru stimulu Komisijai un citām Kopienas varas iestādēm, kā arī dalībvalstīm.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētājas kundze! Baronese *Sarah Ludford* norādīja, ka viņai bažas rada tiesu kļūdas attiecībā uz Eiropas apcietināšanas orderi *Andrew Symeou* un *Gary Mann* lietās. Tas ir nepatīss apgalvojums, ja kādreiz tāds ir ticis izteikts! Eiropas apcietināšanas orderis ir liela tiesas kļūda pati par sevi. Noziedznieku izdošanas procedūra ir samazināta līdz vienkāršai birokrātiskai formalitātei. Apvienotās Karalistes tiesas vairs nespēj aizsargāt Apvienotās Karalistes valstspiederīgos no netaisnīga aresta vai ieslodzījuma gadījumos, kad tie tiek izdoti ārvalstij. Es to zinu, jo piedalījos *Andrew Symeou* lietas izskatīšanā apelācijas tiesā, kad divi pieredzējuši tiesas lordi nevarēja novērst *Andrew Symeou* izdošanu, lai gan ikvienam tiesā klātesošajam bija skaidrs, ka pierādījumu nav vai arī tie ir policijas safabricēti. Bet, protams, tā arī ir visa būtība, jo tiesai nav atļauts iepazīties ar pierādījumiem; tai nav šādu tiesību. Baronese *Sarah Ludford* un liberālie demokrāti var raudāt krokodila asaras par tādām lietām kā *Andrew Symeou* lieta, bet viņiem ir jāuzņemas atbildība par cilvēku ciešanām, ko viņi radījuši.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Mēs ar īstu gandarījumu balsojam par Stokholmas programmas noteikumiem, kas attiecas uz solidaritāti imigrācijas jautājumos un cīņu pret nelegālo imigrāciju. Rīcības plānā es lasīju, ka Komisija līdz 2011. gadam izveidos instrumentu nacionālo patvēruma sistēmu izvērtēšanai, lai varētu labāk palīdzēt dalībvalstīm atbilstoši katras spējām un vajadzībām.

Tomēr tajā pašā laikā mēs šajā Parlamentā esam devuši atļauju Eiropas Patvēruma atbalsta biroja darbības uzsākšanai Maltā. Jautājums ir šāds: vai Eiropas Patvēruma atbalsta birojam būs jārikojas ar šo mehānismu un, vai izmantojot šo mehānismu, kaut kas jādara ar veikto novērtējumu? Vai ir izstrādāti noteikumi iekšējai bēgļu pārvietošanas programmai, lai izlīdzinātu spiedienu starp dalībvalstīm?

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos norādīt uz mehānismu korupcijas novērtēšanai dalībvalstīs — mehānismu, kas ir paredzēts rīcības plānā. Mums ir Padomes lēmums par Stokholmas programmu, kas attiecas uz šo jautājumu, un mums ir Komisijas rīcības plāns Stokholmas programmas īstenošanai. Tie abi attiecas uz korupcijas apkarošanas centienu novērtēšanu dalībvalstīs. Tādēļ, lai šāds mehānisms tiktu ieviests, mums ir vajadzīga stingra politiskā griba un apņemšanās no dalībvalstu puses. Es to saku, jo mēs visi zinām, ka līdz šim veiktie iekšzemes centieni ne visās dalībvalstīs ir bijuši efektīvi, lai neteiktu vairāk.

Otrkārt, rīcības plānā noteiktais termiņš paziņojuma sagatavošanai par Savienības politiku un korupcijas apkarošanas mehānismu ir 2011. gads. Es vēlos ierosināt, lai tas tiktu sagatavots līdz 2010. gada beigām. Tas labāk atbilstu vajadzībai apkarot korupciju Savienībā, jo korupciju uzskata arī par ekonomikas krīzes radītu problēmu. Tādēļ tas būtu pasākums, kas izbeigtu un novērstu korupciju.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Šīm debatēm par Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpu raksturīgs tas, ko, manuprāt, *Simon Busuttil* pareizi atzīmēja, runājot par Eiropas valstspiederību.

Mēs šeit runājam par Eiropas valstspiederības izpratni, kas mums ir jāpadziļina. Tā noteikti ir viena no jaunā politiskā posma, kas aizsākās Eiropā ar Lisabonas līgumu, centrālajām jomām, un tā nenoliedzami ir bijusi viena no Spānijas prezidentūras centrālajām jomām.

Judith Sargentini uzdeva ļoti skaidru un tiešu jautājumu Padomei, proti, ko Spānijas prezidentūra ir izdarījusi šajā laika posmā un kāds ir tās devums nākotnei.

Es pateicos viņai par šo ļoti tiešo jautājumu un mēģināšu strukturēt savu atbildi pa punktiem, kas visi attiecas uz Eiropas valstspiederības un brīvības, drošības un tiesiskuma būtību, īsāk sakot, par Eiropas iedzīvotāju statusu 21. gadsimtā.

Attiecībā uz brīvībām mēs iepriekš runājām par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Tā ir viena no Spānijas prezidentūras prioritātēm. Es atsaucos uz iepriekš notikušām plašām debatēm par šo jautājumu.

Es arī uzskatu, ka attiecībā uz brīvībām un tiesībām mums ir jārunā par Direktīvu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā. Kā jūs zināt, darbs pie šīs direktīvas sagatavošanas turpinās.

Mēs gaidām, kad Eiropas Komisija iesniegs vispārēju priekšlikumu attiecībā uz *Judith Sargentini* pieminēto īpašo Pretdiskriminācijas direktīvu. Šī ir ļoti ambicioza un ļoti svarīga direktīva. Padomes prezidentūra, protams, atbalsta to, un mēs gaidām Komisijas iniciatīvu.

Jautājumi par noziegumos cietušo aizsardzību ir bijuši Spānijas prezidentūras rūpes un prioritāte, īpaši tie, kas attiecas uz vardarbību ģimenē. Vēlos jums teikt, ka šajā laika posmā ir panākts progress attiecībā uz direktīvu par cilvēku tirdzniecības apkarošanu. Kas attiecas uz direktīvu par seksuālas izmantošanas apkarošanu, mēs strādājam pie tā, lai panāktu kopēju nostāju jūnijā. Notiek darbs arī pie likumdošanas iniciatīvas par vardarbības apkarošanu ģimenē — Eiropas aizsardzības rīkojuma, kas patlaban tiek apspriests dažādās Parlamenta komitejās: Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā. Vardarbība ģimenē neapšaubāmi ir vislielākais posts ar vislielāko cietušo skaitu Eiropas sabiedrībās. Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju lietu padome (EPSCO) pagājušajā mēnesī arī pieņēma lēmumu izveidot pret sievietēm vērstas vardarbības Eiropas novērošanas centru un palīdzības līniju cietušajiem.

Attiecībā uz drošības jautājumiem Eiropadome martā pieņēma iekšējās drošības stratēģiju. Šai saistībā tika apstiprināta Pastāvīgās komitejas operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos struktūra. Ir panāktas vienošanās par drošības jautājumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm, un dažas citas vēl ir procesā — Toledo Deklarācija par drošību un civilo aviāciju, *SWIFT* jautājums, kas Parlamentam ir ļoti zināms un attiecībā uz kuru tika piešķirtas pilnvaras pēc iespējas drīzāk uzsākt sarunas par politisku nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Mēs arī sadarbojamies ar ASV, lai izstrādātu kopēju deklarāciju cīņā pret terorismu un nolīgumu par datu aizsardzību.

Attiecībā uz tiesu sadarbību civillietās mēs ceram apstiprināt Romas III regulu, kas ir tiesību akts, kas attiecas uz laulību lietām.

Attiecībā uz jautājumiem par imigrāciju un patvērumu, kas arī tika pieminēti daudzās runās, jāsaka, ka Spānijas prezidentūra ir atbildīga par pirmā Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta novērtējuma īstenošanu, ko tā veiks kopīgi ar Komisiju. Tajā pašā laikā — arī sadarbībā ar Komisiju — notiek darbs pie nepilngadīgo atgriešanas programmas izstrādes.

Vēl attiecībā uz patvērumu jāpiemin, ka *Frontex* darbības tiek saglabātas un turpinās darbs pie Eiropas bēgļu un bēgļu pārvietošanas programmas izveides, un kopā ar dažām valstīm notiek darbs pie repatriācijas programmu izveides.

Papildus iepriekš minētajam līdz 2011. gadam jābūt izveidotam Eiropas Bēgļu fondam, un ir paredzams, ka EP deputāta *Rui Tavares* ziņojums tiks pieņemts līdz norādītajam laikam. Tas pierāda, ka imigrācijas jomā tiek īstenotas vairākas būtiskas iniciatīvas.

Es vēlos papildināt šo atbildi ar ziņu par debatēm, ko Komisija — īpaši komisāre *Viviane Reding* — ir ļoti konstruktīvi uzsākusi attiecībā uz Eiropas Prokuratūras izveidi, kas paredzēta Lisabonas līgumā. Es uzskatu, ka šādas debates mums ir vajadzīgas. Tas būtu ļoti svarīgi ne tikai, kā Lisabonas līgumā teikts, lai aizsargātu Savienības ekonomiskās intereses, kas, protams, ir ļoti aktuālas, bet arī vēlākā posmā, lai varētu izmeklēt pārnacionālus noziegumus. Arī šīs debates tika uzsāktas Eiropas Savienības Spānijas prezidentūras laikā.

Šie ir daži no tiem īpašajiem elementiem, kas tiek uzsākti vai ir tikuši uzsākti Spānijas prezidentūras laikā sadarbībā ar Komisiju un Parlamentu. Mēs uzskatām, ka, lai izveidotu atvērtu un drošu Eiropu, kas aizsargā savus cilvēkus, mums ir absolūti nepieciešams palielināt ticamību. Šis ir tas mērķis, uz kuru Spānijas prezidentūra vēlas turpināt virzīties kopā ar prezidentūru trijotni, ko vadīs mūsu partneri — Beļģija un Ungārija. Šis ir Spānijas prezidentūras nodoms, un mēs, protams, paļaujamies uz Eiropas Parlamenta sadarbību, kas mums ir.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze! Ikviens runā par Stokholmas programmu. Tā ir Ziemassvētku eglīte ar vairākiem simtiem vēlēšanos. Es vēlos, lai ikviens runātu patiesību. Kā šīs Ziemassvētku eglītes vēlēšanās tika īstenotas pirms Lisabonas līguma? Aiz slēgtām durvīm, īpaši nerēķinoties ar iedzīvotājiem un viņu vajadzībām, vēlmēm vai gaidām; trešajā pilārā, kur iekšlietu ministri neapspriedās ne ar Eiropas Parlamentu, ne Komisiju un kur Eiropas Kopienu tiesai nebija iespēju iejaukties.

Ar šo mums jāsap, proti, ar neiespējamu situāciju, kurā *de minimis* lēmumi netika īstenoti valsts līmenī, kurā iedzīvotājiem nebija līdzekļu vai instrumentu, lai vērstos tiesā, protestētu un meklētu taisnīgumu.

Par laimi, tagad mums ir Lisabonas līgums. Trešā pilāra vairs nav. Ir Komisijas priekšlikumi, koplēmumu pieņemšanas procedūra, īstenošana dalībvalstu līmenī, Eiropas Kopienu tiesas kontrole, bet tas arī nozīmē to, ka lietas vairs nevar īstenot acumirkli. Noteikumi un priekšlikumi ir jāpieņem, ievērojot parasto procedūru, kādā jūs, parlamentārieši, esat lūguši Komisijai veikt tās darbu.

Pirmkārt, ir rūpīgi jāizanalizē tas, kas ir iespējams, kas ir labs un kas dod pievienoto vērtību. Otrkārt, jāveic sabiedriskā apspriešanās, lai mēs zinātu, vai pilsoniskā sabiedrība, nozare, dalībvalstis, valstu parlamenti, kuri pašreiz līdzdarbojas visos jautājumos un veic subsidiaritātes pārbaudi, atbalsta mūsu ierosinātās idejas. Nākamais solis ir ietekmes novērtēšana, lai pārliecinātos, vai tas, ko mēs darām, ir pareizi. Un tikai tad mums būs skaidrs Komisijas priekšlikums.

Ja jūs vēlaties, lai Komisija darītu tā kā pēdējos pāris gadus, vienkārši pasakiet to man, un es katru nedēļu ierosināšu jaunu priekšlikumu. Un vai jūs zināt, kas notiks ar šiem priekšlikumiem? Vispirms tos nobloķēs valstu parlamenti un pareizi darīs, jo mums ir jāpiedāvā nopietni priekšlikumi, kuri pamatojas uz juridiskiem pieņēmumiem, ka tas, ko mēs darām, ir nopietni, ir iespējams un īstenojams dalībvalstīs.

Es nevēlos, lai mūsu pirmais ierosinātais priekšlikums tiktu apstrīdēts Eiropas Kopienu tiesā vai Eiropas Cilvēktiesību tiesā. Es vēlos, lai mēs visi virzītos pa tādu ceļu, kur iedzīvotāji sapratīs, ka mūsu darba pievienotā vērtība viņiem dos īstu praktisku labumu. Jā, būdama komisāre sieviešu tiesību jautājumos, esmu dzirdējusi Parlamenta debates par to, kas mums ir jā dara, galvenokārt, lai sniegtu juridisku skaidrību sievietēm visās mūsu dalībvalstīs par to, ka, ja viņām būs ar vardarbību saistīta problēma, viņas varēs vērsties tiesā un panākt taisnīgumu; nevis lai sniegtu viņām ilūziju — cerības uz taisnīgumu, kuru viņas nepanāks. Tādēļ šeit mums patiešām jādarbojas kopā.

Mums ir jāisteno vēl simtiem Lisabonas līgumā paredzētu pasākumu, kas jāizceļ dienas gaismā un jāpielāgo istajai likumu varai, — simtiem pasākumu, kas nedarbojas.

Par apcietinājuma orderi — *Sarah Ludford* tikko runāja par to. Protams, ka tas netiek īstenots dalībvalstīs, jo nav izveidota savstarpējas atzīšanas un savstarpējas uzticēšanās konstrukcija, kas ir savstarpējas atzīšanas pamatā. Kolēģi, šo visu nevar paveikt bez savstarpējas uzticēšanās. Man žēl, bet es nevaru ar dekrētu ielikt savstarpēju uzticēšanos visu Eiropas tiesnešu galvās!

Mums ir jāveido šī savstarpējā uzticēšanās ar tiesību aktiem un pasākumiem, kas veicina iedzīvotāju tiesības visās mūsu dalībvalstīs, lai arī tiesneši īstenotu tādus noteikumus, kādus mēs gaidām, un, jā, mēs ātri virzāties uz šo mērķi.

Par rīcības plānu — kolēģes šeit vairs nav, bet ir rīcības plāns pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai. 2011. gadā tiks iesniegts visaptverošs dokuments par cietušo, visu veidu cietušo, aizsardzību — manā skatījumā nav tāda vai citāda cietušā un trešās kategorijas cietušā — ir jāaizsargā visi cietušie.

Jā, mēs strādājām pie datu aizsardzības, līdz jūs, Parlaments, par laimi, pateicāt „nē” veidam, kā lietas tika risinātas pirms Lisabonas līguma īstenošanas. Mēs vairs tā neturpināsim, un, jā, komitejas priekšsēdētāj, jūs zināt, ka jūsu komiteja un citas komitejas ir pilnībā iekļautas darba procesā.

Mums būs daudz kopīgi darāmā: ļoti tehniski jautājumi, kuri būtiski ietekmēs mūsu sabiedrību. Mums būs kaut kas jā dara, mums būs jāpaskaidro iedzīvotājiem sava rīcība, jo tā ir arī daļa no visa lietas kopuma, un nebūt ne vieglākā daļa.

Jā, mums ir jā rīkojas, piemēram, attiecībā uz nelegālo imigrāciju un patvērumu, un, kā jūs redzējāt, manai kolēģei *Cecilia Malmström* ir ļoti konkrēti priekšlikumi attiecībā uz nelegālo imigrāciju, robežkontrolēm un legālo imigrāciju. Jā, būtu svarīgi, lai Parlaments varētu kopā ar Padomi pieņemt pašreizējos priekšlikumus, patvēruma paketi, priekšlikumu par vienkāršoto atļauju, kopēju pārvietošanas programmu, savstarpēju atzīšanu un tikko pieņemto rīcības plānu nepavadītu nepilngadīgo aizsardzībai. Vēl ir milzum daudz darāmā.

Runa nav par to, kurš ko darīs, jo dažas lietas vienkārši nevar izdarīt. Piemēram, jūs vaicājāt par Pretdiskriminācijas direktīvu. Man diemžēl jā saka, ka Pretdiskriminācijas direktīva ir jautājums, kurš jārisina ar vienprātību, un tas ir nobloķēts Padomē. Tātad — ko jūs vēlaties, lai es daru? Nevis es — jo tas bija pirms manas stāšanās šajā amatā —, bet Komisija ierosināja Pretdiskriminācijas direktīvu, taču vienprātība ir nobloķēta Padomē. Tādēļ runājiet ar Padomi; runājiet ar tiem, kas to ir nobloķējuši.

Viendzimuma pāri — jūs ļoti labi zināt, ka tā ir subsidiaritātes prerogātīva, dalībvalstu kompetence reglamentēt attieksmi pret viendzimuma pāriem. Eiropas Savienībai ir loma vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanā attiecībā uz viendzimuma pāriem pārrobežu gadījumos. Tomēr es nevaru izdarīt darbu Francijas, Itālijas, Polijas, Rumānijas, Grieķijas un Luksemburgas vietā; tas jā dara šīm dalībvalstīm pašām. Cik es zinu, tad šie cilvēki, neatkarīgi no kurienes viņi nāk, netiek diskriminēti, ja izmanto savas pārrobežu mobilitātes tiesības, un to mēs arī darīsim.

Mēs jau to redzam mobilitātes ziņā, iedzīvotāju tiesību ziņā, tiesību sistēmu sadarbības ziņā, attiecībā uz to robežu likvidēšanu, kuras joprojām pastāv vienotajā tirgū, kas diemžēl nav vienots attiecībā uz iedzīvotājiem. Tādēļ esmu ļoti priecīga; esmu iepazinusies ar Mario Monti ziņojumu. Šajā ziņojumā ir daudz elementu, kas norāda, kurp mums jāvirzās. Vai jūs zināt, kas ir mana Bībele? Viena jūsu deputāta sagatavots ziņojums, kurā ietverti visi elementi par iedzīvotāju brīvu pārvietošanos un visas problēmas, kas jārisina.

Tagad es ierosinu ņemt tās vienu pēc otras un risināt vienu pēc otras, pilnībā sadarbojoties ar jums. Kad es ierosināšu priekšlikumu un jūs redzēsiet, kā tas virzās, jums būs tik daudz priekšlikumu, ka nāksies strādāt naktīs — es nezinu, vai tas ir atļauts saskaņā ar nodarbinātības noteikumiem un cilvēktiesībām, bet es neuztraukšos par jūsu — Parlamenta deputātu — cilvēktiesībām. Mēs strādāsim, līdz atrisināsim šīs problēmas, — ir simtiem problēmu, kuras jārisina, un es nevaru tās atrisināt viena pati. Man ir nepieciešama jūsu konstruktīvā palīdzība. Es zinu, ka saņemšu šo palīdzību, bet palīdziet man strādāt pie viena elementa un pēc tam cita arī tad, ja tas būs tikai viens elements nedēļā. Tas būs uz jūsu darba galda. Es labprāt apmeklēšu jūsu komitejas sanāksmes tik bieži, cik jūs mani aicināsit, priekšsēdētājas kundze, un mēs to visu pārrunāsim — elementu pēc elementa. Piecos gados ar jūsu palīdzību mēs būsim mainījuši šo kontinentu.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT*Priekšsēdētāja vietnieks***15. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Jautājumu laiks (B7-0211/2010).

Komisijai ir iesniegti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 17, ko iesniedza **Zbigniew Ziobro** (H-0238/10)

Temats: Paziņojums par siltumnīcefekta gāzu emisijas augstāku samazinājuma mērķi

Pirms dažām dienām Komisija plašsaziņas līdzekļos publiskoja paziņojumu Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai, kurā Komisija apsvēra iespēju mainīt klimata un enerģētikas normatīvo aktu paketē ietvertu un līdz 2020. gadam īstenojamo siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājuma mērķi, no 20 % to paaugstinot līdz 30 %.

Saistībā ar šo priekšlikumu ir jāizsaka dažas piezīmes. Pirmkārt, pazeminot ar emisijas samazināšanu saistītās izmaksas, varētu atvieglināt slogu, kas uzlikts dalībvalstu budžetiem un kurus dalībvalstis pašreiz cenšas līdzsvarot. Otrkārt, siltumnīcefekta gāzu emisijas līmeņi ir strauji samazinājušies ekonomikas lejupslīdes dēļ, lai gan tie var atkal celties, jo pašlaik vērojama atgūšanās no krīzes un ražošanas pieaugums. Līdz ar to atkal pieaugs ar emisijas samazināšanu saistītās izmaksas. Treškārt, strīdīgs ir jautājums par to, vai pašreiz ir piemērots brīdis, lai šo mērķi paaugstinātu, jo tas strauji palielinās emisijas samazināšanas izmaksas, pret ko varētu vērsties uzņēmēji un kas ir gluži saprotami, jo mēs pašlaik tikko sākam atgūties no krīzes.

Kāda ir Komisijas atbilde uz minētajām piezīmēm?

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Es absolūti, ka atbildēšu ļoti īsi, jo Komisija nav pieņēmusi šo dokumentu, uz kuru atsauca godājamais deputāts, un nav arī apstiprinājusi tā publiskošanu; taču vēlāk, šajā mēnesī, Komisija ir paredzējusi pieņemt Paziņojumu Parlamentam un Padomei, kurā būs iekļauta iespējamo ieguvumu un izmaksu analīze, siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājuma mērķi paaugstinot līdz 30 %.

Šo paziņojumu patiesībā pieprasīja Vides padome savos šā gada 15. marta secinājumos. Mums nenoliedzami bija ļoti maz laika, taču mēs uzskatām, ka šis ir svarīgas debātes; vēlāk, protams, vairāki jautājumi būs jāizstrādā daudz konkrētāk. Turklāt šajā paziņojumā atbilstīgi Direktīvā par emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS direktīvā) noteiktajām prasībām būs analizēta situācija energoietilpīgajās nozarēs, kuras saskaņā ar Kopenhāgenas konferences rezultātiem ir pakļautas oglekļa emisiju pārvirzes riskam.

Tomēr es pilnīgi skaidri gribu pateikt vienu lietu, proti, Komisija neplāno jau nākamajā dienā pēc šā paziņojuma publiskošanas pieņemt lēmumu pāriet uz 30 % mērķi. Tas ir tikai mēģinājums nodrošināt pietiekami daudz informācijas pamatotām diskusijām par šiem samazināšanas mērķiem. Šā paziņojuma mērķis ir sniegt situācijas analīzi, izmaksas, skaitļus un aprēķinus, lai debatēs mēs varētu atsaukties uz šo informāciju. Es ļoti ceru, ka arī Parlaments piedalīsies šajās debatēs.

Zbigniew Ziobro, autors. – (PL) Šajā dokumentā redzams, ka Centrāleiropā un Austrumeiropā siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms ir ievērojami samazinājies un ka šim apstāklim būs izšķiroša nozīme jaunā mērķa īstenošanā. Jā, Komisija norāda, ka šo pasākumu īstenošana prasīs nozīmīgus finansiālus ieguldījumus, taču Komisija šo naudu grib atrast šīm valstīm paredzētajos struktūrfondos. Vārdu sakot, šajā gadījumā būtu nepieciešams pārorientēt citiem mērķiem, proti, Eiropas Savienības dalībvalstu atšķirīgo attīstības un dzīves līmeņu izlīdzināšanai, paredzētos līdzekļus, un tāpēc, piemēram, varētu pietrūkt naudas Centrāleiropas un Austrumeiropas autoceļu infrastruktūras attīstībai.

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Es ceru, ka godājamais deputāts sapratīs to, ka es sīki neanalizēšu vienu no daudzajiem dokumenta projektiem, kas nejausi parādījies atklātībā. Tas nav vajadzīgs.

Uzklausīšanā Eiropas Parlamentā es teicu, ka rūpējoties par to, kā mēs tērējam Eiropas Savienības līdzekļus dažādiem mērķiem, mums arī jānodrošina, lai tiktu pārbaudīta dažādu projektu, piemēram, ar infrastruktūru saistītu projektu, ietekme uz klimatu. Tomēr es nedomāju, ka šajā posmā kāds varētu atbildēt, kas tieši mums

jādara, lai līdz 2020. gadam panāktu samazinājumu par 30 %. Tāpēc mēs mēģinām sniegt analīzi un aicinām arī Parlamenta un Padomes locekļus iesaistīties debatēs.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mēs šodien balsojam par ziņojumu par Direktīvas par ēku energoefektivitāti pārstrādāto redakciju. Šis ir tikai jauna procesa sākums, kad mēs patiešām būtiski varam samazināt emisijas un enerģijas patēriņu ēkās. Kā teica mans kolēģis, mums tikai vajadzīgs finansējums. Es ceru, ka jūs atbalstīsiet ierosinājumu ievērojami palielināt ēku energoefektivitātes nodrošināšanai paredzēto ERAF līdzekļu apjomu, kā arī priekšlikumu izveidot fondu, kura mērķis ir uzlabot energoefektivitāti arī rūpniecības nozarē un kura darbību paredzēts sākt 2014. gadā.

Chris Davies (ALDE). – Komisāres kundze, vai sākotnējais jautājums neliecina par to, cik milzīgas ir problēmas, kuras rada šā jautājuma risināšana? Daudzi šā Parlamenta deputāti un daudzas Padomē pārstāvētās valdības nepiekrīt, ka būtu nekavējoties jārikojas, lai novērstu klimata pārmaiņas. Ekonomiskās labklājības laikos viņi vieglu roku paraksta svētulīgas rezolūcijas, bet tagad, kad laiku mainījušies, viņi negrib parakstīties par praktisku rīcību. Vai, paaugstinot mūsu mērķus, jūs varat novērsties no klimata pārmaiņu problēmas risināšanas?

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Vispirms es gribētu izpētīt šo dokumentu par ēku energoefektivitāti, par kuru jūs vienojāties. Ir dažādi veidi, kā panākt, lai sekmes šajā jomā uzlabotos.

Ir arī daži alternatīvi finansēšanas modeļi, ko var izmantot, lai atbildīgās personas būtu ieinteresētas uzlabot viņiem uzticēto ēku energoefektivitāti. To būs iespējams panākt dažādos veidos — kam obligāti nav nepieciešams finansējums —, un es ar prieku pievērsīšos šā jautājuma izpētei.

Es pilnībā piekrišu jautājuma autoram, ka ēku energoefektivitātes jomā mēs varam darīt vēl daudz vairāk. Šeit ir vēl tik daudz neizmantoju iespēju, un ir diezgan muļķīgi nelietderīgi tērēt tik daudz enerģijas tikai tāpēc, ka mēs šo enerģiju nemākam tērēt pietiekami efektīvi.

Es atbildēšu *Chris Davies*, kā arī uz jautājumu par klimata pārmaiņu noliedzējiem: es šo iebildumu mēģināšu noliegt. Neraugoties uz visām diskusijām — īpaši Apvienotajā Karalistē par šo jautājumu tiek ārkārtīgi plaši diskutēts ar Austrumangliju —, un, lai gan Klimata pārmaiņu starpvaldību padomei (KPSP) vajadzētu veiksmīgāk labot iespējamās kļūdas, — līdz šim brīdim es neesmu uzzinājusi neko, kas tiešām noliegtu zinātnes galveno atklājumu, proti, ka mums jārisina šis jautājums un ka mums tas jāuztver nopietni.

Manuprāt, arī klimata skeptiķi tam piekristu, ka šeit ir ārkārtīgi daudz citu iemeslu, ka ir ārkārtīgi svarīgi kaut ko darīt, lai uzlabotu energoefektivitāti un enerģētikas tehnoloģijas. Ja Eiropa šajā jautājumā neizvirzīs vērienīgus mērķus, es ļoti baidos, ka mēs zaudēsim šā gadsimta augošos tirgus, un mums nāksies piekāpties saviem konkurentiem. Oglekļa emisiju pārvirze nav tas gadījums, kad, darbojoties šajā jomā, mēs varētu zaudēt darba vietas. Es patiešām baidos par to, ka, turpmākajos gados pārāk vilcinoties, mēs zaudēsim darba vietas daudz plašākā mērogā. Es ļoti priecājos, ka jaunā britu valdība, šķiet, arī ļoti drosmīgi izvirza vērienīgus mērķus klimata pārmaiņu jomā. Manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi mums visiem.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 18, ko iesniedza **Lidia Joanna Geringer De Oedenberg (H-0220/10)**

Temats: Komisijas pasākumi autortiesību jomā

Līguma par Eiropas Savienības darbību 118. pantā ir noteikta Savienības kompetence intelektuālā īpašuma regulējuma jomā: „Veidojot iekšējo tirgu vai nodrošinot tā darbību, Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka pasākumus, ar ko ieviest Eiropas intelektuālā īpašuma tiesību apliecināšanas dokumentus, kuri nodrošinātu vienotu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību visā Savienībā, un centralizētas atļauju piešķiršanas, koordinācijas un uzraudzības kārtības izveidei visā Savienībā”.

Eiropas Savienībā autortiesībām nav vienota tiesiskā pamata, un tas būtiski kavē iekšējā tirgus attīstību šīm tiesībām pakļauto preču jomā.

Vai Komisija varētu norādīt, kādas iniciatīvas tā gatavojas uzņemt autortiesību jomā, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 118. pantu?

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *Geringer De Oedenberg* kundzei par jautājumu. Šis jautājums tieši sasauca ar pašreizējām debatēm par autortiesībām un internetu.

Diemžēl pārāk bieži tiek uzskatīts, ka autortiesības kavē vienota digitālā tirgus izveidošanu. Manuprāt, tas ir nepareizs uzskats. Autortiesības ļauj autoram pārdot savu produktu un nodrošina peļņu. Turklāt šis

jautājums neattiecas vienīgi uz kultūras jaunrades jomu, kuru *Geringer de Oedenberg* kundze ļoti labi pazīst. Tas attiecas arī uz rūpniecības nozari, jaunradi, uz inovācijām rūpniecībā; tā ir peļņa, kas dod iespēju autoram vēlāk radīt citus, jauna satura darbus. Pašreizējais autortiesību ekonomiskais modelis ir pastāvējis jau simtiem gadu, taču, pateicoties tehnoloģiju — radio, televīzijas, kabeļtelevīzijas, satelīttelevīzijas un tagad arī interneta — attīstībai, protams, ir paplašinājusies autortiesību pārvaldības joma. Jaunās tehnoloģijas katru reizi ir ļāvušas mums izveidot jaunus ekonomiskos modeļus, kuri mainījuši autortiesību izmantošanas un pārdošanas veidus.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es autortiesību jomā negribētu ierosināt radikālus grozījumus, es drīzāk gribu aizsargāt radīšanas procesu un vienlaikus mēģināt izstrādāt tādu tiesisko regulējumu, kas ļautu izveidot jaunus ekonomiskos modeļus. Par to es paziņoju 13. janvārī, uzstājoties jūsu priekšā, un tieši šis princips noteiks manu rīcību. Turklāt šādu lomu es kopā ar jums paredzu Eiropas likumdevējam. Eiropas Komisijas 19. maijā pieņemtajā Digitālajā programmā, pateicoties mana kolēģa un drauga *Kroes* kunga enerģiskajiem pamudinājumiem, iekļauts mans ceļvedis attiecībā uz autortiesībām un internetu.

Turklāt šogad par šīm tēmām es esmu paredzējis iesniegt trīs iniciatīvas. Pirmkārt, priekšlikumu pamatdirektīvai par kolektīvo autortiesību pārvaldību. Vispirms es gribētu ierosināt ļaut kolektīvā pārvaldījuma biedrībām izveidot veiksmīgāku organizācijas struktūru jaunu interneta pakalpojumu, piemēram, individuālu pasūtījumu katalogu vai vienas pieturas veikalu, piedāvājumam. No otras puses, šā priekšlikuma mērķis ir arī tuvināt kolektīvā pārvaldījuma biedrību pārvaldības, pārredzamības un uzraudzības noteikumus, lai nodrošinātu cenu pārredzamību un kolektīvā pārvaldījuma biedrību locekļu ieņēmumus.

Otrkārt, direktīva par nenosakāmu autortiesību darbiem, kuras mērķis ir radīt nepieciešamo juridisko noteiktību mūsu kultūras mantojuma digitalizēšanai. Es domāju par nenosakāmu autortiesību darbu Eiropas definīciju.

Treškārt, es iepazīstināšu ar Zaļo grāmatu par audiovizuālo saturu un internetu. Šeit ir jautājums par Eiropas noteikumiem pieprasījumuvideo pakalpojumu jomā. 2011. gadā mēs sāksim dialogu ar dažādām ieinteresētajām pusēm par tematiem, kas ietekmē jaunu papildvērtības satura pakalpojumu parādīšanos internetā, lai apsvērtu, kā interpretēt esošos noteikumus. Ir paredzēts izpētīt, kā, izmantojot tehnoloģijas, iespējams noteikt digitālo saturu un samaksāt par tā lietošanu, noteikt jautājumus, kas saistīti ar digitālajiem plašsaziņas līdzekļiem un uzzināt, kā efektīvāk cīnīties pret nelikumīgo pirātismu internetā. Es rīkošos vienkārši. Es vēlos uzklaut dažādas ieinteresētās puses, vienlaikus mudinot rīkoties jūs. Es vēlos, lai Eiropa būtu tā, kas veicinātu jaunu ekonomisko modeļu rašanos. Man nav konkrēta priekšstata par to, kādā veidā būtu jārisina šis jautājums — vai tas varētu būt tiesību akts vai cits veids. Es neuzstāju uz to, un nemaldināšu jūs, ka iespējams risinājums, kas derētu visiem gadījumiem. Tomēr es gribētu izmantot šo jauno iekšējā tirgus atvēršanās procesu un digitālo programmu — par ko, starp citu, savā ziņojumā runāja *Monti* kungs —, lai Eiropas kultūras jomā izstrādātu patiesu ekonomisko politiku.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autore. – (PL) Es atzinīgi vērtēju visas Komisijas iniciatīvas. Man ir papildu jautājums par 2008. gada Zaļo grāmatu „Autortiesības uz zināšanām balstītā ekonomikā”, kurā Komisija atzīst, ka pašreizējā autortiesību aizsardzības neobligāto izņēmumu sistēma, ko izveidoja ar 2001. gada direktīvu, nav sasniegusi savu mērķi, proti, tā neatvieglo ar autortiesībām aizsargātu darbu izplatīšanu un nesamēro autoru tiesības ar šo darbu lietotāju tiesībām.

Vēl svarīgi ir autortiesību aizsardzības obligātie izņēmumi, kas ir ārkārtīgi būtiski bibliotēkām, lai šos darbus padarītu pieejamus neredzīgiem cilvēkiem, kā arī lai izplatītu nenosakāmu autortiesību darbus. Es gribētu jautāt Komisijai, kādas iniciatīvas tā tuvākajā nākotnē paredzējusi izvirzīt saistībā ar šiem autortiesību aizsardzības izņēmumiem?

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) *Geringer de Oedenberg* kundze, jūs man uzdevāt arī jautājumu par Komisijas plānoto rīcību attiecībā uz konkrētu punktu, par ko es gribētu izteikties; jūs vēlējāties uzzināt, kā tiks ievērots Līguma par Eiropas Savienības darbību 118. pants. Šajā jautājumā es varu apstiprināt, ka mēs neesam izvēlējušies šo pieeju. Mēs esam nolēmuši izveidot regulējumu, kas atbalsta Eiropas autortiesību licences. Ar šīs pragmatiskās pieejas palīdzību mēs daudz efektīvāk, nekā ieviešot jaunus īpašus un centralizētus autortiesību noteikumus, varētu sasniegt vēlamos rezultātus. Es gribētu arī teikt, ka Zaļā grāmata ir ļoti svarīga, un tai jāļauj uzdot daudzus jautājumus un attīstīt idejas. Es īpaši domāju par jautājumu attiecībā uz daļēji neredzīgiem cilvēkiem.

Jūs brīnāties, kāpēc mēs nerīkojamies vērienīgi un necenšamies Eiropā izveidot vienotus autortiesību noteikumus. *Geringer de Oedenberg* kundze, ES nav iespējams ieviest šādus vienotus autortiesību noteikumus, jo tādā gadījumā, lai panāktu šīs sistēmas efektīvu darbību, mums būtu jāregulē valstu autortiesību noteikumi.

Citiem vārdiem sakot, Eiropas Savienības autortiesību noteikumiem būtu jāregulē valstu autortiesību noteikumi, ko, atklāti sakot, šķiet sarežģīti noorganizēt gan kultūras, gan politiskā ziņā. Pat tad, ja dalībvalstis šādu pieeju atbalstītu, tās darbības joma būtu diezgan ierobežota, jo to nevarētu piemērot senāk radītiem darbiem. To varētu piemērot vienīgi nesēn radītajiem darbiem. Tāpēc visām jau sacerētām muzikālām kompozīcijām jaunos autortiesību noteikumus nebūtu iespējams piemērot.

Es jau minēju, ka es gribētu izstrādāt direktīvu par nenosakāmu autortiesību darbiem. Tomēr pirms es ķēršos pie šīs direktīvas projekta galīgās redakcijas izstrādāšanas, es noteikti rūpīgi apspriedīšos ar tiem Parlamenta deputātiem, tostarp arī ar jums, kuriem ir visciešākā saikne ar šo jautājumu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es jums gribētu jautāt, vai jūs esat paredzējis pārskatīt direktīvu par autortiesībām un blakustiesībām informācijas sabiedrībā. Es jautāju tādēļ, ka mums vajadzīga juridiskā noteiktība. Diemžēl katrā valstī izņēmumi tiek interpretēti atšķirīgi, tāpēc katrā dalībvalstī vienā un tajā pašā jautājumā ir pieņemti atšķirīgi lēmumi. Tāpēc es uzskatu, ka būtu lietderīgi pārskatīt šo direktīvu, jo īpaši saistībā ar Lisabonas līgumu.

Michel Barnier, Komisijas loceklis. – (FR) Țicău kundze, konkrēti atbildot uz jūsu jautājumu, jāsaka, ka šobrīd mēs negrasāties grozīt 2001. gada direktīvā iekļauto izņēmumu katalogu. Mēs esam pieņēmuši, manuprāt, pragmatisku un progresīvu pieeju, kura ietver trīs manis minētās iniciatīvas: par kolektīvo pārvaldību, nenosakāmu autortiesību darbiem un Zaļo grāmatu, un tādējādi šie jautājumi ietilpst sistēmā, kurā mēs risināsim jautājumus, kas jūs satrauc. Taču mēs negrasāties grozīt izņēmumu katalogu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 19, ko iesniedza **Alan Kelly** (H-0190/10)

Temats: ES dalībvalstu reģionālā atbalsta shēmu karte

Vai Komisija piekristu pilnībā pārskatīt ES dalībvalstu reģionālā atbalsta shēmu karti 2007.–2013. gadam?

Tā kā šogad ir paredzēts veikt pārskatīšanu, vai tā ir taisnība, ka šajā atbalsta shēmu kartes pārskatīšanā reģioniem tiek ļauts tikai apmainīties vietām, nevis izvēlēties citus reģionus, lai ņemtu vērā jauno ekonomisko situāciju pēc finanšu krīzes?

Par pašreizējo ES dalībvalstu reģionālā atbalsta shēmu karti vienojās, pamatojoties uz 2006. gada statistikas datiem. Šobrīd Eiropas ekonomikas stāvoklis ir radikāli mainījies. Vai Komisija atzīst, ka šis fakts norāda uz nepilnību pašreizējā kartē, un kā, pēc Komisijas domām, šo nepilnību varētu novērst?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – *Almunia* kungs mani lūdza atbildēt uz šo jautājumu.

Lai nodrošinātu reģionālo attīstību, Komisija 2006. gadā nolēma, ka reģionālā atbalsta shēmu kartēs iekļautais dalībvalstu noteikto reģionu saraksts jāpiemēro visam 2007.–2013. gada periodam. Tomēr valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēs Komisija atzina, ka var izveidoties situācijas, kad varētu būt vajadzīgi pielāgojumi, un tādējādi saskaņā ar šo pamatnostādņu 104. punktu dalībvalstīm tika piedāvāta iespēja veikt reģionālā atbalsta shēmu karšu starpposma pārskatīšanu attiecībā uz reģioniem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā.

Trīs no septiņpadsmit dalībvalstīm, kuras veica starpposma pārskatīšanu, šo iespēju izmantoja. Veicot starpposma pārskatīšanu, dalībvalstis pusi reģionu, kuriem šobrīd pienākas reģionālais atbalsts, var aizvietot ar jauniem reģioniem. Zināmos apstākļos ir arī iespēja palielināt atbalsta intensitāti jau sākotnējā reģionālā atbalsta shēmu kartē iekļautajiem reģioniem. Veicot starpposma pārskatīšanu, jaunie ievēlēto reģionu tiesības saņemt atbalstu un iespējamo atbalsta intensitātes palielinājumu novērtē, ņemot vērā *Eurostat* pēdējo gadu vidējos datus attiecībā uz iekšzemes kopproduktu uz cilvēku un bezdarba līmeni attiecīgajā NUTS 3. līmeņa reģionā. Tādējādi iespējams nodrošināt, ka reģionālais ieguldījumu atbalsts tiek izmantots tādu reģionu ekonomiskās attīstības veicināšanai, kuri atrodas nelabvēlīgākā stāvoklī attiecībā pret valsts vidējo līmeni.

Tas, ka tikai trīs dalībvalstis, kuras veica starpposma pārskatīšanu, ir izvēlējušās paziņot par reģionālā atbalsta shēmu kartēs izdarītajiem grozījumiem, liek secināt, ka dalībvalstu vairākums uzskata, ka ekonomikas krīze nav būtiski ietekmējusi attīstības palīdzības saņemšanai izvēlētos reģionus.

Alan Kelly, autors. – Liels paldies par atbildi. Tas ir pārsteidzoši, ka tikai trīs valstis ir pieteikušās izmantot šo iespēju. Tas ir neticami.

Es nāku no reģiona, kur darbu ir zaudējuši tūkstošiem cilvēku: uzņēmumā *Dell* — 3000 zaudētu darba vietu, un šodien vēl 800 cilvēku tika atlaisti no darba farmācijas uzņēmumā *Pfizer*, 300 no tiem — manā reģionā, kas atrodas Dienvidīrijā un kurā bruto dotācijas ekvivalents līdzinās nullei procentu. Mūsu valdība nepieteicās,

un es ceru, ka šī situācija mainīsies, jo, ja tas nenotiks, valdība nevarēs piemērot patiešām efektīvus valsts līmeņa pasākumus, lai palīdzētu lielākiem uzņēmumiem. Manuprāt, tas neveicina attīstību, un šī situācija ir jāmaina. Es gribētu aktīvi aicināt Komisiju izvēlēties citu stratēģiju, jo es uzskatu, ka valsts atbalsta shēmu karte vairs nav aktuāla.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Kā jau godājamais deputāts norādīja, tas patiešām var šķist savādi, ka tikai trīs dalībvalstis ir prasījušas veikt minēto starpposma pārskatīšanu. Tomēr par to liecina skaitļi, kurus mēs šorīt uzzinājam.

Protams, daudzas dalībvalstis un daudzus reģionus nopietni ietekmējusi ekonomikas krīze, taču, iespējams, dažas dalībvalstis uzskata, ka ir citi veidi un citi līdzekļi krīzes pārvarēšanai, jo, kā mēs redzējām, tikai dažas valstis prasīja veikt pārskatīšanu. Septiņpadsmit dalībvalstīm tika piedāvāta šī iespēja, taču tikai trīs to ir izmantojušas.

Manuprāt, godājamais deputāts man piekritīs, ka ilgtermiņa programmas galvenais mērķis, protams, ir nodrošināt reģioniem ilgtermiņa pasākumu plānošanai nepieciešamo pastāvību. Noteikti eksistē arī citi līdzekļi krīzes pārvarēšanai, taču es esmu pārliecināta, ka komisārs *Joaquín Almunia* ir gatavs diskutēt par to vēlāk kādā citā reizē.

Otrā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 20, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0179/10)

Temats: ES un Ukrainas policijas sadarbība

Kā attīstās policijas pārrobežu sadarbība starp ES un tās svarīgāko austrumu kaimiņu — Ukrainu, un kādus pasākumus ir iecerējusi Komisija sadarbības padziļināšanai?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – *Posselt* kungs, paldies, ka uzdevāt jautājumu par tik svarīgu tematu. Par policijas pārrobežu sadarbību ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm atbild galvenokārt dalībvalstis. Tomēr Eiropas Savienība dalībvalstu un Ukrainas divpusējo sadarbību atbalsta galvenokārt ar Eiropola palīdzību. 2009. gada 4. decembrī tika parakstīts Eiropola un Ukrainas nolīgums par stratēģisko sadarbību, kas ļaus koordinēt darbības cīņā pret starptautisko organizēto noziedzību un nopietniem noziegumiem, un terorismu. Tomēr stratēģiskais nolīgums neparedz aizdomās turēto personas datu apmaiņu. Šāda informācijas apmaiņa ir iespējama vienīgi to valstu starpā, kuras noslēgušas darbības nolīgumu ar Eiropolu, un, lai Ukraina šādu nolīgumu varētu noslēgt, tai vispirms jāpieņem tiesību akts par personas datu aizsardzību un jāratificē Eiropas Padomes 1981. gada Konvencija par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz automātisku personas datu apstrādi, kā arī šīs Konvencijas protokoli.

Viena no Komisijas prioritātēm ir raudzīties, lai Ukraina izveidotu Eiropas standartiem atbilstīgu personas datu aizsardzības režīmu. Tādējādi būtu iespējams izveidot patiesi neatkarīgu datu uzraudzības iestādi, ko varētu atbalstīt ar ES tehnisko un ekspertu palīdzību. ES policijas sadarbību ar Ukrainu atbalsta arī finansiāli, izmantojot mērķsadarbības projektus, palielinot Ukrainas policijas un Eiropas Savienības Robežu palīdzības misijas (ES RPM) iespējas. Pagājušajā gadā ES RPM, sadarbojoties ar *FRONTEX*, *OLAF* un Dienvidaustrumeiropas sadarbības iniciatīvu, atbalstīja kopējo operāciju *Nikonijas* robežkontroles punktā, lai uzlabotu Ukrainas un Moldovas policijas spēku sadarbību pārrobežu noziedzības un nelegālās migrācijas apkarošanas jomā.

Bernd Posselt, autors. – (DE) Es tikai gribēju jautāt, kāda ir situācija attiecībā uz atbalstu policistu apmācībai un tiesu un iekšlietu iestāžu darbības stiprināšanai. Vai tas ir Austrumu partnerības galvenais jautājums, un vai šajā procesā ir iesaistīta Komisija un Eiropas Policijas akadēmija? Vai varbūt šis apmācības notiek vienīgi dalībvalstu līmenī?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Protams, šajā jautājumā mēs uzturam nepārtrauktu dialogu ar Ukrainu. Mans kolēģis komisārs *Štefan Füle* iepazīstināja ar sadarbības struktūru, un arī es esmu iesaistīta šajā sadarbībā. Šī sadarbība saistīta ar iekšlietām, un tās mērķis ir noskaidrot, kādā veidā mēs varam palīdzēt Ukrainas varas iestādēm veicināt attīstību šajos jautājumos un kā mēs turpmāk varētu padziļināt šo sadarbību. Šis jautājums tiks risināts pēc dažām nedēļām sanāksmē ar Ukrainas varas iestādēm.

Tuvākajā nākotnē nav paredzēta policijas sadarbība un apmācība, taču par to varētu diskutēt pēc tam, kad Ukraina būs veikusi vajadzīgās reformas. Mēs esam atvērti sadarbībai. Šī valsts ir svarīgs kaimiņš. Mums daudz kas ir kopīgs. Mums ir kopīgi uzdevumi saistībā ar pārrobežu noziedzību, tādēļ arī mums būtu izdevīgi

turpināt šo sadarbību. Protams, Ukrainai jāveic uzlabojumi, taču mēs esam šeit, lai palīdzētu un atbalstītu, un mēs redzēsim, kāda šī sadarbība izveidosies ilgtermiņā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 21, ko iesniedza **Georgios Papanikolaou** (H-0184/10)

Temats: Noziedzības pieauguma vilnis Eiropā

Statistikas dati, ko *Eurostat* publiskoja pirms dažiem mēnešiem, liecina par strauju noziedzības un vardarbības pieaugumu Eiropā. Tā kā novērojamā parādība ir tieši saistīta ar ekonomikas krīzi, noziedzība un vardarbība visbiežāk skar valstis, kuru ekonomika pārdzīvo īpaši smagas grūtības.

Vai Komisija ir gatava nākt klajā ar radikālākām iniciatīvām, lai mudinātu dalībvalstis ciešāk sadarboties noziedzības novēršanā un izskaušanā Eiropā, vienlaikus paturot prātā vajadzību ievērot Eiropas iedzīvotāju personiskās brīvības?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – *Eurostat* statistikas datu jaunākais izdevums tika publicēts 29. maijā; tajā iekļauti dati par 1998.–2007. gada periodu, un tie neliecina par godājamā deputāta minēto pieaugumu. Tomēr Komisija atzīst, ka organizētā noziedzība apdraud iedzīvotājus un ekonomiku visā Eiropas Savienībā.

Komisija ir apņēmusies iesniegt attiecīgus priekšlikumus un ieviest pasākumus, lai novērstu un izskaustu ne vien organizēto noziedzību, bet arī dažādus citus noziedzības veidus. Tādēļ šie mērķi ir iekļauti Stokholmas programmā, izveidojot visaptverošu ES rīcības sistēmu pilsoņu, tieslietu, drošības un migrācijas politikas jomās nākamajiem pieciem gadiem. Nesen Komisija pieņēma Stokholmas rīcības plānu, un, manuprāt, jau pirms pusstundas mana kolēģe, priekšsēdētāja vietniece *Viviane Reding* ar to iepazīstināja, un mēs par to diskutējām plenārsēdē.

Turklāt līdz šā gada beigām Komisija iepazīstinās ar paziņojumu par iekšējās drošības stratēģiju, kurā būs iekļauti konkrēti priekšlikumi un apdraudējuma novērtējums nākamajiem pieciem gadiem. Protams, šajā paziņojumā būs iekļauts arī organizētās noziedzības jautājums.

Pret kopēju apdraudējumu jācīnās kopā, tāpēc visām dalībvalstīm, valsts iestādēm un privātām organizācijām efektīvi jāizmanto kopējie līdzekļi. Es minēju trīs ne vien Eiropai raksturīgus, bet arī starptautiskus noziegumu veidus. Tie ir: cilvēku tirdzniecība, kibernetiskie noziegumi un identitātes zādzības. Komisija ir apņēmusies pastiprināt sadarbību šajās jomās un izstrādāt arī tiesību akta priekšlikumus un darbības mērķus. Mēs to darīsim, sadarbojoties ar dalībvalstīm, Eiropas Parlamentu, NVO un privāto sektoru.

Dialogu koordinēšana un darbības ir nākotnei būtiski vārdi; labākās prakses apmaiņai, standartiem, pamatnostādņiem, apmācības un pētniecības attīstīšanai jābūt savstarpēji iedarbīgai un jāveido savstarpējā saprašanās. Lai efektīvāk cīnītos pret noziedzību, svarīga ir sadarbība ar kandidātvalstīm un trešām valstīm.

Es gribētu uzsvērt, ka, lai pieņemtu vērienīgus lēmumus, vajadzīga dalībvalstu politiskā griba. Efektīva un iedarbīga pieņemto pasākumu īstenošana ir atkarīga no mērķu īstenošanai piešķirtajiem valsts resursiem. Izmantojot finanšu programmas, Komisija var atbalstīt dalībvalstu sadarbību Eiropas mērogā.

Kā jūs zināt, Lisabonas līgumā Eiropas Parlamentam šajā jomā piešķirtas jaunas kompetences, un es gribētu uzsvērt, ka jums šajā ziņā ir svarīga loma, un jūs atbildat par drošības nodrošināšanu Eiropas Savienībā.

Gay Mitchell (PPE). – Paldies par atbildi, komisāres kundze! Es pagājušajā gadā gatavoju Parlamenta ziņojumu par Eiropas Centrālo banku, un viens no jautājumiem, ko es izvirzīju, bija ievērojamais EUR 500 banknošu — šķiet, arī EUR 200 banknošu — skaita pieaugums, taču pārsvarā tās bija EUR 500 banknotes. Es minēju, ka šīs banknotes, iespējams, tikušas izmantotas noziedzīgā nolūkā — nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai. Kā es tagad uzzināju, Apvienotajā Karalistē par to valda patiešs satraukums.

Vai es varētu lūgt komisāres kundzei kopā ar Eiropas Centrālo banku noskaidrot, kādām personām vajadzīgas EUR 500 banknotes tik milzīgos apmēros? Man jāsaka, ka šeit var būt pamatotas aizdomas par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai varbūt par citām noziedzīgām darbībām.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Es tikai vēlos pateikties godāmajam deputātam par šo informāciju. Es noteikti pievērsīšos šim jautājumam un noskaidrošu, vai šeit pastāv zināmas sakarības. Šobrīd es uz šo jautājumu nevaru atbildēt, taču es to noteikti izskatīšu, un pateicos jums par šo ierosinājumu.

Georgios Papanikolaou, autors. – (EL) Paldies par jūsu atbildi, komisāres kundze. Jūs sniegtāt pareizu un godīgu informāciju šajā jautājumā, kas attiecas uz periodu, par kuru jums ir dati, proti, līdz 2007. gadam.

Es jums šo jautājumu uzdevu 2010. gada 6. aprīlī un 2010. gada 5. maijā. Kā jums zināms, trīs cilvēki traģiski un bezjēdzīgi zaudēja dzīvības Grieķijas iedzīvotāju mierīgās demonstrācijas laikā, pieprasot labāku nākotni.

Es atkarītu jautājumu, lai saņemtu konkrētāku atbildi. Vai Komisija šajos jautājumos ir paredzējusi regulārāku iesaistīšanos un ieteikumus dalībvalstīm? Vai jūs esat paredzējuši daudz precīzāk un ātrāk apkopot attiecīgos datus, ņemot vērā, ka, šķiet, vairākās dalībvalstīs šī problēma, jo īpaši šobrīd, tikai pasliktinās?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Komisija — un arī es pati — mēs paužam nožēlu par šo trīs cilvēku bojāeju deputāta minēto neseno notikušo nemieru laikā. Vienmēr ir traģiski, ka šādos notikumos cieš nevainīgi cilvēki. Mēs paužam nožēlu un jūtam līdzīgu šo cilvēku ģimenēm.

Kā jau jūs minējāt, mums pastāvīgi jāatjauno statistikas dati, un Eurostat to mēģina darīt. Cerams, ka drīz vien mēs iegūsim labāku situācijas novērtējumu. Šobrīd mēs neesam paredzējuši pieņemt iniciatīvas šajā jautājumā. Šie noziegumi un bojāeja ir šausmīgi, taču Komisijas pilnvaras ir ierobežotas — tā var vērsties pret pārrobežu noziedzību un atvieglot valstu varas iestāžu un Eiropas varas iestāžu sadarbību. Šobrīd šajā saistībā nav paredzētas nekādas iniciatīvas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 22, ko iesniedza **Pavel Poc** (H-0185/10)

Temats: ES kopēja vīzu politika

Atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktam un ar šo juridisko pamatu saistītiem citiem tiesību aktiem, jo īpaši Padomes 2001. gada 15. marta Regulai (EK) Nr. 539/2001⁽²⁾, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (ar grozījumiem), dalībvalstīm ir pienākums īstenot kopēju vīzu politiku un nodrošināt savstarpīgumu.

Vai Eiropas Komisija ar jēdzienu „kopēja vīzu politika” saprot tikai vienotu noteikumu apstiprināšanu, kuri ES dalībvalstīm jāievēro attiecībā uz trešām valstīm? Vai nevajadzētu uzskatīt, ka ar šo Līguma par Eiropas Savienības darbību pantu (papildus tam, ka ar to nosaka vīzu politiku attiecībā pret trešām valstīm) Eiropas Komisijai un Eiropas Savienības dalībvalstīm arī tiek uzlikts par pienākumu rūpēties, lai trešās valstīs būtu vienādi noteikumi attiecībā uz visām ES dalībvalstīm?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Eiropas Savienības vīzu politika ir saskaņota, un tā ir kopēja politika. Tās pamatā ir trīs juridiski instrumenti, ko piemēro dalībvalstīs, proti, Regula (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas; otrkārt; Vīzu kodekss, ar ko nosaka visas Šengenas zonas īstermiņa vīzu izsniegšanas procedūras un nosacījumus; un, visbeidzot, Regula (EK) Nr. 1683/95, ar ko izveido vienotu vīzu formu. Šos nosacījumus piemēro trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir jābūt vīzai.

Pirmā regula, ko es minēju, izveido trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām; tas ir tā dēvētais „negatīvais saraksts”. Pastāv arī „pozitīvais saraksts”, kurā iekļauti tie pilsoņi, uz kuriem šī prasība neattiecas, pamatojoties uz dažādiem kritērijiem, kas balstās uz vīzu savstarpības pamatprincipu. Šo regulu piemēro visās dalībvalstīs, izņemot Apvienoto Karalisti un Īriju, kā arī Islandi, Norvēģiju un Šveici.

Saskaņā ar savstarpības principu ES pieņem, ka attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem nav vajadzīga vīza ieeļošanai ES dalībvalstīs, trešai valstij jāpiemēro līdzvērtīgi noteikumi ES pilsoņiem, nepieprasot viņiem vīzu ieeļošanai šajā valstī. Ja pozitīvā saraksta trešā valsts pieprasa vai ievieš vīzu prasību vienas vai vairāku dalībvalstu valstspiederīgajiem, piemēro savstarpības mehānismu. Pamatojoties uz šo regulējumu, Komisija veic pasākumus, lai trešā valsts atjaunotu bezvīzu režīmu, vai, ja tas nav iespējams, ierosinātu atbildes pasākumus attiecībā uz pagaidu vīzu režīma atjaunošanu šīs trešās valsts valstspiederīgajiem.

Šī sistēma ir izrādījusies diezgan efektīva, jo Komisijas veiktie pasākumi, kas iekļauti arī regulārajā vīzu savstarpības ziņojumā, liecina, ka, kopš 2005. gada piemērojot šo savstarpības mehānismu, dalībvalstis ir paziņojušas par 13 pozitīvā saraksta valstīm, kuras 75 gadījumos nav ievērojušas vīzu savstarpības principu. Pēc tam ar gandrīz visām šīm 13 valstīm ir tikusi izveidota vīzu savstarpība, piemēram, ar Japānu, Panamu, Singapūru, Austrāliju, Urugvaju un Kostariku, un neseno Komisija pabeidza sarunas par vīzu režīma atcelšanu ar Brazīliju; jūs un Padome drīz saņemsiet informāciju par to.

(2) OV L81, 21.3.2001., 1. lpp.

Problēmas saistībā ar savstarpības neievērošanu vēl aizvien pastāv starp dažām dalībvalstīm un ASV un Kanādu, un par to mēs pastāvīgi diskutējam ar šīm valstīm.

Šo mehānismu nepiemēro tajā gadījumā, kad trešā valsts no negatīvā saraksta pieprasa vai ievieš vīzu prasību tikai vienas vai vairāku dalībvalstu valstspiederīgajiem, vai, ja trešā valsts piemēro atšķirīgus nosacījumus dažādām dalībvalstīm. Kopienas *acquis* nav noteikumu šādiem gadījumiem, kā arī nav noteikti konkrēti mehānismi, tāpēc ES ir ārkārtīgi sarežģīti iejaukties.

Pavel Poc, *autors*. – (CS) Komisāres kundze, ja Eiropas Komisija garantē kopēju vīzu politiku un ja šī politika galvenokārt balstīta uz savstarpības principu, konkrēti cik ilgi Komisija paredzēs pieļaut neproporcionālo bezprecedenta vīzu režīmu, ko Kanāda ieviesusi pret ES dalībvalstīm, proti, pret Čehijas Republiku?

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Protams, es ļoti labi pārzinu šo gadījumu, par kuru runā godājamais deputāts, un Komisija ir cieši iesaistīta šajā procesā.

Kanādas varas iestādes Prāgā izveidoja biroju — tāda bija mūsu prasība —, un tās arī izstrādā ceļvedi, lai atjaunotu bezvīzu režīmu. Ir notikušas vairākas augstākā līmeņa sanāksmes, kurās piedalījās Kanāda, Čehijas Republika un Komisija, lai apsvērtu nepieciešamos pasākumus. Kanādieši apgalvoja, ka viņi grozīs savus tiesību aktus un ka viņi drīz vien iesniegs šos grozījumus valsts parlamentā lēmuma pieņemšanai. Mēs sazināties ar šīs valsts un Čehijas varas iestādēm, lai nodrošinātu dialogu, konstruktīvu gaisotni un lai mēs drīzāk atrisinātu šo jautājumu. Par šo jautājumu jūnija sākumā Padomē notiks diskusijas ar dalībvalstīm.

Man žēl, ka šis konflikts vēl līdz šim brīdim nav atrisināts, taču es godājamajam deputātam varu apliecināt, ka mēs kopā ar čehu kolēģiem mēģinām rast iespējami drīzāku risinājumu.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 23, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0205/10)

Temats: Turcijas un ES 2009. gada 5. novembra kopējās deklarācijas termiņš

Ņemot vērā

kopējo deklarāciju, ko 2009. gada 5. novembrī parakstīja Turcijas Iekšlietu ministrs *B. Atalay*, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot* un Padomes priekšsēdētājs *T. Billström*, un jo īpaši tās 3. punktu, kurā ir minēta oficiālo sarunu atsākšana par nolīguma noslēgšanu ar mērķi atsākt Turcijas un ES attiecības, kā arī tās 5. punktu, kurā norādīts, ka tehniskā līmenī ir noslēgts nolīgums starp Turciju un *Frontex*;

atbildi, ko uz manu jautājumu H-0431/09 Padomes priekšsēdētāja *C. Malmström* sniedza Eiropas Parlamenta plenārsēdē 2009. gada 16. decembrī;

pastāvīgo spiedienu, ko uz *Frontex* gaisa transporta līdzekļiem izdara Turcijas gaisa spēki, vai Komisija varētu atbildēt uz turpmāk minētajiem jautājumiem.

Kā noris kopējās deklarācijas 3. punktā minētās sarunas? Vai ir iespējams, ka tās pārklājas ar sarunām, kuras notiek ar *Frontex*? Vai uz *Frontex* gaisa satiksmes līdzekļiem izdarītais spiediens ir saistīts ar Turcijas atteikšanos oficiāli atzīt ES robežas Egejas jūrā?

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Man šodien ir saspringta darba kārtība. Es gribētu atgādināt, ka sarunām ar Turciju ir bijusi sarežģīta vēsture, jo jau 2002. gadā tās sākās ar prasību, taču pēdējā laikā ir manāma ļoti pozitīva attīstība. Pagājušajā gadā Padome savos secinājumos par nelegālo imigrāciju mudināja pasteidzināt sarunas ar Turciju, un pagājušajā gadā arī mans priekštecis *Barrot* kungs un Zviedrijas ministrs *Tobias Billström* apmeklēja Turciju. Pa to laiku ir pieņemta kopējā deklarācija.

Kopš tā laika ir novērojama pozitīva attīstība. Ziemā notika vairākas sarunas, un šobrīd šīs sarunas gandrīz sasniegušas tādu posmu, lai ar Turciju vienotos par sarunu atsākšanu par atpakaļuzņemšanas nolīgumu.

Komisija ir pārliecināta, ka tās teksta daļas, par kurām notikusi vienošanās, ir samērīgas un atspoguļo mūsu vajadzības, vienlaikus risinot Turcijas problēmas. Mēs strādājam, lai iespējami drīzāk pabeigtu šā dokumenta tekstu, un mēs pastāvīgi sazināties ar Turcijas varas iestādēm.

Mūsu mērķis ir pabeigt šo dokumentu un par sarunu rezultātiem ziņot Padomes sanāksmē jūnijā. Pēc šā dokumenta pabeigšanas, lai saņemtu Parlamenta piekrišanu atzinumam, mēs sniegsim pilnīgu informāciju.

Vienošanās ar *Frontex* nav oficiāli saistīta ar sarunām par darba nolīgumu un sarunām par atpakaļuzņemšanas nolīgumu starp ES un Turciju. Tomēr Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai, risinot abiem gadījumiem kopīgos jautājumus, nodrošinātu vispārēju saskaņotību.

Komisija nekomentē attiecīgās dalībvalsts teritorijas vai robežu noteikšanu, jo par šo jautājumu risināšanu atbild vienīgi dalībvalstis, kā arī tiek piemēroti starptautiskie noteikumi. Mēs gribētu mudināt *Frontex* un uzņēmējdalībvalsti pirms paredzētās operācijas īstenošanas atbilstīgi informēt trešās kaimiņvalstis par piemēram, gaisa satiksmes līdzekļu izvietošanu pie robežas.

Nikolaos Chountis, autors. – (EL) Komisāres kundze, redzot, ka ir sarežģīti konkrēti atbildēt uz virkni līdzīgu jautājumu, nākas secināt, ka šīs sarunas jebkurā gadījumā ir sarežģītas un, manuprāt, apstiprinās tas, ka Turcijas puse ir ierosinājusi vairākus politiskus jautājumus, tādējādi apgrūtinot sarunu pabeigšanu.

Es būtu ārkārtīgi pateicīgs, ja, tiklīdz šīs sarunas tiks pabeigtas un tiklīdz būs panākta vienošanās, jūs mums paziņotu rezultātus. Es gribētu teikt, lūk, ko: Turcijas premjerministra nesenās vizītes laikā Grieķijā, Atēnās, tika parakstīts protokols — sadarbības memorands — ar Grieķiju nelegālās imigrācijas jautājumos. Es jums gribēju jautāt: vai šis memorands — teiksim, atpakaļuzņemšanas nolīgums starp Grieķiju un Turciju — varētu aizstāt Eiropas Savienības un Turcijas nolīgumu, par kuru šobrīd norit sarunas?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Nezinot Turcijas un Grieķijas nolīguma konkrētas detaļas, manuprāt, var teikt, ka tas liecina par mūsu konstruktīvo pieeju kā Grieķijas varas iestādēm, tā arī Turcijas varas iestādēm.

Paralēli notiek sarunas ar Turciju. Kā jau es teicu, mēs tuvojamies šo sarunu noslēgumam. Šajās sarunās valda ļoti konstruktīva gaisotne, un es uzskatu, ka tas liecina par Eiropas Savienības vēlmi pabeigt šīs sarunas, kā arī par Turcijas puses ieinteresētību panākt vienošanos ar mums par atpakaļuzņemšanu. Tas, protams, ir izdevīgi visiem.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Komisāres kundze, citās atbildēs, ko mēs saņēmām, jūs skaidri pateicāt, ka *Frontex* un Turcija vienojas par tehniskiem jautājumiem. Es to saprotu. Nesen, kad jūs bijāt pie mums Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un sniedzāt jaunāko informāciju par jautājumiem, kas attiecas uz jūsu jurisdikciju, jūs teicāt, ka galīgā vienošanās ar Turciju nelegālās imigrācijas jautājumos, kā jūs mums arī šodien minējāt, attīstās ļoti pozitīvi, un drīz vien šī vienošanās tiks panākta.

Vai šajā nolīgumā starp Eiropas Savienību un Turciju nevajadzētu iekļaut arī attiecīgu noteikumu par *Frontex* saistībā ar Eiropas Savienību un Turciju? Vai *Frontex* nav ārkārtīgi svarīga nozīme cīņā pret nelegālo imigrāciju? Es nezinu, cik daudz jūs mums drīkstat stāstīt par sarunu gaitā apspriežamajiem jautājumiem, taču vai gan veselais saprāts neliek mums šajā nolīgumā iekļaut arī noteikumus par *Frontex* operācijām un darbībām?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Pagājušajā pirmdienā man bija iespēja uzrunāt Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas locekļus, un es šodien atkārtēju to pašu, ko es teicu toreiz, proti, ka sarunās ar Turciju ir panākts progress.

Attiecībā uz *Frontex* un Turcijas robežkontroli šajās sarunās ir panākta sākotnēja vienošanās tehniskā līmenī. Abas puses iesaistījās diskusijās, un šobrīd *Frontex* gaida atbildi no Turcijas, lai atsāktu diskusijas. *Frontex* ir svarīga loma šajā procesā, bet vispirms mums jāvienojas par nolīgumu un tikai tad jāturpina diskusijas ar *Frontex*. Es piekrītu, ka šeit ir plašas sadarbības iespējas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 24, ko iesniedza **Sarah Ludford** (H-0236/10)

Temats: ES pretterorisma politika un CIP veiktā gūstekņu pārsūtīšana

Virkne neseno notikumu ir viesusi vairāk skaidrības par dalībvalstu saistību ar ASV gūstekņu pārsūtīšanas programmu. ANO 2010. gada kopējais pētījums liecina, ka ES dalībvalstis ir slepeni vienojušās un iesaistījušās darbībās, kas saistītas ar CIP gūstekņu pārsūtīšanas programmu un slepeniem cietumiem⁽³⁾.

Ņemot vērā šos pēdējo 8 gadu garumā dalībvalstu veiktos cilvēktiesību pārkāpumus un Komisijas ierosināto paziņojumu par pretterorisma politikas pārskatīšanu, vai Komisija var paskaidrot, kādu konkrētu rīcību tā plāno veikt, lai nodrošinātu, ka ES pretterorisma politika turpmāk nepieļauj šādus cilvēktiesību pārkāpumus?

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Paldies *Sarah Ludford* par šo jautājumu. Kā jums zināms, es par šo jautājumu interesējos, un mēs jau iepriekš esam sadarbojušies šajā jomā. Nav jāatgādina, ka brīvība un drošība ir cieši saistītas, un pamattiesību un tiesiskuma ievērošana ir galvenais Eiropas Savienības princips cīņā pret terorismu. Pretterorisma pasākumi vienmēr jāveic, pilnībā ievērojot pamattiesības, un šajā jomā Eiropas Savienībai jārāda priekšzīme.

(3) <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/13session/A-HRC-13-42.pdf>

Tā ir ne vien juridiska prasība, bet gan galvenais noteikums, lai nodrošinātu ticamību un likumību, kā arī veicinātu valstu varas iestāžu savstarpējo uzticēšanos un sabiedrības uzticēšanos kopumā. Tādēļ Komisija arī turpmāk cīnās pret terorismu centīsies apvienot efektīvu rīcību un juridisko iedarbīgumu ar izpildāmību, skaidri apņēmoties ievērot pamattiesības.

Minētā prakse — gūstekņu pārsūtīšana un slepenie cietumi — ir cilvēktiesību pārkāpums. Komisija to vienmēr ir uzsvērusi, un iesaistītajām dalībvalstīm, lai noskaidrotu patiesību, ir jāsāk vai jāturpina padziļināta, neatkarīga un objektīva izmeklēšana. Šis pozitīvais pienākums noteikts Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, lai konstatētu atbildību un lai upuriem ļautu saņemt kompensāciju. Komisija mudināja Poliju un Rumāniju izmeklēt, vai iespējamās slepenās ieslodzījuma vietas eksistē, un mēs atzinīgi vērtējam to, ka Polijā 2008. gadā šajā saistībā tika sāktā kriminālizmeklēšana.

Komisija rakstiski vērsās pie Lietuvas varas iestādēm, paužot atzinību par aktīvo nostāju, ierosinot veikt izmeklēšanu. Attiecībā uz pārsūtīšanas lidojumiem un to ietekmi uz ES aviācijas politiku Komisija ir izstrādājusi dažus ieteikumus saistībā ar 2008. gada janvāra paziņojumu par civilo un darījumu aviāciju. Turklāt Eiropas vienotā gaisa telpa, kas stājās spēkā pagājušā gada janvārī, nodrošina faktiskās lidaparātu pārvietošanās uzraudzības papildu pasākumus, un mēs to turpināsim rūpīgi uzraudzīt, protams, mūsu pilnvaru robežās.

Komisija 2008. gadā publiskotajā savu dienestu darba dokumentā sniedza plašu faktu materiālu par terorismu un pamattiesībām. Tajā apkopotas dalībvalstu sniegtās atbildes uz anketas jautājumiem par krimināltiesībām, administratīvajām, procedurālajām tiesībām un pamattiesībām cīņā pret terorismu. Visas dalībvalstis atbildēja uz šiem jautājumiem, un šobrīd mēs Komisijā gatavojamies arī veikt situācijas analīzi par ES galvenajiem pasākumiem un politikas iniciatīvām pretterorisma jomā līdz brīdim, kad stājās spēkā Lisabonas līgums.

Šajā saistībā konkrēti netiks vērtēta dalībvalstīs veiktā terorisma apkarošanas politika vai piedalīšanās CIP gūstekņu pārsūtīšanas programmā, taču Komisijas viedoklis ir pilnīgi skaidrs, un mēs turpināsim uzraudzīt, kā attīstās notikumi dalībvalstīs, pievēršot uzmanību arī juridiskajiem sarežģījumiem, kas rodas, valstu tiesās ierosinot lietas par terorisma apkarošanas pasākumiem un izstrādājot ieteikumus ilgtspējīgas politikas veidošanai ES līmenī.

Sarah Ludford, autore. – Komisāre *Malmström* kundze, manuprāt, vēl nekad teiciens „malumednieks kļuvis par mežsargu” nav bijis tik piemērots, un es vienmēr atzinīgi vērtēju darbu kopā ar jums.

Manuprāt, jūsu teiktais ir diezgan iedvesmojošs, jo vēsta par zināmu uzraudzības nostiprināšanu un nākotnē paredzētiem Komisijas mehānismiem, bet faktiski vēl eksistē arī pagātne. Dalībvalstis ir iesaistījušas nelikumīgā CIP veiktā gūstekņu pārsūtīšanā, spīdzināšanā un pazušanā, un šajā jomā trūkst uzraudzības un atbildības. Šeit, kā tas šodien ierasts, daiļrunīgi tika piesauktas cilvēktiesības, taču ir milzīga atšķirība starp frāzēm un realitāti. Mums vienkārši vēl pilnībā nav nācies atbildēt par savu rīcību.

Vai ir kaut kas tāds, ko Komisija kā līgumu sargātāja varētu iedomāties izdarīt, nevis tikai mēģināt darīt, un nodrošināt, ka dalībvalstis turpmāk ievērotu savus pienākumus? Taču pagaidām mēs vēl varam veikt izmeklēšanu — tagad arī, es ļoti ceru, pareizu sabiedrības aptauju jaunās AK valdības vadībā —, lai nodrošinātu, ka mēs saņemam pilnīgu informāciju par to, kas noticis pagātnē un kas izdarīts nepareizi.

Cecilia Malmström, Komisijas locekle. – Es domāju, ka Eiropas Parlaments, sniedzot patiesu informāciju par gūstekņu pārsūtīšanu un parādot, kas ir noticis, šajā jautājumā ir paveicis ārkārtīgi svarīgu darbu. Tas ne vien mudinājis rīkoties, bet arī radījis stingru sabiedrības vēlmi noskaidrot patiesību. Kā jau es teicu, Komisija mudina iesaistītajās dalībvalstīs veikt visaptverošu, padziļinātu izmeklēšanu, un tā turpinās sekot izmeklēšanas gaitai, lai nodrošinātu, ka tā patiešām tiek īstenota. Priekšlikuma par Eiropas vienoto gaisa telpu mērķis ir palīdzēt veikt turpmāku uzraudzību.

Mēs turpināsim rūpīgi sekot notikumu gaitai un turpināsim pieprasīt skaidrību. Turklāt šajā jautājumā Eiropas Komisija īsti konkrēti neko daudz nevar darīt, taču mēs priecājamies sadarboties ar Eiropas Parlamentu, lai neatkāptos no prasības noskaidrot patiesību un nodrošinātu, lai šādi gadījumi nekļūtu par Eiropas pretterorisma politikas daļu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) *Malmström* kundze, es jums vēlos pateikties par informāciju, manuprāt, tik svarīgā jautājumā. Arī visām Eiropas valstīm ir jāapvienojas cīņā pret terorismu, jo mēs visi, protams, ļoti labi apzināmies, ka pret terorismu ir jācīnās. Saistībā ar to es vēlētos uzdot šādu jautājumu: vai jūsu novērojumi liecina, ka Eiropas Savienības dalībvalstu sadarbība pastiprinās, un vai dažādas terorisma

apkaršanai ārkārtīgi svarīgas informācijas savstarpējā apmaiņa kļūst aktīvāka? Vai šajā ziņā ir notikušas pozitīvas pārmaiņas?

Cecilia Malmström, *Komisijas locekle*. – Cīņa pret terorismu, protams, ir Eiropas Savienības politikas būtiskākā sastāvdaļa. Galvenos pasākumus šajā jomā veic valstu dienesti, policijas iestādes un politiķi. Eiropas Savienība var atbalstīt šīs iniciatīvas, mēs varam nodrošināt attiecīgo tiesisko regulējumu, un mēs varam nodrošināt Pamattiesību hartas ievērošanu. Mums ir zināmi finanšu līdzekļi, mēs varam atbalstīt upurus, un mēs varam veicināt turpmāku sadarbību.

Manuprāt, dalībvalstis diezgan aktīvi sadarbojas šajā jomā. Protams, vēl aizvien aktuāls ir ļoti jutīgais jautājums par informācijas apmaiņu. Tā ir atkarīga no uzticēšanās vai — dažkārt — uzticēšanās trūkuma. Šī situācija ir jāuzlabo, un to var izdarīt tikai ar saskaņošanas palīdzību, kā arī nodrošinot, ka mūsu, Eiropas Savienības, sistēmās pilnībā tiek ievērots tiesiskuma princips un ka uz tām var paļauties. Eiropas Savienība šajā jomā var palīdzēt. Stokholmas programmā un diskusijās šīs programmas izstrādes posmā dalībvalstis skaidri puda savu gatavību nostiprināt sadarbību — gan savā starpā Eiropas Savienības mērogā, gan arī ar trešām valstīm —, lai cīnītos pret terorismu. Protams, vienmēr pilnībā jāievēro pamattiesības, taču CIP gūstekņu pārsūtīšanas programma nav šīs sistēmas daļa.

Priekšsēdētājs. – Tā kā nākamie jautājumi attiecas uz vienu tematu, tie tiks izskatīti kopā. Jautājums Nr. 25, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0188/10)

Temats: Uzņēmēji un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU)

Ņemot vērā, ka tuvojas Eiropas MVU nedēļa (2010. gada 25. maijs — 1. jūnijs) un Eiropas Uzņēmējdarbības balvas piešķiršana (31. maijs), — vai Komisija var dot jaunāko informāciju par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akta īstenošanu, jo īpaši par pasākumiem saistībā ar uzņēmēju gatavību veikt ieguldījumus, par to, kā viņiem tiek uzlabota finansējuma pieejamība, mazināts administratīvais slogs un it sevišķi par dalībvalstu iniciatīvām un politiskiem lēmumiem, kas MVU palīdzētu pārvarēt problēmas, kuras kavē to attīstību?

Jautājums Nr. 26, ko iesniedza **Jim Higgins** (H-0198/10)

Temats: Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU)

Vai Komisija ir iecerējusi veikt pasākumus grūtībās nonākušo MVU atbalstam un vai Komisija apsver iespēju ieviest īpašu sistēmu palīdzības sniegšanai jaunajiem uzņēmējiem, kuri ES cenšas izveidot sekmīgu MVU, tādējādi samazinot ES paļaušanos uz ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem?

Jautājums Nr. 27, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0213/10)

Temats: MVU un darba vietu radīšana

Plaši tiek atzīts, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir galvenie bezdarba samazinātāji Eiropā, tomēr tiem salīdzinājumā ar lielākiem uzņēmumiem tiek uzlikts neproporcionāls normatīvais slogs apjomradītu ietaupījumu dēļ. Ja ikviens MVU rīt radītu vienu jaunu darba vietu, tam būtu ārkārtīgi labvēlīga ietekme uz bezdarba līmeni.

Ko dara Komisija, lai veicinātu darba vietu radīšanu MVU ar, piemēram, regulatīvo reformu un ieguldījumiem? Kādus mērķus ir izvirzījusi Komisija, un kā tā paredz uzraudzīt to īstenošanu?

Jautājums Nr. 28, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0225/10)

Temats: Eiropas MVU nedēļa

Nākamā būs Eiropas MVU nedēļa. To organizē, lai veicinātu uzņēmējdarbību, jauninājumus un konkurētspēju un sniegtu informāciju par to, ko Eiropas Savienība un visu līmeņu iestādes dara, lai atbalstītu un finansētu mikrouzņēmumus un mazos un vidējos uzņēmumus.

Lielākā problēma, ar ko šobrīd saskaras mazie un vidējie uzņēmumi, ir kapitāla un finansējuma piesaiste. Daudzi sekmīgie mazie uzņēmumi, mazie ģimenes uzņēmumi un uzņēmējdarbību uzsākušie uzņēmumi šobrīd ir neaizsargāti, jo tie nespēj piesaistīt kapitālu. Ko Eiropas līmenī var darīt, lai šo problēmu atrisinātu?

Jautājums Nr. 29, ko iesniedza **Brian Crowley** (H-0234/10)

Temats: Pasākumi MVU administratīvo izmaksu samazināšanai

Vai Komisija var paskaidrot, kādus pasākumus tā pašlaik veic, lai Eiropas Savienībā samazinātu mazo un vidējo uzņēmumu nevajadzīgas administratīvās izmaksas?

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vai jūsu jauno liberālo uzskatu dēļ es varētu lūgt precizēt, kurus jautājumus tad mēs šobrīd izskatīsim? Vai 33. jautājums tiks izskatīts 3. daļā? Mēs visi cenšamies piedalīties vairākās sanāksmēs. Būtu labi, ja jūs precizētu, tieši kurš jautājums netiks izskatīts.

Priekšsēdētājs. – Es neesmu pārliecināts, ka mēs tiksim līdz 33. jautājumam. Es nedomāju, ka jums būtu vērts gaidīt šā jautājuma izskatīšanu.

Tagad **Tajani** kungs sniegs kopēju atbildi, pēc tam jautājumu autoriem un pārējiem kolēģiem tiks dota iespēja uzdot papildjautājumus.

Vai mēs varam vienoties par pārtraukumu plkst. 20.30, jo darbiniekiem un tulkiem pirms sanāksmes beigām plkst. 21.00 kaut ko vajadzētu ieēst.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, tagad es runāju, būdams savā jaunajā amatā, kurā es būšu turpmākos divus gadus. Mazie un vidējie uzņēmumi vēl arvien ir jaunās Komisijas prioritāte, jo Komisija ir pārliecināta, ka jādara viss, lai novērstu finanšu krīzes pārvēršanos par sociālu krīzi, kas galvenokārt ietekmētu mazos un vidējos uzņēmumus un to darbiniekus.

Kopš Mazās uzņēmējdarbības akta pieņemšanas 2008. gadā ir panākts ievērojams progress. Saistībā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu Komisija ir pieņēmusi piecus tiesību aktu priekšlikumus, no kuriem divi jau ir īstenoti: grupu atbrīvojuma regula par valsts atbalstu un direktīva par samazinātām PVN likmēm. Parlamentā un Padomē joprojām notiek diskusijas par pārējiem trim priekšlikumiem — direktīvu par novēlotiem maksājumiem, direktīvu par PVN iekasēšanu un direktīvu par Eiropas privātā uzņēmuma statūtiem.

Komisija ir sākusi arī vajadzīgās ar tiesību aktu izstrādi nesaistītās darbības; lai uzlabotu tiesību aktu kvalitāti, Komisija priekšlikumu ietekmes izpētei ir ieviesusi „MVU testu”. Piemērs: direktīva par novēlotiem maksājumiem un mikrouzņēmumu atbrīvošana no grāmatvedības sloga.

Arī dalībvalstis ir izrādījušas stingru politisko gribu īstenot Mazās uzņēmējdarbības aktu. Piemēram, dalībvalstis valsts lēmumu pieņemšanas procedūrās ir iekļāvušas „MVU testu”, un mazie un vidējie uzņēmumi ir vieni no galvenajiem finansējuma saņēmējiem dalībvalstu pieņemto pasākumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas programmas krīzes pārvarēšanai ietvaros. Piemēram, aizdevumu un garantiju izveidošana maziem un vidējiem uzņēmumiem bija to pasākumu skaitā, kas tika pieņemti, lai uzlabotu piekļuvi finansēm.

Tomēr, dalībvalstu izvēlētās metodes un iegūtie rezultāti ir atšķirīgi, tāpēc mums jāturpina strādāt, lai dalībvalstis īstenotu Mazās uzņēmējdarbības aktu. Tādēļ es uzskatu, ka ir būtiski turpināt sāktos pasākumus un nodrošināt, ka gan Eiropas, gan valstu līmenī tiek īstenoti attiecīgie principi un ieteicamie rīcības virzieni.

Mazo un vidējo uzņēmumu atbalsta politika pilnībā tiek pamatota stratēģijā Eiropa 2020, tā ir daudzu plānoto vadošo iniciatīvu neatņemama sastāvdaļa, un pēc tam, kad dalībvalstīs šī stratēģija būs īstenota, šī politika tiks īpaši pārbaudīta. Vienā no Komisijas ierosinātajām 10 pamatnostādnēm dalībvalstis tiek aicinātas saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktā noteiktajiem principiem īstenot virkni pasākumu mazo un vidējo uzņēmumu atbalstam.

Nākošajā posmā būs jāpanāk, lai dalībvalstis šos pasākumus iekļautu savās valsts reformu programmās. Līdz šā gada beigām mēs būsim veikuši padziļinātu Akta īstenošanas izpēti, lai novērtētu panākto progresu un noteiktu jaunu rīcības programmu, ņemot arī vērā Eiropa 2020 prioritātes. Galvenie darbības virzieni ietvers piekļuves kredītiem uzlabošanu, atbalstot uzņēmuma iniciatīvu un veicinot mazo un vidējo uzņēmumu internacionalizāciju. Mazie un vidējie uzņēmumi, jo īpaši tie, kurus vada jauni uzņēmēji, būs galvenie labuma guvēji no šīm jaunajām iniciatīvām.

Neaizmirstot par grūtībām, ar kurām šobrīd saskaras mazie un vidējie uzņēmumi, mēģinot piekļūt finansēm, Eiropas Komisija, sadarbojoties galvenokārt ar Eiropas Centrālo banku, rūpīgi sekoja attīstībai šajā jomā ar mērķi veikt regulārus situācijas pārskatus.

Komisija ir arī izstrādājusi vairākas programmas, kuras piedāvā finansiālo atbalstu, lai palīdzētu maziem un vidējiem uzņēmumiem piekļūt komercdarbības attīstīšanai nepieciešamajam kapitālam. Piemēram,

Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammā iekļauti noteikti finanšu instrumenti, kas izveidoti, sadarbojoties ar Eiropas Investīciju fondu, kas uzņēmumiem piedāvā atbalstu riska darījumiem, kā arī aizdevumu garantiju darījumiem. Lai attīstītu un nostiprinātu mazo un vidējo uzņēmumu darbību visā Eiropas teritorijā, Eiropas Reģionālā attīstības fonda finansētā *Jeremie* programma piedāvā plašu specifisku finanšu produktu diapazonu. Visbeidzot, jaunais Eiropas mikrofinansēšanas instruments — Komisijas un Eiropas Investīciju bankas kopējā iniciatīva — īpaši paredzēta mikrouzņēmumiem, kam ir sarežģīti iegūt ārkārtas finansējumu.

Pateicoties tam, ka Eiropas Investīciju banka palielinājusi piešķirtās kredītlīniju summas starpniekbankām, kuras atbild par līdzekļu piešķiršanu maziem un vidējiem uzņēmumiem aizdevuma veidā, ir uzlabota arī mazo un vidējo uzņēmumu piekļuve kredītiem. Eiropas Investīciju banka 2009. gadā finanšu iestādēm kopumā piešķīra EUR 13 miljardus; tas nozīmē 55 % pieaugumu pagājušajā gadā. Jūsu zināšanai, vairāk par 75 % no 2008.–2009. gadā piešķirtā EUR 21 miljarda tika veltīti paredzētajam mērķim — maziem un vidējiem uzņēmumiem, proti, 50 000 maziem un vidējiem uzņēmumiem visā Eiropas Savienībā.

Pirms dažām dienām Komisija rīkoja arī augsta līmeņa konferenci, kas pulcēja banku, riska kapitāla fondu un mazo un vidējo uzņēmumu pārstāvjus; šajā sanāksmē piedalījās arī Eiropas Parlamenta pārstāvji. Tādējādi mēs varējām izpētīt pašreizējo situāciju tirgū, apsvērt jaunas idejas un stratēģijas, lai uzlabotu mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi finansēm. Šis bija svarīgs brīdis, lai diskutētu par iespējamajiem rīcības virzieniem, lai palīdzētu atbalstīt uzņēmumu atveseļošanu un veicinātu ekonomisko izaugsmi.

Viens no izvēlētajiem darbības virzieniem paredz izveidot pastāvīgu diskusiju forumu ar finanšu iestādēm, riska kapitāla fondiem un mazo un vidējo uzņēmumu pārstāvjiem. Šādas sanāksmes Eiropas Komisijas vadībā tiks rīkotas četras reizes gadā. Šā foruma secinājumi būs pirmais posms rīcības plāna izveidošanas stratēģijā, kas nodrošinās mūsu Savienības mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi kredītiem un kapitālam.

Visbeidzot, man jāizmanto šīs debātes, lai informētu Parlamentu par to, ka pirmās Eiropas MVU nedēļas ietvaros tiks rīkoti vairāk nekā 1200 valstu, reģionu un vietējā līmeņa pasākumi, kas būs veltīti daudziem šai nozarei aktuāliem jautājumiem. MVU nedēļa notiks no 25. maija līdz 1. jūnijam, vienlaikus ar 31. maijā paredzēto Eiropas Uzņēmējdarbības balvas piešķiršanas ceremoniju.

Ar šo es apstiprinu manu personisko apņemšanos sniegt atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, tādējādi palīdzot nosargāt nodarbinātības līmeni mūsu Savienībā. Neizbēgami pārstrukturējot privāto lielrūpniecību, tiks zaudētas dažas darba vietas, un vienīgais veids, kā mēs varam veicināt nodarbinātību, ir atbalstīt mūsu Eiropas ekonomikas balsta — mazo un vidējo uzņēmumu — attīstību.

Marian Harkin, autors. – Es gribu paust atzinību komisāram par panākto progresu. Tomēr, komisāra kungs, jūs runājat par vienu no svarīgākajām problēmām, par piekļuvi kapitālam, un jūs minējat Eiropas Investīciju banku. Šī banka iedalīja finanšu līdzekļus Īrijas bankām, lai tās tos sadalītu MVU. Tomēr ievērojamas summas netika sadalītas, galvenokārt MVU vajadzību — zināma veida refinansēšanas — un Eiropas Investīciju bankas mērķu neatbilstības dēļ, jo šis finansējums paredzēts vidēja termiņa ieguldījumiem. Tāpēc es gribu jautāt, vai jūs piekrītat, ka jāievieš daži pasākumi attiecībā uz MVU, kam vajadzīgs finansējums, un kāda šeit varētu būt Komisijas loma. Turklāt, vai jūs atbalstītu zināma veida uzņēmumu garantiju shēmu, līdzīgu tai, kāda ir Apvienotajā Karalistē?

Joe Higgins, autors. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā piekrītu Komisijas paziņojumam, ka MVU ir ārkārtīgi svarīgi ne vien daudzo darba vietu dēļ, ko tie varētu piedāvāt, bet arī tāpēc, ka tie ir daudz stabilāki nekā lielie uzņēmumi, kas vienkārši ierodas un neņem vērā reģiona vai valsts vajadzības.

Es pilnībā piekrītu mana kolēģa *Marian Harkin* paziņojumam, ka finanšu trūkums šobrīd ir lielākais šķērslis, un Komisija to minēja. Bez tam arī tas, ka šajā jomā ir pārlietu liels administratīvais slogs vai birokrātija.

Gay Mitchell, autors. – Es vēlos komisāram jautāt, vai viņš izskatīs MVU problēmu netiešās finansēšanas aspektus.

Piemēram, es nezinu, kā tas ir jūsu valstī, bet manā valstī vairs nav tāda amata kā bankas pārvaldnieks. Mēs dodam naudu bankām, bet bankas nevērtē cilvēkus pēc to sasniegumiem, rakstura īpašībām un sava uzņēmuma pārzināšanas. Mēs esam šajā ķēzā tāpēc, ka cilvēki rīkojas automātiski. Zināmā mērā viņi joprojām rīkojas automātiski. Kā jūs varat uzvarēt vēlēšanās? Vajadzīga viena balss īstajā brīdī. Ja mēs katrā Eiropas MVU iegūsim vienu darba vietu, mēs pārvarēsim bezdarba krīzi.

Es jums lūdzu apspriesties ar Eiropas Centrālo banku un Eiropas Investīciju banku un mēģināt izmantot savu ietekmi, lai panāktu tradicionālo bankas pārvaldnieku atgriešanos, kas iesaistītos sarunās ar MVU un palīdzētu komercdarbības attīstīšanā. Tas atmaksāsies.

Liam Aylward (ALDE). – Jautājums acīmredzot ir par to, vai Komisija patiešām uzskata, ka MVU nedēļa var palīdzēt īstenot tās mērķus. Vai es varu jautāt Komisijai, kādi pasākumi jāveic, lai Eiropas Savienībai un dalībvalstīm palīdzētu radīt vidi, kurā uzņēmēji un ģimenes uzņēmumi var izdzīvot, attīstīties un augt un kurā uzņēmējdarbība tiek atļidzināta, nevis traucēta, kā tas bieži gadās ekonomikā pašreiz valdošajā gaisotnē?

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Es piekrītu visu šajās debatēs runājušo Parlamenta deputātu novērojumiem.

Tikko es biju stājies rūpniecības un uzņēmējdarbības komisāra amatā, es nekavējoties pievērsos jautājumam par Eiropas Investīciju banku, lai tiktos ar tās prezidentu *Philippe Maystadt* un mudinātu viņu Eiropas Investīciju bankai piešķirtos EUR 30 miljardus nodot tālāk mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Pirms man tika uzticēts rūpniecības un uzņēmējdarbības komisāra amats, savā uzklaušanās sanāksmē es to solīju Parlamentam.

Turklāt prezidenta atbilde bija diezgan pozitīva. Viņš man stāstīja, ka pēc sākotnējās iesaldēšanas apmēram EUR 6 līdz 7 miljardi no piešķirtajiem EUR 30 miljardiem ir veltīti paredzētajam mērķim. Es mudināju prezidentu paātrināt piešķiršanas termiņus.

Problēma — pēdējā runātāja izvirzītā problēma — ir saistīta arī ar bankām mūsu teritorijā, jo Eiropas banku sistēma ir diezgan atšķirīga, ne visas bankas ir vienādas. Dažas bankas iesaistās finanšu spekulācijās, taču, par laimi, mums vēl aizvien ir banku tīkls, kad pārvaldnieks pazīst uzņēmēju, kurš lūdz kredītu, un tāpēc viņš tam var uzticēties, kā arī viņš zina, ka nauda, ko viņš ieguldīs, atkal tiks ieguldīta bankā, un ka šeit nevarēs notikt tas, kas notika Amerikas Savienotajās Valstīs.

Tieši šim jautājumam — stratēģijas izstrādāšanai — bija veltīta sanāksme, ko es rīkoju pirms dažām dienām un kurā piedalījās daudzi jūsu kolēģi no Eiropas Parlamenta. Tāpēc es teicu, ka mēs esam izveidojuši forumu, kura darbības rezultātā tiks izstrādāts rīcības plāns kredītu saņemšanas nodrošināšanai.

Mūsu mērķis ir veidot mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspēju. Lai panāktu šo uzņēmumu konkurētspēju, vajadzīgas inovācijas, taču bez attiecīga finansējuma inovācijas nav iespējamas. Tādēļ mana sākotnējā apņemšanās bija iesaistīt bankas, tās bankas, kuras izsniedz kredītus. Daudzas apņēmās to turpmāk darīt. Mēs rīkojamies stingri, ar pamudinājumiem no Komisijas puses, iesaistot bankas un finanšu iestādes, kā arī Eiropas Investīciju banku, kas atsūtīja divus viceprezidentus piedalīties debatēs. Šā pasākuma mērķis ir īstenot vismaz dažus mērķus — pārliecībā, ka mazie un vidējie uzņēmumi šodien ir labākais krīzes pārvarēšanas instruments, un — kā jau es teicu savas runas sākumā — tie var novērst finanšu krīzes pārvēršanos par sociālu krīzi.

Jūs varat paļauties uz to, ka es pilnībā aizstāvēšu, aizsargāšu un atbalstīšu mazos un vidējos uzņēmumus — tas attiecas arī uz finansiālo pusi —, cerot, ka tie spēs attīstīties un ka izveidosies jauni uzņēmumi, jo mūsu mērķi nav mainījušies — ar tādu tirgus ekonomiku, kas ļauj maziem un vidējiem uzņēmumiem kļūt daudz konkurētspējīgākiem, mēs varam veidot patiesi sociālu politiku atbilstīgi Lisabonas līguma būtībai.

Priekšsēdētājs. – Es atvainojos kolēģiem par diezgan īso jautājumu laiku, jo iepriekšējās debātes ieilga par 25 minūtēm.

Uz jautājumiem, uz kuriem laika trūkuma dēļ nav atbildēts, tiks sniegta rakstiska atbilde (sk. Pielikumu).

Jautājumu laiks ir beidzies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

16. Subsidiaritātes un vispārējuma princips sociālo sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā ES (debates)

Priekšsēdētāja. – Turpinām sēdi.

Nākamais punkts ir mutiskais jautājums Komisijai (B7-0218/2010), ko iesnieguši *Jan Olbrycht* un *Lambert van Nistelrooij* PPE grupas vārdā, *Heide Rühle* Verts/ALE grupas vārdā, *Oldřich Vlasák* ECR grupas vārdā, *Peter Simon*, *Françoise Castex*, *Evelyne Gebhardt* un *Proinsias De Rossa* S&D grupas vārdā, un *Ramona Nicole Mănescu* un *Olle Schmidt* ALDE grupas vārdā, par subsidiaritātes un vispārējuma principu sociālo sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā ES (O-0062/10).

Jan Olbrycht, *autors*. – (PL) Es vēlos norādīt, ka minētais mutiskais jautājums attiecas uz Eiropas Komisijas lēmumu, ar kuru tika norādītas ļaužu grupas, kas Nīderlandē var izmantot sociālos mājokļus. Šis lēmums izraisīja plašas Eiropas Parlamenta deputātu diskusijas un interesi, jo tam ir būtiskas sekas. Ir jāapzinās, ka Eiropas Savienības dalībvalstīs sociālie mājokļi kā sabiedriska pakalpojums ir definēti atšķirīgi. Šīs definīcijas ir saistītas ar faktu, ka mums ir atšķirīgi sociālo mājokļu izmantošanas kritēriji, kā arī pastāv atšķirīgi atbildības līmeņi. Atbildība gulstas uz valsts iestādēm, bet darbuzņēmēji pārstāv gan valsts, gan nevalstisko sektoru.

Interesi par sociālajiem mājokļiem, no vienas puses, nosaka valsts atbalsta noteikumi, kā arī definīcija, ko izmanto, nosakot struktūrfondu līdzekļu saņemšanai atbilstošās izmaksas. Saistībā ar iepriekš minēto būtu interesanti uzdot papildu jautājumu un uzzināt, vai Komisija uzskata, ka visā Eiropas Savienībā vajadzētu būt vienotai definīcijai. Vai būtu nepieciešami vienādi principi valsts atbalstam sociālo mājokļu jomā? Vai Komisija plāno katrā konkrētajā gadījumā noteikt mājsaimniecību ienākumu līmeni kā Nīderlandes gadījumā? Vai šāda rīcība tiešām atbilst Eiropas Savienībā īstenotajam subsidiaritātes principam?

Heide Rühle, *autore*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos atsaukties uz paziņojumu presei, ko pati Komisija publicēja pagājušā gada 19. decembrī saistībā ar lēmumu par valsts atbalstu Nīderlandes sociālo mājokļu sistēmai.

Citāts no šī paziņojuma. 'Komisijas lēmums apstiprina tās ilgstošo politiku, ka dalībvalstu iestādēm ir plašas lemlēmšanas tiesības, nosakot kritērijus un nosacījumus attiecībā uz sociālajiem mājokļiem un citiem vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (SGEI).' Citāta beigas.

Mans jautājums ir šāds. Kā šis Komisijas paziņojums atbilst faktam, ka ar šo lēmumu Komisija Nīderlandē ir noteikusi konkrētus ienākumu ierobežojumus sociālo mājokļu izmantošanai? Vai tas patiešām ir Komisijas kompetencē, un kā tas atbilst subsidiaritātei un proporcionalitātei?

Vēl es vēlētos Komitejai jautāt, kā lēmums formāli atzīt sociālās dažādības vajadzību, vienlaikus skaidri iestājoties pret sociālo segregāciju, ir savienojams ar faktu, ka tajā pašā laikā ir noteikta konkrēta — ne lielāka par 10 % — to mājokļu daļa, ko piešķir mājsaimniecībām ar ienākumiem virs EUR 30 000 sliekšņa, Komisijai vienlaikus paziņojot, ka gadījumā, ja piešķirto mājokļu daļa mājsaimniecībām ar ienākumiem virs EUR 30 000 pārsniedz 10 %, šī daļa ir jākompensē citos Nīderlandes reģionos? Man šķiet, ka tas ir ļoti stingrs un neelastīgs regulējums, domājot sociālās dažādības kontekstā.

Kā tas atbilst subsidiaritātei un — kā jūs paši formulējat paziņojumā presei — „plašām lemlēmšanas tiesībām, nosakot kritērijus un nosacījumus attiecībā uz sociālajiem mājokļiem un citiem vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem (SGEI)”?

Françoise Castex, *autors*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Arī es vēlos vērsties pie Komisijas saistībā ar Nīderlandes paziņojumu par to atbalstu sociālo mājokļu sistēmai, uz kuru Komisija atbildēja, ka ir jānodrošina šāda atbalsta atbilstība konkurences noteikumiem. Tāpēc tā ieteica radikālas reformas sociālo mājokļu vispārējās nozīmes funkciju jomā un, manuprāt, ir noteikusi ierobežojošu definīciju, kas ir uzskatāma par vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem.

Faktiski Komisija atzīst šī sabiedriskā pakalpojuma sociālo raksturu, tomēr uzver, ka tam jābūt definētam un, es cietēju, „tieši saistītam ar nelabvēlīgām sociālām grupām” un ka līdz ar to sociālo mājokļu nodrošinājums Nīderlandē pārsniedz nelabvēlīgo sociālo grupu konkrētās vajadzības. Līdz ar to Nīderlandes valdības iesniegtajā sociālo mājokļu reformas priekšlikumā ir noteikts ierobežojums, ka citām sociālajām grupām var piešķirt ne vairāk kā 10 % no visiem sociālajiem mājokļiem, vienmēr ievērojot sociālos kritērijus vai prioritāro kārtību.

Šis ierobežojums apdraud citu publiska pakalpojuma uzdevumu, ko pilda sociālo mājokļu pakalpojums, t.i., sociālās un pilsētvides daudzveidības nodrošināšanu, kuru kā vienu no sociālo mājokļu pakalpojuma uzdevumiem ir definējis Nīderlandes likumdevējs. Līdz ar to es vēlos jautāt komisāram un citiem Komisijas locekļiem, uz kāda līgumā noteikta juridiska pamata Komisija ir tiesīga apšaubīt sociālo pakalpojumu universālo raksturu un likt dalībvalstij pārskatīt vienam no sociālajiem pakalpojumiem noteiktos uzdevumus?

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Godājamo deputātu jautājums ir sadalāms trīs daļās. Pirmā: vai Komisija uzskata, ka ES jābūt vienotai sociālā mājokļa definīcijai? Otrā: jautājums par subsidiaritātes un vispārējuma principu. Trešā: ienākumu robežas, lai izmantotu sociālo mājokli. Pirms sniegtu atbildes uz šiem jautājumiem, es vēlos uzsvērt, ka Komisija uzskata sociālos mājokļus par ļoti būtiskiem. Sociālie mājokļi ir viens no galvenajiem rīkiem Eiropas Savienības sociālās un ekonomiskās iekļautības politikā.

Atbildot uz pirmo un otro jautājumu, es vēlos izteikties ļoti skaidri. Komisija neuzspiež vienotu sociālā mājokļa definīciju ES līmenī un pilnībā respektē subsidiaritātes principu. Deputāti pareizi atsaucas uz Komisijas 2005. gada lēmumu par valsts atbalstu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem. Šis lēmums garantē tiesisko drošumu pakalpojumu sniegšanā un mazina to valsts iestāžu administratīvo slogu, kas finansē šos pakalpojumus.

Saskaņā ar šo lēmumu atbalsts sociālajiem mājokļiem, kas atbilst lēmuma nosacījumiem, tiek iekļauts preferenciālajā režīmā, atbrīvojot no paziņošanas prasības — neatkarīgi no atbalsta apmēra. Saskaņā ar lēmumu minētais atbrīvojums ir spēkā, ja attiecīgajā dalībvalstī sociālais mājoklis tiek klasificēts kā vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums. Katra dalībvalsts pati nosaka sociālo mājokļu pakalpojuma statusu atbilstoši savām tradīcijām, kultūrai un valsts intervences politikai.

Es vēlos atsaukties arī uz Komisijas 2006. un 2007. gada paziņojumiem, kuros skaidri tika uzsvērtā dalībvalstu atbildība un plašā brīvība attiecībā uz vispārējas nozīmes sociālajiem pakalpojumiem. Turklāt šis uzskats nesēn tika uzsvērts Protokolā par vispārējas nozīmes pakalpojumiem. Tomēr termins „sociālais mājoklis” nozīmē, ka runa nav par mājokli vispār, bet gan par atbilstoši sociālajiem kritērijiem piešķirtu mājokli.

Tādējādi 2005. gada lēmumā izteiktie apsvērumi attiecas uz atstumtajām personām vai sociāli nelabvēlīgākām grupām, kas ierobežotās maksātspējas dēļ nespēj iegādāties mājokli par tirgus cenām. Tāpēc dalībvalstīm ir jānosaka sociālo mājokļu mērķa grupa, lai sociālo mājokļu piešķiršana būtu pārskatāma un lai nepieļautu, ka mājokļus nepiešķir tiem, kam tie visvairāk vajadzīgi.

Dalībvalstīm ir liela brīvība mērķa grupas lieluma noteikšanā un sociālo mājokļu sistēmas īstenošanā. Komisija var tikai pārbaudīt, vai definēšanas procesā nav acīmredzamu kļūdu.

Šī pieeja tika apstiprināta 2009. gada decembrī pieņemtajā Komisijas lēmumā par sociālajiem mājokļiem Nīderlandē. Šī pieeja pilnībā atbilst arī Pamattiesību hartas 34. pantam, kas attiecas uz sociālo un mājokļa atbalstu visiem, kam nav pietiekamu līdzekļu.

Skaidra sociālo mājokļu definīcija nodrošina arī to, ka valsts atbalstu nevar novirzīt komercdarbības finansēšanai ārpus vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu jomas.

Otrs jautājums attiecas arī uz vispārējām tiesībām uz mājokli. Tomēr, kā es jau teicu, mājoklis vispār nav tas pats, kas sociālais mājoklis. Skaidri noteikti, pārskatāmi atbilstības un piešķiršanas kritēriji sociālo mājokļu jomā atbilst šo mājokļu saņēmēju interesēm un nodrošina valsts līdzekļu atbilstīgu izlietojumu.

Atbildot uz trešo jautājumu, kurā godājamie deputāti jautā, kāpēc pastāv ierobežojums, ka sociālie mājokļi ir pieejami tikai mājsaimniecībām, kuru ienākumi ir mazāki nekā EUR 33 000, es arī šoreiz vēlos izteikties ļoti skaidri. Nepastāv ES līmenī noteikts ierobežojums attiecībā uz sociālo mājokļu pieejamību.

Šis apmērs attiecas uz vienu dalībvalsti — Nīderlandi. Tā ir daļa no Nīderlandes iestāžu īstenojamajām izmaiņām, lai valsts sociālo mājokļu sistēma atbilstu Eiropas Savienības atbalsta noteikumiem. Nīderlandes iestādes noteica šādu ierobežojumu, lai definētu sociālo mājokļu mērķa grupu Nīderlandē. Komisija šajā sociālā mājokļa definīcijā nekonstatēja nekādas kļūdas, un tāpēc tā apstiprināja Nīderlandes valsts atbalsta shēmu. Es piebilstu, ka Nīderlandes iestāžu definētā mērķa grupa ir ļoti plaša un iekļauj 43 % no Nīderlandes iedzīvotājiem.

Lambert van Nistelrooij, *PPE grupas vārdā*. – (NL) Krīzes laikā un debatēs par to, kā saglabāt ilgtspējīgu sabiedrību un mūsu konkurētspēju, mēs apspriežam šķietamu detaļu, kas, manuprāt, tomēr daudzus cilvēkus raisa bažas.

Problēma ir jautājumā par to, kam tiks piešķirts mājoklis. It īpaši tagad, kad bankas ir kļuvušas uzmanīgākas nekā laikā, kad sākās šīs debates — Nīderlandē tas bija 2005. gads, kad situācija bija diezgan atšķirīga, — ir skaidrs, ka daļa cilvēku ir nonākuši nopietnās grūtībās. Tagad noteiktais sliekšnis ir EUR 33 000. Šie priekšlikumi vēl ir iesniedzami apstiprināšanai Nīderlandes parlamenta apakšpalātā, un deputāti mums

uzreiz pateiks, ka šim sliekšnim faktiski ir jāatbilst Nīderlandes slimokases sliekšnim, kas ir aptuveni EUR 40 000.

Debates Nīderlandē turpinās pilnā sparā, tāpēc nevar uzskatīt, ka visi ir vienojušies. Es jūtu, ka nav nodrošināta pietiekama elastība pielāgotiem risinājumiem. Dalībvalstīm ir jāspēj pielāgoties apstākļiem. Šie 10 % ir ļoti maz. Beidzot augstskolu, mani ienākumi bija lielāki nekā noteiktais ienākumu sliekšnis, bet es spēju nomāt dzīvokli tikai dažus gadus, līdz es izlēmu to nopirkt un doties dzīvot citur.

Mēs runājam par elastību: nav pietiekami lielu manevra iespēju. Tas mani vedina secināt, ka nav pietiekami respektēta subsidiaritāte — valstu iespējas pašām daudz plašāk regulēt lietas. Pēc šodienas debatēm mums jāapsver, vai pie šī jautājuma nebūtu jāatgriežas, pieņemot rezolūciju. Es domāju, ka kopumā Komisija šajā jomā dara labu darbu, bet es uzskatu, ka dalībvalstu manevra iespējas ir pārmērīgi ierobežotas, kaitējot cilvēkiem, kuri mājokļa jomā ir atkarīgi no valsts.

Evelyne Gebhardt, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungļi! Sekojot šīm debatēm, es pamanu, ka pastāv liela neskaidrība par likumu piemērošanu šajās jomās. *Andor* kungs, Jūs tikko teicāt, ka nevienā Eiropas regulā nav noteikts konkrēts EUR 33 000 ierobežojums. Tomēr Nīderlandes likumdevējs pats ir noteicis šādu ierobežojumu, jo, iespējams, pastāvēja bažas, ka Komisija prasīs noteikt skaidrus kritērijus.

Šāda neskaidrība dalībvalstīm rada daudz grūtību savu lēmumu pieņemšanā, sevišķi tādā ziņā, lai šie lēmumi tiesām atbilstu šo cilvēku vajadzībām, jo īpaši sociālo mājokļu jomā, lai cilvēki, kam nav pietiekami daudz naudas, varētu brīvi rīkoties.

Tāpēc mums ir ļoti svarīgi nodrošināt tiesisko regulējumu un ieviest noteiktību, lai būtu skaidra iespējamā rīcība. Vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, protams, ir nepieciešama aizsardzība. Tos dalībvalstīs sniedz vietējā līmenī, un mums ir jānodrošina, ka tie tiesām tiek piedāvāti visiem.

Tāpēc mums ir jāapsver iespēja — un man zināms, ka tā tiek apsvērta Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, — proti, pieprasīt Komisijai tiesisko regulējumu, lai aizsargātu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumus, it īpaši sociālajā jomā, un es domāju, ka šāds regulējums būtu noderīga lieta.

Isabelle Durant, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Mēs runājam par tiesisko bāzi, kas acīmredzami ir ļoti būtiska. Tomēr līdztekus jautājumam par tiesisko bāzi es vēlos uzsvērt faktu, ka mājokļu un it īpaši sociālo mājokļu tirgus noteikti nav līdzīgs citiem tirgiem vai komercdarbībām. Turklāt sociālie mājokļi ir daudz kas vairāk nekā tikai mājokļi, kas paredzēti cilvēkiem ar zemiem ienākumiem.

Ir jautājums par sociālo daudzveidību, par kuru mēs esam runājuši, bet vēl ir jautājums par šo māju un cilvēku integrēšanu vietējā dzīves vidē pilsētā, dažkārt pilsētas centrā, dažkārt — nomalē. Ar īrniekiem tiek veikts liels darbs, lai palīdzētu integrēties un veidotu solidaritāti — arī starp dažādām paaudzēm, kas dzīvo mājokļi un tā apkārtnē, tāpēc es tiesām domāju, ka šis ir cita veida jautājums.

Turklāt šajā likumdošanas darbā mēs strādājam ar vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem. Šķiet, tas, ka esam te sapulcējušies un uzsveram problēmas, kas saistītas ar atbalstu vai sociālo mājokļu ierobežoto pieejamību, ir nepareizs signāls. Attiecībā uz ienākumu ierobežojumu, ko bez manis minēja arī citi deputāti un kas ir noteikts EUR 33 000 apmērā, es tajā saskatu problēmu, jo pastāv ļoti dažādas ģimenes: viena vecāka ģimenes, vecu cilvēku ģimenes, ģimenes, kuru locekļi ir no bijušām un pašreizējām attiecībām, šķirtas ģimenes. Kā mēs varam aprēķināt viņu ienākumus? Tas viss vedina mani, līdzīgi citiem, prasīt lielāku elastību un subsidiaritāti, ja mēs tiesām vēlamies redzēt sociālos projektus šajās vietās.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Jūs tikko teicāt, ka Komisija sociālajiem mājokļiem piešķir lielu nozīmi. Mēs tiesām runājam par vienu no pamattiesībām, kas mūsu dalībvalstīs netiek īstenota. Turklāt šis ir vēl viens traips pašreizējā Eiropas integrācijas modelī.

Attiecībā uz pārējo Jūsu atbildes daļu, komisāra kungs: Jūs atsaucāties uz Komisijas parasto lūgšanu grāmatu, bet pieredze rāda, ka Komisija, Jūsu Komisija, un Eiropas Kopienų Tiesa pieņem spriedumus, pamatojoties uz Eiropas nolīgumiem, saskaņā ar nāvējošo brīvas un neizkropļotas konkurences principu, tādējādi radot nelikumīgu pieeju mājokļu būvniecībai un pašiem mājokļiem. Vēl sliktāk ir tas, ka 2005. gadā Komisija definēja sociālos mājokļus kā mājokļus, kas attiecas tikai un vienīgi, es citēju, „uz atstumtajām personām vai sociāli nelabvēlīgākām grupām”. Tādējādi Komisija atbalsta geto pilsētu veidošanu nabadzīgajiem iedzīvotājiem, kaitējot sociālajai daudzveidībai.

Tāpat kā daudzi deputāti, es atbalstu jaunas pamatdirektīvas ideju, kas būtu pozitīva un progresīva, bet mani mājās bažas, ka ir maināms pats nolīgums noteiktais konkurences princips.

No otras puses, mani mājās bažas, ka priekšsēdētāja *Barroso* paziņojumi, ko šodien apstiprināja ECOFIN padome un kas principā iesaka kontrolēt budžetus, izraisīs tēriņu samazināšanu zemu izmaksu mājokļiem un it īpaši sociālajiem mājokļiem. Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka Eiropai ir jāsāk no nulles.

Frank Engel (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Es jebkurā gadījumā vēlos atsaukties uz *Durant* kundzes viedokli, kurā bija pareizi norādīts, ka sociālie mājokļi nav komercsektors vai sektors, kurā konkurence būtu līdzīga citiem sektoriem. Komisāra kungs, es domāju, ka par šo jautājumu mums izdosies vienoties.

Šeit tiek apšaubīts valsts atbalsts. Es brīnos, kāpēc tāda joma kā sociālie mājokļi teorētiski varētu nebūt vistiesākais valsts atbalsts. Patiešām — mēs runājam par valsts atbalstu sociālo mājokļu saņēmējiem un ne tik daudz uzņēmumiem. Beigu beigās, atbalsts tiek piešķirts, jo to uzskata par nepieciešamu, un tas nav tik lielā mērā konkurences apdraudējuma jautājums.

Es piebildīšu — un es, protams, varu runāt tikai par pieredzi manā valstī —, ka sociālie mājokļi ir saistīti ar tik dažādiem nosacījumiem, ka mums tiešām vajadzētu priecāties, ka Eiropas Komisija, Eiropas institūcijas, Eiropa un Brisele nav, kā tas vienmēr šķiet, atbildīgas par precīzas definīcijas došanu, par norādījumiem, kuras personas un kādos apstākļos var gūt labumu no attiecīgā atbalsta.

Es vēlos uzvērt, ka būtisks faktors ir specifiski vietējie nosacījumi un izmaiņas ģimenes situācijā, kas var notikt ar ikvienu no mums. Kāpēc lai kādam, kuram bija ģimene, bet kura ģimenes stāvoklis ir mainījies vai kura ienākumi laika gaitā mainās, kā teica van *Nistelrooy* kungs, tiktu piešķirtas tiesības uz sociālo mājokli, ņemot vērā virkni kritēriju, tikai tāpēc, lai pēc tam piedzīvotu tā atņemšanu? Manuprāt, tas ir nepamatoti, un šādā situācijā es neuzskatu, ka Komisijai atkal vajadzētu pārkāpt savas kompetences robežas, lai mums ieteiktu un beigu beigās uzspiestu noteikumus, kam neizbēgami trūks elastības un, iespējams, arī humānisma.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kundze! Šajās debatēs es piedalos kā Nodarbinātības komitejas ziņotājs par vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu nākotni. Ar šo mutisko jautājumu no Komisijas tiek gaidīta atbilde par tās priekšlikumiem, lai risinātu nopietno problēmu saistībā ar sociālo mājokļu nodrošināšanu iedzīvotājiem.

Es paužu nožēlu, ka Komisija nepiedāvāja šādus priekšlikumus, bet labāk izvēlējās attaisnot pastāvošo sistēmu. Komisija ilgstoši atsakās atzīt vajadzību nodrošināt dalībvalstīm juridisku skaidrību un elastību ne tikai attiecībā uz pašreizējo sabiedrisko pakalpojumu — un jo īpaši sociālo pakalpojumu — sniegšanu, bet arī uz jauno sociālo vajadzību apmierināšanu. Mums jāspēj ne tikai garantēt iedzīvotājiem drošības tīklu, kad rodas tāda vajadzība, bet arī izveidot noturīgu sociālo regulējumu, kas kalpotu visiem iedzīvotājiem. Veselība, mājokļi un izglītība ir pakalpojumi, kas acīmredzami ir nodrošināmi vispārējā kārtā, nevis vadoties pēc tirgus kaprīzēm. Ir acīmredzami, ka šajās jomās tirgus pats nespēj nodrošināt vispārējuma principu, ievērojot vienlīdzību un vienādu kvalitāti.

Tie visi ir pakalpojumi, kas sniedz pāri peļņas gūšanas motivācijai un kuriem piemīt sociāla vērtība, ko nevar novērtēt pēc peļņas un zaudējumu aprēķina. Turklāt tie var izrādīties nepieciešami, lai veidotu stabilu mūsdienu ekonomikas pamatu. Nav pieļaujama turpmāka tiesiskā neatbilstība, kas pašlaik pastāv attiecībā uz to, ko valstu valdības var darīt valsts vai vietējā līmenī, lai nodrošinātu labklājībai būtiskos pakalpojumus.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos konstatēt faktu: Kopienai nav kompetences mājokļu politikā vispār un jo īpaši sociālo mājokļu jomā.

Tomēr lēmumā, kas minēts mutiskajā jautājumā, Komisija sniedz sociālā mājokļa definīciju. Komisāra kungs, kā jau vairākkārt teikts, sociālie mājokļi un mājokļu pieejamība tagad, krīzes laikā, ir būtiska problēma. Vismaz nedaudz atcerēsimies par humānismu mūsu tehniskajās, juridiskajās un pat tehnokrātiskajās debatēs.

Līdztekus mājokļu jautājumam kā tādām, sociālie mājokļi ir pamats īstai integrācijai, īstai sociālai iekļautībai attiecībā uz tiem, kas šos mājokļus saņem. Definīcija, ko Komisija piedāvāja valsts atbalsta izvērtēšanas procesā, ir ļoti apšaubāma. Komisāra kungs, lielais franču filozofs Dekarts, kurš dzimis manis paša dzimtajā reģionā, Luāras ielejā, teica: 'Kopējas intereses ir aplis, kura centrs ir zināms, bet perimetrs nezināms'.

Tāpēc man jums ir divi jautājumi. Pirmais ir vienkāršs: kāds ir šīs definīcijas juridiskais statuss? Vai tā ir piemērojama visās dalībvalstīs?

Nākamais jautājums ir daudz vispārīgāks. Kāds ir Komisijas viedoklis par to, kur sākas un kur beidzas Kopienas kompetence attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu organizēšanu? Jo šis, galu galā, ir svarīgs jautājums. Ir apdraudēts sabiedrisko pakalpojumu vispārējums un pieejamība.

Peter Simon (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Visā Eiropā mūsu pilsētām un kopienām nākas cīnīties ar problemātiskiem rajoniem. Visā Eiropā mēs cenšamies risināt šo jautājumu, lai nodrošinātu šiem nelabvēlīgajiem rajoniem un to iedzīvotājiem normālu dzīves līmeni, kāds tas ir pārējās mūsu pilsētu daļās.

Taču ja mēs sociālo mājokļu jomā nosakām kritērijus, kā šajā gadījumā ir rīkojusies Komisija, ja mēs nosakām kritērijus, kas skaidri — kā daži deputāti jau teica — liedz iedzīvotāju sajaukšanos šajās zonās, tad šādā veidā tiks izpostīts desmitiem gadu ilga darbs, ko veikušas kompetentās iesaistītās puses. Tiks izpostīti arī kopīgie projekti, ko Eiropas Savienība sekmēja ar Kopienas iniciatīvām „Urban” un „Urban II”.

Ja mēs ierobežojam kritērijus, pēc kuriem ir iespējama sociālo mājokļu subsidēšana tādā veidā, ka faktiski tikai nabagākie no nabagajiem, visneaizsargātākie no neaizsargātajiem varētu pretendēt uz subsīdiju un atbalstu sociālo mājokļu programmā, mēs faktiski radīsim šķēršļus šim iedzīvotāju segmentam veidot sajaukšanās procesu nelabvēlīgajos rajonos, kas patiesībā ir neatliekama vajadzība. Tas izraisīs tieši šo iedzīvotāju grupu vēl lielāku sociālo atstumtību un padziļinās problēmu mūsu pilsētās. Paturot to prātā, dienaskārtībā ir plašāka definīcija un plašāka subsidiaritātes principa interpretācija, un es būtu Kopienai ļoti pateicīgs, ja tā īsumā paustu savu nostāju šajā jautājumā.

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Pašlaik mēs runājam par vispārēju jautājumu, it īpaši attiecībā uz sabiedrisko sociālo pakalpojumu subsidiaritātes un vispārējuma principu vienotā ES līmenī. Tomēr sociālo mājokļu jautājums pašlaik tiek izgaismots, izmantojot Nīderlandes piemēru. Tas nav vienreizējs gadījums — it īpaši ģimēnu asociācijām un ģimēnu pārstāvjiem jau gadiem pastāv aizdomas, ka Eiropas koncentrēšanās tikai un vienīgi uz konkurētspēju ierobežo sociālo mājokļu attīstību Eiropā vai pat padara to par pilnīgi neiespējamu.

Galū galā, līdztekus vajadzībai pēc ēdiena un apģērba vajadzība pēc mājokļa ir vēl viena no pamatvajadzībām, un šī iemesla dēļ mājokļi ir viens no sociāli sabiedriskajiem labumiem un bezpajumtniecības novēršana ir sociāls uzdevums.

Tas izpaužas faktā, ka valstīs, kas rūpējas par savu iedzīvotāju labklājību, tiek atbalstīti sociālie mājokļi vai tiek nodrošināta citu mājokļu subsidēšana, pamatojoties uz personu ienākumiem. Protams, pašlaik Eiropas Savienībā ir īpaša situācija pēc vairāku Austrum-, Centrāl- un Dienvidaustrumeiropas valstu pievienošanās. Ņemot vērā dažādo mājokļu nodrošināšanas struktūru Eiropas bijušajās rietumu un austrumu daļās, ir jāsalīdzina — it īpaši pēc nesējajiem Eiropas Savienības paplašināšanas procesiem — dalībvalstu mājokļu subsīdiju un nodrošināšanas struktūras.

Ņemot vērā daudzās Austrum-, Centrāl- un Dienvidaustrumeiropas valstīs izmantoto mājokļu privatizācijas metodi tūlīt pēc politiskajām izmaiņām un it īpaši, ņemot vērā mājokļu jūtamo nepietiekamību šajās valstīs, Eiropas Parlaments uz to reaģēja, nodrošinot šīm valstīm struktūrfondus mājokļu jomai.

Neskatoties uz šo faktu, mājokļu politika vienmēr ir bijusi reakcija uz valstu, reģionālajiem un it īpaši vietējiem apstākļiem katrā konkrētajā gadījumā; citiem vārdiem sakot, tā ir klasiska politikas joma, kurā ir spēkā subsidiaritāte, ja nav vajadzīgs starpvalstu līmeņa regulējums un ja šāds regulējums jau nepastāv. Uz mājokļiem kā sabiedriski sociālu labumu tirgus likumi var attiekties tikai daļēji — sabiedrisko pakalpojumu kontekstā.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Sabiedriskie un sociālie pakalpojumi atrodas dažādu ekonomisko un politisko procesu un, vēl jo vairāk, izdevumu taupīšanas pasākumu ielenkumā. Eiropas Savienībā ir vērojams ienākumu nevienlīdzības pieaugums. It īpaši tad, kad valda neskaidrība, ekonomikas krīze un bailes par nākotni, sociālie stabilizēšanas pasākumi ir svarīgāki nekā jebkad.

Manā dzimtajā pilsētā Vīnē sociālo mājokļu pamatideja ir pieejamu mājokļu nodrošināšana plašām iedzīvotāju grupām, nenosakot ierobežojumu — kā definējusi Komisija —, ka tie pieejami tikai atstumtajām personām un sociāli nelabvēlīgākām grupām. Šāda ierobežojuma sekas ir geto rajonu veidošanās. Tāpēc es nedomāju mainīt savu viedokli šajā jautājumā — tam jābūt vietējās pārvaldes principam vai tiesībai definēt sociālos pakalpojumus, tostarp sociālos mājokļus šādā vietējā līmenī un izslēgt sociālos pakalpojumus no konkurences un valsts atbalsta tiesību jomas.

Jebkurā gadījumā mums Eiropas Savienībā ir nepieciešama juridiska skaidrība un Eiropas līmeņa juridisks instruments, kas attiecas uz sociālajiem pakalpojumiem un tos attiecīgi definē.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties komisāram par dažu jautājumu izskaidrošanu. Jāsaka, ka mājvietas nodrošināšana ir absolūti nepieciešama ikvienam, it īpaši mūsdienu labklājības valstīs. Jumts virs galvas ir absolūti būtiska lieta; tā ir tiesība, kas, kā visi piekritīs, ir jānodrošina vai nu ar paša līdzekļiem, vai ar valsts iestāžu starpniecību utt.

Kad tas ir pateikts, ir vajadzīgas diskusijas, cik lielā mērā attiecīgajai valstij ir jāiejaucas mājokļu nodrošināšanā. Manā valstī īpašuma burbuli izraisīja nodokļu stimuli — kas bija pārāk dāsni un nepārdomāti — būvniekiem, lai tiktu būvētas mājas, izsniedzot teritoriālās plānošanas iestādes atļaujas — dažkārt pat applūdušās palieņu zonās — un mainot zemes zonējumu vietās, kur tas nebūtu bijis jādara. Tad, protams, iesaistījās bankas, izsniedzot dāsnus aizdevumus būvniekiem, kas nespēja tos atmaksāt, un privātpersonām māju būvniecībai, ko tie arī nespēja atmaksāt.

Tāpēc mēs piedzīvojam pašreizējo krīzi. Līdz ar to ir daudz jautājumu, kā valstij būtu jāiesaistās visā nekustamo īpašumu attīstības jomā.

Tomēr attiecībā uz sociālo mājokļu nodrošināšanu es domāju, ka pamatošanās pirmām kārtām uz ienākumiem ir pārāk preskriptīva un bezjēdzīga, ņemot vērā izesmes, uz kuriem ir norādījuši daudzi cilvēki. Manuprāt, Komisijai neapšaubāmi ir zināma loma plašākā izpratnē, iespējams, sniedzot sociālo mājokļu nodrošināšanas vadlīnijas, bet pārāk lielam preskriptīvismam attiecībā uz tādām lietām kā ienākumi utt. nav nekādas jēgas; tas nestrādās, un to pat nevajag mēģināt darīt.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Sociālie mājokļi tiešām iekļaujas vispārējas nozīmes pakalpojumu kategorijā. Diemžēl šobrīd jaunatnes bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir sasniedzis 20 %.

Saskaņā ar Eiropas tiesisko regulējumu visas dalībvalstis var izmantot 4 % no Eiropas Reģionālajam attīstības fondam piešķirtajiem līdzekļiem, lai finansētu sociālo mājokļu būvniecību un uzlabotu ēku energoefektivitāti. Diemžēl ekonomikas krīzes ietekmē Eiropas ģimeņu materiālā situācija kļūst sliktāka, un bažas rada ļoti augstais jaunatnes bezdarba līmenis. Tieši šī izesla dēļ es vēlos vērsties pie Jums, komisāra kungs, lai tiktu atbalstīts mūsu priekšlikums nākamajā programmēšanas periodā palielināt sociālo mājokļu būvniecībai un ēku energoefektivitātes uzlabošanai pieejamo līdzekļu daļu līdz 15 %.

Lielākajā daļā dalībvalstu veselības aprūpi, sociālos pakalpojumus un ar jaunatni un vecajiem cilvēkiem saistītos pasākumus organizē valsts. Šiem sabiedriskajiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme visu sabiedrības pārstāvju aizsardzībā un iekļautībā, ja šie pakalpojumi ir pieejami visām personām. Lai tos nodrošinātu visā Eiropas Savienībā, mēs aicinām Komisiju sagatavot sabiedrisko pakalpojumu pamatdirektīvu, kas noteiktu minimālās prasības šajā jomā un garantētu gan vienlīdzīgu, gan vispārēju pieejamību visiem Eiropas pilsoņiem, kā arī labu kvalitāti un pārskatāmību.

António Fernando Correia de Campos (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Sociālie mājokļi ir vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums ar lielu nozīmi tirgū, nodrošinot pozitīvus ieguvumus visai sabiedrībai. Saskaņā ar Lisabonas līguma pielikumu 26. protokolu šāda veida pakalpojumus sniedz un organizē valsts, reģionālās vai vietējās iestādes. Līdz ar to ir grūti izprast šo mērķa grupas ierobežošanu līdz ģimenēm, kuru ienākumi ir mazāki nekā EUR 33 000. Tas ir nabadzības rādītājs absolūti un vienīgi finansiālā izteiksmē, neņemot vērā 27 dalībvalstu daudzveidību; vienīgais pamatojums kopumā ir vienkārša maksātspēja.

Sociālie mājokļi ir saistīti ar kultūras un sociālajiem jautājumiem, ar tuvumu dzīvesvietai, ar būtiski pārskatītu izpratni par sievietes lomu darba tirgū un ar darbinieku mobilitāti Eiropas zonā. Pašreizējā Eiropas Savienības cīņā, lai izkļūtu no krīzes, ir vajadzīga ekonomiskā izaugsme, kas izraisa imigrāciju un etnisku, ekonomisku un kultūras minoritāšu veidošanos, radot vajadzību pēc integrācijas, pat ar geto rajonu veidošanās risku, kas ir saistīts ar šo procesu un pret ko mums ir jācīnās, veidojot godīgu līdzsvaru. Vai Komisija neiejaucas dalībvalstu kompetences jomās?

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Lisabonas līgumā tiek atzīts sociālo pakalpojumu pieejamības svarīgums un vietējo un reģionālo iestāžu funkcijas šo pakalpojumu sniegšanā. Sociālo mājokļu jautājumi ir ļoti svarīgi cilvēkiem ar zemiem ienākumiem, un realitāte ir tāda, ka krīzes rezultātā darbu ir zaudējuši daudzi cilvēki, kuriem ir vajadzīgi sociālie mājokļi.

Pašlaik dalībvalstīs ir dažādi standarti, pieņemot lēmumus par sociālo mājokļu kritērijiem. Ir saprotams, ka ekonomiskā un sociālā situācija dalībvalstīs būtiski atšķiras. Lai īstenotu tiesību uz vispārējas nozīmes pakalpojuma izmantošanu, es uzskatu, ka būtu pamatoti ES līmenī definēt vispārējos principus un noteikt

ieteicamo ienākumu augstāko robežu. Tomēr mums ir jānodrošina plaša rīcības brīvība noteikt zemāku ienākumu ierobežojumu, ņemot vērā ekonomiskās un sociālās atšķirības.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Es vēlos pateikties komisāram par sniegtajiem skaidrojumiem šajā jautājumā. Arī es neuzskatu, ka būtu nepieciešama vienota sociālā mājokļa definīcija. Šādu definīciju būtu grūti izmantot situācijās, kurās pastāv ievērojamas dzīves līmeņa atšķirības. Šajās debatēs būtisks ir subsidiaritātes jautājums. Es nedaudz atkāpšos no šī jautājuma specifiskās jomas.

Es uzskatu, ka ir jābūt skaidrāku standartu kopumam, taču attiecībā uz citiem jautājumiem, piemēram, situācijām, kurās ir jāpiemēro jaunas regulas par mājokļiem, kas paredzēti nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām. Šādu regulu Parlaments pieņēma februārī, un to pieminēja arī *Ţicău* kundze. Arī es vēlos izmantot šo iespēju pateikt, ka es atbalstītu uz šīs regulas pamata piešķirto līdzekļu daudzuma palielināšanu.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Es vēlējos šīs debātes tā vienkāršā iemesla dēļ, ka man, tāpat kā citiem, ir radušās bažas.

Vairākos Eiropas reģionos, tostarp manis pārstāvētajā, pašlaik notiek izvērtēšana, lai reformētu sociālo mājokļu piešķiršanas politiku, nepieļaujot geto rajonu veidošanos un nelabvēlīgo sociālo grupu sakopšanu vienās un tajās pašās ēkās un vietās. Jūsu lēmums ir pretrunā sociālā līdzsvara atjaunošanas un sociālās daudzveidības politikai.

Komisāra kungs! Nav pareizi, ka Komisija liedz dalībvalstīm īstenot sociālās daudzveidības politiku. No vienas puses, ar mājokļiem saistīto vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu pieejamību noteikti var ierobežot, nosakot konkrētas cilvēku kategorijas, bet, no otras puses, ir jāatstāj manevra iespēja, lai tie būtu pieejami cilvēkiem ar citiem ienākumiem, tādējādi attiecīgajā vietā uzlabojot sociālo daudzveidību.

Jebkurā gadījumā šo divu aspektu līdzsvars jānosaka dalībvalstīm vai kopā ar dalībvalstīm, nevis Komisijai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Mēs visi zinām, ka tiesība uz mājokli ir viena no pamattiesībām. Līdz ar to dalībvalstīm ir pienākums garantēt sociālos mājokļus visiem, kam tie ir nepieciešami. Dziļas sociālās krīzes laikā, kad pieaug to cilvēku un ģimeņu skaits, kam ir lieli parādi un kas saskaras ar grūtībām atmaksāt aizdevumus mājas iegādei, vai kas maksā augstu īres maksu, ir vēl svarīgāk pilnā apmērā atbalstīt cilvēkus un ģimenes, kas nevar atļauties piemērotu mājokli ar pieņemamām labierīcībām.

Tāpēc ir būtiski, lai dalībvalstis varētu izmantot Eiropas Savienības un valsts līdzekļus, lai būvētu sociālos mājokļus un garantētu visu pilsoņu pamattiesības, izbeidzot sociālo nevienlīdzību un veicinot sociālo iekļautību. Šajā jomā ir nepieciešama steidzama Eiropas Komisijas rīcība, neapdraudot subsidiaritātes principu, bet aizstāvot sociālo sabiedrisko pakalpojumu vispārējumu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Eiropas centralizācija reizēm tiek apsveikta ar fanfarām, kā tas bija redzams Lisabonas līguma gadījumā. Tomēr ir reizes, kad tas notiek pavisam klusi. Dažādu ES atbalsta fondu izveide, kas nereti deformē tirgus vidi, ir radījusi vajadzību ieviest prasību par valsts atbalsta sniegšanas obligāto paziņošanu.

Pēc tam radās vajadzība pēc šī pienākuma izņēmumiem attiecībā uz sociālajiem mājokļiem. Pēkšņi mūsu rokās ir nonākusi Eiropas definīcija. Ja mēs definējam pienākumus šajā līmenī un uzdodam tos īstenot zemākā līmenī, tad tā nav subsidiaritāte.

Atbildība par sociālajiem mājokļiem pilnībā ir valsts, reģionālo un vietējo iestāžu kompetencē. Neapšaubīsim attiecīgās valsts sabiedrības un vietējo kopienu spēju risināt savas problēmas. Viņi šīs problēmas pārzina vislabāk. Un viņi zina arī iespējamās risinājumus.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Ir skaidrs, ka šī problēma dažādās dalībvalstīs ir atšķirīga.

Jaunajās valstīs, tostarp Polijā, ir ļoti daudz reģionu, kuros ļoti daudziem cilvēkiem nav mājokļa ļoti, ļoti zemu ienākumu dēļ. Par šiem cilvēkiem galvenokārt rūpējas vietējās iestādes. Vietējo iestāžu un reģionālo institūciju ziņā ir iespējami ātrāka palīdzības sniegšana šiem cilvēkiem. Ja vietējām iestādēm nav papildu finansējuma un sabiedrības atbalsta, tām nav iespējams palīdzēt cilvēkiem, kuriem klājas visgrūtāk. Vienlaikus nākotnē būtu jāizstrādā kopēja politika un definīcija šajā jomā, lai mēģinātu iegūt papildu finansējumu, ko varētu izmantot vietējās iestādes. Tās izmantotu šo naudu un būvētu sociālos mājokļus, kuru tiešām ļoti, ļoti trūkst daudzās Eiropas valstīs.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze! Es pilnīgi piekrītu, ka mums šis jautājums jāaplūko plašākā kontekstā, šajā gadījumā — finanšu un ekonomikas krīzes kontekstā. Pēdējos divos gados mēs redzējām, ka tā bija pārbaude konkurences politikai neatkarīgi no tā, vai šī politika attiecas uz finanšu sektoru, autobūves sektoru vai, kā šajā gadījumā, uz mājokļu sektoru, un ka tā bija mūsu sociālās politikas pārbaude — gan attiecībā uz bērniem, gan vecajiem cilvēkiem, gan bezpajumtniekiem.

Šajos jautājumos, kurus es esmu saņēmis, pārklājas divi problēmjautājumi — konkurence un sociālā politika. Tieši tāpēc tas ir vēl sarežģītāk nekā ārpus krīzes konteksta.

Krīze apliecināja milzīgu tirgus neveiksmi ne tikai finanšu sektorā, bet arī mājokļu sektorā, un kļuva skaidrs, ka paši tirgus spēki nevar atrisināt problēmas ne tikai attiecībā uz visnabagākajiem, bet arī uz lielākām sabiedrības grupām. Tāpēc es strikti iestājos pret principu, ka sociālie mājokļi būtu pieejami tikai nabadzīgākajām sabiedrības grupām, it īpaši, ņemot vērā Eiropas valstu daudzveidību un subsidiaritātes principu. Kā jau teicu ievadrunā, es stingri uzstāju, lai ar šo kontekstu saistītās definīcijas noteiktu pašas dalībvalstis.

Atgriezoties pie Nīderlandes gadījuma, kas ir šīs diskusijas centrā, es vēlos atkārtot, ka Komisija neuzspiež Nīderlandes gadījumā noteiktos kritērijus kādai citai valstij. Pilnībā respektējot subsidiaritāti, dalībvalstis pašas lemj par konkrētajiem sociālo mājokļu nosacījumiem.

To apstiprina lēmums par Nīderlandes valsts atbalsta shēmu, un es vēlos atgādināt, ka Nīderlandes iestāžu noteiktie ierobežojumi — kas attiecas tikai uz Nīderlandi — iekļauj 43 % no Nīderlandes iedzīvotājiem, kas noteikti nav tikai nabadzīgākās grupas. Turklāt Nīderlandes lēmums apliecināja, ka sociālā sajaukšanās un sociālā kohēzija ir spēkā esoši valsts politikas mērķi, kuriem ir pamats piešķirt valsts atbalstu, un ne tikai tiem, kas dzīvo vislielākajā nabadzībā vai kas pakļauti nabadzības riskam.

Es domāju, ka pēdējo gadu sociālās problēmas ir ievērojami palielinājušas nestabilitāti sabiedrībā, tāpēc mums jābūt uzmanīgiem. Es vēlos piebilst, ka Komisija pārbauda tikai atbalstu, kas tiek sniegts mājokļu uzņēmumiem. Tiešas subsīdijas personām nav pakļautas valsts atbalsta noteikumiem.

Diskusija skāra arī plašāku kontekstu, t.i., vispārējas nozīmes sociālos pakalpojumus. Tāpēc arī man ir tiem jāpievēršas un jāuzsver, ka līdztekus mājokļiem arī citiem vispārējas nozīmes pakalpojumiem ir preventīva un sociāli saliedējoša nozīme un mērķa grupa ir visa sabiedrība neatkarīgi no pārticības vai ienākumiem. Komisija to skaidri formulēja 2007. gada paziņojumā, kurā tā noteica sociālo pakalpojumu mērķus un organizēšanas principus.

Komisija ir apņēmusies veicināt sociālo pakalpojumu kvalitāti. Piemēram, mēs atbalstām vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu kvalitātes sistēmas izstrādi Sociālās aizsardzības komitejā.

Vēl dažas domas manas atbildes noslēgumā. Tā kā daži jautājumi attiecas uz ilgāku laika posmu, ietiecoties nākamajā finanšu perspektīvā, es varu piekrist, ka mājokļu joma tiks ietekmēta dažādos kontekstos; piemēram, apdare energoefektivitātes kontekstā, kas, mūsaprāt, attiecas uz „zaļo darbu” kategoriju, noteikti būs joma, kurā mēs būsīsim aktīvi, protams, nemēģinot veidot kopēju Eiropas mājokļu politiku.

Aktuāli būs arī citi jautājumi, piemēram, mājokļi visneaizsargātākajām sabiedrības grupām, piemēram, romu kopienai; process jau ir sācies, un es domāju, ka struktūrfondi turpinās sniegt atbalstu mājokļu problēmu risināšanai, šajā gadījumā — ļoti neaizsargātām un nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošām grupām dažādās dalībvalstīs. Tas parāda arī to, cik svarīgi ir skatīties uz problēmām daudzveidīgi, jo valstīs ir atšķirīgas sociālās vajadzības, un konkrēti lēmumi un risinājumi, kas tiek pieņemti valstīs ar augstiem ienākumiem, nebūt nav obligāti jāņem vērā — un pilnīgi noteikti nav jāuzspiež — citās dalībvalstīs.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

17. Drošības un preventīvie pasākumi ES ūdeņos esošajās naftas ieguves platformās (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par drošības un preventīvajiem pasākumiem ES ūdeņos esošajās naftas ieguves platformās.

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze! 20. aprīlis bija melna diena Meksikas līcim, Amerikas Savienotajām Valstīm un visai pasaulei. Tieši četras nedēļas pati nozare un iestādes mēģina

darīt visu — līdz šim gan bez pārliecinošiem panākumiem —, lai pārtrauktu milzīgo naftas noplūdi un mazinātu videi nodarīto kaitējumu, it īpaši piekrastē.

Šis negadījums pēkšņi atklāja risku, kas saistīts ar naftas un gāzes iegūvi jūrā. Sabiedrības izpratne ir uzlabojusies, turklāt — un tas vērtējams pozitīvi — ne tikai Amerikas Savienotajās Valstīs, bet arī Eiropā. Eiropa kopā ar Norvēģiju saražo 200 miljonus tonnu jēlnaftas gadā, lielākā daļa tiek iegūta Ziemeļjūrā.

Pat ja naftas un gāzes izpēte un ieguve notiek salīdzinoši ne tik ekstrēmos apstākļos vai ne tādā pašā dziļumā kā Meksikas līcī, mums ir jāparedz negadījuma iespējamība ES un jābūt tam gataviem. Mums ir kompetentas iestādes un mehānismi, lai ātri reaģētu uz iespējamu negadījumu.

Ir Eiropas Jūras drošības aģentūra; mums ir glābšanas laivas, mums ir civilās aizsardzības mehānismi, mums ir laba palīdzības pasākumu saskaņošana, līdz ar to komisāre *Georgieva* jau pašā sākumā varēja piedāvāt Eiropas palīdzību Meksikas līča glābšanas darbos.

Mūsu mērķim jābūt preventīvai, lai mums vispār nenāktos veikt lielus savākšanas darbus. Kopā ar komisāru *Potočniku* es esmu vērsies mūsu birojos ar lūgumu pārskatīt attiecīgos ES tiesību aktus. Eiropas tiesību akti nodrošina drošības un vides aizsardzības pasākumu sistēmu gan vispārēji, gan konkrēta negadījuma situācijai.

Mūsu direktīvas nodrošina minimālos aprīkojuma drošības standartus, un tajās ir detalizēti minimālie standarti attiecībā uz strādnieku veselību un drošību. Mēs pārskatīsim visus šos juridiskos tekstus, lai pārbaudītu, vai tie nodrošina adekvātu un optimālu rīku kopumu aizsardzībai pret līdzīgu katastrofu vai vēl ļaunāku negadījumu. Tas nozīmē ciešu sadarbību ar valstu regulatīvajām iestādēm, jo svarīga daļa no drošības noteikumiem, kas nosaka naftas un gāzes iegūvi un veselības aizsardzību, ir dalībvalstu ziņā, nevis tiešā mūsu pārziņā.

Protams, nekādi noteikumi nevar nodrošināt 100 % garantiju. Daudz ir atkarīgs no pieejas un faktiskajām darbībām mūsu nozarē. Tāpēc mums ir pietiekami daudz iemeslu, lai sanāktu kopā: politiķiem un nozarei ir jāsadarbojas, lai nodrošinātu maksimālu aizsardzību Eiropas videi un iedzīvotājiem.

Sarunās ar iesaistītajām pusēm pašā centrā es vēlos likt naftas un gāzes transportēšanas drošību un ilgtspējību. Šī iemesla dēļ pagājušajā nedēļā es vadīju tikšanos ar augsta līmeņa amatpersonām no vadošiem enerģētikas uzņēmumiem, kas darbojas Eiropas ūdeņos. Piedalījās arī komisāre *Georgieva*. Šajā tehniski orientētajā sanāksmē mēs nozares pārstāvjiem prasījām veikt visus iespējamus pasākumus, lai novērstu līdzīgus negadījumus Eiropas krastu tuvumā.

Mēs iesniedzām jautājumus, uz kuriem uzņēmumi turpmākajās dienās sniedza atbildes. Tie bija 12 jautājumi, aptverot visus būtiskākos aspektus attiecībā uz naftas platformu un gāzes platformu, ūdens, piekrastes un dalībvalstu drošību. Šo tikšanos ar nozares pārstāvjiem es redzu kā procesa sākumu, kas stiprinās nozares aktivitāšu pārskatāmību, sekmēs atbilstību noteikumiem un labākās prakses piemērošanu.

Turpmākajos mēnešos mēs plānojam otru tikšanos; tad mums būs labāka izpratne par negadījuma cēloņiem, lai izvērtētu situāciju un lai Eiropa varētu izdarīt secinājumus no negadījuma Meksikas līcī.

Šobrīd, kad vēl nav analizēti situācijas cēloņi, būtu pārāgi izdarīt secinājumus vai rosināt likumdošanas iniciatīvas. Tomēr — ja atklātos, ka ir nepieciešama regulatīva reakcija, varu jums apliecināt, ka Komisija nekavēsies jums iesniegt Eiropas likumdošanas priekšlikumus.

Dāmas un kungi, Eiropā notiek nemitīgs darbs, lai šeit novērstu līdzīgu traģēdiju. Mūsu rīcībā ir vairāki pasākumi un mehānismi, lai līdzīgā situācijā — ja tāda tomēr rastos — reaģētu efektīvi un bez kavēšanās un lai maksimāli samazinātu šāda negadījuma ietekmi uz iedzīvotājiem un vidi Eiropā.

Pēc nākamās tikšanās es labprāt ziņošu par mūsu plāniem.

Bogusław Sonik, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Platformas sprādziens Meksikas līcī ir viena no lielākajām šāda veida ekoloģiskajām katastrofām visā vēsturē. Katru dienu līcī ieplūst 800 000 litru jēlnaftas, kas nozīmē, ka kopš katastrofas sākumā pavisam ir izplūduši vairāk nekā 22 miljoni litru. Naftas plankums izpleties vairāk nekā 43 000 kvadrātkilometru platībā, kas pārsniedz Nīderlandes teritoriju.

Pašlaik mūsu pienākums ir solidarizēties ar Amerikas Savienotajām Valstīm un ar visiem traģēdijas upuriem un sniegt maksimālo iespējamo palīdzību. Es domāju, ka ir būtiski uz šīs katastrofas fona nekavējoties veikt īpašu izvērtēšanu — Eiropas Savienības teritoriālajos ūdeņos ekspluatēto urbšanas platformu detalizētu un tālejošu tehnisku pārbaudi. Tam jābūt pirmajam starpvalstu līmeņa solim, lai rūpētos par drošību Eiropas

jūrās. Turklāt es vēlos vērst īpašu uzmanību uz faktu, ka, ja līdzīga katastrofa notiktu Baltijas jūrā, kas ir slēgta jūra, tā uz visiem laikiem neatgriezeniski izpostītu visu reģionu un piekrastes zonu.

Ir svarīgi, lai visi procesi, kas tiek īstenoti Eiropas Savienības teritoriālajos ūdeņos, tiktu īpaši pārraudzīti, lai tie atbilstu visaugstākajiem drošības standartiem un lai tiktu izmantotas visjaunākās drošības sistēmas. Šajā sakarībā, manuprāt, ir svarīgi izstrādāt kopēju reaģēšanas un sadarbības pasākumu pārrobežu procedūru, kas jēlnaftas noplūdes gadījumā tiktu nekavējoties īstenota.

Novērotāji Amerikas Savienotajās Valstīs norāda, ka daudzos gadījumos atļaujas uzstādīt platformas Meksikas līcī izsniegtas, pakļaujoties naftas nozares spiedienam un interesēm uz dabiskās vides rēķina. Šeit ir grūti nepieminēt lēmumu par ziemeļu gāzes cauruļvada „Nord Stream” būvniecību, kas bija politisks lēmums, ņemot vērā draudus, ko šis ieguldījums var radīt Baltijas jūras ekosistēmai.

Oettinger kungs, ņemot vērā Meksikas liča drāmu, nekad nebūtu atļaujama urbšanas iekārtu ierīkošana jēlnaftas vai gāzes iegūšanai, ja nav 100 % garantijas par attiecīgās jūras vai okeāna drošību. Nevajadzētu pieļaut lēmumus, kas tiek pieņemti rūpnieciskā vai politiskā lobija ietekmē.

Kriton Arsenis, S&D grupas vārdā. – (EL) Komisāra kungs! Bieži vien nepietiek vienkārši palielināt preventīvos pasākumus. Nesen Meksikas līcī uzsprāgusi platforma tika uzbūvēta tikai 2001. gadā, bet tās nogrimšana pēc sprādziena ir izraisījusi vienu no lielākajām ekoloģiskajām katastrofām, kādas līdz šim bijušas. Līdz pat šim brīdim — un kopš negadījuma ir pagājušas 29 dienas — noplūdi nav izdevies apturēt, un, kā izteicās *Sonik* kungs, līcī katru dienu nonāk vairāk nekā 5 000 tonnu naftas.

Milzīgais piesārņojums rodas laikā, kad neskaitāmām sugām, no kurām daudzas ir izzūdošas, ir pats vairošanās sezonas vidus. Es runāju par piecām no septiņām jūras bruņurupuču sugām, delfīniem, dažādām vaļu sugām un svarīgiem jūrā dzīvojošiem zīdītājiem. Nenovēršami tiek ietekmēti arī cilvēki. Šis sprādziens, šis negadījums notika tieši tad, kad reģions sāka atkopties pēc postošajām viesuļvētras „Katrīna” sekām; tas paņēma arī 11 dzīvības.

Tomēr Amerikas Savienotās Valstis ir veikušas pasākumus. 1981. gadā Kongress nobalsoja par moratoriju, kas aizliedza naftas urbšanas darbus jūrā 85 % no Amerikas Savienoto Valstu piekrastes ūdeņiem. Obamas valdība apstiprināja moratorija saglabāšanu pēc negadījuma, lai gan sākotnēji tā sniedza citus paziņojumus. Tikmēr naftas platformas tomēr tiek apstiprinātas, galvenokārt Ziemeļjūrā. Pašlaik tajā ir simtiem jūras platformu gan naftas, gan gāzes urbumiem.

Nesenais negadījums Meksikas līcī tiešām apliecina, ka atklātā jūrā izvietotās naftas platformas rada jūras vides iznīcināšanas draudus. Neskatoties uz to, saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem uz naftas urbumiem jūrā neattiecas Seveso direktīva par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu apzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas.

Šī nesenā katastrofa mums parāda, ka neviens nespēj garantēt līdzīgas katastrofas neiespējamību Eiropas Savienībā un dažkārt nav pietiekami vienkārši palielināt preventīvos pasākumus. Obamas valdība bija spiesta piekāpties katastrofas apmēra dēļ. Varbūt ir pienācis laiks Eiropas Savienībai, līdztekus papildu preventīvajiem pasākumiem, ieviest moratoriju, kas nekavējoties aizliedz jūras urbumus ES ūdeņos, pievienojoties ASV moratorijam? Mums ir jārikojas uzreiz, pirms Meksikas liča katastrofai līdzīga nelaime nav pieklauvējusī pie mūsu durvīm.

Corinne Lepage, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Platformas sabrukšana Luiziānas piekrastē 22. aprīlī ir radījusi neticama lieluma naftas plankumu. Rodas trīs būtiski jautājumi. Ir grūti saprast gan faktu, ka iepriekš nebija nodrošinātas sistēmas, kas apturētu šāda veida un apmēra noplūdi, gan pietiekamas kontroles trūkumu no valsts iestāžu puses par vajadzīgajām drošības sistēmām, kas ir jānodrošina platformas operatoriem, lai izvairītos no piesārņojuma riska un no konkrētā ogleņdeņražu piesārņojuma īpaši neaizsargātās un/vai īpaši apdzīvotās zonās. Pirms mirkļa mūsu kolēģis deputāts *Sonik* kungs mums atgādināja, cik postošs šāds piesārņojums būtu, piemēram, Baltijas jūrā.

Ziemeļjūra jau ir pieredzējusi divus nopietnus negadījumus ar jūras platformām, un tas ir viens no pasaules reģioniem ar visaugstāko platformu koncentrācijas līmeni. Šādos apstākļos ir obligāti jāpārbauda esošā situācija, lai pārliecinātos, ka līdzīga nelaime nevar notikt pie mūsu krastiem, tāpēc mēs, komisāra kungs, esam priecīgi, ka ir uzsākta šāda rakstura iniciatīva.

Ņemot vērā teikto, kādi ir paredzētie īstermiņa pasākumi, lai uzlabotu drošību un negadījumu novēršanu uz jūras platformām, kas atrodas mūsu teritoriālajos ūdeņos? Jūs, komisāra kungs, runājat par minimālajiem standartiem, bet ar to nepietiek.

Otrkārt, kādi kontroles pasākumi ir ieviesti, lai nodrošinātu pilnīgu drošības prasību izpildi? Nepietiek tikai ar drošības noteikumiem uz papīra; tie ir jāievēro un ir jāuzrauga to ievērošana praksē. Ko plānots darīt šajā virzienā?

Treškārt, ja notiek nelaime, kādi resursi ir pieejami, lai novērstu piekrastes piesārņošanu? Ļoti labi, ja ir kuģi un civilie spēki, bet kas ir mūsu rīcībā? Vai nav laiks prasīt, lai operatoriem būtu specifisks tehniskais aprīkojums, ko varētu izmantot kopīgi? Ņemot vērā to, ka turpmāk videi nodarītais kaitējums būs iekļauts ES tiesībās, vai nav jānodrošina arī adekvāta kompensāciju un attiecīgo finansiālo garantiju sistēma?

Visbeidzot, naftas uzņēmumi strādā arvien lielākā dziļumā, ļoti apgrūtinot darbus nelaimes gadījumā un apdraudot jūras vidi. Kādi pasākumi tiek plānoti attiecībā uz jūras naftas izpēti lielā dziļumā, it īpaši tālajos ziemeļos?

Noslēgumā es atgriežos pie jautājuma, ko tikko uzdeva mūsu kolēģis deputāts *Arsenis* kungs: vai nav laiks apsvērt paplašinātu moratoriju ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādus vēlas ieviest Amerikas Savienotās Valstis? Mēs vēlamies, un mums vajag attālināties no šīs naftas sabiedrības. Vai nav laiks mums tā darīt?

Isabelle Durant, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Arī man šķiet, ka mums ir jāpieliek punkts tam, ka šī nozare spēlē Dieva lomu.

Šodien vairāk kā jebkad industrializētās valstis alkst pēc naftas. Tās taisa urbumus, kur vien var, un arvien lielākā dziļumā, kas neapšaubāmi palielina negadījumu risku. Pēdējā laikā uzņēmumi ir devuši priekšroku izpētei un ieguvei, kas kaitē drošībai un apkārtējai videi; jau gandrīz mēnesi katru dienu 800 000 litru jēlnaftas ieplūst Meksikas līcī, izraisot vides un ekonomisko katastrofu. Es redzu milzīgu plaisu starp neaptveramajām summām, kas tiek tērētas arvien dziļākai ieguvei, un neadekvātajiem līdzekļiem, kas tiek atvēlēti iepriekšējai prevencijai un risku prognozēšanai.

Tāpat kā mani kolēģi deputāti, arī es prasu vairākas lietas. Pirmkārt, manuprāt, ir nepieciešams visu naftas platformu audits, lai pārbaudītu to tehnisko stāvokli, drošības līmeni un atbilstību standartiem. Protams, mums ir jāveic platformu pārbaude pat tad, ja tā ir dalībvalstu atbildība, un Komisijai ir jāpārbauda pašas pārbaudes.

Turklāt mums ir jānodrošina pilnīga un galīga aizsardzība visjutīgākajām ekosistēmām. Šajā sakarībā, kā arī saistībā ar iniciatīvu, ko Jūs esat uzsācis un kuru es atbalstu, lai mēģinātu gūt pārliecību, ka mēs spētu tikt galā ar šādu situāciju, ja līdzīga nelaime notiktu pie mūsu krastiem, es tiešām uzskatu, ka Eiropai ir jāparāda iniciatīva, lai pilnīgi un galīgi aizsargātu visjutīgākās ekosistēmas. Es domāju, piemēram, par Aļasku. Mums ir nepieciešama starptautiska konvencija, kas būtu līdzīga Antarktīkas resursu aizsardzības modelim, un Eiropa varētu būt šāda darba un konvencijas veida virzītājspēks.

Visbeidzot, šis ir labs iemesls — ja tāds vēl bija nepieciešams — vairāk un straujāk ieguldīt atjaunojamajos enerģijas resursos. Vulkāns — es nemēģināšu pateikt tā nosaukumu, jo tas ir neizrunājams — mums bija zīme par problēmu gaisa pārvadājumu jomā; līdzīgā veidā šī briesmīgā nelaime ir vēl viena zīme par problēmu naftas ieguvē. Ir laiks atzīt, ka līdz šim mūs ir vadījusi muļķīga aizraušānās ar naftas ieguvi jebkur un par jebkādu cenu.

Giles Chichester, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju komisāra paziņojumu. Pasaule ar pārsteigumu vēro gan neaptveramo gāzes un naftas plūsmu no cauruļvada plūsuma pēc Meksikas līcī notikušā sprādziena un katastrofas, gan nozares un ASV iestāžu šķietamo nevarību apturēt izplūdi; jācer, ka pūles vainagosies panākumiem.

Kā kolēģi minēja, mums ir sava platformu katastrofu pieredze Ziemeļjūrā. Es domāju par „Piper Alpha” kā vienu piemēru, un es ceru, ka secinājumi ir izdarīti. Bet atcerēsimies, ka darbu dziļums Meksikas līcī un Ziemeļjūrā ievērojami atšķiras. Es aicinu būt apdomīgiem un nesteigties ar jaunu likumdošanu. Pārliecināsimies, kas īsti notika. Pārliecināsimies, vai mūsu pašreizējie noteikumi būtu to novērsuši un vai jebkādi jauni noteikumi to novērstu.

Nelaimes un neparedzami gadījumi ir iespējami, un mēs nevaram garantēt to novēršanu. Ir jābūt robežai, līdz kurai mēs varam strādāt, lai tos novērstu. Nobeigumā es vēlos izteikt domu saistībā ar relatīvo risku, proti, ka šāda veida negadījumi parāda kodolenerģijas relatīvo drošumu citā perspektīvā.

Elie Hoarau, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Naftas noplūde no platformas Meksikas līcī ir īsta katastrofa — gan ekoloģiska, gan ekonomiska. Acīmredzot Amerikas Savienoto Valstu iekšlietu

sekretārs ir pieļāvis kļūdas urbšanas atļauju izsniegšanā. Tā būtu uzskatāma par nepiedodamu bezatbildību, kuras sekas nav aprēķināmas un kas ietekmē ne tikai Amerikas Savienotās Valstis.

Mēs zinām, ka visā pasaulē tiek izsniegts simtiem jūras urbumu atļauju, un ja šīs atļaujas ir izsniegtas tikpat bezatbildīgi, tas var radīt nopietnu problēmu visai pasaulei. Man kā Parlamenta deputātam, kas pārstāv Eiropas attālo reģionu un aizjūras zemes un teritorijas (AZT), ko gandrīz pilnībā veido salas, kopumā gandrīz 130, kas izkaisītas trīs kontinentos, ir jāpauž nopietnas bažas par mūsu salām saistībā ar jūras naftas ieguves projektiem. Tāpēc Eiropas Savienībai, kurai vajadzētu kļūt par piemēru, ar vislielāko rūpību ir jāizvērtē drošības un preventīvie pasākumi, kas tiek veikti tās jūras naftas ieguves platformās.

Turklāt tiek lēsts, ka katru gadu nejausi vai ekspluatācijas rezultātā jūrā nonāk vairāki tūkstoši tonnu naftas, un vainīga ne vienmēr ir Eiropa. Vai Eiropas Savienībai nav laiks uzņemties iniciatīvu, lai turpmāk jūras platformas nonāktu neapstrīdamā zinātnisko iestāžu kompetences zonā, izveidojot starptautisku iestādi?

Pēc Kopenhāģenas un gatavojot Kankunas konferenci, Eiropas Savienībai vajadzētu dot iemeslu lepnumam par to, ka tā sekmē pasaules mēroga pārvaldību attiecībā uz dziļūdens resursu meklēšanu, aizsardzību un ieguvu.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Es, būdams „Švābijas jūras” kaimiņš, vēlos acināt attiekties pret šo negadījumu, šo katastrofu Meksikas līcī tikpat nopietni kā tad, ja tā būtu notikusi mūsu pašu Konstāncas ezerā. Jums vairs nebūtu dzeramā ūdens, bet manā dzimtajā pilsētā vairs nenotiktu neviens festivāls ar visām no tā izrietošajām smagajām sekām, un vēl daudz citu lietu.

Ko tas nozīmē? Vai jūs esat pārliecināti, ka naftas urbšanas un iegūšanas platformas, kas atrodas tālu no mums — citiem vārdiem sakot, Ziemeļjūrā un Baltijas jūrā — tiešām spēs izturēt dažādās vētras, kas mūs gaida klimata izmaiņu rezultātā? Vai jūs esat pārliecināti, ka jūsu Eiropas Jūras drošības aģentūra tiešām ir sagatavota, lai spētu tikt galā ar kaut ko tādu? Jūs runājat par labu saskaņotību. Mēs jau esam pieredzējuši radio sakaru atteices starp dažādām valstīm. Vai tas ir pārbaudīts, pirms rodas avārijas situācija? Ja kaut kas tiešām notiek, kāda ir juridiskā situācija attiecībā uz tiesas procesiem pret naftas uzņēmumiem? Vai šajā sakarībā nebūtu noderīgi izveidot rezerves fondu?

Visbeidzot, vai jums ir skaidrs, ka ASV pārraudzības iestādes bija pārāk cieši saistītas ar naftas nozari? Vai jūs varat to izslēgt, ņemot vērā, ka mums Eiropas līmenī ir tādas pašas problēmas? Nosacījumam nevajadzētu būt „Jūs varat darīt visu, izņemot ...”.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Arī es atbalstu Komisijas iniciatīvu. Es domāju, ka mums ir svarīgi apspriest šo tēmu, lai gan negadījums nenotika kādas Eiropas Savienības dalībvalsts jurisdikcijas zonā.

Dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos pašlaik ir milzīgs skaits naftas ieguves platformu. Sagaidāms, ka aktivitāte šajā jomā pieaugs, ņemot vērā Starptautiskās enerģētikas aģentūras aplēsi, ka pašlaik ir zināmi tikai 5 % no visām jūras naftas rezervēm. Ir svarīgi saprast, kādas mācības mums vajadzētu gūt no Meksikas līča katastrofas un kāda ir pašreizējā situācija uz ūdens vietās, kur ES dalībvalstīs notiek līdzīga rūpnieciskā darbība. Ja vajadzīgs, mums jāveic arī papildu pasākumi strādnieku drošības uzlabošanai uz šīm platformām, kā arī turpmāki pasākumi, lai novērstu negadījumus ar postošām sekām Eiropas jutīgākajiem reģioniem.

Cita mācība, kas mums jāgūst no dziļurbuma „Deepwater Horizon” katastrofas, ir tāda, ka mums ļoti rūpīgi jāuzrauga, kā tiek izsniegtas darbības licences un kāda ir pašreizējā līgumslēgšanas prakse. Mums jānodrošina, ka uzņēmumi nevar izvairīties no atbildības. Uzņēmumam, kas darbojas jomā ar noteiktu riska pakāpi, ir jāuzņemas specifiski drošības pasākumi un, gūstot milzīgus ieņēmumus, ir jābūt gatavam sekām, ja notiek negadījums.

Ja jūs esat sekojuši šīs katastrofas izmeklēšanai Amerikas Savienotajās Valstīs, tad zināt, ka līgumattiecību ķēde, kas izveidota starp vairākiem uzņēmumiem, ļauj tiem novelt atbildību vienam uz otru, kamēr nafta turpina ieplūst jūrā. Mēs nevaram radīt līdzīgu situāciju arī šeit. Tāpēc mums ir jāizvērtē šīs jomas tiesību akti un jāpilnveido tiesiskais regulējums, lai mēs nodrošinātu šāda negadījuma riska samazināšanu.

Pagātnes pieredze rāda, ka pēc negadījumiem paliek milzīgi zaudējumi cilvēkiem un videi, savukārt atbildības noteikšanas procedūra var ilgt gadiem. Komisijai jānodrošina, ka tiesību akti par naftas resursu izpēti drošos apstākļos nesatur pārāk vaļīgus noteikumus, un jānovērtē, cik lielā mērā šie tiesību akti ir jāgroza, lai mazinātu iespējas izvairīties no atbildības.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Meksikas līča katastrofas piemērs liek mums rūpīgi domāt par Eiropas Savienībā īstenotajiem ieguldījumu projektiem. Es runāju par ziemeļu gāzes cauruļvadu, kas tiek būvēts, neņemot vērā Eiropas Parlamenta ieteikumus.

Gāze tiks iegūta Krievijas *Stockman* gāzes laukos Barenca jūrā. Projektā plānots, ka pirmajā posmā tiks iegūti 24 miljardi m³ gāzes gadā, pēc tam šim apjomam pieaugot līdz 68 miljardiem. Lai iegūtu šādu gāzes apjomu, ļoti īsā laikā ir jāizdara daudzi dziļurbumi. Nebūs iespējams apturēt 148 000 tonnu metāna izplūdi, jo nav vārstu vai tranzīta staciju. Cauruļvada bojājums nekādā ziņā nenozīmēs tā slēgšanu. Gāze turpinās izplūst līdz bojājuma novēršanai, jo, ja tajā iekļūtu ūdens, cauruļvads kļūtu pilnīgi nelietojams. Tāpēc es aicinu Komisiju veikt rūpīgu analīzi par šāda veida projekta radītajiem draudiem.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šīs debates notiek īstajā laikā. Mēs vēl neesam atrisinājuši problēmas Meksikas līcī, un mēs nezinām, kur radīsies nākamās problēmas.

Tas ir iemesls manam pirmajam jautājumam, komisāra kungs, kas skan šādi: kā Eiropa pašreiz var palīdzēt, izmantojot speciālistu zināšanas, Kopīgo pētījumu centru un dažādas citas iestādes, kas mums ir, lai mēs varētu mēģināt kopā rast risinājumu Meksikas līča katastrofā pēc iespējas ātrāk un efektīvāk? Samazinot CO₂ emisijas par 20 % un starpību kompensējot ar atjaunojamiem enerģijas resursiem, Eiropas Savienība ir izvēlējusies pareizo ceļu, un mēs ļoti daudz varam sasniegt, uzlabojot efektivitāti. Vai jūs uzskatāt, ka mēs, piemēram, varētu uzsākt jaunas iniciatīvas kopā ar Norvēģiju Eiropas Ekonomiskās zonas ietvaros?

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Tāpat kā citi, es esmu šokēts, ka tūkstošiem litru jēlnaftas var nedēļām ilgi ieplūst jūrā un mēs nespējam to apturēt. Mani šokē arī milzīgais kaitējums, kas šādā veidā rodas, un fakts, ka „BP” uzņēmums nepārtraukti cenšas slēpt patieso situācijas skarbumu. Mums nākas konstatēt faktus, bet mēs pat neesam spējuši novērtēt visas ilgtermiņa sekas.

Līdz ar to ir būtiski Eiropas, nevis valstu līmenī veikt pasākumus, kas vajadzīgi šādu gadījumu iespējamības novēršanai nākotnē. Šajā darbā uzmanība jāpievērš gan procedūru, gan tehniskajiem aspektiem, nosakot prasību ieviest noteiktas drošības sistēmas. Tas, protams, maksā, bet nekā nedarīšana acīmredzami maksās dārgāk.

Iepriekš mēs uzņēmāmies vadošo lomu visā pasaulē, nosakot dubultā korpusa prasību naftas tankkuģiem. Es domāju, ka arī tagad mums jāuzņemas vadība un jārāda labs piemērs.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Oettinger* kungs! Mani kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas locekli un ēnu ziņotāju bioloģiskās daudzveidības jomā šī katastrofa ir skārusi personīgi. Tiek izpostīta dzīvība, kas būtu saglabājama. Šodien kāds jau norādīja uz patiesību, ka par spīti visiem drošības pasākumiem negadījumi mēdz notikt, jo prevencijai ir savas robežas.

Tomēr negadījumi ir iespējami ne tikai uz naftas platformām — arī atomelektrostacijas nav imūnas pret atgadījumiem un negadījumiem. Pie mums Austrijā ir teiciens, kas skan šādi: ‘Vai vienmēr kaut kam ir jānotiek, pirms kaut kas notiek?’ Citiem vārdiem sakot, vai vienmēr ir jābūt kādam negadījumam, pirms mēs gūstam mācību? Pēc šīs naftas katastrofas mums visiem vajadzētu apsvērt, vai Eiropai turpmāk nebūtu jāatsakās no atomenerģijas. Mums jākoncentrē visa garīgā enerģija un finanšu resursi uz ieguldījumiem atjaunojamajā enerģijā.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētājas kundze! Ir labi, ka mēs runājam par šo svarīgo jautājumu, bet dienas beigās man nav skaidrs, kas sekos pēc mūsu sarunām un kāds būs rezultāts attiecībā uz lielajiem uzņēmumiem — naftas uzņēmumiem, kuriem pieder naftas urbumi, kas izraisīja šo bojājumu un šo katastrofu.

Vienlaikus ir jāapsveic Komisijas ieteikumi īstenot pasākumus, lai nodrošinātu, ka tas pats nenotiek pie mums. Tomēr, ja ir kāda mācība, kas mums būtu jāgūst no šīs katastrofas, tad tā ir akūtā nepieciešamība iegūt citus avotus, kas mums nodrošinātu enerģiju, it īpaši dabisko enerģiju, piemēram, vēja un saules enerģiju. Jo ātrāk mēs to izdarīsim, jo labāk būs ikvienam. Ja mums tas neizdosies, naftas uzņēmumi sāks meklēt naftu arī okeānā un šāda veida bojājumi un katastrofas notiks ne reizi vien, bet gan atkal un atkal. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka tā notiek.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mēs atbalstām ieguldījumus Eiropas enerģētikas infrastruktūrā, bet tikai tad, ja tie garantē pilnīgu būvniecības un ražošanas drošību. Es vēlos izmantot šo iespēju un aicināt, lai jebkurš projekts, kas ir saistīts ar ogļūdeņražu zemūdens ieguvu vai transportēšanu, tiktu īstenots tikai pēc atbilstoša vides ietekmes novērtējuma.

Es vairākas reizes esmu aicinājusi izveidot Eiropas jūras negadījumu intervences centrus katrā dalībvalstī ar piekļuvi jūrai. Šī veida negadījums arī ietilpst šajā kategorijā. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi ir tas, lai visi uzņēmumi, kas ir iesaistīti ogļūdeņražu zemūdens ieguvē un transportēšanā, nodrošinātu garantijas un apdrošināšanas polises par negadījumu iztaisīto zaudējumu segšanu.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es esmu pārliecināts, ka visa pasaule ar bažām seko notikumiem, kas joprojām turpinās Meksikas līča piekrastē. Nevienš nevarēja paredzēt un prognozēt, ka tik milzīga valsts, pasaules vadošā nācija, Amerikas Savienotās Valstis nespēs tikt galā ar to, kas sākotnēji šķiet kontrolējams. Es domāju, ka mēs Eiropā arī atvēlam ievērojamus līdzekļus un cilvēkresursus, lai risinātu klimata izmaiņu problēmas. Tomēr dabai ir savas prasības. Manuprāt, ir ļoti labi, ka mēs varam mācīties no citu kļūdām, bet es vēlos arī atgādināt par problēmām ar ziemeļu gāzes cauruļvadu, un es uzskatu, ka Eiropa būtu politiski atbildīga par šī gāzes cauruļvada sprādzienu, tāpēc es aicinu komisāru nodrošināt, lai vēlreiz tiktu pārbaudīti šī gāzes projekta īstenošanas nosacījumi; es atbalstu arī iespējas un apņemšanos stiprināt pašas Eiropas glābšanas darbu spējas.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Tāpat kā jūs, arī es esmu šokēts ne tikai kā komisārs, bet arī kā cilvēks, redzot, kā šādi notikumi uz ilgiem gadiem izposta dabu.

Lai gan mēs esam šokēti, mums tomēr jāsaģlabā miers un nosvērība, jo nepārdomātas darbības un histērija šeit būtu nevieta. Joprojām nav zināms precīzs Meksikas līča negadījuma iemesls. Vai vainīga bija tehnoloģiju atteice? Vai tā bija cilvēku kļūda? Es ticu, ka ASV valdība un sabiedrība meklēs skaidrojumu tikpat rūpīgi, cik mēs to vēlētos, lai šeit Eiropā saprastu īstos cēloņus.

Es domāju, ka arī Amerikas Savienoto Valstu iedzīvotāji, kas ir piedzīvojuši tādu pašu šoku, tikpat nopietni sagaida, kas tiks gūtas mācības. Saistībā ar to man ir pārlicība par Amerikas Savienoto Valstu kā industriālas nācijas tehniskajām spējām un demokrātiju.

Otrais punkts ir virzība prom no naftas. Tomēr ir skaidrs, ka vairākās paaudzēs mēs esam gājuši naftas ceļu, kas īpaši attiecas uz Eiropas industriālajām valstīm. Mūsu iedzīvotājiem pieder krietni vairāk nekā 200 miljoni vieglo automobiļu — un ar tām braucat gan jūs, gan es. Es braucu daudz, un es arī lidoju daudz darba darīšanās. Nedēļas nogalē tūkstošiem cilvēku atkal lidos uz dienvidiem un pavadīs Vasarsvētku brīvdienas Maljorkā. Runājot par Grieķiju un Spāniju, cilvēki apgalvo, ka tikai tūrisms var atrisināt ekonomikas krīzi, un tas nozīmē vēl vairāk lidojumu uz Atēnām, Palmu, Marbelu un citiem galamērķiem. Mēs patērējam naftu — mēs visi, gan jūs, gan es. Šķiet, ka arī šis cēlais nams, godājamā Parlamenta palāta, nav būvēta enerģiju taupošā veidā. Neona lampu ir vairāk nekā šodien šeit ir Parlamenta deputātu. Tas viss man dod iemeslu uzskatīt, ka mums vienkārši ir jāapzinās: vēl daudzus gadus būs vajadzīgs liels naftas patēriņš, bet mums tik un tā ir jāizvirza augsti mērķi, ejot ceļu prom no naftas: 20 % atjaunojamās enerģijas avotu 10 gadu laikā.

Mēs gatavojam „Ceļvedi 2050”, un šī gada laikā mēs jūs iepazīstināsim ar dažādajām alternatīvām. Eksperti pauž viedokli, ka četrdesmit gadu laikā 80 % no mums nepieciešamās enerģijas mēs varam iegūt no nefosiliem kurināmajiem, tātad ne no naftas. Elektromobiļi ir viena no iespējām, bet lielāko daļu transportlīdzekļu vēl daudzus gadus nedarbinās elektrība, bet gan nafta dīzeļdegvielas un degvielas veidā.

Ir skaidrs, ka naftas urbumi Ziemeļjūrā vai Meksikas līcī ir mēģinājums mazināt atkarību no vairākām valstīm. Bez tā, bez mūsu pašu atradnēm, mūsu atkarība no OPEC valstīm un valstīm, kuras ne vienmēr var raksturot kā demokrātiskas, būtu vēl lielāka nekā pašlaik.

Tomēr ir viena būtiska atšķirība: urbumu dziļums Ziemeļjūrā ir aptuveni 150 līdz 200 metru, bet Meksikas līcī šis dziļums ir no 3000 līdz pat 4000 metru ar daudz mazākām iespējām garantēt drošību. 150 līdz 200 metru dziļumu var sasniegt ar pilotētām zemūdenēm. Meksikas līcī cilvēki faktiski atrodas tālu no apdraudējuma avota, tālu no ierīkotās tehniskās drošības.

Turklāt es uzticos mūsu dalībvalstīm. Mums ir pamats uzticēties mūsu valstu iestādēm un tehniķu komandām Apvienotajā Karalistē, Vācijā, Norvēģijā un Dānijā. Arī partnerībā, kas pašlaik ir izveidojusies starp Eiropas Savienību, mūsu iestādi (Eiropas Jūras drošības aģentūru — EJDA) un valstu drošības komandām, ir sasniegta ļoti laba, augsta līmeņa drošības sadarbība starp Eiropas Savienību un tām dalībvalstīm, kurām ir jūras robeža.

Arī „Nord Stream” gadījumā mums, protams, nācās analizēt drošības jautājumu. Mēs veicām sarežģītas drošības un apstiprināšanas procedūras, un es vēlos skaidri norādīt, ka „Nord Stream”, iespējams, būs vismūsdienīgākais un drošākais gāzes cauruļvads pasaulē. Arī šeit ir viena būtiska atšķirība: ja gāzes cauruļvadā

rastos problēma, gāzes plūsmu varētu apturēt pie tās avota vai krastā. „Nord Stream” nevar salīdzināt ar to, kas notiek Meksikas līcī.

Beigu beigās mums būs jāizvēlas ceļš, kas ved prom no naftas, bet tam būs nepieciešami desmitiem gadu. Šis ceļš ir jāizvēlas mums visiem — gan politiķiem, gan sabiedrībai. Ejot šo ceļu, mums jāpārbauda, vai drošības standarti, likumi, vadlīnijas un drošības komandas ir augstā līmenī. Mēs esam uzdevuši svarīgus jautājumus. Rudenī, kad mums būs zināmi cēloņi, kad mums būs atbildes un mēs būsīm stingri iztaujājuši enerģētikas uzņēmumus, mēs labprāt sniegsim jums plašāku informāciju. Es domāju, ka enerģētikas uzņēmumi labi apzinās situācijas nopietnību.

Man ir viena pēdējā piebilde. Mums jau ir pamats atbildības noteikšanai, sodot ar zaudējumu atlīdzināšanu. Starp citu, Amerikas Savienotajās Valstīs neviena no iesaistītajām pusēm to neapstrīd. Kad vainīgais būs noskaidrots, tam būs jāuzņemas atbildība, un jau tagad ir redzams, ka šī atbildība būs mērāma miljardos. Eiropas vides tiesību aktos, kā arī valstu vides aizsardzības noteikumos jautājumi par atbildību, zaudējumu nodarīšanu un sodīšanu ar zaudējumu atlīdzināšanu ir formulēti skaidri. Arī tas sekmēs piesardzības pieeju drošības jomā.

Es pieņemu, ka dažu nedēļu laikā mēs uzzināsim, vai šeit Eiropā ir nepieciešamas juridiskas vai tehniskas darbības, un par to mēs labprāt atkal ziņosim Parlamentam. Jūsu vārdi liecina, cik visām partijām ir būtiski, lai šajā jomā tiktu strādāts tālredzīgi un uzmanīgi, nevis reaģējot tikai pēc tam, kad katastrofa jau ir notikusi. Tieši tā strādā Komisija.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (149. pants)

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Pēc dziļūdens naftas urbšanas un iegūšanas platformas katastrofas ASV ūdeņos arī mums vajadzētu gūt mācības. Visupirms mums ir jāsaprot, ka neskatoties uz to, ka dziļurbumos tiek izmantotas visjaunākās rūpnieciskās tehnoloģijas, tie tomēr ir saistīti ar risku. Tāpat mums nepārprotami jānorāda, ka privāto ieguldījumu pieaugums naftas sektorā nenozīmē politisko lēmumu pieņēmēju atteikšanos no tiesībām noteikt stingru vides aizsardzības tiesisko regulējumu. Naftas katastrofa Amerikas Savienotajās Valstīs ir laba iespēja ES pārskatīt savus drošības noteikumus. Tie pēc būtības joprojām ir pārāk vispārīgi. Mums ir jādomā par vides ietekmes novērtējuma direktīvu vai par darba drošības tiesisko regulējumu. Pārskatīšana ir nepieciešama arī tāpēc, ka tajos noteikumos, kas ir nedaudz konkrētāki, galvenā uzmanība tiek pievērsta pasākumiem pēc katastrofas. Līdz ar to preventīvie pasākumi ir palikuši otrajā plānā. Mācoties no ASV piemēra, mums ir skaidri jāiezīmē naftas urbumu īpašnieku un operatoru, kā arī uzraudzības iestāžu atbildības jomas. Tiesiskais regulējums rūpniecības jomā un uzņēmumu brīvprātīgās apņemšanās nenodrošina pārliecinošu risinājumu. Ir pilnīgi skaidrs, ka ir vajadzīgas juridiski noteiktas drošības garantijas.

18. Vulkānisko pelnu radītā krīze (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Brian Simpson* Transporta un tūrisma komitejas vārdā uzdotais mutiskais jautājums Komisijai par vulkānisko pelnu radīto krīzi (O-0061/10) (B7-0217/10).

Silvia-Adriana Țicu, autore. – Priekšsēdētājas kundze, *Simpson* kungs atvainojas, ka nav ieradies uz diskusiju par pelnu mākoņa radīto krīzi. Ironiskā kārtā, ņemot vērā šīvakara diskusiju, viņu ir skāruši pelnu mākoņa dēļ noteiktie lidojumu ierobežojumi Apvienotajā Karalistē, tādēļ viņš nevarēja ierasties Strasbūrā uz šo diskusiju. Šī iemesla dēļ es šovakar uzstāšos viņa vietā.

Patlaban mutiskais jautājums par vulkānisko pelnu radīto krīzi pašlaik piemēroto gaisa telpas ierobežojumu kontekstā ir tikpat būtisks, kā Īslandes vulkāna sākotnējā izvirduma laikā pagājušajā mēnesī, kad mēs piedzīvojām lielas daļas ES gaisa telpas slēgšanu uz sešām dienām. Pašlaik mēs sastopamies ne tikai ar minētā izvirduma sekām un tā atstāto iespaidu finansiālā ziņā, bet arī ar pašreizējo neskaidro situāciju attiecībā uz pašlaik piemērotajiem un ielgušajiem Eiropas gaisa telpas ierobežojumiem.

Lai gan es uzskatu, ka pēc sākotnējās gaisa telpas slēgšanas nepieredzētā mēroga, ilguma un cēloņa apzināšanās ir gūtas vairākas būtiskas atziņas, kuras ir ievērotas turpmākajā darbā, ir skaidrs, ka, ņemot vērā īstenotos ierobežojumus, ir jāpalielina reakcijas ātrums Eiropas līmenī.

Sastopoties ar problēmām, ko gaisa satismē rada ierobežojumu nepieredzētais raksturs un nenoteiktais ilgums, šodien es vēlos saņemt apliecinājumus, ka mehānismi, kurus esam ieviesuši, lai risinātu ierobežojumu

problēmu, efektīvi darbojas un ka nepilnībām, kas tika konstatētas dažu aizvadīto nedēļu laikā, tiek pievērsta atbilstoša uzmanība.

Ar gandarījumu varu sacīt, ka regula par aviopasažieru tiesībām ir apliecinājusi savu nozīmi garantiju nodrošināšanā, lai ierobežojumu finansiālās sekas visvairāk nebūtu jāizjūt pasažieriem un lai viņi netiktu pamesti smagā haosa situācijā. Tomēr gaisa telpas slēgšana ir aktualizējusi būtiskus jautājumus par aviokompāniju pienākumu izpildi attiecībā uz aviopasažieru tiesībām, jo īpaši, ņemot vērā jebkuru aviācijas nozarei piedāvāto kompensāciju.

Kādas atsauksmes Komisija saņem par attieksmi pret pasažieriem, un kādas garantijas tā var sniegt, ka aviokompānijas izpilda savas saistības saskaņā ar tiesību aktiem? Turklāt pašreizējā situācija ir atklājusi, cik neaizsargāti ir tie pasažieri, kuri ir iegādājušies trešo valstu aviokompāniju lidojumus, uz kuriem neattiecas tiesību akti par aviopasažieru tiesībām. Kāds ir Komisijas ierosinājums šīs tiesību aktu nepilnības novēršanai?

Jau šīs krīzes sākumā mēs arī aptvērām smagos finansiālos zaudējumus, ko cieš aviācijas nozare, kamēr gaisa telpa ir slēgta. Attiecībā uz jebkuru aviācijas nozarei nodrošināto kompensācijas portfeli es vēlos, lai tiktu nodrošināta kompensācijas novirzīšana dažādām aviācijas rūpniecības nozarēm, ne tikai aviokompānijām, un kompensāciju pasākumi tiktu īstenoti visā ES.

Es zinu, ka attiecībā uz finansiālās palīdzības sniegšanu aviokompānijām atsevišķas dalībvalstis būs dāsnākas par citām. Kādas garantijas Komisija var sniegt, ka atsevišķi nosacījumi tiks vienādoti, lai novērstu kropļojumus attiecībā uz dalībvalstu līmenī izsniegtajām kompensācijām un, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus?

Tagad es pievērsīšos patlaban akūtākajam jautājumam par spēkā esošajām procedūrām to zonu noteikšanai, kurās lidojumi nav atļauti. Ilgstošo lidojumu traucējumu dēļ procedūras, kas tika piemērotas, lai noteiktu zonas, kurās lidojumi nav atļauti, atkal ir nonākušas uzmanības centrā. Pastāv bažas, ka dalībvalstis, nosakot zonas, kurās lidojumi nav atļauti, ir pārlieku piesardzīgas un ka pelnu mākoņa blīvums, caur kuru lidmašīnas var lidot, neradot sev apdraudējumu, ir lielāks, nekā šobrīd ES noteikumos atļautais.

Ilgstošā gaisa telpas slēgšana un atvēršana, ko dalībvalstis veica dažu aizvadīto nedēļu laikā, ir īpaši vērsusi uzmanību uz nepieciešamību pēc vienotākas pieejas ES līmenī tās diferencētās pieejas vietā, ar ko sastopamies šobrīd. Esmu arī informēta, ka Komisija ir likusi atkārtotu uzsvāru uz datu apkopošanas un modelēšanas metodikas pilnveidošanu, lai sniegtu sīkāku priekšstatu par riskiem, kas apdraud caur pelnu mākonī lidojošās lidmašīnas.

Kā mūsu rīcībā esošā jaunā informācija ietekmē pašlaik spēkā esošos ierobežojumus un zonu, kurās nav atļauti lidojumi, noteikšanu?

Visbeidzot, mēs esam pieredzējuši pastiprinātas Eiropas līmeņa saskaņošanas nozīmi reaģēšanā uz pelnu mākoņa radīto krīzi. Citas jomas, kurās mēs esam apzinājušies ciešākas sadarbības nepieciešamību, ietver Eiropas vienotās gaisa telpas iniciatīvas īstenošanas paātrināšanu un mobilitātes rīcības plāna izstrādi, lai palīdzētu ES labāk risināt problēmas šādu krīžu laikā.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sniegt precizētu Īslandes vulkāna izraisītās krīzes attīstības gaitas izklāstu, kas, protams, ir saistīts ar aviācijas nozari.

Eiropas Savienību ir smagi skārušas Īslandes vulkāna Eijafjadlajegidla izvirduma sekas. Vulkāna izvirdums radīja vulkānisko pelnu mākonī, kas pārklāja lielāko daļu Eiropas teritorijas. Vulkāniskie pelni satur daudzas aizdomīgas vielas, kas lidaparātiem un jo īpaši to dzinējiem ir bīstamas. Šis drošības apdraudējums gaisa telpā spieda dalībvalstu varas iestādes atbilstoši starptautiskajā līmenī izstrādātajām atbilstošajām procedūrām pieņemt lēmumus par visas vulkānisko pelnu skartās gaisa telpas slēgšanu.

Eiropas Savienība nekavējoties mobilizēja resursus akūtāko problēmu risināšanai. Ņemot vērā situācijas pavērsienus un nepieciešamību pēc diferencētākas pieejas attiecībā uz modeļa un risku pārvaldības procedūrām, Komisija uzņēmas iniciatīvu, 17. un 18. aprīlī, nedēļas nogalē, kopā ar Spānijas prezidentūru un Eiropas Aeronavigācijas drošības organizāciju (*Eurocontrol*) ierosinot koordinētu Eiropas līmeņa pieeju. Šī darba rezultātā, pilnībā sadarbojoties ar dalībvalstīm un nozares pārstāvjiem, tika noteiktas jaunas procedūras. ES transporta ministru ārkārtas sanāksmē, kas notika 2010. gada 19. aprīlī, tika apstiprināta šī jaunā procedūra, tādējādi sniedzot iespēju pakāpeniski, saskaņotā veidā atvērt gaisa telpu, sākot no 2010. gada 20. aprīļa plkst. 8.00.

Kā šīs tūlītējās rīcības papildinājumu Komisija sagatavoja ziņojumu, kurā aplūkota vulkānisko pelnu mākoņa izraisītās krīzes ietekme uz gaisa transporta nozari. Šim ziņojumam tika pausts plašs atbalsts 2010. gada

4. maijā notikušajā Transporta ministru padomes ārkārtas sanāksmē. Lai gan galvenā uzmanība ziņojumā bija vērsta uz pašreizējo vulkāna radīto krīzi, tā sagatavotāji tādā pašā mērā centās izskatīt jautājumu par Eiropas Savienībai vajadzīgo spēju efektīvi risināt līdzīgas krīzes situācijas nākotnē, ja tādas rastos.

Pēdējo 10 dienu notikumi ir apliecinājuši, ka šajā posmā situācija ne tuvu nav atrisināta. Vulkāns vēl joprojām ir aktīvs, un turpina notikt atkārtoti gaisa telpas slēgšanas gadījumi — atkarībā no laika apstākļiem, kas ietekmē pelnu mākoņa izklišanu. Tādēļ Komisija ir apņēmusies nodrošināt ātru 2010. gada 4. maijā Transporta padomes pieņemto secinājumu papildinājumu. Ar gandarījumu varu paziņot, ka saistībā ar to ir sperti pirmie soļi.

Ir panākta vienošanās par Eiropas Krīzes koordinēšanas grupas izveidi, kura sāk darboties 2010. gada 11. maijā. Pēdējie pasākumi tās izveidei tiek īstenoti šonedēļ. 2010. gada 7. maijā tika apstiprinātas Vienotās gaisa telpas komitejas tiesības iecelt amatā funkcionālo gaisa telpas bloku koordinātoru. 2010. gada 7. maijā Vienotās gaisa telpas komiteja arī noteica *Eurocontrol* Izpildes pārskata komisiju par vienotās Eiropas gaisa telpas (SES) Izpildes pārskata komisiju. Eiropas Aviācijas drošības aģentūrai (EASA) ir dots uzdevums noteikt saistošus standartus attiecībā uz dzinēju izturības līmeņiem pret pelniem.

Komisija drīzumā aicinās izveidot darba grupu, lai noskaidrotu pašreizējo Eiropas prognožu un mākoņu izklišanas modeļu uzlabošanas iespējas, lai pilnveidotu saistīto risku novērtējumu un risku pārvaldību šādās krīzes situācijās. Sekos arī citi pasākumi, jo Komisija cenšas īstenot Transporta ministru padomes 2010. gada 4. maija secinājumos paustos vēlamos sasniedzamos rezultātus.

Marian-Jean Marinescu, *PPE grupas vārdā*. – (RO) Aprīlī notikušais vulkāna izvirdums mums parādīja, ka Eiropas gaisa telpas satiksme nav nodrošināta ar adekvātām iespējām reaģēt neparedzētu traucējumu gadījumā. Nav nodrošināta ne koordinēšana, ne spēja pielāgoties, ne centieni maksimāli izmantot lidojumiem piemērotus apstākļus.

2009. gadā rekordīsā laikā tika pieņemta vienotās Eiropas gaisa telpas tiesību aktu otrā pakete (SES II), kā tas ir minēts arī Komisijas informatīvajā paziņojumā. Tiesību aktu pakete tika pieņemta, neraugoties uz dalībvalstu pretestību. Tulkojumu sagatavošana un publicēšana faktiski aizņēma ilgāku laiku nekā pašas sarunas. Mūs piemēlēja krīze, un mēs pārliecinājāmies par SES II paketes pieņemšanas sniegtajām priekšrocībām.

Manuprāt, ja dalībvalstis atteiktos no savām pašreizējām šaubām, mēs ļoti ātri varētu realizēt vienotās Eiropas gaisa telpas iniciatīvu. Lai to izdarītu, mums ir nepieciešams tiešo maršrutu tīkls un efektīva satiksmes kontroles sistēma, kuras ietvaros dalībvalstu robežām vairs nav nozīmes. Diemžēl nav nodomu to īstenot. Tādējādi vienīgais mūsu rīcībā esošais risinājums ir ārkārtīgi īsā laikā īstenot SES II tiesību aktu paketi.

Komisija ir iesniegusi izskatīšanai steidzamus pasākumus, kuru īstenošana patiesībā tika pieprasīta jau apstiprināto regulu ietvaros. Tie ir teicami pasākumi. Tomēr galvenais nepieciešamais pasākums ir funkcionālo gaisa telpas bloku izveide ne vēlāk kā līdz norādītajam termiņam vai līdz 2012. gada beigām. Šim nolūkam ir nepieciešama arī instrukcija, kas diemžēl nav minēta Padomes 4. maija secinājumos. Instrukcijas neesību dalībvalstis var izmantot kā ieganstu atlikšanai. Turklāt instrukcijai ir jākalpo arī kā instrumentam, kas tiek izmantots, lai nodrošinātu, ka noteiktajā termiņā mūsu rīcībā ir ne tikai saskaņotas satiksmes zonas, bet arī atbilstoša vienotā Eiropas satiksmes telpa.

Instrukcijā ir jāparedz tāda satiksmes kontrole bloku ietvaros, kas ir saskaņota ar līdzās esošajiem blokiem, lai novērstu teritoriju pārklāšanos. Pretējā gadījumā mēs aizstāsim spēkā esošās dalībvalstu robežas ar bloku robežām, tādējādi bez jebkāda attaisnojuma pagarinot vienotās Eiropas gaisa telpas iniciatīvas īstenošanas termiņu. Es nedomāju, ka nākotnē mums būs jāapsver iespēja par to, ka bloku apvienošanai būtu nepieciešama SES III tiesību aktu paketes pieņemšana. Šāda pieeja arī sniedz iespēju ieviest SESAR sistēmu ideālos apstākļos un ar minimāliem izdevumiem.

2011. gadā pēdējās dalībvalstis pievienosies Šengenas zonai. Es uzskatu, ka ir nepieņemami saglabāt robežas gaisa telpā, ja mēs tās atceļam uz sauszemes.

Saïd El Khadraoui, *S&D grupas vārdā*. – (NL) Es vēlētos sākt, pateicoties par jūsu atbildi. Manuprāt, uz vairākiem jautājumiem vēl nav sniegtas izsmeļošas atbildes, tādēļ es vēlētos saņemt plašākus paskaidrojumus par dažiem punktiem.

Simpson kunga prombūtne apliecina, ka problēma vēl aizvien ir aktuāla un ka šādu izvirdumu sekas ir neprognozējamā un var būt tālejošas attiecībā uz mūsu iedzīvotāju mobilitāti, kā arī ekonomiskā ziņā, ja šāda situācija ieilgst. Manā skatījumā tas arī apliecina, ka mēs tiešām nevaram izslēgt iespēju, ka līdzīga

situācija var rasties dažu turpmāko nedēļu laikā, piemēram, intensīvākās vasaras sesijas vidū, un gaisa telpu atkal var nākties slēgt.

Tātad mums ir jāturpina darbs ne tikai pie strukturāliem pasākumiem, lai kopumā uzlabotu mūsu aviācijas un transporta sistēmas efektivitāti, pie kā es pēc brīža atgriezīšos, bet arī pie labākas krīzes pārvaldības nodrošināšanas. Pirms brīža jūs runājāt arī par sava veida koordinācijas grupas izveidi. Šonedēļ attiecībā uz šo jautājumu tiks nodrošināta lielāka skaidrība.

Tomēr varbūt jūs mums jau tagad varētu pastāstīt mazliet vairāk par to, kāda veida uzdevumu jūs paredzat šai koordinācijas grupai? Kādiem tieši būtu jābūt tās sākotnējiem uzdevumiem? Notikumi aprīlī ir pilnīgi skaidri parādījuši, ka saskaņošana starp tādām iesaistītajām pusēm kā lidostas, aviokompānijas un tūrisma aģentūrām nav pietiekama un ka nepastāv mehānisms iesaistīto pušu informēšanai par to, kas tām šādos gadījumos ir darāms. Arī, piemēram, grūtā situācijā pamestie ceļotāji īsti nezina, kādas ir viņu tiesības.

Tādējādi, manuprāt, mums ir nepieciešams Eiropas sagatavotības plāns, lai nodrošinātu ātru lēmumu pieņemšanu un pareizo kontaktu izveidošanu. Minētais faktiski attiecas arī uz ceļotāju repatriāciju. Galu galā, attiecībā uz gadījumiem, kas skar desmitiem tūkstošu ceļotāju, ir jābūt sagatavotai sistēmai, lai kaut kādā ziņā šo procesu atvieglotu.

Pasažieru tiesības ir ļoti būtisks elements. Eiropa šajā jomā ir paveikusi svarīgu darbu, kas ir apsveicami. Tomēr, kā jums ir zināms, tiesību aktos ir nepilnības. Mēs runājam par trešo valstu aviokompānijām, uz kurām faktiski neattiecas mūsu tiesību akti, tādēļ es atbalstītu šāda veida tiesību iekļaušanu mūsu aviācijas nozares nolīgumos ar trešajām valstīm. Es arī uzskatu, ka mums ir jāpārtrauc šādu tiesību aktu izpilde no dalībvalstu puses. Vēl šonedēļ mēs uzzinājam, ka Itālijas varas iestādes ir sodījušas aviokompāniju *Ryanair*. Tās ir labas ziņas, bet kas notiek pārējās dalībvalstīs? Vai mēs varam iegūt šī jautājuma novērtējumu?

Protams, pastāv arī vairāki strukturāli instrumenti, bet es nevēlētos pie tiem pārlietu ilgi uzkavēties: vienotā Eiropas gaisa telpa ir attīstības stadijā, kā tas ir arī, piemēram, dzelzceļu gadījumā. Dzelzceļi neaplicināja sevi kā dzīvotspējīga alternatīva vairāku iemeslu dēļ: tas ir saistīts ar dažādām sistēmām, kā arī pat tādiem apstākļiem kā vienotas biļešu sistēmas trūkums. Komisāra kungs, manuprāt, arī tas ir ļoti būtiski. Tādēļ aizvien vēl ir veicams liels darbs, bet jums šajā ziņā ir mūsu atbalsts.

Gesine Meissner, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, mēs jau esam debatējuši par pelnu mākonī un saistītajām problēmām, ar ko aviācijas nozare saskārās tūlīt pēc vulkāna izvirduma.

Šīs krīzes ietvaros mēs novērojām dažādus aspektus. Pirmkārt, mēs novērojām, ka aviācija ir patiešām būtiska transporta nozares daļa, jo ne tikai pasažieri nonāk smagā situācijā — var tikt apturēti arī preču transports. Piemēram, Vācijā BMW radās atsevišķi ražošanas sastrēgumi neveiktu piegāžu dēļ. Mēs novērojām, ka mums ir vajadzīgs katrs transporta veids, ieskaitot gaisa pārvadājumus. Otrkārt, mēs novērojām, ka nespēja veikt lidojumus vairākas dienas aviokompānijām rada būtisku krīzes situāciju. Aviokompāniju pārstāvji pauda, ka piecu dienu pārtraukumu bija iespējams pārdzīvot. Tomēr divdesmit dienu ilgs pārtraukums, iespējams, būtu spējis izraisīt visas nozares sabrukumu, kas varētu ilgt ievērojamu laika posmu. Pagaidām mums nav jārunā par kompensāciju — uz to norādīja pašu aviokompāniju pārstāvji, bet, ja šī krīze būtu bijusi ilgstošāka, tas būtu bijis nepieciešams.

Dažādas puses ir sniegušas atšķirīgus komentārus par pasažieru tiesībām. Tagad tajos tiek apšaubīts noteikums, ka arī šādās ārkārtas situācijās visu attiecībā uz pasažieru informēšanu, kompensāciju un atlīdzināšanu iespējams izdarīt tādā mērā, kādā tas viņiem ir vajadzīgs, un tādā veidā, kā mēs sākotnēji te noteicām.

Vēl ir divi jautājumi, kuros es īpaši vēlētos iedziļināties. Pirmais jautājums ir vienotā Eiropas gaisa telpa. Mūsu rīcībā nav vienotas Eiropas gaisa telpas, un šo neesību mēs sāpīgi izjutām arī šajā gadījumā. Vienotā Eiropas gaisa telpa, bez šaubām, nebūtu novērsusi vulkāna izvirdumu — mēs visi to zinām —, bet mēs noteikti spētu labāk nodrošināt netraucētu pasažieru evakuāciju. Protams, mēs esam iecēlušī amatā funkcionālo gaisa bloku koordinātoru. Viņš pašlaik sāk darbu, un mēs visi ceram, ka pateicoties tam, salīdzinoši īsā laikā mēs spēsim nonākt pie vienotas Eiropas gaisa telpas. Jautājums ir arī par to, cik daudz laika būs nepieciešams, lai to sasniegtu. Iespējams, jūs nevarat uz šo jautājumu sniegt precīzu atbildi.

Mēs iepriekš apspriedām arī jautājumu, vai labāka dzelzceļa nozares koordinācija — tas, ko mēs jau sen gaidām un kas „uz papīra” jau ir mūsu rīcībā, — būtu palīdzējusi pasažierus nogādāt mājās ātrāk. Arī saistībā ar to mēs visai nepārprotami novērojām, kur slēpjas mūsu galvenās grūtības.

Tagad es pievērsīšos savam pēdējam jautājumam. Vai mūsu rīcībā ir labi krīžu pārvaldības pasākumi šādiem gadījumiem? Mums ir institūts Londonā, kura faktiskais uzdevums ir informācijas nodrošināšana zemestrīču

gadījumos. Tas nodarbojas arī ar vulkānu izvirdumiem kā sekundāro atbildības jomu. Tagad tas gatavo uz novecojušiem datiem balstītus datorizētus plānus, un šī izesla dēļ tiek kritizēts. Ko mēs varam mācīties no citām pasaules daļām, kurās vulkānu izvirdumi notiek biežāk, piemēram, Amerikas Savienotajām Valstīm, Indonēziju un citām? Kādus citus pasākumus šīs valstis veic? Saskaņā ar manā rīcībā esošo informāciju šīs valstis līdzīgām situācijām ir sagatavotas labāk. Iespējams, mēs neko tādu Eiropā nebijām plānojuši, bet tādā gadījumā mums ir jāņem vērā izrietošie secinājumi. Mēs esam teritorija ar augsti attīstītām tehnoloģijām, mums ir daudz iespēju, un, piemēram, pētnieki Vācijā ir aicinājuši izveidot specializētu pārraudzības tīklu attiecībā uz tiem aerosoliem, tiem nelielajiem elementiem, ko satur vulkāniskie pelni. Ko vēl, jūsuprāt, mēs varētu darīt? Kā mēs varētu pilnveidot mūsu rīcībā esošās tehnoloģijas aviācijas nozares, iedzīvotāju un preču pārvaldījumu labā?

Eva Lichtenberger, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas gaisa telpas slēgšana neapšaubāmi bija nepieciešams preventīvs pasākums drošības interesēs. Pēc tam un pirms gaisa telpas atkārtotas slēgšanas bija jāatrod piemērotāks problēmas tehnoloģiskais risinājums. Diemžēl man jāatzīst, ka tas nepavisam nav izdevies — ne attiecībā uz koordinēšanas pasākumiem, ne analīzēm vai pasažieriem. Arī otrajā reizē attieksme pret pasažieriem, kuri tika aizkavēti atcelto lidojumu dēļ, bija ļoti neadekvāta, un šīs situācijas uzlabošana ir jānosaka par prioritāti. Es gribētu zināt, kad plāni faktiski darbosies.

Turklāt, komisāra kungs, jūs nesniedzāt īpaši detalizētu atbildi uz jautājumu saistībā ar finansējumu un iespējamo kompensāciju aviokompānijām. Tas ir būtisks jautājums, jo šī problēma vēl aizvien tiek pastāvīgi apspriesta. Kā tieši tā tiks atrisināta? Tieši kam tiks piešķirta kompensācija? Aviokompānijām? Vai tās naudu tālāk nodos pasažieriem? Piemēram, vai kompensāciju saņems darījumu cilvēki, kuri nokavēja būtiskas tikšanās? Vai tirgotājs, uzņēmums, kuram bija jāgaida rezerves daļu piegāde, saņems kompensāciju? Kādēļ kompensācija būtu jāsaņem tikai aviokompānijām? Es neuzskatu, ka tas ir pamatoti, ja jūs to salīdzināt ar šīs krīzes sekām. Turklāt mums tiešām ir jāņem vērā fakts, ka galu galā aviokompānijas ir saņēmušas ilgtermiņa subsīdijas no Eiropas iedzīvotājiem, pateicoties aviācijas degvielas nodokļa atcelšanai, kas *a priori*, protams, nozīmē, ka viņiem jau ir piešķirta subsīdija.

Komisāra kungs, šis jautājums nav izlemts, un es no jums gadu atbildi.

Roberts Zīle, *ECR grupas vārdā*. – (LV) Pateicos, priekšsēdētājas kundze. Es vēlētos sākt, paužot pateicību komisāram *Kallas* kungam par viņa izturību šo piecu dienu laikā. Mēs, iespējams, varam uzskatīt, ka pirmo divu vai trīs dienu laikā rīcība varēja būt aktīvāka, bet kopumā es uzskatu, ka komisāri savus pienākumus veica ļoti adekvāti un ka Padomes lēmumi bija tādi, kas vienotās Eiropas gaisa telpas kontekstā sniedza lielu atbalstu pasākumiem, kas tika veikti funkcionālo gaisa telpas bloku koordinātoru noteikšanai un Eiropas Aviācijas drošības aģentūras veiktajiem pasākumiem, un daudzi citi no šiem pasākumiem tika veikti ātri. Tajā pašā laikā es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, ka, izprotot šo spiedienu, kas pastāv starp uzņēmējdarbības interesēm un politiskajām interesēm, un aizsargājot pasažieru tiesības, saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem tika saglabāta kārtība, ka lēmumus par konkrētās gaisa telpas atvēršanu vai slēgšanu pieņem dalībvalstis. Jo, ja mēs pieļautu, ka, lai nedod Dievs, būtu noticis kāds negadījums, Komisija vai citas atbildīgas Eiropas Savienības iestādes, iespējams, būtu pārkāpušas savas pilnvaras, un tādā gadījumā rastos ļoti būtisks jautājums — ne par to, cik lieli ir uzņēmējdarbībai radītie zaudējumi, bet par to, kurš ir atbildīgs par kļūdaini pieņemtu lēmumu, kas veicināja negadījumu konkrētā gaisa telpā ES dalībvalstu robežās — šādā gadījumā situācija būtu pavisam atšķirīga. Tātad es uzskatu, ka no šīs salīdzinoši kritiskās situācijas mums ir jāizdara zināmi secinājumi. Īstermiņā, kā es minēju, ir veikti daži pasākumi, bet, protams, ciktāl tas attiecas uz pasažieru tiesībām, kā jau norādīja *El Khadraoui* kungs, atsevišķas lēto lidojumu aviokompānijas faktiski ignorēja pasažieru tiesības (un tās nav trešo valstu aviokompānijas, tie ir ES dalībvalstu aviācijas nozares uzņēmumi) un būtībā pameta savus pasažierus uz piecām dienām un piecām naktīm. Realitātē viņi būs ieguvēji — viņi ietaupīs naudu, un šis paliek neatrisināts jautājums tieši pašlaik Eiropas Savienībā spēkā esošo pasažieru tiesību izpildes jomā. Cita ilgtermiņa problēma ir dažās Eiropas Savienības valstīs neesošais savienojums ar centrālo Eiropas daļu, ko nodrošinātu citi transporta līdzekļu veidi. Paldies.

Jacky Hénin, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es uzskatu, ka šajā gadījumā, tāpat kā pārējos, ir būtiski norādīt, ka prevalējošajam ir jābūt piesardzības principam, jo riskam ir pakļautas cilvēku dzīvības. Tomēr, ja šis princips dominē, tā piemērošanas rezultātā nedrīkst pieņemt galējus lēmumus, kas iedzīvotājiem liktu uzskatīt, ka piesardzība ir nevietā.

Kādēļ mēs šajā gadījumā ņemām vērā tikai veca virtuālā matemātiskā un meteoroloģiskā modeļa izmantošanu un ignorējam pilotu arodbiedrības, kas ieteica veikt testa lidojumus un izmantot meteoroloģiskās zondes? Iespējams, tādā gadījumā mēs būtu varējuši izvairīties no pilnīgas lidostu paralīzes un tai sekojošā jucekļa.

Kamēr pret sevišķas uzmanības personām vienmēr tiek nodrošināta laba attieksme, daudzus Eiropas iedzīvotājus atstāja novārtā visa pasaule, ieskaitot viņu pašu valdības.

Visbeidzot, es atkārtāju savu prasību pēc parlamentārās izmeklēšanas komitejas, lai atklātu krāpšanu, kurā šīs krīzes laikā iesaistījās vairāki cilvēki.

Juozas Imbrasas, EFD grupas vārdā. – (LT) Es neatkārtāšu daudzu runātāju paustās domas par Īslandes vulkāna izvirduma sekām, gaisa telpas slēgšanu un aviokompānijām un patērētājiem, t. i., pasažieriem, kuri tika iesprostoti lidostās, radītajiem zaudējumiem. Šodien esmu gandarīts dzirdēt, ka drīzumā tiks pieņemti lēmumi par vienotas Eiropas gaisa telpas izveidi un ka — saskaņā ar komisāra kunga pausto — jau maijā darbu sāka gaisa telpas koordinators. Tomēr šodien, tā kā mēs neesam pārliecināti, vai spēsim koordinēt šādas nestabilas vai pat nedaudz līdzīgas situācijas nākotnē, es uzskatu, ka mums jādomā par to, kā attīstīt un pievērst lielāku uzmanību citiem alternatīviem transporta un pasažieru pārvadājumu veidiem, piemēram, kā minēja Vācijas pārstāvošais Parlamenta deputāts, dzelzceļiem. Mūsu Baltijas jūras reģionā, ko pārstāv Lietuva, Latvija un Igaunija (kura ir uz Ziemeļeiropas robežas), šī vulkāna izvirduma radītā situācija vērsa īpašu uzmanību uz mūsu vajadzību pēc labiem dzelzceļa pakalpojumiem — te es domāju *Rail Baltica* projektu. Es saprotu, ka citiem Eiropas reģioniem, iespējams, arī ir tāda pati problēma un ka situācija nav labāka (vai tā ir?), tomēr šodien es runāju par savu reģionu, tādēļ šajā gadījumā mēs vēlētos iegūt iespēju sasniegt Rietumeiropu un Centrāleiropu caur Poliju pēc tās pievienošanās mūsu sliežu ceļam. Pretējā gadījumā mēs būsim izolēti no ES transporta sistēmas. Citās valstīs ir dzelzceļi un, iespējams, autovilcieni, bet mūsu trijās Baltijas valstīs to vēl nav. Tādēļ es vēlētos vaicāt komisāra kungam, vai tuvākajā nākotnē jautājumam par alternatīvu transporta projektu adekvātu ieviešanu tiks pievērstas vai tiek pievērstas pietiekama uzmanība? Ar Eiropas Savienības palīdzību mēs apkoposim nepieciešamo politisko gribu, lai nodrošinātu alternatīvas pasažieru pārvietošanās iespējas, kas līdzīgās krīzes situācijās ļautu izvairīties no šādām sekām.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties *Kallas* kungam par viņa klātbūtni šeit un par darbu, ko viņš ir veicis šajā sarežģītajā laikā.

Dāmas un kungi, šīm debatēm bija jānotiek, un es domāju, ka tās diemžēl nebūs pēdējās šāda veida debātes. Es Jums aiztaupīšu ar šo nopietno notikumu saistīto statistikas rādītāju un negatīvā iespaida izklāstu, ko tas radīja ekonomikā. Es vienkārši vēlos atcerēties tos, kurus šī krīze skāra.

Pirmkārt, pasažieri. Desmit miljoni cilvēku palika bez lidojumiem un bez norādēm, ko darīt. Ietekme uz pasažieriem bija tik liela, ka direktīvu un regulu noteikumi viņus nespēja aizsargāt. Atbildības izslēgšana līgumos katastrofas vai *force majeure* gadījumā atgādina par vajadzību pēc kopēja fonda globāla mēroga katastrofu, piemēram, vulkāna, radītu seku novēršanai.

Tagad es pievērsīšos aviokompānijām. Starptautiskā gaisa transporta asociācija (*IATA*) ir novērtējusi, ka tā visā pasaulē zaudēja 1 700 miljonus eiro. Eiropas Aviokompāniju asociācija (*AEA*) ir aprēķinājusi, ka Eiropas līmenī ir zaudēti 850 miljoni eiro. Šis trieciens vēl vairāk akcentēja strauji augošo krīzi, kas vairākām aviokompānijām draud ar slēgšanu.

Vēl viens upuris ir tūrisma nozare. Sekas tūrisma nozarē bija postošas. Pirmkārt, līgumu atcelšanas dēļ, kas, kā šajā nozarē ierasts, tika noslēgti iepriekš, un, otrkārt, nedrošības dēļ, kas ir mainījusi ierastās rezervāciju veikšanas tendences.

Komisāra kungs, dāmas un kungi, tāda ir manis uzstādītā diagnoze. Ir iespējams tikai viens secinājums: Eiropas Savienības iestāžu rīcībā nav instrumentu, lai efektīvi risinātu šāda mēroga krīzes.

Tagad es pievērsīšos kritikai, jo kritika ir vajadzīga un nenovēršama — arī paškritika, ja nepieciešams. Nevienam nav iespējams attaisnot, jo visi iesaistītie rīkojās neapmierinoši, novēloti un neefektīvi, dažkārt ne savas vainas dēļ. Nav iespējams attaisnot dalībvalstis, jo, lai gan lēmumu pieņemšana bija to kompetencē, tās tik un tā nespēja rīkoties. Eiropas Savienības iestādes nav iespējams attaisnot, jo tām, lai reaģētu, bija nepieciešamas četras garas dienas, kā arī to reakcija, kuras ietvaros kā prioritāte tika piesaukta drošība, nenodrošināja mieru, bet radīja paralīzi.

Tagad es komentēšu Komisijas atbildes reakciju. Šodien Komisija atkārtoti runā par pasākumiem, par kuriem tā mums ir paziņojusi. Manuprāt, tie ir saprātīgi pasākumi, tomēr trūkst skaidrības par to īstenošanas laika ietvariem.

Mēs nerunājam par pagātni. Pat šodien pastāv latentu lidojumu atcelšanas draudi, un attiecīgi mēs esam atkarīgi no vēja. Es zinu, ka mēs nevaram cīnīties ar dabas spēkiem. To pauda slavenais spāņu kuģotājs par jūras kauju, kurā mēs zaudējām.

Krīze mums nepalīdzēs īstenot pasākumus. Dalībvalstis nelabprāt piešķirs resursus. Tomēr, ja mēs būsim skopi, šis vulkāns Eiropas ekonomikā varētu nodarīt vēl lielāku ļaunumu, nekā liecina prognozes.

Es aicinu Komisiju būt noteiktai, un es aicinu Padomi steidzami risināt lēmumu pieņemšanas vajadzību. Es aicinu ikvienu būt dāsnam, īstenojot alternatīvas, lai kompensētu iestāžu rīcības spējas ierobežojumus. Es neuzskatu, ka atbildīga ir Komisija vai Padome, bet mums ir jāatzīst slēdziens, ka iestādes pašreizējā to stāvoklī nebija spējīgas atrisināt šāda mēroga krīzi.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāram *Kallas* kungam par viņa darbu pēdējo dienu laikā un minēt, ka krīze saistībā ar Īslandes vulkāna pelnu izraisīto Eiropas iedzīvotāju mobilitātes apturēšanu un pat vēl vakardien atkal notikušo gaisa telpu slēgšanu Īrijā un Apvienotajā Karalistē, līdz ar divām Padomes ārkārtas sanāksmēm, ko pēc Komisijas ieteikuma sasauca Spānijas prezidentūra, ir sniegusi mums vairākas mācības.

Pirmkārt, tās mums ļāva saprast, ka šī krīze ir skārusi visu nozari — ne tikai aviokompānijas, bet arī lidostas, un mēs atzinīgi vērtējam Komisijas redzējumu, izskatot sekas un palīdzību. To ir paveicis *Kallas* kungs, *Almunia* kungs un pat *Tajani* kungs, kurš ir ņēmis vērā iespaidu uz tūrismu un uz aģentūrām. Tādēļ mēs atbalstām šo Komisijas pieeju.

Otrkārt, lai gan mēs jau zinājām, ka vienota Eiropas gaisa telpa ir vajadzīga, tagad mēs zinām, ka šīs iniciatīvas īstenošana ir neatliekama. Šī iemesla dēļ mums noteikti ir jāieceļ amatā koordinators — mūsu bijušais kolēģis, kurš ir augsti kvalificēts — un, protams, jānovērš šķēršļi, kas vēl aizvien pastāv Padomē.

Mums arī steidzami jāpanāk vienotās Eiropas gaisa telpas gaisa satiksmes vadības izpētes sistēmas darbības uzsākšana, kas ir vienotās Eiropas gaisa telpas pamatā, — līdz ar garantētā finansējuma nodrošinājumu. Vai Komisija varētu mūs informēt, kādu nevēlēšanos vai šaubas tā novēroja Padomes sanāksmē 4. maijā? Mums tas ir jāzina. Mums pat ir radies iespaids, ka ir dalībvalstis, kuras salīdzinājumā ar citām valstīm ir aktīvākas gaisa telpu atvēršanā, un ka tas nav vērtējams pozitīvi tik konkurējošā nozarē kā gaisa transports.

Turklāt, lai arī Parlaments pasažieru tiesības ir noteicis par prioritāti un tas ir ticis atkārtoti uzsvērts — ar lielu atturību no Padomes puses —, tagad ir nepārprotami saskatīta vajadzība pārskatīt šo tiesību aktu piemērošanu. Mēs vēlamies, lai Komisija būtu nepielūdzama komunikācijā ar zemo cenu aviokompānijām, kas ir radījušas apjukumu, melojot pasažieriem un sabiedrībai. Pašsaprotami, ka ir jāseko vajadzīgajai soda piemērošanai.

Komisāra kungs, es jūs arī aicinu uzsākt izmēģinājuma projektu, ko mana grupa ierosināja attiecībā uz 2010. gada budžetu, proti, patērētājiem paredzētu biroju nodrošināšanu lidostās, lai atvieglotu pasažieriem un patērētājiem nepieciešamās procedūras vispārēja apjukuma situācijā.

Lai gan daži no mums jau ir cīnījušies par dzelzceļa tīklu, Eiropas komunikāciju tīklu, izveidi kā alternatīvu svarīgākiem transporta veidiem — un Spānija ir sniegusi piemēru ar *AVE* ātrvilcienu starp, piemēram, Barselonu un Madridi —, tagad mēs zinām, ka mums ir steidzami jāizveido alternatīva sekundārā mobilitātes sistēma, kā tas ir apdomīgi izdarīts elektrotīklu un telekomunikācijas tīklu gadījumā. Šī iemesla dēļ pārskatam par Eiropas komunikāciju tīkliem attiecībā uz finanšu perspektīvām ir jābūt ambiciozākam.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, īpašu uzmanību šajās debatēs es pievērsu iespaidam uz lidostām, kuru atrašanās vieta ir perifērijā, kā arī uz aviokompānijām, kas jau atrodas ekonomiskajās grūtībās.

Es dzīvoju uz salas, kas atrodas aiz Eiropas piekrastē. Ņemot to vērā, mūsu perifērijas lidostām un mūsu aviokompānijām ir īpaši liela nozīme savienojumu un mobilitātes ziņā. Īrijas rietumu piekrastē ir vairākas reģionālās lidostas. Mums ir Donegalas lidosta, Sligo lidosta, *Ireland West Airport Knock*, Šanonas lidosta un Kerijas lidosta. Ņemot vērā mūsu tuvo atrašanās vietu Īslandei un mūsu salas statusu, pelnu dēļ mums ir jārisina īpaši smagas problēmas.

Attiecībā uz lidostām perifērijā, es uzskatu, ka Komisijai būtu pilnībā jāatbalsta starptautiskie SPS maršruti attiecībā uz perifērijas lidostu savienojumiem ar bāzēm un ka attiecībā uz valsts piešķirtu palīdzību perifēriju lidostām dalībvalstīm būtu jānodrošina faktiskā rīcības brīvība. Turklāt daudzas aviokompānijas jau atrodas finanšu grūtībās, un šīs krīzes dēļ pastāv iespēja, ka tās var beigt savu uzņēmējdarbību. Nemānīsim sevi. Šī situācija netiks atrisināta drīzumā. Tā radīs darba vietu zaudējumus aviokompāniju nozarē un attiecīgi — mazāku konkurenci tirgū. Mums ir ļoti nopietni jāizskata iespējas, kā ES varētu spēlēt konstruktīvu lomu, gan raugoties no taisnīga finanšu palīdzības sadalījuma perspektīvas, gan attiecībā uz mūsu rīcībā esošajiem krīzes pārvaldības instrumentiem.

Visbeidzot, ir būtiski saprast, ka spēkā esošie tiesību akti tika pieņemti, lai panāktu, ka aviokompānijas pārtrauc lidojumu atcelšanu sev izdevīgu iemeslu dēļ, bet tagad mēs atrodamies situācijā, kad gaisa telpa ir slēgta un aviokompānijas nevar nodrošināt lidojumus. Ievērojamu finansiālo slogu izjūt visi iesaistītie — pasažieri, aviokompānijas un lidostas. Jautājums ir par to, kurš ir atbildīgs un uzņemas finansiālā sloga segšanu.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, tā kā šis jaunais vulkāna izvirdums mūs konfrontē ar tām pašām problēmām, kuras mēs jau esam piedzīvojuši, es vēlētos neaprobežoties ar krīzes pārvaldības un koordinēšanas sistēmas jautājumu, kurā ir panākts progress, un uzsvērt, kā to ir darījuši citi, savstarpējo izmantojamību un dzelzceļa biļešu rezervācijas sistēmu. Gadījumos, kad gaisa transports tiek apturēts, sauszemes transporta līdzekļiem, jo īpaši dzelzceļa transportam, ir jāspēj vienkāršākā veidā aizvietot gaisa satiksmi. Gaisa satiksmi var apturēt ne tikai vulkāni. Tā var apstāties arī citos gadījumos.

Tomēr, neaprobežojoties ar šo aspektu un raugoties no strukturālā viedokļa, es vēlētos jums vaicāt par pašas nozares nodrošināto riska segumu šāda veida krīzēs, — es uzveru — pašas nozares nodrošināto. Manuprāt, katru reizi, kad valsts palīdzība tiek piešķirta (vai katru reizi, kad rodas problēmas), tā ļoti ātri izrādās nepamatota budžeta līmenī un rada nepieņemamu diskrimināciju starp aviokompānijām, uzņēmējiem aviācijas nozarē un visbeidzot — starp šīs iespējamās palīdzības saņēmējiem un tiem, kas no tās tiktu izslēgti.

Nemot vērā aviokompāniju lielumu, es uzskatu, ka mums ir jārikojas tāpat kā banku nozarē, un šo kompāniju gadījumā jācenšas panākt piesardzīgi noteikumi, kas uzliktu tām par pienākumu segt šāda veida risku, daļot riska seguma izmaksas, nevērsoties vienmēr pie dalībvalstīm ar prasību apdrošināt tās bez maksas, jo īpaši tādēļ, ka aviokompānijas jau tagad gūst peļņu no vēsturiskā atbrīvojuma no nodokļa par aviācijas degvielu un no aviobiļetēm.

Visbeidzot, mums arī jānodrošina, lai šīs aviokompānijas pienācīgi izmaksātu kompensācijas saviem pasažieriem, netērējot tam nodokļu maksātāju naudu.

Jacqueline Foster (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, mēs visi zinām par šausmīgiem traucējumiem, ko izraisīja un turpina izraisīt vulkānisko pelnu mākonis. Tika atcelti vairāk nekā 100 000 avioreisu, un aptuveni 12 miljoni pasažieru nevarēja veikt plānotos lidojumus. Tika kavēta preču un kravu piegāde vai tā vispār netika veikta, un tika negatīvi ietekmēti gan mazi, gan lieli uzņēmumi. Mūsu Eiropas aviokompānijas un lidostas ir cietušas katastrofālus finansiālos zaudējumus. Es domāju, ka tikai Eiropas aviokompānijas vien ir zaudējušas vairāk nekā 2 miljardus eiro.

Visā šajā haosā ir skaidrs viens apstāklis: gaisa pārvadājumi ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas ekonomikai, un mēs kā indivīdi esam atkarīgi no plaukstošas un efektīvas gaisa pārvadājumu nozares, kurā pasažieru un apkalpes komandas drošība ir pirmais nosacījums. Tādēļ es atzinīgi vērtēju Komisijas lēmumu izlēmīgi reaģēt pēc Eiropas gaisa transporta nozares darbības piespiedu apturēšanas.

Komisija ir atzinusi vajadzību ne tikai apsvērt finansiālo kompensāciju, bet arī paātrināt SESAR pasākumu īstenošanu. Kā vispārējam principam es piekritu uzskatam, ka valstij mākslīgi nevajadzētu atbalstīt uzņēmējdarbību. Risks, kā mēs visi zinām un pieņemam, ir funkcionējošas uzņēmējdarbības sastāvdaļa. Tomēr šie ir izņēmuma apstākļi. Kopš 11. septembra mēs neesam pieredzējuši šādus ilgstošus nozares darbības traucējumus ar tik milzīgiem finansiālajiem zaudējumiem, un, neraugoties uz finanšu grūtībām, ar kurām pašlaik sastopas visas dalībvalstis, es tās mudinātu atbalstīt plānus palīdzības sniegšanai nozarei, kura vienkārši vairs nespēj pārdzīvot turpmākus zaudējumus.

Jautājums pašlaik ir tāds — ko iespējams darīt un kas būtu jādara nākotnē, lai risinātu šādas krīzes? Pirmkārt, jau no paša sākuma aviokompānijas ir jāiesaista diskusijās par iespējamo gaisa telpu slēgšanu. Otrkārt, saprātīgā veidā ir jāvirza SESAR pakete. Man vēl aizvien ir zināmas šaubas par tikla vadītāja amata izveidi. Es neesmu pilnībā pret šo ideju, bet esmu pārliecināta, ka ir jāatbild uz vēl dažiem jautājumiem. Piemēram, kādi būtu šī amata konkrētie pienākumi? Kā pakļautībā būtu šī persona? Kā tas uzlabotu esošo situāciju? Komisāra kungs, es gaidu nopietnas debātes par šo jautājumu pirms jebkādu tiesību aktu ieviešanas, jo automātiska reakcija var būt postošāka, nekā domāts.

Es uzskatu, ka būtu saprātīgi pievērsties arī Ziemeļamerikai un citām teritorijām, lai redzētu, kā tur tiek risināta vulkānisko pelnu problēma. Apvienotajā Karalistē mēs piemērojam tādu pašu modeli kā Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO), bet Amerikā pelnu virzības aprēķinam tiek izmantota cita metode. Šķiet, ka viņi izmanto līdzsvarotāku pieeju, un es domāju, ka mēs, iespējams, šajā jomā varētu no viņiem kaut ko mācīties.

Turklāt mums jāatceras, ka, Eiropas Savienībā pieņemot lēmumus par ES gaisa telpas slēgšanu, šādu lēmumu ietekme nesniedzas tikai līdz mūsu robežām, un ir jānotiek diskusijām ar pārējām ICAP sastāvā esošajām valstīm.

Turklāt mums kā Eiropas Savienības politikas veidotājiem ir pienākums izstrādāt īstenojamu ilgtermiņa stratēģisko redzējumu attiecībā uz aviāciju Eiropas Savienībā, ņemot vērā starptautisko dimensiju. Es uzskatu, ka mums būtu jāatbalsta pasākumu noteikšana, lai uzlabotu riska pārvaldību, pamatotu kompensācijas prasību izpildi, nekropļojot kompetenci, kā arī, lai atbalstītu līdzsvarotas, rentablas strukturālās reformas.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Gaisa telpas slēgšana pēc Īslandes vulkāna izvirduma aprīlī apliecināja, ka gaisa transports ir ļoti jutīgs pret dažādiem ierobežojumiem attiecībā uz lidošanai piemērotiem apstākļiem. Aviokompānijām lielas problēmas regulāro reisu nodrošināšanā var radīt ne tikai vulkānisko pelnu mākoņi, bet arī intensīva snigšana, viesuļi, bieža migla un citi īpaši laika apstākļi.

Tādēļ atbildīgās aviokompānijas vienojas ar apdrošināšanas uzņēmumiem par dažādām polisēm, kurām būtu jāsedz aviokompāniju finansiālie zaudējumi, kas rodas neprognozētu ārkārtas situāciju rezultātā. Šīs aviokompāniju apdrošināšanas izmaksas, protams, ir iekļautas aviobiļešu cenā, un pasažieri ar daļu no biļešu cenas maksā aviokompānijai arī par to, lai tā viņiem nodrošinātu vajadzīgos pakalpojumus un alternatīvu transporta veidu ārkārtas situācijā.

Komisāra kungs, es vēlētos vēlreiz uzsvērt un atkārtot, ka pasažieri ar daļu no biļetes cenas samaksā, lai aviokompānijas ārkārtas situācijā spētu operatīvi risināt radušās problēmas un vēlāk pieprasītu no apdrošināšanas uzņēmuma atbilstošu kompensāciju par izdevumiem, kas radušies.

ES iedzīvotājs, kas tiešā veidā neizmanto aviācijas nozares pakalpojumus, nekādi nav saistīts ar šo situāciju. Tādēļ ir pilnīgi neadekvāti šādus milzīgus aviācijas nozares zaudējumus nodot ES dalībvalstu ziņā. Tādējādi ir visai pareizi, ka valdības, kuras saprātīgi veic savus pienākumus, nevēlas piekrist šādām absurdām prasībām. Ja kādam ir jānodrošina kompensācija aviokompānijām par zaudējumiem, kas radušies ārkārtēju laika apstākļu dēļ piemērotu ierobežojumu rezultātā, tiem būtu jābūt šo uzņēmumu apdrošinātājiem, kuriem ir jāizpilda savas līgumsaistības atbilstoši apdrošināšanas polises nosacījumiem, par kuriem puses ir vienojušās.

Galū galā, tā tas darbojas attiecībā uz visiem mūsu iedzīvotājiem ES: ja to māja, piemēram, nodedz vai tās jumtu sabojā ledus, iedzīvotāji saņem kompensāciju tikai no savām apdrošināšanas kompānijām, ja viņi vispār ir apdrošināti. Viņi nesaņems jaunu māju vai labāku mitekli ne no vienas aviokompānijas vai ES valstu valdības.

Tad kādēļ šiem iedzīvotājiem būtu jāsniedz ieguldījums, lai kompensētu aviokompāniju zaudēto peļņu? Tas neapšaubāmi būtu absurdi. Tādēļ, dāmas un kungi, es esmu pārliecināts, ka veselīgā uzņēmējdarbības vidē nekāds šāda veida atbalsts, proti, es domāju — nekāds šāda veida atbalsts vispār — aviokompānijām no ES valstu valdībām un tādējādi arī no iedzīvotājiem nav attaisnojams.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Aprīlī vulkāna izvirdums Eiropas gaisa telpā izraisīja pilnīgu gaisa satiksmes apstāšanos. Šis notikums, pie kura, protams, nevienu nevar vainot, radīja negatīvas sekas gan pasažieriem, gan visām Eiropas aviokompānijām. Vairākos desmitos lidostu pasažieri tika atstāti situācijā, kurā viņi varēja paļauties tikai uz savām saziņas ierīcēm un viņiem nebija pieejama informācija par lidojumu atsākšanu. Vienīgā ļoti specifiskā informācija bija iegūstama no paziņojumiem par jaunu gaisa telpas zonu slēgšanu.

Lai gan mēs nevienu nevaram vainot par dabas apstākļiem un to ietekmi uz mūsu ikdienas dzīvi, mums par šo situāciju ir jāuzdod ļoti konkrēti jautājumi un jāapkopo to Eiropas Savienības iestāžu, kuras ir atbildīgas par tādiem jautājumiem kā aviopasažieru drošība, veiktie pasākumi.

Diemžēl to rīcība saistībā ar notikušo, manuprāt, bija nepietiekama un ļoti novēlota. Jo galū galā absolūtais gaisa satiksmes haoss, ko piedzīvoja pasažieri, un viņu absolūtā neziņa par to, kad tiks atjaunota lidojumu satiksme, ES iestādes, galvenokārt Eiropas Komisiju, parāda ļoti negatīvā gaismā. Tādēļ es vēlētos uzzināt, ko Komisija gatavojas darīt nākotnē citu vulkānu izvirdumu gadījumā. Kādus pasākumus Komisija veiks, lai līdzīgā situācijā novērstu visas Eiropas paralīzi un, galvenokārt, lai uzlabotu pasažieriem domātās informācijas plūsmu, kas līdz šim ir bijusi acīmredzami nepietiekama? Es domāju, ka Komisijas šobrīd ierosinātie pasākumi diemžēl nav pietiekami.

Spyros Danellis (S&D). – (EL) Komisāra kungs, vakardien notikusī divu svarīgu lidostu slēgšana Londonā un Amsterdamā jauna vulkānisko pelnu mākoņa dēļ apliecina, ka lidojumu apturēšana aprīlī nebija teju

neiespējama notikuma sekas, kas nerada ilgtermiņa rezonansi vai atkārtotā risku. Turklāt fakts, ka *Simpson* kungs nepiedalās šī vakara debatēs, ir daļrunīgāks nekā viņa klātbūtne.

Mēs pārdzīvojam sarežģītu ekonomisko periodu, ko pavada viena otrai sekojošas uzņēmumu apvienošanās aviācijas nozarē un kurā valda neskaidrība kā attiecībā uz aviokompānijām, tā to darbiniekiem. Trīs sekojošās dienās starptautiskā nozare zaudēja 400 miljonus ASV dolāru dienā, draudot iznīcināt centienus restrukturizēt finansiāli vājākās aviokompānijas Eiropā. Ir skaidrs, ka nebija un vēl aizvien nav piemērotu institucionālu instrumentu riska analīzes veikšanai Eiropas līmenī un specifiskas metodes izmantošanai, lai apstrādātu visu dalībvalstu un Eiropas Savienības iestāžu rīcībā esošo informāciju.

Draudi atkārtoti piedzīvot ļoti postošo apjukumu, ar ko sastapāties zem putekļu mākoņa, ir reāli, un veiktajiem pasākumiem ir institucionāli jānodrošina Eiropas Savienības spēja saskaņotā un iepriekš izplānotā veidā iekļauties šāda veida krīzē, tādējādi ierobežojot miljoniem pasažieru piedzīvotās ārkārtējās neērtības un pārvadātāju un tūrisma kompāniju finansiālos zaudējumus.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, tā kā Īrijai nav sauszemes savienojuma ar kontinentālo Eiropu, Īrijas aviopasažieri ir saskārušies ar ārkārtīgi lielām grūtībām; es uzdrošinātos teikt — ar lielākām grūtībām nekā jebkura cita dalībvalsts. Piemēram, es pats šonedēļ uz Strasbūru devos, izmantojot sauszemes transportu, un man bija jāizmanto prāmis, lai nokļūtu Velsā, automašīna — lai nokļūtu Folkstonā, un vilciens līdz Strasbūrai. Es to pieminu, jo tas ir tipisks brauciens to daudzo ceļojumu vidū, ko pēdējo nedēļu laikā ir veikuši Īrijas iedzīvotāji.

ES transporta ministri noteica trīs atsevišķas lidojumu zonas, pamatojoties uz lidmašīnu drošības apdraudējumu. Man jāatzīmē, ka laikā kopš trešās zonas noteikšanas ir notikušas vairāk nekā 300 000 stundu ilgas aviokompāniju operācijas. Tas ir apsveicams pavērsiens, un, protams, vēl joprojām ir nepieciešami citi pasākumi.

Es stingri atbalstu centienus paātrināt vienotās Eiropas gaisa telpas koncepcijas īstenošanu. Spānijas prezidentūras februārī pieņemtajā Madrides deklarācijā ir noteikts plāns šīs politikas īstenošanai. Es nešaubos, ka to vadīs komisāra kungs, kurš šovakar ir ar mums kopā.

Ir uzmanīgi jāizskata arī *Eurocontrol* pienākumi. Šai institūcijai ir jāpiesūta arī likumā noteiktas pilnvaras pretēji koordinējošajai funkcijai, kāda tai pašlaik piemīt. Jau vakardien starp Īriju un Apvienoto Karalisti tika panākta kopīga vienošanās, lai samazinātu gaisa satiksmes traucējumus. Tas ir apsveicams notikums.

(GA) Vulkāniskie pelni nepazīst nekādas politiskās vai fiziskās robežas, un šis incidents vēlreiz atgādināja mums par dabas milzīgo spēku. Tagad ir skaidrs, ka Eiropas Savienībā pastāv reāla vajadzība pēc vienotas gaisa satiksmes politikas. Šīs krīzes iespaidā ir jānostiprina Eiropas Savienības nozīme.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Vulkānisko pelnu krīzes sekas negatīvi ietekmēja visas Eiropas transporta sistēmu, kad izvirdušā vulkāna pelnu dēļ tika atcelti vairāk nekā 100 000 lidojumu un traucēti 10 miljonu pasažieru ceļojumi. Šī krīze jo īpaši smagi ietekmēja Eiropas Savienības dalībvalstis Austrumeiropā, jo tās tika pilnībā izolētas no Rietumeiropas, un atšķirībā no pārējām ES dalībvalstīm to iedzīvotājiem nebija iespējas izvēlēties alternatīvus transporta veidus. Tas kārtējo reizi apliecina, cik būtiski ir attīstīt transporta infrastruktūru, izveidot Eiropas transporta tīklus un alternatīvu transporta veidu sistēmu kā preču, tā pasažieru pārvadājumiem. Tādēļ mums ir jāizveido pasažieru transporta sistēma, kas darbojas efektīvi, nav atkarīga no aviotransporta, bet kurā dominē citi alternatīvi transporta veidi, īpaši attiecībā uz transportu Centrāleiropā. Mums patiešām ir jāizveido transporta sistēma, kas ne tikai nodrošinātu efektīvus pasažieru pārvadājumus, bet arī nodrošinātu netraucētu ekonomikas darbību. Es piekrītu idejām, kas tika minētas par papildu savienojumiem, un tādēļ es jūs mudinu atbalstīt Eiropas dzelzceļa koridora projektu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, kas ļautu minētās Baltijas valstis savienot ar citām Rietumeiropas valstīm un ļautu radīt pievienoto vērtību visai Kopienai. Turklāt pēc šī projekta īstenošanas reģiona iedzīvotājiem būtu pieejama gaisa transporta alternatīva.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es runāšu par tūrismu, kas ir nozīmīga uzņēmējdarbības nozare Kanāriju salās, kurās katru gadu viesojas aptuveni 12 miljoni tūristu. Tūrismam ir nepieciešama noteiktība. Tādām situācijām kā tā, ko mēs piedzīvojam un kura atkal var atkārtoties, ir dramatiskas sekas šajā Kanāriju salām stratēģiskajā nozarē.

Zaudējumus nav cietušas tikai aviokompānijas, lidostas un tūrisma operatori. Milzīgus zaudējumus piedzīvoja arī viesnīcas, auto nomas uzņēmumi, restorāni un pakalpojumu sniedzēji kopumā. Tikai laikā no 15. aprīļa

līdz 23. aprīlim vien tika anulētas 313 818 aviobiļetes, kas tūristu neierašanās rezultātā radīja aptuveni 57,3 miljonus eiro lielus zaudējumus. Tie, protams, ir būtiski zaudējumi.

Kad rodas šāda situācija, mums ir jāveic tūlītēji pasākumi, piemēram, lidostu atvēršana naktīs bez papildu izmaksām un atbilstoša cilvēku — pasažieru — aprūpe, bet mums ir nepieciešamas arī kompensācijas.

Es negrāšos kritizēt īstenotos vai neīstenotos pasākumus un paziņot, ka krīze tika vai netika atrisināta. Ir vērts apzināties, ka tā var atkārtoties un ka mums tam ir jābūt gataviem.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, es vēlētos jums pateikties par jūsu nelokāmību attiecībā uz pasažieru drošības jautājumiem. Pēdējo dienu laikā mēs esam redzējuši, ka lielākās spekulācijas notiek ne tikai finanšu nozarē — arī dažas no aviokompānijām ir gatavas riskēt ar pasažieru drošību vismaz vārdos — par laimi, pagaidām ne darbos. Galu galā, mēs nerunājam tikai par pasažieriem gaisā, bet arī par cilvēkiem uz zemes. Man jūs ir jālūdz turpināt darbu šī mērķa labā. Man jūs ir jālūdz arī turpināt strādāt pasažieru informētības un pasažieru tiesību labā.

Pēdējo dienu laikā mēs esam pārliecinājušies, ka ne visiem iedzīvotājiem un ne visām vecuma grupām ir neierobežota piekļuve internetam. Tālruņa līnijas bija bojātas, internets nebija pieejams, un cilvēkiem, kuri nav ikdienas biznesa klases aviopasažieri kā mēs, plenārsēdes dalībnieki, tūristiem un vecākiem cilvēkiem nebija gandrīz nekādas informācijas. Man jūs jālūdz turpināt darbu saistībā ar šo jautājumu.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, Īslandes vulkāna izvirduma radītā situācija ir apliecinājusi ievērojamo ietekmi, kādu uz ekonomiku un sabiedrību var atstāt zināma veida dabas parādības, kas, par laimi, ir retas, bet atkārtojas acīmredzami periodiski. Tādā veidā vēlreiz tika uzsvērta preventīvas pieejas nozīme. Šajā gadījumā tas nozīmē centienus pieņemt pasākumus, kas mazina minēto ietekmi, nevis cenšas to novērst, jo tas nenoliedzami ir neiespējami.

Tomēr nav pareizi izmantot labākas krīzes koordinēšanas ieganstu, reaģējot uz šīm dabas parādībām, lai censtos no jauna aktualizēt vairākas iniciatīvas. Es runāju par vienotās gaisa telpas iniciatīvu un mērķi nodot Eiropas gaisa satiksmes kontroli liberalizēšanai un tad — privatizācijai. Saistībā ar to viens apstāklis, ko vulkānisko pelnu krīze ir apstiprinājusi, ir fakts, ka gaisa satiksmes kontroli ir būtiski paturēt publiskā aprīvē. Tā ir izveidota sabiedrības interesēs un tā, pirmkārt un galvenokārt, ir sabiedrības drošības pamatgarantija.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, mēs runājam par gaisa satiksmes traucējumiem un to ekonomisko iespaidu uz aviācijas nozari. Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka Eiropas iedzīvotāju drošība ir būtiskākais faktors.

Komisāra kungs, ir veikti daudzi pasākumi, un tagad ir laiks apsvērt un īstenot konkrētas alternatīvas, piemēram, Eiropas ātrgaitas dzelzceļa tīkla paplašināšanu, kas arī varētu palīdzēt samazināt CO₂ emisijas.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, visā pasaulē ir 2 000 vulkānu, no kuriem 50 ir aktīvi. Tādējādi tā nav tikai Eiropas, bet gan starptautiskās aviācijas problēma.

Izpētes ietvaros mums ir jānoskaidro, kur tieši pastāv riski un arī zināma atbildības joma. Tādēļ es aicinātu komisāra kungu kopā ar *Eurocontrol*, iespējams, uzticēt Eiropas Pētniecības padomei uzdevumu veikt izpēti, lai pienācīgi novērtētu šo risku. Visbeidzot, galīgā atbildība vienmēr ir lidmašīnas kapteiņu kompetencē, un arī patērētāji ir aicināti izvērtēt, vai viņiem pastāv apdraudējums. Ikviens var izvairīties no riska, vienkārši nedodoties ceļojumā ar lidmašīnu. Tomēr pamatā jābūt jautājuma objektivizācijai.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, izcilā Īru lugu autora *Sean O'Casey* radītais *Joxer* tēls novēroja visu pasauli „haosa stāvoklī”. Un neapšaubāmi, visiem ir redzams tā pierādījums. Ja mēs palūkojamies uz leju, mēs redzam no naftas dziļurbumiem plūstošu naftu, kas iznīcina apkārtējo vidi. Ja mēs palūkojamies uz augšu, mēs redzam vulkāniskos pelnus, kas paceļas no vulkāna, iznīcinot aviokompānijas. Un ja mēs palūkojamies uz priekšu, mēs redzam banku radītu recesiju, kas iznīcina ekonomiku.

Es, tāpat kā daudzi citi, neapšaubāmi esmu cietis vulkānisko pelnu dēļ; pirmo reizi — dodoties mājās. Mājupceļš man prasīja divas dienas. Daļu ceļa man nācās veikt, balsojot mašīnas. Otru reizi es nevarēju doties ceļā uz plenārsēdi. Bija vajadzīga pusotra diena, lai nokļūtu Briselē, un pusotra diena, lai nonāktu šeit, bet viena lieta, ko es sapratu, ir fakts, ka, atrodoties ceļā, nav iespējams rezervēt *Eurostar* biļeti. Jums ir nepieciešama kredītkarte biļetes rezervēšanai un tās saņemšanai, bet tas ir neiespējami, ja jūs atrodieties pārbraucienā.

Es vēlētos aicināt Komisiju izmantot savu ietekmi un censties panākt, lai *Eurostar* izmantotu to pašu sistēmu, kas attiecas uz prāmjiem un aviokompānijām.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Es neesmu vienīgā, bet paldies, priekšsēdētājas kundze. Es tikai vēlējos piebilst, ka mums ir jāspēj izmantot visi pieejamie tehnoloģiskie līdzekļi, lai varētu veikt ar pelniem saistītos mērījumus. Dažas dienas pēc gaisa telpu slēgšanas, apmeklējot uzņēmumu *Astrium* Tulūzā, mūs informēja par ārkārtīgi sīki izstrādāto informācijas sistēmu attiecībā uz atmosfēras sastāvu, izmantojot satelītu tīklu, un mums nav skaidrs, vai šī esošā sistemātiskā informācija, kas turklāt ir Eiropas Savienības uzņēmuma *European Aeronautic Defence and Space Company* nodrošināta, tika izmantota. Vai komisāra kungs mūs varētu informēt, vai šī informācija tika izmantota, vai arī tās izmantošana tiek apsvērta?

Sīm Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, liels jums paldies par daudzajiem interesantajiem un detalizētajiem komentāriem par šo pelnu radīto problēmu. Sākumā manā rīcībā bija tikai trīs minūtes. Tagad par visiem šiem jautājumiem es varu izteikties vismaz desmit reižu plašāk, bet neuztraucieties — es runāšu īsi vai vismaz ne pārāk gari.

Varu vien sacīt, ka tas tiešām bija ļoti satraucošs un neparasts periods, un tagad tas atkārtojas. Ir skaidrs, ka vulkānu izvirdumi turpinās, kā tas ir šajā Īslandes vulkāna gadījumā. Tā ir aviācijas nozares ikdienas sastāvdaļa, un gaisa satiksmi pārtrauc ne tikai vulkāni, bet arī negaisi, sniegs un citas šāda veida dabas parādības. Tā ir šī uzņēmējdarbības veida iezīme, mums tas ir skaidri jāapzinās. Neviens atsevišķi nevar būt atbildīgs par šo risku — ne aviokompānijas, ne valdības, ne Eiropas Savienība. Man arī jāatzīmē, ka līdz šim gaisa satiksmes regulēšana vispār nav ietilpusi Eiropas Savienības kompetencē. Līdz šim ar to ir nodarbojušās starpvaldību organizācijas un dalībvalstu varas iestādes.

Izslēgt, novērst vai paredzēt visu aviācijas nozarē notiekošo nav iespējams. Riski ir jādala, un klientiem, kuri nolemj izmantot gaisa satiksmes pakalpojumus, ir jābūt gataviem — tāpat kā mums visiem — zināmiem kavējumiem, ja, piemēram, nav notīrīts sniegs no skrejceļa Briseles lidostā vai noticis kas līdzīgs.

Attiecībā uz kritiku par to, ka mūsu rīcība bija novēlota, un attiecībā uz jautājumu, kas patiesībā rīkojās: es biju klāt *Eurocontrol* darbā; pelnu radīts risks ir reāls apdraudējums, un mēs nevaram izslēgt iespēju, ka beigu beigās mēs atradīsim zinātnisku risinājumu attiecībā uz to, kāda izmēra pelnu daļiņas būtu uzskatāmas par bīstamām lidmašīnu dzinējiem, jo neviens nevēlas sniegt šo novērtējumu. Mēs varam noteikt daļiņu izmēru un novērtēt mākonī, bet neviens nevēlas sniegt novērtējumu un paziņot, ka šie pelni dzinējiem vairs nav bīstami. Tas būs ļoti sarežģīts jautājums. Lēmums slēgt gaisa telpu tika pieņemts stingrā saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem un saskaņoti ar visām atbilstošajām iestādēm, kas par šo jautājumu bija atbildīgas. Tiem, kuri vaicā, kurš tagad ir atbildīgs par gaisa telpas slēgšanu, es vēlētos uzdot pretjautājumu — kurš būtu atbildīgs, ja gaisa telpa netiktu slēgta un būtu noticis kāds negadījums.

Kad *Eurocontrol* pārstāvji centās rast citas pieejas pelnu mākoņa jautājumam, tas nebija vienkāršs lēmums vai vienkāršas diskusijas, jo tas bija jautājums par milzīgas atbildības uzņemšanos attiecībā uz gaisa satiksmes drošību. Lidmašīnu un cilvēku drošībai ir jābūt pirmajā vietā. Es domāju, ka šādos apstākļos risinājums tika rasts samērā ātri, jo vulkāns bija un vēl aizvien ir ļoti ārkārtējs un neparasts jautājums.

Attiecībā uz nākotni galvenais jautājums, kuru kāds pieminēja, ir jautājums par to, kā situācija tiek risināta Indonēzijā, kā — Amerikas Savienotajās Valstīs. Tur atbildība galvenokārt gulstas uz pilotu pleciem. Mūsdienās Eiropā pilotu vidū ir tendence atteikties no šāda veida jaunās atbildības. Eiropas gaisa satiksme ir ļoti intensīva, un ir jābūt kādam lielākas elastības un precīzu datu par iespējamajiem riskiem un draudiem apvienojumam. Es nezinu par Indonēziju, bet Amerikas Savienotajās Valstīs sistēma ir ļoti vienkārša: pilotam ir jāpieņem lēmums par to, kā izvairīties no pelniem, un man jāatzīst, ka šāda pieeja ļoti labi darbojas. Bet Eiropā mums acīmredzot sākumā ir jāizveido kāda vienota pieeja iespējamā riska novērtējuma metodikai.

Attiecībā uz pasažieriem man jāmin, ka mēs no Komisijas puses vienmēr esam konsekventi un stingri norādījuši, ka ir jānodrošina atbildība tiesību aktiem par pasažieru tiesībām. Tā ir ļoti skaidra doma. Šo tiesību aktu īstenošana ir dalībvalstu kompetencē, bet es saprotu, ka lielākā daļa dalībvalstu un aviokompāniju pret to arī izturas ļoti nopietni. Ir dažādi piemēri, un, protams, arī negatīvi, bet vairumā gadījumu pret šiem tiesību aktiem ir bijusi nopietna attieksme, un mēs plānojam pasažieru tiesību pārskatīšanu. Tad mēs noteikti izvērtēsim, ko darīt ar mēģinājumiem pārkāpt pasažieru tiesības un ar pārāk plašām šo tiesību interpretācijām. Kopumā tiesību akti par pasažieru tiesībām ir darbojušies ļoti labi, un tajā ir jābūt loģikai. Pasažieru tiesības nosaka, ka pasažieri šādos ārkārtas apstākļos ir jānodrošina ar informāciju, aprūpi un novirzīšanu pa citu maršrutu vai atlīdzību, nevis kompensāciju. Tas ir cits vārds.

Līdz ar vienotās gaisa telpas iniciatīvu sagatavošanā ir vērienīga programma gaisa satiksmes pārvaldības vienkāršošanai, un es nevaru sūdzēties par sadarbību starp dalībvalstīm šī konkrētā perioda laikā. Transporta padome bija ļoti atsaucīga un pieņēma daudzus lēmumus, kas citos apstākļos būtu prasījuši daudz ilgāku

laiku. Es patiešām nevaru sacīt, ka mums būtu bijusi slikta sadarbība ar dalībvalstīm, sagatavojot un vadot šo ārkārtas Transporta padomes sēdi.

Attiecībā uz finansēm un finansiālajām sekām — noteikumi ir ļoti vienkārši, un tie ir skaidri aprakstīti mūsu dokumentā, ko sagatavoja trīs komisāri — *Rehn* kungs, *Almunia* kungs un es. Tā ir valsts sniegta palīdzība, un to var piešķirt tad, ja dalībvalstis uzskata, ka ir pietiekami daudz iemeslu, lai sniegtu valsts palīdzību aviokompānijai, kura atrodas smagā situācijā, jo pasažieru tiesības un visas šīs izmaksas ir jānodrošina aviokompānijai. Ja aviokompānija atrodas smagā situācijā un ja dalībvalsts uzskata, ka situācija patiešām ir smaga, valsts palīdzību var piešķirt, bet pirms tās piešķiršanas ir jāveic ļoti uzmanīgs novērtējums, lai tirgū neradītu kropļojumus un nepamatotas priekšrocības. Tās bija arī galvenās aviokompāniju bažas, un pret visiem nodrošināta godīga attieksme ir arī Komisijas rūpju lokā. Mūsu par konkurenci atbildīgais departaments noteikti ļoti rūpīgi izskatīs visus iespējamus valsts palīdzības gadījumus.

Man nav zināms, vai kāds līdz šim šajā konkrētajā jomā ir pieteicies valsts palīdzības saņemšanai, jo, kā es minēju sākumā, aviokompānijām ir ārkārtas rīcības plāni.

Kāds minēja, ka aviokompānijām ir jābūt apdrošinātām. Es šo kompāniju pārstāvjiem arī vaicāju par apdrošināšanu. Apdrošināšana ir vairāk vai mazāk neiespējama, jo jums nav iespējams aprakstīt produktu, vai arī varat to aprakstīt, bet tas būs tik dārgi, ka to nav iespējams atļauties. Aviokompānijām ir ārkārtas rīcības plāni par to, kā rīkoties ārkārtas situācijās, kurās tiek traucēti grafiki. Protams, kā ekonomists es redzu, ka šajā situācijā ir plaša telpa dažādām fantāzijām par to, ko ieskaitīt zaudējumos un kāda ir faktiskā summa. Šo vulkānisko pelnu radīto seku noteikšana iesniegšanai prasības veidā ir milzīgs darbs.

Attiecībā uz alternatīvo transportu, mēs, protams, turpināsim procesu. Drīzumā notiks TEN-T tikšanās, kurā Komisija turpinās iesākt darbu citu transporta līdzekļu veidu tīkla attīstībai. Es jautāju dzelzceļa transporta nozares pārstāvjiem, ko var darīt un ko viņi faktiski darīja krīzes laikā, un viņi sniedza daudz interesantas informācijas. Tika nodrošināti papildu vilcieni, tomēr informācija par to pieejamību, laika grafikiem un citiem aspektiem vēl aizvien ir ļoti trūcīga. Viena no mūsu būtiskākajām prioritātēm tuvākajā nākotnē būs labāks informācijas nodrošinājums par visām šīm iespējām.

Ja aviācijas nozarē ir krīze, tad pasažieru nogādāšana mājās vai to galamērķos vēl aizvien būs galvenokārt aviokompāniju ziņā. Šajos plānošanas posmos ir ļoti būtiski apsvērt arī citus veidus un tiesām — citus dzinējus. Tas ir vēl viens interesants stāsts. Ir jāizdara secinājumi no gūtās mācības, un mēs to darām, un mēs turpināsim darbu pie daudziem plāniem un pasākumiem, lai Eiropā izveidotu pilnīgāku gaisa satiksmes vadību.

Man ir jāuzsver, ka vulkāni neievēro nekādus noteikumus, un mēs nevaram izslēgt iespējamās ārkārtas situācijas. Vienmēr pastāvēs kādi riska faktori, kas ir jāņem vērā, un šādiem riskiem ir jāietilpst mūsu pasākumu plānošanā.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Komisāra kungs, dāmas un kungi, kad Īslandē 18. gadsimtā notika vulkāna izvirdums, valsti sedza pelnu mākonis un Eiropā nākamie trīs bija neražas gadi. Mums nav ziņu par kaitējumu gaisa transportam. Šogad notikušais daudz nelielākais Eijafjadlajegidla izvirdums ir burtiski radījis postažu Eiropas Savienības gaisa satiksmē. Aviokompānijām un lidostām nodarītos zaudējumus, citiem vārdiem — tiešos zaudējumus, papildināja haotiskā apkalpošana, ar ko saskārās smagā situācijā nonākušie ceļotāji dažādās pasaules malās. Pasažieru tiesības ir neapšaubāmi interesants temats akadēmiskām debatēm, bet šajā gadījumā tā bija nebūtiskākā iesaistītā personāla prioritāte. Mums nav ziņojumu par citiem izmantotajiem transporta veidiem pasažieru nogādāšanai mājās. Haotiskās atbildes parāda koordinācijas trūkumu un vilcināšanos laikā, kad ir ātri jāpieņem lēmumi par gaisa telpas atvēršanu. Komisāra kungs, vai Komisija pārtrūnās savu darbu pie daļēju SESAR programmas rezultātu piemērošanas gaisa satiksmes operāciju vadības praksei? Mani pārējie jautājumi būtu tikai *Brian Simpson* jautājumu atkārtojums.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienībā ir 56 000 iedzīvotāju, kuri ir slimi un gaida transplantāciju, un šis skaits ietver 2 000 Polijas iedzīvotāju. Katru dienu 12 cilvēki mirst transplantācijai vajadzīgo orgānu nepietiekama nodrošinājuma dēļ. Orgānu ziedošanas rādītāji variē, sākot ar mazāk nekā vienu donoru uz miljoniem personām Bulgārijā, līdz 34–35 donoriem uz miljoniem iedzīvotājiem Spānijā. Polijā šis skaits ir 11. Lielākā daļa orgānu tiek izņemta no mirušiem donoriem, pamatojoties uz iepriekšēju

piekrišanu (piekrišanas pieeja) vai uz piekrišanas prezumpciju (nepiedalīšanās pieeja). Polijā no mirušiem donoriem var paņemt šūnas, audus un orgānus, ja mirusī persona pirms nāves nav reģistrējies Centrālajā reģistrā iebildumu paušanai. Transplantācijas praksei attīstībai ir nepieciešama sociālā atbalsta atmosfēra gribas izteikuma dokumentu aizpildīšanai, kas ļauj izmantot personas orgānus pēc nāves iestāšanās, kā arī vērsšanās pret ziedošanu nosodījums.

Es personīgi esmu aktīvi iesaistījies transplantācijas atbalsta darbā, un es mudinu kolēģus darīt to pašu. Polijā esmu izplatījis nozīmītes un aprocēs, uz kurām pausts atbalsts transplantācijas praksei medicīnā. Kopā ar kolēģiem no citām politiskajām grupām esmu uzsākusi valsts sociālo kampaņu „Radu loks”, lai veicinātu transplantāciju un brīvprātīgas asins ziedošanas praksi. Transplantācijas idejas popularizēšana un pieredzes apmaiņas koordinēšana starp dalībvalstīm var glābt tūkstošiem dzīvību. Ir būtiski izveidot kopēju ES datubāzi par ziedošanai un transplantēšanai pieejamajiem orgāniem un visu dzīvo un mirušo donoru datubāzi. Tas arī būtu ļoti svarīgs instruments cīņā pret orgānu kontrabandu un cilvēku tirdzniecību.

Debora Serracchiani (S&D), rakstiski. – (IT) Ar Īslandes vulkānu saistītā situācija un tās šībrīža sekas mums liek pārdomāt to, ka Eiropas Savienība nedrīkst būt nesagatavota ārkārtas situācijām vai negaidītiem notikumiem, bet, pirmkārt, tai ir jāaizsargā pasažieru tiesības, izmantojot spēkā esošos vai jaunus vadības instrumentus vai pasākumus. Vai kā piemēru šādiem pasākumiem aviokompānijas nevarēja piedāvāt iegādāties vilciena biļetes, lai izvairītos no garajām rindām vilcienu biļešu kasēs, jo īpaši pasažieriem ar ierobežotām pārvietošanās spējām?

19. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

20. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.50)